Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Cisterciense - Cod. Lichtenthal 125

Nicolaus <de Saliceto>

[Lichtenthal], [04. Nov. 1484 Inkunabel; Handschrift 16. Jh.]

urn:nbn:de:bsz:31-40470

Visual Library

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Lichtenthal 125
252
WR 476

F. Mone.

H. *3821,
= GW 5198

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

in dem crint Montag
opus dus nos benedicere
et adiuuare dignetur

adiutor et ~~regnat~~ propicius:
sit nobis opus et misericors dus

Benedicat nos dns pr et Eust
stodiat semper

Ipse factus gra: illumi
nare dignetur corda nra

dns miseratur nri: et bene
dicat nobis

accunctis malis in min
uentibus eripiat nos opus
et misericors dus

G.B. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

die sumer segen ⁊ vff den möntag:
Omnipotens dn̄s nos benedicat ⁊ ab
omni malo defendat ⁊ Zynstag
Sapiencia dei patris nos celestibus in-
struat disciplinis ⁊ vff dē myttwoch:
Doceat nos dn̄s terrena despicere
⁊ amare celestia ⁊ vff dē durstag
Ad intelligenda sua precepta aperiat
dn̄s corda nr̄a ⁊ vff den frytag
Spiritus sancti gracia illuminare
dignetur corda nr̄a ⁊ vff samstag
Ad gaudia paradyssi ꝑducat nos
misericordia ihu xpi ⁊

De sancto benedicto et Bernhardo. cap.
ad vi. Dedit dns confessionē sancto
suo et excellso in uerbo glorie de omni
corde suo laudauit dnm. et dilexit
eum qui fecit illum. ℣ Amauit eum
collecta. Exercita dne in ecclesia et
cap. ad ix. Iustum deduxit dns
p vias rectas et ostendit illi regnum
dei et dedit illi sciencia sanctorum. ho=
nestauit illum in laboribus et comple=
uit labores illius. ℣ Iustus ut palma
collecta. Sit dne quesumus beatus
benedictus abbas nostre fragilitatis
adiutor. et pro nobis tibi suplicans
copiosius audiatur. p dnm

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

hertz lieber bruter ich bit
ich das ir mir ein gütt
geben dan ich hetten ge

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

			Januarius hz dies.xxxi. Lu.xxx.	
iij	A		Januar. Circūcisio dñi.xij.l.	a
	b	iiij	Octaua sancti Stephani. cō	b
xi	c	iij	Octaua sancti Johannis euā-	c
geliste. cō Genofeue virginis cō 2				
	d	ij	Octaua sanctoꝝ Innocētū cō	d
xix	e	nōs		e
viij	f	viij	Epyphania dñi.xij.lect	f
	g	vij		g
xvi	A	vi		h
v	b	v		i
	c	iiii	wilhermi episcopi.xij.lect	k
Pauli primi heremite. cō x				
xiij	d	iij	Cōmemoratio episcoporꝝ ⁊ ab-	l
batum ordinis Collecta. Presta dñe qm̄s.				
ij	e	ij		m
	f	Id°	Octaua Epyphanie dñi.xij.l.	n
Hylarij et Remigij episcoporū cō 7				
x	g	xix	Februarij. Felicis in pinc cō 5	o
	A	xviij	Mauri abbatis cō y	p
xviij	b	xvij	Marcelli pape et martyris cō	q
vi	c	xvi	Antoni monachi.xij.lectiōes	r
Speosyppi. Eleosyppi. et Meleosyppi cō i				
	d	xv	Prisce ꝟginis cō Sol in aq̄riū	s
xv	e	xiiij		s

iiij	f	xiij	Fabia. ⁊ Sebast. mart. xij. lec.	t
	g	xij	Agnetis virginis. xij. lect.	v
xij	A	xi	Vincentij martyris. xij. lect.	u
i	b	x	Emerentiane v̄gi. et mart. cō 5	x
	c	ix		y
ix	d	viij	Conu̅sio sancti Pauli. xij. l.	z
Preiecti episcopi ⁊ martyris cō c				
	e	vij		⁊
xvij	f	vi		2
vi	g	v	Agnetis. ij. cō	a
	A	iiij	Juliani episcopi. xij. lect.	b
xiiij	b	iij		c
iij	c	ij		d

In iano claris calidisq; cibis potiaris.
Atq; decens potus post fercula sit tibi not⁹.
Ledit eni medo tunc potatus vt bene credo.
Balnea tutius intres ⁊ venaz findere cures

Afesto stelle numerando perfice lune.
Quadraginta dies hinc septuagesima fiet
Si cadat in lucem dñi tunc pone sequentem.

2

			Februa. hz dies. xxviij. Lu. xxx.	
	d		Februarij. Ignacij episcopi.	e
et martyris			cō a Brigide virginis cō 2	
xi	e	iiij	Purificatio sctē marie. xij. le ..	f
xix	f	iij		g
viij	g	ij		h
			Enōs Agathe virginis. xij. lec.	i
xvi	b	viij	Dedasti et Amādi epoꝝ cō 5	k
v	c	vij	Post agathe festuz vbi sit no-	l
	d	vi	ua luna reqras. Inde dies dñi	m
xiij	e	v	sequēs q̄dragesima siet.	n
ij	f	iiij	Sotheris ꝟginis et mar. cō 6	o
Scholastice virginis cō 2				
	g	iij		p
x		ij		q
	b	Idus		r
xviij	c	xvi	Marcij. Valētini marty. cō d	s
Vitalis Felicule et çenon martyrū cō 1				
vij	d	xv	Sol in piscibus	t
	e	xiiij	Juliane virginis et mar. cō 5	u
xv	f	xiij	Dñice in. xl. sunt. vi. vñ ꝟsus.	v
iiij	g	xij	Inuoca Re. ocu. le. Judica do	w
		xi	mine resurrexi.	x
xij	b	x		y
j	c	ix		z

	d	viij	Kathedra sancti Petri.xij.le.	a
ix	e	vij		ꝯ
	f	vi	Math apo.xij.l. .. Lo.bise.	a
xvij	g	v		b
vi	A	iiij		c
	b	iij		d
xiiij	c	ij		e

Nascitur occulta febris februario multa.
¶ Potibus et escis si caute minuere velis.
Tunc caue frigora de pollice funde cruorem.
¶ Suge fauũ mellis morbos sic pectore pellis.
Item prox.ma feria quarta post dñicã p̃mam
in q̃dragesima erit ieiuniũ quattuor temporũ

	B	R	Marcius hꝫ dies.xxxi.Lu.xxx.	
iij	d		Marcij Albani episcopi cõ o	f
	e	vi		g
xi	f	v		h
	g	iiij		i
xix	A	iij		k
viij	b	ij		k
	c	nõs	Thome ꝯfess.d' aq̃uo. xij.lec.	l
xvi	d	viij	Post nonas marcias vbi sit no	m
v	e	vij	ua luna requiras. Inde dies	n
	f	vi	dñi tertiã pasca fiet.	o

xiij	g	v		p
ij	A	iiij	Gregorij pape.xij.lect ..	q
	b	iij		r
x	c	ij		s
	d	Id°		s
xviij	e	xvij	Aprilis.	t
vij	f	xvi		v
	g	xv	Sol in arietem	u
xv	A	xiiij	Cumberti episcopi cō p	x
iiij	b	xiij		y
	c	xij	Bñdicti abbat.xij.l' .. Eq̄no.	z
xij	d	xi	Qual' luna fuerit.xi.kal'.april'.	ꝛ
j	e	x	talē epactā hēb' oī tpe. Qual'	ꝯ
	f	ix	feria fuerit.ix.kal'.apl' talē ꝯcur-	a
ix	g	viii	Annūcia.d.xij.l' .. rētē eodē	b
	A	vij	āno habeb'.	c
xvij	b	vi		d
vi	c	v		e
	d	iiij		f
xiiij	e	iij		g
iij	f	ij		h

Martius humores gignit variosq; dolores
¶ Sume cibū pure cocturas si placet vre.
Balnea sunt sana sed que superflua vana.
¶ Vena nec abdenda nec potio sit tribuenda

Aprilis habet dies.xxx.Lu.xxix
Aprilis.

	g		i
xi	A	iiij	k
	b	iij	l
xix	c	ij	m
viij	d	nōs	n
xvi	e	viij	o
v	f	vij	p
	g	vi	q
xiij	A	v	r
ij	b	iiij	s
	c	iij	s
x	d	ij	t
	e	Id°	v
xvij	f	xviij	u
vij	g	xvij	x
	A	xvi	y
xv	b	xv	z
iiij	c	xiiij	ꝛ
	d	xiij	ꝯ
xij	e	xij	a
j	f	xi	b
	g	x	c
ix		ix	d

Ambrosij epistopi.xij.lectj ..

Dñice infra pasca ⁊ pentecostē sunt sex. Quasi mō geniti. Misericordia. Jubilate. Cantate. Vocē iocūditat'. Exaudi dñe.

Maij Tyburtij. Valeriani. et Maximi martyrum cōm

Sol in taurum

Georgij martyris cō

4

A
b viij e
xvij c vij Marci euāgeliste.xij.lect. .. f
vi d vi g
e v h
xiiij f iiij Vitalis martyris cō. i
iij g iij Roberti abbatis.xij.lect. .. k
Hugonis primi abbatis Cluniaceñ. cō x
ij Petri martyris.xij.lect. .. l
Sepe probatur in vere vires aprilis habere.
¶ Cuncta renascuntur pori tunc aperiuntur.
In quo sculpescit corpus sanguis quoqꝫ crescit
Ergo soluatur venter cruor minuatur.

B Maius hꝫ dies.xxxi.Luna.xxx.
xi b Maij.Phil.et Ja..xij.l.. m
c vi n
xix d v Inuentio sctē cruc.xij.lec .. o
Alexandrij.Euentij.et Theodoli martyrū cō.
viij e iiij p
f iij. q
xvi g ij Johannis ante portā lat.xij.l. r
v A nōs Estas oritur. s
b viij Petri episcopi.xij.lect. .. s
xiij c vij t
ij d vi Gordiani et epimachi mar. cō v

e v Mamerti episcopi cõ q a
x f iiij Nerei. Achillei atq; pancra- x
cij martyrum cõ m
g iij Seruacij episcopi cõ p y
xviij ¶ ij z
vij b Idus 7
c xvij Junij ꝯ
xv d xvi a
iiij e xv Sol in geminos b
f xiiij Yuõis ꝯfes. xij. l. Potẽt. ꝟ cõ 2 c
xij g xiij Cõmemoratio oĩum ꝑsonarũ d
j ¶ xij regulariũ ordinis Coll. Om- e
b xi nipotens sempiterne deus. f
ix c x Desiderij ep̃i et martyr cõ b g
d ix Donatiani et Roga. mar. cõ k h
xvij e viij Urbani ep̃i et martyr cõ o i
vi f vij k
g vi Feria quarta post diem sanctũ k
xiiij ¶ v pentecosten est ieiuniũ quattu- l
iij b iiij or temporum. m
c iij n
xi d ij Petronelle virginis cõ v o
Maio secure laxari sit tibi cure.
¶ Scindat vena sed balnea dentur amena.
Cũ calidis rebus sint fercula seu speciebꝰ.
¶ Potibꝰ astricta sit saluia cũ bñdicta 5

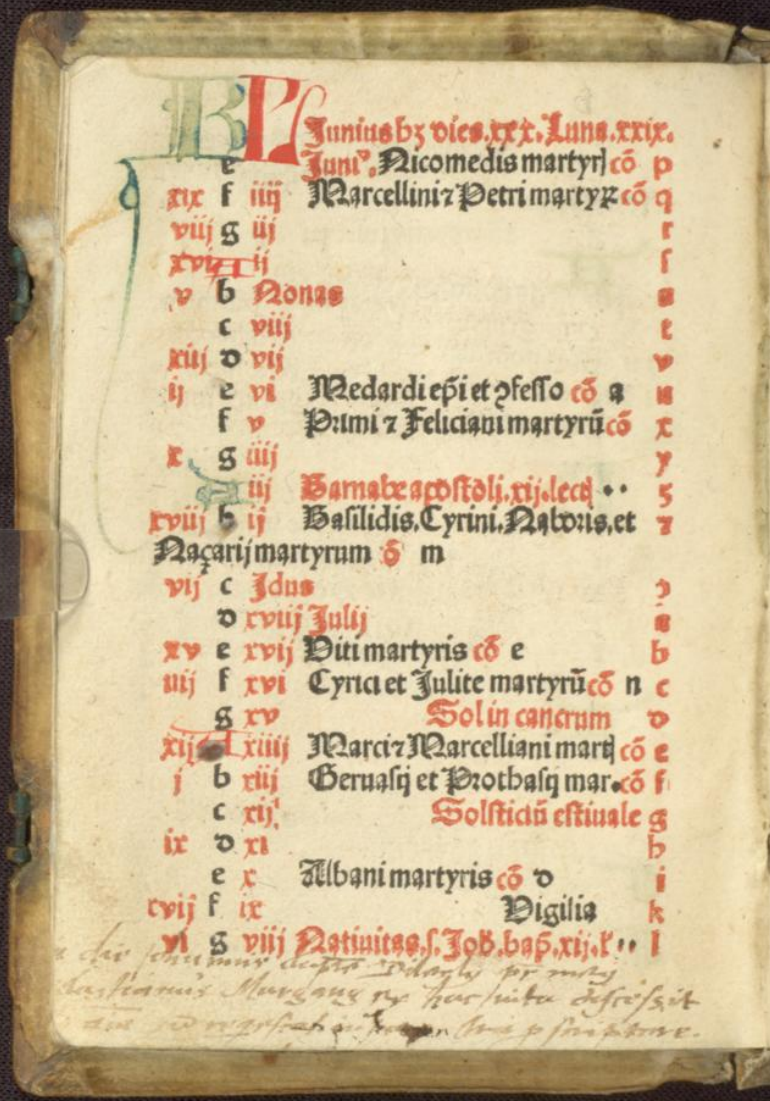

Junius hz dies.xxx. Luna.xxix.

	e		Juni⁹. Nicomedis martyr cō	p
xix	f	iiij	Marcellini ⁊ Petri martyr cō	q
viij	g	iij		r
xvi		ij		s
v	b	Nonas		s
	c	viij		t
xiij	d	vij		v
ij	e	vi	Medardi epi et ꝯfesso cō a	u
	f	v	Primi ⁊ Feliciani martyrū cō	x
x	g	iiij		y
		iij	Barnabe apostoli.xij.lect	z
xviij	b	ij	Basilidis.Cyrini.Naboris.et	⁊
Naçarij martyrum cō m				
vij	c	Idus		ꝯ
	d	xviij Julij		a
xv	e	xvij	Viti martyris cō e	b
iiij	f	xvi	Cyrici et Julite martyrū cō n	c
	g	xv	Sol in cancrum	d
xij		xiiij	Marci ⁊ Marcelliani mart cō	e
j	b	xiij	Geruasij et Prothasij mar. cō	f
	c	xij	Solsticiū estiuale	g
ix	d	xi		h
	e	x	Albani martyris cō d	i
xvij	f	ix	Vigilia	k
vi	g	viij	Natiuitas.s.Job.bap.xij.l	l

vij m
xiiij b vi Jobis et Pauli mar. xij. l n
iij c v o
v iiij Leonis pape cõ t Hyrenei cũ p
socijs suis cõ i Vigilia
ix e iij Nati Pet et Pau. apo. xij. l. q
f ij Cõmẽoratio sci Pauli a. xij. l r
Marcialis episcopi z confessoris cõ t
In iunio gentes non portat medo bibentes
Vtq; nouellarũ fuge potus ceruisiarum
Ne noceat colera valet hec refectio vera
Lactuce frondes ede ieiunus bibe fontes

Julius hz vies. xxxi. Luna. xxx.
x x g Julij. Oct. l. Joh. bap. xij. lect s
viij vi Visitatio sancte Marie. xij. l. s
Processi et Martiniani martyrum cõ
b v t
xvi c iiij Translatio sancti Martini cõ v
v d iij u
e ij Oct. apo. Pe. et Pau. xij. lect. x
xij f Nonas y
ij g viij z
vij Oct. Visitationis. xij. lect &
x b vi Septem fratrum cõ k 6

	c	v	[illegible] cuſtaõ ſant	a
xviij	d	xij	benedy xiil t	b
vij	e	iij		c
	f	ij	Incipiũt dies caniculares	d
xv	g	Idus		e
iiij	A	xvij	Auguſti.	f
	b	xvi		g
xij	c	xv	Sol in leonem	h
j	d	xiiij		i
	e	xiij	Margarete virginis cõ ꝯ	k
ix	f	xij	Arboga. epi cõ Praxe. ꝟ. cõ 2	l
	g	xi	Marie magdalene. xij. lec ..	m
xvij	A	x	Apollinaris epi ⁊ martyr cõ b	n
vi	b	ix	Chryſtine ꝟgis ⁊ marty. cõ ꝯ	o
	c	viij	Jacobi apoſtoli. xij. lecti ..	p
Chryſtofori et Cucufati martyrum cõ m				
xiiij	d	vij	Anne matris beate Marie vir-	q
iij	e	vi	(ginis. xij. lecti.	r
	f	v	Naçarij. Celſi et Panthaleo-	ſ
nis martyrum cõ k				
xi	g	iiij	Felicis pape ⁊ martyris cõ c	s
Simplicij. Fauſtini. et Beatricij martyrũ cõ n				
xix	A	iij	Abdon et Sennes marty. cõ t	
	b	ij	Germani epi et ꝯfeſſ. cõ o	v

Qui vult solamen iulio probet hoc medicamē
¶ Venam non scindat nec ventrē potio ledat
Somnū compescat ⁊ balnea cuncta pauescat.
¶ Prodest recens vnda alliū cū saluia mūda.
Notandū q̄ a. iiij. kal. augusti vsq̄ ad. ij. nōs
eiusdem mensis vbicūq̄ ceciderit dñica ibi
Principitur historia In p̄ncipio
August⁹ bz dies. xxxi. Lu. xxix
viij c Ad vincula Petri. xij. lect. .. u
Euseb ij ep̄i et mar. cō o Sctōꝝ machab. cō k
xvi d iiij Stephani pape ⁊ martyr cō b x
v e iij Inuētio scti Stephi ꝓth. xij. l. y
f ij z
xiij g nōs Dñici confessoris. xij. lect. ⁊
ij A viij Sixti pape ⁊ martyr cō p Fe- ꝯ
licissimi ⁊ Agapiti Justi ⁊ Pastor mar cō i
b vij Donati ep̄i ⁊ martris cō c a
x c vi Cyriaci cū so. s. cō b
d v Rhomani mar. cō e Vigilia c
xviij e iiij Laurentij martyr. xij. lect. .. d
vij f iij Corone dñi. xij. l. .. Tyburcij e
g ij (martyris cō g f
xv A Id⁹ Hypoliti cum so. s. cō g
iiij b xix Septē. Eusebij p̄s. cō x Vigil h
c xviij Assūptio sctē Marie. xij. l. .. i

xij d xvij Dies caniculares finiũt k
j e xvi Oct. s. Lau. cõ Mamet mr̃ cõ f l
f xv Agapiti martyr cõ b Sol i ♈ m
ix g xiiij Magni martyris cõ f n
A xiij Bernardi abbatis. xij. lect. .. o
xvij b xij p
vi c xi Octaua assumptionis. xij. lect. q
Timothei et Symphoriani martyrum cõ
d x r
xiiij e ix Bartholomei apostoli. xij. l. .. r
iij f viij Ludowici ꝯf. xij. l. Autũn⁹ orit s
g vij (Genesij martyris cõ g s
xi A vi Octaua sancti Bernardi. xij. l. t
Rufi martyris cõ b
xix b v Augustini episcopi. xij. l. .. v
Hermetis martyris cõ
c iiij Decollatio sancti Johannis u
baptiste. xij. lect. .. Sabine virginis cõ
viij d iij Felicis et Adaucti martyr cõ x
e ij y

Si quis in augusto viuat medicamine iusto
¶ Raro dormitet estum coitum quoq; vitet.
Balnea non curet nec multũ cõmestio duret
¶ Nemo laxari debet vel flebotimari.

Notandum q̄ a.iiij.kal.septembris vsq̄ ad.ij
nonas eiusdem mensis inclusiue vbicunq̄
fuerit dñica. ibi incipit historia Si bona.

B Septemb hz dies.xxx.Lu.xxx.
xvi f Septemb Egidij abbat cō y 5
v g iiij (Prisci martyr cō e 7
A iij 2
xiij b ij Marcelli martyris cō f a
ij c Nonas b
d viij c
x e vij Euurcij episcopi 7 ꝯfess. cō p d
f vi Natiuitas sancte Marie.xij. e
lect Adriani martyris cō f
xviij g v Gorgonij martyris cō g f
vij A iiij g
b iij Prothi 7 Hyacicti martyr cō h
xv c ij Prima dies capli missa d sctō i
iiij d Id spū. Fe.iiij.p crucē ie.q̄t.tē. k
e xviij Exaltatio sancte crucis.xij.lec. l
Cornelij 7 Cypriani martyrum cō 5
xij f xvij Octaua natiuitat s.marie.xij.l m
i g xvi Eufemie v̄ginis 7 martyr cō 2 n
Lucie et Geminiani martyrū cō

8

xv Lamperti episcopi et martyris.xij.lect. Sol in libram o
ix b xiiij Absolutio fratrum et familiarium ordinis Coll'. Deus venie largitor. p
c xiij Sequani abbatis cō y q
xvij d xij Eq̄noctiū Vigilia r
vi e xi Matthei apostoli.xij.lecti .. s
f x Mauricij cū sociis suis.xij.lecti t
xiiij g ix u
iij A viij Andochij.Tyrsi.et Feliq̄ martyrum cōl v
b vij u
xi c vi x
xix d v Cosme et Damiani martyrū cō y
e iiij Veneslai mar coll' d' s.georio cō z
viij f iij Michaelis archāgeli.xij.l' .. &
g ij Hieronymi p̄sbyteri.xij.l' ..

Fructus maturi septembris sunt valituri.
Et pira cum vino pavis cū lacte caprino
Aqua de vrtica tibi potio fertur amica.
Tunc venā pādas species cū semine mādas

Notandū q̄ a.ij.idus septēbris vsq; ad.xiiij. kal'.octobris vbicunq; fuerit vñica ibi incipitur historia Peto vñe. Excepto q̄n e fuerit littera vñicalis tunc enī incipit.vij.idus septembris. T.iiij.to kal'. octobris vsq; ad iiij.nōs eiusdem incipit historia Aperiat

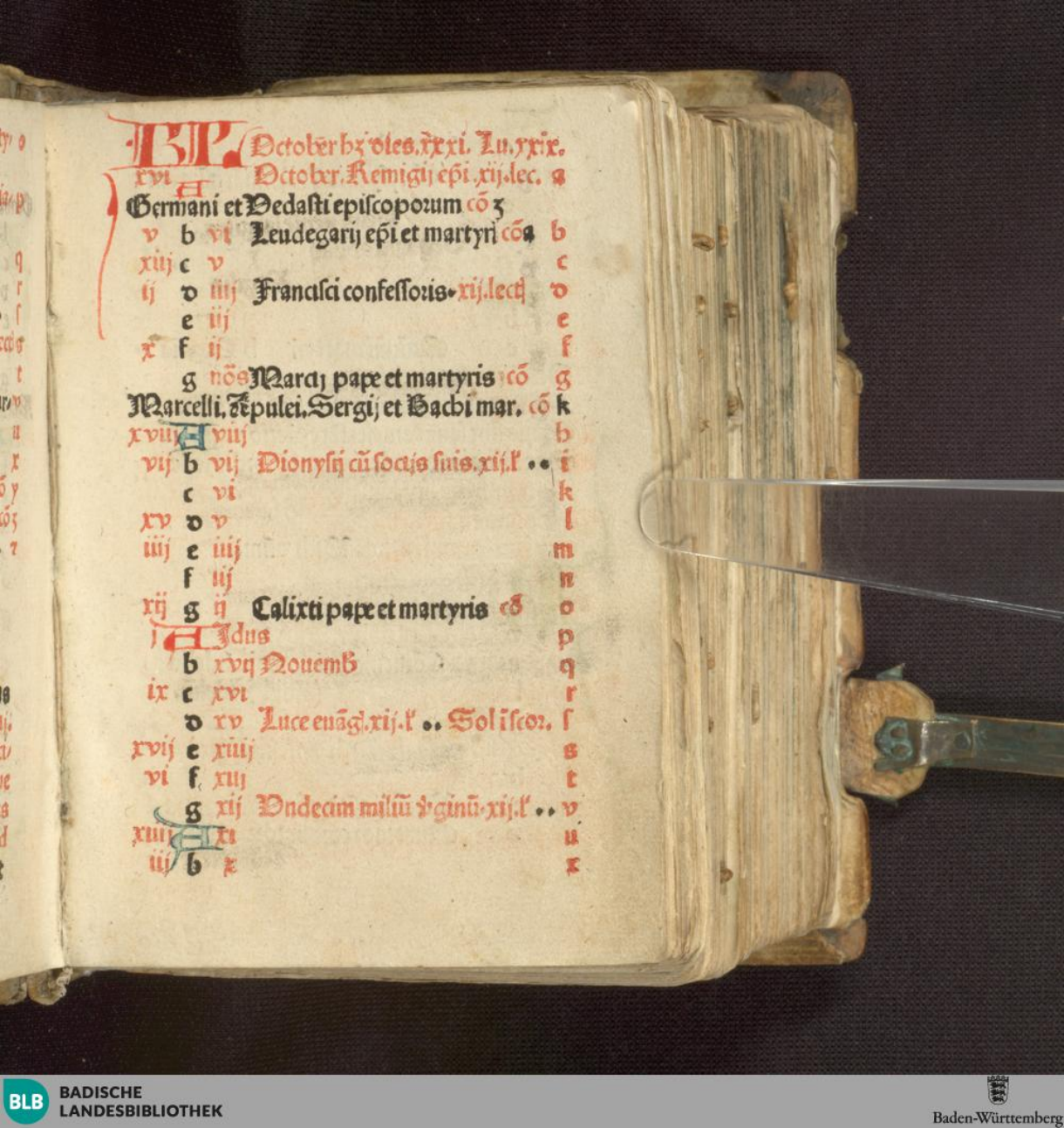

BP. October hz dies. xxxi. Lu. xxix.
xvi October. Remigij epi. xij. lec. a
Germani et Vedasti episcoporum cō z
v b vi Leudegarij epi et martyri cō a b
xiij c v c
ij d iiij Francisci confessoris. xij. lect d
e iij e
x f ij f
g nōs Marcij pape et martyris cō g
Marcelli. Apulei. Sergij et Bachi mar. cō k
xviij A viij h
vij b vij Dionysij cū socijs suis. xij. l' .. i
c vi k
xv d v l
iiij e iiij m
f iij n
xij g ij Calixti pape et martyris cō o
j A Idus p
b xvij Nouemb q
ix c xvi r
d xv Luce euāg. xij. l' .. Sol i scor. s
xvij e xiiij s
vi f xiij t
g xij Vndecim miliū virginū. xij. l' .. v
xiiij A xi u
iij b x x

c ix y
xi d viij Chryspini ⁊ Crispiniãi mr̃ cõ m ꝫ
xix e vij ⁊
f vi Vigilia. ꝯ
viij g v Simõis ⁊ Jude apo. xij. l. a
A iiij b
xvi b iij c
v c ij Quĩtini martyri cõ h Vigilia d
October vina prebet cum carne ferina
¶ Necnon aucina caro valet ⁊ volucrina.
Q̃uis sint sana tamen est repletio vana
Quantũ vis comede sed non p̃cordia lede,
Notandũ q̃ a. iiij. kal. nouembris vsq; ad. ij.
nonas eiusdem mensis vbicunq; fuerit dñi
ca ibi incipitur historia Vidi dñm.

B L Nouẽber hꝫ dies. xxxi. Lu. xxix
d November. Dĩuꝫ sctõꝝ. xij. l. e
xiij e iiij Cõmemoratio omniũ fideliũ f
ij f iij (Coll. Fideliũ. g
g ij h
x A nõs Malach epi ⁊ ꝯfess. xij. lect i
b viij k
xviij c vij Florẽtij epi ⁊ ꝯf. cõ Hyemps l
vij d vi Quattuor coronatoꝝ cõ (ouc m

e v Theodori martyris cō n
xv f iiij o
iiij g iij Martini episcopi.xij.lect̄ .. p
Menne martyris cō f
q
ij
xij b Id' Brictij episcopi ⁊ ꝯfess. cō q r
j c xviij December. r
d xvij s
ix e xvi Edmūdi ep̄i ⁊ ꝯfess.xij.l' .. s
f xv Aniani episcopi cō o t
xvij g xiiij v
vi xiij Eliçabeth lāgrauie thurīg cō 2 u
b xij Cōmemōratio parentum no- x
strorum Collecta. Deus cui ꝓprium.
xiiij c xi Columbani abbatis cō y y
iij d x Cecilie v̄ginis ⁊ martyr.xij.l' z
e ix Clementis pape ⁊ martyr.xij.l' ⁊
Felicitatis martyris cō
xi f viij Chrysogoni martyris cō e ꝯ
xix g vij Katherine v̄gis ⁊ mar.xij.l' .. a
vi b
viij b v Agricole et Vitalis mar. cō l c
c iiij d
xvi d iij Saturnini mart. cō Vigilia e
v e ij Andree apostoli.xij.lect .. f

Hoc scire tibi datur q̄ reuma nouembri curat
¶ Queq̄ nociua vita tua sit preciosa dieta.
Balnea cum venere tunc nullū constat habere.
¶ Potio sit sana atq̄ minutio bona.

Notandū q̄ a. v. kal. decembris vsq̄ ad. iij. nonas eiusdem vbicunq̄ fuerit dñica ibi incipit aduentus dñi.

			Decēber hz dies. xxxi. Lu. xxix.	
xiij	f		Decemb. Chrysanti. Mauri.	g
et Darie martyr cō i Eligij epi ⁊ ꝯfes. xij. l. ..				
ij	g	iiij		h
	A	iij		i
x	b	ij		k
	c	nōs		l
xviij	d	vij	Nicolai epi ⁊ ꝯfes. xij. l. ..	m
vij	e	vij	Octaua sancti Andree cō	n
	f	vi	Cōceptio s. Marie v. xij. l. ..	o
xv	g	v		p
iiij	A	iiij		q
	b	iij	Damasi pape cō	r
xij	c	ij		s
j	d	Id°	Lucie virginis. xij. lect.	t
	e	xix	Januarij	v
ix	f	xviij		

	g	xvij	Barbare virginis cō 2	a
xvij	A	xvi	Añ O sapia.	x
vi	b	xv	Sol in capricor.	y
	c	xiiij		z
xiiij	d	xiij	Vigilia	z
iij	e	xij	Thome apli. xij l. Añ. Noli-	ꝯ
	f	xi	(te timere.	a
xi	g	x		b
xix	A	ix	Vigilia	c
	b	viij	Natiuitas dñi. xij. lect.	d
viij	c	vij	Stephani ꝓtho. xij. lect.	e
	d	vi	Johānis euāgeliste. xij. lect.	f
xvi	e	v	Sanctoꝝ Innocentū. xi. lect.	g
v	f	iiij	Thome epi ⁊ martyr. xij. lect.	g
	g	iij		i
xiij		ij	Siluestri pape. xij. lect.	

Sane sunt membris res calide mense decēbris
¶ Frigus vitetur capitalis vena scindetur
Lotio sit vana sed vasis potatio chara
Sit tepidus potus frigore ꝯtrarie totus

De aureo numero.

Aureum numez cuiuſuis anni ſic inuenies. Vide quotus ſit annus ꝓpoſitus a primo anno chriſti oñi. quem numerū ſi offendes in tabella hic apoſita: aureus numerus eſt. 13. Si non: numero proximo minori illic expreſſo da. 13: ſequenti. 14: z iterum ſuccedenti. 15. ſicꝫ deinceps donec perduceris ad numerū anni ꝓpoſiti. hoc eſt: ſingulis annis ſingulos aureos numeros accomoda incipiendo ab anno qui apparet in tabella: et a 13. primo ſcilicet in ſerie aurei numeri ſubſcripta. Nam vbi annus tuus ſedem inueniet: ilic habebis aureum numerum queſitum. Sub qꝫ etiam continuo clauis feſtorum mobiliū communis apparebit.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29

De cyclo solari et littera dñicali

Numer⁹ cycli solar| simili com
puto deꝑhendit' ꝑ suã tabel-
lam hic positã. Nã si nũs an-
ni ꝓpositi script⁹ est in ea tabella: cycli
solaris nũs ẽ. 28. Si nõ est illic exp̃s-
sus: da ꝓximo minori ibidez scripto.
28: sequenti. i: ac rursus succedẽti. 2. sicqꝫ de-
inceps quẽadmodũ de aureo nũo ꝑcipiebat':
donec ad annũ ꝓpositũ ꝑuenies. Nã vbi talis
annoꝝ supputatio desinet: illic in serie cycli sola
ris subscripta numerũ cycli solar| quesitũ agno
sces. Sub eo aũt nũo cycli solar| ꝯtinuo habe-
bis litterã dñicalẽ anni tui. que si vnica occur-
rat: annũ esse cõem intellig es. si duplex: bisex
tilem. Prior. id est. supior ad festuz vsqꝫ mat-
thie apostoli vtilis erit. Inferior ãt ad reliquã
anni partem accomodabit'.

28	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
a	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b	a	g	f
	f				a				c				e
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
d	c	b	a	f	e	d	c	a	g	f	e	c	b
			g				b				d		

1475
1503
1531
1559
1587
1615

Aureus numer⁹ — Tabula Minutionis

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Aries	y	n	c	v	l	ꝛ	ſ	b	ȝ	p	e	u	m	a	s	t	ꝛ	q	f
Aries	ȝ	o	v	u	m	a	s	i	ꝛ	q	f	x	n	b	t	k	ꝛ	r	g
Aries	ꝛ	p	e	x	n	b	t	k	ꝛ	r	g	y	o	c	v	l	a	ſ	b
Taur⁹	ꝛ	q	f	y	o	c	v	l	a	ſ	b	ȝ	p	v	u	m	b	s	i
Taur⁹	a	r	g	ȝ	p	v	u	m	b	s	i	ꝛ	q	e	x	n	c	t	k
Gemi	b	ſ	b	ꝛ	q	e	x	n	c	t	k	ꝛ	r	f	y	o	v	v	l
Gemi	c	s	i	ꝛ	r	f	y	o	v	v	l	a	ſ	g	ȝ	p	e	u	m
Cancer	d	t	k	a	ſ	g	ȝ	p	e	u	m	b	s	b	ꝛ	q	f	x	n
Cancer	e	v	l	b	s	b	ꝛ	q	f	x	n	c	t	i	ꝛ	r	g	y	o
Leo	f	u	m	c	t	i	ꝛ	r	g	y	o	v	v	k	a	ſ	b	ȝ	p
Leo	g	x	n	v	v	k	a	ſ	b	ȝ	p	e	u	l	b	s	i	ꝛ	q
Leo	b	y	o	e	u	l	b	s	i	ꝛ	q	f	x	m	c	t	k	ꝛ	r
Virgo	i	ȝ	p	f	x	m	c	t	k	ꝛ	r	g	y	n	v	v	l	a	ſ
Virgo	k	ꝛ	q	g	y	n	v	v	l	a	ſ	b	ȝ	o	e	u	m	b	s
Libra	l	ꝛ	r	b	ȝ	o	e	u	m	b	s	i	ꝛ	p	f	x	n	c	t
Libra	m	a	ſ	i	ꝛ	p	f	x	n	c	t	k	ꝛ	q	g	y	o	v	v
Scorp⁹	n	b	s	k	ꝛ	q	g	y	o	v	v	l	a	r	b	ȝ	p	e	u
Scorp⁹	o	c	t	l	a	r	b	ȝ	p	e	u	m	b	ſ	i	ꝛ	q	f	x
Sagit.	p	v	v	m	b	ſ	i	ꝛ	q	f	x	n	c	s	k	ꝛ	r	g	y
Sagit.	q	e	u	n	c	s	k	ꝛ	r	g	y	o	v	t	l	a	ſ	b	ȝ
Sagit.	r	f	x	o	v	t	l	a	ſ	b	ȝ	p	e	v	m	b	s	i	ꝛ

Aure⁹ Tabula Minutionis.

nūerus 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Capri. ſ g y p e v m b s i z q f u n c t k ꝙ

Capri. s b z q f u n c t k ꝙ r g x o o v l a

Æqua. t i z r g x o o v l a ſ b y p e u m b

Æqua. v k ꝙ ſ b y p e u m b s i z q f x n c

Piſcis u l a s i z q f x n c t k z r g y o o

Piſcis x m b t k z r g y o o v l ꝙ ſ b z p e

Piſcis y n c v l ꝙ ſ b z p e u m a s i z q f

¶ Aries calidum et ſiccum Bonum.

Nil capiti noceas aries cū luna refulget.

¶ De vena minuas z balnea tutius intres.

Non tangas aures nec barbam radere debes.

¶ Taurus frigidū z ſiccum Malum

Arbor plantetur cum luna taurus habetur.

¶ Non minuas: tū edifices: nec ſemia ſpergeſ

Et medicus caueat cum ferro tangere collum

¶ Gemini calidum et humidū Malum

Brachia nō minuas cū luſtrat luna gemellos.

¶ Vnguibꝫ et manibus cū ferro cura negetur

Nunc̄ꝫ portabis a promiſſore petitum.

¶ Cancer frigidū et humidū Indifferēs

Pectus pulmo iecur in cancro nō minuanē.

¶ Somnia falſa vides vtilis ſit emptio rerū

Potio ſumatur ſecurus perge viator.

¶ Leo calidum ⁊ siccum Malum
Cor grauat ⁊ stomachū cū cernit luna leonem
¶ Non facias vestes nec ad ꝓuincia vadas.
Et nil ore vomas nec sumas tunc medicinam.
¶ Virgo frigidū ⁊ siccum Indifferens.
Lunam virgo tenens vxorem ducere noli.
¶ Viscera cum costis caues tractare cruorem.
Semen detur agro dubites intrare carinam.
¶ Libra calidum ⁊ humidū Benū
Libram luna tenens nemo genitalia tangat.
¶ Aut renes nates nec iter carpere debes.
Extremam ꝑtem libre cum luna tenebit.
¶ Scorpio frigidum ⁊ humidū Indifferēs
Scorpius augmentat morbos in ꝑte pudēda
¶ Vulnera non cures caueas ascēdere naues.
Et si carpis iter timeas de morte ruinam.
¶ Sagittarius calidum ⁊ siccum Bonum.
Luna nocet femori ꝑ partes motu sagitte.
¶ Vngues vel crines poteris ꝑscandere tute.
De vena minuas ⁊ balnea citius intres.
¶ Capricornus frigidum ⁊ siccum Malum.
Capra nocet genibus ipsam cum luna tenebit
¶ Intrat aqua nauem citius curabitur eger.
Fundamenta ruunt modicū tūc dura tidipsuꝫ
¶ Aquarius calidum ⁊ humidū Bonum.
Vngere crura caue cum luna videbit aq̄sum.

Insere tunc plantas. excelsas erige turres.
Et si carpis iter tunc tardius ad loca transis.

¶ Piscis frigidum ⁊ humidū Indifferens.

Piscis habens lunam noli curare podagram
Carpe viam tutus sit potio modo salubris.

a Vnius martyris ⁊ pontifiq Collect.

Oraquesum⁹ op̄s deus: vt qui beati N. martyris tui atq; pontifiq solē/nia colimus. eius apud te intercessiōibꝫ ad/

b Deus qui Item Collect. iuuemur. Per nos beati. N. martyris tui atq; pontifi cis annua solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpicius vt cui⁹ natalitia colim⁹: de eiusdē etiaꝫ ꝓte/

c Infir/ Itē Coll. ctiōe gaudeam⁹. Per. mitatē nr̄aꝫ respice op̄s d̄s: ⁊ q: pōdus ꝓprie actionis g̃uat: bti. N. martyr tui atq; pōtifiq int̄cessio gl̄iosa nos ꝓtegat. Per do.

d Vnius martyris nō pontifiq Collecte.

Resta q̄s op̄s d̄s: vt q̄ bti. N. martyr tui natalicia colim⁹: int̄cessiōe ei⁹ ī tui nois

e Desto Itē Coll. amore roboremꝫ. Per. dn̄e supplicatiōibꝫ nr̄is vt q̄ ex iniq̄tate nr̄a reos nos eē cog̃scim⁹ bti. N. martyr tui intercessione liberemur. Per. Item Collect

f Resta q̄s op̄s d̄s: vt q̄ bti. N. martyr tui natal. coli, a cūctis mal. imminēti. eius

in tercessione liberemur. Per. Item Collec.

g Beati. N. martyr tui nos dñe foueāt cō
tinuata p̄sidia: quia nō desinis ꝓpicius
intueri. quos talibꝫ auxiliis ꝯcesser adiuua

h Leteť ecclesia tua Item Coll. ri. Per d.
deus beati. N. martyr tui ꝯfisa suffra-
giis: atq; eius precibꝫ gloriosis ⁊ deuota
ꝑmaneat. ⁊ secura ꝯsistat. Per. De pluribus

i Ieus q̄ nos ꝯcedis sctō- martyribꝫ coll.
rum martyrū tuoꝝ. N. natalicia colere:
da nob in etna beatitudīe de eoꝝ societate

k Resta q̄s op̄s Itē coll. gaudere. Per.
deus: vt q̄ gl̄osos martyres fortes ī sua
ꝯfessiōe cog̊uim⁹: pios apud te in nr̄a inter

l Ad q̄s op̄s Coll. cessiōe sentiam⁹. Per.
ds vt q̄ btōꝝ martyrū tuoꝝ. N. solēnia
colimus: eorum apud te int̄cessiōibꝫ adiuue

m Resta que sumus op̄s Itē coll. mur. p.
deus: vt qui sanctoꝝ martyrū tuoꝝ. N
solennia colimus: eorum etiam virtutes imi

n Eus qui nos an Item coll. temur. Per.
nua sanctorum tuorum. N. sociorumq;
eius solennitate letificas concede ꝓpitius:
vt quorum gaudemus meritis. accendamur
exemplis. Per. Vnius ꝯfesso. et pont. colle.

Ca quesumus ops deus + vt beati. N.
ꝯfessoris tui atq; pontificis veneranda
solennitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ sa-
p Deus qui conspic Itē coll. lutem. Per.
quia ex nulla nostra ꝟtute subsistimus
concede ꝓpicius: vt int'cessiōe beati. N. con-
fessoris tui atq; pontificis ꝯtra oīa aduersa
q Deus qui ani Itē coll. muniamur. Per.
me famuli tui. N. eterne beatitudīs pre
mia ꝯtulisti: concede ꝓpicius: vt qui peccato
rum nr̄oꝝ pondere p̄mim̄ + eius apud te p̄ci-
r Adesto dn̄e Colle. bus subleuem̄. Per.
p̄cibus nostris + quas in sancti. N. ꝯfes-
soris tui atq; pontific solēnitate deferimus:
vt qui nostre iusticie fiduciaꝫ nō habemus:
eius qui tibi placuit meritis adiuuem̄. Per
s Exaudi quesumus dn̄e pre- Itē collect
ces nostras ⁊ interueniēte beato. N. cō
fessore tuo atq; pontifice + supplicatiōes no-
stras placatus intende. Per dn̄m nostruꝫ.
t Deus qui beatum. N. ponti- Item coll.
ficem sanctorū tuorum meritis coeq̄sti:
concede ꝓpicius: vt qui cōmemoratiōis ei⁹
festa percolimus: vite quoq; imitemur exē-
pla. Per dn̄m. Item collecta.

v BEati. N. confessoris tui atq; pontificis
quesumus dñe intercessiõe placatus ⁊
veniaꝫ nobis tribue et remedia sempiterna
concede. Per. Vnius confessoris non pon-
x DEus qui nos beati. N. tificis Collecta.
confessoris tui ãnua solẽnitate letificas
concede ꝓpicius: vt cuius natalitia colimus
per eius ad te exempla gradiamur. Per do.
y INtercessio Vnius abbatis Collecta.
nos quesumus dñe beati. N. abbatis
cõmendet: vt quod nostris meritis non va
lemus. eius patrocinio assequamur. Per d
3 CONcede De pluribꝫ ꝯfessoribꝫ Colle.
qm̃s op̃s deus: vt ad meliorem vitam
sanctoꝝ tuoꝝ exempla nos ꝓuocent: q̃tinus
q̃rũ solennia agim⁹ etiã actus imitem̃. Per.
7 INfirmitatem nostram Item Collecta
quesumus dñe ꝓpicius respice: et mala
oĩa que iuste meremur: sanctorum tuorum
intercessione auerte. Per. De virgibꝫ Coll.
2 OMnipotens sempiterne deus qui in-
firma mũdi elig⁊ vt fortia queq; ꝯfun-
das: ꝯcede ꝓpicius: vt q̃ btẽ. N. martyr⁊ tue
solẽnia colim⁹: ei⁹ apd te p̃rocinia sentiam⁹.
2 EXaudi nos deus salu- Item Collecta.
taris noster: vt sicut de beate. N. ꝟgis

tue festuitate gaudemus ita pie deuotiõis
erudiamur effectu. Per. Item Collec.

DEus qui inter cetera potentie tue mira-
cula etiam in sexu fragili victoriaz mar
tyrij contulisti: cõcede ꝓpicius: vt cui⁹ nata-
licia colimus per eius ad te exempla gradia
mur. Per. Item Collecta.

INdulgentiã nobis dñe beata. N. mar
tyr imploret: que tibi grata semper ex-
titit z merito castitatis z tue ꝓfessione virtutis.
Per dñm nostruz.

Quomodo cõmemoratiões sanctorum per an
N die sancti Stephani. cõmemo nũ agantur
ratio natiuitatis dñi. Ad laudes aii. Genuit
puerpera. Ad vs añ. Virgo hodie fil. In die
sancti Johannis In laudibus. Lux orta. Ad
vã. Gaudeamus omnes. In die Innocentuz
Ad laudes. Natus est. Ad vs Hodie intacta
In die sancti Thome In laudibus. Et dein-
ceps vsq; ad circũcisionẽ Verbum caro factuz
Ad vs. Nesciens mater. Per octã sancti Ste
phani In laudibus. Cum autẽ. Ad vs. Ste
phanus vidit. Per octã sancti Johannis euã
geliste In laudib⁹. Hic est discipulus. Ad vs.

Johānes aūt. Per octꝫ. s. Innocentū In laud.
Herodes irat⁹. Ad vs̄. Sinite paruulos. Ag-
netis. ij. Ad vs̄. Stās beata. In lau. Btā ag-
nes. Scholastice ꝟginis. Ad vs̄. Quinq; pru-
In lau. Ueniente sponso. Per octꝫ. s. Joh. ba-
ptiste. In lau. Elizabeth. Ad vs̄. Johā. voca.
In cōmemoratiōe. s. Pauli. Cōmemoratio san-
cti Petri In lau. Tu es pe' Ad vs̄. Btūs pe-
trus apo. vidit. Intranslatiōe sancti Martini
ad vs̄. Sacerdos dei mar. In lau. O martine o
pie q̄z piū. Per octꝫ. Assumptiōis In lau. Btā
dei genitrix. Ad vs̄. Paradysi porta. Dn̄ica
infra octꝫ. sup p̄s an̄. Uirgo pru. In octꝫ. s. Lau
rentij Ad vs̄. Btūs lau. dū. In lau. In craticu
la. Per octꝫ. s. Andree Ad lau. Dilexit. Ad vs̄
Biduo viuēs. In octꝫ. ipsi⁹ Ad vs̄ Ambulans
In lau. Concede. Plurimoꝝ ꝯfessoꝝ Ad vs̄.
Sancti ꝑ fidem. In lau. Corpa sctōꝝ. Uni⁹ cō-
fessoris nō pontꝫ. Ad vs̄. Iste cognouit. In lau
dibus. Collaudabūt. Unius martyrꝫ siue pontꝫ.
siue nō ad vs̄. Btūs vir q̄ suff. In laudi. Qui
vult. Plurimoꝝ martyrū ad vs̄. Isti sunt san-
cti. In laudibus. Fulgebunt iusti. Unius cō-
fessoris pontificꝫ Ad vs̄. Similabo eū. In lau.
Euge serue bone. Finiūt Cōmemoratiōes.

Incipit psalterium ad vsum ordinis Cisterciensis
Feria .ij. ad primam ante. Seruite 8. Psalmus primus

Beatus vir qui nõ abijt in
consilio impiorũ: ⁊ in via
pctõꝝ non stetit: ⁊ in cathe
dra pestilentie non sedit.
Sed in lege dñi volũtas
eius: ⁊ in lege eius medita
bitur die ac nocte. Et erit
tanq̃ lignũ qd̃ plantatũ est secus decursus aq̃-
rum: qd̃ fructũ suũ dabit in tpe suo. Et folium
eius non defluet: ⁊ oĩa quecunq̃ faciet ꝓspera-
bunt. Non sic impij non sic: sed tanq̃ puluis
quẽ ꝓijcit ventus a facie terre. Ideo nõ resur-
gunt impij in iudicio: neq̃ pctõres in consilio
iustoꝝ. Quoniã nouit dñs viam iustoꝝ: ⁊ iter
impioꝝ peribit. Psalmus .ij.

Quare fremuerũt gentes: ⁊ ꝑpli medita
ti sunt inania. Astiterũt reges terre et
ꝯncipes ꝯuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ ad-
uersus christũ eius. Disrumpam⁹ vincula eoꝝ
et ꝓijciamus a nobis iugũ ipsoꝝ. Qui habitat
in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos.
Tunc loquet ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo
conturbabit eos. Ego aũt ꝯstitutus sum rex ab

eo sup sio mōtē sctm̄ ei⁹: p̄dicās p̄ceptū ei⁹ Dn̄s
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te.
Postula a me ⁊ dabo t̄ gētes hereditatē tuā: ⁊
possessionē tuā t̄mīos t̄re Reges eos in v̄ga fer
rea: ⁊ tāq̄ vas figuli ꝯfrīges eos Et nūc reges
ītelligite: erudimī q̄ iudicat̄ t̄rā. Seruite dn̄o ī
timore: ⁊ exultate ei cū trēore Apprehēdite dis
ciplinā: neq̄n̄ irascat̄ dn̄s: ⁊ peat̄ de via iusta.
Cū exarserit ī breui ira ei⁹: beati oēs q̄ ꝯfidūt
ī eo. Gloria. Psalm⁹. iij. Iste p̄s dr̄ q̄tidie ad
vigilias īmediate p⁹ v̄. Dn̄e labia mea
Domine q̄d multi aperies. an̄ Inuitat̄
plicati sūt q̄ tribulāt me: mlti insurgūt
adūsuz me. Multi dicūt aīe mee: nō ē salus ipsi
ī deo ei⁹. Tu aūt dn̄e susceptor me⁹ es: gloria
mea ⁊ exaltans caput meū. Voce mea ad dn̄z
clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte scō suo Ego
dormiui ⁊ soporat⁹ sum: ⁊ exurrexi q̄ dn̄s susce
pit me. Non timebo milia ppl̄i circūdāt̄ me: ex
urge dn̄e saluū me fac de⁹ me⁹ Qm̄ tu pcussisti
oēs adūsantes m̄ sine causa: dentes pctōꝝ ꝯtri
uisti. Dn̄i ē salus: ⁊ sup ppl̄m tuū bn̄dictio tua.
Gloria. Psalmus. iiij. Ad complet̄ omni tpe.
Cum in vocarē exaudiuit me de⁹ iusti
cie mee. in tribulatiōe dilatasti m̄ Mi

serere mei: ⁊ exaudi orationem meam. Filij ho
minũ vsq̃q̃ g̃ui corde: vtq̃d diligit vanitatẽ ⁊
q̃rit mẽdaciũ. Scitote qm̃ mirificauit dñs san
ctũ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad euz.
Erascimĩ ⁊ nolite peccare: q̃ dicit in cordibus
vr̃is ĩ cubilib⁹ vr̃is cõpũgimĩ. Sacrificate sa-
crificiũ iusticie ⁊ sp̃ate ĩ dño: mnlti dicunt quis
ostẽdit nob̃ bona. Signatũ est sup̃ nos lumen
vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.
A fructu frumẽti vini ⁊ olei sui: mltiplicati sũt.
In pace in idip̃sum: dormiã ⁊ req̃escã. Qm̃ tu
dñe singulariter in spe: constituisti me. Gloria

Feria.ij.ad laudes. Psalmus.v.

Verba mea auribꝫ p̃cipe dñe: intellige
clamorẽ meũ. Intẽde voci orois mee
rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Qm̃ ad te orabo dñe: mane
exaudies vocẽ meã. Mane astabo t̃ ⁊ videbo: q̃
niã nõ d̃s volẽs iniq̃tatez tu es. Neq̃ h̃itabit
iux̃ te malignꝰ: neq̃ p̃ mãebũt ĩiusti añ oculos
tuos. Odisti oẽs q̃ op̃ãt iniq̃tatẽ: p̃des oẽs q̃
loquũt mẽdaciũ. Virũ sanguinũ ⁊ dolosũ abo-
minabit dñs: ego ãt ĩ mltitudine mĩe tue. In-
troibo ĩ domũ tuã: adorabo ad tẽplũ sctm̃ tuuz
ĩ tĩore tuo. Dñe deduc me ĩ iusticia tua ꝓpt̃ ini-
micos meos: dirige in ꝯspectu tuo viam meaz

Qm̃ non est in ore eor̃ veritas: cor eor̃ vanum
est. Sepulcr̃ patens est guttur eor̃ linguis su
is dolose agebant: iudica illos deus. Decidant
a cogitatiõibꝫ suis sm̃ multitudinẽ impietatũ
eor̃ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et lete
tur oẽs qui sperant in te: in eternũ exultabũt et
habitabis in eis. Et gloriabũt in te oẽs q̃ dili
gunt nomẽ tuũ: qm̃ tu benedices iusto. ñe vt
scuto bone voluntat̃ tue: coronasti nos. Gloria

Domine ne in furore tuo argu- ps. vj.
as me: neq; in ira tua corripias me.
Miserere mei dñe qm̃ infirmus sum:
sana me dñe qm̃ cõturbata sunt ossa mea. Et
anima mea turbata est valde: ⁊ tu dñe vsq;q.
Conuertẽ dñe ⁊ eripe animã meam: saluũ me
fac ꝓpter mĩam tuam. Quoniã non est in mor
te qui memor sit tui: in inferno autẽ quis ꝓfite
bitur tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo per
singulas noctes lectũ meũ: lachrymis meis stra
tum meũ rigabo. Turbatus est a furore oculus
meus: inueteraui inter oẽs inimicos meos. Dis
cedite a me oẽs qui operamini iniq̃tatẽ: qm̃ exau
diuit dñs vocem fletus mei. Exaudiuit dñs
deprecationẽ meã: dñs oronem meam suscepit.
Erubescant ⁊ ꝓturbent vehemẽt oẽs inimici

mei: ꝯuertant̄ ⁊ erubescāt valde velocit̄. lo.
Aū. Seruite dño in timore. Feria.iij.ad p̄mā aū
Dñe j.p̄s.vij.
Domine deus meus ī te spaui: saluū me fac ex oībꝫ ꝑsequētibus me ⁊ libera me. Neqñ rapiat vt leo aīaꝫ meā: dum nō est q̄ redimat neqꝫ q̄ saluum faciat. Dñe deus meus si feci istud: si ē iniquitas in manibꝫ meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidā merito ab inimiq̄ meis inanis. Persequat̄ inimicus aīam meaꝫ ⁊ comprehendat ⁊ ꝯculcet in terra vitam meā: ⁊ gloriam meā in puluerem deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibꝫ inimicoꝝ meorū. Et exurge dñe deus meus in p̄cepto q̄d̄ mandasti: ⁊ synagoga populoruꝫ circūdabit te. Et ꝓpter hanc in altum regredē: dñs iudicat ꝓplos. Iudica me dñe ꝟm iusticiaꝫ meam: ⁊ ꝟm innocentiā meam super me. Consumet̄ nequitia peccatoꝝ: ⁊ diriges iustū scrutās corda ⁊ renes deus. Iustū adiutoriū meū a dño: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens: nunq̄d irascetur ꝑ singulos dies. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū vibrabit: arcū suū tetēdit ⁊ parauit illū. Et ī eo parauit vasa mortis sagittas suas ardentibꝫ effecit. Ecce parturit

iniusticiā ꝯcepit dolorē ⁊ pepit iniq̄tatē. Lacū
aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in foueā quā fecit.
Conuertet̄ dolor ei⁹ in caput ei⁹: ⁊ in ꝟticē ip
sius iniq̄tas ei⁹ descēdet. Confitebor dño ꝑm
iusticiā ei⁹: ⁊ psallaz noī dñi altissimi. Gloria.

Domine dñs noster: q̄ admi- ps. viij.
rabile est nomē tuū in vniuersa terra.
Qm̄ eleuata ē magnificētia tua: super
celos. Ex ore infantiū ⁊ lactentiū pfecisti lau-
dem ꝓpt̄ inimicos tuos: vt destruas inimicū et
vltorem. Qm̄ videbo celos tuos opa digitoꝝ
tuoꝝ: lunā ⁊ stellas q̄ tu fundasti. Quid est ho-
mo qd̄ memor es ei⁹: aut filius hoīs qm̄ visitas
eū. Minuisti eū paulomin⁹ ab angelis: gloria ⁊
honore coronasti eū: ⁊ ꝯstituisti euz sup opera
manuū tuarū. Omnia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹
oues ⁊ boues vniūsas insup ⁊ pecora cāpi. Vo-
lucres celi ⁊ pisces mar: qui pambulāt semitas
mar. Oñe dñs nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuum
in vniūsa t̄ra. Gloria. Psalmus. ix.

Confitebor t̄ dñe in toto corde meo:
narrabo oīa mirabilia tua. Letabor et
exultabo in te: psallā noī tuo altissime. Encon-
uertēdo inimicū meū retrorsum: infirmabunt̄ ⁊
peribunt a facie tua. Qm̄ fecisti iudiciū meum

et causam meã: sedisti sup̄ thronum qui iudicas
iusticiã. Increpasti gentes ⁊ perijt impi⁹: no-
men eoꝝ delesti in et̄nũ ⁊ in seculũ seculi. Ini-
mici defecerũt framee in finẽ: ⁊ ciuitates destru
xisti. Perijt memoria eoꝝ cuꝫ sonitu: ⁊ dñs in
eternũ p̄manet. Parauit in iudicio thronũ suũ
et ipse iudicabit orbem terre in eq̄tate: iudica-
bit ꝑplos in iusticia. Et fact⁹ est dñs refugium
paupi: adiutor in oportunitatib⁹ in tribulatio-
ne. Et sperẽt in te qui nouerũt nomẽ tuũ: qm̄ ñ
dereliquisti querẽtes te dñe. Psallite dño qui
habitat in sion: annũciate int̄ gentes studia ei⁹
Qm̄ requirẽs sanguinẽ eoꝝ recordatus est: nõ
est oblitus clamorẽ pauperũ. Miserẽ mei dñe:
vide hũilitatẽ meã de inimic̄ meis. Qui exal-
tas me de port̄ mort̄: vt annũciẽ oẽs laudatio-
nes tuas in port̄ filie sion. Exultabo in salutari
tuo: infixe sunt gẽtes in interitu quez fecerunt.
In laqueo isto quẽ absconderũt: comp̄hensus
est pes eoꝝ. Cognoscet̄ dñs iudicia faciẽs: in
opib⁹ manuũ suarũ comp̄hẽsus est pctõr. Cõ-
uertant̄ pctõres in infernũ: oẽs gẽtes q̄ obliui-
scuntur deũ. Qm̄ nõ in finem obliuio erit pau-
peris: patiẽtia pauperuꝫ nõ p̄ibit in finẽ. Glo.
An. Dñe deus meus in te speraui. Feria.iiij.ad
A 5

Primam Ān. Exurge dñe j. Diuisio.

Exurge dñe nō ꝯfortet hō: iudicēt gētes
in ꝯspectu tuo. Cōstitue dñe legislatorē super
eos: sciāt gētes qm̄ hoīes sunt. Et q̄d dñe re-
cessisti lōge: despic in oportunitatibꝫ ī tribula-
tione. Cū supbit impi⁹ incēdit paup: cōprehē-
dunt in ꝯsilijs q̄bꝫ cogitāt. Qm̄ laudat pctōr
in desiderijs aīe sue: ⁊ iniqu⁹ bn̄dicit. Exacer-
bauit dn̄z pctōr: ſm multitudinē ire sue nō q̄-
ret. Nō est d̄s in ꝯspectu ei⁹: inq̄nate sunt vie il-
lius ī oī tpe. Auferūt iudicia tua a facie ei⁹: om-
niū inimicoꝝ suoꝝ dn̄abit. Dixit enī in corde
suo: n̄ mouebor a gn̄atiōe in gn̄ationē sine ma-
lo. Cui⁹ maledictiōe os plenū est ⁊ amaritudi-
ne ⁊ dolo: sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet ī
insidijs cū diuitibꝫ ī occult: vt interficiat inno-
centē. Oculi ei⁹ in paupez respiciūt: insidiat in
abscōdito q̄si leo ī spelūca sua. Insidiat vt ra-
piat paupem: rape paupem dū attrahit eum.
In laqueo suo hūiliabit eū: inclinabit se ⁊ ca-
det cū dn̄at⁹ fuerit pauperū. Dixit enī in corde
suo oblit⁹ est d̄s: aūtit faciē suā ne videat in fi-
nē. Exurge dñe d̄s exaltet man⁹ tua: ne obli-
uiscar pauperū. Propt q̄d irritauit impi⁹ deū
dixit enī in corde suo nō req̄ret. Vides qm̄ tu

laborē ⁊ dolorē ꝯsideras: vt tradas eos ī man⁹
tuas. Tibi derelict⁹ est paup: orphano tu eris
adiutor. Contere brachiū pctōris ⁊ maligni: q̄
retnr pctm̄ illi⁹ ⁊ non inuenietur. Dn̄s reg̃bit in
eternū ⁊ in seculū seculi: pibitis gētes de t̄ra illi⁹
Desideriū pauperū exauduit dn̄s: prepatio-
nem cordis eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare
pupillo ⁊ humili: vt nō apponat vltra magnifi
care se hō sup terrā. Gloria. Psalm⁹. x.
In dn̄o ꝯfido: quō dicit aīe mee trās-
migra in montē sicut passer. Qm̄ ecce
pctōres intenderūt arcū parauerūt sagittas su-
as in pharetra: vt sagittēt ī obscuro rectos cor-
de. Quoniam que perfecisti destruxerunt: iust⁹
autem quid fecit. Dominus in templo sancto
suo: dominus in celo sedes eius. Oculi eius in
pauperem respiciunt: palpebre eius interrogāt
filios hominū. Dominus interrogat iustum et
impium: qui autem diligit iniquitatē odit ani
mam suam. Oluet sup pctōres laqueos: ignis
sulphur ⁊ spiritus procellarum pars calicis eo-
rum. Quoniam iustus dominus ⁊ iusticias di-
lexit: equitatem vidit vultus eius. Gloria pa-
tri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in p̄nci-
pio ⁊ nūc semper: ⁊ in se.se.a. Psalmus. xi.

Saluū me fac dñe qm̄ defecit sctūs: qm̄
diminute sunt veritates a filijs hoīuz.
Vana locuti sunt vnusq̄sq̄ ad proxi-
mū suū: labia dolosa in corde z corde locuti sūt
Disperdat dñs vniūsa labia dolosa: linguaz
magniloquā. Qui dixerūt linguā nr̄am mag-
nificabim⁹ labia nr̄a a nobis sunt: q̄s nr̄ dñs ē.
Propter miseriā inopū z gemitū pauperum:
nūc exurgā dicit dñs. ponā in salutari: fiducia
liter agā in eo. Eloquia dñi eloq̄a casta: argē-
tum igne examinatū: pbatū terre purgatū se-
ptuplū. Tu dñe seruabis nos: z custodies nos
a gñatiōe hac in etnū. In circuitu impij am-
bulāt: pm altitudinē tuā multiplicasti filios ho
minū. Gloria. Añ. Exurge dñe nō prevaleat hō

Feria.v.ad.ī.añ. Illumina.8.ps.xij.

Usq̄q̄ dñe obliuiscer me ī finē: vsq̄q̄
aūt faciē tuā a me. Quādiu ponā con-
silia in aīa mea: dolorez in corde meo per diem.
Usq̄q̄ exaltabit inimic⁹ me⁹ sup me: respice z
exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illumina oculos me-
os ne vnq̄ obdormiā in morte: neq̄ dicat ini
micus me⁹ pualui adūsus eū. Qui tribulāt me
exultabūt si mot⁹ fuero: ego aūt in mīa tua spe-
raui. Exultabit cor meū in salutari tuo: canta-

to dño q̄ bona tribuit mihi: & psallam nomi dñi altissimi. Gloria. Psalmus .xiij.

Dixit insipiēs in cor de suo: nō est deus Corrupti sunt & abominabiles facti sūt in studijs suis: nō est q̄ faciat bonū nō ē vsq̄ ad vnū. Dñs de celo prospexit sup filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sūt: nō est q̄ faciat bonū nō est vsq̄ ad vnū. Sepulcrum patēs ē guttur eorū: linguis suis dolose agebāt venenū aspidū sub labijs eorū. Quorū os male dictione & amaritudine plenū est: veloces pedes eorū ad effundendū sanguinē. Contritio et infelicitas in vijs eorū & viā pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorū. Nōne cognoscēt oēs q̄ operant iniquitatē: q̄ deuorāt plebē meā sicut escā panis. Dñm nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Quōm dñs in generatiōe iusta est: consilium inopis confudistis quōm dñs spes ei⁹ est. Quis dabit ex sion salutare israel: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue exultabit iacob & letabit israel. Gloria pa.

Domine q̄s habitabit in tabernaculo tuo: aut q̄s requiescet in monte sancto tuo. Qui ingredit sine macula: & ps. xiij.

opat iusticiā. Qui loqt veritatē in corde suo: q
nō egit dolū in lingua sua. Nec fec̄ ꝓximo suo
malū: ⁊ opprobriū non accepit adūsus ꝓximos
suos. Ad nihilū deduct⁹ ē in ꝯspectu ei⁹ malig
nus: timētes aūt dn̄z glorificat. Qui iurat pro-
ximo suo ⁊ nō decipit q̄ pecunia suā non dedit
ad vsurā: ⁊ munera sup innocētes non accepit.
Qui facit h̄: nō mouebit in et'nū. Gloria. Aū.
Illumina oculos meos dn̄e. Feria. vi. ad. i. aū

Conserua me Conserua me. 2. p̄s. xv.
dn̄e qm̄ spaui in te: dixi dn̄o d's me⁹
es tu qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanc
tis q̄ sūt ī t'ra ei⁹: mirificauit oēs voluntates
meas ī eis. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ:
postea accelerauer̄t. Non ꝯgregabo ꝯuēticula
eoꝝ de sanguīb⁹: nec memor ero noīuz eoꝝ per
labia mea. Dn̄s pars hereditatis mee ⁊ calicis
mei: tu es q̄ restitues hereditatez meam mihi.
Funes ceciderūt m̄ in p̄claris: etenī hereditas
mea p̄clara ē mihi. Gn̄dicā dn̄z q̄ tribuit mihi
intellectū: insup ⁊ vsqꝫ ad noctē increpuer̄t me
renes mei. Prouidebā dn̄z in ꝯspectu meo sp:
qm̄ a dextris est m̄ ne cōmouear. Propt' h̄ leta
tum ē cor meū ⁊ exultauit lingua mea: insup et
caro mea req̄escet ī spe. Qm̄ nō derelinques ani

mam meā ī inferno: nec dab̄ sctm̄ tuū vidē cor
ruptionē. Notas m̄ fecisti vias vite adimple
bis me leticia cū vultu tuo: delectatiōes in de-
xtera tua vsq; in finē. Gloria. ps. xvi
Exaudi dn̄e iusticiā meā: intēde depre
cationē meā. Auribꝫ ꝑcipe orōnē meā
nō in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciū me-
um ꝓdeat: oculi tui videāt eq̄tates. Probasti
cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examīasti et
nō est inuēta ī me iniq̄tas. Ut nō loq̄t̄ os meū
opa hoīuz: ꝓpt̄ ꝟba labioꝝ tuoꝝ ego custodi-
ui vias duras. Perfice gressus meos ī semitis
tuis: vt nō moueāt̄ vestigia mea. Ego clama-
ui qm̄ exaudisti me d̄s: inclina aurē tuā m̄ ⁊ ex-
audi ꝟba mea. Mirifica mīas tuas: q̄ saluos faq̄
sperātes in te. Presistētibꝫ dextre tue custodi
me: vt pupillā oculi. Sub vmbra alarū tuarū
protege me: a facie impioꝝ q̄ me afflixert̄. In
imici mei aīaz meā circūdedert̄ adipē suū ꝯclu-
serūt: os eoꝝ locutū ē sup̄biā. Proijciētes me
nūc circūdederūt me: oculos suos statuerūt de-
clinare in terrā. Susceperūt me sicut leo parat⁹
ad p̄daz: ⁊ sicut catulus leōis habitās in abditꝭ
Exurge dn̄e p̄ueni eū ⁊ sb̄plāta eū: eripe aīaz
meā ab impio: frameā tuā ab īimiq̄ man⁹ tue.

Dñe a paucis de t̃ra diuide eos in vita eoꝝ:
de abscõdit tuis adimplet⁹ est vent̃ eoꝝ. Sa-
turati sunt filijs: ⁊ dimiserũt reliq̃as suas par-
uulis suis. Ego aũt in iusticia apparebo ꝯspe-
ctui tuo: satiabor cũ appuerit gl̃ia tua. ps. xvij

Diligã te dñe fortitudo mea: dñs fir-
mamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ libera-
tor me⁹. Deus me⁹ adiutor me⁹: ⁊ spe-
rabo in eũ. Protector me⁹ ⁊ cornu salut̃ mee: et
susceptor me⁹. Laudãs inuocabo dñm: ⁊ ab in-
imicis meis salu⁹ ero. Circũdederũt me dolo-
res mort̃: ⁊ torrẽtes iniq̃ta t̃ ꝯturbauerunt me.
Dolores inferi circũdederũt me: p̃occupauerẽt
me laquei mort̃. In tribulatiõe mea inuocaui
dñm: ⁊ ad deũ meũ clamaui. Et exaudiuit de
tẽplo sctõ suo vocẽ meã: ⁊ clamor meus in ꝯspe-
ctu ei⁹ introiuit in aures ei⁹. Cõmota ẽ ⁊ con-
tremuit terra ⁊ fundamẽta montiuꝫ ꝯturbata
sunt ⁊ cõmota sunt: qm̃ irat⁹ est eis. Ascẽdit fu-
mus in ira ei⁹ ⁊ ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones
succẽsi sunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descẽdit:
et caligo sub pedibꝫ eius. Et ascẽdit sup̃ cheru-
bin ⁊ volauit: volauit sup̃ pẽnas ventoꝝ. Et
posuit tenebras latibulũ suũ in circũitu ei⁹ tab-
naculũ ei⁹: tenebrosa aq̃ in nubibꝫ aer. Preful

gore in ꝯspectu eiꝰ: nubes trãsierũt grãdo ⁊ car-
bones ignis. Et intonuit de celo dñs ⁊ altissi-
mus dedit vocẽ suã: grando ⁊ carbones ignis.
Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgu-
ra multiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos. Et apparue-
rũt fontes aq̃rũ: ⁊ reuelata sunt fundamenta or-
bis terrarũ. Ab increpatiõe tua dñe: ab inspi-
ratiõe spũs ire tue. Misit de summo ⁊ accepit
me: ⁊ assumpsit me de aq̃s multis. Eripuit me ꝺ
inimicis meis fortissimis ⁊ ab his q̃ oderunt me:
qm̃ ꝯfortati sunt sup me. Preuenerũt me ĩ die
afflictiõis mee: ⁊ factꝰ est dñs ꝓtector meꝰ. Et
eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit qm̃ vo-
luit me. Et retribuet m̃ dñs ꝑm iusticiã meam
et ꝑm puritatẽ manuũ mearuꝫ retribuet mihi.
Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a ꝺo
meo. Qm̃ oĩa iudicia eiꝰ in ꝯspectu meo: ⁊ iusti-
cias eiꝰ nõ repuli a me. Et ero ĩmaculatꝰ cũ eo
et obseruabo me ab iniq̃tate mea. Et retribu-
et m̃ dñs ꝑm iusticiã meã: ⁊ ꝑm puritatẽ manu-
um mearũ in ꝯspectu oculoꝝ eiꝰ. Gloria. Añ.
Conserua me dñe quoniã in te speraui. Sabba-
to ad .i. añ. Viuit dñs. i. Diuisio

Cum sctõ sctũs eris: ⁊ cũ viro innocente in-
nocẽs eris. Et cũ electo electꝰ eris: ⁊ cũ ꝑuso per

uerter. Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos
superborum humiliabis. Quoniam tu illuminas lucernam
meam domine: deus meus illumina tenebras meas. Quoniam
in te eripiar a temptatione: et in deo meo transgredi-
ar murum. Deus meus impolluta via eius eloquia
domini igne examinata: protector est omnium sperantium in
se. Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deum
nostrum. Deus qui precinxit me virtute: et posuit ima-
culatam viam meam. Qui perfecit pedes meos tanquam
ceruorum: et super excelsa statuens me. Qui docet ma-
nus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum bra-
chia mea. Et dedisti mihi protectionem salutis tue: et
dextera tua suscepit me. Et disciplina tua cor-
rexit me in finem: et disciplina tua ipsa me doce-
bit. Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt
infirmata vestigia mea. Persequar inimicos me-
os et comprehendam illos: et non conuertar donec defi-
ciant. Confringam illos nec poterunt stare: cadent
subtus pedes meos. Et precinxisti me virtute ad
bellum: et subplantasti insurgentes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: et odi-
entes me dispersisti. Clamauerunt nec erat qui
saluos faceret: ad dominum nec exaudiuit eos. Et com-
minuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum pla-
tearum delebo eos. Eripies me de contradictionibus
populi: constitues me in caput gentium. Populus quem non

eo gnoui seruiuit m̄: in auditu aur̄ obediuit m̄.
Filij alieni mētiti sūt m̄ filij alieni īueterati sūt
et claudicauerūt a semit̄ suis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄di
ctus d̄s me⁹: ⁊ exaltet̄ d̄s salut̄ mee. Deus q̄ das
vīdictas m̄ ⁊ sb̄dis ꝓpl̄os sb̄me: lib̄ator me⁹ de
īimiq̄ meis iracūdis. Et ab īsurgētib⁹ ī me ex-
altab̄ me: a viro īiq̄ eripies me. Propt̄ea ꝯfite
bor t̄ ī natiōib⁹ dn̄e: ⁊ noī tuo psalmū dicā. Ma
gnificās salutes reḡ ei⁹ ⁊ faciens mīaz xp̄o suo
dauid: ⁊ semī ei⁹ vsq̄ ī seculū. Glo. p̄s. xviij.
Celi enarrāt gl̄iaz dei: ⁊ opa manuū ei⁹
ānūciat firmam̄tū. Dies diei eructat
x̄bū: ⁊ nox nocti īdicat sc̄iaz. Nō sunt
loq̄le neq̄ ꝑmōes: q̄rū nō audiāt̄ voces eoruz.
In oēz t̄rā exiuit son⁹ eoꝝ: ⁊ ī fines orb̄ t̄re ver
ba eoꝝ. In sole posuit tab̄naculum suū: ⁊ ipse
tāq̄ sp̄ōsus ꝓcedēs d̄ thalamo suo. Exultauit
vt gygas ad currēdū viā: a sūmo celo egressio
ei⁹. Et occursus ei⁹ vsq̄ ad summū ei⁹: nec est
q̄ se abscōdat a calore ei⁹. Lex dn̄i īmaculata
ꝯuītēs aīas: testioniū dn̄i fidele sapīaz p̄stans
ꝑuul̄. Iusticie dn̄i recte letificātes corda: p̄ce-
ptū dn̄i lucidū illuīans ocl̄os. Timor dn̄i san
ctus ꝑmanēs ī seculū seculi: iudicia dn̄i vera iu-
stificata in semetipsa. Desiderabilia sup̄ auruz
et lapidem p̄ciosum multum: ⁊ dulciora super

mel ⁊ fauũ. Etenĩ seruꝰ tuus custodit ea: in cu-
stodiẽdis illis retributio mlta. Delicta q̃s ĩtel
ligit ab occultis meis mũda me: ⁊ ab alienis ꝑce
seruo tuo. Si mei nõ fuerint dñati tũc ĩmacu-
latꝰ ero: ⁊ emũdabor a delicto maximo. Et erũt
vt cõplaceãt eloq̃a oris mei: ⁊ meditatio cor-
dis mei in ꝯspectu tuo sp̃. Dñe adiutor meꝰ: et
redemptor meꝰ. Gloria. Psalmꝰ. xix.
Exaudiat te dñs in die tribulatiõis: ꝓ
tegat te nomẽ dei iacob. Mittat t̃ au-
xiliuꝫ de sctõ: ⁊ de sion tueat̃ te. Memor sit oĩs
sacrifitij tui: ⁊ holocaustũ tuũ pingue fiat. Tri
buat t̃ ꝑm cor tuũ: ⁊ oẽ ꝯsiliũ tuũ ꝯfirmet. Le-
tabim̃ in salutari tuo: ⁊ in noĩe dei nr̃i magnifi-
cabim̃. Impleat dñs oẽs petitiões tuas: nũc
cognoui qm̃ saluũ fecit dñs christũ suũ. Exau
diet illũ de celo sctõ suo: in potẽtatibꝫ salus de
xtre eiꝰ. Hij in curribꝫ ⁊ hij ĩ eq̃s: nos aũt ĩ noĩe
dñi dei nr̃i inuocabimꝰ. Ipsi obligati sunt et
ceciderũt. nos aũt surreximꝰ ⁊ erecti sumꝰ. Dñe
saluũ fac regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuo-
cauerimꝰ te. Gloria. Aũ. Viuit dñs et bñdictus
deus salutis mee. Dñicis diebꝫ ad vigilias In
uitat. ꝑ estatẽ. Adoremꝰ dñꝫ. Qui fec nos. p̃s
Venite. Hymnꝰ. Et̃ne rer̃. In. i. nº aũ. Dñe. 8

Domine ī ꝟtute tua leta- ps.xx.
bit rex: et sup salutare tuū exul-
tabit vehement. Desideriū cor-
dis ei⁹ tribuisti ei: ⁊ volūtate la-
bioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. Qm̄ p̄-
uenisti eū in bn̄dictiōib⁹ dulcedīs: posuisti ī ca
pite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Vitā petijt a
te ⁊ tribuisti ei: longitudinē dierū in seculū ⁊ in
seculū seculi. Magna ē gl'ia eius in salutari tuo:
gl'iaꝫ ⁊ magnū decorē impones sup eū. Qm̄ da
bis eū in bn̄dictionē in seculū seculi: letificabis
eū in gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex sperat ī dn̄o
et ī mīa altissimi nō cōmouebit. Inueniat ma
nus tua oīb⁹ inimiq̄ tuis. dextera tua īueīat oēs
q̄ te oderūt. Pones eos vt clybanū ignis ī tp̄e
vult⁹ tui: dn̄s ī ira sua ꝯturbabit eos ⁊ deuora
bit eos ignis. Fructū eoꝝ de t'ra p̄des: ⁊ semē
eoꝝ a filijs hoīuꝫ. Qm̄ declinauerūt ī te mala: co
gitauerūt ꝯsilia q̄ nō potuerūt stabilire. Qm̄ po-
nes eos dorsuꝫ: in reliquijs tuis p̄pab̄ vultum
eoꝝ. Exaltare dn̄e ī ꝟtute tua: cātabim⁹ ⁊ psal
lem⁹ ꝟtutes tuas. Glo. Psalm⁹.xxi.
Deus d's me⁹ respice me q̄re me dereli-
quisti: longe a salute mea ꝟba delicto
rū meoꝝ. Deus me⁹ clamabo p̄ diē ⁊ nō exau-

dies: ⁊ nocte ⁊ ñ ad insipiẽtiã m̃. Tu ãt ĩ scõ ha
bitas: laus isrl̃. In te spauerẽt pr̃es nr̃i: spauerẽt
et lib̃asti eos. Ad te clamauerũt ⁊ salui fctĩ sũt
ĩ te spauerẽt ⁊ ñ sũt ꝯfusi. Ego ãt sũ ꝟmis ⁊ non
hõ: opprobriũ hoĩuꝫ ⁊ abiectio pleb̃. Oẽes vidẽ
tes me deriserẽt me: locuti sũt labijs ⁊ mouerũt
caput. Sperauit ĩ dño eripiat eũ: saluũ faciat
eũ qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es q̃ extraxisti me d̃ ven
tre spes mea ab vberibꝫ mr̃is mee: in te ꝓiectus
sum ex vtero. De vẽtre mr̃is mee d̃s me⁹ es tu
ne discesseri a me. Qm̃ tribulatio ꝓxima ẽ: qm̃
nõ est q̃ adiuuet. Circũdederũt me vituli mul
ti: tauri pingues obsederẽt me. Aperuerẽt super
me os suũ: sic leo rapiẽs ⁊ rugiẽs. Sic aq̃ effu
sus sũ: ⁊ dispsa sunt oĩa ossa mea. Factũ est cor
meũ tãq̃ cera liq̃scẽs: in medio vẽtri mei. Aru
it tãq̃ testa ꝟt⁹ mea ⁊ lingua mea adhesit fauci
bus meis: ⁊ ĩ puluerẽ mortꝭ deduxisti me. Qm̃
circũdederẽt me canes multi: ꝯciliũ malignãtiũ
obsedit me. Fodẽrt man⁹ meas ⁊ pedes meos
dinũerauerẽt oĩa ossa mea. Ipsi ꝟo ꝯsideraue
rũt ⁊ inspexerẽt me: diuiserẽt sibi vestim̃ta mea ⁊
sup vestẽ meã miserẽt sortẽ. Tu ãt dñe ne elõga
uerꝭ auxiliũ tuũ: ad defensionẽ meam conspice.
Erue a framea d̃s aĩaꝫ meã: ⁊ d̃ mãu canis vni
cam meã. Salua me ex ore leõis: ⁊ a cornibus

vnicorniũ hũilitatẽ meã. Narrabo nomẽ tuuz
frĩbꝫ meis: ĩ medio eccl'ie laudabo te. Qui time
tis dñz laudate eũ: vniuſuz ſemẽ iacob gl'ifica-
te eũ. Timeat eũ oẽ ſemẽ iſrl': qm̃ non ſpreuit
neqꝫ deſpexit deꝑcationez pauꝑis. Nec auͦtit
faciẽ ſuã a me: ⁊ cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me
Apud te laus mea ĩ eccl'ia mag̃: vota mea red
dã in ꝯſpectu timẽtiũ eũ. Edẽt pauꝑes ⁊ ſatu
rabũt ⁊ laudabũt dñz q̃ req̃rũt eũ: viuẽt corda
eoꝝ ĩ ſeculũ ſeculi. Remiſcẽt ⁊ ꝯuͦtẽt ad dñm:
vniuſi fines t're. Et adorabũt ĩ ꝯſpectu eiꝰ: vni
uerſe familie gẽtiũ. Qm̃ dñi ẽ regnũ: ⁊ ip̃e dña
bit gẽtiũ. Cãducauer̃t ⁊ adorauer̃t oẽs pĩgues
t're: ĩ ꝯſpectu eiꝰ cadẽt oẽs q̃ deſcẽdũt ĩ t'raz. Et
aĩa mea illi viuet: ⁊ ſemẽ meũ ſuiet ip̃i. Annũ-
ciabit dño gñatio vẽtura ⁊ annũciabũt celi iu
ſticiã eiꝰ ꝓpl'o q̃ naſcet: quez fec̃ dñs. Glo.
Dñe ĩ v'tute tua letabit̃ rex. Ãn. Dñs. 7. p̃s. xxij
Dominꝰ regit me ⁊ nihil m̃ d'erit: ĩ loco pa-
paſcue ibi me collocauit. Sup aquã refe-
ctiõis educauit me: aĩaz meã ꝯuͦtit. Deduxit me
ſup ſemitas iuſticie: ꝓpt' nom̃ ſuũ. Nã ⁊ ſi ãbula
uero ĩ medio vmbre mort̃ ñ tĩebo mala: qm̃ tu
mecũ es. Virga tua ⁊ baculꝰ tuꝰ ipſa me ꝯſola-
ta ſũt. Paraſti ĩ ꝯſpcũ meo mẽſaz adu͛ſus eoſ q̃
tribulãt me. Empĩguaſti ĩ oleo caput meũ ⁊ ca

lix me⁹ ĩebriãs q̃ꝫ p̃clar⁹ ẽ. Et mĩa tua sb̃seq̃t̃ me
oĩbꝫ diebꝫ vite mee. Et vt inhĩtẽ ĩ domo dñi
ĩ lõgitudĩe dierꝫ. Glo. Psalmus.xxiij.
Domini est t̃ra ⁊ plenitudo ei⁹: orb̃ ter
rarũ ⁊ vniu̇si q̃ habitãt in eo. Quia ip
se sup̃ maria fundauit eũ: ⁊ sup̃ flumina prepa-
rauit eũ. Quis ascẽdet in mõtẽ dñi: aut q̃s sta-
bit in loco sctõ ei⁹. Innocẽs manibꝫ ⁊ mundo
corde: q̃ nõ accepit in vano aĩaꝫ suã: nec iura-
uit in dolo ꝓximo suo. Hic accipiet bñdictio-
nem a dño: ⁊ mĩam a deo salutari suo. Hec est
gñatio querẽtiũ eũ: querẽtiũ faciez dei iacob
Attollite portas p̃ncipes vr̃as: ⁊ eleuamĩ porte
et̃nales ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex
glorie: dñs fortꝭ ⁊ potẽs dñs potẽs in p̃lio. At-
tollite portas p̃ncipes vr̃as ⁊ eleuamĩ porte et̃-
nales: ⁊ introibit rex glorie. Quis ẽ iste rex glo
rie: dñs ꝟtutũ ipse ẽ rex glorie. Glo. Ant. Dñs
regit me et nihil mihi deerit in loco pascue ibi me
collocauit. Ant. Oculi mei. 4.p̃s.xxiiij
Ad te dñe leuaui aĩaꝫ meã: d̃s me⁹ in te
ꝯfido ñ erubescã. Neq̃ irrideãt me in
imici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non
confundentur. Confundantur omnes iniqua
agentes: supervacue. Vias tuas dñe demon-

stra mihi: & semitas tuas edoce me. Dirige me
in veritate tua & doce me: q; tu es de⁹ saluator
me⁹: & te sustinui tota die. Reminiscere miseratio-
nū tuarū dñe: & misericordiarū tuarū q̄ a seculo sūt.
Delicta iuuētutis mee & ignorātias meas ne me
mineris. Secūm miam tuā memēto mei tu:
ppt̄ bonitatē tuā dñe. Dulcis & rect⁹ dñs: ppt̄
hoc legē dabit delinquētibus in via. Diriget mā-
suetos in iudicio: docebit mites vias suas. Uni-
uerse vie dñi mia & veritas: requirētibus testamē-
tum eius: & testimonia eius. Propt̄ nomē tuū do-
mine propitiaberis peccato meo: multum est enim. Quis
est hō q̄ timet dñm: legē statuit ei in via quā ele-
git. Anima eius in bonis demorabit: & semē eius
hereditabit trā. Firmamētū est dñs timētibus
eū: & testimonium ipsius vt manifestet illis. Oculi mei
semp ad dñm: quoniam ipse euellet de laqueo pedes
meos. Respice in me & miserere mei: q; vnicus et
pauper sum ego. Tribulatiōes cordis mei mul-
tiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatē meā & laborē meum: & dimitte
vniuersa delicta mea. Respice inimicos meos quoniam
multiplicati sunt: & odio iniquo oderunt me.
Custodi aiam meā & erue me: non erubescam quoniam
speraui in te. Innocētes & recti adhesserunt mihi:

quia sustinui te. Libera deus israel: ex oibus
tribulatiōibꝫ suis. Gloria. Psalmus. xxv.

Iudica me dñe qm̄ ego in innocentia
mea ingressus sum: ⁊ in dño sperās nō
infirmabor. Proba me dñe ⁊ tempta
me: vre renes meos ⁊ cor meū. Qm̄ mīa tua an
te oculos meos est: ⁊ complacui in veritate tua
Non sedi cū ꝯsilio vanitatis: ⁊ cum iniq̄ geren
tibus non introibo. Odiui ecclesiā malignanti
um: ⁊ cū impijs non sedebo. Lauabo int̄ inno
centes manꝰ meas: ⁊ circūdabo altare tuū dñe.
Ut audiam vocē laudis tue: ⁊ enarrem vniuer
sa mirabilia tua. Dñe dilexi decorē domꝰ tue:
et locum habitatiōis glorie tue. Ne ꝑdas cum
impijs deus aīam meam: ⁊ cū viris sanguinum
vitam meā. In quoꝝ manibꝫ iniquitates sūt:
dextera eoꝝ repleta est muneribꝫ. Ego aūt in
innocētia mea ingressus sum: redime me ⁊ mi-
serere mei. es meus stetit indirecto: in eccle-
sijs benedicā te dñe. Gloria. Ant. Oculi mei sem
per ad dñm. ℣. Memor fui no-
cte nois tui dñe. Et custodiui legē
tuam. In. ij. nº. ant. Dñs defen. j.
Dminꝰ illumīatio mea: ps. xxvi
et salus mea quē timebo. Dñs ꝓ

tector vite mee: a q̃ trepidabo. Cum appropi-
ant sup me nocẽtes: vt edãt carnes meas. Qui
tribulãt me inimici mei: ipsi infirmati sunt & ce
ciderũt. Si cõsistãt adũsum me castra: nõ time-
bit cor meũ. Si exurgat adũsum me pliũ: in ĩ
ego sperabo. Unam petij a dño hãc req̃raz: vt
inhabitẽ in domo dñi omĩbz diebz vite mee.
Ut videã voluntatẽ dñi: & visitem templũ ei⁹
Quoniã abscondit me in tabernaculo suo in die ma
lorũ: protexit me in abscõdito tabernaculi sui. In
petra exaltauit me: & nũc exaltauit caput meũz
super inimicos meos. Circũiui & imolaui in ta
bernaculo eius hostiam vociferatiõis: cantabo
et psalmũ dicam dño. Exaudi dñe vocẽ me
am qua clamaui ad te: miserẽ mei & exaudi me.
Tibi dixit cor meũ exq̃siui te facies mea: faciẽ
tuã dñe req̃ram. Ne aũtas faciẽ tuaz a me: ne
declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto
ne derelinq̃s me: neq̃z despicias me deus salutaris
meus. Quoniã pater meus & mater mea dereli
querũt me: dñs aũt assumpsit me. Legez pone
mihi dñe ĩ via tua: & dirige me in semita recta
ppt̃ inimicos meos. Ne tradideris me ĩ aĩas tri-
bulantũ me: quĩ. insurrexerũt ĩ me testes iniq̃;
et mẽtita ẽ iniq̃tas sibi. Credo videre bona dñi:

in tra viuētiū. Expecta dñz virilit age: et ꝯfor-
tet cor tuū ⁊ sustīe dñz. Glo. ps. xxvij
Ad te dñe clamabo deꝰ meꝰ ne sileas a
me neqñ taceas a me: ⁊ assimilabor des-
cēdētibꝫ ī lacū. Exaudi dñe vocē depcatiōis
mee dū oro ad te: dū extollo manꝰ meas ad tē
plū sctm̄ tuū. Ne simlr̄ tdas me cū pctōribꝫ: ⁊ cū
opātibꝫ īiq̄tate ne pdas me. Qui loquūt pacē
cū ꝓxīo suo: mala āt ī cordibꝫ eoꝝ. Da illis ꝟm
opa eoꝝ: ⁊ ꝟm neq̄tiā adīuētionū ipsoꝝ. Scdz
opa manuū eoꝝ tribue ill: redde retributionez
eoꝝ ipsis. Qm̄ nō intellexert opa dñi ⁊ in opa
manuū eiꝰ: destrues illos ⁊ ñ edificab eos. Bñ-
dictꝰ dñs: qm̄ exaudiuit vocē depcatiōis mee.
Dñs adiutor meꝰ ⁊ ꝓtector meus: ⁊ in ipso spe-
rauit cor meū ⁊ adiutus sum. Et refloruit caro
mea: ⁊ ex volūtate mea ꝯfitebor ei. Dñs forti-
tudo pleb sue: ⁊ ꝓtector saluationū christi sui ē.
Saluū fac ꝓplm tuū dñe ⁊ bñdic hereditati tue
et rege eos ⁊ extolle illos vsqꝫ in etnū. Gloria
Aij. Dñs defensor vite mee. Aij. Adorate. 8. ps
Afferte dño filij dei: aūte dño xxviij
filios arietū. Afferte dño gl'iam ⁊ ho-
norē: afferte dño gl'iaz noī eiꝰ: adorate
dñm in atrio sctō eiꝰ. Vox dñi sup aq̄s ds ma

iestat⁹ intonuit: dñs sup aq̃s multas. Vox dñi
in ꝑtute: vox dñi i magnificētia. Vox dñi cō
fringēt⁹ cedros: z ꝓfringet dñs cedros libani.
Et cōminuet eos tanq̃ ꝑtulū libani: z dilect⁹
quēadmodū fili⁹ vnicornium. Vox dñi intcidē
tis flāmā ignis: vox dñi ꝓcutiēt⁹ desertū: z cō
mouebit dñs desertū cades. Vox dñi ꝓparā
cernos z reuelabit ꝓdēsa: z i tēplo ei⁹ oēs di
cent gl'iaz. Dñs diluuiū inhabitare facit: z se
debit dñs rex i et'nū. Dñs ꝑtutē ꝑp'lo suo da
bit: dñs bñdicet ꝑp'lo suo i pace. Psalm⁹. xxix

EXaltabo t⁹ dñe qm̃ suscepisti me: nec
delectasti ūmicos meos sup me. Dñe
deus me⁹ clamaui ad te: z sanasti me.
Dñe eduxisti ab inferno aiaz meā: saluasti me
a descēdētibꝫ i lacū. Psallite dño scti ei⁹: z ꝓfi
temi mēoꝛie sctitat⁹ ei⁹. Qm̃ ira i indignatione
ei⁹: z vita i voluntate ei⁹. Ad vesperū demoꝛa
bit flet⁹: z ad matutinū letitia. Ego aūt dixi i
abūdātia mea: nō mouebꝛ i et'nū. Dñe i volū
tate tua: ꝑstitisti decoꝛi meo ꝑtutez. Auertisti
faciē tuā a me: z fact⁹ sum ꝓturbat⁹. Ad te dñe
clamabo: z ad deū meū deꝓcabꝛ. Que utilitas
i sanguīe meo: dū descēdo i coꝛruptionē. Nun
qd ꝓfitebit⁹ t' pulvis: aut annūciabit ꝑtitatē tuā

uduuit dñs ⁊ misertus est mei: dñs fact⁹ est
adiutor meus. Conuertisti plãctũ meũ in gau
dium mihi: ꝯcidisti saccũ meum ⁊ circũdedisti
me leticia. Et cantet tibi gloria mea ⁊ nõ com
pungar: dñe deus meus in eternũ ꝯfitebor tibi
loria. Dñ. Adorate dñm in aula sctã eius. Dñ

In te dñe speraui In tua. 8. ps. xxx
non ꝯfundar in eternũ: in iusticia tua
libera me. Inclina ad me aurẽ tuam:
accelera vt eruas me. Esto mihi in deũ ꝓtecto
rem ⁊ in domũ refugij: vt saluũ me facias. Qm̃
fortitudo mea ⁊ refugiũ meũ es tu: ⁊ ꝓpt nomẽ
tuũ deduces me ⁊ enutries me. Educes me d
laqueo quẽ absconderẽt mihi: qm̃ tu es ꝓtector
meus. In manus tuas cõmẽdo spm̃ meũ: rede
misti me dñe deus veritatis. Odisti obseruãtes
vanitates: superuacue. Ego aũt in dño spera
ui: exultabo ⁊ letabor in mĩa tua. Qm̃ respexisti
hũilitatẽ meã: saluasti de necessitatibꝫ aĩaꝫ me
am. Nec ꝯclusisti me in manibꝫ inimici: statui
sti in loco spacioso pedes meos. Miserẽ mei do
mine qm̃ tribulor: ꝯturbat⁹ ẽ in ira oculus me⁹
aĩa mea ⁊ venter me⁹. Qm̃ defecit in dolore vi
ta mea: ⁊ ãni mei ĩ geitibꝫ. Infirmata est ĩ pau
pertate vt⁹ mea: ⁊ ossa mea ꝯturbata sũt. Sup

omnes inimicos meos factus sum opprobrium
vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui vi
debant me foras fugerunt a me: obliuioni da
tus sum tanq̃ mortuus a corde. Factus sum
tanq̃ vas pditū: qm̃ audiui vituperationē mul
toꝝ cōmorantiū in circuitu. In eo dum cōue
nirent simul aduersum me: accipere aīam meam
psiliati sunt. Ego aūt in te speraui dñe: dixi de
us meus es tu in manibꝫ tuis sortes meę. Eri
pe me de manu inimicoꝝ meoꝝ: et a psequētibꝫ
me. Illustra faciem tuā sup seruū tuū saluū me
fac in mīa tua dñe: non pfundar qm̃ inuocaui
te. Erubescāt impij et deducant in infernū: mu
tent labia dolosa. Que loquunt adūsus tu
stum iniquitatē: in supbia et in abusione. Quaꝫ
magna multitudo dulcedinis tue dñe: quam
abscondisti timentibꝫ te. Perfecisti eis q̃ spe
rant in te: in pspectu filioꝝ hominū. Abscōdes
eos in abscondito faciei tue: a pturbatiōe ho
minū. Proteges eos in tabnaculo tuo: a ptra
dictiōe linguarū. Benedict⁹ dñs: qm̃ mirifica
uit mīam suā mihi in ciuitate munita. Ego au
tem dixi in excessu mētis mee: piectus sum a fa
cie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocē oīonis
mee: dū clamarem ad te. Diligite dñm omēs

ancti eius: qm veritate requiret dns. ⁊ retrib
et abundant' facientib⁹ superbiam. Virilit' ag
te ⁊ confortet' cor vestrũ: omnes qui speratis
domino. Psalmus. xxxj.

Beati quoꝝ remisse sunt iniq̃tates: ⁊ q̃
rum tecta sunt peccata. Beatus vir cu
non imputauit dñs peccatũ: nec est in spũ eius
dolus. Quoniam tacui inueterauerũt ossa mea
dum clamarẽ tota die. Qm̃ die ac nocte graua
ta est super me manus tua: cõuersus sum in erũ
na mea dum ꝯfigitur spina. Delictum meũ co
gnitũ tibi feci: ⁊ iniusticiã meaꝫ non abscondi.
Dixi confitebor aduersum me iniusticiã meaꝫ
dño: ⁊ tu remisisti impietatẽ peccati mei. Pro
hac orabit ad te oĩs sctũs: in tpe oportuno. De
runtamẽ in diluuio aq̃rũ multarũ: ad eũ nõ ap
proximabũt. Tu es refugiũ meũ a tribulatiõe
que circũdedit me: exultatio mea erue me a cir
cũdantib⁹ me. Intellectũ tibi dabo ⁊ instruã
te: in via hac q̃ gradieri firmabo sup te oculos
meos. Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus: quib⁹
non est intellect⁹. In chamo ⁊ freno maxillas
eoꝝ constringe: q̃ nõ approximãt ad te. Multa
flagella peccatoris: sperantẽ aũt in dño mĩa cir
cũdabit. Letamĩ in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ glo-

riamini oēs recti corde. loria. An. In tua iu
sticia libera me dñe. ℣. Media nocte surgebam
ad ꝯfitendū tibi. Super iudicia iustificatiōis tue.
Ad cc. an. Alleluia. 7. Cātica. Dñe miserē no-
stri. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. Cantabim⁹ et
psallem⁹ virtutes tuas. In laudi. ps. Deus mi-
sereat. An. Alleluia. ps. Miserē. ps. Confite-
mini. ps. Deus ds me⁹. ps. Bñdicite oīa. ps.
Benedictio ⁊ cla- Capl'm. Laudate do. de ce-
ritas ⁊ sapīa ⁊ gratiarū actio. honor virt⁹ ⁊ for
titudo deo nr̄o in secula seculoꝝ amē. R. Hec
est dies. quā fecit dñs. ℣. Exultemus ⁊ letemur in
ea. Quā fe. Hymn⁹. Splendor pr̄ne. ℣. Dñs
regnauit decorem induit. Induit dñs fortitudinē
et p̄cinxit se virtute. Feria. ij. Inuitat. Uenite ex-
ultemus dño. ps. Ipsum. In. i. n⁹ an. Rectos
Exultate iusti ps. xxxij. decet. i.
in dño: rectos decet laudatio.
Cōfitemī dño ī cithara: in psal
terio decē chordarū psallite illi.
Cātate ei cāticū nouū: bñ psal-
lite ei in vociferatiōe. Quia rectū est x̄bū dñi:
et oīa opa eius in fide. iligit mīam ⁊ iudiciū:
mīa dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati
sunt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eoꝝ. Congre-

gans sicut in vtre aquas maris: ponens in the-
sauris abyssos. Timeat dñm oīs terra: ab eo
autem cōmoueant' oēs inhabitantes orbē. Qm̄
ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mandauit ⁊ creata
sunt. Dñs dissipat consilia gentiū reprobat āt
cogitationes populoꝝ: ⁊ reprobat consilia p̄n-
cipum. Consiliū autez dñi in eternū manet: co
gitationes cordis eius in gn̄atione ⁊ gn̄ationē
Beata gens cuius est dñs deus eius: populus
quem elegit in hereditatē sibi. De celo respexit
dñs: vidit oēs filios hominū. De prepato ha-
bitaculo suo: respexit sup oēs qui habitāt terrā
Qui finxit singillatim corda eoꝝ: qui intelligit
oīa opera eoꝝ. Non saluat' rex per multam vir
tutem: ⁊ gygas non saluabit' in multitudīe vir-
tutis sue. Fallax equus ad salutem: inabūdan
tia autem virtutis sue nō saluabitur. Ecce oculi
dñi super metuētes eū: ⁊ in eis qui sperant sup
mīa eius. Ut eruat a morte aīas eoꝝ: ⁊ alat eos
in fame. Anima nr̄a sustinet dñm: qm̄ adiutor
et ꝓtector nr̄ est. Quia in eo letabit' cor nr̄m: et ī
noīe sancto ei⁹ sperauimus. Fiat mīa tua dñe
sup nos: quēadmodū sperauim⁹ in te.
Benedicā dñz in oī tpe: semp ps. xxxiij
laus eius in ore meo. In dño lauda-

bitur aīa mea: audiant mansueti ⁊ letent̄. La-
gnificate dn̄m mecū: ⁊ exaltemus nomen eius
in idipsum. Exquisiui dn̄m ⁊ exaudiuit me: et
ex oībus tribulatiōib⁹ meis eripuit me. Acce-
dite ad eum ⁊ illumīamini: ⁊ facies vestre non
ꝯfundentur. Iste paup̄ clamauit ⁊ dn̄s exau-
diuit eum: ⁊ de oībus tribulatiōib⁹ eius salua
uit eū. Immittit angelus dn̄i in circūitu timē
tium eum: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̄
suauis est dn̄s: beatus vir qui sperat in eo. Ti-
mete dn̄m oēs sancti eius: qm̄ non est inopia ti
mentibus eū. Diuites eguerūt ⁊ esurierunt: in-
quirentes autem dn̄m non minuent̄ omni bo-
no. Venite filij audite me: timorez dn̄i docebo
vos. Quis est homo qui vult vitā: diligit dies
videre bonos. Prohibe linguam tuā a malo: ⁊
labia tua ne loquantur dolū. Diuerte a malo ⁊
fac bonū: inquire pacem ⁊ p̄sequere eam. Ocu-
li dn̄i super iustos: ⁊ aures eius in p̄ces eorum.
Vultus autem dn̄i super facientes mala: vt p̄-
dat de terra memoriā eoꝝ. Clamauer̄t iusti et
dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex oīb⁹ tribulatiōib⁹ eo-
rū liberauit eos. Iuxta ē dn̄s his q̄ tribulato
sunt corde: ⁊ hūiles spū saluabit. Multe tribu-
latiōes iustoꝝ: ⁊ d̄ oīb⁹ his lib̄abit eos dn̄s u

stodit dñs oīa ossa eoꝝ: vnū ex his nō ꝯteret.
Mors pctōꝝ pessima: ⁊ q̄ oderīt iustū delīquēt.
Redimet dñs aīas ꝑuoꝝ suoꝝ: ⁊ nō delinquēt
oēs qui sperant in eo. Gloria. Aū. Rectos decz
collaudatio. Aū. Expugna. i. Psalmus. xxxiiij.
Iudica dñe nocētes me: expugna im-
pugnantes me. Apprehēde arma ⁊ scu
tum: ⁊ exurge in adiutoriū mihi. Ef-
funde frameā ⁊ ꝯclude adūsus eos q̄ ꝑsequunt
me: dic anime mee salus tua ego sum. Confun
dantur ⁊ reuereant: querētes aīam meā. Auer
tantur retrorsum ⁊ ꝯfundant: cogitantes mihi
mala. Fiant tanq̄ puluis ante faciem venti: ⁊
angelus dñi coartans eos. Fiat via illoꝝ te-
nebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dñi ꝑsequens eos.
Qm̄ gratis absconderūt mihi interitū laquei
sui: supuacue exprobrauerūt aīam meā. Veni-
at illi laqueus quem ignorat ⁊ captio quā abs-
condit apprehendat eum: ⁊ in laqueū cadat in
ipso. Anima aūt mea exultabit in dño: ⁊ dele
ctabit sup salutari suo. Omnia ossa mea dicēt
dñe q̄s similis tui. Eripiens inopem de manu
fortioꝝ eius: egenū ⁊ pauperem a diripientibus
eum. Surgētes testes iniqui: que ignorabam
interrogabāt me. Retribuebāt m̄ mala ꝓ bōis

sterilitatē anime mee. Ego aūt cū mihi mole-
sti essent: induebar cilicio. Humiliabaz in ieiu-
nio aīam meā: ⁊ oro mea in sinu meo ꝯuertet.
Quasi ꝓximū quasi frēm nostrū sic complace-
bam: quasi lugēs ⁊ ꝯtristatus sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt ⁊ ꝯuenerūt: ꝯgre-
gata sunt super me flagella ⁊ ignoraui. Dissipa
ti sunt nec compūcti temptauerūt me subsan-
nauerūt me subsannatiōe: frenduerunt sup̄ me
dentibus suis. Dñe qñ respicies: restitue aīaz
meam a malignitate eoꝝ a leonibꝫ vnicā meā.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in ꝓplo gra-
ui laudabo te. Non sup̄gaudeant mihi q̄ adū-
santur mihi iniq̄ue: qui oderunt me grat̄ ⁊ an-
nuūt oculis. Cm̄ mihi quidē pacifice loquebā
tur: ⁊ in iracūdia terre loquētes dolos cogita-
bant. Et dilatauerūt sup̄ me os suū: dixerunt
euge euge vider̄t oculi nostri. Vidisti dñe ne
sileas: dñe ne discedas a me. Exurge ⁊ inten-
de iudicio meo: deus meus ⁊ dñs meus in cau
sam meā. Iudica me ꝑm iusticiā meā dñe deꝰ
meꝰ: ⁊ nō sup̄gaudeāt m̄. Non dicāt in cordibꝫ
suis euge euge aīe nr̄e: nec dicāt deuorabimus
eū. Erubescāt ⁊ reuereant̄ simul: q̄ gratulant̄
malis meis. Induantur ꝯfusione ⁊ reuerētia:

qui maligna loquũt̃ sup̄ me. Exultent ⁊ leten
tur q̄ volũt iusticiã meam: ⁊ dicant semp̄ ma-
gnificet̃ dñs q̄ volunt pacẽ serui eius. Et lin-
gua mea meditabit̃ iusticiã tuã: tota die laudẽ
tuam. Gloria. Añ. Expugna impugnantes me.

Feria.ij.ad laudes. Psalmus. xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in semetip
so: non est timor dei ante oculos eius.
Qm̄ dolose egit in ꝯspectu eius: vt inueniatur
iniq̄tas eius ad odiũ. Verba oris eius iniq̄tas
et dolus: noluit intelligẽ vt bene ageret. Iniq̄
tatem meditat⁹ est in cubili suo astitit oĩ vie ñ
bone: maliciam aũt nõ odiuit. Dñe in celo mĩa
tua: ⁊ veritas tua vsq̄ ad nubes. Iusticia tua
sicut mõtes dei: iudicia tua abyssus multa. Ho
mines ⁊ iumẽta saluabis dñe: quẽ ad modum
multiplicasti mĩaꝫ tuã deus. Filij aũt hominũ
in tegmine alarũ tuarũ sperabũt. Inebriabũt̃
ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis
tue potabis eos. Qm̄ apud te est fons vite: ⁊ ĩ
lumine tuo videbim⁹ lumen. Pretende mĩam
tuam scientibꝫ te: ⁊ iusticiã tuam his qui recto
sunt corde. Non veniat m̄ pes sup̄bie: ⁊ man⁹
peccatoris nõ moueat me. Vbi ceciderunt qui
operantur iniquitatem: expulsi sunt nec potue-

runt stare. Gloria. Añ. Reuela 6. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignantibꝫ: neq; ce-
laueris facientes iniq̃tatē. Qm̃ tanq̃
fenũ velociter arescent: ⁊ quēadmodũ
olera herbarũ cito decident. Spera in dño et
fac bonitatē: ⁊ inhabita terram ⁊ pascer in diui
tijs eius. Delectare in dño: ⁊ dabit tibi petitio
nes cordis tui. Reuela dño viam tuā ⁊ spera in
eo: ⁊ ipse faciet. Et educet quasi lumen iustici-
am tuā ⁊ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiem: subditus
esto dño ⁊ ora eum. Noli emulari in eo qui ꝓ-
speratur in via sua: in hoīe faciente iniusticias.
Desine ab ira ⁊ derelinque furorem: noli emu-
lari vt maligneris. Quoniam qui malignan-
tur exterminabuntur: sustinentes autem dñm
ipsi hereditabunt terram. Et adhuc pusilluz ⁊
nō erit peccator: ⁊ queres locum eius ⁊ non in-
uenies. Mansueti autem hereditabunt terram:
et delectabuntur in multitudine pacis. Obser-
uabit pctōr iustũ: ⁊ stridebit super eū dentibꝰ
suis. Dñs aūt irridebit eū: qm̃ ꝓspicit q̃ veni-
et dies eius. Gladium euaginauerunt peccato
res: intenderunt arcum suum. Et decipiant
pauperem ⁊ inopem: vt trucidant rectos corde
Gladius eorum intret in corda ipsoꝝ: ⁊ arcus

eoꝝ ꝯfringatur. Melius est modicũ iusto: sup
diuitias peccatoꝝ multas. Qm̃ brachia pecca-
torum ꝯterent̃: confirmat aũt iustos dñs. No
uit dñs dies ĩmaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoruꝫ in
eternũ erit. Non ꝯfundentur in tempe malo ⁊
in diebus famis saturabunt̃: qꝛ peccatores per
ibunt. Inimici xo dñi mox honorificati fuerĩt
et exaltati: deficiẽtes quẽadmodũ fumus defi-
cient. Mutuabit̃ peccator ⁊ nõ soluet: iust⁹ aũt
miseretur ⁊ tribuet. Quia bñdicentes ei here-
ditabunt terrã: maledicẽtes aũt ei disperibũt.
Apud dñm gressus hoĩs dirigent̃: ⁊ viam ei⁹
volet. Cum ceciderit nõ collidet̃: qꝛ dñs sup-
ponit manũ suã. Iunior fui etenĩ senui ⁊ nõ vi-
di iustũ derelictũ: nec semẽ eius querẽs panem
Tota die miseret̃ ⁊ cõmodat: ⁊ semen illius in
benedictione erit. Gloria. Diuisio
Declina a malo ⁊ fac bonũ: ⁊ inhabita in se
culũ seculi. Quia dñs amat iudiciũ ⁊ nõ dereli
quet sctõs suos: in eternũ ꝯseruabunt̃. Iniusti
punientur: ⁊ semẽ impioꝝ peribit. Iusti autez
hereditabũt terrã: ⁊ inhabitabũt in seculũ secu
li sup eã. Os iusti meditabit̃ sapĩam: ⁊ lingua
eius loquet̃ iudiciũ. Lex dei ei⁹ in corde ipsius
et nõ supplantabũt̃ gressus ei⁹. Considerat pec

cator iustū: ⁊ querit mortificare eū. Dñs autez
non derelinquet eū in manibꝫ eiꝰ: nec damna-
bit eum cū iudicabit illi. Expecta dñm ⁊ custo
di viam eius: ⁊ exaltabit te vt hereditate capi
as terrā: cū perierint peccatores videbis. Vidi
impiū supexaltatū: ⁊ eleuatū sicut cedros liba-
ni. Et transiui ⁊ ecce nō erat: quesiui eū ⁊ nō ē
inuentus locus eius. Custodi innocētiā ⁊ vide
eq̄tatē: qm̄ sunt reliquie homī pacifico. Iniu-
sti aūt disperibūt: simul reliquie impioꝝ inter
ibūt. Salus aūt iustoꝝ a dño: ⁊ ꝓtector eoruz
in tpe tribulatiōis. Et adiuuabit eos dñs ⁊ li
berabit eos: ⁊ eruet eos a pctōribus: ⁊ saluabit
eos quia sperauerunt in eo. Glo. Añ. Reuela
dño viā tuam. Añ. Ne in ira .5. Psalmꝰ .xxxvij.

Domine ne in furore tuo arguas me:
neq̄z in ira tua corripias me. Qm̄ sa-
gitte tue infixe sunt m̄: ⁊ ꝯfirmasti sup
me manū tuā. Non est sanitas in carne mea a
facie ire tue: nō est pax ossibꝫ meis a facie pec-
catoꝝ meoꝝ. Qm̄ iniq̄tates mee supgresse sunt
caput meū: ⁊ sicut onus graue g̅uate sunt sup
me. Putruerūt ⁊ corrupte sunt cicatrices mee: a
facie insipiētie mee. Miser factꝰ sum ⁊ curuatus
sum vsq̄z in sinē: tota die ꝯtristatꝰ ingrediebar

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus. Cor meum conturbatum est derelinquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum. Amici mei et proximi mei: adversum me appropinquerunt et steterunt. Et qui iuxta me erant de longe steterunt: et vim faciebant qui querebant animas meas. Et qui inquirebant mala mihi locuti vanitates et dolos tota die meditabantur. Ego autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te domine speravi: tu exaudies me domine deus meus. Quia dixi nequando supergaudeat inimici mei: et dum commoventur pedes mei super me magna locuti sunt. Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: et cogitabo pro peccato meo. Inimici autem mei vivunt et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem. Non derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me. Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee. Gloria. Am

Ne in ira tua arguas me dñe. ℣. Delectare in dño
Et dabit tibi petitiões cordis tui. Per estatē lectio
Consurge ī nocte in p̄ncipio vigiliarū tuarū:
et effūde sicut aquā cor tuū añ ꝯspectū dñi dei
tui: Leua ad eū man⁹ tuas: ⁊ miserebit̄ tibi. Tu
℟. Bñdicā dñm. In oī tēpor. ℣. Semper laus
eius in ore meo. In oī. In.ij.nº.añ. Alleluia. In
xl.añ. Ut non delinquam. i. Psalmus. xxxviij.
Dixi custodiā vias meas: vt non
delinquā in lingua mea. Posui
ori meo custodiā cū ꝯsisteret pec
cator adūsuz me. Obmutui ⁊ hu
miliat⁹ sū ⁊ silui a bōis: ⁊ dolor me
us renouat⁹ ē. Cōcaluit cor meū int̄ me: ⁊ ī me
meditatiōe mea exardescet ignis. Locut⁹ sum
ī lingua mea: notū fac m̄ dñe finē meū. Et nu
merū dierū meoꝝ q̄s ē: vt sciā q̄d desit m̄. Ec
ce mēsurabiles posuisti dies meos: ⁊ substātia
mea tanq̄ nihilū añ te. Verūtñ vniūsa vani
tas: oīs hō viuēs. Verūtñ in imagīe ptr̄ñsit hō:
sed ⁊ frustra ꝯturbatur. Thesauriçat ⁊ ignorat
cui congregabit ea ⁊ nunc que eit expectatio
mea nonne dominus: ⁊ substantia mea apud te
est. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me
opprobrium insipienti dedisti me. Obmutui ⁊

non aperui os meum quoniam tu fecisti: amo-
ue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue
ego defeci in increpationibus: ꝓpter iniq̄tatez
corripuisti hoīem. Et tabescē fecisti sicut arane
am aīam eiꝰ: verūtñ vane ꝯturbat oīs hō. Ex
audi orōnē meā dñe ⁊ deꝑcationē meā: auribꝫ
ꝑcipe lachrymas meas. Ne sileas qm̄ aduena
ego sum apud te: ⁊ ꝑegrinus sicut oēs patres
mei. Remitte m̄ vt refrigerer ꝑusq̄ abeam: et
amplius nō ero. Gloria. ps. xxxix.
Expectās expectaui dñm: ⁊ intēdit m̄.
Et exaudiuit ꝑces meas: ⁊ eduxit me
d̄ lacu miserie ⁊ de luto fec. Et statuit sup̄ petrā
pedes meos: ⁊ direxit gressus meos. Et īmisit
in os meū canticū nouū: carmen deo nr̄o. Vi-
debūt multi ⁊ timebūt: ⁊ sp̄abūt in dño. Bea-
tus vir cuiꝰ est nomē dñi spes eiꝰ: ⁊ nō respexit
in vanitates ⁊ insanias falsas. Multa fecisti tu
dñe d̄s meꝰ mirabilia tua: ⁊ cogitatiōibꝫ tuis
nō est q̄s sil̄is sit tibi. Annūciaui ⁊ locutꝰ sum:
multiplicati sunt sup̄ nūerū. Sacrificiū ⁊ obla-
tionē noluisti: aures aūt ꝑfecisti m̄. Holocau-
stū ⁊ pro pctō nō postulasti: tūc dixi ecce venio
In capite libri scriptū est de me vt facerē vo-
luntatē tuā d̄s meꝰ volui: ⁊ legē tuam in medio

cordis mei. Annūciaui iusticiā tuā in eccl̄ia ma
gna: ecce labia mea non ꝓhibebo dñe tu scisti.
Iusticiā tuā nō abscōdi in corde meo: verita-
tem tuā ⁊ salutare tuū dixi. Non abscōdi mīaꝫ
tuā ⁊ veritatē tuā: a ꝯcilio multo. Tu aūt dñe
ne longe facias miseratiōes tuas a me: mīa tua
et veritas tua semp susceperūt me. Qm̄ circūde
derūt me mala q̄rū nō est nūer⁹: comp̄henderūt
me iniq̄tates mee ⁊ nō potui vt viderē. Multi-
plicate sunt sup capillos capit̄ mei: ⁊ cor meuꝫ
dereliq̄t me. Complaceat t̄ dñe vt eruas me:
dñe ad adiuuādū me respice. Confundant̄ et
reuereant̄ simul: q̄ querūt aīaꝫ meā vt auferant
eam. Conūtant̄ retrorsum ⁊ reuereantur: q̄ vo
lunt m̄ mala. Ferāt ꝯfestim ꝯfusionē suā: q̄ di
cunt m̄ euge euge. Exultēt ⁊ letent̄ sup te oēs
querētes te: ⁊ dicāt sp magnificet̄ dñs q̄ dili-
gūt salutare tuū. Ego aūt mēdic⁹ sum ⁊ paup
dñs sollicit⁹ ē mei. Adiutor me⁹ ⁊ ꝓtector me
us tu es: deus meus ne tardauer. Gloria. Aū.
Ut nō delinquā in lingua mea. Aū. Sana dñe 2

Beatus q̄ intelligit sup egenū ⁊
panpem: in die mala liberabit eū dñs
Dñs ꝯseruet eū ⁊ viuificet eū ⁊ btm̄ fa
ciat eū in t̄ra: ⁊ nō tradat eū in aīam inimicorū

eius. Dñs opem ferat illi sup lectũ doloris eiꝰ:
vniuꝫsum stratũ eiꝰ ꝯsasti ĩ infirmitate eiꝰ. Ego
dixi dñe miserẽ mei: sana aĩam meã qꝛ peccaui
tibi. Inimici mei dixerũt mala m̃: qñ morietꝫ
et ꝑibit nomẽ eiꝰ. Et si ĩgrediebatꝫ vt videret
vana loq̃batꝫ: ĩ idipsuꝫ cor eiꝰ ꝯgregabit iniq̃-
tatẽ sibi. Egrediebatꝫ foras: ⁊ loq̃batꝫ in idip-
suꝫ. Adu̇suꝫ me susurrabãt oẽs ĩmici mei: adu̇
sum me cogitabãt mala m̃. Verbũ iniquũ ꝯsti
tuerũt adu̇sum me: nunq̃d q̃ dormit nõ adijci-
et vt resurgat. Etenĩ hõ pacis mee in quo spe-
raui: q̃ edebat panes meos magnificauit super
me supplantationẽ. Tu autẽ dñe miserẽ mei et
et resuscita me: ⁊ retribuã eis. In h̃ cog̃ui qm̃
voluisti me: qm̃ nõ gaudebit ĩimicꝰ meꝰ sup me
Me ãt ꝓpt̃ innocẽtiã suscepisti: ⁊ ꝯfirmasti me ĩ
ꝯspectu tuo ĩ et̃nũ. Bñdictꝰ dñs deus israel: a se
culo ⁊ in seculũ fiat fiat. Gloria. ps. xli.
Quemadmodũ desiderat ceruꝰ ad fon
tes aq̃rum: ita desiderat aĩa mea ad te
deus. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontez viuũ: qñ
veniã ⁊ apparebo añ faciẽ dei. uerũt mihi la
chryme mee panes die ac nocte: dũ dr̃ m̃ quo
tidie vbi est deus tuus. Rec recordatus sum et
effudi in me animam meam: quoniam transibo

in locũ tabernaculi admirabilis vsq; ad domũ
dei. In voce exultatiõis ⁊ ꝯfessiõis: son⁹ epu-
lantis. Quare tristis es aĩa mea: ⁊ quare ꝯtur-
bas me. Spera in deo qm̃ adhuc ꝯfitebor illi: sa
lutare vultus mei ⁊ deus meus. Ad meipsum
aĩa mea ꝯturbata est: ꝓpterea memor ero tui d̃
terra iordanis ⁊ hermonijm a monte modico.
Abyssus abyssum ĩuocat: in voce catharacta-
rum tuarũ. Omnia excelsa tua ⁊ fluct⁹ tui: sup
me transierũt. In die mãdauit dñs mĩam su-
am: ⁊ nocte canticũ eius. Apud me oro deo vi-
te mee: dicã deo susceptor me⁹ es. Quare obli-
tus es mei: ⁊ q̃re ꝯtristat⁹ incedo: dum affligit
me inimicus. Cum ꝯfringunt ossa mea: expro
brauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.
Cum dicũt mihi per singulos dies vbi est de
us tuus: q̃re tristis es aĩa mea ⁊ quare ꝯturbas
me. Spera ĩ deo qm̃ adhuc ꝯfitebor illi: saluta-
re vultus mei ⁊ deus me⁹. Gloria. Aũ. Sana
dñe aĩaz meã q: peccaui tibi. Feria.iij.ad laudes
Iudica me d̃s ⁊ discerne cãm ps.xlij.
meã de gẽte nõ sctã: ab hoĩe iniq̃ ⁊ do-
loso erue me. Quia tu es deus fortitu
do mea: qua me repulisti ⁊ quare tristis incedo
dum affligit me inimicus. Emitte lucem tuam

et veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt
in montē sanctū tuū ⁊ in tabnacula tua. Et in-
troibo ad altare dei: ad deū q̄ letificat iuuētu-
tem meā. Confitebor tibi in cithara deus deus
me⁹: q̄re tristis es aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: salutare
vult⁹ mei ⁊ deus me⁹. Gloria. Ant. Eructauit.

Deus auribꝫ nr̄is audiuim⁹: pa- ps. xliij
tres nr̄i annūciauerūt nob. Opus qd̄
opatus es in diebꝫ eoꝝ: ⁊ in diebꝫ an-
tiq̄s. Manus tua gētes disperdidit ⁊ plantasti
eos: afflixisti ꝑplos ⁊ expulisti eos. Nec eniz in
gladio suo possederūt terrā: ⁊ brachiū eoꝝ non
saluauit eos. Sed dextera tua ⁊ brachiū tuuz
et illuīatio vult⁹ tui: qm̄ cōplacuisti in eis. Tu
es ipse rex me⁹ ⁊ deus me⁹: q̄ mādas salutes ia-
cob. In te inimicos nr̄os ventilabim⁹ cornu:
et in noīe tuo spernem⁹ insurgētes ī nob. Non
enī in arcu meo spabo: ⁊ gladius me⁹ nō salua-
bit me. Saluasti enī nos de affligētibꝫ nos: et
odiētes nos ꝯfudisti. In deo laudabim̄ tota
die: ⁊ in noīe tuo ꝯfitebim̄ tibi in seculū. Nūc
aūt repulisti ⁊ ꝯfudisti nos: ⁊ nō egredier de⁹
in ꝟtutibꝫ nr̄is. Auertisti nos retrorsum post
inimicos nr̄os: ⁊ q̄ oderūt nos diripiebāt sibi.

Cedisti nos tanq̃ oues escarũ: ⁊ in gentibus
dispsisti nos. Vendidisti ꝓplm tuũ sine ꝑcio: ⁊
nõ fuit multitudo in cõmutatiõibꝫ eoꝝ. Posui
sti nos oꝓprobriũ vicinis nr̃is: sub sannationeꝫ
et derisum his q̃ sunt in circũitu nr̃o. Posuisti
nos in similitudinẽ gentibꝫ: cõmotionẽ capitis
in ꝓplis. Tota die verecũdia mea ꝯ me ẽ: ⁊ cõ
fusio faciei mee cooꝑuit me. A voce exprobrãt
et obloquent: a facie inimici ⁊ ꝑsequentis. Nec
oĩa venerũt sup nos nec obliti sum⁹ te: ⁊ inique
nõ egim⁹ in testõ tuo. Et nõ recessit retro cor
nr̃m: ⁊ declinasti semitas nr̃as a via tua. Quo-
niam hũiliasti nos ĩ loco afflictiõis: ⁊ cooꝑuit
nos vmbra mort. Si obliti sum⁹ nomẽ dei nr̃i:
et si expandim⁹ man⁹ nr̃as ad deũ alienũ. Non
ne deus req̃ret ista: ipse enĩ nouit abscõdita cor
dis. Qm̃ ꝓpt̃ te mortificam̃ tota die: estimati
sum⁹ sicut oues occisiõis. Exurge q̃re obdor-
mis dñe: exurge ⁊ ne repellas in finẽ. Quare fa-
ciem tuã aũt: obliuiscer inopie nr̃e ⁊ tribulatio
nis nr̃e. Qm̃ hũiliata est ĩ puluẽ aĩa nr̃a: ꝯgluti
nat⁹ ẽ in t̃ra vent̃ nr̃. Exurge dñe adiuua nos:
et redime nos ꝓpt̃ nomẽ tuũ. Gloria.
Eructauit cor meũ ꝟbũ bonũ: ps. xliij
dico ego opa mea regi. Lingua mea

calamus scribe: velocit' scribent. Speciosus for-
ma pre filijs hoīum diffusa ē gr̄a in labijs tuis
ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternū. Accingē gla
dio tuo sup femur tuū: potētissime. Specie tua
et pulcritudine tua: intende ꝓspere ꝓcede ⁊ re-
gna. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusti
ciam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Sa
gitte tue acute: populi sub te cadent ī corda ini-
micoꝝ regis. Sedes tua deus in seculū seculi:
v̄ga directionis v̄ga regni tui. Dilexisti iusti-
ciam ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ d̄s
tuus oleo leticie pre ꝯsortibꝫ tuis. Myrrha et
gutta ⁊ cassia a vestimentꝫ tuis a domibꝫ ebur-
neis: ex quibꝫ delectauerūt te filie regū in ho-
nore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vesti
tu deaurato: circūdata varietate. Audi filia ⁊
vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ꝓpl'm tuuꝫ
et domū p̄ris tui. Et ꝯcupiscet rex decorē tuū
qm̄ ipse est dn̄s d̄s tuus ⁊ adorabunt eū. Et
filie tyri ī muneribꝫ: vultū tuū deprecabuntur
omnes diuites plebis. Omnis gloria eius filie
regis ab intus in fimbrijs aureis: circūamicta
varietatibus. Adducentur regi virgines post
eam: proxime eius afferentur tibi. Offerentur
in leticia ⁊ exultatione: adducentur in templū

regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cō
stitues eos p̄ncipes super omnē terraz. Memor
ero noīs tui: in oī gn̄atione ⁊ gn̄ationē. Pro
pterea populi confitebunt̄ tibi in eternū: ⁊ ī se
culum seculi. Gloria. An̄. Eructauit cor meum
verbum bonum. Extra. xl. an̄. Alleluia alleluia
Vigilate state in fide virilit̄ Capl'm alleluia.
agite ⁊ ꝯfortamini: omia vestra in charitate fi
ant. ℣. Ego dixi dn̄e miserere mei. Sana animaz
Salua nos om/ Coll'. meam quia peccaui tibi.
nipotens deus: et lucem nobis concede perpe
tuam. Per. In lau. p̄s. Miserere. p̄s. Verba
mea. Dixit iniustus. p̄s Confitebor tibi do
mine qm̄ ira. p̄s. Laudate dn̄m de celis. An̄.
ox precessit. Capl'm Miserere mei deus. 6.
dies autem appropinquauit: abijciamus ergo
opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis: sic
vt in die honeste ambulemus. R. Dn̄e in celo
Misericordia tua. ℣. Et veritas tua vsqz ad nu
bes. Miseri. Hymnus. Splendor paterne. ℣
In matutinis dn̄e meditabor ī te. Quia fuisti ad
iutor meus. Ad bn̄. an̄. Erexit dn̄s nobis cornu
salutis ī domo dauid pueri sui. 7. Feria. iij. Inui
tatorium. Jubilemus deo Salutari nostro. p̄s.
Venite. In. i. n°. an̄. Adiutor. i. Psalmus. xlv.

Deus nr̄ refugiū ⁊ ꝟtus: adiutor
in tribulatiōib⁹ q̄ inuenerūt nos
nimis. Propterea nō timebim⁹
dū turbabit̄ terra: ⁊ transferent̄
mōtes in cor mari. Conuerūt et
turbate sunt aque eoꝝ: ꝯturbati sunt mōtes in
fortitudine eius. Flumīs impet⁹ letificat ciuita
tem dei: sctīficauit tab̄naculū suū altissim⁹. De
us ī medio ei⁹ nō cōmouebit̄: adiuuabit eā d̄s
mane diluculo. Conturbate sunt gētes ⁊ incli
nata sunt reg̃: dedit vocez suā mota ē t̄ra. Dn̄s
ꝟtutū nobiscū: susceptor nr̄ d̄s iacob. Venite
et videte opa dn̄i q̄ posuit ꝓdigia sup terram:
auferēs bella vsq̄ ad finē terre. Arcū ꝯteret et
ꝯfringet arma: ⁊ scuta cōburet igni. Vacate et
videte qm̄ ego sum deus: exaltabor ī gentibus
et exaltabor in t̄ra. Dn̄s ꝟtutū nobiscū: suscep
tor nr̄ d̄s iacob. Gloria. Psalm⁹. xlvi
Omnes gētes plaudite manib⁹: iubi
late deo ī voce exultatiōis. Qm̄ dn̄s
excelsus: terribilis rex magn⁹ sup oēm terram.
Subiecit ꝓpl̄os nob̄: ⁊ gētes sub pedib⁹ nr̄is.
Elegit nob̄ hereditatē suā: spēm iacob quē di
lexit. Ascēdit d̄s in iubilo: ⁊ dn̄s in voce tube
sallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psal

lite. Qm̄ rex oīs terre deꝰ: psallite sapienter. Re
gnabit deus sup gētes: deus sedet sup sedē san
ctam suā. Principes ꝓplorꝫ ꝯgregati sunt cum
deo abraam: qm̄ dij fortes terre vehementer ele-
uati sunt. Gloria. Ant. Adiutor in tribulatiōibus
Magnꝰ dn̄s ps. xlvij. Ant. Auribus .8.
Et laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i
in mōte sctō ei. Fundat exultatione
vniuse t̄re: mons sion latera aq̄lonis ciuitas re
gis magni. Deus in domibꝫ eiꝰ cognoscet: cuꝫ
suscipiet eā. Qm̄ ecce reges ꝯgregati sunt: ꝯue
nerūt in vnū. Ipsi videntes sic admirati sunt
ꝯturbati sunt cōmoti sunt: tremor apprehendit
eos. Ubi dolores vt parturiēt: in spū vehemē-
ti ꝯteres naues tharsis. Sic audiuimꝰ sic vidi-
mus ī ciuitate dn̄i ꝟtutū ī ciuitate dei nr̄i: deus
fūdauit eā ī et̄nū. Suscepimꝰ d̄s mīaꝫ tuā: ī me
dio tēpli tui. Scd̄m nomē tuū d̄s sic ꝛ laus tua
ī fines t̄re: iusticia plēa ē dextra tua. Letet mōs
siō ꝛ exultēt filie iude: ꝓpt̄ iudicia tua dn̄e. Cir
cūdate siō ꝛ ꝯplectimī eā: narrate in turribꝫ eiꝰ
Ponite corda vr̄a ī virtute eiꝰ: ꝛ distribuite
domos eiꝰ vt enarret ī ꝓgenie altera. Qm̄ h̄ est
d̄s deꝰ nr̄ in et̄nū ꝛ ī seculū seculi: ipse reget nos
in secula. Gloria patri ꝛ filio: Psalmus. xlviij

Audite hec oēs gentes: auribꝫ ꝑcipite
oēs q̄ habitat orbē. Quiq̄ terrigene ⁊
filij hoīum: simul in vnū diues ⁊ pau-
per. s meū loquet sapiam: ⁊ meditatio cordis
mei prudentiā. Inclinabo in parabolā aurem
meā: aperiā in psalterio ꝓpositionē meā. Cur ti
mebo in die mala: iniq̄tas calcanei mei circūda
bit me. Qui ꝯfidūt in ꝟtute sua: ⁊ ī multitudīe
diuitiarū suarū gl̄iāt. Frat non redimit redi-
met hō: non dabit deo placationē suā. Et p̄ciū
redemptiōis aīe sue: ⁊ laborabit ī et̄nū ⁊ viuet
adhuc in finē. Non videbit interitū cū viderit
sapiētes moriētes: simul insipiēs ⁊ stult⁹ ꝑibūt
Et relinquēt alienis diuitias suas: ⁊ sepulcra
eoꝝ dom⁹ illoꝝ in et̄nū. Tabernacula eoꝝ in ꝓ
genie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt noīa sua in t̄ris suis
Homo cū in honore esset nō intellexit: cōpatus
est iumēt insipiētibꝫ ⁊ similis fact⁹ est illis. Hec
via illoꝝ scandalū ipsis: ⁊ postea ī ore suo com-
placebūt. Sicut oues ī inferno positi sūt: mors
depascet eos. Et dñabunt eoꝝ iusti in matuti
no: ⁊ auxiliū eoꝝ veterascet ī inferno a gl̄ia eo
rum. Verūtñ d̄s redimet aīam meā d̄ manu in
feri: cum acceperit me. Ne timueris cum diues
factus fuerit homo: ⁊ cū multiplicata fuerit glo

ria domus eius. Qm̄ cum interierit non sumet
oīa: neq; descendet cū eo gloria eius. Quia aīa
eius in vita ipsius bn̄dicetur: ꝯfitebit tibi cum
benefeceris ei. Introibit vsq; in ꝓgenies pa-
trū suoꝝ: ⁊ vsq; in eternū nō videbit lumē. Ho-
mo cū in honore esset nō intellexit: compat⁹ est
iumentis insipiētibꝫ ⁊ similis fact⁹ est illis. Glo.
An̄. Aurib⁹ percipite qui habitatis orbem. An̄.
Deus deorum ps. xlix. Deus deoꝝ. 8.
dn̄s locut⁹ est: ⁊ vocauit t̄rā. A solis
ortu vsq; ad occasum: ex sion spēs de-
coris eius. Deus manifeste veniet: deus noster
et nō silebit. Ignis in ꝯspectu eius exardescet:
et in circūitu eius tempestas valida. Aduoca-
uit celum desursum: ⁊ terrā discernē ꝓplm̄ suum
Cōgregate illi sanctos ei⁹: q̄ ordināt testm̄ ei⁹
sup sacrificia. Et annūciabūt celi iusticiā eius:
qm̄ deus iudex est. Audi populus me⁹ ⁊ loq̄r
israel: ⁊ testificabor tibi deus d̄s tuus ego sum.
Non in sacrifcijs tuis arguā te: holocausta au-
tem tua in conspectu meo sunt semper. Non ac
cipiam de domo tua vitulos: neq; de gregib⁹
tuis hyrcos. Quoniam mee sunt oēs fere silua-
rum: iumenta in montibus ⁊ boues. Cognoui
omnia volatilia celi: ⁊ pulcritudo agri mecum

est. Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius. Numquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo. Immola deo sacrificium laudis: et redde altissimo vota tua. Et invoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me. Peccatori autem dixit deus: quare tu enarras iustitias meas: et assumis testamentum meum per os tuum. Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furem currebas cum eo: et cum adultero portionem tuam ponebas. Os tuum abundauit malicia: et lingua tua concinnebat dolos. Sedes aduersus fratrem tuum loquebaris: et aduersus filium matris tue ponebas scandalum: hec fecisti et tacui. Existimasti inique quod ero tui similis: arguam te et statuam contra faciem tuam. Intelligite hec qui obliniscimini deum: nequando rapiat et non sit qui eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter quod ostendam illi salutare dei. Solo. Quotidie ad laudes nisi in festis sanctorum. Ps. l.

Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam. Amplius lauame ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semp.

Tibi soli peccaui & malū coram te feci: vt iustificeris in sermōibꝫ tuis & vincas cū iudicaris. Ecce enī in iniq̄tatibꝫ cōceptꝰ sum: & in peccatis cōcepit me mater mea. Ecce enī veritatem dilexisti: incerta & occulta sapiē tue manifestasti mihi. Asperges me hysopo & mundabor: lauabis me & super niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū & leticiā: & exultabunt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a peccatis meis: & oēs iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea in me dꝰ & spīm rectū innoua in visceribꝫ meis. Ne pīcias me a facie tua: & spīm sanctū tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā salutaris tui: & spū pncipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: & impī ad te cōuertent. Libera me de sanguinibus deus dꝰ salutis mee: & exultabit lingua mea iusticiā tuam. Dñe labia mea apies: & os meū annūciabit laudē tuā. Quōm si voluisses sacrificium dedissem: vtiq̄ holocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs cōtribulatꝰ: cor cōtritum & hūiliatū deꝰ nō despicies. Benigne fac in bona volūtate tua sion: et edificentur muri hierusalem. Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Gloria patri et. Psalmus li.

Quid gloriaris in malicia: q̄ potens es
in iniq̄tate. Tota die iniusticiā cogi-
tauit lingua tua: sicut nouacula acuta
fecisti dolū. Dilexisti maliciā super benignitatē
iniq̄tatem magis q̄ loqui equitatem. Dilexisti
oīa v̄ba p̄cipitatiōis: lingua dolosa. Propterea
deus destruet te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te
de tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā de terra viuen
tium. Videbūt iusti ⁊ timebūt ⁊ sup eū ridebūt
et dicēt: ecce hō qui nō posuit deū adiutorē suū
Sed sperauit ī multitudine diuitiarū suarū: et
p̄ualuit in vanitate sua. Ego autem sicut oli-
ua fructifera in domo dei: speraui in mīa dei in
eternū ⁊ in seculū seculi. Confitebor tibi in secu
lum quia fecisti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bo-
num ī ꝯspectu sanctoꝝ tuoꝝ. Gloria. Ant. Deꝰ
deoꝝ dn̄s locutus est ℣. Immola deo sacrificiū
n̄s Lectio laudis. Et redde altissimo vota tua
sapīa fundauit t̄rā: stabiliuit celos prudentia.
Sapīa illiꝰ eruperūt abyssi: ⁊ nubes rore ꝯcre
scūt. Tu aūt. Rx. Deus deoꝝ. Dn̄s
locutꝰ est ℣. Et vocauit terrā. Do
In. ij. nº ant. Alleluia. In. xl. ant.
Ixit insipiēs ps. lij. Auertet. 8.
in corde suo: n̄ est d̄s. Corrupti
sūt ⁊ abomīabiles facti sūt ī iniq̄tatibꝫ: n̄ ē q̄ fa-

ciat tonũ. De ꝰ ɔ celo ꝓſpexit ſup filios hoiũm:
vt videat ſi ē intelligēs aut requirēs deũ. Omēs
declinauerũt ſimul inutiles facti ſũt: nō eſt q̃ faci-
at tonũ nō eſt vſq; ad vnũ. Nõne ſcient oēs q̃
opãt iniq̃tatē: q̃ deuorãt plebẽ meã vt cibũ pa
nis. Deũ nō inuocauerũt: illic trepidauerũt tiore
vbi nō fuit timor. Qm̃ ɔs diſſipauit oſſa eoꝝ
q̃ hoibꝫ placẽt: confuſi ſũt qm̃ deus ſpreuit eos.
Quis dabit ex ſion ſalutare iſrl: cũ cõuerterit ɔs
captiuitatẽ pleb̃ ſue exultabit iacob & letabit
Eusĩ noie tuo ſal iſrl. Gloria. ꝑs. liij.
Miserere mei deus ſecundum magnam misericordiam tuam. Et
ſecundum multitudinem miſerationum tuarum dele iniquitatem meam.
Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccavi: et malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis: et vincas cum judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
Asperges me hyssopo et mundabor: lavabis me et super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne projicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi laetitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis meae: et exultabit lingua mea justitiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: holocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua Sion: ut aedificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium justitiae oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.
Quum me fac ꝫ in ꝛtute tua iudica me.
De ꝰ exaudi oꝛonẽ meã: auribꝫ pcipe
ꝛba oris mei. Qm̃ alieni inſurrexerũt adũſuz me ꝫ
fortes q̃ſierũt aiaz meã: ꝫ nõ ꝓpoſuerũt deũ añ cõ-
ſpectũ ſuũ. Ecce enim ɔs adiuuat me: ꝫ dñs ſuſ-
ceptor ē aie mee. Auerte mala inimicis meis: ꝫ in ve-
ritate tua diſpde illos. Volũtarie ſacrificabo tĩ
et cõfitebor noĩ tuo: q̃m bonũ eſt. Qm̃ ex oĩ tri-
bulatiõe eripuiſti me: ꝫ ſup inimicos meos de-
ſpexit oculꝰ meꝰ. Glo. Auertet dñs captiui-
tatẽ pleb̃ ſue. Exaudi ɔs oꝛonẽ meã ꝫ ne ɔſpexeris depre-
cationem meam: intende mihi ꝫ exaudi me.
Contriſtatus ſum in exercitatione mea: ꝫ con-
turbatus ſum a voce inimici ꝫ a tribulatione.

peccatoris. q̃m declinauerũt in me iniq̃tates: et in ira molesti erãt mihi. Cor meũ ꝓturbatũ est in me: et formido mortis cecidit sup me. timor et tremor venerũt sup me: et ꝓtexerũt me tenebre. Et dixi q̃s dabit mihi pennas sicut columbe: et volabo et requiescã. Ecce elongaui fugiens: et mansi in solitudine. Expectabã eũ qui saluũ me fecit a pusillanimitate spũs: et tempestate. precipita dñe divide linguas eorũ: q̃m vidi iniq̃tatem et ꝓtradictionẽ in ciuitate. die ac nocte circũdabit eã sup muros eius iniq̃tas: et labor in medio ei⁹ et iniusticia. Et nõ defecit de plateis ei⁹: vsura et dol⁹. q̃m si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiq; Et si is q̃ oderat me sup me magna locut⁹ fuisset: abscondissem me forsitã ab eo. Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus. Qui simul mecũ dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cũ consensu. Veniat mors sup illos: et descẽdãt in infernũ viuentes. q̃m nequitie in habitaciõnibus eorũ: in medio eorũ. Ego aũt ad deũ clamaui: et dñs saluabit me. Vespe et mane et meridie narrabo et annũciabo: et exaudiet vocẽ meam. Redimet in pace aiã meã ab his q̃ appropinquãt mihi: q̃m inter multos erant mecũ. Exaudiet

deus ⁊ hũiliabit illos: qui est ante secula. Non
enĩ est illis cõmutatio ⁊ nõ timuerũt deũ: extẽ-
dit manũ suã in retribuẽdo. Contamĩauerunt
testm̃ eius diuisi sunt ab ira vult⁹ eius: ⁊ appro
pinquauit cor illius. Molliti sunt sermões eius
sup oleũ: ⁊ ipsi sunt iacula. Iacta sup dñm cu
ram tuã ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nõ dabit in eternũ
fluctuationẽ iusto. Tu xo deus: deduces eos ĩ
puteũ interitus. Viri sanguinũ ⁊ dolosi nõ di
midiabũt dies suos: ego aũt sperabo in te dñe

Miserẽ mei de⁹ qm̃ Psalm⁹ · lv · Glo.
Conculcauit me hõ: tota die impugnans
tribulauit me. Conculcauerũt me ini
mici mei tota die: qm̃ multi bellantes adũsum
me. Ab altitudine diei timebo: ego xo ĩ te spe
rabo. In deo laudabo sermões meos: in deo
speraui non timebo q̃d faciat mihi caro. Tota
die xba mea execrabant: adũsum me oẽs co-
gitatiões eorũ ĩ malũ. Inhabitabũt ⁊ abscõdẽt
ipsi calcaneũ meũ obseruabũt. Sicut sustinue
runt aĩam meã ꝓ nihilo saluos facies illos: ĩ ira
ꝓplos ꝯfringes. Deus vitã meã annũciaui tibi
posuisti lachrymas meas in ꝯspectu tuo. Sicut
et in ꝓmissiõe tua: tunc ꝯuertent inimici mei re
trorsum. In quacũq; die inuocauero te: ecce

cognoui qm̄ deus meus es. In deo laudabo
verbū in dño laudabo sermonē: in deo speraui
non timebo quid faciat mihi homo. In me sūt
deus vota tua: que reddam laudationes tibi.
Qm̄ eripuisti aīam meam d̄ morte ⁊ pedes me
os de lapsu: vt placeam corā deo in lumine vi-
uentium. Gloria. Aīi. Intende in me ⁊ exaudj
me dñe. Feria. iij. ad laudes p̄s. lvi.

Miserē mei deus miserere mei: qm̄ in te
ꝯfidit aīa mea. Et ī vmbra alarū tua
rum sperabo: donec transeat iniquitas. Clama
bo ad deū altissimū: deū qui benefecit mihi. Mi-
sit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobriū cō-
culcantes me. Misit deus mīam suam ⁊ verita-
tem suam: ⁊ eripuit aīam meam de medio catu-
lorū leonū dormiui ꝯturbatus. Filij hominuꝫ
dentes eoꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladi
us acutus. Exaltare sup celos deus: ⁊ in oēm
terrā gloria tua. Laqueū parauerūt pedibus
meis: ⁊ incuruauerūt aīam meam. Foderūt an
te faciem meam foueā: ⁊ inciderūt in eā. Para-
tum cor meū deꝰ paratū cor meū: cātabo ⁊ psal
mū dicam. Exurge gl'ia mea exurge psalteriū
et cithara: exurgā diluculo. Confitebor tibi in
popul' dñe: ⁊ psalmū dicā tibi in gentibꝰ. Qm̄

magnificata est vsq; ad celos mīa tua: ⁊ vsq;
ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deꝰ:
et sup oēm terram gloria tua. Gloria. Aū. Iu
Si vere vtiq; iu ps.lvij. ste iudicate. 8.
sticiā loquimini: recte iudicate filij ho-
minū. Etenī in corde iniq̄tates opera-
mini in terra: iniusticias manus vr̄e ꝯcinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua errauerūt ab
vtero: locuti sunt falsa. Furor illis ꝑm simili-
tudinē serpentis: sicut aspidis surde ⁊ obdurāt
aures suas. Que nō exaudiet vocem incantā-
tium: ⁊ venefici incantāt sapient. Deus ꝯteret
dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ: molas leonū confrin-
get dn̄s. Ad nihilū deuenient tanq̄ aqua de-
currēs: intendit arcū suū donec infirmēt. Sicut
cera q̄ fluit auferēt: supcecidit ignis ⁊ nō vide
runt solem. Priusq̄ intelligerēt spine vr̄e ram
nū: sicut viuentes sic in ira absorbet eos. Leta-
bit iustꝰ cū viderit vindictā: manꝰ suas lauabit
ī sanguīe pctōr. Et dicet hō si vtiq; ē fructꝰ iu-
sto: vtiq; ē deꝰ iudicās eos ī t̄ra. Glo. ps.lviij.
Eripe me de inimic meis deꝰ meꝰ: ⁊ ab
insurgētibꝫ ī me liba me. Eripe me de
opātibꝫ iniq̄tatē: ⁊ d̄ vir sanguinū sal
ua me. Quia ecce ceperūt aīaz meā: irruerūt in me

fortes. Neq; iniq̃tas mea neq; pctm̃ meũ dñe:
sine iniq̃tate cucurri: ⁊ direxi. Exurge ĩ occur-
sum meũ ⁊ vide: ⁊ tu dñe deus virtutũ deꝰ isrl'.
Intende ad visitãdas oẽs gentes: non mise-
rearis oĩbus qui opantur iniq̃tatem. Conuer
tentur ad vesperã ⁊ famẽ patient' vt canes: ⁊ cir
cũibunt ciuitatem. Ecce loquent' in ore suo: et
gladius in labijs eoꝝ qm̃ quis audiuit. Et tu
dñe deridebis eos: ad nihilũ deduces oẽs gẽ-
tes. Fortitudinẽ meã ad te custodiã: quia deꝰ
susceptor meus: deus meus mĩa eius preueni-
et me. Deus ostendit mihi sup inimicos meos
ne occidas eos: neqñ obliuiscant' ppl'i mei. Dis
perge illos in virtute tua: ⁊ depone eos ꝓtector
meus dñe. Delictum oris eoꝝ sermonẽ labio-
rum ipsoꝝ: ⁊ comp̃hendant' in supbia sua. Et
de execratiõe ⁊ mẽdacio annũciabunt' in ꝯsu-
matione: in ira ꝯsumatiõis ⁊ non erunt. Et sci
ent quia deus dñabit' iacob: ⁊ finiũ t're. Con
uertent' ad vesperam ⁊ famem patient' vt canes
et circũibunt ciuitatẽ. Ipsi dispergent' ad mã-
ducandũ: si vero non fuerint saturati ⁊ murmura
bunt. Ego aũt cantabo fortitudinẽ tuã: ⁊ exal
tabo mane mĩam tuã. Quia factus es susceptor
meus ⁊ refugiũ meũ: in die tribulationis mee

Adiutor meus tibi psallam quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea. gloria. Ñ. Juste iudicate filij hominũ. Extra xl. añ. Alleluia alleluia alleluia ℣. Deus vitam meam annũciaui tibi. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. In lau. añ. Dele dñe iniquitatẽ meam 4. ps. Miserere. ps. Judica me deus et dis. ps. Miserẽ mei deus mise. ps. Ego dixi in dimidio. ps. Laudate do. de ce. ℟. Miserere mei deus. Miserere mei. ℣. Qm̃ in te confidit aĩa mea. Miserere. ℣. In matutĩs do. Ad bñ. añ. Salutem ex inimicis nr̃is et de manu omniũ qui nos oderũt libera nos dñe. 7. Cetera vt sup̃. Feria. iij. Inuitat. In manu tua dñe. Oẽs fines terre. ps. Venite. In. i. n°. añ. Da nobis

Deus repulisti nos ps. lix. dñe. 2 et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis. Commouisti terram et conturbasti eam: sana cõtritiones eius quia cõmota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compũctionis. Dedisti metuentibꝰ te significationẽ: vt fugiant a facie arcus. vt liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua et exaudi me. Deus locutus est in sancto suo: letabor et parti

C

bor siccimam ⁊ ꝯuallem tab̄naculoꝝ metibor.
Meus est galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ effra-
im fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: mo
ab olla spei mee. In idumeam extendā calcia-
mentum meū: m̄ alienigene subditi sunt. Quis
deducet me in ciuitatē munitam: quis dedu-
cet me vsq; in idumeam. Nonne tu deus qui
repulisti nos: ⁊ nō egredieris deus in v̄tutib̄
nostris. Da nob̄ auxiliū de tribulatiōe: et va
na sulus hoīs. In deo faciemus virtutē: ⁊ ip-
se ad nihilū deducet tribulantes nos. Gloria.
Exaudi deꝰ deꝑcationē meam: ps. lx
Intende or̄oni mee. A finibus terre ad
te ad te clamaui: dum anxiaret̄ cor me
um in petra exaltasti me. Deduxisti me q̄r fa-
ctus es spes mea: turris fortitudinis a facie ini-
mici. Inhabitabo in tab̄naculo tuo in secula:
ꝓtegar in velamento alarū tuarū. Qm̄ tu deꝰ
meꝰ exaudisti or̄onem meā: dedisti hereditatē
timētib̄ nomen tuū. Dies sup̄ dies regis adij
cies: annos eius vsq; in diem gn̄ationis ⁊ ge-
nerationis. Permanet in eternū in ꝯspectu dei
mīam ⁊ veritatē eiꝰ q̄s req̄ret. Sic psalmū di-
cam noī tuo ī seculū seculi: vt reddā vota mea
de die in diem. Gloria. Aū. Da nobis dn̄e au

xilium de tribulatione. Ant. Benedicite 6. ps. lxi

Nonne deo subiecta erit aīa mea: ab ipso enim salutare meū. Nam ⁊ ipse deus meus ⁊ salutar meus: susceptor meus non mouebor amplius. Quousq; irruit in hoīem interficit vniūsi vos: tanq̄ parieti inclinato ⁊ macerie depulse. Verūtamen preciū meū cogitauerūt repellere cucurri ī siti: ore suo benedicebāt ⁊ corde suo maledicebāt. Verūtn̄ deo subiecta esto aīa mea: q̄m ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meus ⁊ saluator me⁹: adiutor meus non emigrabo. In deo salutare meū ⁊ gloria mea: d̄s auxilij mei ⁊ spes mea in deo est. Sperate in eo oīs ꝯgregatio populi effundite coram illo corda vestra: deus adiutor noster in eternum. Veruntamen vani filij hominū mendaces filij hominū in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate ⁊ rapinas nolite ꝯcupiscere: diuitie si affluant nolite cor apponere. Semel locutus est deus duo hec audiui quia potestas dei est ⁊ tibi dn̄e mīa: quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua. Gloria patri ⁊ filio: et spiritui sancto. Sicut erat in p̄ncipio ⁊ nūc et semper: Die dn̄ica ad laudes Psalmus. lxij.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
itiuit in te aīa mea: q̄ multipliciter ti-
bi caro mea. In terra deserta inuia ⁊
inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem
virtutē tuam ⁊ gloriam tuam. Qm̄ melior ē mi
sericordia tua super vitas: labia mea laudabūt
te. Sic bn̄dicam te in vita mea: ⁊ in noīe tuo le
uabo manus meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine
repleatur aīa mea: ⁊ labijs exultatiōis lauda-
bit os meū. Si memor fui tui super stratū meū
in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiu-
tor meus. Et in velamento alarū tuarum exul
tabo adhesit aīa mea post te: me suscepit dexte-
ra tua. Ipsi vero inuanū quesierūt aīam meam
introibūt in inferiora terre: tradentur in man⁹
gladij partes vulpiū erunt. Rex vero letabitur
in deo laudabunt omnes q̄ iurant in eo: qr ob-
structum est os loquenttū iniqua. Gloria pa.

Feria.iiij. ad laudes Psalmus .lxiij.

Exaudi deus orōnem meam cum dep-
cor: a timore inimici eripe aīam meam.
Protexisti me a ꝯuentu malignantiū: a multi
tudine opantiū iniq̄tatē. Quia exacuerūt vt gla
diū linguas suas intenderūt arcū rem amaraz:
vt sagittēt in occultj immaculatū. Subito sagit

tabūt eū ⁊ nō timebūt: firmauerūt sibi sermo-
nem nequā. Narrauerūt vt absconderēt laque
os: dixerunt quis videbit eos. Scrutati sunt
iniq̄tates: defecerunt scrutātes scrutinio. Ecce
det homo ad cor altum: ⁊ exaltabit deus. Pa-
gitte paruuloꝝ facte sunt plage eoꝝ: ⁊ infirma
te sunt contra eos lingue eoꝝ. Conturbati sūt
oēs qui videbāt eos: ⁊ timuit oīs hō. Et annū
ciauerūt opa dei: ⁊ facta eius intellexerūt. Leta
bitur iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabū
tur oēs recti corde. Gloria. Item feria.iiij.ad
laud.ps.lxiiij.

Te decet hymnus deus
in sion: ⁊ tibi reddet votū in hierusa
lem. Exaudi orōnē meā: ad te oīs ca-
ro veniet. Verba iniquoꝝ p̄ualuerūt sup nos:
et impietatibꝫ nr̄is tu ꝓpitiaberis. Beatus quez
elegisti ⁊ assumpsisti: habitabit in atriis tuis.
Replebim̄ in bonis dom⁹ tue: sanctū ⁊ templū
tuū mirabile in eq̄tate. Exaudi nos deus salu
taris nr̄: spes oīum finium terre ⁊ ī mari longe.
Orepans mōtes in v̄tute tua accinct⁹ potētia:
qui ꝯturbas ꝓfundū maris sonū fluctuū eius.
Turbabūt gētes ⁊ timebūt q̄ habitāt termīos
a signis tuis: exit⁹ matutini ⁊ vespe delectabis
Visitasti terrā ⁊ inebriasti eā: multiplicasti lo-

C-

cupletare eam. Flumen dei repletum est aq̃s: parasti cibū illoꝝ qm̃ ita ē preparatio ei⁹. Rivos ei⁹ inebria mltiplica genimina ei⁹: in stillicidijs eius letabit germinans. Benedices corone anni benignitat tue: z campi tui replebunt vbertate. Pinguescent speciosa deserti: z exultatione colles accingent. Induti sunt arietes ouiū z valles abūdabūt frumēto: clamabunt etenim hymnū dicent. Gloria. Psalmus.lxv.

Jubilate deo oīs terra: psalmū dicite noī eius: date gloriā laudi eius. Dicite deo q̃ terribilia sunt opera tua dñe in multitudine virtutis tue mentient tibi inimici tui. Omnis terra adoret te z psallat tibi: psalmū dicat noī tuo. Venite z videte opera dei: terribilis in psilijs sup filios hominū. Qui puertit mare in aridaz in flumine ptransibunt pede: ibi letabim̃ in ipso. Qui dñatur in virtute sua in eternū oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltent in semetipsis. Benedicite gentes deū nostrū: z auditam facite vocē laudis eius. Qui posuit aiam meā ad vitam: z nō dedit in cōmotionē pedes meos. Qm̃ pbasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinat argentū. Induxisti nos in laqueū po-

suisti tribulatiões in dorso nr̃o: imposuisti hoies
sup capita nr̃a. Transiuim⁹ p ignẽ ⁊ aquaz: et
eduxisti nos in refrigeriũ. Introibo in domuz
tuã in holocaustis: reddã tibi vota mea q̃ dis-
tinxerunt labia mea. Et locutũ est os meũ: in
tribulatiõe mea. Holocausta medullata offe-
ram tibi cũ incenso arietũ: offerã tibi boues cũ
hyrcis. Venite audite ⁊ narrabo omẽs q̃ timet
deũ: q̃ta fecit aĩe mee. Ad ipsum ore meo cla-
maui: ⁊ exultaui sub lingua mea. Iniq̃tatez si
aspexi in corde meo: nõ exaudiet dn̄s. Propte
rea exaudiuit deus: ⁊ attendit voci depcatiõis
mee. Bn̄dictus deus: q̃ nõ amouit orõnẽ meaz
et mĩam suam a me. Gloria. Aũ. Benedicite gẽ
tes deum nostrũ. Ad laudes quotidie in pnci-
pio. p̃s. lxvi.

Deus mis ereat nr̃i ⁊ bn̄di
cat nob: illuminet vultũ suũ sup nos ⁊
misereat nr̃i. Et cog̃scam⁹ in terra viã
tuã: in oĩbꝫ gentibꝫ salutare tuũ. Confiteant t̃
ppl̃i deus: ꝯfiteant tibi ppl̃i oẽs. Letent ⁊ exul-
tẽt gẽtes qm̃ iudicas ppl̃os ĩ eq̃tate ⁊ gẽtes ĩ t̃ra
dirigi. Cõfiteãt t̃ ppl̃i de⁹ ꝯfiteãt tibi ppl̃i oẽs:
terra dedit fructum suũ. Benedicat nos deus
deus noster benedicat nos deus: ⁊ metuant eũ
oẽs fines t̃re. Glo. Aũ. In ecclesijs. 8. p̃s. lxvij

Exurgat deus ⁊ dissipent̄ inimici eius:
et fugiāt qui oderūt eū a facie ei⁹. Sic
cut deficit fumus deficiāt: sicut fluit ce-
ra a facie ignis sic pereāt pctōres a facie dei. Et
iusti epulent̄ ⁊ exultent in ꝯspectu dei: ⁊ delectē
tur in leticia. Cantate deo psalmū dicite nomi
ni eius iter facite ei q̄ ascēdit sup occasum: dn̄s
nomē illi. Exultate in ꝯspectu ei⁹: turbabunt̄
a facie eius: patris orphanoꝝ ⁊ iudicis vidua
rum. Deus in loco sctō suo: deus qui inhabita
re facit vnius moris in domo. Qui educit vin-
ctos in fortitudine: similit̄ eos qui exasperāt q̄
habitant in sepulcris. Deus cum egrederer in
ꝯspectu ꝓpli tui: cum ꝑtransieris ī deserto. Ter
ra mota est etenī celi distillauerūt a facie dei sy
nai: a facie dei israel. Pluuiā volūtariaꝫ segre-
gabis d̄s hereditati tue ⁊ infirmata ē: tu ꝟo ꝑ-
fecisti eā. Animalia tua habitabūt in eā: pasti
ī dulcedīe tua paupi d̄s. Dn̄s dabit ꝟbū euā
geliçantibꝫ: ꝟtute multa. Rex ꝟtutuꝫ dilecti
dilecti: ⁊ spēi dom⁹ diuidē spolia. Si dormiat
int̄ medios cleros pēne colūbe deargētate: ⁊ po
steriora dorsi ei⁹ in pallore auri. Cum discernit
celestis reg sup eā niue dealbabunt̄ in selmon:
mōs dei mōs pinguis. Mons coagulat⁹ mons

pinguis: vt quid suspicamī montes coagula-
tos. Mons in quo bñplacitū est deo habitare
in eo: etenim dñs habitabit in finem. Currus
dei decem milibꝫ multiplex milia letantiū: dñs
in eis in synai sancto. Ascendisti in altum cepi
sti captiuitatē: accepisti dona in hoībus. Ete-
nim non credentes: inhabitare dñm deū. Glo

Diuisio.

Benedictꝰ dñs die quotidie:
prosperum iter faciet nobis deus salutari
um nostroꝝ. Deus noster deus saluos faciēdi
et dñi dñi exitus mortis. Veruntamen deꝰ cō
fringet capita inimicoꝝ suoꝝ: verticem capilli
pambuiantiū in delictis suis. Dixit dñs ex ba
san conuertam: conuertam in ꝓfundum maris
Vt intinguat pes tuus in sanguine: lingua ca-
num tuoꝝ ex inimicis ab ipso. Viderūt ingressus
tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in
sancto. Preuenerūt ꝑncipes ꝯiūcti psallētibꝫ:
in medio iuuēcularū tympanistriarū. In eccle-
sijs bñdicite deo dño: de fontibꝫ israel. Ubi be
niamin adolescētulus: in mētis excessu. Prin-
cipes iuda duces eoꝝ: ꝑncipes çabulō ⁊ ꝑncipes
neptalim. Manda deus ꝟtuti tue: ꝯfirma deꝰ
hoc qđ opatꝰ es in nobis. A templo tuo ī hie-
rusalē: tibi offerēt reges mūera. Increpa feras

harundinis·congregatio tauroꝝ in vaccis po/
puloꝝ:vt excludāt eos q̄ ꝓbati sunt argento.
Dissipa gētes que bella volūt·veniant legati
ex egypto:ethiopia p̄ueniet manꝰ eiꝰ deo. Re
gna terre cātate deo:psallite dño. Psallite dō
q̄ ascendit sup celū celi:ad orientē. Ecce dabit
voci sue vocē virtut̄·date gloriaꝫ deo sup isrl̄:
magnificētia eius ⁊ virtus eius in nubib. Mi/
rabilis deꝰ in sctīs suis·deꝰ israel ipse dabit vir
tutē ⁊ fortitudinē plebi sue:bn̄dictꝰ deus. Glo.
An̄. In ecclusijs bn̄dicite dño. ℣. Manda deus
virtuti tue. Confirma deus hoc qd̄ opatꝰ es ī nob.
Diligite iusticiā:qui iudicat̄ terram: Lectio.
Sentite de dño in bonitate: ⁊ in simplicitate
cordis querite illū: Qm̄ inuenit̄ ab his qui nō
temptant illū:apparet aūt eis q̄ fidem habent ī
illū·Tu aūt. ℟. Mirabilis deus In sctīs suis.
℣. Deus isrl̄ ipse dabit v̄tutē ⁊ fortitudinem plebi
sue. In san· In.ij.nº an̄. Alla. In.xl.an̄. Que/
Saluū me fac de/ps.lxviij. rite. 8
us:qm̄ intrauerūt aque vsq̄ ad
aīam meā. Infixus sum ī limo
ꝓfundi:⁊ nō est substātia. Veni
in altitudinē maris:⁊ tempestas
dimersit me. Laboraui clamās rauce facte sunt

fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in
deũ meũ. Multiplicati sunt sup capillos capit
mei: q̃ oderunt me grat. Confortati sunt q̃ pse
cuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui
tunc exoluebã. Deus tu scis insipientiã meaꝫ:
et delicta mea a te nõ sunt abscõdita. Non eru
bescant in me q̃ expectãt te dñe: dñe virtutum.
Non ꝯfundant sup me: q̃ querunt te deꝰ israel.
Qm̃ ꝓpt te sustinui opprobriũ: operuit ꝯfusio fa
ciem meã. Extraneꝰ factꝰ sum fratribꝫ meis: et
pegrinꝰ filijs mr̃is mee. Qm̃ çelus domus tue
comedit me: ⁊ opprobria exprobrantiũ tibi ceci
derũt sup me. Et operui in ieiunio aĩam meaꝫ:
et factũ est in opprobriũ mihi. Et posui vestim̃
tum meũ ciliciũ: ⁊ factꝰ sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebant qui sedebãt in por
ta: ⁊ in me psallebant qui bibebant vinũ. Ego
vo orationẽ meam ad te dñe: tempus bñplaci
ti deus. In multitudine misericordie tue exau
di me: in veritate salutis tue. Eripe me de luto
vt non infigar. libera me ab his qui oderũt me:
et de profundis aquarum. Non me demergat
tẽpestas aq̃ neqꝫ absorbeat me ꝓfũdũ: neqꝫ vr
geat sup me puteꝰ os suũ. Glo. Diuisio.
Exaudi me dñe qm̃ benigna est mĩa tua:

ſm multitudinē miſerationū tuarū reſpice in
me. Et ne auertas faciem tuā a puero tuo: qm̄
tribulor velociter exaudi me. Intende anime
mee ⁊ libera eam: ꝓpter inimicos meos eripe me
Tu ſcis improperiū meū ⁊ ꝯfuſionē meam: et
reuerentiā meam. In ꝯſpectu tuo ſunt omnes
qui tribulant me: improperium expectauit cor
meum ⁊ miſeriaz. Et ſuſtinui qui ſimul ꝯtriſta
retur ⁊ non fuit: ⁊ qui ꝯſolaretur ⁊ non inueni.
Et dederunt in eſcam meā fel: ⁊ in ſiti mea po-
tauerūt me aceto. Fiat menſa eoꝝ coram ipſis
in laqueū: ⁊ in retributiōes ⁊ in ſcandalū. Ob-
ſcurent oculi eoꝝ ne videant: ⁊ dorſum eoꝝ ſp
incurua. Effunde ſuper eos iraz tuā: ⁊ furor ire
tue comp̄hendat eos. Fiat habitatio eoꝝ de-
ſerta: ⁊ in tabernaculis eoꝝ non ſit q̄ inhabitet.
Qm̄ quē tu ꝑcuſſiſti perſecuti ſunt: ⁊ ſup̄ dolorē
vulnerū meoꝝ addiderūt. Appone iniq̄tatem
ſuper iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō intrent in iuſticiā tuam
Deleant de libro viuentiū: ⁊ cuz iuſtis nō ſcri
bantur. Ego ſum pauper ⁊ dolēs: ſalus tua de-
us ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cum canti-
co: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit
deo ſuper vitulū nouellum: cornua ꝓducentem
et vngulas. Videant pauperes ⁊ letentur: que-

rite deũ ⁊ viuet aĩa vestra. Qm̃ exaudiuit pau
peres dñs: ⁊ vinctos suos non despexit. Lau-
dent illum celi ⁊ terra: mare ⁊ oĩa reptilia ĩ eis.
Qm̃ deus saluam faciet sion: ⁊ edificabunt̃ ciui
tates iude. Et inhabitabũt ibi: ⁊ hereditate ac
quirent eam. Et semen seruoꝝ eius possidebit
eam: ⁊ q̃ diligunt nomen eius habitabũt in ea
Gloria. Ant. Querite dñz ⁊ viuet aĩa vestra. Ant.
Deus ĩ adiutoriũ ps. lxix. Esto mihi. 6.
meũ intẽde: dñe ad adiuuãdũ me fe-
stina. Confundant̃ ⁊ reuereãt̃: q̃ que-
runt aĩaz meã. Auertant̃ retrorsum ⁊ erubescãt
qui volunt mihi mala. Auertant̃ statim erube
scentes: qui dicunt mihi euge euge. Exultent
et letentur in te oẽs qui querũt te: ⁊ dicant sem
per magnificet̃ dñs: qui diligũt salutare tuum
Ego vero egen⁹ ⁊ paup sum: deus adiuua me.
diutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ es tu: dñe ne mo
In te dñe spaui ps. lxx. reris. Gloria.
nõ ꝯfundar in eternũ: in iusticia tua li-
bera me ⁊ eripe me. Inclina ad me au
rem tuam: ⁊ salua me. Esto mihi in deũ ꝓtecto
rem ⁊ in locũ munitũ: vt saluũ me facias. Qm̃
firmamentũ meũ: ⁊ refugium meũ es tu. Deus
meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu

contra legem agentis z iniqui. Quoniam tu es patiē
tia mea dñe: dñe spes mea a iuuētute mea In
te confirmatus sum ex vtero: de ventre mris mee
tu es protector meus. In te cantatio mea semp-
tanqz prodigiū factus sum multis: z tu adiutor for-
tis. Replead os meū laude vt cantem gloriaz
tuam: tota die magnitudinē tuā. Ne proicias
me in tpe senectutis cuz defecerit virtus mea ne
derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei mi
hi: z q custodiebāt aiam meā consilium fecerunt in
vnū dicentes deus dereliquit eum: persequi-
mini z comprehendite eū: quia nō est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxili-
um meū respice. Confundant z deficiāt detra-
hentes aie mee: operiant confusione z pudore qui
querūt mala mihi. Ego aūt semp sperabo: et
adiiciam sup oem laudem tuā. Os meū annūci-
abit iusticiā tuā: tota die salutare tuū. Quo-
niam non cognoui litteraturā. introibo in pote-
tias dñi: dñe memorabor iusticie tue solius. De-
us docuisti me a iuuentute mea z vsqz nunc: p
nunciabo mirabilia tua. Et vsqz in senectā z se
niū: deus ne derelinqs me. Donec annūciem
brachiū tuū: gnationi oi que ventura est. Po-
tentiam tuam z iusticiam tuam deus vsqz in al

tissima que fecisti magnalia: deus quis similis
tibi. Quantas ostendisti mihi tribulatiōes mul-
tas ⁊ malas. ⁊ conuersus viuificasti me: ⁊ de abys-
sis terre iterū reduxisti me. Multiplicasti mag-
nificentiā tuā: ⁊ conuersus consolatus es me. Nam
et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatē tu
am deus: psallam tibi in cithara sanctus israel.
Exultabūt labia mea cuz cantauero tibi: ⁊ aīa
mea quā redemisti. Sed ⁊ lingua mea tota die
meditabit' iusticiā tuam: cuz confusi ⁊ reueriti fue
rint qui querunt mala mihi. Gloria. Aū. Esto
m̄ dñe ī deū protectorē. Aū. Tenuisti. 6. p̄s. lxxi

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iusticiaz tu
am filio regis. Iudicare ꝓplm tuuz in
iusticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.
Suscipiāt montes pacem populo: ⁊ colles iu
sticiam. Iudicabit pauperes populi. ⁊ saluos
faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calumnia-
torem. Et permanebit cum sole ⁊ ante lunam:
in generatione ⁊ generationem. Descendet sic
cut pluuia in vellus: ⁊ sicut stillicidia stillātia
super terram. Orietur in diebus eius iusticia ⁊
abundantia pacis: donec auferatur luna. Et
dominabitur amari vsqz ad mare: ⁊ a flumine
vsqz ad terminos orbis terrarum. Coram il-

10 procident ethiopes: z inimici eius terram
lingent. Reges tharsis z insule munera offe-
rent: reges arabum z saba dona adducent. Et
adorabūt eum oēs reges: oēs gentes seruiēt ei
Quia liberauit pauperem a potente: z pauperē
cui non erat adiutor. Parcet pauperi z inopi: et
aīas pauperū saluas faciet. Ex vsuris z iniq̄ta-
te redimet aīas eorū: z honorabile nomen eorū
coram illo. Et viuet z dabitur ei de auro ara-
bie z adorabūt de ipso semp: tota die bñdicēt
ei. Erit firmamētū in terra in summis montiū
superextolletur super libanū fructus eius: z florebūt
de ciuitate sicut fenū terre. Sit nomē eius bñ-
dictum in secula: ante solem pmanet nomē eius
Et bñdicent in ipso oēs tribus terre: oēs gen
tes magnificabūt eum. Bñdict⁹ dñs de⁹ israel
qui facit mirabilia solus. Et bñdictum nomē
maiestatis eius ī etnū: z replebit maiestate ei⁹
omis terra fiat fiat. Gloria. pṡ. lxxij.
Quam bonus israel deus: bis qui recto
sunt corde. Mei aūt pene moti sunt pe-
des: pene effusi sunt gressus mei. Quia ęlaui
super iniq̄s: pacē pctōr videns. Quia nō ē respe
ctus morti eorū: z firmamētū in plaga eorū. In
labore hoīuz nō sunt: z cū hoībz nō flagellabūt

Deo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate sua. Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis. Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transiuit in terra. Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt quomodo scit deus: et si est scientia in excelso. Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui. Existimabam vt cognoscerem hoc labor est ante me. Donec intrem in sanctuarium dei: et intelligam in nouissimis eorum. Verumtamen propter dolos posuisti eis: dejecisti eos dum allenarentur. Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt perierunt propter iniquitatem suam. Velut somnium surgentium: domine in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum redigies. Quia inflammatum est cor meum et renes mei commutati sunt: et ego ad nihilum redactus sum et nescijui. Et iumentum factus sum apud te: et ego semper tecum. Tenuisti manum dexteram meam et in voluntate

tua deduxisti me: ⁊ cum gloria suscepisti me.
Quid enim mihi est in celo: ⁊ a te q̄d volui su-
per terram. Defecit caro mea ⁊ cor meū: deus
cordis mei ⁊ pars mea deus in eternū. Quia
ecce qui elongant se a te ꝑibūt: ꝑdidisti oēs q̄
fornicātur abs te. Mihi aūt adherere deo bonū
est: ponere in dño deo spem meam. Ut annun
ciem oēs ꝓdicationes tuas: in portis filie sion.
Gloria. Añ. Tenuisti dñe manū dexterā meaꝫ.
Extra. xl. añ. Alleluia alla alla. ℣. Gaudebūt la
bia mea dum cantauero tibi. Et aīa mea quaꝫ re-
demisti dñe. In laud. añ. Amplius laua me dñe
ab iniusticia mea. 7. p̄s. Miserere. p̄s. Exaudi
deus ora. m. cū dep̄ p̄s. Te decet. p̄s. Exulta
uit. p̄s. Laudate dñm de ce. R. Exaudi nos de
us. Salutaris uoster. ℣. Spes oīum finiū terre ⁊ ī
mari longe. Salu. Ad bñ. añ. In sanctitate ſuia-
mus dño ⁊ liberabit nos ab inimic nr̄is. Feria. v
Inuitat. Adorem⁹ dñm. Qm̄ ipse fecit nos. p̄s
Venite. In. i. nº añ. Liberasti v̄gā. 8. p̄s. lxxiij
Ut q̄d de⁹ repulisti in finē: irat⁹
est furor tuus sup oues pascue
tue. Memor esto ꝯgregationis
tue: quā possedisti ab initio. Re
demisti v̄gā hereditat tue: mōs

sion in q̄ habitasti ī eo. Leua manꝰ tuas in sup
bias eoꝝ in finē: q̄ta malignatꝰ est inimicus in
sancto. Et gloriati sunt q̄ oderūt te: in medio
solennitatꝭ tuę. Posuerūt signa sua signa: ⁊ non
cognouerūt sicut in exitu sup summū. Quasi ī
silua lignoꝝ securibꝰ exciderūt ianuas eius in
idipsum: in securi ⁊ ascia deiecerūt eam. Incē-
derūt igni sanctuariū tuū in terra: polluerūt ta
bernaculū noīs tui. Dixerūt in corde suo cog̃-
tio eoꝝ simul: q̄escē faciamꝰ oēs dies festos dei
a terra. Signa nr̄a nō vidimꝰ. iam nō est ꝓphe-
ta: ⁊ nos non cognoscet amplꝰ. vsq̄q̄ deus im
ꝓperabit inimicus: irritat adu̇sarius nomē tuū
in finem. Et quid auertis manū tuam ⁊ dexte-
ram tuam: de medio sinu tuo in finem. Deꝰ au
tem rex noster ante secula: operatus est salutez
in medio terre. Tu confirmasti in virtute tua
mare: contribulasti capita draconū in aquis.
Tu cōfregisti capita draconis: dedisti eā escaz
pplis ethiopū. Tu dirupisti fontes ⁊ torrētes
tu siccasti fluuios ethā. Tuꝰ ē dies ⁊ tua ē nox:
tu fabricatꝰ es auroꝝ ⁊ solē. Tu fecisti oēs tmios
tre: estatē ⁊ ver tu plasmasti ea. Memor esto hu
ius inimicꝰ improperauit dño: ⁊ pplꝰ īsipiēs īcita
uit nomē tuū. Ne tradas bestijs aīas confitentes t:

et aĩas pauperũ tuoꝝ ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentũ tuũ: quia repleti sunt q̃
obscurati sunt terre domibꝫ iniquitatum. Ne
auertatur humilis factꝰ ꝯfusus: paup ⁊ inops
laudabũt nomen tuũ. Exurge deꝰ iudica cau
sam tuã: memor esto improperioꝝ tuoꝝ eorum
q̃ ab insipiẽte sunt tota die. Ne obliuiscar vo-
ces inimicoꝝ tuoꝝ: superbia eoꝝ qui te oderũt
ascendit semper. Gloria. Psalmus. lxxiiij.
Confitebim̃ tibi deus: ꝯfitebim̃ ⁊ in-
uocabimꝰ nomen tuũ. Narrabimꝰ mi
rabilia tua: cum accepero tempus ego
iusticias iudicabo. Liquefacta est terra ⁊ oẽs
qui habitãt in ea: ego ꝯfirmaui colũnas eius.
Dixi iniquis nolite inique agere: ⁊ delinquen
tibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere ĩ
altũ cornu vr̃m: nolite loqui adũsus deũ iniq̃-
tatẽ. Quia neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occidente.
neqꝫ a desert montibꝫ: qm̃ deꝰ iudex est. Nũc
humiliat ⁊ hũc exaltat: qꝛ calix in manu dñi vi
ni meri plenꝰ mixto. Et inclinauit ex hꝰ in hꝰ: ve
runtñ fex eius nõ est exinanita. bibẽt oẽs pctõ
res t̃re. Ego aũt annũciabo in seculũ: cantabo
deo iacob. Et oĩa cornua pctõꝝ ꝯfrigã: ⁊ ex-
altabũt cornua iusti. Glo. Ant. Liberasti vgaꝫ

hereditatis. Feria.vi.ad laudes ps. lxxv.

Notus in iudea deus: in israel magnū nomen eius. Et factꝰ est in pace locꝰ eius: z habitatio eius in sion. Ibi cō fregit potētias arcuū: scutū z gladiū z bellum. Illuminās tu mirabiliꝝ a montibꝫ etnis: turbati sunt oēs insipiētes corde. Dormierūt somnū suū: z nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manibꝫ suis. Ab increpatione tua deꝰ iacob: dormitauerūt qui ascenderūt equos. Tu terribilis es z q̄s resistet tibi: extunc ira tua. De celo auditū fecisti iudiciū: terra tremuit z quieuit. Cum exurgeret in iudicio deꝰ: vt saluos faceret oēs mansuetos terre. Q̄m cogitatio homis confitebit tibi: z reliquie cogitatiōis diem festū agent tibi. Vouete z reddite dño deo vīo omnes q̄ in circuitu eius affert munera. Terribili et ei qui aufert spiritū principū: terribili apud reges terre. Glo. Hñ. Tu es deus. s. ps. lxxvi

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deū z intendit mi. In die tribulationis mee deū exq̄siui manibꝫ meis nocte cōtra eū: z non sum deceptus. Renuit consolari aīa mea. memor fui dei z delectatus sum z exercitatꝰ sum: z defecit spūs meus. Anti

cipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum et
non sum locutus. Cogitaui dies antiq̄s: ⁊ an-
nos eternos in mente habui. Et meditat⁹ sum
nocte cum corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebā
spiritū meū. Nunquid in eternuz ꝓijciet deus:
aut non apponet vt cōplacitior sit adhuc. Aut
in finē mīam suam abscidet: a gn̄atione in gn̄a
tionē. Aut obliuiscet̄ misereri deus: aut ꝯtine-
bit in ira sua mīas suas. Et dixi nunc cepi: hec
mutatio dextre excelsi. Memor fui operuz dn̄i:
qꝛ memor ero ab initio mirabiliū tuoꝝ. Et me
ditabor in oībꝫ opibꝫ tuis: ⁊ in adinuentiōibꝫ
tuis exercebor. Deus in sancto via tua. q̄s deus
magnus sicut de⁹ nr̄: tu es deus q̄ facis mirabi
lia. Notam fecisti in populis x̄tutē tuā: redemi
sti ī brachio tuo ꝓpl'm tuū filios iacob ⁊ ioseph
Viderūt te aque de⁹. viderūt te aque ⁊ timue-
runt: ⁊ turbate sunt abyssi. Multitudo sonitus
aq̄rū: vocē dederunt nubes. Etenī sagitte tue
tn̄seūt: vox tonitrui tui ī rota. Illuxerūt coru
scatiōes tue orbi terre: cōmota ē ⁊ ꝯtremuit ter
ra. In mari via tua ⁊ semite tue ī aq̄s multꝫ: ⁊
vestigia tua nō cognoscēt̄. Deduxisti sic oues
ꝓpl'm tuū: ī mānu moysi ⁊ aarō. Glo. Ān. Tu es
ds q̄ facꝫ mirabilia. Ān. Incliate. 4. p̄s. lxxvij.

Attendite ꝑplē meꝰ legē meā: inclinate
aurē vr̄am in ꝟba oris mei. Aperiam
in parabolis os meū: loquar ꝓpositio-
nes ab initio. Quāta audiuimꝰ ⁊ cognouimus
ea: ⁊ pr̄es nr̄i narrauerūt nob̄. Non sunt occul
tata a filijs eoꝝ: in gn̄atiōe altera. Narrantes
laudes dn̄i ⁊ ꝟtutes eius: ⁊ mirabilia eius que
fecit. Et suscitauit testimoniū in iacob: ⁊ legez
posuit in israel. Quāta mandauit pr̄ib̄ nostris
nota facere ea filijs suis: vt cognoscat gn̄atio
altera. Filij qui nascent̄ ⁊ exurgēt: ⁊ narrabūt
filijs suis. Et ponant in deo spem suaz. ⁊ nō ob
liuiscant̄ operū dei: ⁊ mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eoꝝ: gn̄atio praua ⁊ ex-
asperans. Gn̄atio que non direxit cor suū: ⁊ nō
est creditus cum deo spiritꝰ eius. Filij effrem
intendentes ⁊ mittentes arcum: conuersi sunt ī
die belli. Non custodierunt testamentū dei: et
in lege eius noluerūt ambulare. Et obliti sunt
bn̄factoꝝ eiꝰ: ⁊ mirabiliū eiꝰ que on̄dit eis. Co
ram pr̄ib̄ eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti:
in cāpotaneos. Int̄rupit mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊
statuit aq̄s q̄si ī vtre. Et deduxit eos in nube
diei: ⁊ tota nocte ī illūiatiōe ignis. Int̄rupit pe
trā ī heremo: ⁊ adaq̄uit eos velut ī abysso mlta

Et eduxit aquã de petra: 7 deduxit tanq̃ flumina aquas. Et apposuerũt adhuc peccare ei: in iram excitauerũt excelsum in inaquoso. Et temptauerũt deum in cordib⁹ suis: vt peteret escas aiabus suis. Et male locuti sunt de deo: dixerunt nunq̃d poterit deus parare mensam in deserto. Qm̃ percussit petrã 7 fluxerũt aque: 7 torrentes inundauerũt. Nunq̃d 7 panem poterit dare: aut parare mẽsam populo suo. Ideo audiuit dñs 7 distulit 7 ignis accensus est ĩ iacob: 7 ira ascendit in israel. Quia non crediderunt in deo: nec sperauerũt in salutari eius. Et mandauit nubibus desup: 7 ianuas celi aperuit. Et pluit illis manna ad manducandũ: 7 panẽ celi dedit eis. Panem angelor̃ mãducauit hõ: cibaria misit eis in abũdantia. Transtulit austrum de celo: 7 induxit in virtute sua affricum. Et pluit super eos sicut puluerem carnes: 7 sic arenam maris volatilia pennata. Et ceciderũt in medio castrorum eorũ: circa tabernacula eorum. Et manducauerunt 7 saturati sunt nimis et desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: 7 ira dei ascendit super eos. Et occidit pingues eor̃: 7 electos israel impediuit

In oibus his peccauerũt adhuc: z non crediderunt in mirabilibꝫ eius. Et defecerũt in vanitate dies eoꝝ: z anni eorum cum festinatiõe. Cum occideret eos querebãt eum: z reuertebantur z diluculo veniebãt ad eum. Et rememorati sunt quia deus adiutor est eoꝝ: z deꝰ excelsus redemptor eoꝝ est. Gloria. Diuisio.

Et dilexerũt eum in ore suo: z lingua sua mentiti sunt ei. Cor aũt eoꝝ non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamẽto eius. Ipse autem est misericors z ꝓpiꝰ fiet peccatis eoꝝ: z non disperdet eos. Et abũdauit vt aũteret iram suã: z nõ accendit oẽm iram suam. Et recordatus est quia caro sunt: spiritꝰ vadens z nõ rediens. Quotiẽs exacerbauerũt eũ in deserto: in iram ꝓcitauerũt eũ in inaquoso. Et conuersi sunt z temptauerũt deũ: z sanctũ israel exacerbauerũt. Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulanti. Sicut posuit in egypto signa sua: z ꝓdigia sua in campo tanei. Et conuertit in sanguinem flumina eoꝝ: z imbres eoꝝ ne biberẽt. Misit in eos cynomiã z comedit eos: ranã z disperdidit eos. Et dedit erugini fructꝰ eoꝝ: z labores eoꝝ locuste. Et occidit in grãdine vineas

eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ ĩ pruina. Et tradidit grãdi-
ni iumenta eoꝝ: ⁊ possessionẽ eoꝝ igni. Misit in
eos iram indignatiõis sue indignationẽ ⁊ iraꝫ
⁊ tribulationẽ: immissiones ꝑ angelos malos.
Viam fecit semite ire sue ⁊ nõ pepercit a morte
aĩarũ eoꝝ: ⁊ iumẽta eoꝝ in morte ꝯclusit. Et ꝑ-
cussit oẽ primogenitũ in terra egypti: ꝑmitias
oĩs laboris eoꝝ in tabnaculis cham. Et abstu
lit sicut oues populũ suuꝫ: ⁊ ꝑduxit eos tanq̃
gregem in deserto. Et deduxit eos in spe ⁊ nõ
timuerũt: ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare. Et in-
duxit eos in montẽ sctĩficatiõis sue: mõtẽ quẽ
acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eoruꝫ
gentes: ⁊ sorte diuisit eis terrã in funiculo dis-
tributiõis. Et habitare fecit in tabnaculis eo-
rum: trib⁹ israel. Et temptauerũt ⁊ exacerba-
uerũt deũ excelsum: ⁊ testimonia eius nõ custo
dierũt. Et auterũt se ⁊ non seruauerũt pactũ:
quẽadmodũ pr̃es eoꝝ ꝯuersi sunt in arcũ pra-
uum. In iram ꝯcitauerũt eũ in collib⁹ suis: et
in sculptilib⁹ suis ad emulationẽ eũ ꝓuocauerũt
Audiuit ds ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilũ redegit val-
de isrl. Et repulit tabnaculũ sylo: tabnaculuꝫ
suũ vbi habitauit ĩ hoĩb⁹. Et tradidit ĩ capti-
uitatẽ ꝟtutẽ eoꝝ: ⁊ pulcritudinẽ eoꝝ ĩ man⁹ ini

mici. Et ꝯclusit ī gladio ꝑplm̄ suū: ⁊ hereditatē
suā spreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ v̄gi
nes eoꝝ nō sunt lamētate. Sacerdotes eoꝝ in
gladio ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabāt. Et
excitat⁹ est tanq̄ dormiēs dn̄s: tāq̄ potēs cra
pulat⁹ a vino. Et ꝑcussit inimicos suos in po-
steriora: opprobriū sempiternū dedit illis. Et
repulit tabnaculū ioseph: ⁊ tribū effrem nō ele
git. Sed elegit tribū iuda: montē sion quē di-
lexit. Et edificauit sicut vnicorniū sanctificium
suū: in terra quaz fundauit in secula. Et elegit
dauid seruū suū ⁊ sustulit eū de gregib⁹ ouiuz
depost fetantes accepit eū. Pascere iacob ser-
uum suū: ⁊ israel hereditatē suā. Et pauit eos
in innocētia cordis sui: ⁊ in intellectib⁹ manuū
suarū deduxit eos. Gloria. Ant. Inclinate aurē
vestrā in verba oris mei. Ant. Propitius esto. 8.

Deus venerūt gētes ī heredi- ps. lxxviij.
tatē tuā polluerūt tēplū sctm̄ tuū: posue
rūt hierlm̄ ī pomoꝝ custodiā. Posue-
rūt morticina ꝑuoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi:
carnes sctōꝝ tuoꝝ bestijs t̄re. Effuderūt sangui
nem eoꝝ tanq̄ aquā in circūitu hierlm̄: ⁊ non
erat qui sepeliret. Facti sum⁹ opprobriū vicinis
nr̄is: sb̄sannatio ⁊ illusio his q̄ in circūitu nr̄o sūt

Usq̃ quo dñe irasceris in finẽ: accendet̃ velut
ignis çelus tuus. Effunde iram tuam in gẽtes
que te non nouerũt: ⁊ in regna que nomẽ tuuz
non inuocauerũt. Quia comederũt iacob: ⁊ lo
cum eius desolauerũt. Ne meminer iniquita-
tum nr̃arum antiquarũ cito anticipẽt nos mĩe
tue: q̃ paupes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos
deus salutaris noster ⁊ ꝓpter gloriã nomĩs tui
dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius esto peccat̃ nr̃is ꝓpter
nomen tuũ. Ne forte dicant in gentib⁹ vbi est
deus eoꝝ: ⁊ innnotescat in natiõib⁹ coraz ocu
lis nostris. Vltio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ q̃ effu
sus est. introeat in ꝯspectu tuo gemitus com
peditoꝝ. Sc̃dm magnitudinẽ brachij tui: possi
de filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̃is
septuplũ in finu eoꝝ: improperiũ ipsoꝝ q̃d ex
ꝓbrauerũt tibi dñe. Nos autem populus tuus
et oues pascue tue: ꝯfitebim̃ tibi in seculũ. In
gñatione ⁊ gñationem: annũciabim⁹ laudem
tuam. Gloria. Añ. Propitius esto peccatis nr̃is
dñe. ℣. Deus in sancto via tua. Quis deus ma-
Qui confidũt in Lectio. gnus sicut deus noster.
dño intelligent veritatem: ⁊ fideles ĩ dilectio
ne acquiescent illi: Qm̃ donũ ⁊ pax est electis
dei. Tu ãt. ℟. Cõfitebimur tibi de⁹. Cõfitebimur

tibi. ℣. Et iuuocabim⁹ nomē tuū. Confi. In. q̄. n⁹
añ. Alleluia. In. xl. añ. Exultate. 8. p̄s. lxxix.

Qui regis israel intende: qui de-
ducis velut ouem ioseph. Qui
sedes super cherubin: manifesta-
re coram effraim beniamin ⁊ ma-
nasse. Excita potentiam tuam ⁊
veni: vt saluos facias nos. Deus conuerte nos
et ostende faciem tuam ⁊ salui erimus. Dñe d̄s
virtutū: quousq̄ irasceris sup orōnez serui tui
Cibabis nos pane lachrymarū: ⁊ potum da-
bis nobis in lachrymis in mensura. Posuisti
nos in ꝯtradictionē vicinis nostris: ⁊ inimici
nostri sb̄sannauerūt nos. Deus ꝟtutū ꝯuerte nos
et ostende faciem tuam ⁊ salui erimus. Vineaz
de egypto transtulisti: eiecisti gentes ⁊ planta-
sti eam. Dux itineris fuisti ī ꝯspectu eius: ⁊ plā-
tasti radices eius ⁊ impleuit terram. Aperuit
montes vmbra eius: ⁊ arbusta eius cedros dei
Extendit palmites suos vsq̄ ad mare: ⁊ vsq̄
ad flumen ꝓpagines ei⁹. Et quid destruxisti
maceriā ei⁹: ⁊ vindemiāt eā oēs q̄ p̄tergrediūt
viā. Exterminauit eā aper de silua: ⁊ singular
ferus depast⁹ est eam. Deus ꝟtutuū ꝯuerte-
re respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineam istaz

Et ꝓfice eã quã plãtauit dextera tua: ⁊ sup filium quẽ ꝓfirmasti tibi. Incensa igni ⁊ suffossa ab increpatiõe vultus tui pibũt. Fiat manus tua sup virũ dextre tue: ⁊ sup filiũ hoĩs quẽ cõfirmasti tibi. Et nõ discedim⁹ a te: viuificabis nos ⁊ nomẽ tuũ inuocabim⁹. Dñe deus xtutũ ꝙuerte nos: ⁊ ostẽde faciem tuã ⁊ salui erimus.

Exultate deo adiutori ps. lxxx. nostro: iubilate deo iacob. Sumite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iocundũ cũ cithara. Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solẽnitat⁹ vr̃e. Quia ꝓceptum in israel est: ⁊ iudiciũ deo iacob. Testimoniũ in ioseph posuit illud cũ exiret de terra egypti linguã quam nõ nouerat audiuit. Auertit ab oneribꝫ dorsum eius: man⁹ eius in cophino seruierũt. In tribulatiõe inuocasti me ⁊ liberaui te: ⁊ exaudiui te in abscondito tẽpestat⁹: pbaui te apud aquã ꝓtradictiõis. Audi ꝑplus meus et ꝓtestabor te: israel si audier⁹ me non erit in te deus recens neq; adorabis deũ alienũ. Ego enĩ sum dñs deus tuus q̃ eduxi te de terra egypti: dilata os tuũ ⁊ implebo illud. Et nõ audiuit ꝓpulus meus vocem meam: ⁊ israel nõ intendit mihi. Et dimisi eos scõm desideria cor

vis eoꝝ: ibūt in adinuentiōibꝫ suis. Si populus meus audisset me: israel si in vijs meis ambulasset. Ꝓro nihilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassem: ⁊ super tribulantes eos misissem manū meā. Inimici dñi mētiti sunt ei: ⁊ erit tempus eoꝝ in secula. Et cibauit eos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos: Gloria. Ān. Exultate deo adiutori nostro. Ān. Tu sol⁹

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autez deos diiudicat. Vsqꝫquo iudicatis iniquitatē: ⁊ facies peccatoꝝ sumitis. Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperē iustificate. Eripite pauperem: ⁊ egenum de manu peccatoris liberate. Nescierūt neqꝫ intellexerūt in tenebris ambulant: mouebunt oīa fundamēta terre. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oēs. Vos aūt sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus de ꝓncipibꝫ cadetis. Surge deus iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in oībus gentibꝫ. Gloria pa. ꝑs. lxxxij.

Deus quis similis erit tibi: ne taceas neqꝫ compescaris deus. Quoniā ecce inimici tui sonauerūt: ⁊ q̄ oderūt te extulerunt caput. Super populū tuū malignauerunt ꝓsiliū. ⁊ cogitauerūt adūsus sanctos tuos.

Dixerunt venite ⁊ disperdam⁹ eos de gente:
et non memoret nomen israel vltra. Qm̄ cogi-
tauerunt vnanimit̄: simul aduersus te testamē-
tum disposuerūt tabernacula idumeoꝝ ⁊ hisma-
helite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amon ⁊ ama-
lech: alienigene cum habitantib⁹ tyrū. Etenim
assur venit cum illis: facti sūt in adiutoriū filijs
loth. Fac illis sicut madian ⁊ sysare: sicut iabin
in torrente cyson. Disperierūt in endor: facti sūt
vt stercus terre. Pone p̄ncipes eoꝝ sicut oreb:
et çeb et çebee ⁊ salmana. Omnes p̄ncipes eo-
rum: qui dixerūt hereditate possideam⁹ sanctua-
rium dei. Deus meus pone illos vt rotam: ⁊ si-
cut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis q̄
comburit siluam: ⁊ sicut flāma comburēs mon-
tes. Ita p̄sequeris illos in tempestate tua: ⁊ in
ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ igno-
minia: ⁊ querent nomē tuū dñe. Erubescāt et
conturbent̄ in seculum seculi: ⁊ ꝯfundant̄ ⁊ per-
eant. Et cognoscāt quia nomē tibi dñs: tu so-
lus altissimus in oī terra. Gloria. An̄. Tu sol⁹
altissimus super omnē terram. An̄. Bñdixisti .6

Quam dilecta tabernacula ps. lxxxiij.
tua dñe ꝟtutū: ꝯcupiscit ⁊ deficit aīa
mea in atria dñi. Cor meū ⁊ caro mea

Inclina dñe aurē tu- ps. lxxxv.
am ⁊ exaudi me: qm̄ inops ⁊ pau
per sum ego. Custodi aīam me-
am qm̄ sanctus sum: saluū fac ser
uum tuū deus meus sperantez ī
te. Miserē mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die:
letifica animā serui tui qm̄ ad te dñe aīam meā
leuaui. Qm̄ tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ multe mīe
oībꝫ inuocantibꝫ te. Auribꝫ ꝑcipe orōnē meā:
et intende voci deꝑcatiōis mee. In die tribu-
lationis meē clamaui ad te: quia exaudisti me.
Non est similis tui in dijs dñe: ⁊ non est scd̄m
opa tua. Omnes gētes q̄scūq; fecisti· veniēt et
adorabūt corā te dñe: ⁊ gl̄ificabūt nomen tuū.
Qm̄ magnꝰ es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deus
solus. Deduc me dñe ī via tua · ⁊ ingrediar in
veritate tua: letet̄ cor meū vt timeat nomē tuū
Confitebor t̄ dñe d̄s meꝰ ī toto corde meo: et
gl̄ificabo nomē tuū in et̄nū. Quia mīa tua mag̅
est sup̄ me: ⁊ eruisti aīaz meā ex īferno inferiori
Deꝰ iniq̄ insurrexer̄t sup̄ me· ⁊ synagoga potē-
tiū q̄sier̄t aīaz meā: ⁊ ñ ꝓposuer̄t te ī ꝯspectu suo
Et tu dñe d̄s miſator ⁊ mīcors: patiēs ⁊ mlte
mīe ⁊ verax. Respice ī me ⁊ miserē mei· da impi
um tuū puero tuo: ⁊ saluū fac filium ancille tue

Hac mecum signū in bonū vt videant q̄ oderunt me & confundāt: quoniā tu dñe adiuuisti me et consolatus es me. Gloria. ps. lxxxvi.

Fundamenta eius in montibꝫ sanctis diligit dñs portas sion super oīa tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab & babylonis: scientiū me ecce alienigene & tyrus & populus ethiopuz: hi fuerunt illic. Nunquid sion dicet homo & homo natus est in ea: & ipse fundauit eam altissimus. dñs narrauit in scripturis populoz: & principū horum qui fuerūt in ea. Sicut letantium oīum: habitatio in te. Gloria. Kyrie. Inclina dñe aurez tuam & exaudi me. Feria. v. ad laud. ps. lxxxvij

Domine deus salutis mee: in die clamaui & nocte coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuā ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquauit. Estimatus sum cum descendentibꝫ in lacum: factus sum sicut homo sine adutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulcris quoz nō es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis & in vmbra mortis. Super

me ꝯfirmatus est furor tuus: ⁊ oēs fluctus tuos
induxisti super me. Longe fecisti notos meos
a me: posuerūt me abominationez sibi. Tradi-
tus sum ⁊ non egrediebar: oculi mei languerūt
pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die ex-
pandi ad te manus meas. Nunquid mortuis
facies mirabilia: aut medici suscitabunt ⁊ ꝯfite-
buntur tibi. Nunquid narrabit aliquis ī sepul
cro mīam tuam: ⁊ veritatem tuam in ꝑditione
Nunquid cognoscēt̄ in tenebris mirabilia tua:
et iusticia tua in terra obliuiōis. Et ego ad te
dñe clamaui: ⁊ mane oīo mea preueniet te. Et
quid dñe repellis orationē meam: auertis faciē
tuam a me. Pauper sum ego ⁊ in laboribꝰ a iu-
uentute mea: exaltatus aūt humiliat⁹ sum ⁊ cō
turbatus. In me transierūt ire tue: ⁊ terrores
tui ꝯturbauerūt me. Circūdederūt me sicut aq̄
tota die: circūdederūt me simul. Elongasti a
me amicuz ⁊ ꝓximum: ⁊ notos meos a miseria.
Gloria. Añ. Benedictus. 6. Psalm⁹. lxxxviii.

Misericordias dñi: in et̄num cantabo.
In gñatiōe ⁊ gñationē: ānūciabo ve
ritatē tuā in ore meo. Qm̄ dixisti ī et̄-
num mīa edificabit̄ in celis: preꝑabit̄ ꝟitas tua
in eis. Disposui testm̄ elect| meis. iuraui dauid

seruo meo: vsq3 in eternũ preparabo semẽ tuũ
Et edificabo in gñatione ⁊ gñationem: sedez
tuam. Confitebuntur celi mirabilia tua dñe:
etenim veritatẽ tuam in ecclesia sanctoꝝ. Quo
niam quis in nubibus equabitur dño: similis
erit deo in filijs dei. Deus qui glorificatur ĩ cõ
silio sanctorum: magnus ⁊ terribilis super oẽs
qui in circũitu eius sunt. Dñe deus virtutũ q̃s
similis tibi: potens es dñe ⁊ veritas tua in cir-
cũitu tuo. Tu dñaris potestati maris: motum
autem fluctuũ eius tu mitigas. Tu humiliasti
sicut vulneratum superbum: in brachio virtutꝫ
tue dispsisti inimicos tuos. Tui sunt celi ⁊ tua
est terra. orbem terre ⁊ plenitudinẽ eius tu fun-
dasti: aquilonẽ ⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ her
mon in noĩe tuo: exultabunt tuũ brachiũ cum
potentia. Firmetur manus tua ⁊ exaltetur de-
xtera tua: iusticia ⁊ iudiciũ prepatio sedis tue.
Misericordia ⁊ veritas p̃cedent faciem tuam:
beatus populus qui scit iubilationem. Dñe in
lumine vultus tui ambulabũt. ⁊ in noĩe tuo ex-
ultabũt tota die: ⁊ in iusticia tua exaltabunt.
Qm̃ gl'ia virtutis eoꝝ tu es: ⁊ in bñplacito tuo
exaltabit cornu nr̃m. Quia dñi est assumptio
nostra: ⁊ sancti israel regis nr̃i Gloria. Diuisio

Tunc locutus es in visiõe sanctis tuis: et
dixisti posui adiutoriũ in potẽte: ⁊ exal-
taui electũ de plebe mea. Inueni dauid seruũ
meum: oleo sancto meo vnxi eum. Manus enĩ
mea auxiliabit̃ ei: ⁊ brachium meum confirma
bit eum. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius
iniquitatis non apponet nocere ei. Et concidã
a facie ipsius inimicos eius: ⁊ odientes eum in
fugam conuertam. Et veritas mea ⁊ mĩa mea
cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabit̃ cornu ei⁹.
Et ponam in mari manum eius: ⁊ in fluminib⁹
dexteram eius. Ipse inuocabit me pater me⁹
es tu: deus meus ⁊ susceptor salutis mee. Et ego
p̃mogenitum ponam illum: excelsum pre regi-
bus terre. In eternum seruabo illi mĩam meã:
et testamentum meum fidele ipsi. Et ponaz in
seculũ seculi semẽ ei⁹: ⁊ thronũ ei⁹ sic̃ dies celi.
Si ãt dereliq̃rit filij ei⁹ legẽ meam: ⁊ ĩ iudicijs
meis ñ ambulauerĩt. Si iusticias meas ꝓphana
uerĩt: ⁊ mãdata mea ñ custodierĩt. Visitabo in
x̃ga iĩq̃tates eoꝝ: ⁊ ĩ x̃beribꝫ pctã eoꝝ. Misericor
diã ãt meã ñ dispgã ab eo: neq; nocebo ĩ x̃ita-
te mea. Neq; ꝓphanabo testm̃ meũ: ⁊ q̃ ꝓcedũt
d̃ labijs meis ñ faciã irrita. Semel iuraui ĩ sctõ
meo si dauid mẽtiar: semẽ ei⁹ in et̃nũ manebit

Et thronus eius sicut sol in ꝯspectu meo · ⁊ sic̄
luna ꝑfecta in eternum: ⁊ testis in celo fidelis·
Tu vero repulisti ⁊ despexisti: distulisti christuz
tuū. Auertisti testamentū serui tui: ꝓphanasti
in terra sanctuariū eius. Destruxisti oēs sepes
eius: posuisti firmamentū eius formidinē. Diri
puerunt eum oēs transeūtes viam: factus ē ob
probriū vicinis suis. Exaltasti dexteram dep̄
mentiū eum: letificasti oēs inimicos ei⁹. Auer-
tisti adiutoriū gladij eius: ⁊ non es auxiliatus
ei in bello. Destruxisti eum ab emūdatiōe: ⁊ se
dem eius in terra collisisti. Minorasti dies tem
poris eius: ꝑfudisti eum confusione. Usq; quo
dn̄e auertis in finem: exardescet sicut ignis ira
tua. Memorare que mea substātia: nunq̄d eniz
vane ꝯstituisti oēs filios hoīum. Quis est ho-
mo qui viuet ⁊ non videbit mortem: eruet ani
mam suam de manu inferi. Ubi sunt mīe tue an
tique dn̄e: sicut iurasti dauid in veritate tua.
Memor esto dn̄e opprobrij seruoꝝ tuorum: qđ
ꝯtinui in sinu meo multarum gentiū. Quod ex
ꝓbrauerūt inimici tui dn̄e: qđ exprobrauerūt
commutationē christi tui. Benedictus domin⁹
in eternum: fiat fiat. Glo. Ant. Benedictus dn̄s
in eternū. Feria. v. ad laudes Psalmus. lxxxix.

Domine refugium factus es nob̄: a ge-
neratione in gn̄ationē. Prius q̄ mon
tes fierēt aut formaretur terra ⁊ orbis:
a seculo ⁊ in seculum tu es deus. Ne auertas ho
minem in hūilitatem: ⁊ dixisti conūtimini filij
hominū. Q m̄ mille anni ante oculos tuos: tāq̄
dies hesterna que preterijt. Et custodia in no
cte que pro nihilo habentur: eorum anni erunt
Mane sicut herba transeat. mane floreat ⁊ trans
eat: vespe d̄cidat īduret ⁊ arescat. Quia d̄fecim⁹
in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati sumus. Posui
sti iniquitates nostras in cōspectu tuo: seculū
nostrum in illuminatiōe vultus tui. Q m̄ omēs
dies nostri defecerunt: ⁊ in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabunt̄: dies an
norum nostroꝝ in ipsis septuaginta anni. Si
autem in potentatib⁹ octoginta anni: ⁊ ampli⁹
eorum labor ⁊ dolor. Q m̄ superuenit mansuetu
do: ⁊ corripiemur. Quis nouit potestatem ire
tue: ⁊ pre timore tuo iram tuā dinūerare. Pe-
xteram tuam sic notam fac: ⁊ eruditos corde in
sapientia. Conuertere dn̄e vsq̄quo: ⁊ depre-
cabilis esto sup̄ seruos tuos. Repleti sum⁹ ma
ne mīa tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati sumus in
omnibus diebus nostris. Letati sumus ꝓ die

bus quibus nos humiliasti: annis quibꝫ vidi-
mus mala. Respice in seruos tuos ⁊ in opa tua
et dirige filios eoꝝ. Et sit splendor dñi dei no
stri super nos. ⁊ opa manuũ nr̃arum dirige sup
nos: ⁊ opus manuũ nr̃arum dirige Gloria pa.

Ad completoriũ oĩ tempe. Palm⁹ .xc.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in
ꝓtectiõe dei celi cõmorabit. Dicet do-
mino susceptor meus es tu: ⁊ refugiũ meũ de⁹
meus sperabo in eum. Qm̃ ipse liberauit me de
laqueo venantiũ: ⁊ a verbo aspero. Scapulis
suis obumbrabit tibi: ⁊ sub pennis eius sperab
Scuto circũdabit te veritas eius: non timebis
a timore nocturno. A sagitta volante in die. a
negocio ꝑambulante in tenebris: ab incursu ⁊
demonio meridiano. Cadent a latere tuo mil
le. ⁊ decem milia a dextris tuis: ad te aũt nõ ap
ꝓpinquabit. Veruntñ oculis tuis ꝯsiderabis.
et retributionẽ peccatoꝝ videb. Qm̃ tu es do
mine spes mea: altissimũ posuisti refugiũ tuum
Non accedet ad te malũ: ⁊ flagellum nõ appro
pinq̃bit tab̃naculo tuo. Qm̃ angelis suis man
dauit de te: vt custodiãt te in oĩbus vijs tuis.
In manibꝫ portabũt te: ne forte offendas ad
lapidem pedem tuũ. Super aspidez ⁊ basiliscũ

ambulabis: ⁊ ꝯculcabis leonē ⁊ draconez. Quoniam
in me sperauit liberabo eum: ꝓtegam eum quoniam
cognouit nomen meū. Clamauit ad me ⁊ exau
diam eum. cum ipso sum in tribulatiōe: eripiā
eum ⁊ glorificabo eum. Longitudine dierū re
plebo eum: ⁊ ostendam illi salutare meū. Glo.

Feria. vi. ad laudes. Psalmus. xci.

BOnum est confiteri dño: ⁊ psallē noī
tuo altissime. Ad annūcianduz mane
misericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam per no-
ctem. In decachordo psalterio: cum cantico in
cithara. Quia delectasti me dñe in factura tua:
et in operibus manuū tuarum exultabo. Quaz
magnificata sunt opera tua dñe: nimis profun
de facte sunt cogitationes tue. Vir insipiēs nō
cognoscet: ⁊ stultus non intelliget hec. Cum ex
orti fuerint peccatores sicut fenum: ⁊ apparuerīt
omnes qui operantur iniquitatem. Et inter-
eant in seculum seculi: tu autem altissimus in et'
num domine. Quoniam ecce inimici tui domi-
ne. quoniam ecce inimici tui peribunt: ⁊ disper-
gentur omnes qui operantur iniquitatem. Et
exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: ⁊ sene
ctus mea ī misericordia vberi. Et despexit ocu
lus meus inimicos meos: ⁊ insurgētibus in me

malignantibus audiet aur mea. Iust⁹ vt pal-
ma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur
Plantati in domo dñi: in atrijs domus dei no
stri florebunt. Adhuc multiplicabunt in sene-
cta vberi: ⁊ bene patiẽtes erunt vt annuncient.
m̃ rectus dñs deus noster: ⁊ non est iniq̃tas
in eo. Gloria. dñ. Exaltare. 8. ps. xcij
Dominus regnauit decorem indutus ẽ
indutus est dñs fortitudinẽ ⁊ precin-
xit se. Etenim firmauit orbez terre: qui non cõ
mouebit. Parata sedes tua extunc: a seculo tu
es. Eleuauerunt flumina dñe: eleuauerũt flu-
mina vocem suam. Eleuauerunt flumina flu-
ctus suos: a vocibus aquarum multarũ. Mira-
biles elationes maris: mirabilis in altis dñs.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: do
mũ tuam decet sanctitudo dñe in longitudinẽ
Deus vltionũ ps. xcij. dierum. Gloria
dñs: deus vltionũ libere egit. Exal-
tare qui iudicas terraz: redde retribu
tionem superbis. Vsqz quo pctõres dñe: vsqz q̃
peccatores gloriabunt. Effabuntur ⁊ loquent
iniquitatẽ: loquentur oẽs qui operant iniustici
am. Populũ tuũ dñe hũiliauerũt: ⁊ hereditatem
tuã vexauerũt. Viduã ⁊ aduenã interfece-

runt ⁊ pupillos occiderũt. Et dixerunt nõ vi
debit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligi
te insipientes in populo: ⁊ stulti aliqñ sapite.
Qui plantauit aurem non audiet: aut qui fin-
xit oculum non considerat. Qui corripit gen-
tes non arguet: qui docet hominẽ scientiã.
minus scit cogitatiões hominũ: qm̃ vane sunt
Beatus homo quem tu erudieris dñe: ⁊ de le
ge tua docueris eum. Et mitiges ei a diebus
malis: donec fodeatur peccatori fouea. Quia
non repellet dñs plebem suam: ⁊ hereditatem
suam non derelinquet. Quoadusq; iusticia cõ
uertatur in iudiciũ: ⁊ qui iuxta illam oẽs qui re
cto sunt corde. Quis consurget mihi aduersus
malignantes: aut quis stabit mecum adũsus
operantes iniquitatem. Nisi quia dñs adiuuit
me: paulominus habitasset in inferno aia mea
Si dicebam motus est pes meus: mia tua dñe
adiuuabat me. Scõm multitudinẽ dolor̃ meo
rum in corde meo: ꝓsolatiões tue letificauerũt
aiaz meã. Nunq̃d adhæret tibi sedes iniq̃tatis:
q̃ fingis laborem in ꝓcepto. Captabãt in aiaz
iusti: ⁊ sanguinem innocentem ꝯdemnabunt.
Et factꝰ est dñs mihi in refugiũ: ⁊ deus meus
in adiutoriũ. spei mee. Et reddet illis iniq̃tatẽ

ipsoꝝ. ⁊ in malicia eoꝝ disperdet eos: disper-
det illos dñs deus nr̄. Gloria. Dñ. Exaltare q̄
iudicas terram. ℣. Beatus hō quem tu erudieris
dñe. Et de lege tua docueris eū. Lectio.

Benignus est enī spūs sapīe: ⁊ non liberabit
maledictū a labijs suis. Qm̄ renū illi⁹ testis est
deus ⁊ cordis ei⁹ scrutator est verus: ⁊ lingue il
lius auditor. Qm̄ spiritus dñi repleuit orbem
terrarū: ⁊ hoc qd̄ cōtinet oīa scientiā habet vo-
cis. Tu aūt. ℟. Misericordias dñi In eternum
cantabo. ℣. In gn̄atione ⁊ gn̄ationē. In eternuꝫ

Diebus feriat per estatem ad vigilias sine In
uitat. p̄s. xciiij.

Venite exultem⁹ dño: iubilemus deo salutari nostro. Preoc
cupemus faciem eius in confessiōe: ⁊ ī
psalmis iubilemus ei. Qm̄ deus magnus dñs:
et rex magnus super oēs deos. Quia in manu
eius fines terre: ⁊ altitudines montiū ipsi⁹ sunt
Qm̄ ipsius est mare ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccam
manus eius formauerūt. Venite adoremus et
procidamus ⁊ plorem⁹ ante dñm qui fecit nos:
quia ipse est deus noster. Et nos populus pa-
scue eius: ⁊ oues manus ei⁹: hodie si vocem ei⁹
audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sic
in irritatione: ꝟm diem temptatiōis in deꝟto.

Vbi temptauerũt me p̃res vestri: ꝓbauerũt ⁊ viderunt opera mea. Quadraginta ãnis offensus fui gñatiõi illi: ⁊ dixi semper errant corde Et isti non cognouerũt vias meas vt iurauī ī ira mea: si intrabunt in requiem meaꝫ. Gloria. In.ij.n: añ. Alleluia. In.xl.añ. Cantate dño. 2

Cantate dño cãticũ nouum: cantate dño oĩs t̃ra. Cantate dño ⁊ bñdicite noĩ eius: annunciate de die in diem salutare eius. Annũciate inter gentes gloriam eius: in omnib⁹ populis mirabilia ei⁹ Qm̃ magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis est sup oẽs deos. Qm̃ oẽs dij gentiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Confessio ⁊ pulcritudo in conspectu ei⁹: sctĩmonia ⁊ magnificẽtia in sctĩficatione ei⁹. Afferte dño patrie gentiũ. afferte dño gl̃iaꝫ ⁊ honorẽ: afferte dño gl̃iam noĩ eius Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dñm ĩ atrio sctõ ei⁹. Cõmoueat̃ a facie ei⁹ vniuersa t̃ra: dicite ĩ gẽtib⁹ qꝛ dñs reg̃uit Etenim correxit orbẽ q̃ nõ cõmouebit̃: iudicabit ꝑpl̃os in eq̃tate. Letẽt̃ celi ⁊ exultet t̃ra. cõmoueatur mare ⁊ plẽitudo ei⁹: gaudebũt cãpi ⁊ oĩa q̃ in eis sũt Tũc exultabũt oĩa lig̃ siluaꝝ a facie dñi

ps.xcv.

qꝛ veit: qm̄ veit iudicare tr̄ā udicabit orbē tr̄e
ī eq̄tate: ⁊ ꝓplos ī ꝟitae sua. Glo. Psalm⁹ .xcvi.

Dominꝰ regnauit exultet tr̄a: letēt insule
multe. Nubes ⁊ caligo ī circūitu eiꝰ: iu
sticia ⁊ iudicium correctio sedis eius.
Ignis ante ipsum p̄cedet: ⁊ inflammabit ī cir
cūitu inimicos eius. Illuxerūt fulgura eiꝰ or
bi terre: vidit ⁊ cōmota est terra. Montes sicut
cera fluxerunt a facie dn̄i: a facie dn̄i oīs terra.
Annūciauerunt celi iusticiam eius: ⁊ viderunt
oēs populi gloriam eius. Confundant omnes
qui adorant sculptilia: ⁊ qui gloriant in simula
cris suis. Adorate eum omnes angeli eius: au
diuit ⁊ letata est sion. Et exultauerūt filie iu
de: ꝓpter iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu dn̄s altissimꝰ
super oēm terram: nimis exaltatus es sup omēs
deos. Qui diligit dn̄m odite malū: custodit
dn̄s aīas sanctoꝝ suoꝝ d manu peccatoris libe
rabit eos. Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde le
ticia. Letamī iusti in dn̄o: ⁊ ꝯfitemī memorie
sctīficatiōis eiꝰ. Glo. Ant. Cantate dn̄o ⁊ bn̄dici
te noī eiꝰ. Ant. Quia mirabilia. i. Psalm⁹ .xcvii

Cantate dn̄o canticū nouū: qꝛ mirabi
lia fecit. Saluauit sibi dextera eius: ⁊
brachiū sctm̄ eiꝰ. Notū fecit dn̄s salu-

tare suū: in ꝓspectu gentium reuelauit iusticiaꝫ
suam. Recordatus est mīe sue ⁊ veritatis sue:
domui israel. Viderūt oēs termini terre: saluta
re dei nr̄i. Jubilate deo omnis terra: cantate ⁊
exultate ⁊ psallite. Psallite dño in cithara: in ci
thara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibꝫ ⁊ voce
tube cornee. Jubilate in ꝓspectu regis dñi: mo
ueatur mare ⁊ plenitudo eius: orbis terrarū et
qui habitant in eo. Flumina plaudent manu
simul montes exultabūt a ꝓspectu dñi: qm̄ ve
nit iudicare terram. Judicabit orbem terrarū
in iusticia: ⁊ populos in eq̄tate. Ps. xcviiq

Dominus regnauit irascant̄ populi: q̄
sedes super cherubin moueatur terra.
ñs in sion magnus: ⁊ excelsus sup oēs
populos. Confiteantur noī tuo magno quo-
niam terribile ⁊ sanctū est: ⁊ honor regis iudici
um diligit. Tu parasti directiones: iudiciū ⁊ iu
sticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deuz
nostrū: ⁊ adorate scabellum pedum eius quoni
am sanctum est. Moyses ⁊ aaron in sacerdoti-
bus eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocant nom̄
eius. Jnuocabāt dñm ⁊ ipse exaudiebat eos:
in columna nubis loquebat̄ ad eos. Custodie
bāt testimonia ei⁹: ⁊ p̄ceptū qd̄ dedit illis. Dñe

deus noster tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitiꝰ
fuisti eis ⁊ vlciscēs in omēs adinuētiones eoꝝ.
Exaltate dñm deū nr̄m ⁊ adorate in mōte san
cto eius: qm̄ sctūs dñs deus nr̄. Gloria p. Dñ.
Qr mirabilia fec̄ dñs. Dñ. Jubilate. 6. ps. xcix
Jubilate dño oīs terra: seruite dño in
leticia. Introite in ꝯspectu eiꝰ: in exul
tatiōe. Scitote qm̄ dñs ipse est deus:
ipse fecit nos ⁊ nō ipsi nos. Populus eiꝰ ⁊ oues
pascue eius introite portas eiꝰ in ꝯfessiōe: atria
eius in hymnis ꝯfitemī illi. Laudate nomē eiꝰ
qm̄ suauis est dñs: in et̄nū mīa eius ⁊ vsq̄ in
gn̄atiōe ⁊ gn̄ationē veritas eius. Gloria. ps. c.
Misericordiā ⁊ iudiciū: cantabo tibi do
mine. Psallā ⁊ intelligā in via īmacu
lata: qn̄ venies ad me. Perambulabā
in innocētia cordis mei: in medio domus mee.
Non ꝓponebaꝫ ante oculos meos rem iniustā
faciētes p̄uaricatiōes odiui. Non adhesit mihi
cor prauū: declinantē a me malignū nō cog̊sce
bam. Detrahentē secreto ꝓximo suo: hūc ꝑse
quebar. Superbo oculo ⁊ insatiabili corde: cū h̄
non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt se
deant mecū: ambulans in via īmaculata hic mi
hi ministrabat. Non habitabit in medio domꝰ

mee qui facit superbiam: qui loquitur iniq̃ non
direxit in ꝯspectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino
interficiebam oēs pctōres terre: vt disp̄derem
de ciuitate dñi oēs opantes iniq̃tatem. Glo.
Tñ. Jubilate dño oīs terra. ℣. Dñs in sion ma-
gnus. Et excelsus sup̄ oēs populos. In laudi. añ.
Spiritu p̄ncipali confirma cor meum deus. i. p̄s.
Miserere. p̄s. Notus in iudea. p̄s. Bonū est
ꝯfite. p̄s. Dñe audiui. p̄s. Laudate dñm de
celis. ℟. Ad annūciandū mane Misericordiaꝫ
tuam. ℣. Et veritatem tuaꝫ per noctem. Miseri.
Ad bñ. añ. Per viscera misericordie dei nostri vi
Sabbato Inuitat sitauit nos oriens exalto. 8
Dñm deum nr̄m. Uenite adoremꝰ. p̄s. Venite.
In. i. nº. añ. Clamor meus. i. Psalmus. ci.

Domine exaudi oīonē meā: ⁊ cla
mor meus ad te veniat. Non
auertas faciem tuam a me: in q̃-
cūq̃ die tribulor inclina ad me
aurem tuam. In quacunq̃ die
inuocauero te: velociter exaudi me. Quia de-
fecerunt sicut fumus dies mei: ⁊ ossa mea sicut
cremium aruerunt. Percussus sum vt fenum ⁊
aruit cor meū: qꝛ oblitꝰ sum comedē panē meū.
A voce gemitꝰ mei: adhesit os meū carni mee.

imilis factus sum pellicano solitudinis: factꝰ
sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilaui: & fa
ctus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota
die exprobrabāt mihi inimici mei: & q̄ laudā/
bant me adūsum me iurabāt. Quia cinerē tāq̄ꝫ
panem manducabā: & poculum meū cum fletu
miscebam. A facie ire indignatiōis tue: q̄ ele/
uans allisisti me. Dies mei sicut vmbra declina
uerunt: & ego sicut fenū arui. Tu aūt dñe in et/
num p̄manes: & memoriale tuū in gñatiōe & ge
nerationem. Tu exurgens misereberis sion: quia
tempus miserēdi eius quia venit tempꝰ. q̄
placuerūt seruis tuis lapides eius: & terrē eius
miserebunt. Et timebūt gentes nomen tuum
dñe: & oēs reges terre gloriam tuā. Quia edi/
ficauit dñs sion: & videbit in gloria sua. Respe
xit in oratiōnem humiliū: & non sprevit p̄cem eoꝝ
Scribant hec in gñatiōe altera: & populus qui
creabitur laudabit dñm. Quia prospexit de ex/
celso sancto: dñs de celo in terram aspexit. Vt
audiret gemitus compeditoꝝ: vt solueret fili/
os interemptoꝝ. Vt annūcient in sion nomen
dñi: & laudem eius in hierusalem. In cōuenie
do populos in vnū: et reges vt seruiant dño.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem

dierum meoꝝ nuncia mihi. Ne revoces me in dimidio dierū meoꝝ: in gñationē gñationē anni tui. Initio tu dñe terram fundasti: et opera manuū tuarū sunt celi. Ipsi pibunt tu autē permanes: et oēs sicut vestimentū veterascent. Et sicut opertoriū mutabis eos et mutabunt: tu autem idem ipse es et anni tui nō deficiēt. Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabūt: et semen eoꝝ in seculum dirigetur. Gloria. Psalmus. ciij.

Benedic aīa mea dño: et oīa que intra me sunt noī sancto eius. Benedic aīa mea dño: et noli obliuisci oēs retributiones eius. Qui ppitiatur oībus iniquitatibꝫ tuis: qui sanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuam: qui coronat te in mīa et miserationibus. Qui replet in bonis desiderium tuū: renouabit vt aquile iuuentus tua. Faciens mīas dñs et iudiciū: oībus iniuriam patientibꝫ. Notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas. Miserator et misericors dñs: longanimis et multum misericors. Non in perpetuū irascet: neqꝫ in eternum cōminabitur. Non fm peccata nostra fecit nobis: neqꝫ scdm iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniam scdm altitudinem celi a terra: corroborauit misericordiam suam su-

per timentes se. Quantum distat ortus ab occi
dente: longe fecit a nobis iniquitates nostras
Quomodo miseretur pater filiorum misertus
est dominus timentibus se: quoniam ipse co/
gnouit figmentum nostrum, recordatus est
quoniam pulus sumus. homo sicut fenū: dies
eius tanq̄ flos agri sic efflorebit. Quoniā spi/
ritus pertransibit in illo & non subsistet: & nō co
gnoscet amplius locum suum. Misericordia au
tem domini ab eterno & vsq̄ in eternum: super
timentes eum. Et iustitia illius in filios filio/
bis qui seruant testamentum eius. Et memo/
res sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dominus in celo parauit sedem suaz: & regnū
ipsius omnibus dñabitur. Benedicite dño
omnes angeli eius potentes virtute: facientes
verbum illius ad audiendam vocem sermonū
eius. Benedicite domino omnes virtutes eius:
ministri eius qui facitis voluntatem eius. Be
nedicite domino omnia opera eius in omni lo/
co dñationis eius: benedic anima mea dño.
Gloria patri & filio: & spiritui sancto. Ān. La
mor meus ad te veniat deus. Ān. Be-
Benedic ani/ Psalmus. ciij nedic. 8.
ma mea dño: dñe deus meus magni

ficatus es vehementer. Confessionez z decorē
induisti: amictus lumine sicut vestimēto. Ex-
tendens celum sicut pellem: qui tegis aquis su-
perioza eius. Qui ponis nubem ascensum tuuz:
qui ambulas super pennas ventorum. Qui fac
angelos tuos spiritus: z ministros tuos ignez
vrentem. Qui fundasti terram super stabilitatē
suam: non inclinabit in seculum seculi. Abyssus
sicut vestimentum amictus eius: super montes
stabunt aque. Ab increpatione tua fugient: a
voce tonitrui tui formidabunt. Ascendūt mō-
tes z descendunt campi: in locum quem funda
sti eis. Terminū posuisti quem non transgre-
dientur: neqz conuertentur operire terrā. Qui
emittis fontes in cōuallibus: inter medium mō
tium pertransibunt aque. Potabunt omnes
bestie agri: expectabunt onagri in siti sua. Su-
per ea volucres celi habitabunt: de medio pe-
trarum dabunt voces. Rigans montes de su-
perioribus suis: de fructu operum tuorum satia
bitur terra. Producens fenum iumentis: z her
bam seruituti hominum. Ut educas panem d
terra: z vinum letificet cor hominis. Ut exhila
ret faciem in oleo: z panis cor hominis confir-
met. Saturabuntur ligna campi. z cedri liba-

ni quas plantauit: illic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est eorum montes excel
si ceruis: petra refugium erinaciis. Fecit lunaz
in tempora: sol cognouit occasum suū. Posuis-
sti tenebras 7 facta est nox: in ipsa pertrāsibūt
omnes bestie silue. Catuli leonū rugientes vt
rapiant: 7 querant a deo escam sibi. Ortus est
sol 7 congregati sunt: 7 in cubilibus suis colloca
buntur. Exibit homo ad opus suū: 7 ad opa-
tionem suam vsqz ad vesperam. Quam magni
ficata sunt opera tua dñe. oīa in sapientia feci-
sti: impleta est terra possessione tua. Gloria p.

Divisio

Hoc mare magnū 7 spaciosū ma-
nibus: illic reptilia quoz non est numer9.
Animalia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsi-
būt. Draco iste quem formasti ad illudendum
ei: omnia a te expectant vt des illis escam in tē-
pore. Dante te illis colligent: aperiēte te manū
tuam omnia implebuntur bonitate. Auerten-
te autem te faciem turbabunt. auferes spiritum
eorum 7 deficient: 7 in puluerem suū reuertent.
Emitte spiritum tuū 7 creabuntur: 7 renouab
faciem terre. Sit gloria domini in seculum: le-
tabitur dñs in opibz suis. Qui respicit terrā 7
facit eam tremere: q tangit montes 7 fumigāt.

Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo
q̄ diu sum. Iocunduz sit ei eloquiū meū: ego
vero delectabor in dño. Deficiant peccatores a
terra. ⁊ iniqui ita vt non sint: benedic aīa mea
dño Glo. Xm Bñdic aīa mea dño. Ant. Letet. 8
Confitemini dño ⁊ inuocate ps. cuij.
nomen eius: annunciate inter gentes
opera ei⁹ Cantate ei ⁊ psallite ei: nar
rate oīa mirabilia eius. Laudamini in nomīe
sancto eius: letetur cor querentiū dñm. Queri
te dñm ⁊ ꝯfirmamini: querite faciem ei⁹ semp.
Dementote mirabiliū eius que fecit: ꝓdigia
eius ⁊ iudicia oris eius. Semen abraam serui
eius: filij iacob electi eius. Ipse dñs deus nr̄:
in vniuersa terra iudicia eius. Memor fuit in se
culum testamenti sui: verbi qd̄ mandauit ī mil
le gñationes. Quod disposuit ad abraam: ⁊ iu
ramenti sui ad isaac. Et statuit illud iacob in
preceptum: ⁊ israel in testamentū eternū. Dicēs
tibi dabo terram chanaan: funiculū hereditatis
vestre. Cum essent nūero breui: paucissimi et
incole eius. Et ꝑtransierūt de gente in gentē:
et de regno ad populū alterum. Non reliquit
hominē nocere eis: ⁊ corripuit ꝓ eis reges. No
lite tangere christos meos: ⁊ in ꝓphet meis no-

lite malignari. Et vocauit famem sup terram:
et omne firmamentū panis contriuit. Misit an
te eos virum: in seruū venundatus est ioseph.
Humiliauerūt in compedib⁹ pedes eius ferrū
pertransiit aiam eius: donec veniret verbū eius
eloquiū dñi inflāmauit eum misit rex 7 soluit
eum: princeps populoꝝ 7 dimisit eum. Constitu-
uit eum dñm domus sue: 7 principē oīs possessio
nis sue. Vt erudiret principes eius sicut semetip
sum: 7 senes eius prudētiā doceret. Glo. Diuisio

ET intrauit israel in egyptū: 7 iacob accola
fuit in terra cham. Et auxit populū suuz
vehemēter: 7 firmauit eum super inimicos eius.
Conuertit cor eoꝝ vt odirent populū eius: et
dolum facerent in seruos eius. Misit moysen ser-
uum suū: aaron quem elegit ipsum. Posuit in
eis verba signoꝝ suoꝝ: 7 prodigioꝝ in tra cham
Misit tenebras 7 obscurauit: 7 non exacerba-
uit sermones suos. Conūtit aquas eoꝝ in san
guinem: 7 occidit pisces eoꝝ. Et dedit tra eo-
rū ranas: in penetralibus regū ipsoꝝ. Dixit 7
venit cynomia 7 cinifes: in oīb⁹ finib⁹ eoꝝ. Po
suit pluuias eorum grandinem: ignem combu
rentem in terra ipsorum. Et percussit vineas
eorum 7 ficulneas eorum: 7 contriuit lignū fini-

um eoꝝ. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bruchus: cuius
non erat nũerus. Et comedit omne fenũ in ter
ra eoꝝ: ⁊ comedit oẽm fructũ terre eoꝝ. Et ꝑ
cussit oẽ ꝑmogenitũ in terra eorũ: ꝑmitias oĩs
laboris eoꝝ. Et eduxit eos cum argento ⁊ au
ro: ⁊ non erat in tribubꝫ eoꝝ infirmus. Letata
est egyptus in ꝓfectione eoꝝ: quia incubuit ti
mor eoꝝ sup eos. Expandit nubez in ꝓtectio
nem eorum: ⁊ ignem vt luceret eis per noctem.
Petierunt ⁊ venit cõturnix: ⁊ pane celi satura
uit eos. Disrupit petram ⁊ fluxerunt aque: ab
ierunt in sicco flumina. Quoniam memor fuit
verbi sancti sui: quod habuit ad abraam pue
rum suum. Et eduxit populum suum in exulta
tione: ⁊ electos suos in leticia. Et dedit illis re
giones gentium: ⁊ labores populorum possede
runt. Et custodiant iustificatiões eius: ⁊ legez
eius requirant. Gloria. Dñ. Letet̃ cor querenti
um dñm. ℣. Querite dñz ⁊ ꝯfirmamĩ. Querite fa
Bene fac iusto: ⁊ ĩuenies re- Lectio. ciẽ eiꝰ sp.
tributionem magnam. Et si non ab ipso: cer
te a domino. Non enim bene est ei qui assidu
us est in malis: ⁊ elemosynaz non danti. Quo
niam ⁊ altissimus odio habet pctõres: ⁊ misertꝰ
est penitentibꝫ. Tu. ℟. Dñe exaudi or̃onẽ meã

nerationem vsq; in sempiternũ. Glo. Diuisio

Et irritauerũt eum ad aquas ꝯtradictio
nis. ⁊ vexatus est moises ꝓpter eos: q; ex
acerbauerũt spiritũ eius. Et distinxit ĩ labijs
suis: non dispdiderũt gentes quas dixit dñs
illis. Et cõmixti sunt inter gentes ⁊ didicerũt
opera eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilibꝫ eoꝝ: ⁊ factum
est illis in scandalũ. Et ĩmolauerũt filios suos:
et filias suas demonijs. Et effuderunt sangui-
nem innocentẽ sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarum
suarũ: quas sacrificauerũt sculptilibꝫ chanaan
Et interfecta est terra in sanguinibꝫ. ⁊ ꝯtamĩa
ta est in opibus eoꝝ: ⁊ fornicati sunt in adinuẽ
tionibꝫ suis. Et iratus est furore dñs in popu
lũ suũ: ⁊ abominatus est hereditatẽ suã. Et tra
didit eos in manus gentiũ: ⁊ dñati sunt eoruꝫ
qui oderũt eos. Et tribulauerẽt eos inimici eo
rum: ⁊ humiliati sunt sub manibꝫ eoꝝ sepe libe
rauit eos. Ipsi aũt exacerbauerũt eum in con
silio suo: ⁊ humiliati sunt in iniq̃tatibꝫ suis. Et
vidit cum tribularent̃: ⁊ audiuit orõnem eorũ.
Et memor fuit testamenti sui: ⁊ penituit eũ ꝑm
multitudinẽ mĩe sue. Et dedit eos in mĩas: in
conspectu oĩum qui ceperant eos. Saluos fac
nos dñe deus noster: ⁊ congrega nos de natio

nibus. Ut confiteamur noī sancto tuo: ⁊ glo-
riemur in laude tua. Benedictus dñs deꝰ isra-
el a seculo ⁊ vsq̄ in seculū: ⁊ dicet oīs populus
fiat fiat. Gloria. Ant. Uisita nos dñe in salutari
tuo. Ant. De necessitatibus. 5. p̄s. cvi.
Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in se-
culum mīa eius. Dicant qui redempti
sunt a dño quos redemit de manu inimici: de
regionibus congregauit eos. A solis ortu ⁊ oc
casu: ab aquilone ⁊ mari. Errauerunt in solitu
dine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non
inuenerunt. Esurientes ⁊ sitientes: aīa eorum ī
ipsis defecit. Et clamauerunt ad dñm cum tri
bularentur: ⁊ de necessitatibus eorum eripuit
eos. Et deduxit eos in viam rectam: vt irēt in
ciuitatem habitationis. Confiteātur dño mi-
sericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominuz.
Quia satiauit animā inanem: ⁊ animā esurien-
tem satiauit bonis. Sedentes in tenebris ⁊ vm
bra mortis: vinctos in mēdicitate ⁊ ferro. Quia
exacerbauerunt eloquia dei: ⁊ consilium altissi
mi irritauerunt. Et humiliatum est in laboribꝫ
cor eorum: ⁊ infirmati sunt nec fuit qui adiuua-
ret. Et clamauerunt ad dominū cum tribula-
rentur: et de necessitatibus eorū liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis: & vincula eorum dirupit. Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominum. Quia contriuit portas ereas: & uectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniustitias enim suas humiliati sunt. Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt usque ad portas mortis. Et clamauerunt ad dominum: cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos. Misit uerbum suum & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum. Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominum. Et sacrificent sacrificium laudis: & annuncient opera eius in exultatione. Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis. Ipsi uiderunt opera domini & mirabilia eius in profundo. Dixit & stetit spiritus procelle: & exaltati sunt fluctus eius. Diuisio. Ascendunt usque ad celos & descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat. Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos. Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius. Et leti sunt quia siluerant: & deduxit eos in portum

voluntatis eor. Confiteant dño mie eius: et
mirabilia eius filijs hominũ. Et exaltent eum
in ecclesia plebis: z in cathedra senior laudent
eum. Posuit flumina in desertum: z exitus aq̃
rum in sitim. Terram fructiferam in salsugine:
a malicia inhabitantiũ in ea. Posuit desertum
in stagna aquarum: z terram sine aqua in exi-
tus aquarũ. Et collocauit illic esurientes: z cõ-
stituerũt ciuitatem habitatiõis. Et seminaue-
runt agros z plantauerũt vineas: z fecerũt fru
ctum natiuitat. Et benedixit eis z multiplica
ti sunt nimis: z iumenta eor nõ minorauit. Et
pauci facti sunt: z vexati sunt a tribulatiõe ma
lorum z dolore. Effusa est contentio super p̃nci
pes: z errare eos fecit in inuio z non in via. Et
adiuuit pauperẽ de inopia: z posuit sicut oues
familias. Videbunt recti z letabuntur: z oĩs
iniquitas oppilabit os suũ. Quis sapiens z cu-
stodiet hec: z intelliget miãs dñi. Gloria Añ. De
necessitatib⁹ nr̃is libera nos dñe. Añ. Cõfitebor.

Paratum cor meum deus pa- ps.cvij.
ratum cor meum: cantabo z psallã in
gloria mea. Exurge psalterium z cithara: exurgaz diluculo. Confitebor tibi in popu
lis dñe: z psallam tibi in nationib⁹. Quia ma-

E

gna super celos mia tua: et usq; ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: et sup omnē terram gloria tua: vt liberent dilecti tui. Salvum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sancto suo. Exultabo et dividam siamā: et convallem tabernaculox dimetiar. Deus est galaad et me⁹ est manasses: et effraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee. In idumeā extendam calciamentū meū: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in civitatem munitā: quis deducet me usq; in idumeam. Nonne tu de⁹ qui repulisti nos: et non exibis deus in virtutibz nostris. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis. In deo faciemus virtutez: et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros. Gloria pa

Deus laudem meaz ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi sup me apertum est. Locuti sunt adversū me lingua dolosa: et sermonibz odij circūdederunt me: et expugnaverūt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebāt mihi: ego aūt orabam. Et posuerunt adversum me mala p̄ bonis: et odium p̄ dilectiōe mea. Constitue super eum peccatorem: et diabolus stet a dextris

ps. cviij.

eius. Cum iudicatur exeat condemnat⁹: ⁊ ora
tio eius fiat in peccatum. Fiant dies eius pau
ci: ⁊ episcopatum eius accipiat alter. Sint fi
lij eius orphani: ⁊ vxor eius vidua. Nutantes
transferant filij eius ⁊ mendicent: ⁊ ejciantur
de habitatiõibus suis. Scrutet fenerator om
nem substantiã eius: ⁊ diripiant alieni labores
eius. Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur
pupillis eius. Fiant nati eius in interitum: in
gñatione vna deleatur nomẽ eius. In memo
riam redeat iniquitas patrum eius in conspe
ctu dñi: ⁊ peccatum matris eius non deleatur.
Fiant contra dñm semper: ⁊ disperet de terra
memoria eorum: pro eo qꝺ non est recordatus
facere miam. Et persecutus est hoiem inopem ⁊
mendicũ: ⁊ compũctũ corde mortificare. Et di
lexit maledictionẽ ⁊ veniet ei: ⁊ noluit bñdictio
nem ⁊ elongabit ab eo. Et induit maledictio
nem sicut vestimentũ: ⁊ intrauit sicut aqua in
teriora eius: ⁊ sicut oleum in ossibꝰ eius. Fiat
ei sicut vestimẽtũ q̃ operit: ⁊ sic ẽna q̃ semp p̃
cingit. Hoc opꝰ eorũ q̃ detrahũt mihi apud dñm:
et q̃ loquũt mala aduersus aiam meã. Et tu dñe
dñe fac mecũ ppt nomẽ tuũ: qꝛ suauis est mia tua
Libera me qꝛ egen⁹ ⁊ paup ego sum: ⁊ cor meũ cõ

turbatū ē int̄ me. Hic vmbra cū declīat ablat⁹
sū: ⁊ excussus sū sic locusta. Genua mea īfirmata
sunt a ieiunio: ⁊ caro mea īmutata est ꝓpt̄ oleū.
Et ego factus sum opprobriū illis: viderūt me
et mouerūt capita sua. Adiuua me dñe deus
meus: saluū me fac ꝑm mīam tuaꝫ. Et sciant qꝛ
manus tua hec: ⁊ tu dñe fecisti ea. Maledicent
illi ⁊ tu benedices. qui insurgunt in me confun-
dantur: seruus autem tuus letabit̄. Induant̄
qui detrahunt mihi pudore: ⁊ operiāt̄ sicut dy-
ploide confusione sua. Confitebor dño nimis
in ore meo: ⁊ in medio multoꝝ laudabo eum.
Qui astitit a dextis pauperis: vt saluam face-
ret a ꝑsequentibꝫ animam meam. Gloria. Añ
Confitebor dño nimis in ore meo. Extra. xl. añ.
Alleluia alleluia alleluia. ℣. Confitebor dño ni-
mis in ore meo. Et in medio multoꝝ laudabo eñ.
Ad laudes añ. Benigne fac ī bona volūtate tua
dñe. 4. p̄s. Miserē. p̄s. Dñe exaudi oīonē. ij.
Cātica. Audite celi. Diuisio. Ignis. p̄s. Lau-
date dñm de celis. ℟. Auditam fac mihi mane
Misericordiaꝫ tuam. ℣. Quia in te speraui dñe.
Miseri. ℣. Repleti sumus. Ad bñ. añ. In viaꝫ
pacis dirige nos dñe. i. p̄s. Benedictus. Cetera
vt supra feria. ij.

Dñicis diebꝫ ad vs̄. añ. Dixit d̄ñs. 7. p̄s. cix.

Dixit dñs dñ[illegible]: sede a dextris mei [illegible]ec ponaꝫ inimicos tuo[illegible]lum pedum tuorum. [illegible]m virtutis tue emittet [illegible]sion: dñare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. [illegible] p̄ncipiū in die virtutis tue in splēdorib[illegible]anctoꝝ: ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dñs ⁊ non penitebit eū: tu es sacerdos in eternū ſm ordinem melchisedech. Dñs a dextris tuis: confregit in die ire sue reges. Iudicabit in natiōibꝫ implebit ruinas: conquassabit capita in terra multoꝝ. De torrente in via bibet: ꝓpterea exaltabit caput.

Confitebor tibi dñe p̄s. cx. Gloria p. in toto corde meo: in consilio iustoꝝ ⁊ congregatiōe. Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates eius. Confessio et magnificentia opus eius: ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi. Memoriam fecit mirabilium suorum misericors ⁊ miserator dñs: escam dedit timentibus se. Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo. Ut det illis hereditatē gentium: opera manuū eis veritas ⁊ iudiciū. Fide

lia oia mandata eius confirmata in seculū seculi: facta in veritate & equitate. Redemptionē misit populo suo: mandauit in eternū testamētū suum. Sanctū & terribile nomen eius: initiū sapie timor dñi. Intellectus bonus oibus facientib⁹ eum: laudatio eius manet in seculū seculi. Glo.

Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius volet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicet. Gloria & diuitie in domo eius: & iusticia eius manet in seculum seculi. Exortum est in tenebris lumē rectis: misericors & miserator & iust⁹. Iocundus homo qui miseret & comodat: disponet sermones suos in iudicio: quia in eternū nō cōmouebit. In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in dño: confirmatum est cor eius: nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibus: iusticia eius manet in seculum seculi: cornu eius exaltabitur in gloria. Peccator videbit & irascetur: dentib⁹ suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit. Glo. ps.cxi.

Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. Sit nomen dñi benedictum: ex hoc nunc & usq; in seculū. So ps.cxij.

lis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomẽ dñi.
Excelsus super omnes gentes dñs: & super cælos gloria eius. Quis sicut dñs deus noster q̃
in altis habitat: & humilia respicit in celo & in
terra? Suscitans a terra inopem: & de stercore
erigens pauperem. Vt collocet eum cum prin
cipibus: cum principibus populi sui. Qui habita
re facit sterilem in domo: matrem filiorum letã
tem. Gloria. Añ. Dixit dñs dño meo sede a dextris
Benedictus deus & pater dñi Capl'm. meis.
nostri Jesu christi. pi miarũ & deus totius con
solationis. qui consolatur nos in omni tribula
tione nostra. Deo gratias. Rs. Quã magnifica
ta sunt opera tua domine. ℣. Omnia in sapien
tia fecisti repleta est terra. Opera tua ℣. Dirigatur dñe oratio mea. Sicut incensum in conspectu
tuo.

Feria. ij. ad vesperas añ. Nos qui viuimus. i. Psalmus. cxiij.
In exitu israel de egypto: domus
iacob de populo barbaro. Facta
est iudea sanctificatio eius: israel
potestas eius. Mare vidit & fugit: iordanis con
uersus est retrorsum. Montes exultauerunt vt
arietes: & colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare quod
fugisti: & tu iordanis quia conuersus es retrorsum.

Montes exultastis sicut arietes: 7 colles sicut
agni ouiū. A facie dñi mota est tra: a facie dei
iacob. Qui conuertit petraz in stagna aquaz:
et rupem in fontes aquarum. Non nobis dñe
non nobis: sed noī tuo da gloriā. Super mīa
tua 7 veritate tua: neqñ dicant gentes vbi est
deus eorum. Deus autem noster in celo: oīa
quecunqz voluit fecit. Simulacra gentiū argē
tum 7 aurum: opera manuū hominū. Os habēt
et non loquentur: oculos habent 7 non vide-
bunt. Aures habent 7 non audient: nares ha-
bent 7 non odorabūt. Manus habent 7 nō pal
pabunt: pedes habēt 7 non ambulabūt: nō cla-
mabunt in gutture suo. Similes illis fiant qui
faciunt ea: 7 omnes qui confidunt in eis. Do-
mus israel sperauit in dño: adiutor eoz 7 pte-
ctor eorum est. Domus aaron sperauit in dño:
adiutor eoz 7 ptector eorum est. Qui timēt do
minū sperauerūt in dño: adiutor eoz 7 ptector
eoz est. Dñs memor fuit nrī: 7 benedixit nobis
benedixit domui israel: benedixit domui aa-
ron. Benedixit omnibus qui timēt dñm: pu
sillis cum maioribz. Adiciat dñs super vos:
super vos 7 super filios vestros. Benedicti vos
dño: qui fecit celum 7 terram. Celum celi dño:

terram autem dedit filijs hominũ. Non mortui laudabũt te dñe: neq; oẽs qui descendunt in infernũ. Sed nos qui viuim⁹ bñdicim⁹ dño: ex hoc nunc & vsq; in seculũ. Gloria. Ant. Nos qui viuimus bñdicimus dño. Ant. Inclinauit. i

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocem oratiõnis mee. Quia inclinauit aurẽ suam mihi: & in diebus meis inuocabo. Circũdederunt me dolores mortis: pericula inferni inuenerũt me. Tribulationem & dolorem inueni: & nomen dñi inuocaui. O dñe libera animã meam: mĩcors dñs & iustus: & deus noster miseretur. Custodiens paruulos dñs: humiliatus sum & liberauit me. Conuertẽ anima mea in requiem tuã: quia dñs benefecit tibi. Quia eripuit animã meã de morte: oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regione viuorũ. Gloria. Ant. Inclinauit dñs aurẽ suã m̃. Ant. Laudate. 8. ps. cxv.

Credidi ꝓpter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo: omnis homo mẽdax. Quid retribuam dño: pro omnibus que retribuit mihi. Calicem salutaris accipiam: et nomen dñi inuocabo. Vota mea dño reddaz

coram omni populo eius: preciosa in conspectu
dñi mors sanctoꝝ eius. O dñe quia ego seruꝰ
tuus: ego seruus tuus ⁊ filius ancille tue. Diru
pisti vincula mea. tibi sacrificabo hostiam lau-
dis: ⁊ nomē dñi inuocabo. Vota mea dño red
dam in conspectu omnis populi eius: in atrijs
domus dñi in medio tui hierusalem. Gloria h̄
non dicitur. p̄s. cxvi.

Laudate dñm
omnes gentes: laudate eum oēs popu
li. Qm̄ cōfirmata est super nos mīa eiꝰ:
et veritas dñi manet in eternū. Gloria p. An̄.
Laudate dñm omnes gentes. Dñica ad laudes

Confitemini dño qm̄ bonꝰ: p̄s. cxvij.
qm̄ in seculum mīa eius. Dicat nūc isrl'
qm̄ bonus: qm̄ in seculum mīa eiꝰ. Di-
cat nunc domus aaron: qm̄ in seculum mīa eiꝰ.
Dicant nunc qui timent dñm: qm̄ in seculū mi
sericordia eius. De tribulatione inuocaui do-
minū: ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs. Dñs
mihi adiutor: nō timebo quid faciat mihi hō.
Dñs mihi adiutor: ⁊ ego despiciam inimicos
meos. Bonū est confidere in dño: q̄ꝫ confidē
in homine. Bonū est sperare in dño: q̄ꝫ sperare
in p̄ncipibꝰ. Omnes gentes circūierunt me: ⁊ ī
nomine dñi quia vltus sum in eos. Circūdan

tes circũdederunt me: ⁊ in nomine dñi q: vlt⁹
sum in eos. Circũdederunt me sicut apes ⁊ ex-
arserunt sicut ignis in spinis: ⁊ in noĩe dñi quia
vltus sum in eos. Impulsus eũsus sum vt ca-
derem: ⁊ dñs suscepit me. Fortitudo mea et
laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutẽ. Vox
exultationis ⁊ salutis: in tabernaculis iustorũ.
Dextera dñi fecit virtutem: dextera dñi exal
tauit me: dextera dñi fecit virtutem. Non mo
riar sed viuam: ⁊ narrabo opera dñi. Castigãs
castigauit me dñs: ⁊ morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iusticie ⁊ ingressus in eas
confitebor dño: hec porta dñi iusti intrabũt in
eam. Confitebor tibi qm̃ exaudisti me: ⁊ fact⁹
es mihi in salutem. Lapidem quem reprobā-
uerunt edificantes: hic factus est in caput an-
guli. A dño factũ ẽ istũ: ⁊ ẽ mirabile ĩ oc̃lis nr̃is
Hec ẽ dies quã fec̃ dñs: exultem⁹ ⁊ letem̃ ĩ ea.
O dñe saluũ me fac: o dñe bñ ꝓspare: bñdict⁹
q̃ vẽit ĩ noĩe dñi. Bñdixim⁹ vob̃ d̃ domo dñi:
Deus dominus ⁊ illuxit nobis. Constituite di-
em solennẽ in cõdensis: vsq; ad cornu altaris.
Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi: deus meus
es tu ⁊ exaltabo te. Confitebor tibi quoniam
exaudisti me: ⁊ factus es mihi in salutem.

Confitemini dño qm bonus: qm in seculū mi
sericordia eius Gloria. Die dñica ad.i.añ.
Beati imaculati ps.cxviij. Alleluia. 8
in via: qui ambulāt in lege dñi: Beati qui scrutant testimonia eius: in to-
to corde exquirunt eum. Non enī qui operant iniquitatē: in vijs eius ambulauerūt. Tu man
dasti: mandata tua custodiri nimis. Vtinam dirigant vie mee: ad custodiēdas iustificatio-
nes tuas. Tunc non cōfundar: cum pspexero ī omnibus mandatis tuis. Confitebor tibi in di-
rectione cordis: in eo qd didici iudicia iustitie tue. Iustificatiōes tuas custodiā: non me de-
relinquas vsqz quaqz. Gloria patri ¶ In quo corrigit adolescentior viā suam: in custodiēdo sermones tuos. In
toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloq̄a
tua: vt non peccem tibi. Benedictus es dñe: doce me iustificatiōes tuas. In labijs meis:
pnūciaui oīa iudicia oris tui. In via testimo-
nioz tuoz delectatus sum: sicut in omnib9 di-
uitijs. In mandatis tuis exercebor: ¶ cōsidera-
bo vias tuas. In iustificatiōibus tuis medita
bor: non obliuiscar sermones tuos. Gloria pa.

Retribue seruo tuo: viuifica me & custo
diam sermones tuos. Reuela oculos
meos: & ꝯsiderabo mirabilia de lege
tua. Incola ego sum in terra: non abscondas
a me mandata tua. Concupiuit aīa mea desi-
derare iustificatiões tuas: in omni tpe. Increpasti superbos: maledicti qui declinant a man-
datis tuis. Aufer a me opprobriū & contemptū:
quia testimonia tua exquisiui. Etenim sederūt
pncipes & aduersum me loquebant: seruus aūt
tuus exercebat in iustificatiōibꝫ tuis. Nam et
testimonia tua meditatio mea est: & consilium
meum iustificatiões tue. Gloria patri & filio.

Adhesit pauimēto anima mea: viuifi-
ca me ꝟm verbū tuū. Vias meas enūci-
aui & exaudisti me: doce me iustifica
tiones tuas. Viaꝫ iustificationū tuarū instrue
me: & exercebor in mirabilibꝫ tuis. Dormitauit
anima mea pre tedio: ꝯfirma me in verbis tuis
Viam iniquitatis amoue a me: & de lege tua mise-
rere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua nō sū
oblitus. Adhesi testimoniis tuis dñe: noli me
ꝯfundere. Viam mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dila
tasti cor meū. Gloria. Tri. Alleluia alleluia al-
Regi aūt seculoꝝ ītmoꝛ. Capīm. leluia alleluia.

E7

tali inuisibili soli deo honor ⁊ gl'ia: in secula se-
culoꝝ amen. D. ℣. Exurge dñe adiuua nos. Et
Dñe deus q̄ Coll' libera nos propt' nomē tuū.
ad p̄ncipiū hui⁹ diei nos peruenire fecisti: tua
nos salua v̄tute. vt in hac die ad nullū decline
mus peccatū: sed semp ad tuā iusticiā faciendā
nostra ꝓcedāt eloquia: dirigant' cogitationes
et opera. Per. p̄s. Quicūq; vult salu⁹ esse. cuz
suo ℣ ⁊ coll'. quere in fine psalterij. Et nota q̄
capl'm ⁊ coll'. supius posita dicunt' ad p̄mā oībꝫ
diebꝫ dñiq̄ ⁊ festis. xij. lect'. ⁊ ꝑ hebdo. natiuit'.
dñi pasce ⁊ pent'. In alijs aūt diebꝫ dī Capl'm
Dñe miserē nr̄i te enī expectauim⁹: esto brachi
um nr̄m in mane: ⁊ salus nr̄a in tp̄e tribulatiōis
Deo g. Cetera sicut in die dñica. excepto p̄s.
Quicūq;. q̄ solū dñiq̄ diebꝫ dī. In capl'o q̄-
tidie p⁹ mr̄ologiū. ℣. Preciosa i ꝯspctū dñi. mors
sti ⁊ oēs scti int'cedāt ꝓ nob: vt me sctōꝝ ei⁹.
ream̄ adiuuari ab eo q̄ viuit ⁊ reg̃t ꝑ oīa secl'a
seculoꝝ amē. Ex cap. dī. Sctā maria ⁊ oēs scti.
Postea dī De⁹ ī adiutor'. m. intē. Dñe ad adiu
uan. tribꝫ vicibꝫ ⁊ ī fine p⁹ vltimū. De⁹ ī adiu.
Gl'ia p. Sic erat. k. x. k. Pr̄ nr̄. Et ne. ℣. Respi-
ce dñe ī ſuos tuos ⁊ ī op̄a tua ⁊ dirige filios eoꝝ.
℣. Et sit splēdor dñi dei sup̄ no ⁊ op̄a mānū nr̄aꝝ
dirige sup̄ nos. ⁊ op⁹ manuū nr̄aruz dirige. Dr̄o.
Dirigē ⁊ sctīficare dig̃re dñe sctē pr̄ op̄s et'ne

ds hodie corda ⁊ corpa nr̄a ī lege tua ⁊ ī opibus
mādatoꝝ tuoꝝ vt h̄ ⁊ ī et'nū te auxiliāte sp̄ sal
ui eē meream̄. p̄ d. ℣. Adiutor. n. ī. n. d. q. fe. ce.
Cōmēoratio oīuz fratꝝ soroꝝ familiariū ⁊ bn̄
factoꝝ defūctoꝝ ordīs nr̄i Req̄escāt ī pace am̄.
p̄s. De profūdis. Req̄ē et'. k. x. k. Pr̄ nr̄. Et ne n.
℣. A porta inferi. Dn̄e exau. o. meam. Collecta.
De⁹ ve. larg. De⁹ in cui⁹ miseratiōe aīe fide. ꝛc
Fideliū ds. Req̄escāt ī pa. Ad. iij. an̄. Alla. 2.
Legē pōe m̄ dn̄e viā iustificationū tua
rū: ⁊ exq̄rā eā sp̄. Da m̄ intellectum ⁊
scrutabor legē tuā: ⁊ custodiā illā in to
to corde meo Deduc me ī semita mādatoꝝ tuo
rū: q: ip̄az volui Inclīa cor meū ī testīonia tua
et n̄ in auaricia. Aūte oc'los meos ne videāt va
nitatez. in via tua viuifica me Statue ꝑuo tuo
eloquiū tuū: ī tīore tuo Amputa opprobriū me
um: qd̄ suspicat⁹ sū: q: iudicia tua iocūda Ecce
ꝯcupiui mādata tua ī eq̄tate tua viuifica me.
Et vēiat sup̄ me mīa tua dn̄e: salutare tuū
ꝑm eloq̄ū tuū. Et rn̄debo exp̄brātibꝫ m̄
ꝟbū: q: sp̄aui ī ꝑmōibꝫ tuis Et ne auferas d̄ ore
meo ꝟbū ꝟitat̄ vsq̄ q̄q̄: q: ī iudicijs tuis sup̄
sp̄aui Et custodiā legē tuā sp̄: ī sc'm ⁊ ī sc'm sc'i
Et ābulabā ī latitudīe: q: mādata tua exq̄siui
Et loq̄bar ī testīonijs tuis ī ꝯspctū regū: ⁊ n̄ cō
fūdebar Et meditabar ī mādat̄ tuis: q̄ dilexi.

Et leuaui manus meas ad mandata tua q̃ di-
lexi: & exercebor in iustificatiõibꝫ tuis. Gloria
Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo
mihi spem dedisti. Hec me ꝓsolata est
in humilitate mea: quia eloquiũ tuũ
vivificauit me. Superbi inique agebant vsq;
quaq; a lege aũt tua non declinaui. Memor fui
iudicioꝝ tuoꝝ a seculo dñe: & ꝓsolata sum. De-
fectio tenuit me: ꝓ peccatoribꝫ derelinquẽti-
bus legem tuã. Cantabiles mihi erant iustifi-
cationes tue: in loco peregrinationis mee. Me-
mor fui nocte nois tui dñe: & custodiui legẽ tu-
am. Hec facta ẽ mihi: quia iustificationes tuas
exquisiui. Gloria. ℣n̄. Alleluia alla alleluia a.
Deus charitas est: & qui manet ī cha- Capl'm
ritate in deo manet & deus ī eo. ℣. Ego dixi do
mie miserere mei. Sana aiaz meã q̃ peccaui tibi
Collecta de dñica. ℣d. vigñ. Alleluia. 8.
Oratio mea dñe: vixi custodire legez
tuam. Deprecatus sum faciem tuã in
toto corde meo: miserere mei ꝑm eloq̃
um tuũ. Cogitaui vias meas: & conuerti pedes
meos in testimonia tua. Paratus sum & nõ sũ
turbatus: vt custodiam mandata tua. Funes
peccatorum circumplexi sunt me: & legem tuaz

non sum oblitus. Media nocte surgebaz ad cō
fitendum tibi: super iudicia iustificationis tue.
Participes ego sum omniū timentiū te: & custo
dientium mandata tua. Misericordia tua dñe
plena est tra: iustificatiões tuas doce me. Io.

Bonitatem fecisti cum seruo tuo dñe:
ꝑm verbum tuum. Bonitatem & disci
plinam & scientiam doce me: quia mā
datis tuis credidi. Prius q̄ humiliarer ego
deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iustifi
cationes tuas. Multiplicata est super me iniq̄
tas superborum: ego autem in toto corde meo
scrutabor mandata tua. Coagulatum est sicut
lac cor eorum: ego vero legem tuam meditaꝰ sum
Bonum mihi quia humiliasti me: vt discam iu
stificatiões tuas. Bonum mihi lex oris tui: super
milia auri & argenti. Gloria patri & fi.

Manus tue dñe fecerūt me & plasmaue
runt me: da mihi intellectū vt discam
mandata tua. Qui timent te videbūt me & le
tabunt: quia in verba tua superspraui. Cognō
ui dñe quia equitas iudicia tua: & in veritate
tua humiliasti me. Fiat mia tua vt consoletur
me: ꝑm eloquium tuum seruo tuo. Veniant mi

miserationes tue ⁊ viuam: quia lex̄ tua medi-
tatio mea ē. Confūdāt̄ supbi q: iniuste iniq̄ta-
tē fecerūt ī me: ego aūt exercebor in mādat̄ tuis
Conuertant̄ mihi timētes te: ⁊ qui nouerūt te
stimonia tua. Fiat cor meū immaculatū in iu-
stificatiōib⁹ tuis: vt non ꝯfundar. Gloria. Añ
Alter alteri⁹ one- Cap̄ Alleluia alla alleluia.
ra portate: ⁊ sic adimplebit̄ legē christi. ℣. Dñs
regit me ⁊ nihil m̄ deerit. In loco pascue ibi me
Gratie tue qm̄s Coll. in hyeme. collocauit.
dñe supplicib⁹ tuis tribue largitatē: vt manda
ta tua te opāte sectātes: ꝯsolationē pñtis vite
percipiant ⁊ future. Per. In estate cllecta.
Deus qui ꝯspicis oī nos v̄tute destitui: interi
us exteriusq; custodi: vt ⁊ ab oīb⁹ adūsitatib⁹
muniam̄ in corpe. ⁊ a prauis cogitatiōib⁹ mū-
demur in mente. Per. Ad. ix. añ. Alleluia. 8
Defecit in salutare tuum anima mea: et
in verbum tuum supersperaui. Defece
runt oculi mei in eloquium tuum: dicē
tes quando consolaberis me. Quia factus suz
sicut vter in pruina: iustificationes tuas nō suz
oblitus. Quot sunt dies serui tui: quando fa-
cies de persequentibus me iudicium. Narraue
runt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex

tua. Omnia mandata tua veritas: iniqui perse
cuti sunt me adiuua me. Paulominus consum
mauerunt me in terra: ego autem non dereliq
mandata tua. Secm misericordiam tuam vivi
fica me: et custodiam testimonia oris tui. Glo
ria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat in

In eternum domine: verbum tuum p
manet in celo. In generatione et ge
nerationem veritas tua: fundasti ter
ram et permanet. Ordinatione tua perseverat
dies: quoniam omnia seruiunt tibi. Nisi quod
lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem
in humilitate mea. In eternum non obliuiscar
iustificationes tuas: quia in ipsis vivificasti me.
Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iusti
ficationes tuas exquisiui. Me expectauerunt pec
catores vt perderent me: testimonia tua intelle
xi. Omnis consummationis vidi finem: latus
mandatum tuum nimis. Gloria patri et filio: et

Quomodo dilexi legem tuam domine:
tota die meditatio mea est. Super inimi
cos meos prudentes me fecisti mandato
tuo: quia in eternum mihi est. Super omnes docentes me
intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.
Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab omni via mala ꝓhibui pedes meos: vt cu
stodiam verba tua. Iudicijs tuis non decli-
naui: quia tu legem posuisti mihi. Quam dul-
cia faucib⁹ meis eloquia tua: sup mel ori meo.
Mandatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui oēz
viam iniquitatis. Gloria. Ant. Alleluia alleluia
Empti enim estis p̄cio Capl'm. alleluia alla.
magno: glorificate ⁊ portate deū in corpe vr̄o.
x. Ab occultis meis mūda me dñe. Et ab alienis
Fideles tuos Coll'. p hyemē. parce seruo tuo.
qm̄s dñe corpore pariter ⁊ mente purifica: vt
tua inspiratione compūcti noxias delectatio-
nes vitare p̄ualeant. Per. In estate collecta.
Dies nr̄os qm̄s dñe placatus intēde. parit'q̄
nos ⁊ a peccatis absolue ꝓpitius. ⁊ a cunctis eri
pe benignus aduersis. Per. Feria. ij. ad. iij. an̄
Lucerna pedib⁹ meis // Adiuua me. 2.
verbū tuū: ⁊ lumen semitis meis. Eu-
raui ⁊ statui: custodire iudicia insticie tue
Humiliatus sum vsq̄ quaq̄ dñe: viuifica me
s̄m verbum tuū. Voluntaria oris mei bn̄pla-
cita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me. Anima mea
in manibus meis semp: ⁊ legem tuam non sum
oblitus. Posuerūt peccatores laqueū mihi: et
de mandatis tuis non erraui. Hereditate acq̄-

siui testimonia tua ī eternū: quia exultatio cor-
dis mei sunt. Inclinaui cor meū ad faciendas
iustificationes tuas in eternū: ꝓpter retributio
Iniquos odio habui: Nem. Gloria.
et legem tuam dilexi: Adiutor ⁊ susce-
ptor meus es tu: ⁊ in verbū tuū super-
speraui. Declinate a me maligni: ⁊ scrutabor mā-
data dei mei. Suscipe me ꝟm eloquiū tuū ⁊ vi-
uam: ⁊ non confundas me ab expectatiōe mea.
Adiuua me ⁊ saluus ero: ⁊ meditabor in iustifi-
cationibus tuis semp. Spreuisti oēs disceden-
tes a iusticijs tuis: quia iniusta cogitatio eo-
rum. Preuaricantes reputaui oēs peccatores
terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige ti-
more tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis ti-
Feci iudicium ⁊ iusticiā: Mui. Gloria
non tradas me calūniātibꝫ me. Sus-
cipe seruū tuū in bonū: non calūnientꝰ
me superbi. Oculi mei defecerūt in salutare tu-
um: ⁊ in eloquiū iusticie tue. Fac cuꝫ seruo tuo
ꝟm mīam tuam: ⁊ iustificationes tuas doce me
Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum vt
sciam testimonia tua. Tempus faciendi dñe:
dissipauerunt legem tuam. Ideo dilexi man-
data tua: super aurum ⁊ topasion. Propterea

ad oīa mandata tua dirigebar: omnem viam
iniquam odio habui. Gloria. Ant. Adiuua me
Sana me dñe ⁊ sa- Capl'm. et saluus ero dñe.
nabor. saluū me fac ⁊ saluus ero: qm̄ laus mea tu
es. ℣. Adiutor meus esto dñe ne derelinq̄s me
neq; despicias me deus salutaris meus. Coll. per
Deus innocentie restitutor ⁊ amator hyemē.
dirige ad te tuorum corda seruoꝝ. vt spiritus
tui feruore ꝯcepto. ⁊ in fine inueniant' stabiles
et in opere efficaces. Per eiusdem. Per estatez
Vox clamātis ecclesie ad aures dñe collecta.
qm̄s tue pietatis ascendat vt percepta venia
peccatoꝝ. te fiat operante deuota. te ꝓtegēte se-
cura. Per. Ad. vi. an̄. Aspice. 8.
Mirabilia testimonia tua: ideo scruta-
ta est ea anima mea. Declaratio ꝑmo
nū tuoꝝ illuminat: ⁊ intellectum dat paruulis.
Os meū aperui ⁊ attraxi spiritū: quia manda-
ta tua desiderabaz. Aspice in me ⁊ miserē mei:
ꝑm iudiciū diligentiū nomen tuū. Gressus me
os dirige ꝑm eloquiū tuū: ⁊ nō dñetur mei om
nis in iusticia. Redime me a calūniis hominū:
vt custodiā mandata tua. Faciem tuam illu-
mina super seruū tuū: ⁊ doce me iustificationes
tuas. Exitus aquarū deduxerūt oculi mei: qꝛ

I non custodierũt legẽ tuã. Gloria pat.
Ust⁹ es dñe: ⁊ rectũ iudiciũ tuũ. Man
dasti iusticiã testimonia tua: ⁊ verita-
tem tuã nimis. Tabescere me fecit çelus meus:
quia obliti sunt verba tua inimici mei. Igni-
tum eloquiũ tuũ vehementer: ⁊ seruus tuus di
lexit illud. Adolescentulus sum ego ⁊ contem-
ptus: iustificationes tuas non sum oblit⁹. Iu-
sticia tua iusticia in eternum: ⁊ lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ angustia inuenerunt me: manda
ta tua meditatio mea ẽ. Equitas testĩonia tua
in eternũ: intellectũ da mihi ⁊ viuã. Gloria p.
Clamaui ĩ toto corde exaudi me dñe:
iustificationes tuas requirã. Clama-
ui ad te saluũ me fac: vt custodiã man
data tua. Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qꝛ
in verba tua supersperaui. Preuenerunt oculi
mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocẽ meã audi ꝑm mĩaꝫ tuã dñe: ⁊ ꝑm iudici-
um tuũ viuifica me. Appropinq̃uerũt ꝑsequẽ-
tes me iniq̃tati: a lege aũt tua longe facti sunt.
Prope esto dñe: ⁊ oẽs vie tue ṽitas. Initio
cog̃ui d̃ testĩonijs tuis: qꝛ ĩ et̃nũ fũdasti ea. Glo
An. Aspice ĩ me dñe ⁊ miserere mei. Cap. Alt̃ al
teri⁹. ℣. Dñs regit me. Per byemẽ collecta.

Pr̄a q̄s op̄s d̄s vt ĩtez ĩnũerosvite pñt erroẽs
tuo sp̄ m̄oderãie dirigam̄. Per estatẽ collecta
Propitiare dñe supplicatiõibus nostris ⁊ ani
marum nostrarũ medere languoribꝫ. vt remis-
sione percepta de tua semper benedictiõe lete-
mur. Per. Ad.ix.añ. Uide humilitatem. 4.
Uide humilitatez meã ⁊ eripe me: quia
legem tuam non sum oblitus. Iudica
iudiciũ meũ ⁊ redime me: ꝓpter eloq̄-
um tuum viuifica me. Longe a peccatoribus
salus: q̄ iustificatiões tuas non exquisierunt.
Misericordie tue multe dñe: ꝑm iudicium tuũ
viuifica me. Multi qui ꝑsequunt̄ me ⁊ tribulãt
me: a testimonijs tuis nõ declinaui. Vidi p̄ua-
ricantes ⁊ tabescebã: quia eloquia tua non cu-
stodierunt. Vide qm̄ mãdata tua dilexi dñe:
in mĩa tua viuifica me. Principium verborum
tuoꝝ veritas: in eternũ oĩa iudicia iusticie tue.
Principes persecuti sunt me. Gloria p.
gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor
meũ. Letabor ego sup̄ eloquia tua: sic
qui inuenit spolia multa. Iniq̄tatẽ odio habui
et abominat⁹ sum: legẽ aũt tuã dilexi. Septies
in die laudẽ dixi tibi: sup̄ iudicia iusticie tue.
Pax mlta diligẽtibꝫ legẽ tuã: ⁊ ñ ẽ ill' scãdalũ

Expectabam salutare tuũ dñe: ⁊ mãdata tua
dilexi. Custodiuit aĩa mea testimonia tua: et
dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua
et testimonia tua: quia oẽs vie mee in ꝯspectu
Appropinquet depca/ tuo. Gloria.
tio mea in ꝯspectu tuo dñe: iuxta elo/
quiũ tuũ da mihi intellectũ. Intret
postulatio mea in ꝯspectu tuo: ſm eloquiũ tuũ
eripe me. Eructabunt labia mea hymnũ: cum
docueris me iustificatiõs tuas. Pronunciabit
lingua mea eloquiũ tuũ: quia oĩa mãdata tua
equitas. Fiat manus tua vt saluet me: qm̃ mã
data tua elegi. Concupiui salutare tuũ dñe:
et lex tua meditatio mea est. Viuet anima mea
et laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me:
Erraui sicut ouis que perijt: quere seruũ tuuz
quia mãdata tua non sum oblit⁹ Gloria. Añ.
Vide humilitatẽ meã dñe ⁊ eripe me. Capitulũ.
Empti enĩ. ℣. Ab occulti meis. Coll. in hyeme.
Quesum⁹ op̃s deus ne nos tua gra. ia derelin
quat. que ⁊ errores nostros semper ãmoueat. ⁊
noxia cuncta depellat. Per do. Per estatẽ coll.
Fac nos q̃s dñe d̃s nr̃ in tua deuotiõe gaude
re. qꝛ perpetua est ⁊ plena felicitas si tibi bono/
rum oĩum seruiam⁹ auctori. Per. Feria. iij. ad

In.añ. Clamaui. i. Psalmus. cxix.

Ad dñm cum tribularer clamaui: z exaudiuit me. Dñe libera aiam meam a labijs iniquis: z a lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam. Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatorijs. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibz cedar: multum incola fuit anima mea. Cum bis q̄ oderūt pacē erā pacificus: cuz loquebar illis impugnabant me gratis. Gloria pat. ps. cxx.

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi. Auxilium meum a dño: qui fecit celuz z terrā. Non det in cōmotionem pedem tuū: neq̄ dormitet qui custodit te. Ecce non dormitabit neq̄ dormiet: qui custodit israel. Dñs custodit te: dñs protectio tua super manū dexteram tuam: per diem sol non vret te: neq̄ luna per noctē. Dñs custodit te ab omni malo: custodiat aiam tuam dñs. Dñs custodiat introitum tuum z exitum tuū: ex hoc nunc z vsq̄ in seculum. Glo.

Etat⁹ sum in his que dicta ps. cxxi.
sūt mihi: in domū dñi ibimus. Stātes erāt pedes nri: in atrijs tuis hierlm. Hieru

salem que edificat vt ciuitas: cui⁹ participatio
eius in idipsuz. Illuc enī ascēderūt trib⁹ trib⁹
dñi testimoniū israel: ad ꝯfitenduz nomī dñi.
Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes sup
domū dauid. Rogate que ad pacem sunt hie
rusalē: ⁊ abūdātia diligētib⁹ te. Fiat pax ī vir
tua: ⁊ abūdātia in turrib⁹ tuis. Propt̄ frēs me
os ⁊ ꝓximos meos: loq̄bar pacē de te. Propt̄
domū dñi dei nr̄i: q̄siui bona t̄. Glo. Añ. Cla
maui ⁊ exaudiuit me. Feria.iiij.añ. Dñe libera
aīaz meā. 8. Feria.v.añ. Auxiliū meū a dño. 8
Feria.vi.añ. Dñs custodiat introitū tuū ⁊ exitū
tuū. 5. Sabbato añ. In domū dñi letātes ibi
mus. 4. Feria.iij.ad.vi.añ. Qui habitas. 8.
Ad te leuaui oculos meos: ps. cxxij.
q̄ habitas ī cel̄. Ecce sic̄ oculi ꝑuoꝝ: in
mānib⁹ dñoꝝ suoꝝ. Sic̄ oculi ācille in
mānib⁹ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñz deū nr̄m do
nec misereatur nostri. Miserere nostri dñe mi
serere nostri: quia multum repleti sumus despe
ctione. Quia multuz repleta est anima nostra:
opprobriū abundantib⁹ ⁊ despectio sup̄b. Glo
ria pr̄i ⁊ filio ⁊ spirituisctō. ps. cxxiij
Nisi quia dominus erat in nobis dicat
nunc israel: nisi q̄ domin⁹ erat in no

Cum exurgerent hoīes in nos: forte vivos de-
glutissent nos. Cum irasceretur furor eorum in
nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentē
pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset
anima nostra: aquam intolerabilem. Benedi-
ctus dñs: qui non dedit nos in captionē dentī
bus eorum. Anima nostra sicut passer erepta
est de laqueo venantū: laqueus contritus est
et nos liberati sumus. Adiutoriū nostrum in
nomīe dñi: qui fecit celū z terrā. Glo. Ps. cxxiiij.

Qui confidunt ī dño sicut mons sion:
non cōmouebitur in eternū qui habi-
tat in hierusalem. Montes in circuitu
eius: z dominus in circuitu populi sui ex hoc
nūc z vsq; in seculum. Quia non relinquet vir-
gam peccatorum super sortem iustorum: vt nō
extendant iusti ad iniquitatē manus suas. Be-
ne fac dñe: bonis z rectis cordi. Declinantes
autem in obligationes adducet dñs cum operā
tibus iniquitatē: pax super israel. Gloria. ℣. ij.
Qui habitas in celis miserere nobis. Feria. iiij.
ad. vi. añ. Miserere nostri dñe miserere nostri. 6
Feria. v. ad. vi. añ. Adiutoriū nrm in nomīe dñi. 1.
Feria. vi. ad. vi. añ. Non cōmouebit in eternum
qui habitat in hierusalem. 4. Sabbato ad. vi.

añi. Benefac dñe bonis ⁊ rectis corde. 8. Ad. ix.

In conu añi. Facti sumus. i. ps. cxxv.

tendo dñs captiuitatem sion: facti sumus sicut consolati. Tunc repletus ē gaudio os nostrum: ⁊ lingua nostra exultatione. Tunc dicent int' gētes: magnificauit dñs facere cum eis. Magnificauit dñs facere nobiscum: facti sumus letantes. Conuerte dñe captiuitatē nostram: sicut torrens in austro. Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent. Euntes ibant ⁊ flebant: mittentes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Gloria. ps. cxxvi.

Nisi dñs edificauerit domū: in uanū laborauerunt qui edificant eā. Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ custodit eam. Vanum est vob' ante lucē surgē: surgite postq̄ sederit q̄ māducatis panē doloris. Cum dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris. Sicut sagitte in manu potētis: ita filij excussorum. Beatus vir q̄ implebit desiderium suū ex ipsis: nō confundet' cū loquet' inimicis suis in porta. Gl. ps. cxxvij

Beati oēs qui timēt dñm: qui ambulāt in vijs eius. Labores manuū tuarū q̄

mãducab̃: btũs es ⁊ bñ t̃ erit. Uxor tua sic̃ vit̃
abũdãs: in lateribꝫ dom⁹ tue. Filij tui sic no-
uelle oliuarũ: ĩ circũitu mẽse tue. Ecce sic bñdi
cet̃ hõ: q̃ timet dñ3. Bñdicat t̃ dñs ex siõ: ⁊ vi
deas bona hierl'z oĩbꝫ diebꝫ vite tue. Et vide
as filios filioꝝ tuoꝝ: pacẽ super israel loria.
Feria.iij.añ. Facti sum⁹ sicut ꝯsolati.1. Feria
iiij.añ. Conũte dñe captiuitatẽ nr̃am sicut torrẽs
in austro.7. Feria.v.añ. Beatus vir q̃ imple-
uit desideriũ suũ.8. Feria.vi.añ. Beati oẽs q̃
timent dñm.2. Sabbato añ. Bñdicat tibi dñs
ex sion ⁊ videas bona hierusalẽ.3. Feria.ij.ad
vs añ. Bñdixim⁹.8. Psalm⁹.cxxviij.
Sepe expugnauer̃t me a iuuẽtute mea:
dicat nũc israel. Sepe expugnauerũt
me a iuuẽtute mea: etenim nõ potuerunt mihi.
Sup̃ dorsum meũ fab̃cauerũt pctõres: ꝓlon-
gauerũt iniq̃tatẽ suam. Dñs iustus ꝯcidet cer-
uices pctõꝝ: ꝯfundant̃ ⁊ ꝯuertant̃ retrorsum
oẽs qui oderũt sion. Fiant sicut fenũ tectorũ:
qd̃ priusq̃ euellat̃ exaruit. De quo non imple
uit manũ suam qui metet: ⁊ sinũ suũ q̃ manipu-
los colliget. Et nõ dixer̃t q̃ p̃teribãt bñdictio
dñi sup̃ vos: bñdixim⁹ vob̃ ĩ noĩe dñi. Glor.
Añ. Bñdixim⁹ vob̃ ĩ noĩe dñi. ℟. Adiutorium
nr̃mĩ noĩe dñi. ℣. Qui fec̃ celũ ⁊ t̃rã. ℣. Dirigat̃

do.o.m. Ad magt an. Exultet spus me' i dño do
salutari meo. 5. Feria.iij.ad vs. an. De profun
E pfundis clama/ps.cxxix. dis. 8.
Qui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā
Fiāt aures tue intēdētes: i vocez
deprcatiōis mee. Si iniqtates obs
uaueri dñe: dñe qs sustiebit. Quia apd te ppi
tiatio ē: 7 ppt legē tuā sustinui te dñe. Sustinu
it aīa mea in ꝟbo ei⁹: spauit aīa mea i dño. Acu
stodia matutīa vsqz ad noctē: speret isrl in dño
Quia apd dñz mīa: 7 copiosa apd eū redem
ptio. t ipse redimet isrl: ex oībꝫ iniqtatibus
eius. Glo. An. De profundis clamaui ad te dñe
Domine non ē An. Speret. i.ps.cxxx.
exaltatum cor meum: neqz elati sunt
oculi mei. Neqz ambulaui i magnis:
neqz i mirabilibꝫ sup me. Si ñ hūilit sentiebā:
s exaltaui aīaz meā. Sic ablactat⁹ sup mre sua:
ita retributio i aīa mea. Speret isrl in dño: ex hc
nūc 7 vsqz i sclm. Glo. An. Speret isrl in dño.
Memēto dñe An. Et oīs. i.ps.cxxxi.
dauid: 7 oīs māsuetudīs ei⁹. Sic iura
uit dño: votū vouit do iacob. Si in
troiero in tabernaculum domus mee: si ascēde
ro in lectum strati mei. Si dedero somnū ocu
lis meis: et palpebris meis dormitationem

Et requiem temporibꝫ meis donec inueniam
locum dño: tabnaculũ deo iacob. Ecce audi-
uimus eã in effrata: inuenimus eam in campis
silue. Introibimꝰ in tabernaculũ eius: adorabi
mus in loco vbi steterunt pedes eius. Surge
dñe in requiem tuam: tu ⁊ arca sanctificatiõis
tue. Sacerdotes tui induantur iusticia: ⁊ sancti
tui exultent. Propter dauid seruũ tuũ: nõ aũ-
tas faciem christi tui. Iurauit dñs dauid veri
tatem ⁊ non frustrabit eum: de fructu ventris
tui ponam super sedem tuam. Si custodierint
filij tui testamentũ meũ: ⁊ testimonia mea hec
que docebo eos. Et filij eorum vsqꝫ in seculũ:
sedebunt super sedem tuam. Qm̃ elegit dñs si-
on: elegit eam in habitatione sibi. Hec requies
mea in seculũ seculi: hic habitabo qm̃ elegi eã.
Viduam eius benedicẽs bñdicam: paupes eiꝰ
saturabo panibus. Sacerdotes eius induã sa-
lutari: ⁊ sancti eius exultatiõe exultabũt. Illuc
producam cornu dauid: paraui lucernam chri
sto meo. Inimicos eius induam confusiõe: su
per ipsuꝫ aũt efflorebit sanctificatio mea. Glo.

Añ. Et oĩs mansuetudinis eius. Añ.
Ecce qꝫ bonũ ⁊ ps. cxxxij. Habitare. i.
qꝫ iocundũ: habitare frẽs in vnũ. Sic

vnguentū in capite: qd̄ descendit in barbam
barba aaron. Quod descendit in oram vestim̄
ti eius: sicut ros hermon qui descendit in mon-
tem sion. Qm̄ illic mandauit dn̄s benedictio-
nem ⁊ vitam: vsq; in seculum. Gloria pa. An̄.
Habitare fratres in vnū. Ad magt̄ an̄ Respexi-
sti humilitatē meā dn̄e deus me⁹. i. Ad compl.

Ecce nunc bn̄dicite oī tpe. ps. cxxxiij.
dn̄o: oēs serui dn̄i. Qui statis in do-
mo dn̄i: in atrijs domus dei nr̄i. In
noctibus extollite manus vestras in sancta: et
benedicite dn̄m. Bn̄dicat te dn̄s ex sion: qui fe
cit celum ⁊ terram. Gloria. Nota q̄ ad com-
plet. oī tpe dicunt. iij. ps Cum inuocarez. ps.
Qui habitat. ps Ecce nūc. Postmodū hym-
nus Christe q̄ lux. Si dn̄ica fuerit vel festum
xij. lect. qd̄ ꝓpriū hymnū nō habeat vel hymn⁹
Te luc an̄ te . diebꝫ p̄uat. except. tpibꝫ ꝓprios
hymnos habētibꝫ. De hinc sequit Capitulū

Tu aūt in nobis es dn̄e: ⁊ nomē tuū inuocatū
est sup nos: ne derelinq̄s nos dn̄e deus noster
℣. Custodi nos dn̄e vt pupillā oculi. Sub vmbra
Visita q̄s dn̄e Coll. alarū tuarū protege nos.
habitationē istaz: ⁊ oēs insidias inimici ab ea
longe repelle: ⁊ angeli tui sctī habitantes in ea

nos in pace custodiant: ⁊ benedictio tua sit sup
nos semper. Per. Benedicam⁹ dño. Deo gratias
Benedictio dei oīpotent patris ⁊ filij ⁊ spūssancti
descendat ⁊ maneat super nos Amen. Feria .iiij
ad vs añ. Omnia. 3. ps. cxxxiiij.

Laudate nomē dñi: laudate ser-
ui dñm. Qui statis in domo do-
mini: in atrijs domus dei nostri
laudate dñm qꝛ bonus dñs:
psallite noī eius qm̄ suaue est. Qm̄ iacob ele-
git sibi dñs: israel in possessionē sibi. Quia ego
cognoui qd̄ magnus est dñs: ⁊ deus noster p̄
oībus dijs. Omnia quecūqꝫ voluit dñs fecit
in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ ī oībꝫ abyssis. Edu-
cens nubes ab extremo terre: fulgura in pluui-
am fecit. Qui producit ventos de thesauris su-
is: qui percussit p̄genita egypti ab homīe vsqꝫ
ad pecus. Et misit signa ⁊ ꝓdigia in medio tui
egypte: in pharaonē ⁊ in oēs seruos eius. Qui
percussit gentes multas: ⁊ occidit reges fortes.
Seon regē amorreoꝝ ⁊ og regez basan: ⁊ oīa
regna chanaan. Et dedit terram eoꝝ heredita
tem: hereditatē israel ꝓpl'o suo. Dñe nomē tuuz
in et'nū: dñe mēoriale tuū in gñatiōe ⁊ gñatio-
nem. Quia iudicabit dñs ꝓpl'm suū: ⁊ in seruis

suis deꝑcabit. Simulacra gentiũ argentum ⁊
aurum: opa manuũ hominũ. Os hñt ⁊ non lo-
quentur: oculos hñt ⁊ nõ videbũt. Aures hñt
et nõ audient: neqꝫ enĩ est spũs in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ oẽs qui cõ-
fidunt in eis. Domus israel bñdicite dño: do-
mus aaron bñdicite dño. Dom⁹ leui bñdicite
dño: qui timetis dñm bñdicite dño. Bñdict⁹
dñs ex sion: qui habitat in hierusalẽ. Gloria p
Añ. Oĩa q̃cũqꝫ voluit dñs fec̃. Añ. Quoniã. 3.
Confitemini dño qm̃ bon⁹: ps. cxxxv
qm̃ in eternũ mĩa eius. Confitemĩ deo
deoꝝ: qm̃ in eternũ mĩa eius. Confi-
temini dño dñoꝝ: qm̃. Qui facit mirabilia ma
gna solus: qm̃. Qui fecit celos in intellectu: qm̃
Qui firmauit terram super aquas. qm̃. Qui fe-
cit luminaria magna: qm̃. Solem in potestatẽ
diei: qm̃. Lunam ⁊ stellas in potestatem noct⁹:
qm̃. Qui percussit egyptum cum p̃genit⁹ eoꝝ:
qm̃. Qui eduxit israel de medio eoꝝ: qm̃. In
manu potẽti ⁊ brachio excelso: qm̃. Qui diuisit
mare rubꝝ ĩ diuisiões: qm̃. Et eduxit israel ꝑ
mediũ ei⁹: qm̃. Et excussit pharaonẽ ⁊ ꝟtutez
ei⁹ in mari rubro: qm̃. Qui tñsduxit ꝓplm suũ ꝑ
desertũ: qm̃. Qui percussit gentes multas: qm̃.

t occidit reges fortes: qm. Seon regē amor reorum: qm. Et og regē basan: qm. Et dedit terram eor hereditatē: qm. Hereditatez israel seruo suo: quoniā. Quia in humilitate nostra memor fuit nr̄i: qm. t redemit nos ab inimicis nostris: qm. Qui dat escam omni carni: quoniā. Confitemi deo celi: qm. Confitemi dño dñor: qm in eternū mia eius. Glo. Ant. Qm in eternū misericordia eius. Ant. Hymnum. 8.

Super flumina babylonis illic sedim⁹ z fleuim⁹: dū recordaremur tui sion. In salicibz in medio eius: suspendim⁹ organa nostra. Quia illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerūt nos: verba cantionū. Et qui abduxerūt nos: hymnuz cantate nobis de canticis sion. Quomodo cantabim⁹ canticū dñi: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalē: oblitioni det dextera mea Adhereat lingua mea faucibus meis: si nō memin ero tui. Si non proposuero hierusalē: in principio leticie mee. Memor esto dñe filior edō: in die hierusalē. Qui dicūt exinanite: exinanite vsq; ad fundamētū in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionez tuam quam retribuisti nobis. Beatus qui te- ps. cxxxvi.

nebit: ⁊ allidet paruulos tuos ad petrā. Glo.
An̄ Hymnū cantate nobis de canticis sion. An̄.
Confite/ ps. cxxxvij. In conspectu. 5.
bor tibi dn̄e in toto corde meo: qm̄ au
disti verba oris mei. In conspectu
angelorꝝ psallam tibi: adorabo ad templū san/
ctum tuū ⁊ confitebor noī tuo. Super mīa tua
et veritate tua: qm̄ magnificasti super oē nomē
sanctum tuū. In quacunqꝫ die inuocauero te
exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutez.
Confiteant̄ tibi dn̄e oēs reges terre: quia au/
dierunt oīa verba oris tui. Et cantent in vijs
dn̄i: qm̄ magna est gloria dn̄i. Quoniam ex/
celsus dn̄s ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe co/
gnoscit. Si ambulauero in medio tribalatio/
nis viuificabis me: ⁊ super iram inimicorꝝ meo
rum extendisti manū tuam. ⁊ saluum me fecit
dextera tua. Dn̄s retribuet pro me: dn̄e mise/
ricordia tua in seculum. opera manuuz tuarum
ne despicias. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spirituisan
cto. Sicut erat in p̄ncipio ⁊ nunc ⁊ semper: et ī
secula seculorꝝ amen. An̄. In conspectu angelorꝝ
psallam tibi deus meus. Ad mag̃t an̄. Quia fe
cit mihi dn̄s magna qui potens est ⁊ sanctū nomē
eius. i. ps. Mag̃t. Feria. v. ad vs̄ an̄. Dn̄e. i.

Domine probasti ps. cxxxviij.
me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam ⁊ resurrectionē meam. Intellexisti cogitationes meas de longe: semitā meam ⁊ funiculum meū inuestigasti. Et omes vias meas preuidisti: quia non est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oīa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti sup me manū tuam. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est ⁊ non potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugiā. Si ascendero in celum tu illic es: si descendero ad infernū ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris. Etenī illic manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sctō. Sicut
Et dixi forsitan tenebre conculcabūt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis. Quia tenebre non obscurabūt a te ⁊ nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita ⁊ lumē eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et aīa mea cognoscet nimis. Non ē occultatus

ds meum a te qd fecisti in occulto: ⁊ substātia
mea ī inferioribꝫ tre. Impfectū meū viderūt
oculi tui ⁊ ī libro tuo oēs scribēt: dies formabū
tur ⁊ nēo ī eis. Mihi aūt nīs honorificati sūt ami
ci tui ds: nimis ꝯfortat⁹ ē pncipat⁹ eoꝝ. Dinu
merabo eos ⁊ sup arenā multiplicabūt: exurre
xi ⁊ adhuc sū tecū. Si occider ds pctōres: viri
sanguinū declinate a me. Quia dicit ī cogita-
tione: accipite ī vanitate ciuitates suas. Non-
ne q̄ oderūt te dñe oderā: ⁊ sup īimicos tuos ta
bescebā. Perfecto odio oderā illos: īimici facti
sunt m̄. Proba me ds ⁊ scito cor meū: intro ga
me ⁊ cognosce semitas meas. Et vide si via
iniq̄tat ī me ē: ⁊ deduc me ī via et̄na. Glo. Aū
Dñe probasti me ⁊ cog̊uisti me. Aū. A viro. 4.
Eripe me dñe ab hoīe ma- ps. cxxxix.
lo: a viro iniq̄ eripe me. Qui cogitaue-
rūt iniq̄tates ī corde: tota die ꝯstitue-
bāt p̄lia. Acuerūt liguas suas sic̄ ꝑpētes: venenū
aspidū sb labijs eoꝝ. Custodi me dñe de māu
pctōr: ab hoībꝫ iiq̄s eripe me. Qui cogitauerūt sb
plātare gressus meos: abscōderūt supbi laq̄ū m̄.
Et fūes extēderūt ī laq̄ū: iux̄ it̄ scādalū posuerūt
m̄. Dixi dño ds me⁹ es tu: exaudi dñe vocē dep̄
catiōis mee. Dñe dñe ꝟtus salut mee: obūbra

sti sup caput meū in die belli. Nō t̄das me dñe
a desiderio meo pctōri: cogitauerūt ꝯ me ne de-
relinq̄s me ne forte exaltēt. Caput circūit⁹ eoꝝ
labor labioꝝ ipoꝝ opiet eos. Cadent sup eos
carbōes: ī ignē deijcies eos ī miserijs ñ sb̄sistēt.
Vir linguosus ñ dirigeť in t̄ra: viꝝ īiustū ma-
la capiēt ī interitu. Cogui qꝛ faciet dñs iudici-
um īopis: ⁊ vīdictā pauperꝝ. Verūtñ iusti ꝯfite
būť noī tuo: ⁊ h̄itabūt recti cū vultu tuo. Glo.
Ant. A viro iniquo libera me dñe. Ant. Dñe. 8
Domine clamaui ad te exaudi ps. cxl.
me: intende voci mee cuꝫ clamauero
ad te. Dirigatur oratio mea sicut incē-
sum in conspectu tuo: eleuatio manuū mearum
sacrificiū vespertinū. Pone dñe custodiaꝫ ori
meo: ⁊ ostiū circūstantie labijs meis. Non de-
clines cor meū in verba malicie: ad excusandas
excusatiōes in peccatis. Cum hoībꝫ operanti-
bus iniquitatē: ⁊ non cōmunicabo cū electis eoꝝ.
Corripiet me iustus in mīa ⁊ increpabit me:
oleum autem peccatoris non impinguet caput
meum. Quoniam adhuc ⁊ oratio mea in bene-
placitis eorum: absorpti sunt iuncte petre indi-
ces eorum. Audient verba mea quoniam po-
tuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super

terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernū. quia ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui non auferas aiam meaz. Custodi me a laqueo quem statuerūt mihi: z a scādalis opantiū iniquitatem. Cadent ī rethaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam. Gloria. Ant. Dñe clamaui ad te exaudi me. Ad magt ant. Deposuit potentes sanctos psequētes. z exaltauit humiles christū pfitentes. ℣. Feria. vi. ad vs ant. Portio mea. 8. ps. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum. Effundo in conspectu ei⁹ oronē meam: z tribulationē meam ante ipsum pronūcio. In deficiendo ex me spm meum: z tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi. Considerabam ad dexteram z videbam: z non erat qui cognosceret me. Periit fuga a me: z non est qui requirat aiam meā. Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentiū. Intende ad deprecationē meam: quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequentibꝫ me: quia confortati sunt sup me. Educ de custodia aiaz meaz ad pfitendū noī

tuo: me expectant iusti donec retribuas mi. Glo
Ant. Portio mea dñe sit in t̃ra viuẽtiũ. Sabba-
to ad lau. p̃s. cxlij

Domine exaudi oĩo-
nẽ meã auribꝫ ꝑcipe obsecrationẽ meã
ĩ veritate tua exaudi me ĩ tua iusticia
Et nõ intres ĩ iudiciũ cũ seruo tuo: qꝛ nõ iusti-
ficabit̃ in ꝯspectu tuo oĩs viuẽs. Quia ꝑsecut⁹
est inimic⁹ aĩaꝫ meã: humiliauit in terra vitam
meam. Collocauit me in obscuris sicut mortu
os seculi. ⁊ anxiat⁹ est sup̃ me spũs meus: in me
turbatũ est cor meũ. Memor fui dierum antiq̃-
rum. meditat⁹ sum in oĩbꝫ opibꝫ tuis: in factis
manuũ tuarũ meditabar. Expandi man⁹ me-
as ad te: aĩa mea sicut terra sine aq̃ tibi. Velo-
citer exaudi me dñe: defecit spũs me⁹. Non aũ
tas faciẽ tuam a me: ⁊ similis ero descendẽtib⁹ ĩ
lacũ. Iuditã fac m̃ mane mĩaꝫ tuã: qꝛ in te spe-
raui. Notam fac m̃ viam in q̃ ambulẽ: qꝛ ad te
leuaui aĩaꝫ meã. Eripe me de inimiq̃ meis dñe
ad te ꝯfugi: doce me facere volũtatẽ tuã qꝛ de⁹
me⁹ es tu. Spũs tuus bon⁹ deducet me in ter-
ram rectam: ꝓpt̃ nomẽ tuũ dñe viuificabis me
in equitate tua. Educes de tribulatione aĩam
meam: ⁊ in misericordia tua disp̃des omẽs ini-
micos meos. Et perdes omnes qui tribulant

animam meam: quoniam ego seruus tuus sum

Gloria. Ant. Benedictus.

Benedictus dñs deus meus qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus et liberator meus. Protector meus et in ipso speraui qui subdis populum meum sub me. Dñe quid est hō quia innotuisti ei: aut filius hois quia reputas eum. Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pretereunt. Dñe inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt. Fulgura coruscatione et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto: eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filiorum alienorum. Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper: et in secula seculorum. Amen.

Ant. Cantabo.

Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regibus qui redemisti danid seruum tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filij: sicut nouelle plantationes in iuuentute sua. Filie eorum compositе: circumornate vt similitudo templi. Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorum fetose abundantes in egressibus suis: boues eorum crasse. Non est ruina macerie nec transitus: nec clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dominus deus eius. Gloria. ℟. Benedictus dominus deus meus. ℟. In eternum. 8. ps. exliij.

Exaltabo te deus meus rex: et benedicam nomini tuo in seculum et in seculum seculi. Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi. Magnus dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis. Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pnunciabunt. Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquent: et mirabilia tua narrabunt. Et virtutes terribiliu tuorum dicent: et magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: et iusticia tua exultabunt. Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors. Suauis dominus vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius. Gloria patri. ℟. In eternum et in seculum se-

culi. Ad magt an̄. Suscepit deus israel puerum
suū. sicut locutus est abraam ⁊ semini eius ⁊ exal-
tauit humiles vsq; in seculum. 7. Sabbato ad
vs̄ an̄. Custodit. 4. Diuisio.

Confiteantur tibi dn̄e oīa opera
tua: ⁊ sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: et po-
tentiam tuam loquentur. Et
notam faciant filijs hominū potentiam tuam:
et gloriam magnificentie regni tui. Regnū tu-
um regnū oīum seculoꝝ: ⁊ dn̄atio tua in oī ge-
neratiōe ⁊ gn̄atione. Fidelis dn̄s in oībꝫ ver-
bis suis: ⁊ sanctus in omnibꝰ operibꝫ suis. Alle-
uat dn̄s omēs qui corruunt: ⁊ erigit omnes eli-
sos. Oculi omniū in te sperant dne: ⁊ tu das es-
cam illoꝝ in tp̄e oportuno. Aperis tu manū tu-
am: ⁊ imples omne aīal bn̄dictione. Iustus
dn̄s in omnibus vijs suis: ⁊ sanctus in omnibꝰ
operibus suis. Prope est dn̄s oībus inuocan-
tibus eum: omnibus inuocantibꝫ eum in veri-
tate. Voluntatem timentiū se faciet. ⁊ depre-
cationem eorum exaudiet: ⁊ saluos faciet eos.
Custodit dn̄s omnes diligentes se: ⁊ omnes
peccatores disperpet. Laudationē dn̄i loquet
os meum: ⁊ bn̄dicat oīs caro noī sancto eius:

in seculum ⁊ in seculum seculi. Gloria. An. Cu
stodit dñs oēs diligentes se. An. Laudabo.
Lauda aīa mea dñz. laudabo 4
dñz ī vita mea: psallā deo meo q̄ diu ps. xclv
fuero. Nolite ꝯfidere in p̄ncipib⁹: in
filijs hominū in quibus non est salus. Exibit
spūs eius ⁊ reuertet̄ in terram suam: in illa die
peribunt oēs cogitatiōes eoꝝ. Beatus cui⁹ de
us iacob adiutor eius. spes eius in dño deo ip-
sius qui fecit celū ⁊ terram: mare ⁊ oīa que ī eis
sunt. Qui custodit ꝟitatē in seculū. facit iudici
um iniuriā patientib⁹: dat escam esurientibus
Dñs soluit compeditos: dñs illuminat cecos.
Dñs erigit elysos: dñs diligit iustos. Dñs cu
stodit aduenas pupillū ⁊ viduā suscipiet: ⁊ vi
as pctōꝝ dispdet. Meg̃bit dñs in secula deus
tuus sion: in gñatiōe ⁊ gñationē. Gloria. An.
Laudabo deū meū in vita mea. An. Deo ūro. 8
Laudate dñm qm̄ bon⁹ est ps. cxlvi.
psalmus: deo nostro sit iocunda deco
raq̄ laudatio. Edificans hierusalem
dñs: dispsiones israel' ꝯgregabit. Qui sanat cō
tritos corde: ⁊ alligat contritiōes eoꝝ. Qui nu
merat multitudinē stellarum: ⁊ omnib⁹ eis no-
mina vocās. Magnus dñs noster ⁊ magna vir

tus eius: ⁊ sapientie eius non est numer⁹. Dus-
cipiens mansuetos dñs: humilians autem pec
catores vsq; ad terram. Precinite dño in con
fessione: psallite deo nr̄o in cithara. Qui operit
celum nubibus: ⁊ parat terre pluuiam. ui ꝓ
ducit in montib⁹ fenū: ⁊ herbam seruituti homi
nū. Qui dat iumētis escam ipsoꝝ: ⁊ pullis cor
uorum inuocantib⁹ eu⁊. Non in fortitudine eq̄
voluntatem habebit: nec in tibijs viri bñplaci
tum erit ei. Beneplacitum est dño super timē-
tes eum: ⁊ in eis qui sperant super mīa ei⁹. Glo-
ria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto. icut erat in.
Añ. Deo nr̄o iocūda sit laudatio. Añ. Lauda. i.
Lauda hierusalem dñ⁊ lau: ps. cxlvij.
da deum tuum sion. Quoniam con-
fortauit seras portarum tuarum: bene
dixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pa
cem: ⁊ adipe frumenti satiat te. Qui emittit elo
quium suum terre: velociter currit sermo eius.
Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut ci-
nerem spargit. Mittit chrystallum suam sicut
buccellas: ante faciem frigoris eius quis susti-
nebit. Emittet verbum suum ⁊ liquefaciet ea:
flabit spiritus eius ⁊ fluent aque. Qui annun-
ciat verbū suū iacob: iusticias ⁊ iudicia sua isrl'

Non fecit taliter oī nationi: ⁊ iudicia sua non manifestauit eis. Gloria. Aū. Lauda hierusalem dñm. ℟. Magnus dñs noster ⁊ mag̃ virt⁹ eius. ℣. Et sapīe eius non est numer⁹. ℣. Uespertina oratio ascendat ad te dñe. Et descendat super nos misericordia tua. Ad lau. q̃tidie p̃s. cxlviij.

Laudate dñm de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs virtutes eius. Laudate eū sol ⁊ luna: laudate eū oēs stelle ⁊ lumen. Laudate eum celi celorum ⁊ aque que sup celos sunt: laudēt nomē dñi. Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit ⁊ creata sunt. Statuit ea ⁊ in seculum seculi: preceptum posuit ⁊ nō preteribit. Laudate dominum de terra: dracones ⁊ omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius. Montes ⁊ omnes colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri. Gestie ⁊ vniuersa pecora: serpentes ⁊ volucres pennate. Reges t̃re ⁊ omnes populi: p̃ncipes ⁊ omnes iudices terre. Iuuenes ⁊ virgines senes cum iunioribus laudēt nomē domini: quia exaltatum est nomen eius solius. Confessio eius super celum ⁊ terram: et exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnibus

sanctis eius: filijs israel populo appropinquan
Cantate dño canticũ ps.cxlix. ti sibi.
nouũ: laus eius in ecclesia sanctorum.
Letetur israel ĩ eo qui fecit eũ: ⁊ filie
sion exultent in rege suo. Laudent nomen ei⁹
in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est dño in populo suo: et
exaltauit mansuetos in salutem. Exultabunt
sancti in gloria: letabunt̃ in cubilibꝫ suis. Ex-
ultationes dei in gutture eorum: ⁊ gladij anci
pites in manibus eorum. Ad faciendam vin-
dictam in natiõibꝫ: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus:
et nobiles eorum in manicis ferreis. Et faciãt
in eis iudicium conscriptum: gloria hec est om
nibus sanctis eius. Psalmus.cl.
Laudate dñm in sanctis eius: laudate
eum in firmamento virtutꝭ eius. Lau
date eum in virtutibus eius: laudate eum ſm
multitudinem magnitudinis eius. Laudate
eum in sono tube: laudate eum in psalterio et
cithara. Laudate eum in tympano ⁊ choro:
laudate eum in cordis ⁊ organo. Laudate eũ
in cymbalis benesonantib⁹. laudate eum ĩ cym
balis iubilationis: omnis spiritus laudet dñꝫ

Gloria pr̄i ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in p̄ncipio ⁊ nunc ⁊ semper: ⁊ in secula secu. amē

Explicit psalteriū. Feria. ij. ad laudes canticū

Confitebor tibi dñe qm̄ Esaie ꝓphete. iratus es mihi: conuersus est furor tuus ⁊ consolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam ⁊ non timebo. uia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. ⁊ dicetis in illa die confitemini dño ⁊ inuocate nomen eius. Notas facite in populis adinuentiōes eius: memē tote quoniam excelsum est nomen eius. Cantate dño quoniam magnifice fecit: annūciate h̄ in vniuersa terra. Exulta ⁊ lauda habitatio sion: quia magnus in medio tui sanctus israel.

Gloria. Canticum Eçechie regis. Feria. iij. ad laudes.

Ego dixi in dimidio dierū meorū: vadam ad portas inferi. Que siui residuū annorum meorum: dixi ñ videbo dñm deū in terra viuentiū. Non aspiciam hominem vltra: ⁊ habitatorem quietis. Generatio mea ablata est ⁊ conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum. Precisa est velut a texente vita mea. dum adhuc ordirer

succidit me: de mane vsq; ad vesperam finies me. Sperabam vsq; ad mane: quasi leo sic contriuit oia ossa mea: de mane vsq; ad vesperam finies me: sic pullus hyrundinis sic clamabo me ditabor vt columba Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso. Domine vim patior: respō de pro me: quid dicam aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit. Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine anime mee. Domine si sic viuitur & in talibus vita spiritus mei corripies me & viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem eruisti aiam meam vt non periret: proiecisti post tergum tuum oia peccata mea. Quia non infernus confitebitur tibi neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam. Viuens viuens ipse confitebitur tibi sicut et ego hodie: pater filijs notam faciet veritatē tuam. Domine saluum me fac: & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo domini. Gloria patri & filio: & spiritui sancto. Sicut erat in principio & nūc & sp. Feria iiij

Ad lau. cantici Anne mris Samuel.

Exultauit cor meum in domino: & exaltatum est cornu meum in deo meo.

Dilatatum est os meū sup̄ inimicos meos: q̄
letata sum in salutari tuo. Non est sanctus vt
est dñs neq̄ enī est alius extra te: z non ē fort̄
sicut deus noster. Nolite multiplicare loq̄ sub
limia gloriantes. Cessent vetera de ore vr̄o:
quia deus scientiarū dñs est: z ipsi p̄parant
cogitationes. Arcus fortiū superatus est: z infir
mi accincti sunt robore. Repleti p̄ius p̄o pa
nibus se locauer̄t: z famelici saturati sunt. Do
nec sterilis peperit plurimos: z que multos ha
bebat filios infirmata est. Dñs mortificat z vi
uificat: deducit ad inferos z reducit. Dñs pau
perem facit z ditat: humiliat z sublimat. Sus
citans de puluere egenum: z de stercore erigēs
pauperem. Vt sedeat cum p̄ncipib̄: z solium
glorie teneat. Dñi enī sunt cardines terre: z po
suit sup̄ eos orbem. Pedes sanctor̄ suor̄ ser
uabit z impī in tenebris conticescēt: quia non
in fortitudine sua roborabitur vir. Dñm formi
dabunt aduersarij eius: z sup̄ ipsos in celis to
nabit. Dñs iudicabit fines terre: z dabit impe
rium regi suo: z sublimabit cornu christi sui. Glo.

Feria. v. ad laudes Canticū Moysi.

Cantemus dño gloriose enim hono
rificatus est: equum z ascensorem deie-

cit in mare. Fortitudo mea & laus mea dñs: et factus est mihi in salutem. Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei & exaltabo eum dñs quasi vir pugnator omnipotēs nomē eius: currus pharaonis & exercitum eius proiecit in mare. Electi principes eius submersi sunt in mari rubro. abyssi operuerūt eos: descenderūt in profundum quasi lapis. Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine. dextera tua dñe percussit inimicū: & in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulam: & in spiritu furoris tui congregate sunt aque. Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus persequar & comprehendam. diuidam spolia: implebitur anima mea. Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea. Flauit spiritus tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus. Quis similis tui in fortibus dñe. quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis & faciens mirabilia. Extendisti manum tuam & deuorauit eos terra: dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti. Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum

sanctum tuum. Ascenderunt populi ⁊ irati sūt:
dolores obtinuerunt habitatores philistijm.
Tunc cōturbati sunt p̄ncipes edom: rubustos
moab obtinuit tremor: obriguerūt omnes ha-
bitatores chanaan. Irruat super eos formido
et pauor: in magnitudine brachij tui. Fiāt im
mobiles quasi lapis. donec pertranseat popul⁹
tuus dñe: donec pertranseat populus tuus iste
quem possedisti. Introduces eos ⁊ plantabis
ī mōte hēditat̄ tue: firmissimo h̄itacl'o tuo qd̄
opat⁹ es dñe. Sanctuarium tuum dñe quod
firmauerunt manus tue: dñs regnabit in eter-
num ⁊ vltra. Ingressus est enim eques pha-
rao cum curribus ⁊ equitibus eius in mare: ⁊ re
duxit super eos dñs aquas maris. Filij autē
israel: ambulauerunt per siccum in medio eius.
Gloria patri ⁊ filio: et spirituisctō. Sicut erat
in p̄nc. Feria. vi. ad laudes canticū dbachuc
p̄phetē ⁊ in vtroq̄ festo sancte cruc̄ dr̄ in. iij. n⁹

Domine audiui: auditionem tuam ⁊ ti-
mui. Domine opus tuum in medio
annorum viuifica illud. In medio
annorum notum facies: cum iratus fueris mi
sericordie recordaberis. Deus ab austro ve-

niet: ⁊ sanctus de mõte pharan. Operuit celos
gloria eius: ⁊ laudis eius plena est terra. Splē
dor ei⁹ vt lux erit: cornua in manibꝰ eius. Ibi
abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius
ibit mors. Egredietur diabolus ante pedes
eius: stetit ⁊ mensus est terram. Aspexit ⁊ dis-
soluit gentes: ⁊ contriti sunt montes seculi. In
curuati sunt colles mundi: ab itineribus eterni
tatis eius. Pro iniquitate vidi tentoria ethio
pie: turbabũtur pelles terre madian. Nunquid
in fluminibus iratus es domine· aut in flumi-
nibus furor tuus: vel in mari indignatio tua.
Qui ascendis super equos tuos: ⁊ quadrige
tue saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuũ:
iuramenta tribubus que locutus es. Fluuios
scindes terre· viderunt te ⁊ doluerunt montes:
gurges aquarum transijt. Dedit abyssus vo-
cem suaz: altitudo manus suas leuauit. Sol et
luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagit-
tarum tuarum ibunt: in splendore fulgurantis
haste tue. In fremitu conculcabis terram: in
furore obstupefacies gentes. Egressus es in
salutem populi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti

fundamentum eius vsq; ad collum. Maledixi-
sti sceptris eius capiti bellatorum eius: venie-
tibus vt turbo ad dispergendum me. Exulta-
tio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in
abscondito. Viam fecisti in mare equis tuis:
in luto aquarum multarum. Audiui ⁊ contur-
batus est venter meus: a voce contremuerunt
labia mea. Ingrediatur putredo in ossibus
meis: ⁊ subter me scateat. Et requiescam in
die tribulationis: ⁊ ascendam ad populum
accinctum nostrũ. Ficus enĩ non florebit: ⁊ nõ
erit germen in vineis. Mentietur opus oliue:
et arua non afferent cibũ. Abscidetur de ouili
pecus: ⁊ non erit armentũ in p̃sepibꝰ. Ego aũt
in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo iesu meo.
Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos
quasi ceruoꝝ. Et super excelsa mea deducet me
victor: in psalmis canentem. Gloria patri ⁊ fi-
lio: et spiritui sancto. Sicut erat in principio et
nunc ⁊ semp: ⁊ in secula seculoꝝ amẽ. Sabbato
in lau. canticũ deutronomij.
Audite
celi q̃ loq̃r: audiat t̃ra verba oris mei.
Concrescat ĩ pluuiã doctrina mea: flu
at vt ros eloq̃ũ meũ. Quasi imber sup herbã et
q̃si stille super g̃mina: q̃ nomen dñi inuocabo.

ate magnificentiã deo nostro. dei pfecta sũt
opera: z omnes vie eius iudicia. Deus fidelis z
absq; vlla iniquitate iustus z rectus: peccauer
ei z non filij eius in sordibus. Generatio prava
atq; peruersa: hæccine reddis dño populе stul
te z insipiens. Nunquid non ipse est pater tu
us: qui possedit z fecit z creauit te. Memento
dierum antiquorum: cogita gñationes singu
las. Interroga patrem tuũ z annũciabit tibi:
maiores tuos z dicent tibi. Quando diuide
bat altissimus gentes: quando sepabat filios
adam. Constituit termios populoꝝ: iuxta nu
merum filiorum israel. Pars autem dñi popu
lus eius: iacob funiculus hæreditatis eius. In
uenit eum in terra deserta: in loco horroris et
vaste solitudinis. Circũduxit eum z docuit: et
custodiuit quasi pupillam oculi sui. Sicut aq̃
la prouocans ad volandum pullos suos: z su
per eos volitans. Expandit alas suas z assum
psit eum: atq; portauit in humeris suis. Domi
nus solus dux eius fuit: z non erat cum eo de
alienus. Constituit eum super excelsam terrã:
vt comederet fructus agroꝝ. Et sugeret mel
de petra: oleumq; de saxo durissimo. Butyrũ
de armento z lac de ouibus: cum adipe agnoꝝ

et arietum filioꝝ basan. Et hircos cũ medulla
tritici: ⁊ sanguinẽ vue biberẽt meracissimũ. In
crassatus est dilectꝰ ⁊ recalcitrauit: incrassatus
impinguatꝰ dilatatꝰ. Dereliquit deũ factorẽ
suũ: ⁊ recessit a deo salutari suo. Prouocauerũt
eum in dijs alienis: ⁊ in abomiatiõibꝫ ad iracũ
diam ꝯcitauerũt. Immolauerũt demonijs et
non deo: dijs quos ignorabãt. Noui recẽtesq;
venerũt: q̃s nõ coluerũt patres eoꝝ. Deum q̃
te genuit dereliquisti: ⁊ oblitus es dñi creator
tui. Vidit dñs ⁊ ad iracundiã ꝯcitatꝰ est: q̃r ꝓ
uocauerũt eũ filij sui ⁊ filie. Et ait abscondam
faciem meã ab eis: ⁊ ꝯsiderabo nouissima eoꝝ.
Gñatio enĩ ꝑuersa est: ⁊ infideles filij. Ipsi
me ꝓuocauerũt in eo qui non erat deus: ⁊ irri
tauerũt in vanitatibus suis. Et ego ꝓuocabo
eos in eo qui non est populus: ⁊ in gente stul
ta irritabo illos. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui
sancto. Sicut erat in ꝑncipio ⁊ nunc et semꝑ:
et in secula seculorum amen. Diuisio.

IGnis succensus est in furore meo: ⁊ arde
bit vsq; ad inferni nouissima. Deuora
bitq; terram cũ germine suo: ⁊ montiũ funda
menta comburet. Congregabo super eos ma
la: ⁊ sagittas meas complebo in eis. Consumẽ

tur fame: ⁊ deuorabunt eos aues morsu amaris
simo. Dentes bestiarum ĩmittam in eos: cũ su
rore trahentium super terram atq; serpentium.
Foris vastabit eos gladius ⁊ intus pauor: iu
uenem simul ac virginem lactantem cum hoĩe
sene. Et dixi vbi nam sunt: cessare faciaz ex ho
minibus memoriam eorum. Sed ꝓpter irã ini
micorum distuli: ne forte superbirent hostes eo
rum. Et dicerent manus nostra excelsa: ⁊ non
dñs fecit hec omnia. Gens absq; consilio ⁊ si
ne prudentia: vtinam saperent ⁊ intelligerent
ac nouissima prouiderent. Quõ persequebatur
vnus mille: ⁊ duo fugarent decem milia. Non
ne ideo quia deus suus vendidit eos: ⁊ dñs cõ
clusit illos. Non enĩ est deus noster vt dij eo
rum: ⁊ inimici nostri sunt iudices. De vinea so
domorum vinea eorum: ⁊ de suburbanis go
morre. Vua eorum vua fellis: ⁊ botrus amaris
simus. Fel draconum vinum eorum: ⁊ vene
num aspidum insanabile. Nonne hec condita
sunt apud me: ⁊ signata in thesauris meis. Mea
est vltio ⁊ ego retribuam eis in tempore: vt la
bat̃ pes eoꝝ. Iuxta ẽ dies ꝑditiõis: et adesse fe
stinauit tpa. Iudicabit dñs ꝑplm suũ: ⁊ ĩ ſuis
suis miserebitur. Videbit quod infirmata sit

manus ⁊ clausi quoq; defecerũt: residuiq; con-
sumpti sunt. Et dicẽt vbi sunt dij eoꝝ: in q̃bꝫ
habebant fiduciam. De quorũ victimis come
debant adipes: ⁊ bibebant vinũ libaminũ. Sur
gant ⁊ opitulent̃ vobis: ⁊ in necessitate vos ꝓ
tegant. Videte quod ego sum solus: ⁊ non sit
alius deus preter me. Ego occidam ⁊ ego vi-
uere faciam. percutiam ⁊ ego sanabo: ⁊ non est
qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad ce-
lum manũ meam: ⁊ dicam viuo ego in eternũ.
Si acuero vt fulgur gladiũ meum: ⁊ arripue
rit iudiciũ manus mea. Reddam vltionẽ ho-
stibus meis: ⁊ his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: ⁊ gladius
meus deuorauit carnes. De cruore occisoꝝ: et
de captiuitate nudati inimicoꝝ capit. Lauda
te gentes populũ eius: quia sanguinẽ seruorũ
suorum vlciscetur. Et vindictam retribuet in
hostes eoꝝ: ⁊ ꝓpitius erit terre populi sui. Glo

Benedicite oĩa Dñica ad laudes cañ.
opa dñi dño: laudate ⁊ superexaltate
eũ in secula. Bñdicite angeli dñi do-
mino: bñdicite celi dño. Bñdicite aque omẽs
que super celos sunt dño: benedicite omnes vir
tutes dñi dño. Benedicite sol ⁊ luna dño: be-

nedicite stelle celi dño. Benedicite imber7 ros dño: benedicite oīs spiritus dei dño. Benedicite ignis7 estus dño: benedicite frigus7 estas dño. Benedicite rores7 pruina dño: benedicite gelu7 frigus dño. Benedicite glacies7 nives dño: benedicite noctes7 dies dño. Benedicite lux7 tenebre dño: benedicite fulgura et nubes dño. Benedicat terra dñm: laudet7 superexaltet eum in secula. Benedicite montes7 colles dño: benedicite vniuersa germinātia in terra dño. Benedicite fontes dño: benedicite maria7 flumina dño. Bñdicite cete7 oīa que mouentur in aquis dño: bñdicite oēs volucres celi dño. Bñdicite oēs bestie7 pecora dño: bñdicite filij hominū dño. Benedicat israel dñz: laudet7 superexaltet eum in secula. Benedicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi domino. Benedicite spiritus7 anime iustorz dómino: benedicite sancti7 humiles corde dño. Benedicite anania azaria misael dño: laudate7 superexaltate eum in secula. Benedicam⁹ patrem7 filium cum sancto spiritu: laudemus et superexaltemus eum in secula. Benedictus es domine in firmamento celi: 7 laudabilis7 gloriosus7 superexaltat⁹ in secla. Dī die ad lau. cāī

Benedictus dñs deus israel: quia vi-
sitauit ⁊ fecit redemptionez pleb̄ sue.
Et erexit cornu salut nobis: in domo
dauid pueri sui. Sicut locutus est per os san-
ctorum: qui a seculo sunt ꝓphetarū eius. Salu-
tem ex inimicis nostris: ⁊ de mā̄u oīum q̄ ode-
runt nos. Ad faciendā mīam cum patrib̄ no
stris: ⁊ memorari testamēti sui sancti. Iusiurā
dum qd̄ iurauit ad abraam patrem nostrumz
daturum se nobis. Et sine timore de manu ini
micoꝝ nostroꝝ liberati: seruiamus illi. In san-
ctitate ⁊ iusticia coram ipso: oībus diebus no
stris. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: pre
ibis enī ante faciem dñi parare vias eius. Ad
dandam scientiā salutis plebi eius: in remissio
nem peccatoꝝ eoꝝ. Per viscera mīe dei nostri:
in quibus visitauit nos oriens ex alto. Illu-
minare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis
sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam
pacis. Gloria. Canticum beate Marie virgīs
ad vs̄ quotidie.

Magnificat anima
mea dñm. Et exultauit spiritus me⁹:
in deo salutari meo. Quia respexit hu
militatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes gn̄ationes. Quia fecit mihi

magna qui potens est: z sanctum nomen eius.
Et mia eius a progenie in progenies: timentibus eum. Fecit potentiã in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: z exaltauit humiles. Esurientes implenit bonis: z diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suũ: recordatus mie sue. Sicut locutus est ad patres nostros: abraam z semini eius ĩ secula. Gloria patri z filio: et spiritui sancto. Sicut erat in pncipio z nunc z semper: z in secula seculoz ame. Cantica Symeõis
Nunc dimittis seruũ tuũ dñe: bm verbum tuũ in pace. Quia viderunt oculi mei: salutare tuũ. Quod parasti: ante faciem omniũ populoz. Lumen ad reuelationem gentiũ: z gloriã plebis tue israel. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat ĩ pncipio z nunc et semper: et in secula seculoz a. Hymnus sanctoz Ambrosij z Augustini ad vigilias dñicis et diebus duodecim lectionũ
Te deum laudamus: te dominũ confitemur. Te eternum patrem: omnis terra veneratur. Tibi omnes angeli: tibi celi z vniuerse potestates. Tibi cherubin et seraphi: incessabili voce pclamãt. Sctus sctus

anctus dñs deus sabaoth. Oleni sunt celi ⁊ terra: maiestatis glorie tue. Te gloriosus apostolorum chorus. Te pphetarum laudabil' numerus. Te martyrum candidatus laudat exercitus. Te per orbem terrarum sancta confitetur ecclesia. Patrem immense maiestatis. Venerandum tuum verum ⁊ vnicum filium. Sanctum quoq; paraclytum spiritum. Tu rex glie christe. Tu patris sempit'nus es filius. Tu ad liberandū suscepturus hominē non horruisti virginis vterum. Tu de victo mortis aculeo aperuisti credentib9 regna celorum. Tu ad dexteram dei sedes in gloria patris. Iudex crederis ee venturus. Te ergo quesumus tuis famulis sb̄ueni quos p̄cioso sanguine redemisti. Eterna fac cum sanctis tuis gloria munerari. Saluum fac populum tuū dñe ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in et'nū. Per singulos dies benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in seculum ⁊ in seculū seculi. Dig're dñe die isto sine peccato nos custodire. Miserere nostri dñe miserere nostri fiat mia tua dñe super nos quemadmodū sperauimus in te In te dñe sperani non confundar in eternum.

Oratio dominica.

Pater noster qui es in celis: sanctificet
nomen tuū. Adueniat regnū tuū. Fi-
at voluntas tua sicut in celo 7 in tra
Panem nostrum quotidianū da nobis hodie
Et dimitte nobis debita nostra. Sicut 7 nos
dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos in-
ducas in temptationē. Sed libera nos a ma-
lo. Amen. Symbolum apostolorum.
Credo in deum patrem omnipotentē
creatorem celi 7 terre. Et in iesum chri
stum filium eius vnicum dñm nostrum. Qui
conceptus est de spiritusancto. Natus ex ma
ria virgine. Passus sub pontio pilato. Crucifi-
xus mortuus 7 sepultus. Descendit ad inferna
tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad ce-
los sedet ad dexteram dei patris omnipotent.
Inde venturus est iudicare viuos 7 mortuos
Credo in spiritumsanctū. sanctam eccle-si-
am catholicam. Sanctorum cōmunionē.
Remissionem peccatorum. Carnis resurrectio-
nem. Et vitam eternam Amen. Symbolum
Athanasij omni die dominica post p-
Quicunq; vult saluus esse: ante mas.
omnia opus est vt teneat catholicam
fidem nā nisi q̄sq; integrā inuiolatāq; serua

uerit: absq; dubio in eternū peribit. Fides autem catholica hec est: vt vnū deum in trinitate. et trinitatem in vnitate veneremr. neq; cōfundentes personas: neq; substantiam separantes. Alia est enī persona patris alia filij: alia spūs sancti. ed patris z filij z spūs sancti vna ē diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas. Qualis pater talis filius: talis spiritus sanctus. n creatus pater increatus filius: increatus spiritus sanctus. Immensus pater immēsus filius: immensus spiritus sanctus. ternus pater eternus filius: eternus spiritus sanctus. Et tamē non tres eterni: sed vnus eternus. icut non tres increati nec tres immensi: sed vnus increatus et vnus immensus. Similiter omnipotēs pater omnipotens filius: omnipotens spūs sanctus.

t tamen non tres omnipotentes: sed vnus omnipotens. Ita deus pater deus filius: deus spiritus sanctus. t tamen non tres dij: sed vnus est deus. Ita dns pater dns filius: dns spiritus sanctus. t tamen non tres dni: sed vnus ē dns. Quia sicut singillatim vnāquāq; personam deum ac dnm confiteri: christiana veritate cōpellimur: ita tres deos aut dnos: dicere catholica religione phibemur. ater a nul-

lo est factus: nec creatus nec genitus. ¶ Filius a patre solo est: non factus nec creatus sed genitus. ¶ Spūssanctus a patre ⁊ filio non factꝰ: nec creatus nec genitus sed p̄ocedens. ¶ Unus ergo pater non tres patres. vnus filius nō tres filij: vnus spūssanctus non tres spūssancti. ¶ Et in hac trinitate nihil p̄ius aut posterius: nihil maius aut minus: sed tote tres p̄sone: coeterne sibi sunt ⁊ coequales. ¶ ita vt per oīa sicut iam sup̄adictum est: ⁊ vnitas in trinitate ⁊ trinitas i vnitate veneranda sit. ¶ Qui vult ḡ salu⁹ esse: ita de trinitate sentiat. ¶ ed necessariū est ad eternam salutē: vt incarnationē quoq; dñi nostri Jesu ch̄isti fideliter credat. ¶ Est ergo fides recta vt credamus ⁊ confiteamur quia dominus noster iesus ch̄istus dei filius: deus et homo est. ¶ eus est ex substantia patris ante secula genitus: ⁊ homo est ex substantia matris in seculo natus. ¶ erfectus deus perfectus homo: ex anima rationali ⁊ humana carne subsistens. ¶ qualis patri ꝑm diuinitatē: minor patre ꝑm humanitatem. ¶ Qui licet deus sit ⁊ homo: non duo tamen sed vnus est ch̄ist⁹. ¶ nus autem non conuersione diuinitatis in carne: ꝙ assumptione humanitatis in deum. ¶ Unus oī-

no non confusione substantie: sed vnitate persone. Nam sicut anima rationalis & caro vnus est homo: ita deus & homo vnus est christus. Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Ad cuius aduentum oēs homines resurgere habent cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis propriis rationem. Et qui bona egerūt ibūt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum. Hec est fides catholica: quā nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: salus esse non poterit. Gloria patri & filio: & spiritui sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper: & in secula seculorum amen. ℣. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus. Et metuant eū omnes fines terre.

Collecta.

Omnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere: & in potentia maiestatis adorare vnitatem: quōs vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. Per dominum.

Vigilie defunctoꝝ more ordīs Cistercieñ.
Incipiūt. Ad vs̄ añ. Iacebo dño in regione vi
uoꝝ. 1. p̄s. cxiiij. Dilexi qm̄ exau. Añ. Heu me
quia incolatus meus prolongat⁹ est. 2. p̄s. cxix.
Ad dñm cum tribularer. Añ. Dñs custodit te
ab omni malo custodiat aīam tuam dñs. 8. p̄s
cxx. Leuaui oculos meos. Añ. Si iniquitates
obseruaueris dñe dñe q̄s sustinebit. 8. p̄s. cxxix.
De profundis cla. Añ. Opera manuū tuarum
dñe ne despicias. 2. Ad mag̃t añ. Audiui vocez
de celo dicentem beati mortui qui in dño moriun
tur. 2. p̄s. Mag̃t aīa mea d. Pater noster. p̄s.
cxlix. Lauda aīa mea dñm. Requiem eternam
v̄. A porta inferi. Erue dñe. Dñs vo. Coll. q̄tidi.
Deus cui ꝓpriū ē misereri sp̄ ⁊ parcē: ꝓpitiare
aīabꝫ famlꝰoꝝ famlarūq̄ tuarū. ⁊ oīa pctā eoꝝ
dimitte: vt mortis vinculis absoluti: trans-
Omnipo. Coll. q̄tidiana. ire mereant ad vitā.
tens sempit̄ne ds cui nunq̄ sine spe mīe suppli-
catur. ꝓpitiare aīabꝫ famlꝰoꝝ. arūq̄ tuarū. vt q̄
d hac vita ī tui noīs ꝯfessiōe discesserīt sctōruz
tuoꝝ nūo facias aggregari. Pro p̄ñti defūcto
Inclīa dñe aurē ad p̄ces nr̄as: q̄bꝫ mīaz tuaz
supplices dep̄cam̄: vt aīaz famuli tui quā de hs
seculo migrare iussisti: in pad̄ ac lucis regione

ꝓstituas: ꝛ sanctoꝝ tuoꝝ nũero faciaſ eẽ ꝓsortẽ
uesumus dñe ꝓ tua Pro femina defuncta
pietate miserẽ anime famule tue: ꝛ a contagijs
mortalitatis exutam in eterne saluatiõis partez
Presta dñe In annuſarijs restitue. Per do.
qñs: vt anime famuloꝝ famularũq; tuarũ ꝗrũ
annũſariũ depositiõis diem cõmemoram⁹ in-
dulgentiam pariter ꝛ requiem capiant sempi-
eus re- Pro tricenario ordis. ternam. Per.
nie largitor ꝛ humane salutis auctor: qñs cle-
mentiam tuam: vt nostre congregatiõis fra-
tres sorores familiares ꝛ benefactores qui exꝫ
seculo transierunt: beata Maria semper virgi-
ne intercedente cum omnibus sanctis ad perpe-
tue beatitudinis consortiũ ꝓuenire concedas.
Deus qui nos patrẽ Pro patre ꝛ matre Per
et matrẽ honorare precepisti: miserere clemẽt
aiabꝫ patris ꝛ mris mee eoꝝq; oĩa peccata di-
mitte meq; eos in eterne claritatis gaudio fac
videre.
eus cui⁹ miratiõe aie fideliũ requiescũt: aiabꝫ Pro his qui in cimiterio sunt sepulti.
famuloꝝ arũq; tuarum hic ꝛ vbiq; in christo
quiescentiũ da ꝓpitius⁹ veniã pctõꝝ: vt a cunctis
reatibus absoluti tecum sine fine letẽtur. Per.
Fideliũ deus oĩum Pro fidelibꝫ defunctis.

conditor ⁊ redemptor: aīabus famulorꝝ. arūq̄ tuarū remissionē cunctorꝝ tribue peccatorꝝ: vt indulgentiā q̄ semper optauerūt. pijs supplicationibus consequant̄. Per d. Ad laudes pro defunctis an. Exultabūt dño ossa humiliata. i. p̄s. l. Miserē mei d̄s. Ad n. Exaudi dñe iusticiā meam. ad te oīs caro veniat. 8. ps. lxiiij. Te decet hymnus. Ad n. Me suscepit dextera tua dñe 5. ps. lxij. Deus deus meus ad. et ps. lxvi. ꝯiunctim. Deus misereat̄ nr̄i. Ad n. Eruisti dñe aīam meam vt non periret. i. ps. Ego dixi ī dimidio Ad n. Omnis spiritus laudet dñm. 5. ps. cxlviij. Laudate dñm de celis. Ad bn. an. Ego sum resurrectio ⁊ vita qui credit in me etiaꝫ si mortuꝰ fuerit viuet ⁊ omnis qui viuit ⁊ credit in me non morietur in eternum. i. v. Audiui vocem de celo. Pater noster. Et ne nos inducas in temptationem. Sed li. nos. v. A porta inferi. Erue dñe animas eorum. Dñs vobiscum. Collecte prout supra ad vs. Requiescant in pace. Amen. Prima die in septimana vacante an. Dirige dñe deus meus in ꝯspectu tuo viam meam. 7. ps. 5. Verba mea auri. Ad n. Conuertere dñe ⁊ eripe animam meam q̄m non est in morte qui memor sit tui. 8. ps. vi. Dñe ne in furore. Ad n. Neq̄n ra

piat vt leo animã meam· dum non est qui redi-
mat neqꝫ qui saluũ faciat. 8.ps.vij. Dñe deus
meus in te spe. ℣. Anima mea turbata est valde
Sed tu dñe succurre ei. Pater noster. Lectio.i.

Parce mihi dñe· nihil enĩ sũt dies mei.
Quid est homo quia magnificas eũ·
aut quid apponis erga eũ cor tuũ: Vi-
sitas eũ diluculo ⁊ subito ꝓbas illũ. Vsqꝫ q̃ nõ
parq̃ mihi: nec dimitt̃ me vt glutiã saliuã meã?
Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoĩuꝫ? Qua
re me posuisti contrariũ tibi· ⁊ factus sum mihi
metipsi grauis? Cur non tollis peccatũ meũ· et
quare non aufers iniq̃tatem meã? Ecce nunc in
puluere dormiã· ⁊ si mane me q̃sier̃ nõ subsistã.
℟. Credo ꝙ redemptor meus viuit ⁊ in nouissi-
mo die de terra surrecturus sum Et in carne mea
videbo deum saluatorem meum. ℣. Quem visu-
rus sum ego ipse ⁊ non alius ⁊ oculi mei ꝯspectu-

Edet aĩaꝫ meã Lectio.ij. ri. Et in carne
vite mee: dimittã adũsum me eloqui
um meũ. Loq̃r ĩ amaritudĩe aĩe mee·
dicã deo. Noli me ꝯdẽnare. Indica m̃· cur me
ita iudices? Nũq̃d bonũ t̃ videt̃ si calũnier̃ me
⁊ opprimas me op⁹ manuũ tuaꝝ ⁊ ꝯsiliũ impio-
rũ adiuues? Nũq̃d oculi carnei t̃ sũt· aut sic̃ vt

det hō ⁊ tu vides? Nunq̄d sic̄ dies hoīs dies
tui. et āni tui sic̄ hūana sunt tp̄a. vt q̄ras iniq̄-
tatē meā. ⁊ pctm̄ meū scruter. ⁊ scias q̄ nihil im
piū fecerī: cū sit nēo q̄ d̄ māu tua possit eruere.
℟. Qui lazarum resuscitasti a monumēto fetidū
tu eis dñe dona requiem Et locum indulgentie. ℣
Requiem eternam dona eis dñe. Et locum indul

Lectio. iij.

Manustue fecerūt me ⁊ plas-
mauerūt me. totum in circūitu. ⁊ sic re-
pente precipitas me. Memento que-
so q̄ sicut lutum feceris me. ⁊ in puluerem redu
ces me. Nonne sicut lac mulsisti me. ⁊ sicut case
um me coagulasti? Pelle ⁊ carnibus vestisti
me. ossibus ⁊ neruis compegisti me. Vitam et
mīam tribuisti mihi. ⁊ visitatio tua custodiuit
spiritum meū. ℟. Memēto mei deus q̄ ventꝰ
est vita mea Nec aspiciet me visus hoīs. ℣. Et ñ
reūtet̄ oculus meꝰ vt videat bona. Nec aspiciet.

Secūda die vacāte in hebdomada añ. In
loco pascue ibi me collocauit. 8. p̄s. xxij. Dñs re
git me. Añ. Delicta iuuētut̄ mee ⁊ ig̊rātias meas
ne meminer̄ dñe. 8. p̄s. xxiiij. Ad te d. le. a. m.
Añ. Credo videre bona dñī t̄ra viuētiū. 4. p̄s
xxvi. Dñs illu. m. ℣. Conūtere dñe ⁊ eripe aīaz
meā. Saluū me fac, ꝓpt̄ mīaz tuā. Pī nr̄. Le. iiij.

Esponde mihi quantas habeo iniquitates et peccata scelera mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam et stipulam siccam persequeris? Scribis enim contra me amaritudines et consumere me vis peccata adolescentie mee? Posuisti in nervo pedem meum et observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimentum quod comedit a tinea. R. Heu mihi domine quia peccavi nimis in vita mea quid faciam miser ubi fugiam nisi ad te deus meus miserere mei dum veneris In novissimo die. ℣. Anima mea turbata est valde sed tu domine succurre ei. In novissi. Lectio v.

Homo natus de muliere brevi vivens tempore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egredit et conteritur et fugit velut umbra. et nunquam in eodem statu permanet. Et dignum dignare super huiuscemodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium. Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hominis sunt numerus mensium eius apud te est. Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede paululum ab eo ut quiescat donec op-

tata veniat. Sicut mercenarij dies eius ℟. Ne recorderis peccata mea dñe Dum veneris iudicare seculũ p ignẽ. ℣. Non intres ī iudiciũ cũ seruis tuis dñe. Dum ve. Lectio. vi. Quis mihi tribuat vt in inferno protegas me. et abscondas me donec pertranseat furor tuus. et ponas mihi tempus in quo recorderis mei. Putas ne mortuus homo rursus viuat? Cunctis diebus quibus nũc militio. expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me. et ego respondebo tibi. Operi manuũ tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti. sed parce peccatis meis. ℟. Libera me domine de viis inferni Qui portas ereas confregisti et visitasti infernũ et dedisti eis lumen vt viderent te qui erant in penis tenebrarũ. ℣. Clamantes et dicentes aduenisti redẽptor noster. Qui por Tertia die vacante aiã. Complaceat tibi dñe vt eruas me ad adiuuandum me respice. 2. p̃s. xxxix. Expectans expectaui d. Mñ. Sana dñe animam meam quia peccaui tibi. 2. p̃s. xl. Beatus qui intelligit. Mñ. Sitiuit anima mea ad deum viuum quando veniam et apparebo ante faciem dñi. 2. p̃s. xli. Quemadmodũ desiderat. ℣. In memoria eterna erunt iusti. Ab auditione

mala non timebunt. Pater noster. Lectio .vij.

SPirit⁹ meus attenuabit̄. dies mei bre
uiabunt̄. ⁊ solum mihi sup̄est sepulcrū
Non peccaui: ⁊ in amaritudinib⁹ mo
ratur oculus meus. Libera me ⁊ pone me iu-
xta te. ⁊ cuius vis man⁹ pugnet contra me. Di
es mei transierūt. cogitationes mee dissipate
sunt. torquentes cor meū. Noctem verterūt in
diem. ⁊ rursum post tenebras spero lucem. Si
sustinuero infern⁹ domus mea est. ⁊ in tenebris
straui lectulū meum. Putredini dixi. Pat̄ me⁹
es. mater mea ⁊ soror mea vermib⁹. Vbi est er-
go nūc prestolatio mea ⁊ patiētia mea? Tu es
dn̄e deus meus. ℟. Peccante me quotidie ⁊ nō
me penitente timor mori ꝯturbat me Quia in in-
ferno nulla est redēptio miserere mei deus ⁊ sal-
ua me. ℣. Deus ī noīe tuo saluū me fac ⁊ in virtu
Elli mee Le. viij. te tua libera me Quia
ꝯsūpt̄ carnib⁹ adhesit os meū. ⁊ dereli
cta sūt tm̄mō labia circa dētes meos.
Miseremī mei miseremī mei: saltez vos amici
mei: q: man⁹ dn̄i tetigit me. Quare p̄seq̄mī me
sic̄ d̄s. et carnib⁹ meis sat̄amī? Quis m̄ tribuat
vt scribāt̄ ꝑmōes mei? Quis m̄ det vt exarēt̄ in
libro stilo ferreo ⁊ plūbi lamīa. vl̄ celte sculpāt̄

ĩ silice? Scio enĩ q̃ redẽptor me⁹ viuit ⁊ ĩ nouis
simo die d̃ t̃ra surrectur⁹ sim. et rursuz circũda-
bor pelle mea. ⁊ ĩ carne mea videbo deũ saluato-
rẽ meũ. Quẽ visur⁹ sũ ego ipse. ⁊ oculi mei ꝯspe
cturi sũt. ⁊ ñ ali⁹. Reposita est h̃ spes mea in sinu
meo ℟. Dñe ſm actũ meũ noli me iudicare nihil
dignũ ĩ ꝯspectu tuo egi. Jõ dep̃cor maiestatẽ tuaz
vt tu de⁹ deleas ĩiq̃tates meas. ℣. Amplius laua
me dñe ab ĩiusticia mea ⁊ a delicto meo mũda me

Ir for Lectio.ix tibi soli peccaui. Jõ
tissim⁹ iudas collatiõe facta duodecĩ
milia drachmas argẽti misit hieroso-
lymã. offerri ea ibi ꝓ peccat̃ mortuoꝝ: Juste ⁊
religiose d̃ re surrectiõe cogitãs. Nisi enĩ eos q̃
ceciderãt resurrecturos sparet: supfluũ videret̃
et vanũ orare ꝓ mortuis. E qꝛ cõsiderabat q̃d
hi q̃ cũ pietate dormitionẽ accepãt: optimã ha
berẽt repositã gr̃az. Sctã g̃ ⁊ salubr̃ ẽ cogitatio
ꝓ d̃fũct̃ exorare: vt a pctis soluãt̃. ℟. Liba me
dñe d̃ morte et̃na ĩ die illa trem̃da Qñ celi mouẽ
di sũt ⁊ t̃ra. Dũ vener̃ iudicare sect̃z ꝑ ignẽ. ℣. Dies
illa dies ire calamitat̃ ⁊ miſie dies mag̃ ⁊ amara
valde Qñ ℣. Trem̃s fact⁹ sũ e⁹ ⁊ tĩeo dũ discussio
vẽrit atq̃z vẽt̃a ira. Dũ. ℣. Quid ego miſim⁹ q̃d
dicã vl̃ q̃d faciã dũ nil boni ꝑferã añ tm̃ iudicẽ Li

Septem psalmi penitentiales.

Primus. p̄s. vi. Dñe ne in furore. Secundus p̄s. xxxi. Beati q̄ꝝ remisse. Tertius p̄s. xxxvij Dñe ne in furore. Quartus p̄s. l. Miserē mei deus ꝑm. Quintus p̄s. ci. Dñe exaudi or̄onez meam. Sextus p̄s. cxxix. De profundis clamaui. Septimus p̄s. cxlij Dñe exaudi or̄onē mem. Letania Kyrie eleison. Christe eleison Christe audi nos. Pater de celis deus. Miserere nobis. Fili redemptor mūdi deus. Miserere nobis. Spiritus sancte deus. Mise. nob. Sancta trinitas vnus deus. Miserere nobis. Sancta Maria. Ora pro nobis. Sancta dei genitrix. Ora ꝓ. Sancta virgo virginū. Ora. Sancte Michael. Ora ꝓ Sancte Gabriel. O Sancte Raphael. Ora. Omnes sancti beatorum spirituū ordines. Orate ꝓ. Sancte Johānes baptista. Ora ꝓ Omnes sancti patriarche et ꝓphete. Orate. Sancte Petre. Ora. Sancte Paule. Ora ꝓ. Sancte Andrea. Ora. Sancte Jacobe. Ora. Sancte Johannes. Ora. Omēs sancti apostoli ⁊ euangeliste. Orate pro nobis Sancte Stephane. Ora. Sancte Laurēti. O Sancte Vincenti. O. Sancte Thoma. Ora ꝓ Sancti Johānes ⁊ Paule. Ora. Omēs sancti

martyres. Orate ꝓ. Sancte Martine. Ora ꝓ.
Sancte Nicolae. Ora. Sancte Petre. Ora.
Sancte Etmūde. O. Sancte Malachia. O.
Sancte wilhelme. O. Sancte Benedicte. O.
Sancte Bernarde. O. Sancte Roberte. Ora
Omnes scti ꝯfessores. Orate. Sancta Anna.
Ora. Sancta Maria magdalene. O. Sancta
Agatha. O. Sancta Agnes. O. Sancta Ka
therina. O. Sancta Ursula cū soda.t. O. Om-
nes sctē ꝟgines. O. Omēs scti. Orate ꝓ nobis.
Propitiꝰ esto. Parce nob dñe Ab iminētib
pctōꝝ nr̄oꝝ ꝑiculis. Li.n.d. Adamnatiōe per
petua. Li.n.d. Per mysteriū sctē incarnationis
tue. Li.n.d. Per passionē ⁊ crucē tuā. Li.n.d.
Per gl'iosaꝫ resurrectionē tuā. Li.n.d. Per ad
mirabilē ascēsionē tuā. Li.n.d. Per gram san-
ctispūs paraclyti. Li.n.d. Peccatores. Te ro.
au.n. Ut ꝑacē nob dones. Te ro. Ut eccl'iaꝫ tu
am regē ⁊ defēsare digner. Te ro. Ut loca no
stra ⁊ oēs habitātes i eis visitare ⁊ ꝯsolari di-
gner. Te r. Ut regl'aribꝰ disciplīs nos instruē
digner. Te.ro. Ut fructꝰ t'rę dare ⁊ ꝯſuare di
gner. Te ro. Ut oībꝰ bñfactoribꝰ nr̄is sempit'-
na bona retribuas. Te ro. Ut oībꝰ fidelibꝰ de-
funct requiē et'nā donare digner. Te ro. Fili

dei. Te rō Agnus dei qui tollis peccata mun-
di. Mise. no. Kyrie eleyson. Xhriste eleyson.
Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos indu-
cas in temptationē. Sed libera nos a malo. ℣.
Exurgat deus ⁊ dissipent̄ inimici eius. Et fugiāt
qui oderunt eum a facie eius. Saluū fac populuz
tuū dñe ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ ex-
tolle illos vsqz in eternū. Fiat pax in virtute tua.
Et abundantia in turribus tuis. Dñe exaudi ora
tionem meam. Et clamor meus ad te veniat. Do
minus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Collecta.
Ecclesie tue dñe preces placatus admitte. vt
destructꝫ adūsitatibꝫ ⁊ erroribꝫ vniūsis: secura
Deus a q̄ sctā desideria tibi seruiat libtate.
recta ꝯsilia ⁊ iusta sūt opa: da ꝑuis tuis illam
quā mūdus dare ñ pt pacē: vt ⁊ corda nr̄a mā
datꝫ tuis dedita ⁊ hostiū sblata formidīe: tēpa
Omnipotēs sem- sint tua ꝓtectiōe tr̄nquilla.
pit̄ne ds edificator ⁊ custos hierl̄m ciuitatꝫ sup
ne: edifica ⁊ custodi loca nr̄a cū habitatoribus
suis. vt sint in eis domicilia tr̄nquillitatꝫ ⁊ pacꝫ.
Ineffabilē mīaz tuā dñe nob clemēt̄ ostēde:
vt simul nos ⁊ a peccatꝫ exuas: ⁊ a penis q̄s pro
bis meremur eripias. Per christum.

Finiunt septem psalmi penitentiales.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

In nomine dñi nostri Jesu christi. Incipit breuiariũ per circulũ anni de tpe ⁊ de sanct. ꝑm vsũ ordinis Cistercien. Sabbato ante ꝑmã dñicã aduẽt⁹ dñi ad vs̃ añ Custodit dñs. 4. ps Cõfi

Ecce dies veniũt di- Cap. teãt ꝛc
cit dñs ⁊ suscitabo dauid germẽ iustum: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiẽs erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iusticiaꝫ in terra. D. ℟. Missus est gabriel ꝟ Aue maria. Hymn⁹. Deus creator. ꝟ. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustũ. Aperiatur terra ⁊ germinet saluatorẽ. Ad mgt añ Ecce nomen dñi venit de longinquo ⁊ claritas ei⁹ replet

Excita dñe qm̃s Collecta. orbem terrarũ. i. potentiã tuã ⁊ veni: vt ab iminentib⁹ peccatorum nr̃oꝝ periculis te meream̃ protegente eripi: te liberante saluari. Qui viuis. In cõmemoratiõe beate ꝟginis ꝑ totũ aduentũ in lau. et vs̃ dr̃ Collecta. Deus q̃ d̃ beate marie. Per totũ aduentũ ad compl'. hymn⁹. Quem terra pret'festa sanctoꝝ. Inuitat. Ecce venit rex. Occurramus obuiam saluatori nr̃o ps. Venite ex In. i. n⁹. añ. Dñe in virtute. ps. Ipsum. ꝟ. Ex sion species decoris eius. Deus noster manifeste veniet. Incipit Esaias ꝓpheta Lectio prima.

Visio Esaie filij amos quã vidit super iudam ⁊ hierusalẽ in diebus oçie ioatham achas ⁊ eçechie reguz iuda. Audite celi ⁊ auribus ꝑcipe terra: qm̃ dñs locutus est. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aũt spreuerunt me. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Aspiciens a longe ecce video dei potentiam venientem ⁊ nebulam totam terram tegentem Ite obuiam ei ⁊ dicite. Nuncia nobis si tu es ipse. Qui regnatur⁹ es in populo israel. ℣. Quiqꝫ terrigene ⁊ filij hominum simul in vnum diues ⁊ pauper. Ite obuiam. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph qui sedes super cherubin. Nũcia nobis si. ℣. Excita domine potentiam tuam ⁊ veni vt saluos facias nos. Qui regnaturus es in populo.

Lectio.ij.

Cognouit bos possessorem suũ: ⁊ asinus ꝑsepe dñi sui. Israel nõ coguit me populus meus non intellexit. De genti peccatrici. populo graui iniquitate: semini nequã: filijs sceleratis Tu autem domine miserere nostri. ℟. Aspiciebam in visu noctis ⁊ ecce in nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honor ⁊ omnis populus tribus ⁊ lingue seruient ei. ℣. Potestas eius potestas eterna que non aufere-

tur ⁊ regnum eius quod non corrumpetur. Et da

Dereliquerunt dñm Lectio.iij. tum est ei.
blasphemauerũt sanctum israel: ab aliena
ti sunt retrorsum. Super quo percutiaz vos vl
tra addentes preuaricationẽ. Omne caput lan
guidum ⁊ oẽ cor merens: a planta pedis vsq;
ad verticem non est in eo sanitas. Tu autem
dñe miserere nostri. ℟. Missus est gabriel an
gelus ad mariam virginem desponsatam ioseph
nuncians ei verbum ⁊ expauescit virgo de lumi
ne ne timeas maria inuenisti gratiam apud do
minum. Ecce concipies et paries et vocabitur
altissimi filius. ℣. Aue maria gratia plena do
minus tecum. Ecce concipies et paries et voca

Vlnus ⁊ liuor ⁊ plaga Lectio.iiij. bitur.
tumens non est circũligata: nec curata me
dicamine: neq; fota oleo. Terra vestra deserta
ciuitates vestre succense sunt igni. regionez ve
stram coram vobis alieni deuorant ⁊ desolabi
tur sicut in vastitate hostili. Tu autem dñe mi
serere nostri. ℟. Aue maria gratia plena dñs te
cum. Spiritussanctus superueniet in te et virtus al
tissimi obumbrabit tibi quod enim ex te nascetur
sanctum vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet
istud quoniam virum non cognosco et respon

dens angelus dixit ei. Spūs sanctus. In.ij.nº
añ. Dñs defensor ps. Dñs illu. ℣. Egredietur dñs
de loco sctō suo. Ueniet vt saluet populū suum.
Relinquetur filia sion vt vmbra Lectio.v.
culū in vinea: ⁊ sicut tuguriū in cucumera-
rio. sicut ciuitas que vastat. Nisi dñs exercitu
um reliquisset nobis semē: quasi sodoma fuisse
mus: ⁊ quasi gomorra similes essem⁹. ℟. Sal-
uatorē expectamus dñm iesum christum. Qui
reformabit corpus humilitatis nostre configu-
ratum corpori claritatis sue. ℣. Sobrie ⁊ iuste ⁊
pie viuam⁹ in hoc seculo expectā tes beatā spez
et aduentum glorie magni dei. Qui re. Lec.vi.
Audite verbum dñi p̄ncipes sodomoꝝ. p-
cipite auribus legem dei nostri populus
gomorre. Quo mihi multitudinē victimarum
vr̄arū dicit dñs. Plen⁹ sum. Holocausta arie
tum ⁊ adipem pinguiū ⁊ sanguinē vituloruz et
agnorum ⁊ hircoꝝ nolui. ℟. Audite verbum
dñi gentes ⁊ annūciate illud in finibus terre et
in insulis que ꝓcul sunt dicite Saluator noster
adueniet. ℣. Annūciate ⁊ auditum facite loq̄mi
ni ⁊ clamate. Saluator noster. Lectio.vij.
Cum veniretis ante conspectum meum. q̄s
quesiuit hec de manibus vestris. vt ambulare-

tis in atrijs meis. Ne afferatis vltra sacrificiū
frustra: incensum abominatio est mihi. ℟. Ec-
ce virgo concipiet ⁊ pariet filium dicit dñs ⁊ vo
cabitur nomen eius Admirabilis deus fortis. ℣.
Super solium dauid ⁊ super regnum eius sede-
bit in eternum. Admirabilis deus. Lectio. viij

Iniqui sunt cetus vestri. kalendas vestras
et solennitates vestras odiuit anima mea
Facta sunt mihi molesta. Laboraui sustinens.
Et cum extenderitis manus vestras: auertam
oculos meos a vobis. ℟. Obsecro dñe mitte
quem missurus es vide afflictionē populi tui Si
cut locutus es veni ⁊ libera nos. ℣. Memento
nostri dñe in beneplacito populi tui visita nos ī
salutari tuo. Sicut. In. iij. nō. añ. Allelnia. Cañ
Dñe miserere. ℣. Egredietur virga ꝺ radice ies
se. Et flos de radice eius ascendet. Lectio sancti
euangelij scdm Marcum.

Initium
euangelij Jesu christi filij dei sicut scri
ptum est in Esaia ꝓpheta. Ecce mitto
angelum meum ante faciem tuam qui prepa-
rabit viam tuam ante te. Vox clamātis in de-
serto parate viam dñi: rectas facite semitas ei
us. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdem
Onferēdū est venerabilis Bede p̄sbyteri

hoc euangelij marci ꝓncipiū. ꝓncipio matthei quo ait: Liber generationis ihesu christi filij dauid filij abraam. atq; ex vtroq; vnus dñs noster ihesus christus dei z hois filius intelligēdus ℟. Letentur celi et exultet tra iubilate montes laudem quia dñs noster veniet. Et pauperꝫ suorum miserebitur. ℣. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Et pauperum suorum. Lectio. x.

HIpte ꝓmus euāgelista filiū hois eū vocat secundus filiū dei nominat. vt a minoribꝰ paulatim ad maiora sensus noster exurgeret: ac per fidem z sacramenta humanitatꝫ assumpte ad agnitionem diuine eternitatꝫ ascenderet. ℟. Zlieni non transibūt per hierusalem amplius. Nam in illa die stillabunt montes dulcedinem et colles fluēt lac et mel dicit dñs. ℣. Ego veniam dicit dñs et sanabo contritionē populi mei. Nam in illa die stillabunt. Lectio. xi.

HIpte qui humanam erat gñationem descripturus a filio hominis cepit dauid videlicet siue abrae. de quorum stirpe substantiam carnis assumpsit. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Montes israel ramos vestros expandite et florete et fructus facite. Prope est vt veniat dies domini. ℣. Rorate celi desuper z nu

bes pluant iustuz aperiatur terra ⁊ germinet
Apte his qui Le.xij saluatorez. Prope est.
librum suum ab initio euangelice predica-
tionis inchoabat filiuz magis dei appellare vo
luit dñm nostrum iesum christuz · quia nimirũ
et humane nature erat de progenie patriarcha
rum siue regum veritatem carnis suscipere · ⁊ di
uine fuit potentie euangelium mundo predica-
re. Tu autem dñe miserere nosti. ℟ Conforta
mini manus fatigate ⁊ genua dissoluta robora-
mini qui pusillo animo estis · mente conualesci
te · me timete dicit dñs quia venio. Disrumpe-
re iugum captiuitatis vestre. ℣ Ciuitas hie-
rusalem noli flere quia cito veniet salus tua.
Disrumpere. Initium sancti euangelij scdm
marcum.
Initium euangelij iesu chri-
sti filij dei sicut scriptum est in esaia p-
pheta. Ecce mitto angelum meum an
te faciem tuam qui preparabit viam tuam an-
te te. Vox clamantis in deserto parate viã do
mini: rectas facite semitas eius. Fuit iohannes
in deserto baptiçans ⁊ predicans baptismum
penitentie in remissionẽ peccatorum. Et egre-
diebatur ad illum omnis iudee regio · ⁊ hiero-
solymite vniuersi · ⁊ baptisabãtur ab illo in ior

dane flumīe ꝯfitentes pctā sua. Et erat Johs
vestit⁹ pil' cameli ⁊ çona pellicea circa lūbos ei⁹
⁊ locustas ⁊ mel siluestre edebat ⁊ p̄dicabat di
cēs: Veīt fortior me p⁹ me: cui⁹ ñ sū dign⁹ ꝓcū
bens soluē corrigiā calciam̄to ꝛ ei⁹. Ego bapti
çaui vos aq̄: ille ꝟo baptiçabit vos spūsctō.
Amē. Te decz laus. Coll'. Excita d.q. vt s̄. In
Ecce venio Cap̄. lau. añ. All'a. p̄s. Miserē
cito ⁊ merces mea mecū ē reddē vnicuiq;
ꝟm opa sua. ℟. Veni ad liberādū nos dñe de⁹
v̄tutū ꝟ. Et oñde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Hym
nus. Splēdor p̄ne. ꝟ. Emitte agnū dñe dña
torē t're. De pet̄ deꝟti ad mōtē filie siou. Ad bñ
añ. Spūssctūs ī te descēdet maria ne timeas ha
beb ī vtero filiū dei all'a. 8. Coll'. Excita do.q.
vt s̄. Ad horas diei añ. All'a. Ad .iij. hymn⁹.
Fratres: Sciētes q̄ ho- Cap̄ Cōditor al.
ra ē iam nos d̄ somno surgē: nūc enī ꝓpior
est nr̄a salus quā cum credidimus. Deo gr̄as.
ꝟ. Timebunt gentes nomen tuum dñe. Et om-
nes reges terre gloriam tuam. Collecta. Excita
dñe quesumus potentiā tuam. Ad .vi. Capl'm
Ecce dies veniunt. vt supra ad vs̄. ꝟ. Memē
to nr̄i dñe in beneplacito populi tui. Visita
Vscipiamus Collecta nos in salutari tuo.

domine mīam tuam. in medio templi tui. ⁊ re-
paratiōis nostre ventura solennia cōgruis ho-
noribus precedamus. Per. Ad.ix. Capitulum

IN diebus illis saluabit̄ iuda ⁊ israel habi
tabit confidenter ⁊ hoc est nomen qd̄ vo-
cabunt eum dn̄s iust⁹ nr̄. ℣. Dn̄e ds̄ v̄tutū con
uerte nos. Et on̄de faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Colle.

Conscientias nostras quesum⁹ dn̄e visitan-
do purifica: vt veniēs iesus christ⁹ fili⁹ tu⁹
dn̄s nr̄ paratā sibi ī nob̄ īueniat māsionē. Per
eundē. In.ij. vs̄ an̄. Dixit dn̄s. Cap̄. Frēs sciē
tes. vt s̄ ad.iij. R. Tu exurgēs dn̄e misereberi
sion. ℣. Quia tp̄s miserēdi ei⁹ qr̄ vēit tp̄s. Mi
Hymn⁹. De⁹ creator. ℣. Rorate ce. Ad mg̃t
an̄. Ne timeas maria īuenisti gr̄am apud dn̄m
ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū al. 8. Coll. Excita d.
Priuatj diebꝫ ꝑ totū aduētū Inuit. Regē ven
turū dn̄z. Uenite adorem⁹. p̄s. Venite. Hym-
nus. Eterne rex. An̄. ⁊ p̄s feriales. ℣. sic in dn̄i

Erbū qd̄ ca p̄ma. Feria.ij. L.i. Esa.2.
vidit esaias fili⁹ amos sup̄ iudā ⁊ hie-
rusalē. Et erit ī nouissimis diebꝫ p̄pa-
tus mōs dom⁹ dn̄i ī v̄tice mōtiū. ⁊ eleuabit̄ su-
per colles ⁊ fluent ad eum omnes gentes. R.
Aspiciens a longe. cum suo vltimo ℣ solum.

Et ibũt populi multi ⁊ dicẽt: Ve Lectio.ij
nite ascẽdam⁹ ad montẽ dñi ⁊ ad domuz
dei iacob ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabi
mus in semit⁹ ei⁹ q: d̄ sion exibit lex ⁊ ꝟbũ dñi
de hierusalẽ. ℟ Aspiciebam. Lectio.iij.
Et iudicabit gẽtes ⁊ arguet ꝑplos multos
et ꝯflabũt gladios suos in vomeres ⁊ lanceas
suas ĩ falces. Nõ leuabit gẽs ꝯ gentẽ gladiuz
nec exercebũt vltra ad p̄liũ. Dom⁹ iacob veni
te ⁊ ambulem⁹ in lumĩe dei nr̄i. ℟ Missus est.
vt s̄ in dñica. In.ij.n°. añ Alleluia. Capitulũ
Saluatorẽ expectam⁹ dñm nr̄m iesuz chri
stum q̄ reformabit corpus hũilitat⁹ nr̄e cõ
figuratũ corpi claritat⁹ sue. ꝟ Egredieť. Colle.
Prope esto dñe oĩbꝫ expectãtibꝫ te ĩ veri
tate vt ĩ aduẽtu filij tui dñi nr̄i placit⁹ tibi
actibꝫ p̄ntem̄. Per e. In lau. añ In illa die stil
labũt mõtes dulcedinẽ ⁊ colles fluẽt lac ⁊ mel al
leluia. 8. Capl'm Frẽs sciẽtes q: hora ꝛc. vt s̄.
℟ Veni ad liberãdũ. Hymn⁹ Splẽdor p̄ne
ꝟ Emitte agnũ. quere oĩa s̄ in dñica. Ad bñ.
añ Angelus dñi nũciauit marĩe ⁊ ꝯcepit de spi
ritusctõ alla. i. Nõ q̄ ĩ lau ⁊ ad vs̄ p totũ ad
uẽtũ p̄t q̄z in ieiunijs q̄ttuor tp̄m capl'a ⁊ coll'd
p̄cedẽti dñica dicũt. Ad.i.añ Jocũdare filia

sion ⁊ exulta sat filia hierl'm al. 8. Ad. iij. hym-
nus. Cōditor al. An. Ecce dñs veniet ⁊ oēs scī
ei⁹ cū eo ⁊ erit ī die illa lux mag̃ alla. 5. Capl'm
Non auferet sceptr̄ de iuda ⁊ dux de femo-
re ei⁹ donec veniat q̄ mittēdus ē: ⁊ ipse erit
expectatio gētiū. ℣. Timebūt gentes. Collecta
Excita dñe potētiā tuā ⁊ vem: ⁊ qd̄ eccl'ie
tue ꝓmisisti vsq̄ ī finē seculi clem̄t opare.
Qui vi. Ad. vi. an. Oēs sitiētes venite ad aq̄s
Prope Cap. q̄rite dñz dū inueniri p̄t al 7.
est vt vēiat tp̄s ei⁹ ⁊ dies ei⁹ ñ elōgabunt
miserebit eni dñs iacob ⁊ eliget adhuc d̄ israel
et req̄escē eos faciet sup̄ humū suā. ℣. Mem̄to
Presta q̄s op̄s d̄s vt redēptio Coll. nr̄i d.
nis nr̄e ventura solēnitas ⁊ p̄nt nob̄ vite
subsidia ꝯferat ⁊ et̄ne btitudīs p̄mia largiatur
Per. Ad. ix. an. Ecce veniet ꝓpheta magn⁹ ⁊ ip
Qui vētur⁹ ē Cap. serenouabit hierl'm al. 7
veniet ⁊ nō tardabit Jā nō erit timor ī fi-
nib⁹ nr̄is qm̄ ipse ē saluator nr̄. ℣. Dñe d̄s v̄tutū
Ventes nr̄as q̄s dñe luīe tue visita Coll.
tiōis illustra vt eē te largiēte mēam̄ ⁊ int̄
ꝓspera hūiles ⁊ int̄ adūsa securi. p. Ad vs. an.
Nos q̄ viuim⁹ ⁊c. Cap. Frēs sciētes. R. Tu ex-
urgēs. Hymnul. De⁹ creator. ℣. Rora. ce. Ad

magt an̄. Hierusalē respice ad oriētē ⁊ vide al. ⁊
Coll. Excita d.q. Ad cōpl. hymn⁹. Quez tra.
Hic ordo p̄ totā hebdomadaz ꝑuet. excepti q̄
ad bn̄. ⁊ mgt ꝓprie bn̄t an̄. Feria.iij. Lectio.i.

PRoiecisti ꝓplm tuū domū iacob. q̄ re-
pleti sunt vt olim. ⁊ augures habue-
rūt vt philistijm. ⁊ pueri alienis adhe-
serūt. Repleta ē tra argēto ⁊ auro: ⁊ nō est finis
ET repleta ē tra ei⁹ Lect.ii. thesauroꝝ ei⁹.
equis. ⁊ innūerabiles q̄drige ei⁹. ⁊ repleta
est tra ei⁹ idolis. opus m anuū suaꝝ adorauerūt
qd̄ fecerūt digiti eoꝝ: Incuruauit se hō ⁊ hūilia
tus ē vir. nō g̊ dimittas eis. Lectio.iij.
INgredere in petra. ⁊ abscondere in fossa
humo a facie timoris dn̄i ⁊ a gloria maiestatis
ei⁹. Oculi sblimis hoīs hūiliati sunt. ⁊ incurua-
bit altitudo viroꝝ. R. de dn̄ica p̄ hebdomadā
alternatim repetāt. Ad bn̄. an̄. Gaude ⁊ letare fi-
lia sion q̄ ecce ego venio ⁊ habitabo ī medio tui
dicit dn̄s. i. Ad mgt an̄. Erū pāt mōtes iocūdi
tatē ⁊ colles iusticiā q̄ lux mūdi dn̄s cū potētia
EXaltabit aūt Feria.iiij. L.i. venit. 7.
dn̄s solus ī die illa: q̄ dies dn̄i exer-
cituū sup oēz supbū excelsū. ⁊ sup oēz
arrogātē ⁊ hūiliabit ⁊ sup oēs cedros libani sb

limes ⁊ erectas. ⁊ sup oēs querc⁹ basan. ⁊ super
oēs mōtes excelsos. ⁊ sup oēs colles eleuatos.
et sup omnem turrim excelsam. ⁊ super omnem
murum munitum. ⁊ super omnes naues thar-
sis. ⁊ sup oē qd visu pulcrū est. Lectio. ii.
Et incuruabit oīs sblimitas hoīuz. ⁊ hūi-
liabit altitudo viroꝝ. Et eleuabit dñs solus in
die illa. ⁊ idola penit⁹ ꝯterēt. Et introibūt spe-
luncas petrarū ⁊ voragīes tre. a facie formidīs
dñi ⁊ a gl'ia maiestat ei⁹. cū surrexerit pcutē trā
In die illa pijciet hō oīa idola argē- L. iij.
ti sui. ⁊ simulacra auri sui q̄ fecerat sibi vt
adoraret talpas ⁊ vesptiliōes: ⁊ ingredieť fissu
ras petrarū. ⁊ cauūnas saxoꝝ a facie formidinis
dñi. ⁊ a gl'ia maiestat ei⁹ cū surrexerit pcutē trā
Ad b an. De siō exibit lex. ⁊ vbū dñi d hierl'm 7
Ad mgt an. Ueniet fortior me p⁹ me cui⁹ ñ sum
dign⁹ soluere corrigiā calciam̄toꝝ ei⁹. 8
Quiescite ab hoīe cui⁹ spi Feria. v. L. i.
ritus in naribus eius: quia excelsus re
putatus est ipse: Ecce enim dominator domi-
nus exercituū auferet a hierl'm ⁊ a iuda validū
et fortē ⁊ oē robur pāis. ⁊ oē robur aq̄. ⁊ fortē ⁊
viꝝ bellatorē. ⁊ iudicē. et ꝓphaz. ⁊ ariolū ⁊ senez
pncipē sup q̄nq̄gīta. ⁊ honorabilez vultu. ⁊ ꝯsi-

liarium ⁊ sapiētem de architect⁹ ⁊ prudētē elo/
ET dabo pueros p̄ncipes L.ij. quij mistici.
eoꝝ: ⁊ effemīati dñabūt eis: Et irruet ꝓpl's
vir ad virū· vnusq̄sq̄ ad ꝓximū suū. Tumul/
tuabit puer ꝯ senē· ⁊ ig̊bilis ꝯ nobilē. Lect.iij.
APprehēdet enī vir frēm suū domesticū pa
tris sui ⁊ dicet· Vestimētū t̄ ē p̄nceps esto
nr̄. Ruina aūt h̄ sb̄ māu tua. Rñdebit ī die illa
dicēs: Nō sū medicus· ⁊ ī domo mea nō ē pa/
nis neq̄ vestimētū· nolite me ꝯstituere p̄ncipē
ꝓpl'i. Ad bñ.añ. Bñdicta tu ī mulierib⁹ ⁊ bñdi/
ctus fruct⁹ vēt.] tui. 7. Ad magt añ. Expectabo
dñm salvatorē meū ⁊ p̄stolabor eū dū ꝓpe ē al. 7
FOit hierusalē ⁊ iudas Feria.vi.L.i.
ꝯcidit· q̄r lingue eoꝝ ⁊ adīuētiōes eo/
rū ꝯ deū· vt ꝓuocarēt oculos maiesta
tis ei⁹. Agnitio vult⁹ eoꝝ rñdebit eis· ⁊ pctm̄
suū q̄si sodoma p̄dicauert· nec abscōderūt. Ve
aīe eoꝝ· qm̄ reddita sunt eis mala. Lect.ij.
DIcite iusto qm̄ bñ· qm̄ fructū adīuētionū
suarū cōedz. Ve impio ī malū· retributio ma/
nuū ei⁹ fiet ei: Populū meū exactoēs sui spolia
DOpu L.iij. uerūt· ⁊ mlieres dñate sūt ei⁹.
le me⁹ q̄ btm̄ te dicūt ipsi te decipiūt· ⁊ viā
gressuū tuoꝝ dissipāt. Stat ad iudicādū dñs

et stat ad iudicādū ꝑplos. Dñs ad iudiciū veni-
et cū senibꝫ ꝑpli sui. ⁊ ꝑncipibꝫ eiꝰ. Vos enī de-
pasti estis vineā meā. ⁊ rapina paupis ī domo
vr̄a. Ad bñ añ. Ecce veniet ds ⁊ hō de domo da
uid sedere ī throno alla. i. Ad mgt añ. Ex egyp-
to vocaui filiū meū veniet vt saluet ppl'm suū. 7.

Quare atteritꝭ ꝑplm. Sabbato Lec. i.
O meū. ⁊ facies pauperū cōmolitꝭ dic̄ do
minꝰ exercituū. Et dixit dñs ds. Pro
eo ꝙ eleuate sunt filie sion ⁊ ābulauerūt collo ex-
tēto. ⁊ nutibꝫ oculoꝝ ibāt ⁊ plaudebāt. Et ābu
labāt pedibꝫ suis ⁊ cōposito g̃du īcedebāt. De-
caluabit dñs ꝟticē filiarū sion. ⁊ dñs crinē ea-
rū nudabit.

In illa die auferet dñs Le. ij.
ornatū calciam̄toꝝ ⁊ lunulas ⁊ torques ⁊
monilia. ⁊ armillas. ⁊ mitras. ⁊ discrimīalia. et
pichelidas. ⁊ murenulas. ⁊ olfactoriola. ⁊ inau-
res ⁊ anulos. ⁊ gēmas ī frōte pēdētes. ⁊ mutato
ria. ⁊ palliola. ⁊ linteamīa. ⁊ acus ⁊ specula ⁊ sin

Et erit ꝑ L. iij. dones ⁊ vittas ⁊ teristra.
suaui odore fetor. ⁊ ꝑ çona funiculꝰ ⁊ ꝑ cri
spāti crine caluiciū. ⁊ ꝑ fascia pectorali cilicium
Pulcerrimi q̄z viri tui gladio cadent. ⁊ fortes
tui in p̄lio. Et merebūt atqꝫ lugebūt porte eius
et desolata in t̄ra sedebit. Ad bñ. añ. Ueni do

mine visitare nos in pace vt letemur corã te cor
Decunqꝫ scri Ad vs Cap. de perfecto.
pta sunt ad nostram doctrinaꝫ scripta sũt:
vt per patientiam ⁊ consolationẽ scripturaruꝫ
spem habeamus. D. Hoc capl'm dicitur in lau
dibus per totam hebdomadam sicut ⁊ capitu
la duarũ hebdomadarũ sequentiũ excepti do
minicis diebus. R. Ecce dñs veniet. Ad mgt
an. Sion noli timere ecce deus tuꝰ veniet alle.
Excita dñe corda nostra ad pre Collecta.
parandas vnigeniti tui vias: vt per eius
aduentum purificatis tibi mẽtibus seruire me
reamur. Per eundẽ dñm nostrum Jesum chri
stum filium tu. Dñica.ij. Inuitatj. Rex noster
adueniet christus quem Johaães predicauit ag
num esse venturum. ps. Venite. v. Ex sion spe.
Cantabo dilecto meo canti Lectio.i.
cum patrueli meo vinee sue. Vinea
facta est dilecto meo ĩ cornu filio olei
et sepiuit eam ⁊ lapides elegit ex illa ⁊ planta
uit eam electam ⁊ edificauit turrim in medio ei
us: ⁊ torcular extruxit in ea ⁊ expectauit vt fa
ceret vuas ⁊ fecit labruscas. Tu autem dñe mi
serere nostri. R. Hierusalem cito veniet salus

tua quare merore consumeris nunquid consilia
rius non est tibi quia innouauit te dolor. Salua
bo te ⁊ liberabo te noli timere. ℣. Ego enim dele
ui vt nubem iniquitates tuas ⁊ quasi nebulã pec
Nunc ergo ha- Lectio. ij. cata tua. Salua.
bitatores hierusalem ⁊ viri iuda: iudicate
inter me ⁊ inter vineam meã. Quid c̃ qd̃ de-
bui vltra facere vinee mee ⁊ non feci ei? An q̃
expectaui vt faceret vuas ⁊ fecit labruscas? Tu
autem dñe miserere nostri. ℟. Ecce dominus
veniet ⁊ omnes sancti eius cum eo ⁊ erit in die il-
la lux magna ⁊ exibunt de hierusalez sicut aqua
munda. Et regnabit dominus in eternum super
omnes gentes. ℣. Ecce cum virtute veniet ⁊ re-
gnum in manu eius ⁊ potestas ⁊ imperium. Et re
Et nunc ostendam vo- Lectio. iij. gnabit.
bis quid faciam vinee mee. Auferam se-
pem eius ⁊ erit in direptionem. Diruam mace
riam eius ⁊ erit in conculcationem ⁊ ponã eam
desertam. Non putabitur ⁊ non fodietur ⁊ as-
cendent super eam vepres ⁊ spine ⁊ nubibus
mandabo ne pluant super eam imbrem. Tu au
tem dñe miserere nr̃i. ℟. Hierusalẽ surge ⁊ sta ĩ
excelso ⁊ vide. Jocũditatẽ q̃ vẽiet tibi a deo tuo.

℣. Leua in circũitu oculos tuos ⁊ contemplare.
Vinea dñi exercituũ L.iiij. Jocunditatem.
domus israel est. ⁊ vir iuda germẽ delecta
bile eius. Et expectaui vt faceret iudiciũ. ⁊ ecce
iniquitas: ⁊ iusticiam ⁊ ecce clamor. ℟. Ciuitas
hierusalem noli flere quoniam dolnit dñs sup te.
Et auferet a te omnẽ tribulationẽ. ℣. Ecce in for
titudine veniet ⁊ brachium eius dñabitur. Et au
Ve qui coniũgitis domũ ad domũ. Lect. v.
et agrum agro copulatis. vsq; ad termi
nũ loci. Nunquid habitabitis soli vos in me
dio terre? In auribus meis sunt hec dicit dñs
exercituũ: nisi domus multe deserte fuerint grã
des ⁊ pulcre absq; habitatore. ℟. Ecce veniet
dñs protector noster sanctus israel. Coronam re
gni habens in capite suo. ℣. Et dñabitur a mari
vsq; ad mare ⁊ a flumine vsq; ad terminos orbis
terre. Coronam regni habens. Lectio. vi.
Decem iugera vinearum faciunt lagunculã
vnam. ⁊ triginta modij sementis facient modi
os tres. Ve qui consurgitis mane ad ebrietatẽ
sectandam. ⁊ potandum vsq; ad vesperum vt
vino estuetis. ℟. Sicut mater consolatur fili
os suos ita consolabor vos dicit dñs ⁊ de hieru
salem ciuitate quã elegi veniet vobis auxiliuz.

Et videbitis ⁊ gaudebit cor vestrum. ℣ Dabo i
sion salutem ⁊ in hierusalem gloriam meam. Et
Ethara ⁊ lyra ⁊ tympanū ⁊ tibia Lec. vij.
et vinū in conuiuijs vestris: ⁊ opus dñi nō
respicitis: nec opera manuū eius considerat⁹:
Propterea captiu⁹ ductus ē populus meus q⁹
non habuit scientiam: ⁊ nobiles eius interierūt
fame: ⁊ multitudo eius siti exaruit. ℟ Hierusa
lem plantabis vineam in montibus tuis ⁊ exul/
tabis quia dies dñi veniet surge sion conuertere
ad dñm tuū gaude ⁊ letare iacob. Quia de me/
dio gentium saluator tuus veniet. ℣ Exulta sa/
tis filia sion iubila filia hierusalem. Quia de
Propterea dilatauit infernus Lectio. viij
animam suam ⁊ aperuit os suum absq; vl/
lo termino ⁊ descendent fortes eius ⁊ populus
eius ⁊ sublimes eius gloriosiq; eius ad eū. Et
incuruabitur homo ⁊ humiliabit̄ vir ⁊ oculi sb̄
limiū deprimentur. Et exaltabitur dñs exerci
tuum in iudicio ⁊ deus sanctus sanctificabitur
in iustitia. Et pascentur agni iuxta ordinem su
um ⁊ deserta in vbertatē versa aduene come/
dent. Tu autem dñe miserere nostri. ℟ Egre
dietur dñs de samaria ad portam que respicit
ad orientem ⁊ veniet in bethleem ambulans su/

per aquas redemptionis iude. Tunc saluus erit
omnis homo quia ecce veniet. ℣. Et preparabit
in misericordia solium eius ⁊ sedebit super illud
iudicans in equitate. Tunc saluus. Scdm Lu.
In illo tempore dixit Jesus discipu-
lis suis. Erũt signa in sole ⁊ luna ⁊ stel-
lis ⁊ in terris pressura gentium pre cõ
fusione sonitus maris ⁊ fluctuũ arescentibꝫ ho-
minibus pre timore ⁊ expectatione que super-
uenient vniuerso orbi. Et reliqua. Omelia le-
ctionis eiusdẽ beati Gregorij pape. Lix.
Dominus ac redẽptor noster paratos nos
inuenire desiderans. senescentem munduꝫ que
mala sequãtur denunciat. vt nos ab eius amo-
re compescat. Appropinquantẽ eius terminum
q̃te percussiones p̃ueniant innotescit vt si deũ
metuere in tranquillitate nolumus. vicinũ eiꝰ
iudicium vel percussionibus attriti timeamus.
℟. Ecce veniet dominus p̃nceps regum terre.
Beati qui parati sunt occurrere illi. ℣. Para-
tus esto israel in occursum domini quoniam ve-
Hic lectioni sancti Lectio. x. nit. Beati q̃.
euangelij quam modo vestra fraternitas
audiuit. paulo superius dominus premisit di-

cens: Exurget gens contra gentem ⁊ regnum
aduersus regnum · ⁊ erunt terremotus magni
per loca · ⁊ pestilentie ⁊ fames. ℟. Ecce appare-
bit dominus ⁊ non mentietur · Si moram fecerit
expecta eum quia veniet ⁊ non tardabit · ℣. Ec-
ce dominus noster cum virtute veniet vt illumi
net oculos seruorum suorum · Si moram. Le. xi.

ATque quibusdam interpositis hoc q̄ modo
audistis adiunxit: Et erunt signa in sole ⁊
luna ⁊ stellis · ⁊ in terris pressura gentium pre
confusione sonitus maris ⁊ fluctuū. Ex quibus
profecto omnibus alia iam facta cernim⁹: alia
in proximo ventura formidamus. ℟. Festina
ne tardaueris domine. Et libera populum tuum
℣. Veni domine ⁊ noli tardare relaxa facinora ple

GEntem super Lectio. xi
gentem exurgere earumq̄ pressuram terr
insistere · plus iam in nostris tribulationibus
q̄ in codicibus legimus. Ex terremotus vr-
bes innumeras subruat · ex alijs mundi partī-
bus satis quam frequenter audiuimus. Tu au
tem domine miserere nostri. ℟. Rex noster ad
veniet christus. Qnē Johannes predicauit agnū
esse vēturū. ℣. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā

mundi. Quem iohannes pre. Scdm Lucam.

In illo tempore. Dixit iesus discipul' suis. Erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stell' et in terris pressura gentiũ pre ꝯfusione sonitus maris ⁊ fluctuũ. arescentib⁹ hoĩbus pre timore ⁊ expectatione que supuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celorum mouebunt'. Et tunc videbunt filium hominis venientem ĩ nubibus cũ potestate magna ⁊ maiestate. His autem fieri incipientibus respicite. ⁊ leuate capita vestra. quoniam appropinquat redẽptio vestra. Et dixit illis similitudinem: Videte ficulneam ⁊ omnes arbores cum producunt iam ex se fructum: scitis quoniam prope est estas: Ita ⁊ vos cum videritis hec fieri: scitote quoniam prope est regnum dei. Amen dico vobis quia non preteribit generatio hec donec omnia fiant. Celum ⁊ terra transibunt: verba autẽ mea non transibunt. Amen. Collecta Excita domine corda nostra ad preparandas vnigeniti tui vias ꝛc. In laudibus capl'm Ecce venio cito ⁊ merces mea mecum est ꝛc. ℟. Osten de nobis domine. misericordiam tuam. ℣. Et salutare tuum da nobis. Ad bñ. aĩ Sup solium dauid ⁊ sup regnũ ei⁹ sedebit ĩ eternũ alle. 8

Ad.vi.et ad.ix.Capl'a ꝟ.coll'. sicut in p̄cedenti
dn̄ica. Ad mag̃t an̄. Beata es maria que cre-
didisti ꝑficientur in te que dicta sunt tibi a do
mino alleluia. 8. Priuatis diebꝫ per hāc heb-
domadam fiat per oīa sicut in hebdomada pre
cedente. exceptis lectionibꝫ ℞.an̄.ad horas et
ad bn̄.⁊ mag̃t ⁊ coll'.ad lau.et vs̄ Feria.ij.L.i.

Ve qui trahitis iniquitatē in funiculis
vanitat⁊ quasi vinculū plaustri pec-
catum. Qui dicitis festinet ⁊ cito ve-
niat opus eius. vt videamus ⁊ appropiet ⁊ ve-
niat consilium sancti israel. ⁊ sciem⁹ illud. Le.ij.

Ve qui dicitis bonū malum. ⁊ malum bonū
ponentes tenebras lucem ⁊ lucem tenebras
ponētes amarū dulce. ⁊ dulce ī amar̄: Ve qui
sapiētes estis ī oculis vr̄is. ⁊ corā vob̄metipsis

Ve q̄ potētes estis ad bibē. L.iij. prudētes.
dū vinū: ⁊ viri fortes ad miscēdā ebrieta-
tem: Qui iustificat⁊ impiū ꝓ mūeribꝫ. ⁊ iusticiā
iusti aufert⁊ ab eo. Propterea sic̄ stipulā vel lig̃
ignis ⁊ calor flāme exurit: sic radix eor̄ q̄si fa-
uilla erit. ⁊ germē eor̄ vt puluis ascēdet. Re.re
q̄re ī p̄cedēte dn̄ica. In lau. an̄. Ecce ī nubibus
celi dn̄s veniet ī ptāte mag̃ alla. i.Cap̄.⁊ ad vs̄
Quecūq̄ sep̄ta. ℞ Oñde nob̄ d. Ad bn̄.an̄.

celo veniet dñator dñs ⁊ ī mãu ei⁹ honor ⁊ impe
rium. 7. Collecta ⁊ ad vs̃ vt ī dñica. Ad.i.añ.
Urbs fortitudinis nostre sion saluator ponetur ī
ea murus ⁊ ante murale aperite portas quia no-
biscum deus alleluia. 7. Ad magt añ. Ecce ap-
parebit dñs ⁊ non mentiet̃ si moram fecerit expe
cta eum quia veniet ⁊ non tardabit alla. 7. Ad
vi.añ. Montes ⁊ colles cantabũt corã deo lau-
des ⁊ oĩa ligna siluarũ plaudent manib⁹ qm̃ ve-
niet dñs dñator ī regnũ eternũ alleluia alleluia. i
Ad.ix.añ. Ecce dñs nr̃ cum v̄tute veniet vt illu-
minet oculos ſuor̄ suor̄ alleluia. 3. Ad magt añ
Ecce rex venit dñs terre ⁊ ipse auferet iugum cap
tiuitatis nr̃e. 7. Cetera oĩa sicut in alia hebdo-
mada. Feria.iij. Lectio.i.
Abiecerunt
legem dñi exercituũ. ⁊ eloquiũ sancti
israel blasphemauer̃t. Ideo irat⁹ est fu
ror dñi in populo suo: ⁊ extẽdit manũ suaz sup
eũ. Et ꝑcussit eum ⁊ ꝯturbati sunt montes: ⁊ fa
cta sunt morticina eor̄ quasi stercus in medio
In oĩbus his non est Lectio.ij. platearũ.
auersus furor eius ⁊ adhuc manus eius ex
tenta. Et eleuabit signũ in natiõib⁹ ꝓcul. ⁊ sibi-
labit ad eum de finib⁹ terre. ⁊ ecce veniet festin⁹
velocit̃. ⁊ nõ est deficiẽs neqꝫ laborãs ī eo. Nõ

dormitabit neq; dormiet: neq; soluet cingulum
renũ ei⁹. neq; rũpet corrigia calciam̃ti ei⁹. L.iij

Agitte ei⁹ acute. ⁊ oẽs arcus eius extenti.
Vngule equoꝝ ei⁹ vt silex: ⁊ rote eius q̃si
impet⁹ tempestat. Rugit⁹ eius vt leonis rugi-
et vt catuli leonũ. ⁊ frendet ⁊ tenebit p̃dã. ⁊ am
plexabit ⁊ nõ erit q̃ eruat. Et sonabit in die il-
la sup eũ. sicut sonit⁹ maris. Aspiciem⁹ in terrã
et ecce tenebre tribulatiõis ⁊ lux obtenebrata
est ĩ caligine eius. Ad bñ. añ. Sup te hierusalẽ
orietꝫ dñs ⁊ gloria ei⁹ in te videbit. 7. Ad magt.
añ. Vox clamãt ĩ deſto pate viã dñi rectas faci-
te semitas dei nr̃i. 5. Feria.iiij. Lectio.i. Esa.6.

In ãno q̃ mortuus est rex Oçias. vidi
dñm sedentẽ sup soliũ excelsũm ⁊ ele-
uatũ. ⁊ plena erat dom⁹ a maiestate ei
us: ⁊ ea q̃ sb̃ ipso erãt replebant tẽplũ. Sera-
phin stabãt sup illud sex ale vni ⁊ sex ale alteri.
duabꝫ velabãt faciẽ ei⁹. ⁊ duabꝫ velabãt pedes
Et clama- Lect.ij. eius ⁊ duabꝫ volabãt.
bant alter ad alterũ ⁊ dicebãt: Sanctus.
sctũs sctũs dñs de⁹ exercituũ: plena ẽ oĩs terra
glia ei⁹. Et cõmota sunt sup limĩaria cardinũ a
voce clamãt. ⁊ dom⁹ impleta ẽ fumo. Et dixi:
Ve m̃ q; tacui. q; vir pollut labijs ego sũ. ⁊ in

medio ꝓpl̄i polluta labia hñt ego habito ⁊ re-
gē dñz exercituū vidi oculis meis. Lectio. iij.

ET volauit ad me vn⁹ d̄ seraphin ⁊ ī mā̄u
ei⁹ calculus quē forcipe tulerat de altari ⁊
tetigit os meū. Et dixit: Ecce tetigi hoc labia
tua ⁊ auferet̄ iniq̄tas tua: et peccatū tuū mūda-
bit̄. Et audiui vocē dñi dicēt: Quē mittā ⁊ q̄s
ibit nob̄? Et dixi: Ecce ego mitte me. Ad bñ.
añ. Ecce mitto angelū meū q̄ p̄pabit viaz tuā
añ faciē tuā. 8. Ad magt añ. Siō renouaber et
videb̄ iustū tuū q̄ vc̄tur⁹ est ī te. 7. Feria. v. L. i.

ET dixit: Vade ⁊ dices ꝓpl̄o huic Au-
dite audiētes ⁊ nolite ītelligē: ⁊ visio-
nē videte et nolite cog̃scē. Exceca cor
ꝓpl̄i hui⁹ ⁊ aures ei⁹ agg̃ua: ⁊ oculos ei⁹ claude
ne forte videat oculis suis ⁊ auribꝫ suis audiat
⁊ corde suo ītelligat ⁊ ꝯuertat̄ ⁊ sanē eum. Le. ij.

ET dixi: Vsq̄q̄ dñe? Et dixit: Donec de-
solēt̄ ciuitates absq̄ habitatore ⁊ dom⁹ si
ne hoīe ⁊ t̄ra relinq̄t̄ deſta et longe faciet dñs
hoīes. Et mltiplicabit̄ q̄ d̄relicta fuerit ī medio
t̄re ⁊ adhuc ī ea deciatio. Et ꝯuertet̄ ⁊ erit ī oñsio
ne sic terebīt⁹: ⁊ sic querc⁹ q̄ expādit ramos su-
os. Semē sctm̄ erit id qd̄ steterit ī ea L. iij
T factū ē ī diebꝫ achas filij ioathā Esa. 7

filij oçie reg|iuda·ascēdit rasin rex syrie ⁊ pha/
scee filiꝰ rhomelie rex isrl'in hierl'm ad p̄liādū ꝯ
eā. Et ñ poterāt debellare eā. Et nūciauerūt do
mui dauid dicētes: Req̄euit syria sup̄ effraī et
cōmotū ē cor eiꝰ ⁊ cor ꝑpl'i eiꝰ·sic mouēt' lig̃ silua
rū a facie vēti. Ad b.aii. Tu es q̄ vētur' es dñe
quē expectam' vt saluū facias ꝑpl'm tuū. i. Ad
magt.aii. Qui pꝰ me vēit añ me factꝰ ē cuiꝰ ñ sū
dignꝰ calciamēta soluere. 7. Feria.vi. Lect.i.

ET dixit dñs ad esaiā. Egredē ī occur
sum achas tu ⁊ q̄ derelictꝰ ē iasub filius
tuꝰ·ad extremū aq̄ductꝰ piscine supio
ris·ī via agri fullōis ⁊ dices ad eū: Vide vt si
leas. Noli timē ⁊ cor tuū ne formidet a duabꝫ
caudis ticionū fumigātiū istoꝝ: ī ira furor| ra/
sin regis syrie ⁊ filij rhomelie. Lectio.ij.

HEc dicit dominus deus: Non stabit ⁊ nō
erit istud. Sed caput syrie damascus·⁊
caput damasci rasin. Et adhuc sexagintaq̄nq̄
āni·⁊ desinet effraim eē populus·⁊ caput effra
im samaria·⁊ caput samarie filiꝰ rhomelie. Si
nō crediderit|ñ ꝑmāebit|. Et adiecit dñs loqui
ad achas dicēs: Pete t' signū a dño deo tuo in
ꝓfundū inferni siue ī excelsū sup̄. Lect.iij.

ET dixit achas: Nō petā ⁊ ñ tēptabo dñz·

Et dixit: Audite ḡ dom⁹ dauid. Nūq̄d parū
vob̄ ē molestos eē hoīb⁹. qr molesti estis ⁊ deo
meo? Propt̄ hoc dabit dn̄s ipse vob̄ signuz.
Ecc v̄go ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit̄ nom̄
ei⁹ emanuel: Butyruz ⁊ mel cōedet vt sciat re-
ꝓbare malū ⁊ eligē bonū. Ad bn̄.an̄. Cantate
dn̄o cāticū nouū laus eius ab extremis terre. ⁊
Ad magt̄ an̄. Dicite pusillanimes ꝯfortamī ecce
dn̄s deus nr̄ veniet. i. Sabbato Lectio p̄ma.

Anteq̄z sciat puer reꝓbaē malū ⁊ eligē
bonū. derelinquet̄ t̄ra quā tu detestar
a facie duoꝝ regū suoꝝ. Adducet dn̄s
sup̄ te ⁊ sup̄ ꝓpl'm tuū ⁊ sup̄ domū p̄ris tui dies
q̄ nō venerūt a diebꝫ sep̄atiōis effraim a iuda:

Et erit in die Lect.ij. cum rege assyrioꝝ.
illa sibilabit dn̄s musce que est ī extremo
fluminū egypti. ⁊ api que est in terra assur. Et
venient ⁊ requiescēt omnes in torrentibꝫ valli
um. ⁊ cauernis petrarū. ⁊ in oībꝫ frutect̄. ⁊ ī vni

In illa die radet Lec.iij. uersis foramībꝫ.
dn̄s ī nouacula ꝯducta ī his q̄ trās flumē
sūt ī rege assyrioꝝ. caput ⁊ pilos pedū ⁊ barbā
vniūsaz. Et erit ī die illa nutriet hō vaccā boū ⁊
duas oues. ⁊ p̄ vb̄tate lact̄ cōedz butyrū. Bu-
tyrū enī ⁊ mel cōedz. oīs q̄ relict⁹ fuīt ī medio

tre. i. Ad bñ. añ. Leuabit dñs signũ ĩ natiõib⁹ ⁊
Sic nos Ad vs cap. ꝯgregabit dispsos isrl'. i
existimet homo vt ministros christi ⁊ dis
pensatores mysterioꝝ dei. hic iam queritᷣ inter
dispensatores vt fidelis quis inueniatᷣ. Deo g.
℟. Qui venturus est. Ad magt añ. Ante me ñ
est formatus deus ⁊ post me nõ erit qꝛ mihi cur-
uabitᷣ omẽ genu ⁊ ꝯfitebitᷣ oĩs lingua. i. Collecta
Aorem tuã qm̃s dñe precib⁹ nr̃is accomo
da: ⁊ mẽtis nr̃e tenebras gr̃a tue visitatio
nis illustra. Per. Dñica. iij. Inuit. Surgite vi-
gilem⁹ venite adorem⁹. Quia nescit horam qñ
veniet dñs. ps. Venite. ℣. Ex sion spẽs. Le. i.
Taceãt ad me insule ⁊ gẽtes Esaie. xli.
mutent fortitudinẽ. Accedant ⁊ tunc
loquantur: simul ad iudiciũ approp in
q̃m⁹. Quis suscitauit ab oriẽte iustũ ⁊ vocauit
eum vt sequeretur se. Dabit in conspectu eius
gentes ⁊ reges obtinebit. ℟. Ecce apparebit
dñs super nubem candidam ⁊ cum eo sanctoruꝫ
milia habens in vestimento ⁊ in femore suo scri
ptum Rex regum ⁊ dñs dñantium. ℣. Apparebit
in finem ⁊ non mentietur si moram fecerit expe-
cta eum quia venieus veniet. Rex. Lect. ij.
Dabit quasi puluerem gladio eius sicut sti

pulam vento raptam arcui eius. Persequetur
eos transibit in pace. semita in pedibꝫ eius non
apparebit. Quis hoc opatus est ⁊ fecit. vocans
gn̄ationes ab exordio? Ego dn̄s. p̄m⁹ ⁊ nouis
simus ego sum. ℟. Bethleem ciuitas dei sum-
mi ex te exiet dn̄ator israel ⁊ egressus eius sicut a
p̄ncipio dierū eternitatis ⁊ magnificabit̄ in medio
vniu̅se terre. Et pax erit in terra nostra dum vene
rit. ℣. Loquet̄ pacem gentibus ⁊ potestas eius a
mari vsq; ad mare. Et pax. Lectio. iij.
Viderunt insule ⁊ timuerūt: extrema terre
obstupuerūt. appropinq̄uerūt ⁊ accesserūt vn⁹
quisq; proximo suo auxiliabit̄. ⁊ fratri suo di-
cet confortare. ℟. Qui venturus est veniet ⁊ n̄
tardabit iam non erit timor in finibus nr̄is Qm̄
ipse est saluator noster. ℣. Deponet omnes iniq̄-
tates nr̄as ⁊ proijciet in ꝓfundum maris omnia
Confortabit Lect. iiij. peccata nostra. Qm̄.
faber erarius percutiens malleo eum q̄ cu-
debat tunc tempis dicens. Glutino bonū est.
Et confortauit eum inclauis vt non moueatur
Tu aūt. ℟. Suscipe verbum virgo maria qd̄ ti
bi a dn̄o per angelum transmissum est concipies i
vtero deum paries ⁊ homiuē. Ut benedicta dica-
ris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidem fi-

lium sed virginitatis non patieris detrimentum
efficieris grauida ⁊ eris mater semper intacta. Ut

Et tu israel serue meus Lectio.v. benedi-
iacob quem elegi. semen abraaz amici mei
in quo apprehendi te ab extremis terre ⁊ a lon-
ginquis eius vocaui te. ⁊ dixi tibi. Seruꝰ meꝰ
es tu. elegi te. ⁊ non abieci te. T. ℟. Egypte no
li flere quia dñator tuus veniet tibi ante cuius
conspectū mouebunt abyssi Liberare poplū suū
de manu potentie. ℣. Ecce veniet dñs exercitu-
um deus tuus in potestate magna. Libe. L.vi.

Ne timeas quia tecū sum ego: ne declines
quia ego deus tuus confortaui te. ⁊ auxi-
liatus sum tui. ⁊ suscepit te dextra iusti mei. Ec-
ce confundent. ⁊ erubescēt oēs qui pugnāt ad-
uersum te. erunt quasi non sint ⁊ peribunt viri
qui contradicūt tibi. ℟. Prope est vt veniat
tempus eius ⁊ dies eius non elongabunt Mise
rebitur dñs iacob. ⁊ israel saluabit. ℣. Reuerte-
re virgo israel reuertere in ciuitates tuas. Mise

Queres eos ⁊ non inuenies vi- Lectio.vij.
ros rebelles tuos: Erunt quasi non sint et
veluti ꝯsumptio hoīs bellantis aduersum te.
quia ego dñs deus tuus apprehendēs manum
tuam dicensq; tibi: Ne timeas ego adiuui te.

℟. Descendet dñs sicut pluuia in vellus Orietur
in diebus eius iusticia ⁊ abundantia pacis. ℣.
Et ador abunt eum oēs reges oēs gentes seruiēt

Noli timere vermis Lectio. viij. ei. Orietur
iacob: qui mortui estis ex israel. Ego auxi
liatus sum tui dicit dñs ⁊ redemptor tuus san
ctus israel. Ego posui te quasi plaustrū triturās
nouū habēs rostra serrantia. ℟. Ueni dñe ⁊ no
li tardare relaxa facinora plebis tue ⁊ Reuoca
dispersos in terram suā. ℣. A solis ortu ⁊ occasu
ab aquilone ⁊ mari: Reuoca. Scdm Mattheū

In illo tpe. Cum audisset Johānes in
vinculis opera christi. mittens duos d̄
discipulis suis ait illi: Tu es qui ven
turus es an aliū expectam⁹? Et reliq̄. Omel. le.
Gregorij pape.

Querendū nobis est
fratres charissimi Johānes ꝓpheta ⁊ plus
q̄ꝫ ꝓpheta. qui venientē ad baptisma dñz ostē
dit dicēs: Ecce agn⁹ dei. ecce q̄ tollit pctā mun
di. Qui hūilitatē suā ⁊ dīnitatꝫ ei⁹ potētiā ꝯsi
derās dicit: Qui de t̄ra ē. de t̄ra loquit̄: q̄ autē
de celo venit sup oēs est. ℟. Ecce radix iesse as
cendet in salutem populoꝝ Ipsum gentes dep̄
cabuntur ⁊ erit nomen eius gloriosum. ℣. Deus
a libano veniet ⁊ sanctus de monte vmbroso ⁊ cō

Cur in carcere po- Lectio.x. denso. Ipsum.
situs mittēs discipulos reqrit. Tu es qui
venturus es. an aliū expectam⁹? tanq̄ si igno-
raret quē ostenderat. ⁊ an ipse sit nesciens quē
ipse ꝓphetādo. baptiçādo. ostendēdo clamaue
rat. ℟. Docebit nos dñs vias suas ⁊ ambula-
bimus in semitis eius. Quia de sion exibit lex.
et verbum dñi de hierusalē. ℣. Uenite ascenda-
mus ad mōtem dñi ⁊ ad domū dei iacob. Quia.
Hec citius questio soluit: si geste Lectio.ix.
rei tempus ⁊ ordo pensat. Ad iordāis enī
fluenta positus: quia ipse redēptor mūdi esset
asseruit. Tu autem dñe miserere nostri. ℟.
Egredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radi-
ce eius ascendet. Et erit iusticia cingulum lum-
borum eius ⁊ fides cinctoriū renū ei⁹. ℣. Et re-
quiescet sup eū spūs dñi spūs sapie ⁊ intellect⁹
Missus in carcerē Johs an Lect.xij. Et erit
veniat requirit: non quia ipsum esse mun-
di redemptorem dubitat. sed querit vt sciat si
is qui per se in mundū venerat. p se etiā ad in-
ferni claustra descendat. Tu autem dñe misere
re nostri. ℟. Ecce dies veniunt dicit dominus
et suscitabo dauid germen iustum ⁊ regnabit rex
⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in t̄ra.

Et hic ē nomē qđ vocabūt eū dn̄s iustus nr̄. ℣.
In diebus illis saluabit̄ iuda ⁊ israel habitabit
confidenter. Et hoc est. Scd̄m Mattheum.

In illo tempe. Cum audisset Johānes
in vinculis opera christi. mittens du-
os de discipulis suis: ait illi. Tu es q̄
venturus es an aliū exspectam⁹: Et respondēs
Jesus ait illis: Euntes renūciate Johāni. que
audistis ⁊ vidistis. Ceci vident. claudi ambu-
lant. leprosi mundant̄. Surdi audiunt. mortui
resurgunt. pauperes euangeliçant̄. Et beatus ē
qui non fuerit scandaliçat⁹ in me. Illis autem
abeuntib⁹ cepit Jesus dicere ad turbas đ Jo
hanne. Quid existis in desertum videre? Ha-
rundinem vento agitatam. Sed quid existis
videre? Hominē mollibus vestitum? Ecce q̄
mollibus vestiuntur in domibus regum sunt.
Sed quid existis videre? ꝓphetam? Etiam di
co vobis: ⁊ plus q̄ꝫ ꝓphetā. Hic enī est de quo
scriptū est. Ecce ego mitto angelū meū añ faciē
tuā: q̄ prepabit viā tuā añ te. Coll. Aurē tuaꝫ
qm̄s dn̄e ꝛc. In lau. ℟. Sup te hierl̄m orietur
dn̄s. ℣. Et gloria ei⁹ in te videbit̄. Ad bn̄ añ.
Johānes aūt cū audisset in vinculis opa christi
mittens duos de discipulis suis ait illi tu es qui

venturus es an alium expectam⁹ i. Ad vs̄ R
Tu exurgens dñe. v. Rorate celi desuper. Ad
mgt̄ añ. Tu es qui venturus es an alium expe-
ctamus dicite Johanni que vidistis ad lumen
redeunt ceci mortui resurgunt pauperes euange-
Feria.ij. Lectio.i. lizantur alleluia. 8.
Egeni ⁊ pauperes querunt aquas ⁊ nō
sunt: lingua eoꝝ siti exaruit. Ego dñs
exaudiam eos. deus israel non derelinquā eos
Aperiam in supremis collibꝫ flumina. ⁊ in me-
dio campoꝝ fontes. Ponam desertum in stag-
na aquarū. terrā in viā in riuos aquaruꝫ. L.ij.
Dabo in solitudinē cedrum ⁊ spinam. ⁊ mir
tum. ⁊ lignū oliue. ponam in desertū abie-
tem vlmū ⁊ buxum simul. vt videant ⁊ sciant ⁊
recogitent ⁊ intelligant pariter. quia manus
dñi fecit hoc ⁊ sanctus israel creauit illud. Pro
pe facite iudiciū vestrum. dicit deus. Afferte si
quid forte habetis dicit rex iacob. Lectio.iij.
Accedant ⁊ nuncient nobis quecunqꝫ ven-
tura sunt: priora que fuerunt nunciate ⁊
ponemus cor nostrum. ⁊ sciemus nouissima eo-
rum. ⁊ que ventura sunt indicate nobis. Annū-
ciate que ventura sunt in futuruꝫ. ⁊ sciemus qꝛ
dij estis vos: bene quoqꝫ ⁊ male si potestis fa-

cite: ꝛ loquamur ꝛ videam⁹ simul. In lau. añ. Veniet dñs ꝛ non tardabit ꝛ illuminabit abscõdita tenebrarũ ꝛ manifestabit se omnibus gentibus alleluia. i. Caplm. Sic nos existimet. R. Super te hierusalẽ. Ad bñ. añ. Dicit dñs pñiaz agite appropinq̃bit enī regnū celoz alleluia. 8. Collecta. Aurem tuam. Ad. i. añ Hierusalem gaude gaudio magno qz venient tibi saluatoz alleluia. 8. Ad. iij. añ. Dabo in sion salutem ꝛ in hierusalem gloriam meam alle. 8. Ad. vi. añ. Mõtes ꝛ omnes colles humiliabunt ꝛ erunt prava in directa ꝛ aspera in vias planas veni dñe ꝛ noli tardare alleluia. 5. Ad. ix. añ. Juste ꝛ pie viuamus expectantes beatam spem ꝛ aduentum dñi. 2. Cetera sicut in aliis diebus quatis supra. Ad mgt añ. Beatam me dicent omnes generatiões quia ancillã humilẽ respexit deus. 8.

Cetera sicut in dñica. Feria. iij. Le. i.

Ecce vos estis ex nihilo ꝛ opus vestr ex eo quod non est. Abominatio est q̃ elegit vos. Suscitabit ab aq̃lone ꝛ veniet ab ortu solis ꝛ vocabit nomen meuz ꝛ adducet magistratus quasi lutum ꝛ velut plastes conculcas

Quis annunciauit ab exordio vt sciamus ꝛ a principio vt dica

Lectio. ij. humum.

mus iustus es. Non est annũcians neq; predicens neq; audiēs sermōes nr̄os. Prim⁹ ad sion dicet ecce assum: z hierusalē euangelistā dabo. Et vidi z non erat ex istis quisq; qui iniret cōsiliū. z interrogatus responderet verbum. Ecce oēs iniusti z vana opera eorum. velut ventus z inane simulacra eorum. Lectio. iij. Capl̄o. xlij.

Ecce seruus meus suscipiam eum: electus meus complacuit sibi in illo anima mea. Dedi spiritum meum super eum. iudicium gentibus proferet. Non clamabit neq; accipiet personā nec audietur foris vox eius. Calamū quassatū non conteret. z linum fumigans non extinguet In veritate ducet iudicium. Non erit tristis neq; turbulentus. donec ponat in terra iudiciū et legē eius insule expectabūt. Nota q; si festū sancti Thome feria. v. euenerit supscpte lectiones hic non dicent. sed ille que in feria. v. scpte sunt scilicet. Legim⁹ sctm̄ moysen. In lau. aīa. Ecce veniet dominus pnceps regum terre. beati qui parati sunt occurrere illi. Ad benedi. aīa Egredietur virga de radice iesse. z replebitur omnis terra gloria domini. z videbit omnis caro salutare dei. Ad. i. aīa. Dum venerit filius hominis putas inueniet fidez super terrā. Ad. iij. aīa.

Ecce iam venit plenitudo temporis in quo mi-
sit deus filium suũ in terris. Ad. vi. añ. Ecce de
us noster expectabim⁹ eum ⁊ saluabit nos alle-
luia. Ad. ix. añ. Egredietur dñs de loco sancto
suo veniet vt saluet populum suũ. Ad mgt añ
Eleuare eleuare consurge hierusalem solue vin
cla colli tui captiua filia sion. Feria. iiii. Le-

In illo ctio sancti euangelij ꝟm Lucã.
tempore. Missus est angelus Gabri-
el a deo in ciuitatẽ galilee cui nomen
naçareth ad virginem desponsatã viro cui no-
men erat Joseph d̃ domo dauid: ⁊ nomen vir
ginis Maria. Et reliqua. Omelia venerabilis

Exordiũ nostre redemp- Bede ꝑsbyteri.
tionis frẽs charissimi. hodierna nobis san
cti euangelij lectio cõmendat: que angelum d̃
celis a deo missuz narrat ad ꝟginẽ vt nouã in
carne natiuitatẽ filij dei ꝑdicaret ꝑ quã nos ab
iecta vetustate noxia renouari: atq; inter fili-
os dei computari possim⁹. ℟. Clama ĩ fortitu
dine q̃ annũcias pacẽ in hierl'm Dic ciuitatib⁹
iude ⁊ habitatorib⁹ sion ecce d̃s nr̃ quẽ expectaba
mus adueniet. ℣. Sup mõtẽ excelsum ascẽde tu
q̃ euãgelizas sion exalta ĩ fortitudĩe vocẽ tuam.
Dic ciuitatibus iude ⁊ habitatorib⁹. Lectio. ij.

Et ergo ad p̄misse salut̄ meream̄ dona per
tingē: p̄mordiū ei⁹ intēta curem⁹ aure p̄ci-
pere. Missus ē inq̄t angelus gabriel a deo ī ci
uitatē galilee cui nomē naçareth: ad v̄ginē de-
sponsatā viro cui nomen erat ioseph. ℟. Orietur
stella ex iacob ⁊ exurget hō de isrl̄ ⁊ ꝯfriget oēs
duces alienigenarū Et erit oīs t̄ra possessio ei⁹.
℣. De iacob exiet q̄ dñet̄ ⁊ p̄dat reliq̄as ciuita-
Aptū p̄fecto hūane Lectio.iij. tū. Et erit.
restauratiōis p̄ncipiū: vt angelus a deo
mitteret̄ ad v̄ginē partui ꝯsecrandā diuino:
q̄ p̄ma p̄ditiōis hūane fuit causa. cū serpēs a
diabolo mittebat̄ ad mulierē spū sup̄bie deci-
piendā. imo ipse ī serpēte diabolus veniebat.
qui genus hūanū decept̄ parētib⁹ p̄mis īmor-
talitat̄ gloria nudaret. ℟. Modo veniet dña-
tor dñs. Et nomē eius emanuel vocabit̄. ℣. Orie
tur in dieb⁹ eius iusticia ⁊ abūdantia pac̄. Et
In lau. añ. Propter sion non tacebo donec egre
diat̄ vt splēdor iustus eius. Cap. Sic nos existi
met. ℟. Sup̄ te hierusalē. Ad bñ. añ. Missus
est gabriel āgelus ad mariā v̄ginē despōsatā io-
Festīa. q. d. ne tādauer̄ Coll. ⁊ ad. iij. seph
⁊ auxiliū nob̄ sup̄ne v̄tut̄ īpēde: vt aduēt⁹
tu ꝯsolatiōib⁹ sb̄leuēt̄ q̄ in tua piętate ꝯfidūt.

Ad.i.an. Prophe p̄dicauer̄t nasci salua torē de
v̄gīe maria. Ad.iij.an. Spūs dñi sup me euāge
lizare paupib⁹ misit me. Coll. Festīa. Ad.vi.ā.
Lex p moisen data ē gr̄a ⁊ v̄itas p iesū xp̄z fctā ē
Ad.ix.an. Annūciate populis ⁊ dicite ecce de⁹
noster saluator veniet. Ad mg̃t an. Ecce ancilla
dñi fiat m̄ s̄m verbū tuū. Feria.v. Sermo bea
ti Aug. cp̄i de icarnatiōe dñi.

Legim⁹ sanctū moysen ꝓpl'o dei p̄cepta dantē
vbi ait: Audi israel. Dñs deus tuus.
deus vnus est. Non potest eē minor. nō potest
esse maior. nō pōt nūerari. dicēte ꝓpheta dauid
Magn⁹ dñs nr̄ ⁊ magna virt⁹ eius: ⁊ sapīe ei⁹
nō est nūer⁹. ℟. Descendet dñs. Lectio.ij.

Optime nostis ista frēs charissimi q̄ corde
tenet fortit' catholicā veritatē. Audite tñ breui
ter. qd̄ adiuuāte dño ꝓposui explanandū. De
us vn⁹ est pr̄. deus vn⁹ est filius. deus vnus est
Non tres L.iij spūssanct⁹. ℟. Ueni dñe ⁊c̄
dij: s̄ vn⁹ est d̄s. Tres ī vocabulis. vnus ī
deitate sb̄e. Sz dic m̄ heretic⁹: Ergo si vnū sūt
oēs sunt īcarnati. Nā ad solū christū ꝑtinet ca
ro. Nēpe aliud ē aīa. aliud rō: ⁊ tñ in aīa ē rō. et
vna ē aīa. s̄ aliud aīa agit aliud rō. Anima vi
uit. ratio sapit. Sed ad aīaz ꝑtinet vita: ⁊ ad

rationē sapīa. ℟. Ecce radix. Si festū Thome in hac q̄nta feria illuxerit tertia feria eiusdē septimane p̄cedentes sermōes legant. In laudi. aī. De sion veniet dñs ops vt saluū faciat populū suū. Ad bñ. aī. Vigilate animo in primo est dñs deus noster. Ad. i. aī. Lonūtē dñe aliq̄n tulū z ne tardes venire ad seruos tuos. Ad. iij. aī. De sion veniet qui regnaturus est dñs emanuel magnū nomē eius. Ad. vi. aī. Lonsolami p̄solamini pp̄le meus dicit deus vester. Ad. ix. aī. Dñs legifer noster dñs rex nr̄ ipse veniet et saluabit nos. Ad mḡt aī. Letamini cū hierusalem z exultate in ea oēs q̄ diligis eam in eternū

In illo tpe. Feria. vi. Scōm Lucam.

Exurgens maria abijt i mōtana cū festinatione in ciuitatē iuda z intrauit i domū çacharie z salutauit eliçabeth. Et reliq̄.

Omelia venerabilis Bēde p̄sbyteri.

Lectio quam audiuimus sancti euangelij frēs charissimi z redemptiōis nr̄e nob̄ sp̄ vene rāda p̄mordia p̄dicat z salutaria sp̄ imitande būlitat remedia cōmēdat. ℟. Precursor p nobis ingredit agn⁹ sine macla fm ordinē melchisedech. Pontifex fact⁹ ē in eternū z i seculū seculi. ℣. Ipe ē rex iusticie cuius gñatio nō hz finē. Don.

Nam qꝛ peste supbie ad tactū gen⁹ hūa L.ij
nū perierat: decebat vt medicamētū hūili
tatis q̄ sanaret ꝑma mox incipiēte salut tpa ꝑ-
tenderēt. ℟ Egredieť dñs ⁊ ꝑliabiť ꝯ gentē. Et
stabūt pedes eius supra mōtes oliuarū ad orien
tem. ℣. Et eleuabiť sup oēs colles ⁊ flnēt ad eum
Et qꝛ ꝑ temeritatē L.iij. oēs gētes. Et sta.
seducte mulier mors ī mūdū introierat: cō
gruū fuit vt ī iudiciū vite reūtent mulieres se
deuote hūilitat inuicē ac pietat ꝑuenirēt obse
quijs. ℟ Uidebūt gētes iustū tuū ⁊ cūcti reges
inclytū tuū. Et vocabiť tibi nomē nouum qđ os
dñi noīauit. ℣. Et eris corona glorie in manu
dñi ⁊ diadema regni in māu dei tui. Et vocabiť
In lau. añ. Constātes estote videbit auxilium
dñi sup vos. Ad bñ. añ. Ex quo facta ē vox sa-
lutatiōis tue ī aurib⁹ meis exultauit ī gaudio in
Exci- Coll. et ad. iij. fans in vtero meo alla.
ta q̄s dñe potētiam tuā ⁊ veni: vt hi qui ī
tua pietate ꝯfidūt ab oī citi⁹ adūsitate liberēť
Qui. Ad. i. añ. Ponēt dño gl̄iaz ⁊ laudē ei⁹ in in
sulis nūciabūt quia ecce veniet ⁊ nō tardabit.
Ad. iij. añ. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa faci-
nora pleb tue israel. Ad. vi. añ. De⁹ a libano ve-
niet ⁊ splēdor ei⁹ sic lumē erit. Ad. ix. añ. Ego

aũt ad dñz aspiciã ⁊ expectabo deũ saluatorez meũ. Ad mgt an. Hoc ẽ testimoniũ qđ ꝑhibuit iohannes qui post me venit ante me factus est.

Anno q̃nto Sabbato Scđm Lucaz decimo imperij Tyberij cesari ꝓcurante pontio pilato iudeã. Tetrarcha autem galilee Herode. philippo ãt frẽ eiꝰ. tetrarcha ituree ⁊ drachonitidis regionis ⁊ lysania abiline tetrarcha sub ꝑncipibꝫ sacerdotuz anna ⁊ caypha: factum ẽ verbũ dñi sup iohãnez çacharie filiũ in deserto. Et rel. Omel. Gre. pa.

Redemptoris ꝑcursor q̃ tpe xbũ ꝑdicationis accepit memorato rhomane reipublice ꝑncipe ⁊ iudee regibꝫ designat cũ dr: Anno q̃nto decimo imperij Tyberij cesari ⁊ cetra sup. ℟. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. De pet deserti ad mõtẽ filie sion. ℣. Ostẽde nob dñe miaz tuã ⁊ salutare tuũ da nob. De pet deserti. Lec. ij.

Quia aũt gẽtilitas colligẽda erat ĩ iudea. ꝓ culpa ꝑfidie dispgẽda. ipsa q̃z descꝑtio treni ꝑncipatꝰ ostẽdit qm̃ ⁊ ĩ rhomana republica vnꝰ ꝑfuisse describit. ⁊ in iudee regno per q̃rtã partẽ plurimi ꝑncipabant. ℟. Germinauerunt campi heremi germen odoris israel qz ecce deus noster cum virtute veniet. Et splendor

eius cum eo. ℣. Ex sion species decoris eius deꝰ
noster manifeste veniet. Et splendor. Lectio .iij.
Voce etenī redemptoris nr̄i dr̄. Omne re-
gnū in se diuisum desolabit̄. Liquet ergo
q̄ ad finē regni iudea ꝑuenerat. que tot regibꝫ
diuisa subiacebat. ℟. Radix iesse qui exurget
iudicare gentes in eum gentes sperabunt. Et
erit nomē eius bn̄dictū in secula. ℣. Ecce v̄go con
cipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit̄ nomen eius ema-
nuel. Et erit. In lau. an̄. Rorate celi desuper ⁊
nubes pluant iustuz. aperiatur terra ⁊ germinet
saluatorem. Ad bn̄. an̄. Oīs vallis implebit̄ et
oīs mons ⁊ collis hūiliabit̄ ⁊ videbit oīs caro sa
Deus qui conspid Coll. ⁊ ad. iii. lutare dei.
quia ex nr̄a prauitate affligim̄. ꝯcede ꝓpi-
tius: vt ex tua visitatiōe cōsolem̄. Per. Ad. i.
an̄ Consurge ꝯsurge induere fortitudinē brachi
um dn̄i. Ad. iij. an̄. Gaudete in dn̄o semp iterū
dico gaudete dn̄s enī ꝓpe ē nihil solliciti sitis.
Ad. vi. an̄. Expectet̄ sic̄ pluuia eloquiū dn̄i. et
descēdat sup nos sic̄ ros deus nr̄. Ad. ix. an̄. Da
bit ei dn̄s sedē dauid pr̄is eiꝰ ⁊ regnabit ī et̄num.
Gaudete Sabbato an̄ dn̄icam .iiii. Cap.
Ī dn̄o sp iterū dico gaudete. modestia ve
stra nota sit oībꝫ hoībꝫ dn̄s ꝓpe est. ℟. Nō au-

Excita q̃s d. potentiã tuam et Coll. feret.
veni: ⁊ magna nobis ꝟtute succurre. vt ꝑ
auxiliũ gr̃e tue qd̃ nr̃a peccata prepediũt. indul
gentia tue ꝓpitiationis acceleret. Qui. Dñica
iiij. Inuitat. Uigilate animo in ꝓximo est dñs
deus noster. ps. Venite. In. i. nº aii. Dñe i vir
tute. ℣. Ex sion species. Lec. i. Cap. li.
Audite me qui seq̃mini qd̃ iustũ est et
querit dñm. Attendite ad petrã vnde
excisi estis: ⁊ ad cauũnã laci de qua precisi estis.
Attẽdite ad abraã p̃rez vr̃m ⁊ ad sarã que pepe
rit vos: qꝛ vnũ vocaui eũ ⁊ bñdixi ⁊ multipli
caui eũ. ℟. Canite tuba in sion vocate gẽtes an
nũciate populis ⁊ dicite Ecce d̃s saluator nr̃ ad
ueniet. ℣. Annũciate in finib⁹ terre ⁊ ĩ insulis q̃
Consolabit er. Le. ii. ꝓcul sunt dicite. Ecce.
ego dñs siõ: ⁊ ꝯsolabit oẽs ruinas ei⁹. At
tendite ad me ꝑpl̃e me⁹ ⁊ trib⁹ mea me audite.
qꝛ lex a me exiet ⁊ iudiciũ meũ in lucẽ ꝑpl̃oꝝ re
q̃escet. Prope est iust⁹ me⁹. egressus est saluator
meus: ⁊ brachia mea ꝑpl̃os iudicabũt. ℟. Non
auferet sceptrũ de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ do
nec vẽiat q̃ mittẽdus ẽ. Et ip̃e erit expectatio gẽ
tiũ. ℣. Pulcriores sunt oculi ei⁹ vino ⁊ dẽtes
Eĩsule expe. Le. iij. ei⁹ lacte cãdidiores. Et

ctabũt ⁊ braahiũ meũ sustiebũt. Leuate ĩ celũ
oc'los vr̃os ⁊ videte sb̃ t̃ra deorsũ. qꝛ celi sic̃ fu-
mus liq̃scẽt: ⁊ t̃ra sic̃ vestim̃tũ attẽt̃. ⁊ h̃itatores
ei⁹ sic̃ h̃ interibũt. Sal⁹ ãt mea ĩ sempit̃nũ erit
⁊ iusticia mea ñ deficiet ℟ Me oportet minui
illũ aũt crescẽ q̃ post me venit ante me factus ẽ
Cui⁹ nõ sum dign⁹ corrigiã calciamẽti eius sol-
uere. ℣ Ego baptiso vos aq̃ ille autẽ baptizabit
Onsurge ꝯsurge Le. iiij vos spũsctõ. Cui⁹.
induere fortitudinẽ brachiũ dñi. Consur-
ge sicut in diebꝫ antiq̃s ĩ gñatioĩbꝫ seculorum
Nunq̃d nõ tu ꝑcussisti suꝑbũ. vulnerasti dra-
conẽ? Nunq̃d nõ tu siccasti mare aquaꝫ abyssi
vehemẽt̃. q̃ posuisti ꝓfundũ maris viam vt tñs
irent liberati. ℟ Ecce iam venit plenitudo tem-
poris in quo misit deus filiũ suũ in terris natum
de virgine factũ sub lege. vt eos qui sub lege erãt
redimeret. ℣ Propter nimiã charitatẽ suam q̃
dilexit uos deus filiũ suũ misit in similitudinẽ
carnis peccati. Ut eos. In. ij. nº añ. Dñs defen-
Et nunc qui re L. v. sor ⁊c̃. ℣ Egredieť dñs
dempti sunt a dño reũtent̃. ⁊ venient in si-
on laudantes: ⁊ leticia sempiterna super capi-
ta eorum: gaudium ⁊ leticiam tenebunt. fugiet
dolor ⁊ gemitus. Ego ipse ꝯsolabor vos. Quis

tu vt timeres ab homine mortali ⁊ a filio hoīs.
qui quasi fenū ita arescet ⁊ oblit⁹ es dñi crea-
toris tui. q̄ tetendit celos ⁊ fundauit terram ⁊
formidasti iugit̄ tota die a facie furoris eius q̄
te tribulabat ⁊ parauerat ad perdēdū. ℟. Uir-
go israel reūtere, ī ciuitates tuas vsq̄ quo dolēs
auerteris. Gñabis dñm saluatorē oblationē no-
uam in terra ambulabūt hoīes in saluationē ℣.
In charitate perpetua dilexi te ideo attraxi te
Ubi nūc furor tri Le.vi. miserans. Gñabis
bulant̄? Cito veniet gradiens ad aperien-
dum ⁊ non interficiet vsq̄ ad int̄nitionem. nec
deficiet panis eius. Ego aūt sum dñs deus tu⁹
qui ꝯturbo mare ⁊ intumescūt fluct⁹ eius: dñs
exercituū nomē meū. Posui verba mea in ore
tuo: ⁊ in vmbra manus mee protexi te: vt plan
tes celos ⁊ fundes terrā ⁊ dicas ad sion popu-
lus meus estu. Tu aūt. ℟. Juraui dicit dñs vt
vltra nō irascar sup̄ terrā mōtes enī ⁊ colles susci
pient iusticiā meā Et testm̄ pac̄ erit in hierusalē
℣. Juxta est salus mea vt veniat ⁊ iusticia mea
Eleuare eleuare L.vii. vt reueleť. Et testm̄
consurge hierusalē que bibisti d̄ mān dñi
calicem ire eius. Vsq̄ ad fundum calicis sopor
bibisti: ⁊ potasti vsq̄ ad feces. Non est qui sus

tentet eam ex oĩbus filĳs quos genuit z nõ est
qui apprehẽdat manũ eius ex oĩb filĳs ꝗs enu
triuit. ℟. Non discedim⁹ a te viuificab nos do
mine z nomẽ tuũ ĩuocabim⁹. Ostẽde nob faciez
tuã z salui erim⁹. ℣. Dñe deus vtutũ ꝙuerte nos

QVo sunt que occurrũt tibi. Le. viij. Osten
quis ꝓtristabit te: Vastitas z ꝓtritio et
fames z gladius ꝗs ꝓsolabit te: Filĳ tui pie
cti sunt dormiũt in capite oĩũz viarũ: sicut be
stia illaqueata pleni indignatiõe dñi increpa
tione dei tui. ℟. Inuenĩ ꝗztus sit iste q̃ ingre
dit ad saluãdas gẽtes ipse ẽ rex iusticie. Cui⁹ ge
neratio nõ habet fĩnẽ. ℣. Precursor ꝓ nobis in
gredit fm ordinẽ mel chisedech põti fct⁹ factus ẽ
in eternũ. Cuius. Ad cẽ. Alleluia. Can. Dñe
miserẽ. ℣. Egredie virga de radi. Scõm Joh

IN illo tpe. Miserũt iudei ab hieroso
lymis sacerdotes z leuitas ad iohãnẽ
vt interrogarẽt eũ. Tu ꝗs es: Et ꝓfessus
est: z nõ negauit. Et ꝓfessus ẽ: q̃ nõ sũ ego chri
stus. Et rel. Omel. beati Gregi. pape. Lect. ix.

EX huius nob lectionis vbis frẽs charissimi
iohãnis hũilitas cõmẽdat: q̃ cũ tãte vtu
tis esset: vt christ⁹ credi potuisset: elegit solide
subsistere in se ne hũana opinione rapet ingra

ter sup se. Nam ꝯfessus est ⁊ nõ negauit. Con-
fessus est qꝛ nõ sum ego christꝰ. ℟. Rorate celi
desup ⁊ nubes pluãt iustũ. Aperiat̃ terra ⁊ ger-
minet saluatorẽ. ℣. Emitte agnũ dñe dñatorem
terre. de pet̃ deserti ad montẽ filie sion Aperiat̃
Qui dixit: Non sum: Negauit plane L. x.
qđ non erat. sed nõ negauit qđ erat. vt ve-
ritatem loquens eius membrũ fieret. cuius no-
men sibi fallaciter non vsurparet. Cum ergo ñ
vult appetere nomen christi: factus est membꝝ
christi. quia dum infirmitatẽ suam studuit hu-
militer agnoscere; illius celsitudinẽ meruit ve-
raciter optinere. ℟. Confortamini ⁊ iam noli-
te timere ecce deus noster cito veniet Et saluos
nos faciet. ℣. Orietur stella ex iacob ⁊ exurget
homo de israel. Et saluos nos. Lectio. xi.
Cum ex lectione alia redemptoris nostri
sententia ad mentem reducitur: ex huius nob
lectionis verbis questio valde implexa gene-
ratur. alio quippe in loco inquisitus discipulis
dñs de helie aduentu respondit helias iam ve-
nit ⁊ non cognouerunt eum: sed fecerunt in eo
q̃cũq; voluer̃t. Et si vult scire: iohs ipe ẽ helias
Req̃situs aũt iohs dic̃: Non sum ego helias.
℟. Erũpãt mõtes iocũditatẽ ⁊ colles iusticiã

Quia lux mundi dñs cũ potentia venit. ℣. Le-
tamini cũ hierusalẽ ⁊ exultate in ea oẽs qui di-
Quid est h̄ fratres Le.xij. ligit eam. Quia
charissimi qꝛ qđ veritas affirmat: hoc ꝓphe-
ta veritat negat. Valde nanq; sunt diuisa inter
se ipse est: ⁊ non sum. Quomodo ergo ꝓpheta
veritat ẽ: si eiusdem sermõibꝫ veritat concors
nõ est. Sed si subtilit ipsa veritas reqrat. hoc
qđ int se ꝯriũ sonuit: quõ ꝯtrariũ nõ sit inueni-
tur. Ad çachariã nanq; angelus de iohãne di-
cit: Ipse p̄cedet ante illũ in spũ ⁊ ꝟtute helye.
℟. Nascetur nobis paruulus ⁊ vocabit deus for-
tis ip̄e sedebit sup thronũ dauid p̄ris sui ⁊ impe-
rabit Cuius ptãs sup humerũ eius. ℣. Multi-
plicabit eius imperiũ ⁊ pacis nõ erit finis. Cui⁹
In illo tpe. Mise Scđm Iohannez.
rũt iudei ab hierosolymis sacerdotes
et leuitas ad iohannẽ vt interrogarẽt
eũ: tu q̄s es? Et ꝯfessus ẽ: ⁊ nõ negauit. Et con-
fessus ẽ: qꝛ nõ sum ego christ⁹. Et interrogaue-
rũt eum. Quid g̊? Helias estu? Et dixit: Nõ
sum. Propheta estu? Et rñdit. Non: Dixerunt
ergo ei. Quis es vt rñsum dem⁹ his q̄ miserũt
nos? Quid dic de te ipso? Ait: Ego vox cla-
mant in deserto: dirigite viã dñi: sic dic ęsaias

ꝓpheta. Et q̄ missi fuerāt: erāt ex phariseis. Et
interrogauerūt eū: ⁊ dixerūt ei: Quid ḡ bapti-
sas si tu nō es christ⁹. neq; helias. neq; ꝓpheta.
Rn̄dit eis iohānes dicēs: Ego baptizo in aq̄
medi⁹ aūt vr̄m stetit quē vos nescit. Ipse est
q̄ post me ventur⁹ est: q̄ ante me fact⁹ est. cuius
ego nō sum dign⁹ vt soluā ei⁹ corrigiam calcia
mēti. Hec ī bethania facta sunt trās iordanem
vbi erat iohānes baptiçās. Coll. Excita qm̄s
dn̄e po. t. In lau. an̄ Alla. p̄s Miserē mei. Cap̄
Ecce venio cito ⁊ merces. R. Sup̄ te hierusalē
orietur dn̄s ℣. Emitte agnū dn̄e dn̄a. Ad bn̄. an̄.
Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū bn̄dicta tu ī mu
lierib⁹ alla. i. Coll. Excita q̄s d. Ad. iij. an̄ Al-
leluia. Cap̄. Gaudete ī dn̄o ℣. Timebūt gētes
Coll. Excita q. d. po. Ad horas diei sic̄ in p̄ma
dn̄ica. In. ij. vs̄ an̄ Dixit dn̄s ⁊c̄. R. Tu exur-
gens dn̄e ℣. Hora. ce. desu. Feria. ij. Inuit. Re-
gē vē. In. i. n⁹. an̄. Rectos decz. ℣. Ex sion spēs.

Lauda steril q̄ nō par. Lec. i. Esa. 54.
decāta laudē ⁊ hymnū q̄ nō pariebas
qm̄ multe filie deserte mag q̄ eius q̄
habebat virū dicit dn̄s: Dilata locuz tentorij
tui. ⁊ pelles tabnacl'oꝝ tuoꝝ extēde. ne parcas
Longe fac funicl'os tuos ⁊ clauos tuos ꝯsolida

AD dextrā enī ⁊ leuā penetrabis. Lectio.ij.
semen tuū hereditabit gentes. ⁊ ciuitates
desertas inhabitabit. Noli timere. quia nō cō
funderī neq̄ erubesces. Non enī te pudebit. q̄
ꝯfusionis adolescentie tue obliuiscerī ⁊ oppro-
brij viduitatī tue nō recordaberis ampli⁹. quia
Domin⁹ Lectio.iij. dñabit̄ tui qui fecit te.
exercituū nomē ei⁹. ⁊ redemptor tuus san
ctus israel. deus omīs terre vocabit̄. Quia vt
mulierē derelictam ⁊ merentez spiritu vocauit
te dñs. ⁊ vxorem ab adolescētia abiectam. R.
vt in dñica precedente. In lau. añ. Canite tuba
in sion quia prope est dies dñi ecce veniet ad sal
uandum nos alleluia alleluia. i. Capl'm. Gau-
dete in dño. R. Super te hierusalem. Ad bñ.
añ. Tu bethleē terra iuda nō eris mīma in p̄n-
cipibus iuda ex te enī exiet dux qui regat popu-
lum meū israel. 3. Ad. i. añ. Ecce veniet deside-
ratus cunctī gentib⁹ ⁊ replebit̄ gloria domus dñi
alleluia. i. Ad. iij. añ. Erunt praua in directa ⁊
aspera in vias planas. veni dñe ⁊ noli tardare al
leluia. i. Ad. vi. añ. Dñs veniet occurrite illi di
centes magnū principiū ⁊ regni eius non erit fi
nis. deus fortis dñator p̄nceps pacis alleluia al
leluia. i. Ad. ix. añ. Omnipotēs sermo tuus do

mine a regalibus sedibus veniet alleluia. 2. Ce
tera oīa vt in alijs diebus priuat̄ precedētib⁹
Et nota q̄ he añe repeti debent ad horas quoti
die vsq̄ ad vigiliā natalis christi. Ad bñ aūt
dicantur per ordinē añe sequentes ipsas lect̄.

Dixit dñs deus tuus. Feria.iij. Lect.i.
Ad punctū in modico dereliqui te et
in miseratiōibus magnis congrega-
bo te: In momēto indignationis abscondi fa-
ciem meam parumper a te. ⁊ in mīa sempiterna

Dixit redem- Lectio.ij. misertus sum tui.
ptor tuus dñs: Sicut in dieb⁹ noe istud
mihi est. cui iuraui ne inducerez aquas diluuij
vltra sup terram sic iuraui vt non irascar tibi ⁊
nō increpē te. Mōtes enī cōmouebūt̄ ⁊ colles
ꝯtremiscēt: mīa aūt mea nō recedet a te. ⁊ fedus

Dixit mi- Lectio.iij. pacꝫ mee nō mouebit̄
serator tuus dñs: Paupcula tēpestate con
uulsa absq̄ vlla ꝯsolatiōe. Ecce ego sternā per
ordinē lapides tuos. ⁊ fūdabo te ī sapphyr. ⁊ po
nā iaspidē ꝓpugnacl̄a tua. ⁊ portas tuas ī lapides
sculptos. vniūsos filios tuos doctos a dño. et
multitudinē pacꝫ filijs tuis. ⁊ ī iusticia fūdaber.
Ad b.ā. Dies dñi sic̄ fur ī nocte ita vēiet ⁊ vos
estote ꝑati qr q̄ hora ñ putat̄ fili⁹ hoīs vēiet. 1.

Recede ꝓcul a ca- Feria.iiij. Lectio.i.
lumnia· quia non timebis· ⁊ a pauore
quia non appropinq̄bit tibi: Ecce aco
la veniet qui nō erat mecū· aduena quondā tuꝰ
adiungetur tibi. Ecce ego creaui fabrū sufflan-
tem in igne prunas· ⁊ proferētē vas in opꝰ suū.
Et ego creaui interfectorē ad disp- Le.ij.
dendū· oē vas q̄d fictū est ꝯ te nō dirige-
tur· ⁊ oēz linguā resistentē tibi ī iudicio iudica-
bis. Hec ē hereditas seruoꝝ dñi· ⁊ iusticia eoꝝ
Omnes Le.iij. Cap.55. apud me dic̄ dñs.
sitiētes venite ad aq̄s ⁊ q̄ nō habet argen-
tū ꝓperate· emite ⁊ cōedite: Vēite emite absq̄
argēto· ⁊ absq̄ vlla cōmutatiōe vinū ⁊ lac. qua
re appendit argētū nō in panibꝰ· ⁊ laborē vr̄m
nō in saturitate? Ad bñ.añ Nō auferet sceptꝝ
de inda ⁊ dux de femore eiꝰ donec veniat q̄ mit
tendus est ⁊ ipse erit expectatio gentiū. i. Feria
Audite audientes me ⁊ co- q̄nta Le.i.
medite bonū· ⁊ delectabit in crassitudi
ne anima vestra: Inclinate aurem ve-
stram ⁊ venite ad me: audite ⁊ viuet anima ve
stra. Et feriā vobiscū pactū sempit̄nū· miseri-
cordias dauid fidelis. Ecce testem populis de-
di eum: ducem ac preceptorem gentibꝰ. Le.ij.

Ecce gentes quas nesciebas vocab: ⁊ gentes que te nõ nouerunt ad te currẽt· ꝓpter dñm deum tuũ· ⁊ sanctum israel quia glorificauit te. Querite dñm dum inueniri põt: inuocate eum dum ꝓpe est. Derelinquat impius viã suam· ⁊ vir iniquus cogitatiões suas: ⁊ reuertatur ad dñm ⁊ miserebit eius: ⁊ ad deũ nostꝝ qm̃ multus est ad ignoscendũ. Lectio iij.

Non enĩ cogitatiões mee cogitationes vestre: neqꝫ vie mee vie vestre dicit dñs: Quia sicut exaltant celi a terra· sic exaltate sunt vie mee a vijs vr̃is· ⁊ cogitatiões mee a cogitationibꝫ vr̃is. Et quõ descẽdit imber ⁊ nix de celo et illuc vltra nõ reũtit: ꝫ inebriat tr̃ã ⁊ infundit eã· ⁊ germĩare eã facit· ⁊ dat semẽ serẽti ⁊ panẽ cõedẽti: sic erit ꝟbum meũ qđ egredietꝫ de ore meo. Ad bñ. añ. Leua hierl'm oculos ⁊ vide potentiã regis ecce salnator venit soluere te a vinculo. Quinta die añ natale dñi videlicet in die scti Thome apli· ad lau· cõmemoratio. Nolite timere q̃nta enĩ die veniet ad vos dñs noster. 8. Si ꝟo festũ Thome die dñica illuxerit hec añ eadẽ dñica ad bñ. dicetꝫ festũ aũt Thome differtꝫ in crastinũ. Septẽ diebꝫ ꝓximis ante vigiliã natalis dñi ad mg̃t siue dñica fuerit siue

non hec dicunt. An. O sapientia que ex ore altis-
simi prodisti attingens a fine vsq; ad finem for-
titer suauiter disponensq; oīa. veni ad docendum
nos viam prudentie. An. O adonai ⁊ dux do-
mus israel qui moysi in igne flāme rubi apparui-
sti. ⁊ ei in syna legem dedisti. veni ad redimēdū
nos in brachio extento. An. O radix iesse qui
stas in signum populoꝝ super quem ꝯtinebūt re-
ges os suum quem gentes depcabunt. veni ad
liberandū nos iam noli tardare. An. O clauis
dauid ⁊ sceptrū domus israel qui aperis ⁊ ne-
mo claudit. claudis ⁊ nemo aperit veni ⁊ educ
vinctū de domo carceris sedentez in tenebris ⁊
vmbra mortis. An. O oriēs splēdor lūd eterne ⁊
sol iusticie veni ⁊ illumina sedentē in tenebris
et vmbra mortis. An. O rex gentiū ⁊ desiderat⁹
eoꝝ lapisq; angularis q̄ fac vtrq; vnū. veni salua
hoīez quē d limo formasti. An. O emanuel rex
et legifer nr̄ expectatio gētiū ⁊ saluator eaꝝ ve-
ni ad saluādū nos dñe. ds nr̄. Quīta. n. die ante
natiuit. dñi ad bn̄. an. Nolite timē q̄nta enim
die vēiet ad vos ds nr̄. Si festū scī Thome die
dñica aduenerit hec an. dicet ad bn̄. s festū Tho-
me tn̄sferet in crastinū. In vigilia natiuit. dñi
Inuit. Leuate capita vr̄a. Ecce appropinq̄t re

dēptio vr̄a ps̄ Vc̄it. v. Hodie scietis q̄ vēiet do
min⁹. Et mā̄e videbitis g. Lect. s. euāg. s. Math.

In illo. t. Cū eēt despōsata mr̄ iesu ma
ria ioseph. anteqū ꝯuenirēt iuēta ē in
vtero hn̄s d̄ spūsctō. Et rel. Dme. Dri

De fuit nc̄citas vt de genis d̄ eadez lect.
spōsata eēt maria ioseph: nisi ꝓpterea q̄te
nus h̄ sacr̄m diabolo celaret: ⁊ ille malignus
fraudis cōmēta. adūsus ꝟginē despōsatā nulla
ten⁹ penit⁹ inuenisset. R. Sanctificamī hodie ⁊
estote parati quia die crastina videbitis Maie
statē dei ī vob. v. Hodie scietis q̄ veniet dn̄s et

El ideo Lect. ij. mane videbitis Maiestatē.
desponsata fuit ioseph. vt nato infanti vel
ipsi marie curā videret gerē ioseph. siue ī egy
ptū iens. vel inde denuo veniēs. Jō despōsata
fuit ioseph: nō tn̄ in ꝯcupiscētia iūcta. R. Con
stantes estote videbitis auxiliū dn̄i sup vos. o iu
da ⁊ hierl̄m nolite timē. Cras egrediemī ⁊ dn̄s
erit vobiscū. v. Vos q̄ in puluē estis expgiscimī ⁊
laudate ecce dn̄s vēiet cū salute. Cras. Lect. iij.

Mater inq̄t ei⁹. mat̄ immaculata. mat̄ incor
rupta. mr̄ intacta. mr̄ eius. Cui⁹ ei⁹: mat̄ dei
vnigeniti dn̄i. ⁊ reg̃ oīuz plasmatoꝝ. ⁊ creatoris
cunctorum. Illius qui in excelsis est sine ma
tre. ⁊ in terris est sine patre. Illi⁹ q̄ in celis s̄m

deitatem in sinu est p̄ris ⁊ in terris ꝑm corporis
susceptionē in sinu est matris. ℟. Sanctifica-
mini filij israel dicit dn̄s ī die enī crastina descen-
det dn̄s Et auferet a vobis oēz languorē. ℣. O
iuda ⁊ hierusalē nolite timere cras egrediemini
et dn̄s erit vobiscū. Et auferet. Si dn̄ica fuerit
hec lectio erit. xij

PRopterea despōsata fu-
it Joseph. vt sup̄ dictū est. Si enī nō fuis-
set despōsata Joseph: oīuz bonoꝝ incredibiles
et inimici iudei lapidibꝫ eam occiderēt: Ideo
virum eius hꝫ euāgeliū appellauit. ℟. Nascet
nob̄ q̄re s̄ in dn̄ica post. xij. lectij. Scd̄m math

IN illo tp̄e. Cum esset desponsata mat̄
Jesu maria ioseph. anteq̄ ꝯuenirent
inuēta ē in vtero hn̄s de spūsctō. Jo-
seph aūt vir eiꝰ cū esset iustꝰ ⁊ nollet eā tradu-
cere: voluit occulte dimittē eā. Hec aūt eo co
gitāte: ecce angelus dn̄i in somnis apparuit ei
dicēs: Joseph fili dauid: noli timē accipe ma
riā ꝯiugē tuā. Qd̄ enī in ea natū est: d̄ spūsctō
est. Pariet aūt filiū: ⁊ vocabis nomē eius iesuz
Ipse enī saluū faciet ꝑplm̄ suū a pctis eoꝝ. Col

DEus qui nos redemptionis nostre annua
expectatione letificas: presta vt vnigenitū
tuū quem redemptorem leti suscipimus veniē

tem quoq; iudicem securi videamus. Per eun
dem. In.ij.n°. Capl'm. Saluatorē expectam⁹.
sicut in libris ꝯtinet. Si aūt vigilia natiuitatis
dñi in dñica euenerit ita agat. Inuitat. Leua-
te capita. p̄s. Venite. Hymn⁹ Eterne rerum.
In.i.n°.añ Dñe in v̄tute ꝛc. ℣. Hodie sciet. Le
ctiones v̄o que in ipsa.iiij. dñica hñtur scilicet
Audite me q̄ seq̄mini. ℟. Canite tuba. ℟. Nō
auferet. ℟. Me oportet. ℟. Ecce iam venit.
In.ij.n°.añ Dñs defensor ꝛc. ℣. Crastina die
delebit iniq̄tas t̄re ꝛ reg. ℟. Uirgo israel. ℟.
Iurauit dicit dñs. ℟. Nō discedim⁹. ℟. Intue
mini. Ad cc̄.an. Alla. Cañ Dñe miserere. ℣.
Egredict virga. Omel'.cū euang. ꝛ coll'. vt sup̄.
Cum esset despōsata ꝛc. vt sup̄. ℟. Sanctifica-
mini hodie. ℟. Constātes es. ℟. Sanctifica-
mini. ℟. Nascet. In lau.añ. Alla. Cap̄. Ecce
venio cito. ℟. Hodie sciet qr veniet dñs. ℣. Et
mane videbitis gloriā eius. Quiave. Hymnus.
Splendor paterne. ℣. Cōstantes estote. Uide-
bit auxiliū dñi sup. Ad bñ.añ Oriet sicut sol
saluator mūdi ꝛ descendet in vterū v̄ginis sicut
imber sup g̃mē alle. Coll'. Deus q̄ nos redem.
Cōmemoratio diei dñice añ Aue maria g.ple-
do. ℣. Emitte agnū. Coll' Excita dñe. Ad ho

ras diei. Alleluia. Ad.iij.Cap. Paulus seruꝰ.
℣. Hodie scietis. Coll. Deus q̄ nos redempt.
Ad.vi.7 ad.ix.cap.7 coll. vt in alijs dñicis su-
pra. Ad.vi.℣. Crastina die delebit iniq̄. Ad.ix
℣. Constantes esto te. In.ij.vs sup ps vna rm̄
añ videlicet añ. Anteq̄z ꝯuenirēt. Si ꝯo vi-
gilia euenerit ꝑuata die tūc in lau.añ. O iuda 7
hierusalē nolite timere cras egrediemi 7 domi-
Paulus seruus Cap. nus erit vobiscū alla.
christi Jesu vocatꝰ apl's segregatꝰ in euan
geliū dei qd̄ ante ꝓmiserat per ꝓphetas suos in
scripturis sanctis de filio suo qui factus ē ei ex
semine dauid ꝑm carnē. Rx. Hodie scietis. ℣.
Constantes estote. Ad bñ.añ. Orietur sicut sol.
vt sup. Coll. Deus qui nos redem. Ad.i.añ.
Hodie scietis quia veniet dñs 7 mane videbitis
gl̄iaz eiꝰ. Ad.iij.añ. Crastina erit vob salus dic̄
dñs ds exercituū. Cap. Paulus ꝑuꝰ Jesu chri-
℣. Hodie sciet] qr ve-do. Coll. Deꝰ q̄ nos redē.
Ad.vi.añ. Scitote qr ꝓpe ē r̄gnū di am̄ dico vo
bis qr ñ tādabit Cap.7 coll. vt i alijs ꝑuat die-
bus. ℣. Crastina die delebit. Ad.ix.añ. Leua-
te capita vr̄a ecce appropinq̄t redēptio vr̄a. ℣.
In vigilia ad vs sup ps añ. nteq̄z ꝯuenirēt
inuēta ē maria hñs ī vtero d̄ spū sctō alle. Añ.
Joseph fili dauid noli timē accipe mariā ꝯiu-

gem tuã qđ enĩ in ea natũ est đ spũ sctõ ẽ al. Añ
Cõpleti sunt dies marie vt parẽt filiũ suũ ꝑmo-
genitũ. Añ. Ecce iã venit plenitudo tp̄is ĩ quo
misit đs filiũ suũ in t̄ris natũ de v̄gine factuꝫ sb̄
lege vt eos q̄ sb̄ lege erãt redimẽt. Cap. Pau-
lus ꝑuus. R. O iuda ⁊ hierusalem noli te timẽ
Cras egrediemĩ ⁊ dñs erit vobiscũ. ℣. Cõstãtes
estote videbit auxiliũ dñi sup̄ vos. Cras egre.
Hymn⁹. Intẽde q̄ reg. ℣. Bñdict⁹ q̄ vẽit ĩ no-
mine dñi. De⁹ dñs ⁊ illuxit nob. Ad magt añ.
Cũ esset despõsata mr̄ iesu maria ioseph anteq̄ꝫ
ꝯuẽirẽt ĩuẽta ẽ in vtero hñs qđ enĩ in ea natuꝫ ẽ
de spũ sctõ ẽ al. Coll. De⁹ q̄ nos redẽ. Ad com
pleti. hym. Enixa ẽ puer. In die sctõ Inuitat.
Christ⁹ nat⁹ ẽ nob. Uẽite adorem⁹. p̄s. Den. In
i. n⁹ añ. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ estu ego hodie
genui te. p̄s. Qua. fre. Añ. Tanq̄ꝫ spõsus dñs
ꝓcedẽs đ thalamo suo. p̄s. Ce. eñ. Añ. Diffusa
ẽ gra. in la. t. ꝓptẽa bñ. te đs ĩ et̄. p̄s. Eructi. Añ
Suscepim⁹ đs mĩaꝫ tuã in medio tẽpli tui. p̄s.
Magn⁹ d. Añ. Orieť dieb⁹ dñi abũdãtia pad
et dñabit̄. p̄s. De⁹ iu. Añ. Ueritas đt̄ra orta ẽ
⁊ iusticia de celo ꝓspexit. p̄s. Bñdixi-
sti. ℣. Tanq̄ꝫ spõsus. ꝓce. de tha. suo.
Primo tempore alle- Lectio p̄ma
niata est t̄ra çabulõ ⁊ t̄ra neptalim: nouissimo

aggrauata est via maris trans iordanē galilee
gentiū. Populus qui ambulabat in tenebris:
vidit lucem magnā. Habitantibꝫ in regione
vmbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti
gentez non magnificasti leticiam. Letabuntur
coram te sicut qui letantur in messe: sicut exul-
tant victores capta preda: quādo diuidūt spo
lia. Jugum enī oneris eius ⁊ virgam humeri
eius: ⁊ sceptrū exactoris eius superasti sicut in
die madian. Quia oīs violenta predatio cum
tumultu ⁊ vestimentū mixtū sanguine erit ī cō
bustionē ⁊ cibus ignis. ℟. Hodie nobis celorū
rex de virgine nasci dignatus est vt hominē per-
ditum ad regna celestia reuocaret gaudet exerci
tus angelorꝫ. Quia salus eterna hūano generi ap
paruit. ℣. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax
hoībus bone voluntat]. Quia salus. Lectio.ij.

Consolamini ꝯsolamī popule meus dicit
dn̄s deus vester: Loquimī ad cor hierusa
lem. ⁊ aduocate eam qm̄ completa est malicia
eius. dimissa est iniquitas illius. Suscepit de
manu dn̄i duplicia: pro omnibus peccatis suis
Vox clamantis in deserto. parate viā dn̄i. re-
ctas facite in solitudine semitas dei nr̄i. Omnis
vallis exaltabit̄. ⁊ oīs mōs ⁊ collis hūiliabit̄ et

erunt praua in directa ⁊ aspera in vias planas.
Et reuelabit̃ gloria dñi ⁊ videbit oĩs caro pa-
riter qđ os dñi locutũ est. ℟. Hodie nobis de
celo pax vera descendit. Hodie per totum mũdũ
mellifluí facti sũt celi. ℣. Hodie illuxit nob̃ dies
redemptiõis noue repationis antique felicita-
Consurge ꝯsurge Le.iij. tis eterne. Hodie.
induere fortitudine tua sion. induere vesti
mentis glorie tue hierusalẽ ciuitas sancti. quia
non adijciet vltra vt ꝑtranseat ꝑ te incircũcis⁹
et ĩmundus. Excutere de puluere ꝯsurge sede
hierusalẽ. solue vincla colli tui captiua filia siõ:
quia hec dicit dñs. Gratis venũdati estis: ⁊ si-
ne argento redimemi. ℟. Descẽdit de celis đs
verus a patre genitus introiuit in vterũ virgi
nis nobis vt appareret visibilis indut⁹ carne hu
mana ꝓthoparẽte edita. Et exiuit per clausam
portam deus ⁊ homo lux ⁊ vita ꝯditor mundi
℣. Unigenitũ dei filiũ quem pater misit ĩ mũ
dum in vtero sacro ꝯcepit virgo beata. Et exiuit.

Sermo beati Leonis pape. Lectio.iiij.

Saluator noster dilectissimi hodie nat⁹ est
gaudeam⁹. Neqꝫ enĩ locũ fas est esse tristicie.
vbi natalis est vite. qui ꝯsumpto mortalitatis
timore. ingerit nobis de ꝓmissa ęternitate leti-

c

ciam. Nemo ab huius alacritatis paricipatione
secernitur. Una cunctis leticie cōmunis est ra-
tio: qr deus noster peccati mortisqꝫ destructor
sicut nullum a reatu liberꝫ reperit: ita pro liberā
dis omnibus venit. ℟. Propter nimiam cha
ritatem suam qua dilexit nos deus pater filiuꝫ
suū misit In similitudinē carnis peccati vt om
nes saluaret. ℣. Ecce iam venit plenitudo tem-
poris in quo misit deus filium suū in terris na-
tum de virgine factum sub lege. In similitudi.
In.ij.nº.an. Natus est nobis hodie saluator q̄ ē
christus dñs in ciuitate dauid. ps. Fundamen
ta. An. Ipse inuocauit me alleluia. pater meꝰ
es tu alleluia. ps. Misericordias dñi. An. Le
tentur celi ⁊ exultet terra ante faciem dñi quo-
niam venit. ps. Cantate.i. An. Uerbū caro fa-
ctum est alleluia. ⁊ habitabit in nobis alleluia.
ps. Dñs regnauit.i. An. Notum fecit dñs al-
leluia. salutare suuꝫ alleluia. ps. Cantate.ij.
An. Ecce aduenit dñator dñs ⁊ regnuꝫ in manu
eius ⁊ potestas ⁊ imperiū in eternum alleluia.
ps. Dñs regnauit.ij. ℣. Uerbum caro factuꝫ est
Exultet scūs: qr appro- Le.v. Et habitauit.
pinquat ad palmā. Gaudeat pctōr: qr in-
uitat ad veniā. Animet gentilis: qr vocat ad

vitā. Dei nanq̄ filius ſm plenitudinē tpis q̄ꝫ
diuini ꝯſilij inſcrutabilis altitudo diſpoſuit re
conciliandā auctori ſuo naturā gnīs aſſumpſit
hūani · vt inuētor mortꝭ diabolus ꝑ ipſam quā
vicerat vinceret. ℟. O magnū myſteriū ⁊ āmi
rabile ſacramentū vt aīalia viderēt dñm natuꝫ
Jacentē in p̄ſepio beata v̄go cuius viſcera me
ruerūt portare dñm chriſtū. ℣. Dñe audiui au
ditū tuū ⁊ timui ꝯſideraui opera tua ⁊ expaui ī
medio duū aīaliū. Jacentem. Lectio .vi.
In ꝯflictu x̄o pro nob̄ inito magno ⁊ mi
rabili eq̄tatꝭ iure certatū eſt: dū op̄s dñs cū ſe
uiſſimo hoſte · nō in ſua maieſtate · ſed in nr̄a hu
militate ꝯgredit̄ · obijciēs ei eandē formā ean
demq̄ naturam: mortalitatis quidem noſtre
participem: ſed peccati totius exp̄tem. Alienū
quippe ab hac natiuitate eſt quod de omnibus
legitur. Nemo mundus a ſorde: nec infans cu
ius eſt vnius diei vita ſuper terram. ℟. Bea
dei genitrix maria cuius viſcera intacta perma
nent. Hodie genuit ſaluatorez ſeculi. ℣. Beata
que credidit q̄m perfecta ſunt omnia que dicta
ſunt ei a dño. Hodie genuit ſaluatorem ſeculi.
Nihil in iſtam ſingularem na Lectio. vij.
tiuitatē de carnis concupiſcentia tranſiuit

nihil de peccati lege manauit. Virgo regia da
uitice stirpis eligit· que sacro grauidāda fetu
diuinam hūanamq; prolem prius conciperet
mente q̄ corpore. Et ne superni ignara consilij
ad inusitatos paueret affatus· qd̄ in ea operan
dum erat· de spūsancto colloquio discit ange
lico. Nec damnū credidit pudoris: dei genit'x
mox futura. ℟. Sancta ⁊ īmaculata v̄ginitas
quibus te laudib⁹ efferam nescio. Quia quem ce
li capere non poterant tuo gremio ꝯtulisti. ℣.
Benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdictus fruct⁹ vē
Verbum igitur Le. viij. tris tui. Quia quē
dei de⁹ filius dei: q̄ in p̄ncipio erat apud
deum· per quem facta sunt oīa· ⁊ sine quo factū
est nihil. Propter liberandū hominez ab et'na
morte factus est homo· ita se ad susceptionē hu
militat; nr̄e sine diminutiōe sue maiestat; incli
nans quod erat· assumensq; quod non erat ve
ram ſui formā ei forme in q̄ deo pr̄i est equalis
vniret ⁊ tanto federe naturam vtranq; conse
reret· vt nec inferiorez consumeret glorificatio:
nec superiorez īminueret assumptio. ℟. Beata
viscera marie virginis que portauerunt eterni
patris filiuz· ⁊ beata vbera que lactauerūt chri
stum dominū. Quia hodie pro salute mundi de

virgine nasci dignatus est. ℣. Dies sanctificat⁹
illuxit nobis venite gentes ⁊ adorate dominum.
Quia hodie pro salute. Ad cañ. añ. Paruulus
filius hodie natus est nobis ⁊ vocabitur de⁹ for-
tis alleluia alleluia. Cañ. Populus qui am-
bulabat. ℣ Ipse inuocauit me. pat̄ meus estu.

Initium sancti euāgelij Scd̄m Mat

Liber generationis Jesu christi theum
filij dauid: filij abraam. Et reliqua.

Omelia beati Hieronymi presbyteri.

Nesaia legimus. Generationem eius q̄s
enarrabit? Non ergo putemus euangeliū p-
phete esse contrariū. vt qd̄ ille impossibile di-
xit affatu: hic narrare incipiat: quia ibi de ge-
neratione dīnitatis. hic de incarnatione dictū
est. A carnalib⁹ autem cepit: vt per hominē de-
um discere incipiamus. Filij dauid. filij abraā
Ordo preposterus: sed nc̄cie cōmutatus. Si
enī primū posuisset abraam ⁊ postea dauid. rur
sus ei repetendus fuerat abraam. vt gn̄ationis
series texeretur. ℟. Ecce agnus dei qui tollit
peccata mundi. ecce de quo dicebaz vobis. Qui
post me venit ante me factus est cuius non sum
dignus corrigiam calciamenti soluere. ℣. Hoc ē
testimonium quod perhibuit iohannes dicens

In illo tempore. Exijt Scdm Lucam edictuz a cesare augusto: vt describeretur vniuersus orbis. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdem beati Gregorij pape

Quia largiente dño missarum solennia ter hodie celebraturi sumus: loqui diu de euangelica lectione non possumus. sed nos aliquid vel breuiter dicere redemptoris nr̄i natiuitas ipsa compellit. Quid est qd̄ nascituro dño mūdus describitur. nisi hoc qd̄ aperte mōstratur: quia ille veniebat in carne. qui electos suos ascriberet in eternitate. Quo contra de reprobis p̄ p̄phetam dicit̄: Deleant̄ de libro viuentiū: ⁊ cū iustis non scribant̄. ℟. Bñdictus qui venit in noīe dñi. Deus dñs ⁊ illuxit nob̄. ℣. Lapidem quem reprobauerūt edificātes hic factus est in caput anguli. Deus dñs. Scdm Lucā

In illo tpe. Pastores loquebant̄ ad inuicem: Transeamus vsq̄ bethleem: et videamus hoc verbuz qd̄ factum est. qd̄ fecit dñs ⁊ dñs ostendit nob̄. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdem venerabilis Bede presbyteri.

Nato in bethleē dño saluatore. sicut sacra euāgelij testatur historia: pastoribꝫ qui in regione eadem erant vigilantes vigili-

as noctis super gregem suũ·angelus magna cũ
luce apparuit. Exortumq; mũdo solẽ iusticie ñ
solum voce celestis sermonis·verũ etiam clari
tate dĩne lucis astruxit. Nusq̃ enĩ in tota vete
ris testamenti serie repimus angelos qui tam
sedule apparuere patribꝫ cum luce apparuisse·
sed hꝰ priuilegiũ recte hodierno tempori serua-
tum est·quando exortum est in tenebris lumẽ
rectis corde: misericors ⁊ miserator dñs. ℟.
In p̃ncipio erat verbum ⁊ verbũ erat apud deũ
et deus erat verbum hoc erat in p̃ncipio apud
deum. Oĩa per ipsum facta sunt ⁊ sine ipso factũ
est nihil. ℣. Quod factum est in ipso vita erat
et vita erat lux hominũ. Omnia. Scd̃m Joh.

IN p̃ncipio erat verbũ·⁊ verbuz erat
apud deũ·⁊ deus erat verbũ·hoc erat ĩ
p̃ncipio apud deũ. Omĩa per ipsuz fa
cta sunt·⁊ sine ipso factum est nihil. Et reliqua.

Omelia lectionis eiusdẽ vene. Bede p̃sbyteri.

QUia tp̃alem mediatoris dei ⁊ hominũ ho-
minis iesu christi natiuitatẽ que hodierna
die facta ẽ·sctoꝝ ꝟbis euãgelistarũ·matthei vi
delicz ⁊ luce mãifestatã cogñim⁹·libet etiã d̃ ver
bi id est dĩnitat eius et̃nitate in q̃ p̃ri manet sp̃
equalis·bt̃i iohãnis euãgeliste dicta scrutari:

qui singularis priuilegio meruit castitatis vt ce
teris altius diuinitatis ipsius caperet simul z pa
tefaceret archana. ℟. Uerbum caro factum est
et habitabit in nobis z vidimus gloriam eius
gloriam quasi vnigeniti a patre. Plenum gra
tie z veritatis. ℣. In principio erat verbum z ver
bum erat apud deum z deus erat verbum. Ple.

Initiū sancti euāgelij Scōm Matth

Liber generationis iesu christi filij dauid
filij abraam. Abraā genuit isaac. Isa
ac aūt genuit iacob. Jacob aūt genuit iudam
et frēs eius. Judas aūt genuit phares z saram
de thamar. Phares aūt genuit esrom. Esrom
aūt genuit aram. Aram aūt genuit aminadab.
Aminadab aūt genuit naason. Naason autez
genuit salmon. Salmon autem genuit boos d
raab. Boos aūt genuit obeth ex ruth. Obeth
aūt genuit iesse. Jesse aūt genuit dauid regem
Dauid aūt rex genuit salomonē ex ea que fuit
vrie. Salomon autem genuit roboam. Rob
am autem genuit abya. Abya autē genuit asa.
Asa autem genuit iosaphat. Josaphat autez
genuit ioram. Joram autē genuit oziam. Ozi
as autem genuit ioathan. Joathas autem ge
nuit achas. Achas autem genuit ezechiā. Eze

chias autem genuit manassen. Manasses au-
tem genuit amon. Amon autez genuit ioçiam
Joçias autem genuit iechoniam ⁊ fratres eius
in transmigratiõe babylonis. Et post transmi-
grationẽ babylonis. Jechonias gẽuit salathi-
el. Salathiel autem genuit çorobabel. Zoro-
babel autem genuit abiud. Abiud autem ge-
nuit eliachim. Eliachim autẽ gẽuit açor. Açor
autem genuit sadoch. Sadoch autem genuit
achim. Achim autem genuit eliud. Eliud autẽ
autem genuit eleaçar. Eleaçar autẽ genuit ma
than. Mathan autẽ genuit iacob. Jacob au-
tem genuit ioseph virũ marie. de qua natus ẽ

Deus qui Coll. iesus: qui vocatur christ⁹.
hanc sacratissimã noctem veri luminis fe-
cisti illustratione clarescere. da quesumus. vt
cuius lucis mysteria in terra cognouimus: eius
quoq; gaudijs in celo perfruamur. Qui tecum

In laudibus añ. Genuit puerpera regez cui no
men eternũ ⁊ gaudium matris habens cum vir
ginitatis honore. nec primam similem visa est.
nec habere sequentem alleluia Capitulũ.

Multipharie multisq; modis olim deus lo
quens patribus in prophetis: nouissime die-
bus istis locutus est nobis in filio. quem con-

stituit heredem vniuersorũ per quem fecit ⁊ se-
cula. ℟. Benedictus qui venit In noĩe dñi. ℣.
Deus dñs ⁊ illuxit nobis. In nomine. ℣. Puer
natus est nobis. Ad bñ. añ. Gloria in excelsis
deo. ⁊ in terra pax hominib⁹ bone voluntatis
Concede quesum⁹ Coll. alleluia alleluia.
omnipetens deus: vt nos vnigeniti tui no
ua per carnem natiuitas liberet. quos sub pecca
ti iugo vetusta seruitus tenet. Per e. Ad. i. añ.
Lux orta est sup nos quia hodie natus est salua
tor alleluia. Ad. iij. añ. Virgo hodie fidelis ⁊
si verbum genuit incarnatum virgo mansit ⁊ p⁹
partum quã laudantes omnes dicimus benedi
cta tu in mulieribus. Capitulũ. Multipharie
multisq; modis. ℣. Tanq̃ sponsus. dñs. Coll.
Concede quesumus omnipotẽs deus. Ad. vi.
añ. Gaudeamus omnes fideles saluator noster
natus est in mundo hodie processit proles mag-
nifici germinis ⁊ perseuerat pudor virginitatis
Apparuit benignitas ⁊ huma- Capitulũ.
nitas saluatoris nostri dei non ex operib⁹
iusticie que fecimus nos. sed scd̃m suam miseri
cordiam saluos nos fecit. Deo gratias. ℣. Ver
bum caro factum est. ⁊ habitauit. Collecta.
Deus qui humane substantie dignitatem ⁊

mirabiliter condidisti. ⁊ mirabilius reformasti
da nobis quesumus eius nos dīnitatis esse con-
sortes. qui humanitatis nostre fieri dignatus
est particeps. Per eundem dñm nostrum iesū
Ad. ix. añ. Hodie intacta virgo deum nobis ge
nuit teneris indutum membris quez lactare me
ruit omnes ipsum adoremus. qui venit saluare
Apparuit gratia dei ⁊ sal- Capitulū. nos.
uatoris nostri omnibus hominibus erudi
ens nos. vt abnegantes impietatez ⁊ secularia
desideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ in h̄ secl'o
expectātes beatā spē et aduētū gl'ie magni dei
⁊ saluatoris nostri iesu christi. ℣. Ipse inuocauit
Da nobis quesumus dñe de- Collecta. me
us noster. vt qui natiuitatem domini no-
stri iesu christi nos frequentare gaudemus: di-
gnis conuersationib⁹ ad eius mereamur perti-
nere consortium. Per eundem dñm nostrū ie.
In. ij. vs añ In principio ⁊ ante secula de⁹ erat
verbum ipse natus est nobis saluator mundi.
Añ. Virgo verbo concepit virgo permāsit vir
go peperit regem omniū regum. Añ. Beatus
venter qui te portauit christe. ⁊ beata vbera q̄
te lactauerunt dominū ⁊ saluatorem mundi al-
leluia. Añ. Illuxit nobis dies redemptionis

noue reparationis antique felicitatis eterne.
Capitulum. Multipharie multisq; modis olim
ds. R. Uerbum caro factum est ⁊ habitab. ℣.
Et vidimus gloriã eius. ℣. Puer natus est no-
bis. et. Ad mgt. añ. Hodie christus natus est
hodie saluator apparuit hodie in terra canunt
angeli letantur archangeli hodie exultant iusti
dicentes. gloria in excelsis deo alleluia. i. Coll.
Concede qm̃s ops deus. Dñica infra octauas
natalis dñi. Si die. vi. post festũ natalis dñi h̃
dñica illuxerit Inuitator. Christus natus est.
Hymn⁹. Intẽde q̃ reg. In. i. nº añ. Ecce ad-
uenit dñator deus ⁊ regnũ in manu eius. ⁊ pote
stas ⁊ imperiũ in eternũ alleluia. 8. p̃s. Dñe in
virtute. p̃s. Deus de⁹ meus res. Añ. Maria
aũt conseruabat oĩa verba hec ꝯferens in corde
suo. 8. p̃s. Dñs regit me. p̃s. Dñi est terra et.
Añ. Nato dño angelorũ chorus canebat dicẽs
gloria in excelsis deo. ⁊ in terra pax hoĩbus bo
ne voluntat. 8. p̃s. Ad te dñe le. p̃s. Judica
me dñe. ℣. Tanq̃ sponsus. Sermo bti Fulgẽ
tij epi. Lect. i.
Cupiẽtes aliq̃d de hui⁹
diei solẽnitate narrare: simulq; consi-
derantes illud vnũ verbuz de quo di
cere volumus. nulla inuenim⁹ verba quib⁹ suf-

fici enter aliquid dicere valeam⁹: Est enī h̄ ver
bum non qđ desinit prolatū: sed qđ permanet
natum. ℟. In p̄ncipio erat verbū ⁊ verbū erat
apud deum ⁊ de⁹ erat verbū hoc erat in p̄ncipio
apud deum. Oīa per ipsum facta sunt ⁊ sine ip-
so factum est nihil. ℣. Quod factum est in ipso
vita erat ⁊ vita erat lux hominū. Oīa. Lec. ij.

Verbum hoc non transitoriū sed eternum:
non factum a deo patre sed genitū: nec so-
lum genitū sed etiā vnigenitū. Vnum quippe
verbū deus pater genuit de seipso: per qđ oīa
creauit ex nihilo: In p̄ncipio enī erat verbum.
et verbum erat apud deum. ⁊ deus erat verbū
℟. O magnū mysteriū ⁊ admirabile sacramē-
tum vt aīalia viderent dn̄m natum Jacentem
in presepio beata virgo cuius viscera meruerūt
portare dn̄m christum. ℣. Dn̄e audiui auditū
tuū ⁊ timui ꝯsideraui opera tua ⁊ expaui ī me
dio duū aīaliū. Jacentem in presepio. Lect. iij.

Hoc erat in p̄ncipio apud deum. Oīa ꝑ ip
sum facta sunt ⁊ sine ipso factum est nihil:
In hoc autem ꝙ per illud verbum deus pater
omnia fecit. ostenditur quia hoc verbum genu
it ipse non fecit. Illud igitur verbū de deo de⁹
est: de creatore creator est. vnde hoc in se natu-

raliter habet esse quod pater est. ℟. Angelus ad pastores ait annũcio vobis gaudiũ magnuz quod erit omni populo quia natus est nobis saluator qui est christus dñs in ciuitate dauid. ℣. Inuenietis infantem pannis involutũ et positum in presepio. Qui est chri. Lect. iij

Ltus est ergo de patre deo filius deus: alter in persona non alius in natura. Semper apud patrem semper cum patre semper de patre semper in patre. Semper apud patrem cuz quo illi est vna naturalis immẽsitas. Semper cum patre cuz quo illi vna est natural'eternitas. ℟. Sancta z imaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus z benedictus fructus ventris tui. Quia quem In.ij.no.añ. Verbum caro factum est allelvia z habitauit in nobis alleluia. 6. ps. Dñs illuminatio. ps. Ad te dñe clamabo. Añ. Virgo verbo concepit virgo permansit virgo peperit regem omniũ regum. 2. ps. Afferte dño ps. Exaltabo te dñe. Añ. Beatus venter qui te portauit christe et beata vbera que te lactauerunt dñm z saluatorem mundi alleluia. 8. ps. In te dñe sperz. ps.

Beati quorum remisse. ℣. Uerbū caro. Lec. v.

Semper de patre de quo illi est naturaliter eterna natuitas. Semper in patre cū quo illi est vna naturalē equalisq; diuinitas. Et alē quidem ille quod pater est. 7 alter ille quod filius est. nec tamen alter deus: quia pater 7 filiꝰ vnus est deus. Tu autem domine miserere nostri. ℟. O regem celi cui talia famulantur obsequia stabulo ponitur qui continet mundum Jacet in presepio 7 in celis regnat ℣. Natus est nobis saluator qui est christus dominus in ciuitate dauid. Jacet in presepio 7 in. Lectio. vi.

Quapropter quando de patre deo 7 filio deo nascitur sermo digne dicimus alterū esse patrem 7 alterum filium: 7 nihilominꝰ digne dicimus vnum deum esse patrem 7 filiū Cum enim dicimus alterum esse patrem alterum filium: discretas personas genitor7 genitiq; monstramus. Tu autez dñe miserere nostri ℟. Ecce agnus dei qui tollit peccata mundi. ecce de quo dicebam vobis. Qui post me venit ante me factus est cuius non sum dignus corrigiam calciamenti soluere ℣. Hoc est testimonium quod perhibuit iohannes dicens. Qui pꝰ me venit ante me factus est cuius non sum dignꝰ

Cum nullo dicimus vnũ deum Lect.vij.
esse patrem ⁊ filium·ipsam vnam naturaꝫ
indiscrete dinitatis ostendimus: Altera ē er-
go persona genitoris ⁊ geniti:sed vna est natu
ra genitoris ⁊ geniti. Quando ꝟo sufficienter
aut digne loqui poterit quis de quo? homo ꝺ
deo·mortalis de imortali? ℟. Benedictus qui
venit in noīe dñi. Deus dñs ⁊ illuxit nob. ℣. La
pidem quem reprobauerũt edificantes hic fact⁹
est in caput anguli. Deus dñs et. Lectio .viij.
Aut quando digne loquit·visibilis de in-
uisibili·mutabilis de incõmutabili·opus
de opifice·de creatore creatura·de factore factu
ra·paruus de imenso·temporalis de eterno·hu
milis de altissimo·plasmatus de limo·de illo q̄
oīa creauit ex nihilo? Cuius est inenarrabilis
potentia qua nos gratuita bonitate fec̄·nec mi-
nus tamen inenarrabilis gratia qua nos omni
potentissima miseratione saluauit. ℟. Descen-
dit de celis deus verus a patre genitus introiuit
in vterum virginis nobis vt appareret visibilis
indutus carne humana ꝓthoparente edita. Et
exiuit per clausam portam deus ⁊ homo lux ⁊ vi
ta conditor mundi. ℣. Unigenitum dei filium
quem pater misit in mundum ī vtero sacro cõ-

cepit virgo beata. Et exiuit. In. iij. n. ad cc. an.
Alleluia. Can. Populus qui amb. ℣. Ipse in-
In illo tẽpore. Scdm Lucã. uocauit.
Exijt edictum a cesare augusto: vt de
scriberetur vniuersus orbis. Et reliq.
Omelia lectionis eiusdem venerabilis Bede
Nasciturus in carne dei filius. presbyteri.
sicut parentes sibi quos voluit ⁊ locũ quẽ
voluit elegit: eosq; ad ipsum locũ priusq̃ na-
sceret quõ voluit aduexit. ita etiam tempore q̃
voluit. imo quo ipse vna cũ pr̃e ⁊ spũsancto a
seculis disposuerat: per que ora ꝓphetarum pre
dixerat mundum vt saluaret intrauit. ℟. Ne-
sciens mater virgo virum pepit sine dolore sal-
uatorem seculoꝝ. Ipsum regem angeloꝝ sola vir
go lactabat vbera de celo plena. ℣. Beata visce
ra marie virginis que portauerũt eterni patris
Quomodo eni Lex. filium. Ipsum regem
de virgine matre natus virginitatis sibi
gloriam ⁊ angelicũ castimonie decus ostendit
esse gratissimũ: sic quoq; pacatissimo seculi tẽ-
pore procreatus quia pacem magnopere que-
reret atq; amaret edocuit. quia pacis charita-
tisq; sectatores semper inuisere dignaretur in-
dicauit iuxta q̃ ipse fidelibus suis promittẽs

ait: Ubi enī sunt duo vel tres congregati ī no-
mine meo: ibi sum in medio eorum. Tu au-
tem domine miserere nostri. ℟. Confirmatum
est cor virginis in quo diuina mysteria angelo
narrante suscepit que speciosuz forma pre filijs
hominum castis concepit visceribus. Et bene-
dicta in eternuz. deum nobis ꝓtulit ⁊ hoīem ℣
Domus pudici pectoris templum repente fit
dei intacta nesciens virum verbo concepit fili-
um. Et benedicta in eternum deum nobis protu.

Quod maius regni quietissimi et Lect. xi.
pulcerrime q̄tum ad hoīes potuit esse pa-
cis indiciū q̄ vna totum orbem descriptiōe cō
cludi: eodēq̄ cunctos longe lateq̄ mūdi fines
census numismate cōprehēdi? Cui⁹ actor ac mo
derator august⁹ tāta iuxta fidē historiarū duo
decim ānos circa tp̄s natiuitat̄ dn̄ice pace reḡ-
uit: vt tam forinsec q̄ ciuilib⁹ bellis. toto orbe
sopitis. spiritale ꝓphete p̄sagiū etiam ad litte-
ram videat̄ implesse. ℟. Propter nimiā chari
tatem suam qua dilexit nos deus pater filium
suū misit In similitudinē carnis peccati vt om-
nes saluaret. ℣. Ecce iam venit plenitudo tem
poris in quo misit deus filiū suū in terris natū
de virgine factum sub lege. In similitudinem.

Cum mystica dispensatione ꝓ Lectio. xij.
pheta voce christi precineret dicens: Et
erit in nouissimis diebus preparatus mons do
mus dñi in vertice montium. ⁊ eleuabit̃ super
colles. ⁊ fluent ad eum oẽs gentes. Post pau
ca etiam temporis illius sacratissimi statum de
scribere curauit ⁊ conflabunt inquit gladios su
os in vomeres. ⁊ lanceas suas in falces. Tu
autem domine miserere nostri. ℟. Uerbum
caro factum est ⁊ habitauit in nobis et vidimus
gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre.
Plenum gratie ⁊ veritatis. ℣. In principio
erat verbum ⁊ verbum erat apud deum ⁊ de
us erat verbum. Plenũ gratie. Scd̃m Lucam.
In illo tempore. Exijt edictum a cesa
re augusto vt describeretur vniũsus
orbis. Hec descriptio prima facta est
a preside syrie cyrino. Et ibant omnes vt pro
fiterentur singuli in suam ciuitatem. Ascendit
autem ⁊ Joseph a galilea de ciuitate naçareth
in iudeam ciuitatem dauid. que vocatur beth
leem eo ꝙ esset de domo ⁊ familia dauid. vt ꝓ
fiteretur cum maria desponsata sibi vxore pre
gnante. Factum est autez cum essent ibi imple
ti sũt dies vt parẽt. Et pepit filiũ suũ ꝑgenitũ.

Et pannis eum inuoluit. ⁊ reclinauit eum in p̄-
sepio. quia non erat ei locus in diuꝰsorio. Et pa
stores erant in regione eadem vigilantes ⁊ cu-
stodientes vigilias noctis sup̄ gregem suū: Et
ecce ā̄gelus dn̄i stetit iuxta illos. ⁊ claritas dei
circū̄fulsit illos. ⁊ timuerūt timore magno: Et
dixit illis angelus: Nolite timere. Ecce enim
euangeliço vobis gaudiū magnū qd̄ erit om
ni populo: quia natus est nobis hodie saluator
qui est christus dn̄s in ciuitate dauid. Et h̄ vo
bis signū Inueniet infantem pannis inuolu-
tum ⁊ positū in presepio. Et subito facta est cuꝫ
angelo multitudo militie celestis laudantium
deum ⁊ dicentiū: Gloria in altissimis deo. ⁊ in
terra pax hominib̄ bone voluntatis. Amen.
Collecta. Concede quesumus op̄s deus. In
lau. an̄. Alleluia. p̄s. Miserē. Capl̄m. Bn̄di-
ctio ⁊ claritas. R̄. Bn̄dictus qui venit. Hym-
nus. Procedit e thal̄. v̄. Puer natus. Ad bn̄.
an̄. Uerbū caro factū est ⁊ habitauit in nob̄ ⁊ vi
dimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti
a patre plenū gratie ⁊ veritat̄ alleluia alleluia
alleluia. 8. Collecta. Concede qm̄s op̄s deus
Cōmemoratio de dn̄ica an̄. Dū mediū silenti-
um tenerēt oīa ⁊ nox in suo cursu iter perageret

ops sermo tuus dñe a regalib⁹ sedibus venit alleluia. 8.℣. Dñs regnauit decorē indu. Coll'.

OMnipotens sempit'ne deus dirige actus nostros in bñ placito tuo vt in noīe dilecti filij tui mereamñ bonis opib⁹ abūdare. Per eundem. Ad oēs bōs diei añ. Alleluia. Ad iij. Cap. Multipharie multisq⁹. ℣. Tanq̄z spōsus. Coll'. Cōcede qms ops. Ad. vi. Capitulū

NAtus est nob filius datus ē nobis + 7 factus est p̄ncipat⁹ super humerum eius: 7 vocabitur nomen eius admirabilis cōsiliarius + deus fortis + pat' futuri seculi + p̄nceps pacis. ℣. Uerbum caro. Collecta. Deus q̄ humane. Ad. ix. Cap'lm. Apparuit gratia dei. ℣. Ipse invocauit. Coll'. Da nob dñe deus nost'er Ad vs añ. Illuxit nobis dies redēptiōis nove repatiōis antique felicitatis eterne. 8. p̄s. Dixit dñs. Cap'lm. Multipharie. ℟. Uerbū caro fa. Hymnus. Intende q̄ regis. ℣. Puer nat⁹ Ad mḡt añ. Nesciēs mater v̄go virū pepit sine dolore saluatorē seculor̄ ipsum regem angelorū sola virgo lactabat vbera de celo plena. ℭ Coll'. Concede q̄s ops. Reḡre oia q̄ hic desunt supl⁹ in die sctō natal' dñi. Cōmemoratio de dñica añ. Puer iesus crescebat 7 p̄fortaba

tur plenus sapientia z gratia dei erat in illo. ℣. Dirigatur &c. Coll'. Omnipotēs sempiterne deus. Si hec dñica non in .vi. die sed in festo alicuius sanctorū euenerit plenarie agatur de festo. Sed de dñica dūtaxat fiat cōmemoratio in lau. z vs. que etiā cōmemoratio oēs alias sanctor cōmemoratiōes p̄cedat. Sexta die post natalem dñi dum p̄uata fuerit Inuit'. Christ' natus. p̄s. Venite. Hymnus. Intende. Tē. Ecce aduenit. cum reliquis duab. require s die dñica. p̄s feriat. ℣. Tanq̄z sponsus. Lectiones captantur tres p̄me de omel' Exīt edictū vt̄s in dñica. ℟. tria require ibidem. In p̄ncipio. i. Confirmatum est. x. Propter nimia z. xi

Ecce iam venit Cap̄. In. ij. n°. aī. Alleluia plenitudo temporis in quo misit deus filiū suū factū ex muliere factū sub lege. vt eos q̄ sub lege erant redimeret. ℣. Uerbum caro fac.

Respice nos mītor deus z men Collecta. tibus clementer hūanis nascēte christo sūme veritat tue lumē oñde. Per eun. In lau. aī Genuit puerpa. Cap̄. Multipharie multisq̄. ℟. Benedict' q̄ ve. Hymn°. Procedit e thala. ℣. Puer nat'. Require s in die sctō. Ad hū. aī Uerbū caro factū. Require i dñica. Coll'. Cōce-

de q̃s. Dīa alia fiāt sicut in dñica excepti sub-
scripti añ q̃ p horas dicūt. Ad. i. añ Angel⁹ ad
pastores ait annūcio vobis gaudiū magnū quia
natus est nob hodie saluator mūdi alleluia. 7
Ad. iij. añ. Facta ē cum angelo multitudo cele
stis exercitus laudantiū ⁊ dicentiū gloria in ex-
celsis deo ⁊ in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis
alleluia. 7. Ad. vi. añ. Pastores loquebant ad
inuicem transeamus bethleem ⁊ videamus hoc
verbum quod factum est quod dñs ostendit no
bis alleluia. 7. Ad. ix. añ. Et venerunt festīnā
tes ⁊ inuenerunt mariam ⁊ ioseph ⁊ infantem po
situm in presepio alleluia. 7. Cap. v. et coll. sic
in dñica. Ad vs añ. In principio. Añ. Uirgo
verbo. Añ. Beatus venter. Añ. Illuxit nob.
Cap. Multipharie. ℟ Uerbum caro. Hym-
nus. Intēde q̃ re. v. Puer nat⁹. Require ī die
sctō. Ad mgt añ. Nesciēs mater. req̃re in dñica
Coll. Cōcede q. o. vt s̄ in natali dñi. In vi-
gilia circūcisiōis ad vs̄ sup p̄s añ. In p̄ncipio.
Cap. Apparuit benig. ℟. Uerbū caro. v. Pu
er nat⁹. Ad mgt añ. Qui de terra ē de t̄ra loq̃t̄
q̃ de celo venit sup oēs est ⁊ qd̄ vidit ⁊ audiuit h̄
testatur ⁊ testimoniū eius nemo accipit q̃ au-
tem acceperit ei⁹ testimoniū sig̃uit qr d̄s verax ē

Deus qui salutis eterne beate ma- Collecta
rie virginitate fecunda hũano generi pre-
mia p̃stitisti. tribue quesumus. vt ipsam ꝓ no-
bis intercedere sentiam⁹: per quam meruimus
auctorem vite suscipere. Per eundem. In circũ
cisione Inuitat. Christus natus. p̃s. Venite.
In. i. n⁹ añ. Dñs dixit ad me filius meus es tu
ego hodie genui te. p̃s. Quare fre. Añ. In so-
le posuit tabernaculũ suũ ⁊ ipse tanq̃ sponsus
procedens de thalamo suo. p̃s. Celi enarrant.
Añ. Eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex
glorie. p̃s. Dñi est terra. Añ. Speciosus for-
ma pre filijs hominũ diffusa est gratia ĩ labijs
tuis. p̃s. Eructauit. Añ. Suscepimus deus mi
sericordiã tuã in medio templi tui. p̃s. Ma-
gnus dñs. Añ. Orietur in diebus dñi abũdãtia
pacis ⁊ dñabitur. p̃s. De⁹ iudiciũ. ℣. Tanq̃ spõ-
sus. Lectiões ex omelijs venera. Bede p̃sby.

Veniens in carne dei filius. q̃ Lectio. i.
solam carnis naturam. nullam autem
peccati contagionem traxit de adam.
et qui spiritussancti virtute de virgine conce-
ptus ⁊ natus. nullo eguit munere gratie rena-
scentis. vtrunq̃ genus purificatiõis subire di-
gnatus est. Tu autem domine miserere nostri

℟. Hodie nobis celoꝝ rex ⁊c̄. Per dīa vt ī die

Circumcisus a parentibꝫ octauo L.ij. sctō. die natiuitatis est: ⁊ tricesimo etatis anno baptiçatus a iohanne. imo etiam tertiū saluta ris hostie munus ipse templi dn̄s pro se nō re-

Dehinc die tricesima Lect.iij. spuit offerri. tertia dn̄o opitulante vr̄a charitas simul auditura est ⁊ celebratura mysteriū. Cuncta et legalis ⁊ euangelice purificationis genera qui nullo indiguit. dn̄s suscipere non despexit. vt ⁊ ꝯsumande iam legis decreta suo tempore doce ret esse saluberrima ⁊ aduenientis euāgelij cun ctis fidelibus ostenderet eque subeunda reme

Quod dn̄s eodem die sue Lectio.iiij. dia. circumcisionis nomen vt iesus vocaretur accepit. ad imitationē prisce fecit obseruatiōis quā ex eo credimus sumptam. qđ abraā patri archa qui primus circūcisionis sacramentuꝫ in testimoniū sue magne fidei. ⁊ diuine ad eum ꝓmissionis accepit. In.ij.nº añ. Ueritas đ ter ra orta est ⁊ iusticia de celo prospexit. p̄s. Be- nedixisti. Añ. Homo natus est in ea ⁊ ipse fun- dauit eam altissimus. p̄s. Fundamenta. Añ. Exultabunt omnia ligna siluarum ante faciem domini quoniaꝫ venit. p̄s. Cantate.i. Añ. In

p̄ncipio ⁊ ante secula deus erat verbum ipse na-
tus est nobis saluator mūdi. p̄s. Dn̄s regn̄. i.
An̄. Nato dn̄o angelor̄ chori canebant dicētes
gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hoībus bo-
ne voluntatis alleluia. p̄s. Canta. ij An̄. Ec-
ce aduenit dn̄ator dn̄s ⁊ regnū in manu eius et
potestas ⁊ imperiū in eternū alleluia. p̄s Do
minus reg̃. iras. ℣. Uerbum caro fa. Lectio. v.
Abraam eodē die sue suorūq̄ circūcisionis
etiam noīs amplificatiōe simul cū sua con
iuge bn̄dici ꝓmeruit: vt q̄ eatenꝰ abram id est
pater excelsus dictꝰ est. deinde abraā. id est. pa
ter multarū gentiū vocaretur. quia patrē inq̄t
multarum gentiū constitui te. Lectio. vi.
Que fidelissima ꝓmissio tam late per orbez
iam patet impleta: vt etiaz nosipsi de gentib̄
ad fidei illius deuotionē vocati. ipsuz nos pa-
trem spiritualit̄ habere gaudeamus. dicēte eti
am nobis apostolo: Si autem vos christi: er-
go semen abrae estis. ſm promissionē heredes
Et sarai inquit vxorem tuam. Lectio. vij.
non vocabis sarai: sed sarā. id est. non vo
cabis p̄ncipem meam: sed p̄ncipē. videlicet ap-
te docēs. vt eam que tante fidei particeps et
socia facta est: non ꝓprie p̄ncipē sue domus. sed

absolute p̄ncipem·id est omniū recte credenti/
um feminarū vocaret·⁊ intelligeret esse paren
Ollectionē itaq; vestram Lect.viij. tem.
frēs ammonere curauimus vt singuli ve/
strum meminerint etiam seipsos percepta fide
christi cum patriarchis noīs excelsi meruisse cō
sortium:⁊ se in christo percepta purificatiōe in
baptismo salutari deriuatuz a noīe christi gau/
deant accepisse cognomen·⁊ h̄ vsq; ad finem
firmū intemeratūq; seruare contendant. Ad
cañ.añ. Paruulus filius. Cañ. Populus qui.
Ix. Ipse inuocauit me: Scd̄m Lucam
In illo tempore. Postq̄ ꝯsumati sunt
dies octo: vt circūcideret puer. Voca
tum ē nomē ei⁹ iesus. Et rel. Omel. ve. Be. ps.
Sanctā venerandāq; p̄nt festi mēoriā·pau
cis q̄dē verb̄ euāgelista conp̄hendit: sed ñ
pauca celestis mysterij ꝟtute grauidā reliquit.
Exposita nanq; natiuitate dn̄ica cui⁹ gaudia
mox angeli dignis laudib̄ extulerūt: pastores
deuota visitatione celebrarunt. Tu autem d.
Vos quoq; pro modulo nostro Lectio.x.
prout potuim⁹ proxime dn̄o largiente cō
gruis missarum hymnorumq; solennijs exegi/
mus. Subiunxit atq; ait: Et p⁹q̄ ꝯsūati sunt

dies octo vt circũcideret puer. vocatum ē no-
men eius iesus: qd vocatum est ab angelo p̄us
Hec sunt fe- Lec. xi. q̄ in vtero conciperet.
stiuitatis hodierne gaudia veneranda. hec
sacre solennitas diei. h̄ illa sup̄ne pietatis mu-
nera sacrosancta que fideliũ cordib̄ cōmēdās
apl's ait: Quia vbi venit plenitudo tp̄is in q̄
misit de⁹ filiũ suũ factũ ex muliere factũ sub le-
ge: vt eos qui sub lege erant redimeret. vt ad
Magna Le. xij. optionē filioꝝ recipemus.
dispensatiōe pietat̄ ad redemptionē ge-
neris hũani. deus pater non angelũ. nō archā
gelum. sed filiũ suũ vnigenitũ mittere digna-
tus est. Quem quia in dīnitatis sue specie vi-
dere neq̄uimus: magna rursum dilectiōis arte
prouidit. vt hũc factum ex muliere. h̄ est ex ma
terne carnis substantia. sine virili admixtione
conceptum. ad humanos verum hominē pro-
In illo tp̄e. Scd̄z Lucā. ferret aspect⁹
Postq̄ ꝯsumati sunt dies occto: vt
circumcideret puer: vocatum est no-
men eius iesus. Qd vocatũ est ab angelo p̄us
q̄ in vtero conciperetur. Coll'. De⁹ q̄ sa. et. In
lau. añ. O admirabile cōmerciũ creator gene-
ris humani aīatũ corpus sumens de virgine na

Mirabile misteriũ declaratur hodie Innouatur
nature deus homo factus est id quod fuit p̄mansit
et quod non erat assumpsit nō ꝯmixtiōm
[illegible] diui honem

sci dignatus est ⁊ ꝓcedens homo sine semine lar
gitus est nobis suā deitatem. Capl'm. Apparuit
benignitas. ℟. Benedictus qui venit. ℣. Puer
natus. Ad bñ. añ. Mirabile mysteriū. Colle.
Deus qui sa. et'. Ad. i. añ. Quando natus es in
effabiliter ex virgine tunc implete sunt scriptu-
re sicut pluuia invellus descēdisti. vt sal. facres
gen⁹ huma. te lau. deus noster. Ad. iij. añ. Ru-
bum quem viderat moyses incōbustum ꝯserua.
agnouimus tuam laudabilē virginitatē dei ge
nitrix intercede pro nobis. Cap. Apparuit be-
nignitas. ℣. Tanq̄z sponsus. dñs. Coll'. Deus q̄
salutis. Ad. vi. añ. Germinauit radix iesse. orta
est stella ex iacob virgo peperit saluatorē te lau-
damus ds nr̄. ℣. Uerbū caro factū est. Capl'a ⁊
collecte sicut infra oct. in ꝑcedentibꝫ. Ad. ix. añ.
Ecce maria genuit nob saluatorē quē iohs vidēs
excla. dicēs. ecce agn⁹ dei ecce q̄ tol. pec. mundi
alle. ℣. Ipse inuo. In. ij. vs̄ añ. In ꝑncipio et
ante se. ℟. Uerbum caro factū. ℣. Puer nat⁹.
Ad mgt añ. Magnuz heredita. Coll'. Deus q̄
salutis. His diebꝫ q̄ sequūt' circūcisionē vsq̄z
ad vigiliā ephie ad oēs horas diei vt in circū-
cisione agat'. Dñica post circūcisionē Inuit.
Christ⁹ nat⁹ est nob. Hymn⁹. Intēde q̄ regis

Magnū hereditatis misteriū templum
dei factus est uterꝰ nesciens virū nō est
pollutꝰ ex ea carnem assumens omnes
gentes venient dicentes gl'a tibi dñe.

In.i.nº.an̄. Ecce aduenit. An̄ Maria autem An̄. Nato dño. Require s̄ in dñica infra octauas natalis christi.x̄. Tanq̄z sponsus. Sermo beati Maximi episcopi. Lectio p̄ma

In aduentu dñico frēs charissimi solutus est oīs paterne p̄uaricatiōis metus: quem diabolicis duduz fraudibꝫ incurrit circūuenta mortalitas. Adest enī nobis celi terreq̄z iudex: qui reciso chyroḡpho delictoꝝ. reatum nostrū miseratꝰ absoluit. R̄. In p̄ncipio.

Acum ceteris sicut in alia dñica. Lectio.ij.

Adest ille dñs qui iugū captiuitat̄ antique nr̄is a ceruicibꝫ soluēs merorē mūdi et̄na libertate letificat. Adest rex ille mā̄suetꝰ. qui p̄ spacia totius orbis celestis iusticie gressibus incedens superbientē furent̄ inimici ꝯterat tyranni

Hodie nanq̄z parturiente Lectio.iij. dem. maria natus est nob̄ dei filius vt germane carnis nr̄e ꝯceptione p̄ductꝰ: creato a se homini ⁊ pietatē paternā. ⁊ fraternū largiret̄ affectū. Et natus sane ab intacta est femīa vt deuz parit̄ ⁊ hoīem testaret̄ partꝰ hūanꝰ. ⁊ deū p̄ba-

Nam sicut non po L.iiij. ret et̄na x̄ginitas. terat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de femineo vtero nisi sine generan

te prodire: Propter qd ait angelus beatissime
marie: Spūssanctus supueniet in te. ⁊ virt⁹ al-
tissimi obūbrabit tibi: ⁊ qd nascetur ex te san-
ctum. vocabitur filius dei. In. ij. n°. añ. Uerbū
caro. Añ. Uirgo verbo. Añ. Beatus venter.
sicut in alia oñica. ℣. Uerbum caro factū. L. v.

Idcirco tibi frater ꝟtutem spūssancti an-
gelicus sermo pretexit: ne coniecturis car-
nalis disputationis hebetatus. celeste tibi ipse
mysterium terrena argumentatiōe confundas
Aut non putas eum nouū pueruz in aluo vir
ginis potuisse formare: qui cum primuz conde-
ret hominem. nec semen patris nec materna vi

Dicitaqz q̄cūqz Lectio. vi. scera quesiuit?
es superne dispensationis arbiter ⁊ discus-
sor. que tibi videtur virtus eminētior: aut par-
tum dedisse virgini. aut perfectū hominē creas-
se de terra? Primus homo vt ait apostolus: de
terra terenus. Secundus homo de celo cele-
stis. Tu autem domine miserere nostri.

Si contra naturam esse Lectio. Septima.
contendis ꝙ in mysterio redemptionis no-
stre sine viro puella asseritur concepisse: cuius
queso nature est ꝙ in parente generis nostri
caro sine carne formata est? Que est ista ratio

imo q3 ceca contentio vt non credatur deus fa
cere hominem posse de femina quez creditur fe
SI oīpo/ Le. viij cisse de puluere. Tu autē
tentis o homo tali in negocio esse pspicis
voluntatē: de ope cur retrectas? Oīa enī sicut
legit' dñs que voluit fecit in celo 7 in terra. Et
si sollicitius pscruteris pret' hūc legitimū hūa/
ne ꝯceptiōis vsum·tres valde mirabiles nascē
di spēs opatam reperies trinitatez. Et pma est
quidem·q adam figurat' est ex limo: secūda q
mulier formata est de masculo·tertia que 7 ce/
lestis est·q christus pcessit ex virgine. In. iij.
n° ad cañ. añ. Alleluia. v. Ip se inuocauit.
IN illo tpe. Pastores Scdm Luam.
loquebant' adinuicem. Transeamus
vsq3 bethleem 7 videamus hoc verbū
qd factū est·qd fecit dñs 7 ostendit nobis. Et
reliqua. Omelia venerabilis Bede prēsbyteri
VErba pastoꝝ quā sint rationabilia 7 pa/
storibus ecclesie digna diligenter inspice
Vere enī quasi vigilātes non dixerunt: videa
mus puerum·videam' qd dicit'·sed videamus
verbum qd factum est: In pncipio erat verbū
Erbum qd Lec. x. et verbū caro factū est.
semper erat· videamus quomodo p nob

factum est. Qd̄ fecit dn̄s ⁊ ostendit nob̄. Ver-
bum hocipsum se fecit. Siquidē hoc ipsuz ver
bum dn̄s est. Videam⁹ igitur quō ipsum ver-
bum. hoc est dn̄s ipse se fecerit. ⁊ ostendit nob̄

Quod enī videre nō Le. xi. carnem suam.
poteramus dum erat verbum. videamus
factum quia caro est. Cui simile est qd̄ iohānes
ait: Quod fuit ab initio qd̄ audiuim⁹ qd̄ vidi
mus oculis nostris. ⁊ qd̄ ꝑspeximus ⁊ man⁹ no
stre trectauerūt de xp̄bo vite. ⁊ vita manifestata
est. ⁊ vidimus ⁊ testam̄ ⁊ annūciam⁹ vobis vi-
tam eternam. que erat apud patrem ⁊ apparuit

Et venerūt festinantes. Lectio. xij nobis.
et inuenerūt mariam ⁊ ioseph ⁊ infantem
positum in p̄sepio. Videntes autem cognoue-
runt de verbo qd̄ dictū erat illis de puero hoc
Festināt pastores: christi quē cog̊uē tota mē-
tis intentione videre aduētū desiderāt: Neqꝫ
enī cum desidia christi est querenda presentia.

In illo tpe. Pastores Scd̄m Lucam
loquebant̄ adinuicē: Transeam⁹ vsqꝫ
bethleem ⁊ videam⁹ hoc verbū quod
factū est: qd̄ fecit dn̄s ⁊ ostendit nob̄. Et vene
runt festinātes: ⁊ īuenerūt mariā ⁊ ioseph: ⁊ in
fantem positum in p̄sepio. Videntes autez co-

gnouerũt de verbo quod dictum erat illis de
puero hoc. Et oẽs qui audierunt mirati sunt:
et de his que dicta erant a pastoribꝫ ad ipsos
Maria autem ꝯseruabat oĩa verba hec confe-
rens in corde suo: Et reuersi sunt pastores glo
rificantes ⁊ laudantes deum in omnibꝫ que au
dierant ⁊ viderant sicut dictum est ad illos.
Collecti. Deus qui salutis. Ad lau. aũ. Allelu
ia. ps. Miserere. Capl'm. Benedictio ⁊ clari-
tas. Ad oẽs horas aũ. Alleluia. Ad vs̃ super
ps aũ. Illuxit nobis. Cetera oĩa sicut ĩ die cir-
cumcisionis. Post circũcisionẽ priuatis diebꝰ

Renouamini spiritu Lec. i. ad eph. 4.
mentis vestre ⁊ induite nouũ hominẽ
qui ꝑm deum creatus est in iusticia et
sanctitate veritatis. Propter qd̃ deponentes
mendaciũ loquimĩ veritatem vnusquisq̃ cũ
ꝓximo suo. qm̃ sumus inuicez membra. ℟. In
ꝑncipio erat verbum. i. Require s̃ in dñica pꝰ
natalis dñi. Lectio. ij.

Irascimini ⁊ nolite
peccare. Sol nõ occidat sup̃ iracũdiã vr̃az
Nolite locũ dare diabolo. Qui furabat' iã nõ
furet' magꝭ aũt laboret mãibꝫ suis opando qd̃
bonũ est: vt habeat vñ tribuat nc̃citatẽ patiẽti
℟. Confirmatum est cor virginis. x. Lect. iij.

Omnis ꝑmo malus ex ore vr̄o n̄ ꝓcedat: ꝫ
siquis bon⁹ est ad edificationē fidei: vt det
gr̄az audiētib⁹ ⁊ nolite ꝯtristare spm̄sctm̄ in q̄
sig̃ti estis ī die redēptiōis. ℟. Propt̄ nimiaz
charitatē. xi. Item vna feria Lect. i.

Omnis amaritudo ⁊ ira ⁊ indignatio ⁊
clamor ⁊ blasphemia tollat̄ a vob̄ cuz
dī malicia. Estote aūt inuicē benigni· mīcordes
donātes īuicē sic ⁊ d̄s ī christo donauit vobis.
℟. O regem celi. v. Lectio. ij. ad Eph̄. v.

Estote g̃ imitatores dei sic̄ filij charissimi:
et ambulate ī dilectiōe sic̄ ⁊ christ⁹ dilexit nos·
et tradidit semetipsum ꝓ nob̄ oblationē ⁊ ho-
stiā deo ī odorē suauitat̄. ℟. Nesciēs mr̄ v̄. ix.

Fornicatio ⁊ oīs īmūdicia aut auari- L. iij.
cia nec noīet̄ in vob̄ sic̄ decz sctōs· aut tur-
pitudo· aut stultiloquiū· aut scurrilitas q̄ ad rē
nō ꝑtinēt· ꝫ mag̃ gr̄arū actio. ℟. Angelus ad

Hoc scitote intel- Itē L. i. pastores. iij
ligētes q̄ oīs fornicator aut īmūdus·
aut auar⁹ qd̄ ē idolor̄ ꝯuit⁹· n̄ hz here
ditatē in reg̃ christi ⁊ dei. Nemo vos seducat
inanib⁹ verb̄. Propt̄ h̄ enī vēit ira dei ī filios
diffidētie. Nolite g̃ effici ꝑticipes eorum.
Rat̄ enī ali- L. ij. ℟. In ꝑncipio erat v̄. i.

qñ tenebre: nũc ãt lux ĩ dño. vt filij luc ãbulate
fructꝰ enĩ luc ẽ in oĩ bõitate ⁊ iusticia ⁊ ꝟitate. ꝓ
bãtes q̃d sit bñplacitum deo. ⁊ nolite cõicare
opibꝫ ĩfructosis tenebrarũ magꝭ ãt redarguite

Qde enĩ in occul- ℟ Cõfirmatũ ẽ. x. L. iij.
to fiũt ab ip̃is qꝺ turpe ẽ dicẽ. Dĩa eniz q̃
arguũt a lumĩe mãifestãt. Dẽ enĩ qꝺ mãifestat
lumẽ est. Propt qꝺ dic: Surge q̃ dormis: ⁊ il-
luminabit te christꝰ. ℟ Propter nimiam.

Item lectiones vnius ferie. Lectio. i.

Sidẽte fratres. quomodo caute ambu
letis. Non quasi insipiẽtes sed vt sa-
pientes. redimẽtes tempus. qm̃ dies mali sũt
Propterea nolite fieri imprudẽtes: sed intelli-
gentes que sit volũtas dei. ℟ Oregem.

Nolite inebriari vino in q̃ est luxuria: L. ij.
sed impleamini spũsancto loquẽtes vob-
metipsis in psalmis ⁊ hymnis ⁊ canticis spiri-
talibus cantantes ⁊ psallẽtes in cordibꝫ vestr
dño gratias agentes semper pro oĩbꝫ in noĩe
dñi nostri iesu christi. ℟ Nesciens mater.

Mulieres viris suis sũbdite sint sicut Le. iij.
dño: quo niam vir caput est mulieris. sic
christus caput est ecclesie. Ipse saluator corpo-
ris eius. Sed sicut ecclesia subiecta est christo:

ita ⁊ mulieres viris suis in oibus sint subiecte.
℟. Angelus ad pastores. In vigilia ep̄hie ī
lau. Capl'm. Apparuit benignitas. Coll'. Cor-
da nostra qm̄s dñe. In. i. vs super p̄s añ. In
Surge illuminare Cap. p̄ncipio ⁊c̄. vt s.
hierusalem quia venit lumen tuū ⁊ gloria
dñi super te orta est. ℟. Illuminare. ℣. Omēs
de saba venient aurū ⁊ thus deferētes. Ad mg̃t
añ. Magi viderūt stellam ⁊ dixerūt adinuicē
hoc signū magni regis est eamus ⁊ inq̄ramus eū
et offeramus ei munera aurū thus ⁊ myrrhā. 8
Collect. Corda nostra qm̄s dñe. vt ante. In
die ep̄hie Inuit. Christ⁹ apparuit nob. Ve ite
adorem⁹ p̄s. Venite. In. i. n⁰ añ. Afferte dño
filij dei adorate dñm ī aula sctā ei⁹. 7. p̄s. Ip
sum. Añ. Flumīs impet⁹ letificat alla. ciuita-
tem dei alla. 6. p̄s. De⁹ nr̄ refu. Añ. Psallite
do nostro psallite psallite regi nostro psallite
sapient. 1. p̄s. Dēs gen. Añ. Oīs t̄ra adoret te
et psallat tibi psalmū dicat noī tuo dñe. 4. p̄s
Jubilate. i. Añ. Reges tharsis ⁊ insule mune
ra offerēt regi dño. 1. p̄s. De⁹ iu. Añ. Oēs gen-
tes quascunq; fecisti venient ⁊ adorabunt corā
te dñe. 4. p̄s. Inclina dñe. ℣. Omnis t̄ra ad-
oret te deus ⁊ psallat tibi psalmū. Lectio. i.

orda nostra quesumus dñe vente dz
festiuitatis splendor illustret quo mundi huius
tenebris carere valeamus et p̄ veniamus
ad patriam claritatis aeternae. p. eūd

SVrge illuminare hierusalē q̄r Lect.i.
venit lumē tuū. ⁊ gl̄ia dñi sup̄ te orta
est. Quia ecce tenebre operiēt terram
et caligo ꝓpl̄os. Sup̄ te aūt oriet̄ dñs ⁊ gloria
ei⁹ in te videbit̄. Et ambulabūt gētes ī lumine
tuo: ⁊ reges ī splēdore ortus tui. Leua ī circūi-
tu oculos tuos ⁊ vide. oē s isti ꝯgregati sūt ve
nerūt tibi. ℟. Hodie ī iordane baptizato dño
ap̄ti sunt celi ⁊ sic̄ colūba sup̄ eū spūs mā sit ⁊
vox patris intonuit. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ in q̄
m̄ cōplacui. ℣. Descēdit spūssctūs corp̄ali spe-
cie sic̄ colūba ī ipsum ⁊ vox de celo facta ē. Hic
FIlij tui de longe venient: ⁊ filie tue Lec.ij.
de latere surgent. Tunc videbis ⁊ afflues
et mirabitur ⁊ dilatabitur cor tuū: quando cō
uersa ad te fuerit multitudo mar⁹ fortitudo gē-
tium venerit tibi. Inundatio camelorum ope-
riet te: dromedarij madian ⁊ effa. Omēs de sa-
ba venient. aurum ⁊ thus deferentes ⁊ laudez
dño annunciantes. ℟. Omnes de saba veniēt
aurum ⁊ thus deferentes. Et laudem dño annū-
ciantes. ℣. Reges tharsis ⁊ insule munera offe
rent reges arabum ⁊ saba dona adducent. Et la
OMne pecus cedar congregabitur Lec.iij.
tibi. arietes nabaoth ministrabunt tibi.

Offeruntur super placabili altari meo 7 domū maiestatis mee glorificabo. Qui sunt isti q̄ vt nubes volant 7 quasi columbe ad fenestras suas. Me enī insule expectant: 7 naues maris in principio 7 adducam filios tuos de longe argētum eorum 7 aurum eorum cum eis nomī dñi dei tui 7 sancto israel quia glorificabit te. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Illuminare illuminare hierusalem venit lux tua Et gloria dñi super te orta est. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo 7 reges in splendore ortus tui. Et gloria domini super te orta est.

Sermo beati Leonis pape. Lectio. iiij.

Celebrato primo die quo intemerata virginitas humani generis edidit saluatorē. Epiphanie nobis dilectissimi veneranda festuitas dat perseuerantiam gaudiorum vt int̄ cognatarum solennitatum vicina sacramenta exultationis vigor 7 feruor fidei nō tepescat. Ad omniū enim hominū spectat salutem qđ infanta mediatoris dei 7 hominū iam vniuerso declarabatur mundo: cum adhuc exiguo detineretur opidulo Tu autez domie miserere nostri ℟. Venit lumen tuum hierusalem 7 gloria domini super te orta est. Et ambulabunt gentes in

lumine tuo ⁊ reges in splendore ortus tui.
℣. Filij tui de longe venient ⁊ filie tue de latere
surgent. Et ambulabunt. In.ij.nº.añ. Uidētes
stellam magi gauisi sunt gaudio magno ⁊ intrā
tes domū obtulerūt dño aur̄ thus ⁊ myrrhā. 7
p̄s. Fundamenta. Añ. Christo datus est p̄nci
patus ⁊ honor regni oīs populus trib⁹ ⁊ lingue
seruient ei in eternū. 8. p̄s. Bonū est confiteri
Añ. Adorate dñm alleluia. in aula sancta ei⁹
alleluia. p̄s. Cantate. i. Añ. Adorate dñm al-
leluia. omnes angeli eius alleluia. p̄s. Dñs re-
gnauit. i. Añ. Uidimus stellam eius in oriente
et venimus cum mūeribus adorare eum. 1. p̄s.
Cantate. ij. Añ. Tria sunt munera que obtule
rūt magi dño aurū thus ⁊ myrrhā filio dei regi
mag̊ alla. 4. p̄s. Dñs re. isras. ℣. Reges thar.
Tribꝫ mag̃ hodierna die ī regiōe Lect. v.
orient̃ stella noue claritat̃ apparuit: q̄ illu-
strior. ceterisq̄ pulcrior sideribꝫ facile ī se intu-
entiū oculos aīosq̄ ꝯuteret: vt ꝯfestim adūtēt̃
nō esse ociosū. qd̄ tñ insolitū videbat̃. ℟. Int̃
rogabat magos herodes qd̄ signuz vidist̃ sup
natū regē stellā magnā fulgētē Cui⁹ splēdor
illuminat mundū ⁊ nos cognouimus ⁊ venim⁹ ad
orare eū. ℣. Uidim⁹ enī stellā ei⁹ in oriēte. Cu.

Pedit dñs magis aspicientibꝫ Lectio.vi.
intellectũ qui p̄stitit signũ: ⁊ q̄ fecit intelli
gi. fecit inquiri. ⁊ se inueniẽdũ obtulit requisitꝰ.
Sequunt tres viri sup̄ni luminis ductũ. ⁊ pre
uij fulgoris indiciũ intenta contẽplatiõe comi
tantes ad agnitionẽ veritatꝭ gratie splendore
ducuntur. Tu. ℟. Magi veniũt ab oriẽte hie
rosolymam querentes ⁊ dicentes. Ubi est qui
natus est cuius stellam vidimus ⁊ venimꝰ adora
re eum. ℣. Cum natus esset iesus in bethleem
iude in diebus herodis regis ecce magi ab ori
ente venerunt hierosolymã dicentes. Ubi est q̄.
Magi humano sensu significatũ Lectio.vij
sibi regis ortuꝫ estimauerũt in ciuitate re
gia esse querendũ. Sed q̄ serui suscep̄at formã
et non iudicare venerat sed iudicari: bethleem
pre elegit natiuitati. hierosolymã passioni. T.
℟. Stella quã viderãt magi ĩ oriente añcede
bat eos donec venirẽt ad locũ vbi puer erat vi
dentes aũt eaꝫ Gauisi sunt gaudio magno. ℣.
Et intrãtes domũ inuenerunt puerum cũ ma
ria matre eius ⁊ procidentes adorauerunt eum.
Herodes audiens Lect. viij. Gauisi sunt.
iudeorum p̄ncipem natum. successorẽ suspi
catus expauit. ⁊ molitus necez salutis auctori.

falsum spopondit obsequiũ. Quaz felix foret si
magorum imitaret fidem. ⁊ si cõuerteret ad re
ligionem. qd̄ disponebat ad fraudem. O ceca
stulte emulatiõis impietas. que ꝑturbandum
putas diuinũ tuo furore ꝯsiliũ. ℟. hic ē dies
preclarus in quo saluator mundi apparuit quē
prophete p̄dixerunt angeli annũciauerũt. Cu-
ius stellam magi viderunt ⁊ munera ei obtule-
runt. ℣. Dies sanctificat⁹ illuxit nobis veni-
te gentes ⁊ adorate dñm. Cuius. Ad cañ. añ.
Lux de luce apparuisti christe cui magi mune-
ra offerunt alleluia alleluia alleluia. 8. Cañ. Po-
pulus qui ambulabat. ℣. Adorate dñm In au
la sancta eius. Scd̄m Mattheum.

Cum natus esset iesus ĩ bethleē iude in
diebꝫ herodis regis: ecce magi ab orien
te venerunt hierosolymã dicentes: Vbi est q̄
natus est rex iudeoꝝ. Vidimus enĩ stellam ei⁹
in oriente ⁊ venimus adorare eum. Et reliqua.

Omelia lectionis eiusdem beati Gregorij
Icut ex lectione euãgelica frẽs cha- pape.
rissimi audistis celi rege nato rex terre turba-
tus ē: qꝛ nimirũ terrena altitudo ꝯfundit. cum
celsitudo celestis apit. Sz q̄rẽdũ nob ē q̄d nã
sit q̄ redẽptore nato pastoribꝫ ĩ iudea angelus

apparuit atq; ad adorandũ hunc ab oriẽte ma-
gos ñ angelus sed stella ꝑduxit. ℟. Tria sũt
munera q̃ obtulerũt magi dño ĩ die ista ⁊ hñt ĩ
se dĩna mysteria. In auro ostendit̃ regl poten-
tia in thure sacerdotẽ magnũ cõsidera ⁊ ĩ myr-
rha dñicam sepulturam. ℣. Salutl nr̃e aucto-
rem magi venerati sunt in cunabulis ⁊ d̃ the-
sauris suis mysticas ei munerũ species obtulerũt

IUdeis tanq̃ rõne vten- Lec. x. In aure-
tibus rõnale aĩal. id est. angelus p̃dicare de-
buit. gẽtiles ꝟo q̃ vti rõne nesciebant ad cog̃-
scendũ dñm nõ per vocem sed ꝑ signa ꝑducũt̃
q̃ ⁊ illis ꝓphie tanq̃ fidelib; ñ infidelib; ⁊ ist l
sig̃ tanq̃ infidelib; nõ fidelib; data sunt. Tu.
℟. Dies sanctificat⁹ illuxit nob̃ venite gẽtes ⁊
adorate dñm. Quia hodie apparuit lux mag̃ in
terrl. ℣. Gl̃ia ĩ excelsis deo ⁊ ĩ t̃ra pax hoĩbus

NOtãdũ q̃ redẽ- L. xi. bonevolũtatl. Quia
ꝑtorẽ nr̃m cũ iã ꝑfecte eẽt etatl eisdẽ gẽti-
bus apl̃i p̃dicãt. eũq; ꝑuulũ ⁊ nec dũ ꝑ hũani
corꝑis officiũ loquentẽ stella gẽtib; denũciat:
q̃ nimirũ rõnis ordo poscebat. vt ⁊ loquentez
iam dñm loquẽtes nob̃ p̃dicatores ĩnotescẽnt
et nec dum loquentem elementa muta predica-
rent. Tu autem domine miserere nostri.

℟. Uidentes stellam magi gauisi sunt gaudio magno ⁊ intrantes domũ inuenerũt puerũ cum maria matre eius ⁊ procidentes adorauerũt eũ Et apertis thesauris suis obtulerũt ei munera aurum thus ⁊ myrrham ℣. Ab oriẽte magi venerunt in bethleem adorare dñm. Et apertis.

Lectio. xij.

IN omnibꝫ signis que vel nascente dño vel moriẽte monstrata sunt: cõsiderandũ nobis est q̃ꝫtum fuerit in quorũdaꝫ iudeoꝝ corde duritia. que hunc nec per ꝓphie donũ. nec ꝑ miracula agnouit. Oĩa quippe elementa auctorem suũ venisse testata sunt. Tu ãt ℟. In colũbe specie spũssanctus visus est pat̃na vox audita est. Hic ẽ filius meꝰ dilectꝰ in quo mihi complacui. ℣. Celi aperti sunt sup̃ eũ et vox patris audita est. Hic est.

Scd̃ꝫ Mattheũ

CUm natus esset iesus in bethleẽ iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymã dicentes: Ubi est qui natus est rex iudeoꝝ? Vidimꝰ enim stellam eius in oriente: ⁊ venimus adorare eum. Audiens autem herodes rex turbatus est: ⁊ omnis hierosolyma cum illo. Et congregans omnes p̃ncipes sacerdotum ⁊ scribas populi: scissitabatur ab eis vbi christus nasceret.

At illi dixerunt ei: In bethleem iude. Sic enī
scriptum est per ꝓphetam. Et tu bethleem terra
iuda: nequaq̄ mīma es in p̄ncipibus iuda. Ex
te enim exiet dux: qui regat populum meū is-
rael. Tunc herodes clam vocatis magis: dili-
genter didicit ab eis tempus stelle que appa-
ruit eis. Et mittens illos in bethleē dixit: Ite ⁊
interrogate diligent' de puero: ⁊ cum inueneri
tis renūciate mihi. vt ⁊ ego veniens adorē eū.
Qui cum audissent regē: abierūt. Et ecce stella
quā viderant in oriēte. antecedebat eos: vsq̄
dum veniens staret supra vbi erat puer. Vidē
tes aūt stellam: gauisi sunt gaudio magno val
de. Et intrātes domū: inuenerūt puerum cum
maria matre eius. Et ꝓcidentes adorauerunt
eum. Et apertis thesaur' suis obtulerūt ei mune
ra. Aurum thus ⁊ myrrham. Et responso acce-
pto in somnis ne redirent ad herodem: per aliā
viam reuersi sunt in regionem suam. Amē. Te
decet laus. Te decet hymnus tibi gloria deo pa
tri ⁊ filio cum sancto spiritu in secula seculorū

Deus qui hodierna die Oremus. Amen.
vnigenitum tuuz gentibus stella duce re
uelasti. concede ꝓpitius: vt qui iam te ex fide co
gnouimus. vsq̄ ad contemplandam speciem

tue celsitudinis perducamur. Per eundem. In laudibus añ. Ante luciferum genitus & ante secula dñs saluator nr hodie mundo apparuit. 2 Cap. Surge illuminare hierusalez. R. Reges tharsis & insule munera offerent. ℣. Reges arabum & saba dona adducent. ℣. Omnes de saba venient. Ad bñ.añ. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia qñ in iordane lauit christus eius crimina currunt cum muneribus magi ad regales nuptias & ex aqua facta vino letantur cõuiue alleluia. 8. Collect. Deus qui hodierna. Ad.i.añ. Venit lumen tuum hierusalem & gloria dñi super te orta est & ambulabunt gentes in lumine tuo alleluia. i. Ad.iij.añ. Apertis thesauris suis obtulerũt magi dño aurũ thus & myrrhã alla. i. ℣. Dis era adoret. Ad.vi.añ. Maria & flumia bñdicite dñz hymnũ dicite fontes Eua i circuitu oculos tu Cap. dño alla. 4. os & vide: oẽs isti congregati sunt venerũt. ℣. Reges tharsis & insule munera offe. Collec. Deus illuminator oĩum gẽtiũ da pplis tuis perpetua pace gaudẽ: & illud lumẽ splẽdidum infunde cordibus nostris. qđ trium magorum mẽtibus aspirasti. Per. Ad.ix.añ. Stella ista sicut flamma chorruscat & regem regũ de-

monstrat magi eam viderũt ⁊ christo regi mu
Inundatio camelo/ Cap. nera obtulerunt
rum operiet te· dromedarij madian ⁊ effa
omnes de saba venient aurum ⁊ thus deferen
tes ⁊ laudem dño annũciantes. Deo gratias.
℣. Adorate dñm in aula sancta eius. Collecta
Deus cuius vnigenitus in substantia no-
stre carnis apparuit· presta quesumus: vt
per eum quem similem nobis foris agnouimus
intus reformari mereamur. Per eundem. In. ij
vs. an. Uidentes stellam magi gauisi sunt gau-
dio magno ⁊ intrantes domũ obtulerũt dño au
rum thus ⁊ myrrham. 7. An. Uidimus stellaz
eius in oriente ⁊ venimus cum muneribus ad-
orare eum. 1. An. Uox de celis sonuit ⁊ vox pa
tris audita est hic est filius meus in quo mihi
complacui. 4. An. Celi apti sunt sup eũ ⁊ vox
facta ẽ de celo dicẽs: hic est filius meus dilectus
in q̊ mihi cõplacui. 5. R. Dies sctificat' Illu
xit nob. ℣. Uẽite gẽtes ⁊ adorate dñz. Illu. ℣
Oẽs de saba veniẽt. Ad mgt an. Ab oriẽte ve
nerunt magi in bethleem adorare dominuz ⁊
apertis thesauris suis preciosa munera obtu-
lerunt aurum sicut regi magno thus sicut deo
vero myrrham sepulture eius alleluia. 8.

Capitulū ⁊ coll. vt s. Priuatis diebꝫ per octꝫ. Inuitat. Christus apparuit. ps. Venite. In p̄ n° añ. Tria sunt munera que obtulerūt magi dño aurū thus ⁊ myrrhā filio dei regi mag̊ alle. 4. Añ. Lux de luce apparuisti christe cui magi munera offerūt alleluia alla al. 8. Añ. Christo datus est p̄ncipatus ⁊ honor regni omīs poulus tribus ⁊ lingue seruiēt ei in eternū alleluia. 8 ℣. Omnis terra. Lectio. i. ad Gal. iij.

O Vos insensati galathe. quis vos fascinauit non credere veritati? Ante q̊rū oculos christus iesus ꝓscriptus est. ⁊ in vobis crucifixus. Hoc solum volo a vobis discere. ex operibus legis spiritum accepistis. an ex auditu fidei? Responsoria dicant̄ per octꝫ. de epiphania eo ordine quo fieri solet de dñicis tpe hyemali. Lectio. ij.

SIc stulti estis o galathe. vt cū spū ceperitꝫ. nūc carne ꝯsumemini. Tāta passi estis sine causa. Qui tribuit spiritum ⁊ opatur v̄tutes in vob̄ ex opibꝫ legis. an ex auditu fidei? Sicut scriptū est. Abraam credidit deo: ⁊ reputatum est ei ad iusticiam.

COgnoscite g̊ q̊ ex fide sunt. hi sunt filij abrae. Prouidēs aūt scriptura: q̄ ex fide iustificat gētes d̄s: ꝓnūciauit abrae: q̄ bñ Lec. iij.

dicent in te oēs gentes. Igit qui ex fide sunt.
bñdicent cum fideli abrahā. In.ij.nº añ. Alla.
Ecce iam venit plenitudo tpis: Capitulū
in q̄ misit deus filiū suū factuz ex muliere.
factū sub lege. vt eos q̄ sub lege erāt redimēt.
Resta q̄s ops ds: ℣. Reges tharsis. Coll.
vt saluatoris mūdi stella duce māifestata
natiuitas: mētibꝫ nr̄is sp reuelet ⁊ crescat. p eū.
In lau. añ. Añ luciferū. Cap. Apparuit benig.
℟. Reges tharsis. ℣. Oēs de saba. Ad bñ. añ
Magi viderūt stellā. Coll. Deꝰ q̄ hodierna.
Cetera oīa sic in die ep̄h. Itē seq̄ns feria Le. i.
Christus nos redemit de maledicto le
gis. factꝰ p nob maledictū. qꝛ scp̄tum
est. Maledictꝰ oīs q̄ pendet in ligno.
vt ⁊ ī gētibꝫ bñdictio abrae fieret ī christo iesu.
vt pollicitationē spūs accipiamꝰ p fidem. L. ij.
Fratres ꝑm hoīem dico. Tamē hoīs con
firmatū testm̄ nemo spernit. aut sup ordi
nat. Abrae dicte sunt pmissiōes: ⁊ semī eiꝰ. Nō
dicit ⁊ semībꝫ q̄si ī multꝫ. ꝫ q̄si ī vno ⁊ semī tuo q̄
est christꝰ. Hoc aūt dico testm̄ ꝯfirmatū a deo
Que post q̄dringentos ānos ⁊ triginta facta
est: lex nō irritū facit ad euacuādā pmissionez.
Tu autem domine miserere nostri. Lectio. iij.

Si ex lege hereditas: iam nõ ex ꝓmissione
Abrae aũt per repromissionẽ donauit deꝰ
Quid igitur lex? Propter trãsgressiões posi-
ta est. donec veniret semẽ cui ꝓmiserat ordiata
ꝑ angelos ĩ mãu mediatoris. Itẽ lectiões vniꝰ

Mediator vnius nõ est: dꝰs aũt ferie L.i.
vnus est. Lex ergo aduersus ꝓmissa
dei? Absit. Si enĩ data esset lex q̃ pos
set viuificare: vere ex lege esset iusticia. Sed
conclusit scriptura: oĩa sub peccato. vt ꝓmissio
ex fide iesu christi daretur credentibꝫ. Lect.ij.

Priusq̃ aũt quã veniret fides: sub lege cu-
stodiebam̃ conclusi in eam fidez que reue
landa erat. Itaq̃ lex pedagogus noster fuit in
christo: vt ex fide iustificem̃. At vbi vẽit fides
iam non sumus sub pedagogo. Lectio.iij.

Fratres omnes filij dei estis per fidem in
christo iesu. Quicũq̃ in christo baptiçati estis
christũ induistis. Non est iudeus neq̃ grecus
non est seruus neq̃ liber. nõ est masculus neq̃
femina. Oẽs enĩ vos vnũ estis in christo iesu.
Si autem vos christi: ergo abrae semen estis
ꝑm ꝓmissionẽ heredes. Itẽ feria Le.i.

Quanto tempore heres paruulus c.iiij.
est: nihil differt a seruo cũ sit dñs om

niũ·sed sub tutoribus ⁊ actoribꝫ est vsqꝫ ad p̄-
finitũ tempus a patre. Ita ⁊ nos cũ essem⁹ par
uuli·sub elementis mũdi eramus seruiẽtes. Et
vbi venit plenitudo tp̄is: misit deus filium suũ
factum ex muliere factum sub lege vt eos q̄ sub
lege erant redimeret·vt adoptionez filioꝝ dei
Quoniã estis filij dei: Lec.ij. reciperemus.
misit deus spiritũ filij sui in corda nr̄a cla-
mantem abba pater. Itaqꝫ iam non seru⁹ sed
filius: Qꝛ si filius ⁊ heres per deum. Sed tunc
quidem ignorantes deum: hisqui natura nõ
Nunc cũ cognoue- L.iij. sunt dij seruiebat
ritis deũ·imo cogniti sit a deo·quomodo
ꝯuertimini iterum ad infirma ⁊ egena elemẽta
quibꝫ denuo seruire vult. Dies obseruat ⁊ mẽ
ses ⁊ tp̄a ⁊ annos. Timeo vos ne forte sine cau
sa laborauerim in vobis. Item feria Lectio .i.
Fratres scit·qꝛ p̄ infirmitatẽ carnis euã
geliçaui vobis iam pridem ⁊ tempta
tionẽ vestram in carne mea non spre-
uistis. Currebatis bene·quis vos impediuit ve
ritati non obedire·neqꝫ respuistis.sed sicut an-
gelũ dei excepistis me·sicut ⁊ christũ iesuz. Tu
Ubi est ergo beatitudo ve- L.ij. autez do.
stra: Testiõniũ enĩ p̄hibeo vob: qꝛ si fieri

posset oculos vr̄os eruissetis ⁊ dedissetis mihi.
Ergo inimicus vob̄ fact⁹ sum. verū dicēs vob̄
Emulant̄ vos nō bene. sed excludere vos vo-
Bonū emu- L.iij. lunt. vt illos emulemini.
lamini in bono semper ⁊ nō tm̄ cum p̄sens
sum apud vos. Filioli mei quos iterū partu-
rio. donec formet̄ christ⁹ in vobis. Vellem aūt
apud vos esse modo. ⁊ mutare vocē meaz. qm̄
ꝯfundor in vob̄. Dicite mihi qui sub lege vult̄
esse. legem nō legistis? Nemini ꝯsenseritis. T.
Dn̄ica infra oct̄. ep̄hie Inuit̄. Christ⁹ apparu-
it. p̄s Venite. In.i.n⁹ an̄. Tria sunt mu p̄s
Dn̄e in v̄tute. An̄. Lux de luce. An̄. Christo
datus est. v̄. Oīs terra. Sermo beati Maxi-
Ait ꝓphetarū p̄- mi episcopi. Lectio.i.
cipuus esaias sicut audistis charissi-
mi. Illuminare illumīare hierusalem.
adest enī lumen tuū. ⁊ maiestas dn̄i in te orta ē
Hierusalem v̄o manifestū est esse ciuitatez fi-
deliū. R. Hodie in iordane. cum ret. rn̄lorijs vt
Fratres charissimi in die ep̄hie. Lectio.ij
nos qui portas celestis hierusalē cepimus
introire. illuminati salutaribꝫ sacramētis in cō
spectu dei nr̄i. nouo gaudio necesse ē exultem⁹.
quia hodie noua stella nouū mundo hominez

reuelauit. Tu autem dñe miserere no. Lect. iij

Hoc pfecto die christ⁹ iesus a pr̃e veniens deus ⁊ homo natus e femina sub specie adorantiũ chaldeoꝝ fidẽ gentiũ dedicauit. Qui q̃uis dĩnitatem suam nostri corporis obumbratione velaret. deũ tamen illum esse celũ ꝓ-

Homilis Lec. iiij. didit ⁊ terra cognouit. quidẽ christus. sed mirabilis venit. vt pariter in eo ⁊ assumpte carnis veritas. ⁊ ineffabilis dĩnitat natura fulgeret. ⁊ q̃q̃ nascẽtẽ illuꝫ cunabula terrena susceperint: nõ tamen esse terrenũ celeste signaculũ testabatur. In. ij. nº añ. Uidentes stellam. ps Dñs illu. Añ Afferte dño. Añ Uidimus stellam. ℣ Reges tharsis

In cunis christus iacebat: sed radiabat e celo. Vagiebat apud iudeos: apud gentiles regnabat. In bethleem lactabatur a matre: ⁊ in chaldea adorabatur a magis. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio. vi. Lect. v.

Ait beatissimus euangelista mattheus. Ecce magi ab oriente venerunt hierosolymã dicentes: Vbi est qui natus est rex iudeorum. Qr̃ bene ab oriente ꝓperare dicuntur: qui adoraturi sempiternũ veniunt orientem. de quo dictum est. Visitauit nos oriẽs ex alto. Tu au.

Vidimus stellam eius in oriente. ⁊ Lec. vij.
venim⁹ adorare eum. Eius inquiũt stellã
vidimus. Bene eius: quia q̃uis oẽs ab eodez
create stelle ipsius sint. h̃ tamẽ ꝓprie christi erat
que specialit̃ eius nũciabat aduentũ. Lec. viij.
Vidimus aiũt magi stellam eius ⁊ venim⁹
adorare eum. Ecce christuz quẽ nõ habẽt
habere volũt: ⁊ qui hñt inuenire ꝯtemnũt. Ju
deus dñm suũ refugit: pagan⁹ inquirit. Gen-
tilis stellam christi videt: ⁊ venit. Judeus chri
stum videt ⁊ inuidet. sicut lectum est. In ꝓpria
venit: ⁊ sui eum non receperũt. In. iij. n⁰. añ. Al
leluia. Cañ. Populus q̃ ambulabat. ℣. Ad-
orate dñm. Euangeliũ cum rñsorijs req̃resup̃
vt ĩ ephia ꝑm ordinẽ. In lau. añ. Alla. Cap.
Bñdictio ⁊ clari. ℟. Reges tharsis. ℣. Oẽs
de saba. Ad bñ. añ. Magi viderunt stellam.
Coll. Deus qui hodierna die. Cõmemoratio
de dñica añ. Remansit puer iesus in hierusalẽ
et non cognouerũt parentes eius. existiman-
tes illũ esse in comitatu ⁊ req̃rebãt eũ int̃ co-
gnatos ⁊ notos. 2. ℣. Dñs reg̃uit decorẽ. Colle.
Vota q̃s dñe supplicant̃ ꝑpl̃i celesti pietate
ꝓsequere: vt ⁊ q̃ agẽda sunt videãt. ⁊ ad-
implenda que viderint conualescant. Per x.

Ad horas diei. Alt'a. Capl'a ⁊ collec. ⁊ ℣. sic in die ep̄hie. In. ij. vs̄ an̄. Celi aperti sunt. ℟. Dies sanctificat⁹. ℣. Omnes de saba. Ad mg̅t an̄. Ab oriente venerunt. Cōmēoratio d̄ dn̄i ca an̄. Fili quid fecisti nobis sic ego ⁊ pater tuus dolentes querebam⁹ te. q̄d est qd̄ me querebatis nesciebat quia in his que patr̄ mei sūt oportet me esse. 8. ℣. Dirigatur dn̄e. Coll'. vt sup̄. In oct. ep̄hie ad vs̄s sup p̄s an̄. Uidentes stellam magi ⁊c̄. ℟. Dies sanctificat⁹. ℣. Oēs de saba. Ad mg̅t an̄. Baptizat miles regē seruus dn̄m suū iohānes saluatorē aqua iordanis stupuit columba, ꝓtestabat̄ paterna vox audita est hic est filius meus. 8. et cetera vt ante. Inuitat. Christus apparuit. p̄s. Venit. In. i. n⁹ an̄. Afferte dn̄o ⁊c̄. cū rel'. p̄s ⁊ an̄ vt in die ep̄hie. Sermo bt̄i Maximi ep̄i Le. i.

Licet frēs dilectissimi d̄ solēnitate dici huius veteruz sit diūsa traditio: vna tamen sancte deuotionis est fides. Et q̄q̄ nō nulli hodie dn̄m stella duce veniētibus ab oriente magis estiment adoratū: alij aūt asserant eum aquas in vina mutasse. Quidā ꝟo baptiçatū a iohāne confirment. in omnibus dei fili⁹ creditur. in omnibus est nostra festiuitas. Tu.

℞ hodie in iordane. cũ reliquis rñsoriis vti
Quod magis gentilibꝫ. die sctõ. Lectio.ij.
Et adorare deum ⁊ munera offerre ꝯcedit̃
gentium p̃figurata est vocatio. Qꝛ aque trans
formant̃ in vinũ: religionis nostre designatur
archanũ. Qd̃ fluentis iordanis bapticat̃ iesus
aque nostro baptismati ꝯsecrantur. Lectio.iij.
Oportet charissimi vt aliqua nunc de ipso
baptismate sanctitati vestre ꝓut dñs do-
nauerit proferamus. vt simul ⁊ humilitatẽ sal-
uatoris ⁊ mysterioꝝ gloriam cognoscat̃. Pre-
dicabat in deserto iohannes baptismũ penitẽ-
tie populo peccatori. non quo crimina cõmissa
deleret. sed quo emẽdaret errantes. Lectio.iiij
Confluebat ad iordanez desiderio lauacri
diuꝰsoꝝ copiosa multitudo. quoꝝ eẽnt tã
scelerati actꝰ vita tam ꝑdita: vt eos venerabil̃
baptista vipeo semĩ cõparet. Int̃ huiuscemo-
di homines ille virtutũ celestiũ dñs. ille q̃ re-
spicit terram ⁊ facit eam tremere iesus christus
non dedignatur humilis ⁊ quietus ad seruuli
sui baptismũ ꝓperare. In.ij.nº añ Videtes stel
Quid miꝝ de Le.v lam. ℣. Reges tharsis.
mãsuetudine saluatori. si se ꝓphe sui mãibꝫ
inclinauit. q̃ se ab ĩimiq̃ suis passus ẽ crucifigi.

Quo ꝓperante ad fluuiū talem iohānes circū-
stantibꝫ turbis erupit in vocem. Ecce agn⁹ dei:
ecce qui tollit peccata mūdi+hoc est dicere: Ces-
sate iam cessate a baptismo meo quo pnīa sus-
capitur: ecce baptisma per quod crimina dimit

DEsinite inquit beatus iohā Le. vi.
tuntur
nes ammodo a cōseruo vestro baptiçari
velle+presens est dñs oīum vīm: qui baptiçat
ad vitam. Illū sequmini: illi credite+ab illo laua
crū salutis tota mente supplices postulate+a q̄z
ego baptista vester cupio baptiçari. Le. vij.

NOn rennuit iesus testimoniū huius vocis
sed qui per ordinē vniuersa vellet implere
nihilomin⁹ se baptiçari expetit a iohāne. Tūc
baptista deuotus baptiçandi sua potentia tre
mefactus ait: Ego a te debeo baptiçari+z tu ve
nis ad me? Id est+qm̄ ego creatura tua tu crea
tor+ego seruus+tu dñs+ego figura+tu veritas.

ET iesus ait: Sine modo: sic enī Lect. viij.
decet nos adimplere omnē iusticiam. Id
est+quid nunc ista cōmemoras? Propositū sus-
cepte humilitatis implendū est. Tunc ille qui
presumere formidabat velociter parnit preci-
pientis imperio. Ad cañ. Lux de luce+c̄. Cañ
Populus qui ambulabat. ℣. Adorate dñm in

In illo tempore. Scōm Johannem. Vidit iohānes iesum venientē ad se7 ait: Ecce agn⁹ dei. ecce qui tollit peccata mundi. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdē venerabilis Bede presbyteri. Lectio. ix.

Iohānes baptista7 p̄cursor⁹ dñi saluator⁹ qnē diu venturum populis verbo p̄dicauerat. ipsum iam venientē ad se sicut ex lectiōe sancti euāgelij frēs charissimi modo cū legeret audistis. mox digito demōstrauit dicēs: Ecce agnus dei. ecce qui tollit peccata mundi. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. x.

Ecce agnus dei. ecce innocens 7 ab omni peccato imunis. vtpote qui os quidem de ossibus adam. 7 carnem de carne adam. ē nullam de carne peccatrice traxit maculam culpe. Ecce qui tollit peccata mundi. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. xi.

Ecce qui iustus inter peccatores. mitis inter impios. ē est quasi agnus inter lupos apparēs. etiaz peccatores 7 impios iustificādi habet potestatem. Quomodo christus peccata mundi tollat. quo ordine iustificet impios: apostolus Apostolus Lxij. petrus postea ostendit. Ait: Non corruptibilibꝫ argento vel auro

redempti estis de vana vestra conuersatione
paterne traditionis: sed precioso sanguine q̄si
agni incōtaminati ⁊ īmaculati iesu christi. Et
iohannes inq̄t in apocalypsi. Qui dilexit nos
⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

In illo tempore. Fa- **Scd̄m Lucam.**
ctum est cuz baptiçaretur omīs popu
lus ⁊ iesu baptiçato ⁊ orante. apertuz
est celum ⁊ descendit spiritussanctus corporali
specie sicut columba in ipsum. ⁊ vox de celo fa-
cta est. Tu es filius meus dilectus in te cōpla-
cuit mihi. Et ipse iesus erat incipiens quasi an
noꝝ triginta: vt putabat̄ filiꝰ ioseph. Qui fu-
it hely. qui fuit mathat. qui fuit leui. Qui fuit
melchi. qui fuit ianne. qui fuit ioseph. Qui fu-
it matathie. qui fuit amos. qui naum. Qui fuit
hely. qui fuit nagge. qui fuit maath. Qui fuit
matathie. qui fuit semei. qui fuit ioseph. Qui
fuit iuda. Qui fuit iohanna. Qui fuit resa. qui
fuit çorobabel. Qui fuit salathiel Qui fuit ne-
ri. Qui fuit melchi. qui fuit addi. qui fuit cosaz
Qui fuit helmadam. Qui fuit her. Qui fuit ie-
su. q̄ fuit elyeçer. q̄ fuit iorā. q̄ fuit mathat. q̄ fuit
leui. q̄ fuit symeon. q̄ fuit iuda. q̄ fuit ioseph. q̄
fuit iona. Qui fuit eliachim. Qui fuit melcha.

qui fuit mēna·qui fuit matatbia. Qui fuit nathan·q̄ fuit dauid·q̄ fuit ieſſe. Qui fuit obeth·qui fuit boos·qui fuit ſalmō. Qui fuit naaſon·qui fuit amina dab·qui fuit aram. Qui fuit eſrom·qui fuit phares·q̄ fuit iude. Qui fuit iacob·qui fuit iſaac·qui fuit abrae. Qui fuit thare·qui fuit nachor·qui fuit ſeruth. Qui fuit ragau·qui fuit phaleg·qui fuit heber. Qui fuit ſale·qui fuit caynan·qui fuit arphaxat. Qui fuit ſem·qui fuit noe·qui fuit lamech. Qui fuit mathuſale·qui fuit enoch·qui fuit iareth. Qui fuit malaliel·qui fuit caynan·qui fuit enos. Qui fuit ſeth·qui fuit adam·qui fuit dei. Jeſus autem plenus ſpiritu ſancto regreſſus eſt a iordane. Amen. Oremus. Deus qui hodierna die. In laudi. añ. Ueterem hominez renouans ſalvator venit ad baptiſmū vt naturaz que corrupta eſt per aquam recuperaret ī corruptibili veſte circūamictans nos. Capīm. Surge illumināre hieruſalem. vt in die. Ad bñ. añ. Precurſor iohannes exultat in iordane baptizato domino facta eſt orbis terrarū exultatio facta eſt peccatorum noſtrorum remiſſio ſanctificās aq̄s ipſi omnes clamemus miſerere nobis. ℣. Coll. Deus qui hodiernū. Ad. i. añ. Te qui in ſpiritu

et igne purificas humana contagia deum ac re
demptorem omnes glorificam⁹. 7. Ad. iij. añ.
Baptista contremuit⁊ non audet tangere sctm̃
dei verticem sed clamat cum tremore sanctifica
me salvator. Capitula ⁊ collecte sicut in die epu
phanie. Ad. vi. añ Caput draconis salvator cō
trivit in iordane flumine ab ei⁹ potestate om
nes eripuit. 7. Ad. ix. añ Magnū mysterium
declaratur hodie quia creator omniū in iorda
ne expurgat nostra facinora. 7. In .ñ. vs añ.
Videntes stellā ⁊c̃. vt in die sancto. Ad mgt.
añ. Fontes aquarū sanctificati sunt christo ap
parente in gloria orbis terrarum haurite aq̃s
de fonte salvatoris sanctificavit enī nunc omnē
creaturam christus deus noster. 8. Sabbato
ante dñicam que ꝑma sequitur octavam epi
BEnedictus deus ⁊ phanie ad vs Caplm.
pater dñi nostri ihesu christi pater miarum
et deus totius consolationis qui consolat nos
in omni tribulatione nostra. ℟. Deus qui se
des. ℣. Vespertina oratio ascen. Ad mgt an.
Fratres confortamini in gratia dei que est in chri
OMni Collsto ihesu dño nostro alleluia.
potens sempiterne deus: qui celestia simul
et terrena moderaris: supplicationes populi tui

clementer exaudi: ⁊ pacē tuam nr̄is ꝯcede tem
poribꝫ. Per. Dn̄ica. i. Inuit. Preoccupemus
faciem dn̄i. Et in psalmis iubilemꝰ ei. p̄s. Ve
nite. In. i. nº. an̄. Dn̄e in v̄tute. 8. p̄s. Ipsum.
An̄. Dn̄s regit me ⁊ nihil mihi deerit. 7. p̄s.
Ipsum. An̄. Oculi mei semper ad dn̄m. 4. p̄s.
Ad te dn̄e le. ℣. Memor fui nocte nois t. do.

Paulus seruꝰ iesu christi vocatꝰ Lect. i.
apl's segregatꝰ in euāgeliū dei. qd̄ an̄
ꝓmiserat ꝑ ꝓphetas suos in scripturis
sanctis de filio suo qui factus est ei ex semīe da
uid ꝟm carnem qui p̄destinatꝰ est filius dei in
virtute ꝟm spm̄ sanctificatiōis ex resurrectiōe
mortuoꝝ iesu christi dn̄i nr̄i. per quē accepimꝰ
gratiam ⁊ apostolatū ad obediendū fidei i om
nibus gentibus pro nomine eius. Tu autem
domine miserere nostri. ℟. Domine ne in ira
tua arguas me neq; in furore tuo corripias me
Miserere mihi dn̄e qm̄ infirmus sum. ℣. Ti
mor ⁊ tremor venerunt super me ⁊ contexerunt
me tenebre ⁊ dixi. Miserere mihi dn̄e. Lect. ij.

Primū gratias ago deo meo per iesū chri
stum pro omnibus vobis. quia fides ve
stra annunciatur in vniuerso mundo. Testis
enim mihi est deus cui seruio in spiritu meo in

euangelio filij eius q̄ sine intermissione memo
riam vestri facio semper in orationibꝫ meis. ℟.
Deus qui sedes super thronū ⁊ iudicas equitatē
esto refugium pauperum in tribulatiōe. Quia
tu solus laborem ⁊ dolorem consideras. ℣. Ti-
bi enī derelictus est pauper pupillo tu eris ad-
Desidero fratres Lectio .iij. iutor. Quia tu.
videre vos vt aliquid impertiar vobis
gratie spiritualis ad confirmandos vos. id est
simul consolari in vobis. per eam que inuicem
est fidem vestraꝫ atq̄ meā. Non arbitror vos
ignorare fratres: quia sepe proposui venire ad
vos. et prohibitus sum vsq̄ adhuc. vt aliquē
fructum habeam in vobis. Tu autem domine
miserere nostri. ℟. A dextris est mihi domin⁹
ne cōmouear. Propter hoc dilatatuꝫ est cor meū
et exultauit lingua mea. ℣. Dn̄s pars hereditatis
mee ⁊ calicis mei tu es qui restitues heredita-
tem meā m̄. Propter hoc dilatatū. Lectio .iiij.
Grecis ⁊ barbaris sapientibus ⁊ insipienti
bus debitor sum. ita quod ī me promptū
est ⁊ vobis qui rhome estis euangeliçare. Nō
enim erubesco euangelium. Virtus enim dei ē
in salutem omni credenti. Judeo primū ⁊ gre
co. Justicia enim dei in eo reuelatur ex fide in

fidem·sicut scriptum est. Justus autem ex fide
viuit. ℟. Notas mihi fecisti dñe vias vite ad/
implebis me leticia cũ vultu tuo. Delectatio/
nes in dextera tua vsq; in finem. ℣. Cõserua me
dñe qm̃ in te spaui dixi dño d̃s me⁹ es tu. Delec.
In.ij.nº an̄ Dñs defensor. i.p̃s Dñs illumina/
tio/ An̄. Adorate dñm. 8.p̃s. Afferte d. An̄
In tua iusticia. 8.p̃s In te dñe spera. ℣. Me
Reuelatur ira dei Le.v dia nocte surgebã.
de celo sup oẽm impietatẽ ⁊ iniusticiã ho/
minũ eoꝝ qui veritatẽ dei in iniusticia detinẽt:
quia quod notũ est dei manifestũ est in illis·de
us enĩ illis reuelauit. ℟. Diligam te dñe virt⁹
mea. Dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meum. ℣.
Laudans inuocabo dñm ⁊ ab inimic] meis sal
Inuisibilia enĩ dei Le.vi uus ero. Dñs fir.
a creatura mũdi per ea q̃ facta sunt intelle/
cta ꝯspiciunt̃·sempit̃na q̃z virtus ⁊ dĩnitas ita
vt sint inexcusabiles·quia cũ cognouissent de/
um·non sicut deũ glorificauerũt·aut gratias ege
runt·sed euanuerũt in cogitatiõib⁹ suis·⁊ obscu
ratum est insipiens cor eorum. ℟. Dñi est ter/
ra ⁊ plenitudo eius Orbis terrarũ ⁊ vniũsi qui
habitant in eo. ℣. In manu eius sunt oẽs fines
terre ⁊ altitudines montiũ ipsius sunt. Orbis ter

Dicentes se esse sapientes stulti Lect. vij.
facti sunt: & mutauerũt gloriã incorruptibilis dei in similitudinẽ imaginis corruptibilis hois & volucrũ & quadrupedũ & serpentiũ. Propter qd̃ tradidit illos deus in desideria cordis eor & in imũdiciã vt ptumelijs afficiant corpa sua in semetipsis. ℟. Ad te dñe leuaui aiam meam deus meus in te confido non erubescaz ℣. Neq irrideant me inimici mei & enĩ vniũsi qui sustinent te non confundent̃. Deus. Lec. vij

Femine eor imutauerũt naturalẽ vsum in eum vsum qui est contra naturã. Similit autem & masculi relicto naturali vsu femine exarserũt in desideriis suis in inuicẽ masculi in masculos turpitudinẽ operãtes & mercedem quã oportuit erroris sui in semetipsis recipientes. ℟. Audiam dñe vocem laudis tue Ut enarrez vniũsa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorẽ domus tue & locum habitationis glorie tue. Ut eñ. Ad can. añ. Alleluia. 8. Cañ Dñe miserere. ℣ Exaltare dñe in virt. Scõm Johan. In illo tpe. Nuptie facte sunt in chana galilee & erat mater iesu ibi. Vocatus est autẽ & iesus & discipuli eius ad nuptias Et reliqua. Omelia venera. Be. presby. Le. ix.

e

Quod dñs noster atq; saluator ad nuptias vocatus non solum venire sed & miraculum ibidem quo conuiuas letificaret facere dignatus est exceptis celestibz sacramentorũ figuris etiam iuxta litteram fidem recte credentibz confirmat. ℟. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe Quã abscondisti timentibus te ℣. Perfecisti eis qui sperant in te dñe in conspectu filiorum hominũ. Quã abscondisti. Lec. x.

Uxoro taceam & martionis ceterorũq; q̃ nuptijs detrahũt perfidia q̃ sit damnabilis insinuat. Si thoro imaculato & nuptijs debita castitate celebratis culpa inesset: nequaq; dñs ad has venire & nequaq; eas signorum suorũ initijs consecrare voluisset. ℟. Afflicti p peccatis nostris quotidie cum lachrymis expectemus finem nr̃m dolor cordis nostri ascẽdat ad te dñe. Ut eruas nos a malis que inuasẽ in iob ℣. Dñe deus israel exaudi p̃ces nostras & auribus p̃cipe dolorem cordis nostri. Ut eru. Lec. xi.

Nunc autem quia bona est castitas coniugalis: melior cõtinentia vidualis: optima perfectio virginalis: ad cõprobandã oĩum electionũ graduũ: discernendũ tamẽ meritum singulorum. Ex intemerato marie virginis vtero

nasci dignatus est. A ꝓphetico anne vidue ore
mox natus bñdicitur. a nuptiarũ celebratori-
bus iam iuuenis inuitatur: ⁊ hos sua presentia
virtutis honorat. ℟. Peccata mea dñe sicut sa
gitte infixa sunt in me sed anteq̃z vulnera gene-
rent in me. Sana me dñe medicamẽto peniten-
tie deus. ℣. Qm̃ iniquitatez meam ego agno-
sco ⁊ delictum meũ coram me est semper. Sana.

Miracula facturus in t̃ra dñs. dei filiꝰ L.xij
venit ad nuptias: vt ipsum se esse doceret
de quo sub typo solis psalmista p̃cinuit. Et ip-
se tanq̃z sponsus ꝓcedens de thalamo suo. Ex-
ultauit vt gygas ad currendã viam. a summo
celo egressio eius. ⁊ occursus eius vsq̃z ad sum
mũ eius. ℟. Abscondi tanq̃z aurum pctã mea
et celaui in sinu meo iniquitatẽ meam Miserẽ
mei deus ſm magnam mĩaz tuam. ℣. Tibi so
li peccaui ⁊ malũ corã te feci. Mise. Scdz Jo

In illo tpe. Nuptie facte sunt hannẽ
in chana galilee. ⁊ erat mater iesu ibi.
Vocatus est autem iesus ⁊ discipuli
eius ad nuptias: ⁊ desiciente vino dicit mater
iesu ad eum. Vinum non habent. Et dicit ei ie
sus: Quid m̃ ⁊ t̃ ẽ mlr̃? Nõdũ vẽit hora mea.
Dic̃ mr̃ iesu mistr̃. Qd̃cũq̃z dixerit vob̃ facite

Erant autem lapidee hydrie sex posite ꝺm purificationē iudeoꝝ: capiētes singule metretas binas vel ternas. Dicit eis ihesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerūt eas vsqꝫ ad summū Et dicit eis ihesus. Haurite nūc. ⁊ ferte architriclyno. Et tulerūt. Vt aūt gustauit architriclynus aquam vinū factū. ⁊ non sciebat vñ esset ministri aūt sciebant qui hauserant aquā vocat sponsum architriclynꝰ ⁊ dicit ei. Dis homo ꝓmū bonū vinū ponit: ⁊ cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est. Tu autē seruasti bonū vinū vsqꝫ adhuc. Hoc fecit initiū signoꝝ ihesus in chana galilee. ⁊ mānifestauit gloriā suā. Et crediderunt in eum discipuli eius. Oremus Omnipotens sempiterne deus qui ce. In lau.

BEnedi. Cap. an. Alleluia. ps. Miserere ctio ⁊ claritas ⁊ sapientia ⁊ gratiarū actio bonoꝝ ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro in secula seculoꝝ amē. R. Hec est dies quā fecit dñs. ℣. Exultemꝰ ⁊ letē. ℣. Dñs regnāuit decorē. Ad bñ. an. Nuptie facte sunt ī chana galilee ⁊ erat ibi ihesus ⁊ maria mater eius. 8. Coll. Ops sempi

EGi aūt secu. Ad. ī. Cap. terne deus q̄ celoꝝ imortali inuisibili soli deo honoꝝ ⁊ gloria in secula seculoꝝ amen. ℣. Exurge dñe ad.

Dmine deus qui ad principium Collecti.
hui⁹ diei nos puēire fecisti: tua nos salua
virtute: vt in hac die ad nullum declinem⁹ pec
catum: sed semper ad tuam iusticiā faciendam
nostra pcedant eloquia: dirigant⁹ cogitatiōes
et opera. Per. ps. Quicūq; vult saluus esse ℣
Omnipotēs sem/ Colle. Benedi. nos d. d. n
piterne deus: q̄ dedisti famulis tuis in cō
fessione vere fidei eterne trinitat⁹ glorīā agno/
scere: z in potētia maiestatis adorare vnitatem
q̄ms vt eiusdem fidei firmitate ab oībus sem/
per muniamur aduersis. Per do. Ad. iij. Cap.
Deus charitas est: z qui manet in charitate
in deo manet z deus in eo. D ℣. Ego dixi.
Coll. Ops sempiterne deus q̄ cel. Ad. vi. Cap
Alter alterius onera portate: z sic adimple
bitis legem christi. ℣. Dñs regit me: z nihil
Ratie tue quesumus dñe supplicib⁹ Coll.
tuis tribue largitatem: vt mandata tua te
operante sectantes ꝓsolationē presentis vite
percipiant: z future. Per. Ad. ix. Capitulū
Mpti enim estis precio magno: glorifica
te z portate deum in corpore vestro. Deo gra/
tias ℣. Ab occultis meis munda me Coll.
Fideles tuos q̄ms dñe corpore pariter et

mente purifica: vt tua inspiratione compũcti
noxias delectationes vitare preualeant. Per.
In.ij.vs̃ añ. Dixit dñs. p̃s. Ipsum. ℟. Quã
magnificata sunt opera tua dñe. ℣. Oia in sapi
entia fe.re.est terra. ℣. Dirigatur dñe o. mea.
Ad mg̃t añ. Deficiente vino iussit iesus imple
re hydrias aqua que in vinũ conuersa est all'. i.
Collecta. Omnipotens sempiterne deus q̃ cel'.
Tu autem in nobis es Ad compl'. capl'.n.
dñe ⁊ nomen tuũ inuocatum est sup nos
ne derelinquas nos dñe deus noster. ℣. Custo
Visita quesumus dñe Collec. di nos dñe,
habitationẽ istam. ⁊ omnes insidias ini/
mici ab ea longe repelle: ⁊ angeli tui sancti ha/
bitantes in ea nos in pace custodiãt ⁊ benedi/
ctio tua sit super nos semper. Per. Feria.ij. In
uitat'. Uenite exultemus dño. p̃s. Jubilemus.
In.i.nº añ. Rectos decz collaudatio. i. p̃s. Ex
ultate. p̃s. Bened'. Añ. Expugna impugnan/
tes me. i. p̃s. Judica do. Añ. Reuela dño viã
tuam. 6. p̃s. Noli emulari. Añ. Ne in ira tua
arguas me dñe. 5. p̃s. Dñe ne in fũ. ℣. Delecta
re in dño et dabit tibi petitiones cor.
Nexcusabilis es o ho/ Lectio.i.
mo omnis qui iudicas. In quo enĩ iu

dicas alterum: te ipsum condemnas. Eadez
enim agis que iudicas. Scimus enim quoniã
iudicium dei est ꝑm veritatem in eos qui ta-
lia agunt. Existimas autem o homo qui iudi-
cas eos qui talia agunt ⁊ facis ea qm̃ tu effugi-
es iudicium dei. Tu autem dñe miserẽ nostri.
℟. Benedicam dñm in omni tempore Semp
laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabit̃ ani-
ma mea audiant mansueti ⁊ letentur. Semper.
Le. ij.
IN diuitias bonitatis eius ⁊ patiẽ-
tie ⁊ longanimitatꝭ contemnis ignoras q̃-
niam benignitas dei ad penitentiaz te adducit
Scd̃m duritiam tuam ⁊ cor impenitẽs thesau
riças tibi iram in die ire ⁊ reuelationis iusti iu
dicij dei: qui reddet vnicuiqꝫ ꝑm opa eius. Tu
autem domine miserere nostri. ℟. Delectare
in dño Et dabit tibi petitiões cordis tui. ℣. Re
uela domino viam tuam ⁊ spera in eo ⁊ ipse fa-
Lectio .iij.
HIs enim qui ciet. Et dabit tibi.
ꝑm patientiam boni operis: gloriam ⁊ ho
norem ⁊ incorruptionem querentibus vitam
eternam. His autem qui non acquiescunt veri
tati. credunt autem iniquitati ira ⁊ indignatio
tribulatio ⁊ angustia in omnem animam homi
nis operantis malum. Tu autez dñe miserẽ. n.

℟. Auribus percipe dñe lachrymas meas Ne si
leas a me remitte m̃ qm̃ incola ego sum apud
te ⁊ peregrinus. ℣. Dixi custodiam vias meas
vt non delinquã in lingua mea. Ne sileas. In
ij. nº añ. Alleluia. In. xl. añ. Ut non delinquã
in lingua mea. i. p̃s. Dixi cust. Añ. Sana do-
mine animaz meam quia peccaui tibi. 2. Añ.
Eructauit cor meũ verbum bonũ. 6. Capitulũ
Vigilate state in fide viriliter agite ⁊ ꝯfor-
tamini: oĩa vestra in charitate fiant. D. ℣.
Salua nos omnipo- Coll. Ego dixi dñe m
tens deus: ⁊ lucem nobis concede perpetu-
am. Per. In lau. añ. Miserere mei deus. 6.
Nox precessit dies aũt Cap. p̃s. Ipsum.
appropinquabit. abijciamus ergo opera
tenebrarũ ⁊ induamur arma lucis. sic vt in die
honeste ambulemus. ℟. Dñe in celo mĩa tua
℣. Et veritas tua vsq; ad nubes. ℣. In matuti-
nis dñe. me. in te. Ad bñ. añ. Erexit dñs nob
cornu salutis in domo dauid pueri sui. 7. Coll.
de precedenti dñica. In lau. ⁊ ad vs̃ dicat̃ sin
gulis ferijs ad. i. añ. Seruite dño in timore. 8.
Domine miserere nostri. te enĩ expe- Cap.
ctauim⁹ esto brachiũ nostrũ in mane. ⁊ sa
lus nr̃a in tp̃e tribulatiõis. ℣. Exurge dñe adiu.

Coll. Dñe deus qui ad p̄ncipiũ ꝛc. Ad.iij.añ.
Adiuua me ⁊ saluus ero dñe. 8. Capitulũ.
Ana me dñe ⁊ sanabor. saluũ me fac ⁊ sal-
uus ero. qm̄ laus mea tu es. ℣. Adiutor meus
esto dñe. ne derelinquas me. Collecta.
Deus innocentie restitutor ⁊ amator diri-
ge ad te tuorum corda seruoꝝ. vt spiritus tui
feruore concepto. ⁊ in fide inueniãtur stabiles
et in opere efficaces. Per. Ad.vi. añ. Aspice in
me dñe ⁊ miserẽ mei. 8. Capl'm. Alter alteri⁹.
Resta qm̄s Coll. ℣. Dñs regit me ⁊ nihil
omnipotẽs deus. vt inter innũeros p̄sent
vite errores. tuo semper moderamine diriga-
mur. Per. Ad.ix.añ. Vide humilitatem meã
dñe ⁊ eripe me. 4. Capl'm. Empti enĩ estis p̄.
vt sup̄. ℣. Ab occultis meis munda me d. Coll.
Quesumus op̄s deus ne nos gratia tua de
relinquat: que ⁊ errores nr̄os semp̄ amo-
ueat: ⁊ noxia cuncta depellat. Per. Ad vs̄ añ.
Nos qui viuimus benedicim⁹ dño. 1. Añ. In-
clinauit dñs aurem suam mihi. 1. Añ. Lauda
te dñz oẽs gẽtes. 8. Añ. Bñdixim⁹ vob̄ in noĩe
dñi. 8. ℟. Adiutor ꝛ. ℣. Qui fe. ℣. Diriga. d.
Ad mg̃t añ. Exultet spiritus meus in dño deo
salutari meo. 5. Feria.iij. Inuitat. Jubilémus

deo salutari nostro. ps Venite. In. i. nº an̄.
Adiutor in tribulatiōibus. i. An̄ Auribus per
cipite qui habitat orbem. 8. An̄ Deus deorū
dn̄s locutus est. 8. ℣. Immola deo sacrificiuz

Cum enī gentes Lect. i. laudis + ⁊ red.
que legem non habent · naturaliter ea
que legis sunt faciunt + eiusmodi legez
non habentes ipsi sibi sunt lex qui ostendunt
opus legis scriptum in cordibꝫ suis · testimoni-
um illis reddente ꝯscientia ipsoꝝ ⁊ inter se in-
uicem cogitationū accusantiū + aut etiam defen
dentiū in die cum iudicabit dn̄s occulta homi
nū ꝑm euāgeliū meū per iesum christū. ℟ Ne
perdideris me dn̄e cū iniquitatibꝰ meis Neqꝫ
in finem iratus reserues mala mea. ℣. Mise-
rere mei deus miserē mei qm̄ in te confidit aīa

Si tu iudeus cogno- Le. ij. mea. Neqꝫ in fi-
minaris ⁊ requiescis in lege ⁊ gloriaris in
deo + ⁊ nosti volūtatē eiꝰ · ⁊ ꝓbas vtiliora instru
ctus per legem · confidis teipsum ducem esse ce
corum · lumen eoꝝ qui in tenebris sunt · erudito
rem insipientiū: mgr̄m infantiū · habentem for-
mam scientie ⁊ veritatis in lege. ℟. Paratum
cor meum deus paratum cor meuz. Cantabo et
psalmū dicam dn̄o. ℣. Exurge gloria mea exur

ge psalteriū ⁊ cithara exurgam diluculo. Cant.

Qui aliū doces: teipsum non doces? L. iij.
Qui predicas non furandū. furaris: Qui
dicis non mechandum. mecharis; Qui abo-
minaris idola: sacrilegiū facis: Qui ī lege glo
riaris. per p̄uaricationē legis deuz inhonoras?
Nomen enī dei per vos blasphemat̄ inter gen
tes sicut scriptum est. Circūcisio quidem ꝓdest
si legem obserues. ℟. Adiutor meus tibi psal-
lam quia deus susceptor meus es. Deus me⁹ mi
sericordia mea. Eripe me de inimicis meis
deus meus ⁊ ab insurgentib⁹ in me libera me.
Deus. In. ij. n° añ. Alleluia. In. xl. añ Auer-
tet dñs captiuitatē plebis sue. 8. Añ. Intende
in me ⁊ exaudi me dñe. 5. Añ. Iuste iudicate
filij hominū. 8. ℣. Deus vitā meā annūc̄. ti. po
suist. In lau. añ. Dele dñe iniquitatē meā. 4
℟. Miserere mei deus miserere mei. ℣. Qm̄
in te confidit anima mea. ℣. In mat. d. me.
Ad bñ. añ. Salutem ex inimicis nostris ⁊ d̄ ma
nu oīuz q̄ nos oderunt libera nos. dñe. 7. Ad
O Dñe deus meus in te speraui. i. Ad. iij. añ
Clamaui ⁊ exaudiuit me. 1. Ad. vi. añ. Qui ha
bitas ī celis miserē nob̄. 8. Ad. ix. añ. Facti su
mus sic̄ ꝯsolati. i. Ad vs̄ añ. De ꝓfundis cla

maui ad te dñe. 8. An̄ Spet isrl' in dño. i. An̄
Et oīs mā suetudis ei⁹. i. An̄ Habitare frēs in
vnū. i. R̄ Adiut] ·no· ℣. Dirig] · d. Ad magt
an̄ Respexisti hūilitatē meā dñe ds me⁹. i. Fe
ria. iiij. Inuit] In manu tua dñe · oēs fi · ter: ps.
Venite. In. i. n° an̄ Da nobis dñe auxiliuz de
tribulatione. 2. An̄ Benedicite gentes deum
nostrū. 6. An̄ In ecclesijs bñdicite dño. 8. ℣.

Manda deus virtuti tue. Lectio. i.
Si tu iudeus p̄uaricator legis sis: circū
cisio tua prepuciū facta est. Si igitur
prepuciū iusticias leg] custodiat: nonne prepu
cium illius in circūcisionē reputabit' ⁊ iudica
bit q̄d ex natura est prepuciū legem ꝯsumans
te qui per litteram ⁊ circūcisionē p̄uaricator le
gis es. R̄ Exaudi deus deprecationē meaz in
tende orationi mee. A finibus terre ad te cla
maui dñe. ℣ Dum anxiaretur cor meū in pet̄

Non qui in Lec. ij. exaltasti me. A finibus.
manifesto iude⁹ est · neq; qui in manifesto
circūcisio in carne · sed q̄ in abscondito iude⁹ est
et circūcisio cordis in spū · non littera · cui⁹ laus
non ex homib; sed ex deo est. Quid g̊ ampli⁹
est iudeo? Aut que vtilitas circūcisiōis? Mul
tum per omnē modū. Primū quidem quia cre

vita sunt illis eloquia dei. Quid enim si quidam illorum non crediderūt. ℟. Deus in te speraui domine non confundar in eternū. In tua iustícia libera me & eripe me. ℣. Esto mihi in deū protectorem & in locum munitū vt saluū me facias.

Est deus verax omīs autem Le. iij. In tua. homo mendax sicut scriptum est. Vt iusti ficeris in sermōibus tuis & vincas cū iudicaris Si autem iniquitas nostra iustitiā dei cōmendat quid dicemus? Numquid iniquus deus qui infert iram? Secōm hominē dico. Absit. Alioquin quō iudicabit deus hunc mundū? ℟. Repleatur os meum laude vt hymnū dicam gloriē tue tota die magnificentiā tuam noli me proicere in tempore senectutis. Dum defecerit virtus mea dē ne derelinquas me. ℣. Laudebūt labia mea dū cantauero tibi & anima mea quā redemisti. Dum. In. ij. nō. añ. Alleluia. In. xl. añ. Querite dīm & viuet aīa vestra. 8. Añ. Esto mihi dñe in deum protectorem i. Añ. Tenuisti dñe manū dexteram meā. 6. ℣. Laudebunt labia mea dū cantauero tibi. Et aīa mea quam redemisti. In lau. añ. Amplius lava me dñe ab iniustícia mea. 7. ℟. Exaudi nos dē salutaris noster. ℣. Spes oīum finiū ter. ℣. In

matutinis do. Ad bñ. añ. In sanctitate ser-
uiamus dño ⁊ liberabit nos ab inimicis nostris
7. Ad. i. añ. Exurge dñe non preualeat homo.
i. Ad. iij. añ. Dñe libera aĩam meã. 8. Ad. vi
añ. Miserere nostri dñe miserẽ nostri. 6. Ad
ix. añ. Conuerte dñe captiuitatẽ nostram sicut
torrens in austro. 7. Ad vs̃ añ. Oĩa quecũq;
voluit dñs fecit. 3. Añ. Qm̃ in eternũ mia ei⁹. 3.
Añ. Hymnũ cantate nobis de canticis sion. 8.
Añ. In conspectu angelorum psallam tibi de⁹
meus. 5. Ad mgt añ. Quia fecit mihi dñs ma
gna qui potens est ⁊ sanctum nomen eius. 1.
Feria. v. Inuitat. Adoremus dñz qm̃ ipse fecit
nos. p̃s. Venite. In. i. n⁹ añ. Liberasti virgaz
hereditatis tue. 8. Añ. Tu es deus qui fac mi
rabilia. 5. Añ. Inclinate aurem vestrã in ver-
ba oris mei. 4. Añ. Propitius esto peccatis
nostris dñe. ℣. Deus in sancto via tua. Lect. i.

SI veritas dei i meo mẽdacio abũda-
uit in gl'iaz ipsi⁹. q̃d adhuc ⁊ ego tãq̃
peccator iudicor. ⁊ nõ sic̃ blasphemam̃
et sicut aiũt: Nos q̃dã dicẽ faciam⁹ mala vt ve
niant bona? Quoruz dãnatio iusta est. Quid
igit̃? Precellim⁹ eos. ℟. Gaudebũt labia mea
dũ cantauero tibi. Et aĩa mea quã redemisti do

mine. ℣. Sed ⁊ lingua mea meditabit̃ iusticiã
tuam tota die laudẽ tuã. Et anima. Le. ij.
Accusati sumus iudeos ⁊ grecos oẽs sb̃ pec-
cato esse sicut scriptũ est. Quia non est iustus
quisq̃ⁿ. non est intelligẽs. non est req̃rens deuz
Omnes declinauerũt simul inutiles facti sunt.
nõ est q̃ faciat bonũ. nõ est vsq̃ ad vnũ. Tu a.
℟. Mihi aũt adherẽ deo bonũ est Ponẽ in do
mino deo spẽ meã. ℣. Fiat cor meũ ĩmaculatuz
Sepulcrũ patẽs L. iij. vt nõ ꝯfundar. Ponẽ
est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebãt
venenũ aspidũ sb̃ labijs eoꝝ. Quoꝝ os male-
dictiõe ⁊ amaritudine plenũ est veloces pedes
eoꝝ ad effundendũ sanguinẽ. Cõtritio ⁊ infeli-
citas in vijs eoꝝ. ⁊ viam paq̃ nõ cognouerunt
nõ est timor dei ante oculos eoꝝ. ℟. Deuasta
uit vineã meã aper de silua ⁊ singular ferus
depastus est eam. vide dñe ⁊ excita potẽtiã tu
am. Ne pereat qđ plãtauit dextera tua. ℣. Dñe
deus virtutũ ꝯuertere respice de celo ⁊ vide ⁊ vi
sita vineã istã. Ne pe. In. q. nº aũ. Alla. In. xl
aũ. Exultate deo adiutori nr̃o. 8. dñ. Tu so-
lus altissimꝰ sup oẽz t̃rã. 1. dñ. Bñdixisti dñe
terrã tuã. 6. ℣. Btĩ q̃ habitant in do. tua dñe.
In lau. aũ. Tibi soli peccaui dñe miserẽ mei. 8

℟. Dñe refugiũ tu factus es nobis. ℣. A gene
ratione in gñationẽ. ℣. Repleti sumus mane
mĩa tua dñe + ⁊. Ad bñ. añ. Ad dandam scien
tiam plebi tue dñe in remissionẽ peccatoꝝ eo
rum. 8. Ad. i. añ. Illumina oculos meos dñe. 8
Ad. iij. añ. Auxiliũ meuz a dño. 8. Ad. vi. añ.
Adiutoriũ nr̃m in noĩe dñi. 1. Ad. ix. añ. Bea
tus vir qui impleuit desideriũ suuz. 8. Ad vs̃
añ. Dñe probasti me ⁊ cognouisti me. 3. Añ. A
viro iniquo libera me dñe. 4. Añ. Dñe clama
ui ad te exaudi me. 8. Ad mgt añ. Deposuit
potentes sanctos ꝑsequentes ⁊ exaltauit humi
les christum ꝯfitentes. 3. Feria. vi. Inuit. Dñz
qui fecit nos + ve + a + ps. Venit. In. i. nº. añ. In
clina dñe aurem tuã ⁊ exaudi me. 2. Añ. Bñ
dictus dñs in eternũ. 6. Añ. Exaltare qui iu
dicas terrã 8. ℣. Btũs hõ quẽ tu erudier dñe

Scimꝰ frẽs quecũqꝫ lex loquit. Lect. i.
his q̃ in lege sunt loquit. vt oẽ os ob
struat ⁊ subditꝰ fiat oĩs mundus deo:
qꝛ ex opibꝫ leg nõ iustificat oĩs caro
coram illo. Per legẽ enĩ cognitio peccati. Nũc
autem sine lege iusticia dei manifestata ẽ testi
ficata a lege ⁊ ꝓphetis. ℟. Confitebor tibi dñe
deus in toto corde meo ⁊ honorificabo nomen

tuū in eternum. Quia mīa tua dñe magna est super me. ℣. Et eripuisti animā meam ex infer

Justicia dei L. q. no inferiori. Quia mīa. per fidem ihesu christi super oēs qui credūt Non enī est distinctio. Omnes enī peccauerūt et egent gloria dei. Justificati gratis per gratiam ipsius. per redemptionē que ē in christo ihesu: quē ꝓposuit deus ꝓpitiationē p fidē in sanguine ipsi⁹. ad ostēsionē iustitie sue. ꝓpt' remissionē precedentiū delictoꝝ in sustentationem dei. ad ostensionē iustitie ei⁹ i ꝟ tpe vt sit ipse iust⁹ 7 iustificās eū q̄ ex fide est ihesu christi. ℟. Misericordia tua dñe magna est super me. Et liberasti animā meam ex inferno inferiori. ℣. Deus inquí insurrexerunt in me 7 fortes quesierūt

Vbi est glo L. iij. animā meam. Et libera. riatio tua? Exclusa est. Per quā legē? Factorum? Non. Sed per legem fidei. Arbitramur enī hominē iustificari per fidem sine opib⁹ legi. an iudeoꝝ deus tm̄? Nōne 7 gentiū? Imo et gentiū? Q̄m quidem vnus deus qui iustificat circūcisionē ex fide. 7 preputiū per fidē. Legem ergo destruimus per fidem. Absit. Sed legem statuimus. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Factus est mihi dñs in refugiū. Et de⁹

us meus in auxiliū spei mee. ℣. Deus vltionuz
dñs deus vltionū libere egit. Et deus. In ij. nº
añ. Alleluia. In. xl. añ Cantate dño ⁊ bñdici-
te noī eius. 2. Añ. Quia mirabilia fec̄ dñs. 1.
Añ. Jubilate deo oīs terra. 6. ℣. Dñs in sion
magnus ⁊ ex. In lau. añ. Spiritu p̄ncipali con
firma cor meū deus. 1. R. Ad annūciandū ma-
ne mīam tuam. ℣. Et veritatē tuam. ℣. Reple-
ti sumus mane. Ad bñ. añ. Per viscera mīe dei
nostri visitauit nos oriens ex alto. 8. Ad. i. añ.
Conserua me dñe qm̄ in te speraui. 2. Ad. iij. añ
Dñs custodiat introitū tuū ⁊ exitum tuum. 5.
Ad. vi. añ. Non cōmouebit̄ in eternū qui ha-
bitat in hierusalē. 4. Ad. ix. añ. Beati oēs qui
timent dñm. 2. Ad vs̄ sup p̄s añ. Portio mea
dñe sit in terra viuentiuz. 8. Añ. Bñdict⁹ dñs
deus meus. 6. Añ. In eternū ⁊ in seculū seculi.
8. Ad mg̅t añ. Suscepit deus israel puerū suū
sicut locut⁹ est abraā ⁊ semī ei⁹ ⁊ exaltauit hu-
miles vsq̄z in seculū. 7. Sabbato Inuiij. Dñz
deū nr̄m ⁊ venite adorem⁹. p̄s. Venite. In. i. nº
an. Clamor meus ad te veniat de⁹. 1. Añ. Bñ-
dic aīa mea dño. 8. Añ. Letet̄ cor querētium
dñm. 8. ℣. Querite dñm ⁊ ꝯfirmamini ⁊ queri-
te faciem eius s. Lectio. i.

Si abraā ex opibꝫ legis iustificatꝰ est·
bet gloriam·sed non apud deū. Quid
enī scriptura dicit? Credidit abraam
deo: ⁊ reputatū est ei ad iusticiā. Ei autē q̄ ope-
ratur·merces non imputabit̄ ꝑm gratiam sed
ꝑm debitum. Tu autem domine miserere no-
stri. ℟. Misericordiam ⁊ iudicium cantabo
tibi domine·psallam ⁊ intelligam In via im-
maculata quādo venies ad me. ℣. Perambu-
labam in innocētia cordis mei in medio domus
Si autem qui non ope- Le. ij. mee. In via.
ratur·credenti autem in eum qui iustificat
impium·reputabit̄ fides eius ad iusticiam ꝑm
ꝓpositum gratie dei·sicut ⁊ dauid dicit beati-
tudinē hominis cui deus accepto fert iusticiaꝫ
sine operibus. Beati quoꝝ remisse sunt ini qui
tates: ⁊ quorū tecta sunt peccata. Tu autem do
mine miserere nostri. ℟. Domine exaudi ora-
tionem meam ⁊ clamor meus ad te veniat.
Quia non spernis deus preces pauperum. ℣.
De profundis clamaui ad te dn̄e domine exau-
di vocem meam. Quia non spernis de. Lect. iij.
Beatus vir cui non imputabit dominꝰ pec-
catum·nec est in spiritu eius dolus. Beati
tudo ergo hec in circumcisione tm̄·manet an

etiam in prepucio. Dicimus enī quia reputatum est abrae fides ad iusticiā. Quomodo ergo reputata est. In circūcisione an in prepucio? Non in circūcisione sed in prepucio. ℟. Uelociter exaudi me dñe. Quia defecerūt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut umbra declinauerunt ⁊ ego sicut fenū aruī. Quia. In. ij. n. añ. Alleluia. In. xl. añ. Uisita nos dñe in salutarī tuo. 8. Añ. De necessitatibus nostris libera nos dñe. ℣. Añ. Confitebor dño nimis ī ore meo. ℣. ℣. Confitebor do. ni. in o. m. In laudi. añ. Benigne fac in bona uoluntate tua do. 4. ℟. Auditā fac mihi mane mīam tuā. ℣. Quia in te. ℣. Repleti sumus mane. Ad bñ. añ. In uiam pacis dirige nos dñe. ī. Ad ī. añ. Uiuit dñs ⁊ bñdictus deus salutis mee. 7. Ad. iij. añ. In domū dñi letantes ibimus. 4. Ad. vi. añ. Benefac dñe bonis ⁊ rectis corde. 8. Ad. ix. añ. Benedicat tibi dñs ex sion ⁊ videas bona hierusalem. ℣. Ad vs̄ añ. Custodit dñs oēs diligētes se. 4. Añ. Laudabo deū meū in uita mea. 4 Añ. Deo nr̄o iocūda sit laudatio. 8. Añ. Laudabo hierusalem dñm. i. Capt̄m. Benedict⁹ de⁹ et pater. ℟. Magnus dñs noster ⁊ magna uirtus eius. ℣. Et sapientie eius. ℣. Uespertina o⁊

Ad mgt an̄. Fratres glorificate ⁊ portate dn̄m
Omnipo Coll. in corpe vestro. alleluia. 8.
tens sempit̄ne deus infirmitatē nr̄am pro
pitius respice: atq; ad ꝓtegendū nos dexteraz
tue maiestatis extēde. Per. Dn̄ica. ij. post oct.
ephie Inuitat. Preoccupem⁹ faciem dn̄i. Et in
psalmis iubilemus ei. ps. Venite. Lectio. i.
Iustificati ex fide pacem habeam⁹ ad
deum. per dn̄m nr̄m iesum christū. per
quem ⁊ accessum habemus per fidē in
gratiam istam in qua stamus ⁊ gloriam̄ in spe
glorie filioꝝ dei. Non solum autē. sed ⁊ gloria-
mur in tribulationib⁹ scientes. quia tribulatio
patientiam operatur. patientia autem ꝓbatio
nem. probatio ꝟo spē. spes autem non confun-
dit. quia charitas dei diffusa est in cordib⁹ no
stris. per spiritū sanctū qui datus est nob̄. L. ij
Et q̄d eni christ⁹ cū adhuc infirmi essemus
ꝟm tps pro impijs mortuus est. Vix eniz
pro iusto quis moritur. Nam pro bono forsi-
tan quis audeat mori; Cōmendat autem suaz
charitatem in nobis deus: qm̄ cum adhuc pec-
catores essemus. christus pro nobis mortu⁹ est
Multo magis igit̄ nūc iustificati in san- L. iij.
guine ipsius salui erimus ab ira per ipsuz.

Si cum inimici essemus reconciliati sum⁹ deo
per mortem filij eius. multomagis reconciliati
salui erimus in vita ipsius. Tu. Lecti. iiij.
Non solum autem sed ⁊ gloriam̄ in deo. per
dn̄z nostrū iesum christū. ꝑ quē nūc recōcilia-
tionē accepim⁹. Proptēa sicut per vnū hoīem
peccatū in hūc mundū intrauit. ⁊ per peccatum
mors. ita ⁊ in oēs homines mors pertransijt in
quo omnes peccauerunt. Tu autem. Lectio. v.
Vsq; ad legē enī peccatū erat in mundo.
Peccatum autem non imputabat̄ cuz lex
non esset. sed regnauit mors ab adam vsq; ad
moysen. etiam in eos qui non peccauerūt in si-
militudinem p̄uaricationis ade: qui est forma
futuri. Sed nō sicut delictum ita ⁊ donū. L. vi
Si enim vnius delicto multi mortui sunt:
multomagis gratia dei. ⁊ donū in gr̄a vni
us hominis iesu christi in plures abundauit. et
non sicut per vnū peccatum ita ⁊ donū. Nam
iudiciū q̄dē ex vno in ꝯdēnationē. gratia autē
ex multis delictis in iustificationē. Tu autem
Si vnius deli- L. vij. dn̄e miserere nostri.
cto mors regnauit per vnum. multomag
reconciliati ⁊ abundantiam gratie ⁊ donatio-
nis ⁊ iusticie accipientes in vita regnabūt per

vnū iesum christum. Igitur sicut per vnius delictum in omnes homines in condemnationē sic ⁊ per vnius iustitiam in omnes homines in iustificationem vite. Tu autem dñe miserere

SIcut per inobedien- Lectio .viij. nostri. tiam vnius hominis peccatores constituti sunt multi: ita ⁊ per vnius obedientiam iusti constituuntur multi. Lex autem subintrauit vt abundaret delictum. Vbi autem abūdauit delictum superabundauit ⁊ gratia. Et sicut regnauit peccatum in morte: ita ⁊ gratia regnet per iusticiam in vitam eternam. Per iesum christum dñm nostrum. Tu autem dñe miserere nostri.

QVid ergo dicemus? Permanebimus in peccato vt gratia abundet? Absit. Qui ei mortui sumus peccato quomodo adhuc viuemus in illo? An ignoratis quia quicunq; baptiçati sumus in christo iesu: in morte ipsius baptiçati sumus. Consepulti enī sumus cum illo per baptismū in morte: vt quomodo christus surrexit a mortuis per gloriam patris: ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemus. Scōm Matth.

IN illo tempore. Cum descēdisset iesus de monte secute sunt eum turbe multe Et reł Omelia Orig. de eadē lectiōe.

Docente in monte dño: discipuli veniunt ad eum. sicut alacres. sicut domestici. sicut proximi. sicut amici vel fratres. Ideo ait ⁊ dominus ad eos: Vos estis sal terre. ⁊ vos estis lux mundi. Tu autem dñe miserere no. Lec. x.

Descendente dño d̄ mōte turbe secute sunt eum que in montem ascendē non potuerūt. vt pigri populi vt negligētes. vt imperfecti. Ita ⁊ filij israel p̄mitus ascendere in montē non valuerunt. ad obuiandū dño pergere nō potuerunt ꝓpter suam irreligiositatē ⁊ impietatem. sed solus moyses ascendit ⁊ pauci cum eo

Cum dño discipuli soli L. xi. seniorꝫ isrl̄. in montē ascēderūt ⁊ tardiores deorsuz steterūt. Sic ⁊ modo vigilātes ⁊ alacres ⁊ fideles aīe deū timētes ⁊ dñz diligētes. reg̃ celestia desiderātes. dñm semꝑ sequētes. post dñm in illum celestē montē ascēdūt. audiētes apl̄m dicentē. Que fursuz sunt querite. que sursuz sunt sapite vbi christus est in dextera dei sedens.

Descendēte dño. h̄ est inclinante se ad infirmitatem ⁊ impotentiam ceterorum misertus imperfectioni eorum. vel infirmitati eorum. secute sunt eum turbe multe. Aliquanti ꝓpter charitatem. aliquanti ꝓpt̄ doctr̄nā Lectio. xij.

aliq̄ꝫti ꝓpter ammirationē ⁊ curationē. Et ecce
homo leprosus vnus ex illis qui curationē que
rebant. qui leuamē desiderabāt. Scd̄m Mat
theum.
In illo tpe. Cum descendisset
iesus de mōte: secute sunt eum turbe
multe. Et ecce leprosus veniēs: adora
bat eum dicens. Dñe si vis potes me munda
re. Et extendens manū: tetigit eum dicēs: Vo
lo. Mundare. Et confestim mūdata est lepra
eius. Et ait illi iesus: Vide nemini dixeris: sed
vade oñde te sacerdoti ⁊ offer mun⁹ qd̄ p̄ce
pit moyses ī testimoniū illis. Cū aūt introisset
capharnaū: accessit ad eū cēturio. rogās eū et
dicēs: Dñe puer me⁹ iacet ī domo paralyticus
et male torquetur. Et ait illi iesus: Ego veniaꝫ
et curabo eum. Et respondens centurio ait: Do
mine non sum dignus vt intres sub tectum me
um. sed tm̄ dic verbo ⁊ sanabit̄ puer meus. Nā
et ego homo sum sub potestate habens sub me
milites. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit. ⁊ alio veni.
et venit. ⁊ seruo meo fac hoc ⁊ facit. Audiēs au
tem iesus miratus est: ⁊ sequentibus se dixit:
Amen dico vobis: non inueni tantam fidē in
israel. Dico autem vobis: quod multi ab oriē
te ⁊ occidēte venient. ⁊ recumbent cum abraam

et ysaac z iacob in regno celorum. Filij autem regni ejcientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus z stridor dentium. Et dixit ihesus centurioni. Vade z sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Collecta.

Omnipotens sempiterne deus infirmitatem nostram propitius respice: atq; ad protegendum nos dexteram tue maiestatis extende. Per dñm nostrum ihesum christum filiū tuū Ad bñ. añ. Cum autem descendisset ihesus de monte ecce leprosus veniens adorabat eum dicens domine si vis potes me mundare z extendens manum tetigit eum dicens volo mundare. 8. Ad vs super mgt añ. Dñe puer meus iacet paralyticus in domo z male torquetur amē dico tibi ego veniam z curabo eum. i. Feria. ij.

Si mortui sumus cum christo Lectio. i. credimus quia simul etiam viuemus cum ipso scientes q̄ christ⁹ resurgēs a mortuis iam non moritur mors illi vltra nō dñabitur. Q̄z enim mortuus est peccato mortuus est semel: quod autez vivit vivit deo. Tu autem dñe miserere nostri. Responsoria que dicta sunt per precedentē septimanā dicantur et in ista z in alia vsq; ad septuagesimā quelibet

VOs fratres existimate Lec.ij.bet vie suo. vos mortuos. Mortuos quidem peccato viuentes autem deo in christo iesu dño nostro Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore vt obediatis concupiscētijs eius. Nec neq; exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato sed exhibete vos deo tanq̄ ex mortuis viuentes & membra vestra arma iusticie deo. Tu autem dñe miserere nostri. Lect.iij.

PEccatum vobis non dñabitur. Non enim sub lege estis: sed sub gratia. Quid ergo? Peccabimus qm̄ non sumus sub lege sed sub gratia. Absit. Nescitis q̄ cui exhibuistis vos seruos ad obediendum serui estis eius cui obedistis siue peccati in mortem siue obeditionis ad iusticiam. Tu autem dñe miserere nostri.

GRatias deo q̄ fuistis serui peccati obedistis autem ex corde in eam formam doctrine in qua traditi estis liberati autem a peccato serui facti estis iusticie. Humanum dico propter infirmitatem carnis vestre. Tu autez dñe miserere no

SIcut exhibuistis mēbra vra seruire immūdicie & iniq̄tati ad iniq̄tatē ita nūc exhibete mēbra vra seruire iusticie in sanctificationē

Feria.iij. Lectio.i.

Lectio.ij.

Cum enī serui essetis peccati: liberi fuistis iusti-
cie. Quem ergo fructū habuistis tunc in illis ī
quibus nūc erubescitis. Nam finis illoꝝ mors

Vnc fratres liberati a pec- Le. iij. est. Tu.
cato: serui autem facti deo habetis fructū
vestrū in sanctificationē finem vō vitam eter-
nam. Stipendia enī peccati mors: gratia autē
dei vita eterna in christo iesu dño nō. Feria

An ignoratis fratres: scien- iiij. Le. i.
tibus enī legem loquor: quia lex in ho
mine dñatur q̄mdiu tpe viuit. Nam q̄
sub viro est mulier: viuente viro alligata est le
gi. Si autem mortuus fuerit vir eius: soluta ē
a lege viri. Igitur viuente viro vocabit adul-
tera si fuerit cum altero viro. Tu autē. Lect. ij.

Si mortuus fuerit vir mulieris: liberata est
a lege viri. vt non sit adultera si fuerit cuꝝ
alio viro. Itaq; fratres mei ⁊ vos mortifica-
ti estis legi per corpus christi. vt sitis alterius
qui ex mortuis resurrexit. vt fructificetis deo.
Cum enī essemus in carne passiones peccatoꝝ q̄
per legem erant opabant in membris nostris:
vt fructificarent morti. Tu autem dō. Lect. iij.

Vnc fratres soluti sumus a lege mortis in
qua detinebamur. ita vt seruiamus in no-

uitate spiritus ⁊ non ī vetustate littere. Quid
ergo dicemus? Lex peccatuz est? Absit. Sed
peccatū non cognoui nisi per legem. Nam con-
cupiscentiā nesciebā nisi lex diceret non concu
pisces. Tu autem dñe miserere nostri. Feria
Occasione accepta peccatum q̄nta L.i.
per mandatum operatū est in me omnem
ꝯcupiscentiam. Sine lege enim
peccatum mortuū erat. Ego autem viuebā sine
lege aliqñ. Sed cū venisset mandatū: peccatuz
reuixit. Ego autem mortuus sum ⁊ inuentum
est mihi mandatū quod erat ad vitaz ħ est ad
mortem. Tu autem dñe miserere nostri. Le.ij.
Peccatum occasione accepta per mandatū
seduxit me: ⁊ per illud occidit. Itaqꝫ lex q̄
dem sancta ⁊ mandatum sanctū ⁊ iustum ⁊ bo-
num. Quod ergo bonum est: mihi factum est
mors? Absit. Si peccatū vt appareat peccatum
per bonū operatum est mihi mortem vt fiat su-
pra modum peccans peccatum per mandatum
Tu autem dñe miserere nostri. Lectio.iij.
Scimus fratres quod lex spiritual' est. ego
autem carnalis sum. venundatus sub peccato.
Quod enim operor non intelligo. Non enim
quod volo bonū hoc ago: sed quod odi illud

facio. Si autem quod nolo illud facio· consen
tio legi qm̄ bona est. Nunc autez iam non ego
operor illud: s̄ q̄d habitat ī me peccatū. Feria
sexta. Lectio.i.
STio fratres· quia non
habitat in me· hoc est in carne mea bo
nū. Nam velle adiacet mihi: perficere
autem bonū non inuenio. Non enī q̄d volo bo
nū hoc facio· sed q̄d nolo malū hoc ago. Si au
tem q̄d nolo illud facio non ego operor illud·
sed quod habitat in me peccatum. Inuenio er-
go legem volenti mihi facē bonū: qm̄ mihi ma
Ondelector fratres legi L.ij. lum adiacet.
dei s̄m interiorem hominē. Video autem
aliam legem in membris meis repugnantē le-
gi mentis mee· ⁊ captiuantem me in lege pecca
ti· que est in membris meis. Infelix ego homo
quis me liberabit de corpore mortis hui⁹ Gra-
tia dei ꝑ iesum christū dn̄m nostrum. Lect.iij.
IGitur ego ipse mente seruio legi dei· car-
ne aūt legi peccati· Nihil g̊ nūc dānatio-
nis ē his q̄ sunt ī christo iesu· q̄ nō s̄m carnē am
bulāt. Lex enī spūs ī christo iesu· liberabit me a
lege peccati ⁊ mortis. Sabbato. Le.i.
FRatres q̄ s̄m carnē sūt· que carnis sūt
sapiunt. Qui v̄o s̄m spiritū· que spiri

tus sunt sentiunt. Nam prudētia carnis mors
est. Prudentia autem spiritus vita ⁊ pax. qm̄
sapientia carnis inimica est deo. Legi enī dei n̄
est subiecta. nec enī potest. Qui aūt in carne sūt
deo placere non possunt. Vos aūt in carne nō
estis sed in spiritu. si tamen spiritus dei habi-
Si quis spiritu⁊ christi Le. ij. tat in vobis.
non habet. hic non est eius. Si aūt christ⁹
in vobis est. corpus quidez mortuū est ꝓpter
peccatū: spiritus v̄o viuit ꝓpter iustificationez
Qꝛ si spūs eius qui suscitauit iesum christum a
mortuis habitat in vobis. qui suscitauit iesum
christum a mortuis viuificabit ⁊ mortalia cor-
pora vestra. ꝓpter inhabitantem spiritum eius
Fratres. Debitores sum⁹ L. iij. in vobis.
non carni: vt ſm carnez viuamus. Si enī
ſm carnem vixeritis: moriemini. Si autez spi
ritu facta carnis mortificaueritis: viuetis. Qui-
cunqꝫ enī spiritu dei agunt̄. hi filij dei sunt Nō
enim accepistis spiritum seruitutis iteruz in ti-
more. sed accepistis spiritum adoptionis filio
rum in quo clamamus abba pater. Sabbato
ante dn̄icam. iij. Capitulum ad vs̄. Benedi-
ctus deus ⁊ pater dn̄i nostri iesu christi. Ad
mg̃t an̄. Scit̄ frēs qꝛ tēpluz dei est ⁊ spūs dei

habitat in vobis si quis autē violauerit tēpluz
hoc disperdet illum dñs templuz enī dei sanctū
est quod estis vos alleluia. 8. Collecta.
Deus qui nos in tantis periculis ꝯstitutos
pro hūana scis fragilitate nō posse subsistē. da
nobis salutem mentis ⁊ corporis. vt ea que ꝓ
peccatis nostris patim̄. te adiuuante vincam⁹.
Dñica. iij. post octꝫ. eph. i. ad Cor. i. Lectio. i.
Videte vocationē vestram frēs: qꝛ nō
multi sapientes ꝑm carnem. non mul-
ti potentes ⁊ nobiles: sed q̄ stulta sunt
mundi elegit deus vt ꝯfundat sapientes ⁊ infir
ma mūdi elegit deus vt ꝯfundat fortia. ⁊ igno
bilia mūdi ⁊ ꝯtemptibilia elegit deus ⁊ ea que
non sunt vt ea que sunt destrueret. vt non glo-
rietur oīs caro in conspectu eius. Lectio. ij.
Vos igitur frēs estis in christo iesu. qui fa-
ctus est nobis sapientia a deo ⁊ iusticia ⁊ san-
ctificatio ⁊ redemptio vt quēadmodū scriptū
est qui gloriatur in dño glorietur. Et ego cum
venissem ad vos fratres: veni non in sublimi-
tate sermonis. aut sapientie annūcians vobis
testimoniū christi. Non eniz iudicaui scire me
aliquid inter vos nisi christuz iesum. ⁊ hūc cru
cifixum. Tu autem domine miserere nostri.

Ego in infirmitate ⁊ timore ⁊ tremo/ L.iij.
re multo fui apud vos. ⁊ sermo meus ⁊ p̄/
dicatio mea nō in ꝑsuasibilibꝫ hūane sapiētie
verbis. sed in ostensiōe spūs ⁊ virtut̄. vt fides
vestra non sit in sapiētia hominū. sed in virtu/
te dei. Sapientiam aūt loquim̄ inter ꝑfectos.
Sapientiā ꝟo non hui⁹ seculi neq̄ ꝑncipum
hui⁹ seculi qui destruunt̄. sed loquim̄ dei sapiē/
tiam in mysterio. que abscōdita est. quā prede
stinauit deus ante secula in gloriā nr̄am. quam
nemo ꝑncipū hui⁹ seculi cognouit. Si enī co/
gnouissent. nunq̄ dn̄m glorie crucifixissent. T
Sicut scriptū est. Qd̄ oculus nō Lect̄.iiij.
vidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis
ascendit: qui prepauit deus his q̄ diligūt illū.
Nobis aūt reuelauit per spm̄ suū. Spūs enim
oīa scrutatur. etiā ꝓfunda dei. Quis eniꝫ scit
hoīum que sunt hoīs. nisi spūs hoīs: qui in ipso
est. Ita ⁊ que dei sunt: nemo cognouit nisi spi/
ritus dei. Nos non spm̄ hui⁹ mūdi accepimus
sed spm̄ qui ex deo est. vt sciam⁹ que a deo do
nata sunt nobis que ⁊ loquim̄ nō in doct̄ hūa/
ne sapīe verbis: sed in doctrina spūs. spūalia
spūalibus compantes. Animalis aūt hō. non
percipit ea que sunt spūs dei. Stulticia enī est

illi. ⁊ non potest intelligere. quia spiritualit' ex-
aminatur. Tu autem domine miserere nostri.
Spiritalis homo iudicat omnia: Lect. v.
et ipse a nemine iudicat'. Quis enī cogno
uit sensum dñi. aut quis instruit eum? Nos āt
sensum christi habemus. Et ego fratres nō po-
tui vobis loqui quasi spiritalibꝫ. sed quasi car
nalibus. Tanq̄ paruulis in christo lac vobis
potum dedi non escam. Nondum enim pote-
ratis. sed nec nunc quidez potestis. Adhuc enī
estis carnales. Tu autem domine miserere no.
Cum sit inter vos çelus ⁊ con- Lectio. vi.
tentio. Nonne carnales estis ⁊ ſm homi-
nem ambulat? Cum enim quis dicat. ego sum
quidem pauli. alius autem ego apollo. Nōne
homines estis? Quid igitur est apollo? Quid
ꝟo paulus; Ministri eiꝰ cui credidistis. L. vij
Nicuiq̄ ꝟo sicut deus dedit. Ego plāta-
ui apollo rigauit sed deus incrementū de-
dit. Itaq̄ neq̄ qui plantat est aliquid. neq̄ q̄
rigat. sed qui incrementū dat deus. Qui plan
tat autem ⁊ qui rigat vnū sunt. Vnusquisq̄ au
tem ꝓpriam mercedem accipiet. ſm suū laborē.
Dei enī sumus adiutores. dei agri- Le. viij.
cultura estis. dei edificatio estis. Scdm

gratiam que data est mihi vt sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superedificat. Unusquisq; autem videat quomodo superedificet. Fundamentū aliud nemo potest ponere preter id quod positum est qđ est christus

In illo tem Scōm Matthæum. Iesus pore. Ascendente iesu in naviculam secuti sunt eum discipuli eius. Et reliq.

Omelia Origenis de eadem lectione. Lec. ix.

Ingrediente dño in naviculam secuti sūt eum discipuli eius non imbecilles sed firmi: stabiles in fide mansueti: pij: spernentes mundum non duplici corde sed simplici. Hi ergo secuti sunt eum non tantū gressus eius sequentes: sed magis sanctitatē comitantes: iu-

Ecce tem- Lx. sticiam eius consectātes. pestas magna facta est in mari ita vt navicula operiretur fluctib9. Cum enī multa: mirranda ostendisset in terra: transijt ad mare vt et ibi adhuc excellentiora opera demonstraret quatinus terre marisq; dominum se esse cunctis ostenderet. Tu autem dñe miserere nostri

Ingressus itaq; iesus navicu- Lect. xi. lam fecit turbari mare: commouit ventos quatuit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipulos

mitteret in timorē: ⁊ vt suū auxiliū postularent
suamq; potentiam rogantib; manifestaret. T.

Illa igitur tempestas non ex se Lectio. xij.
oborta est: sed potestati paruit imperanti
eius qui educit ventos de thesauris suis. qui ter-
minū mari. arenam ꝯstituit. Dixit enī ei: Vsq;
huc venies: ⁊ non supgradieris. sed in temetip
so ꝯfringent fluctus tui. Scd̄m Mattheum.

In illo tpe. Ascendente iesu in nauiculaz:
secuti sunt eum discipuli eius. Et ecce mo-
tus magnus factus est in mari: ita vt nauicula
operiret fluctib;. Ipse ꝟo dormiebat. Et acces-
serunt ⁊ suscitauerūt eum dicentes: Dñe: salua
nos perim⁹. Et dicit eis. Quid timidi estis mo
dice fidei? Tunc surgens impauit ventis ⁊ ma
ri: ⁊ facta est tranquillitas mag̃. Porro homīes
mirati sunt dicētes: Qualis est hic? quia ven-
ti ⁊ mare obediūt ei. Amen. Orem⁹. Deus qui
nos in tantis. Ad bñ. añ. Ascendente iesu in
nauiculam ecce motus magnus factus est ī ma
ri ⁊ suscitauerūt eum discipuli eius dicētes dñe
salua nos perimus. 6. Ad mg̃t añ. Surgens
iesus imperauit ventis ⁊ mari ⁊ facta est tran-
quillitas magna ⁊ mirati sunt vniuersi. 8.

Feria. ij. Lectio p̄ma. i. Timoth. vi.

Qui bene presunt presbyteri · duplici
honore digni habeantur · maxime qui
laborant in verbo z doctrina. Dicit enī
scriptura. Non infrenabis os bouī triturantī
et dignus est operarius mercede sua. Aduer-
sus presbyterū accusationē noli recipere · nisi sb
duobus aut tribus testibus. Peccantes coraz
omnib⁹ argue: vt ceteri metū habeant. Lec.ij.

Testificor coram deo z christo iesu · z electis
angelis vt hec custodias sine p̄iudicio ni-
hil faciens in aliam partem declinando. Ma-
nus nemini cito imposuer] · neqz ꝯmunicaueris
peccatis alienis. Te ipsum castū custodi. Noli
adhuc aquam bibere · sed vino modico vtere
ꝓpter stomachū tuū · z frequentes tuas infirmi
tates. Lec.iij.

Quorundam hominū peccata manifesta sunt p̄cedētia ad iudi
cium · quorundā autem z subsequunt̄. Similit̄
et facta bona manifesta sunt · z que aliter se ha-
bent abscondi non possunt. Quicūqz sunt sub
iugo serui dños suos omni honore dignos ar
bitrentur · ne nomen dñi z doctrina blasphēme
tur. Tu autez dñe. Feria.iij. Lectio.i.

Si quis non acquiescit sanis sermoni-
bus dñi nostri iesu christi · z ei que sm

pietatem ē doctrine superbus nihil sciens. sed
languens circa questiōes 7 pugnas verboꝝ. ex
quibus oriuntur inuidie. ꝓtentiones. blasphe-
mie. suspitiōes. male ꝓflictatiōes hominū. men
te coꝛruptoꝝ. 7 qui a veritate priuati sunt exi-
stimantiū questū esse pietatem. Est autez que
stus magnus. pietas cum sufficientia. Tu autē
domine miserere nostri. Lectio. ij.

Nihil intulim⁹ in hūc mundū. haut dubiuz
qnia nec auferre quid possum⁹. Habentes
autem alimēta 7 quibus tegam̄. his contenti si
mus. Nam qui volunt diuites fieri incidūt in
temptationē. 7 in laqueū diaboli. 7 desideria
multa 7 inutilia 7 nociua que mergunt homi-
nes in interitum 7 perditionē. Tu aūt. Lectio. iij.

Radix omniū malorū est cupiditas. Qua
quidam appetentes errauerūt a fide. 7 in-
seruerūt se doloꝛibꝫ multis. Tu autem o homo
dei hec fuge. sectare ꝛo iusticiam. pietatem. fi-
dem. charitatem. patientiam. mansuetudinez.
Certa bonū certamen fidei apprehende vitam
eternam. in qua vocatus es 7 confessus bonam
confessionem coram multis testibus.
Recipio tibi co- Feria. iiij. Lectio. i.
ram deo qui viuificat omnia 7 in chri

sto iesu qui testimonium reddidit sub pon-
tio pilato bonam cõfessionem. vt serues man-
datum sine macula. in rep̄hensibile vsq; ad ad
uentum dñi nostri iesu christi quem suis tem-
poribus ostendit beatus ⁊ solus potens rex re-
gum ⁊ dñs dñantiũ. Tu autem domine mise-
Diuitibus hui⁹ seculi Lectio.ij. rere nostri.
precipe non sublime sapere neq; sperare in
incerto diuitiarum. sed in deo viuo qui pre-
stat nobis omnia habunde adfruendum. bene
agere diuites fieri in operibus bonis. facile tri-
buere. cõmunicare. thesauriçare sibi fundamen
tum bonum in futurum vt apprehendant vitaz
etrnam. Tu autem dñe miserere nostri. Le.iij.
O Timothee depositum custodi. deuitans
ꝓphanas vocum nouitates. ⁊ oppositiões
falsi nominis scientie quã quidam promitten-
tes circa fidem exciderunt. Gratia tecũ. Amen
Tu autem domine miserere nostri.
Explicit epistola prima ad Timotheum. Fe-
ria.v. Incipit epistola secunda ad Timotheuz
Paulus apostolus iesu christi Lectio.i.
per voluntatem dei scd̄m promissio-
nem vite que est ĩ christo iesu. Timo-
theo charissimo filio gratia ⁊ mĩa pax a deo

patre ⁊ christo iesu dño nostro. Gratias ago
deo meo cui seruio a ꝓgenitoribꝫ meis in ꝯsci-
entia pura qđ sine intermissiõe habeam tui me
moriam in orõnibꝫ meis die ac nocte desiderãs
te videre. memor lachrymarũ tuarũ vt gaudio
implear. recordationẽ accipiens eius fidei que
in te est non ficta. que ⁊ habitauit ꝑmũ inauia
tua loide. ⁊ mr̃e tua eunice. certus sum autẽ qđ
Admoneo te fili timothee. L.ij. et in te. T
vt resuscites gratiam dei. que est in te per
impositionẽ manuũ mearũ. Non enĩ dedit no
bis deus spirituꝫ timoris sed virtutꝭ ⁊ dilectio
Noli itaqꝫ erubescere L.iij. nis ⁊ sobrietatꝭ.
testimoniũ dñi nostri neqꝫ me vinctũ eiꝰ
sed conlabora euãgelio. ꝟm virtutez dei. q̃ nos
liberauit ⁊ vocauit vocatione sua sancta non
ꝟm opera nostra. sed ꝟm ꝓpositũ suũ ⁊ gratiaꝫ
que data est nobis in christo iesu ante tempo-
Manifesta Feria. vi. Le. i. ra secularia.
est gratia saluatoris nostri iesu christi
qui destruxit quidem mortem. illumi
nauit autem vitam ⁊ incorruptionẽ per euan-
geliũ in quo positus sum ego predicator ⁊ apo
stolus. ⁊ magister gentiũ. Ob quaꝫ causam eti
am hec patior sed non confundor. Scio enim

cui credidi·z certus sum·quia potens est depo/
situm meum seruare in illum diem.Tu. Lec.ij.
Formam habens sanorū verboz que audi/
sti a me·in fide z dilectione in christo iesu
bonū depositum custodi·per spiritū sanctū qui
habitat in nobis. Scis hoc qđ auersi sunt a me
omnes qui in asia sunt ex quibus est·phigellus
et hermogenes. Det miam dñs onesiphori do/
mui·quia sepe me refrigerauit·z catenam meaz
Nemo militans deo im/ L.iij. non erubuit.
plicat se negotijs secularib9 vt ei placeat
cui se probauit. Nam z qui certat in agone·nō
coronatur nisi legitime certauerit. Laborantez
agricolam oportet primū de fructib9 percipere.
Intellige que dico. Dabit enī tibi dñs in om/
nibus intellectum. Tu autem. Sabbato. Le.i.
Memor esto iesum christum resurrexisse
a mortuis 9m euangeliū meuz in quo
laboro vsqz ad vincla quasi male ope
rans: sed verbum dei non est alligatum. Ideo
omnia sustineo ꝓpter electos vt z ipsi salutem
consequantur·que est in christo iesu cuz gloria
celesti. Tu autem dñe miserere no Lect.ij.
Fidelis sermo. Nam si cōmortui sumus et
f5

conuiuemus. Si sustinemus: ⁊ conregnabi-
mus. Si negauerimus. ⁊ ille negabit nos. Si
non credimus ille fidelis permanet. negare se-
ipsum non potest. Hec cōmoneo testificās co-
ram deo. Tu autem dñe miserere nostri. Le. iij

Noli verbis contendere. ad nihil vtile est
nisi ad subuersionē audientiuz. Sollicite
cura teipsum ꝓbabilem exhibere deo. operari-
um incōfusibilē recte tractantem verbum veri-
tatis. Prophana autem ⁊ vaniloquia deuita.
Multum enī proficiūt ad impietatez. ⁊ sermo
eorum vt cancer serpit. Tu autem dñe misere
re nostri. Sabbato ante dñicā. iiij. ad vs̄ cap̄
Benedictus deus ⁊ pater dñi nostri iesu chri.
Ad mg̃tan̄ Fratres glorificate ⁊ portate dñz
Amiliā Colle. in corpore vestro alleluia.
tuam qm̄s dñe continua pietate custodi:
vt que in sola spe gratie celestis innitit̄. tua sem
per protectione muniatur. Per. Dñica. iiij post
Iduciā ta- octi. ephie. 2. Cor. 3. Le. i.
lem habemus per christum ad deū nō
qd̄ sufficientes simus cogitare aliq̄d
a nobis. quasi ex nobis. sed sufficientia nostra
ex deo est. Qui ⁊ idoneos nos fecit ministros

noui testamenti non littera sed spiritu. Littera enim occidit spiritus autem viuificat. Tu autē

Quod si ministratio mortis litte- Lectio.ij.
ris deformata in lapidibus fuit in gloria+ ita vt non possent filij israel intendere in faciē moysi propter gloriam vultꝰ eius que euacuatur+quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria. Nam si ministratio damnatiōis gloria est: multomagis abundat ministerium iusticie in gloria. Tu autem domine miserē nostri.

Nam 7 glorificatum est qđ Lectio.iij. clarui in hac parte propter excellentem gloriam. Si enim qđ euacuatur per gloriam ē multomagis quod manet in gloria est. Habētes ergo talem spem multa fiducia vtimur. Et non sicut moyses ponebat velamen super faciem suam vt non intenderent filij israel in faciem eius+quod euacuatur+sed obtusi sunt sensus eorum. Tu autem domine miserere nostri.

Usq; in hodiernum enim diem Lect.iiij. idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatum: quoniam in christo euacuatur+sed vsq; in hodiernum diem cū legitur moyses velamen est positū sup cor eorū

f6

Cum autem conuersus fuerit ad dñm auferet velamen. Dñs autem spūs est. Vbi autem spiritus dñi ibi libertas. Tu autem. Lectio. v.

Nos autem reuelata facie oēs gloriam dei speculātes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatē tanq̄ a dñi spū Ideo habentes hanc ministrationē iuxta qđ miam ꝓsecuti sumus non deficiamus sed abdicamus occulta dedecoris non ambulantes i astucia neq̄ adulterantes verbum dei sed in manifestatione veritatis cōmendantes nosmetipsos ad oēm conscientiā hominū coram deo. Lvi

Si opertum est euangeliū nostr in his qui pereunt opertū est in quibus deus huius seculi excecauit mentes infideliū vt non fulgeat illuminatio euangelij glorie christi qui est imago inuisibilis dei. Non enī nosmetipsos predicamus sed iesum christum dñm nostrū nos autem seruos vr̄os per iesum quō deus qui dixit de tenebris lucem splendescere illuxit in cordibus nostris ad illuminationē scientie claritatis dei in faciem iesu christi. Lectio. vij.

Habemus thesaurū istum in vasis fictilibus vt sublimitas sit virtutis dei et non ex nob. In omnibus tribulationē patiēn sed nō angustia

mur. Aporiamur sed non destituim̄. ꝑsecutionē patimur. sed non dēlinquim̄. Deijcimur. sed n̄ perimus. Semper mortificationē iesu in corpore nostro circūferentes: vt ⁊ vita iesu in corpori

Sempernos L. viij. bus nostr̄ manifestet̄. qui viuimus in mortem tradimur ꝓpter iesum. vt ⁊ vita iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur. vita autem in vobis. Habentes autem eundem spm̄ fidei sicut scriptuz est. Credidi ꝓpter qd̄ locut⁹ sum. ⁊ nos credimus ꝓpter qd̄ ⁊ loquimur. sciētes qm̄ qui suscitauit iesum. ⁊ nos cum iesu suscitabit. ⁊ cōstituet vobiscū. Scd̄m Matthei

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celoꝝ homini qui semīauit bonuz semen in agro suo: Cum autem dormirēt homines: venit inimicus ei⁹ ⁊ suꝑseminauit çiçania in medio tritici ⁊ abijt. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdem beati Hieronymi pres. Lec. ix.

Hec secunda parabola est cum interpretatione sua. non statim posita. sed interiectis alijs edisserta. Hic enī ꝓponit̄. ⁊ postea dimissis turbis venitur domū. Et accedunt ad eum discipuli eius dicentes: Edissere nobis para-

bolam çiçanioꝝ agri. Dimittit turbas iesus·et domũ reuertitur·vt accedant ad eum discipuli eius·⁊ secreto interrogent eum·que populus non merebatur audire·nec poterat. Lectio.x.

Dissere nobis parabolam çiçanioꝝ agri. Qui respondens ait: Qui seminat bonuꝫ semen: est filius homĩs. Perspicue exposuit qđ ager mundus sit·sator filius hominis·bonũ semen filij regni·çiçania filij pessimi·çiçaniorum sator diabolus·messis consumatio mundi·mes

Omnia scandala referũt L.xi. sores angeli ad çiçaniam iusti reputant in filios regni Ergo vt sup̃diximus que exposita sunt a dño his debemus accomodare fidem. Que autem tacita·⁊ nostre intelligentie derelicta·pstringenda sunt breuiter. Tu autem dñe miserẽ no.

Homines qui dormiũt magistros Lec.xij. Ecclesiarum intellige: seruos patrissamilias non alios q̃ꝫ angelos accipias qui quotidie vident faciem patris. Diabolus ꝓpterea inimicus homo appellatur·quia deus esse desinit. Et in vno psalmo scriptum est de eo. Exurge dñe non confortetur homo. Tu autez

In illo tempore. Scđm Mattheum.

Dixit iesus discipulis suis parabolã

hanc. Simile est regnuz celorum homini q̃ seminauit bonũ semen in agro suo. Cum autem dormirent homines. venit inimicus eius z sup seminauit çiçania in medio tritici. z abijt. Cum autem creuisset herba z fructum fecisset: tũc apparuerunt z çiçania. Accedentes autem serui patrisfamilias. dixerunt ei. Dñe. Nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet çiçania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Serui autez dixerunt ei: Vis imus z colligimus ea? Et ait: Non. Ne forte colligentes çiçania eradicetis simul cum eis z triticum. Sinite vtraq; crescere. vsq; ad messem: z in tempore messis dicam messoribꝫ. Colligite primuz çiçania. z alligate ea fasciculos ad comburendum. Triticũ autem congregate in horreũ meum. Amen. Oremus. Familiam tuaz qñs d. Ad bñ. añ. Dñe nonne bonũ semen seminasti i agro tuo vñ ergo habet zizania z ait illis hoc fecit inimicus hõ. ℣. Ad mgt añ. Colligite primũ zizania z alligate ea fasciculos ad cõburẽdum triticum autem congregate in horreum meum dicit dñs. Feria. ij. Lectio. i. c. ℣

Simus quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluat.

f8

qd edificationē habemus domū non manufa-
ctam eternam in celis. Nam ⁊ in hoc ingemisci-
mus habitationē nostram que de celo est sup
indui cupientes: si tamē vestiti ⁊ non nudi in-
Nam ⁊ qui sumus in taber- L.ij. ueniamur
naculo isto ingemiscim⁹ grauati. eo q̄ no-
lumus spoliari. sed superuestiri: vt absorbeatur
qd mortale est a vita. Qui autem efficit nos ī
hoc ipsum deus: qui dedit nobis pign⁹ spūs.
Audientes igitur semper ⁊ scientes Le.iij.
Aqm̄ dum sumus in corpore pegrina mur a
dño Per fidem enī ambulamus ⁊ non per spēz
Audemus autem ⁊ bonam voluntatem habe-
mus magis pegrinari a corpore ⁊ p̄sentes esse
ad deum. ⁊ ideo ꝯtendimus siue absentes siue
p̄sentes placere illi. Feria.iij. Lectio.i.
Omnes enī nos manifestari oportet an
te tribunal christi: vt vnusquisq; re-
cipiat ꝓpria corporis prout gessit siue bonum
siue malum. Scientes ergo timorem dñi hoī-
bus suademus. deo autem manifesti sumus.
Spero autem ⁊ in conscientijs vestris manife-
stos nos esse. Tu autem dñe miserere. Lect.ij.
Non iterum cōmendamus nos vobis. sed
occasionem damus vobis gloriandi pro

vobis vt habeatis ad eos qui in facie gloriantur z non in corde. Siue enī mente excedimus deo siue sobrij sumus vobis. Charitas enim christi vrget nos. Tu autem dñe miserere no.

Æstimantes hoc quoniam si **Lectio. iij.** vnus pro omnibus mortuus est. ergo omnes mortui sunt. z pro omnibus mortuus est christus. vt z qui viuūt iam. non sibi viuant. sed ei qui pro ipsis mortuus est z resurrexit. Itaq; nos ex hoc neminē nouimus sm carnem. Et si cognouimus sm carnem christum. sed nūc iaz non nouimus. Tu autem dñe miserere nostri.

Si quaigitur in **Feria .iiij. Lectio. i.** christo noua creatura vetera transierūt ecce facta sunt oīa noua. Oīa autez ex deo qui reconciliauit nos sibi per christū. z dedit nobis mysteriū reconciliatiōis. quō quidez deus in christo mundū reconcilians sibi. nō reputans illis delicta ipsorum. z posuit in nobis verbum reconciliatiōis. Tu autem do. **Lec. ij.**

Pro christo enī legatione fungimur tāq; deo exhortante per nos. Obsecramus vos pro christo reconciliami deo. Eum enim qui nō nouerat peccatum. pro nobis peccatum fecit. vt nos efficeremur iusticia dei in ipso. Tu aūt.

Adiuuantes autem exhortam Lect.iij.c.6.
ne inuacuũ gratiam dei recipiatis. Ait enī
Tempore accepto exaudiui te. & in die salutis
adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce
nunc dies salutis. Nemini dantes vllaz offen
sionem: vt non vituperetur ministerũ nostrum
In omnibus exhi- Feria.v. Lectio.i.
beam9 nosmetipsos sicut dei ministros
in multa patientia. in tribulatiõibus.
in necessitatib. in angustijs. in plagis. in carce
ribus. in seditionib. in laboribus. in vigilijs. in
ieunijs. in castitate. in scientia. in longanimita
te. in suauitate. in spiritusancto. in charitate nõ
ficta. in verbo veritatis. in virtute dei. Lect.ij.
Per arma iusticie a dextris & a sinistris. Per
gloriam & ignobilitatem. per infamiam et
bonam famam. vt seductores & veraces. Sicut
qui ignoti & cogniti. Quasi morientes & ecce
viuimus. Vt castigati & non mortificati. Qua
si tristes: semper autem gaudentes. Sicut egẽ
tes: multos autem locupletantes. Tanq̃z ni
hil habentes & omnia possidentes. Tu autem
O nostrum Lectio.iij. dñe miserẽ nostri.
patet ad vos o corinthij. cor nostrum di
latatum est. Non angustiamini in nobis. angu

stiamini in viscribus vestris. Eandem autem habentes remunerationē tanq̄ filijs dico dilatamini 7 vos. Tu autem domine miserere nostri.

Nolite iugum ducere cum infidelibus. Que enim participatio iusticie cum iniquitate? Aut que societas luci ad tenebras? Que enim conuentio christi ad belial? Aut que pars fideli cum infidele? Qui autem consensus templo dei cum idolis. Tu autem dñe miserere nostri.

Vos enim estis templum dei viui: sicut dixit deus quoniam inhabitabo in illis 7 inambulabo 7 ero illorum deus et ipsi erunt mihi populus. Propter quod exite de medio eorum 7 separamini dicit dñs 7 immundum ne tetigeritis: 7 ego recipiam vos 7 ero vobis in patrem 7 vos eritis mihi in filios dicit dñs omnipotēs. Tu autem dñe miserere nostri.

Capite nos. Neminem leesimus neminem corrupimus neminem circumuenim⁹. Non ad condemnationē vestram dico. Predixi enim qđ in cordib⁹ nostris estis ad cōmoriendum 7 ad conuiuendum. Multa mihi fiducia est apud vos: multa mihi gloriatio pro vobis. Tu autem dñe miserere nostri.

Feria.vi. Lectio.i.

Lectio.ij.

Lectio.iij. c.7.

Repletus sum cõ Sabbato. Lectio. i.
solatione supabundo gaudio in om-
ni tribulatione nostra. Nam 7 cuz ve
nissemus macedoniã nullam requiem habuit
caro nostra sed oẽm tribulationẽ passi sumus
Foris pugne intus timores. Tu autem. Le. ij.
Qui consolatur hũles consolatus est nos
deus in aduentu titi. Non solum autez in
aduentu eius sed etiam in ꝓsolatione qua con
solatus est in nobis referens nobis vestrũ desi
deriũ vestrum fletũ vestram emulationẽ ꝓ me
ita vt magis gauderem quia 7 si ꝓtristaui vos
in epistola non me penitet 7 si peniteret videꝫ
qꝺ epistola illa 7 si ad horam vos contristauit
nunc gaudeo non quia contristati estis sed q
estis ad penitentiã contristati. Tu au. Lect. iij.
Contristati enĩ estis ſm deum: vt in nullo
detrimentum patiamĩ ex nobis. Que enĩ
ſm deum tristicia est penitentiam in salutẽ sta
bilem operatur. Seculi autem tristicia mortez
operatur. Ecce enĩ hocipsum ſm deum contri
stari vos: q̃tam in vobis operatur sollicitudi
nem sed defensionem sed indignationem sed
timorem sed desideriũ sed emulationem sed
vindictam. Sabbato ante vñicam septuage

sime ad vs̄ Capl̄m. Benedictus deus. ℟. In
p̄ncipio fecit deus. ℣. Uespertina oratio ascen.
Ad mg̃t añ. Fratres existimo enī quod nō sunt
condigne passiones huius temporis ad futuram
gloriam que reuelabit̄ in nobis al'a. 8. Collect.
Preces populi tui qm̄s dñe clementer ex-
audi: vt qui iuste pro peccatis nostris af-
fligimur: pro tui noīs gloria mīcorditer libere-
mur. Per. Dñica in. lxx. Inuitat. Quoniā de⁹
magnus dñs. Et rex magnus super omnes deos
p̄s. Venit. In. i. nº añ. Dñe ī virtute. ℣. Me
mor fui. Incipit liber Genesis. Le. i.
In p̄ncipio creauit deus celum ⁊ ter-
ram. Terra autez erat inanis ⁊ vacua
et tenebre erant sup faciem abyssi. ⁊ spūs dñi
ferebatur sup aquas. Dixitq; deus. Fiat lux.
Et facta est lux. Et vidit deus lucē qd̄ esset bo-
na: ⁊ diuisit lucem ac tenebras. Appellauitq;
lucē diem: ⁊ tenebras noctē. Factumq; est ve
spere ⁊ mane dies vnus. ℟. In p̄ncipio deus
creauit celum ⁊ terram ⁊ spiritus dñi ferebatur
super aquas. Et vidit deus cuncta que fecerat ⁊
erant valde bona. ℣. Igitur perfecti sunt ce-
li ⁊ terra ⁊ omnis ornatus eoꝝ. Et vidit d.
Dixit quoq; deus. Fiat firmamentū Le. ij.

in medio aquarum: ⁊ diuidat aquas ab aquis
Et fecit deus firmamētū. Diuisitq; aquas que
erant sub firmamento ab his que erant sup fir
mamentum. Et factum est ita. Vocauitq; deus
firmamentū celum. Et factum est vespere ⁊ ma
ne dies secundus. ℟. In pncipio fecit deus ce
lum ⁊ terram ⁊ creauit in ea hominē Ad imagi
nem ⁊ similitudinē suam. ℣. Formauit igit dō
minus hominē de limo terre ⁊ inspirauit i fa
ciem eius spiraculum vite. Ad imaginē. Lec. iij.
Dixit vo deus. Congregentur aque q̄ sub
celo sunt in locum vnū: ⁊ appareat arida.
Factumq; est ita. Et vocauit deus aridaz ter
ram. congregatiōesq; aquarum appellauit maria
Et vidit de⁹ qd̄ esset bonū ⁊ ait: Germinet ter
ra herbam virentem ⁊ facientem semen. ⁊ lignū
pomiferum faciens fructum iuxta genus suuz
cuius semen in semetipso sit super terram. Et fa
ctum est ita. ℟. Igitur perfecti sunt celi ⁊ ter
ra ⁊ ois ornatus eorum. complevitq; deus die
septimo op⁹ suū qd̄ fecerat ⁊ requieuit Ab om
ni ope qd̄ patrarat. ℣. Et bñdixit diei septio
et sanctificauit illū quia in ipso cessauerat. Ab.
Et protulit terra herbam virentē. Le. iiij.
et afferentem semen iuxta genus suū. lig'

numq̄ faciens fructum ⁊ habens vnūquodq̄
sementem ꝑm speciem suam. Et vidit deus q̄d
esset bonū. Factumq̄ est vespere ⁊ mane dies
tertius. Dixit autem deus. Fiant luminaria in
firmamento celi: ⁊ diuidant diem ac noctez. et
sint in signa ⁊ tempora. ⁊ dies ⁊ annos. vt luce-
ant in firmamento celi. ⁊ illuminēt terram. Et
factum est ita. Tu autem dñe miserere nostri.
℟. Formauit igitur dñs hominē de limo ter-
re ⁊ inspirauit in faciem eius spiraculum vite
Et factus est homo in animam viuentem. ℣.
In p̄ncipio fecit deus celum ⁊ terraz ⁊ plasma
uit in ea hominem. Et factus. Lectio .v.
Et fecit deus duo magna luminaria. Lu-
minare maius vt preesset diei: ⁊ luminare mi-
nus vt preesset nocti. Et stellas. Et posuit eas
in firmamento celi: vt lucerent super terram. et
preessent diei ⁊ nocti: ⁊ diuiderent lucem ac te
nebras. Et vidit deus q̄d esset bonū. Et factuz
est vespere ⁊ mane dies quartus. Tu. ℟. Tu
lit ergo dñs hominem ⁊ posuit eum in parady
sum voluptat] Ut op̄aret̄ ⁊ custodiret illū. ℣.
Plātauerat aūt dñs de⁹ ꝑadysum voluptat] a
p̄ncipio ī q̄ posuit hoīez quē formauerat.
Dixit etiā dñs d̄s. Producāt aq̄ rep- L.vi

tile viuēt aīe ⁊ volatile sup t̄rā sb̄ firmam̄to ce-
li. Creauitq; d̄s cete grādia ⁊ oēm aīaz viuen-
tem atq; motabilem quā produxerant aque
in species suas ⁊ omne volatile ꝑm genus suū.
Tu autem domine miserere nostri. ℟. Plan-
tauerat autem dn̄s deus paradysum voluptatis
a p̄ncipio. In quo posuit hominem quem for-
mauerat. ℣. Produxitq; dn̄s deus de humo oē
lignum pulcrum visu ⁊ ad vescendū suaue lig-
num etiam vite in medio paradysi. In quo po

Lect. vij.

ET vidit deus quod esset bonū:
benedixitq; eis dicens: Crescite ⁊ multi-
plicamini ⁊ replete aquas maris: auesq; multi
plicent̄ super terram. Et factuz est vespere ⁊ ma
ne dies q̄nt⁹. Dixit q̄z de⁹. Producat t̄ra aīam
viuentē in gn̄e suo iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias
t̄re ꝑm spēs suas. Factūq; est ita. ℟. Dixit do-
minus de⁹ nō est bonū esse hoīem solū faciam⁹
ei adiutoriū simile sibi. ℣. Ade v̄o nō inuenie-
bat̄ adiutor similis ei⁹ dixit v̄o de⁹. Faciamus.

Lect. viij.

ET fecit deus bestias terre
iuxta species suas. Iumenta ⁊ omne repti
le terre in gn̄e suo. Et vidit deus qd̄ eēt bonū
⁊ ait: Faciamus hominem ad imaginem ⁊ simi
litudinem nostram ⁊ presit piscibus maris.

et volatilibꝫ celi·⁊ bestijs terre vniuſeq̄ crea-
ture·omniq̄ reptili qd̄ mouet̄ in terra. ℟. Im
misit dñs soporē in adam ⁊ tulit vnam de cost
eius ⁊ edificauit costam quā tulerat de adam ī
mulierem ⁊ adduxit eam ad adā vt videret q̄d
vocaret eam. Et vocauit nomē eius virago quia
de viro sumpta est. ℣. Hoc nūc os ex ossib⁹ meis
et caro de carne mea. Et vocauit. Scd̄m Mat
In illo tpe. Dixit iesus disci- theum.
pulis suis parabolā hanc. Simile est
regnū celoꝝ homini p̄ifamilias qui
exijt p̄mo mane conducē oparios in vineā suā
Et reliqua. Omelia Gregorij pape. Lectio.ix.
In explanatiōe sua multa ad loquēdū scti
euangelij lectio postulat quā volo si pos-
sum sub breuitate transcurrē ne vos extensa ꝓ-
cessio ⁊ ꝓlixa expositio videatur onerare. Re
gnū celoꝝ p̄ifamilias simile dr̄: qui ad excole-
dam vineā suā oparios ꝯducit. ℟. Dū deam
bularet dñs in paradysum ad aurā post meridi
em clamauit ⁊ dixit adam vbi es audiui dñe vo
cem tuā Et abscondi me. ℣. Uocem tuā audi-
ui in paradyso ⁊ timui eo qd̄ nudus essem. Et
Quis x̄o p̄ifamilias similitudinē Lect.x.
rectius tenet q̄ conditor noster· qui regit

quos condidit. ⁊ electos suos sic in hoc mũdo
possidet. quasi subiectos dñs in domo. Tu au.
℟. In sudore vultus tui vesceris pane tuo di-
xit dñs ad adam cum opatus fueris terrã. Nõ
dabit fructus suos sed spinas ⁊ tribulos ger-
minabit tibi. ℣. Pro eo q̃ obedisti voci vxoris
tue plus q̃z mee maledicta terra in opere tuo.
Sic itaq̃z paterfamilias ad Le. xi. Non da.
excolendam vineam suam mane hora ter-
tia. sexta. nona. ⁊ vndecima oparios conducit
quia a mundi huius initio vsq̃z in finez ad eru
diendam plebem fideliũ predicatores congre
gare non desistit. Tu. ℟. Ecce adam quasi vn⁹
ex nobis factus est sciens bonũ ⁊ malum. Uidete
ne forte sumat de ligno vite ⁊ viuat in eternũ. ℣.
Cherubin collocauit dñs ⁊ flammeũ gladium
atq̃z versatilẽ ad custodiendã viam ligni vite ⁊
Ad erudiendã dñs ple- L. xij. ait. Uidete.
bem suam. quasi ad excolendã vineam su-
am nullo tempore destitit operarios mittere. q̃r
et prius per patres ⁊ postmodũ per legis docto
res. ⁊ ꝓphetas. ad extremũ ꝟo ꝑ apostolos. dũ
plebis sue mores excoluit quasi per operarios
in vinee cultura laborauit. q̃uis ĩ quolibet mo

dulo vel mensura. quisquis cum fide recta bo-
ne predicator actionis extitit huius vinee ope
rarius fuit. Tu autem domine miserere nostri.
℟. Ubi est abel frater tuus dixit dominus ad
ad cayn nescio dñe nunq̄d custos frīs mei sum
ego ⁊ dixit ad eum quid fecisti. Ecce vox san-
guinis fratris tui abel clamat ad me de terra.
℣. Nunc ergo maledictus eris super terraz que
aperuit os suū ⁊ suscepit sanguinē fratris tui d̄
manu tua. Ecce vox sangui. Scd̄m Mattheuz.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis
suis parabolam hanc. Simile est re-
gnum celorum homini patrifamilias.
qui exijt primo mane conducere operarios in
vineam suam. Conuentione autem facta cum
operarijs ex denario diurno misit eos in vine
am suam. Et egressus circa horam tertiam: vi-
dit alios stātes ī foro ociosos ⁊ illis dixit: Ite
et vos in vineam: ⁊ quod iustum fuerit dabo
vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem ex-
ijt circa sextam ⁊ nonam horam: ⁊ fecit similit'.
Circa vndecimā v̄o exijt ⁊ inuenit alios stātes
⁊ dic̄ ill': Quid h̄ stat̄ tota die ociosi? Dic̄t ei
Qr nēo nos ꝯduxit. Dic̄ ill': Ite ⁊ vos ī vineā.

Cum sero autem factum esset: dicit dñs vinee
pcuratori suo. Voca operarios 7 redde illis mer
cedem incipiens a nouissimis vsq; ad primos
Cum venissent ergo qui circa vndecimā horaz
venerant: acceperūt singulos denarios. Venē
tes aūt 7 primi: arbitrati sunt qđ plus essent ac
cepturi. Acceperūt aūt 7 ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabāt aduersus pa
remfamilias dicētes: Hi nouissimi vna hora
fecerūt 7 pares illos nobis fecisti qui portauimus pondus diei 7 estus. At ille respōdens
vni eoz dixit. Amice non facio tibi iniuriam.
Nonne ex denario conuenisti mecuz? Tolle qđ
tuū est 7 vade. Volo autem 7 huic nouissimo
dare sicut 7 tibi. Aut non licet mihi qđ volo fa
cere? An oculus tuus nequā est quia ego bonꝰ
sum? Sic erunt nouissimi primi 7 pmi nouissimi. Multi enī sunt vocati pauci vō electi. Ām
Oremus. Preces populi tui. In lau. añ. Alle
luia. Capīm. Benedictio 7 claritas. R̄. Adiu
tor meus esto deus. Ne derelinq̄s me. ℣. Neq;
despicias me deus salutaris meus. Ne derelin.
Ad bñ. añ. Simile est regnū celoz homini pa
trifamilias qui exijt primo mane ꝓducere ope
rarios in vineam suam dicit dñs. i. In. q. vs.

aū. Dixit dñs. ℟. Spes mea dñe. A iuuentu-
te mea. ℣. In te confirmatus sum ex vtero d̄ vē
tre matris mee tu es meus protector. A iuuen.
Ad mgt aū. Dixit pater familias oparijs suis
quid hic statis tota die ociosi + at illi respondentes
dixerunt + quia nemo nos ꝯduxit ite in vine-
am meam ⁊ qd̄ iustū fuerit dabo vobis. 7.

Et creauit deus ho- Feria.ij. Lectio.i.
minem ad imaginē suam. ad imaginē
dei creauit illum. masculū ⁊ feminam
creauit eos. Benedixitq; illis deus ⁊ ait: Cre-
scite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram ⁊ subij-
cite eam. ⁊ dñamini piscibꝫ maris ⁊ volatilibꝫ
celi ⁊ vniūsis animantibꝫ que mouētur sup ter-

Dixitq; deus: Ecce dedi vo- Lectio.ij. ram.
bis omnem herbam afferentē semen super
terram. ⁊ vniūsa ligna que habent in semetip-
sis sementem generis sui. vt sint vobis in escaꝫ
et cunctis aīantibꝫ terre oīq; volucri celi ⁊ vni
uersis que mouent in terra. in quibꝫ est anima
viuens + vt habeant aduescendū. Et factum est
ita. Viditq; deus cuncta que fecit. ⁊ erant val
de bona. Et factum est vespe ⁊ mane dies sextꝰ

Igitur perfecti sunt celi ⁊ terra Lectio.iij.c.ij.
et omnis ornatus eorū. Compleuitq; deꝰ

die septimo opus suū quod fecerat ⁊ requie-
uit die septimo ab omni ope qđ patrarat. Et
benedixit diei septimo ⁊ sanctificauit illum q̄
in ipso cessauerat ab omni ope suo qđ creauit
deus vt faceret. Tu autem. Feria.iij. Lectio.i.

Iste sunt gñationes celi ⁊ terre quan
do create sunt in die qua fecit deus ce
lum ⁊ terram ⁊ omne virgultuz agri
antēq̄ oriretur in terra ⁊ omnēq̄ herbam regio
nis priusq̄ germinaret. Non enī pluerat dñs
deus super terram ⁊ homo non erat qui opera-
retur terram ⁊ sed fons ascendebat e terra irri-
gans vniuersam supficiem terre. Tu. Lectio.ij.

Formauit igitur dñs deus hominem de li-
mo terre ⁊ inspirauit in faciem eius spira-
culum vite ⁊ factus est homo in animā viuentē
Plantauerat aūt dñs deus paradysum volu-
ptatis a p̄ncipio in quo posuit hominē quē fo-
mauerat. Produxitq̄ dñs deus de humo om
ne lignū pulcrum visu ⁊ ad escendum suaue ⁊ li-
gnum etiam vite in medio paradysi ⁊ lignūq̄
scientie boni ⁊ mali. Tu autem do. Lectio.iij.

Et fluuius egrediebat de loco voluptatis
ad irrigandū paradysum qui inde diuidi
tur in quattuor partes ⁊ capita. Nomen vni

phyſon · ipſe ē q̄ circūit omnē terrā eiulat · vbi naſcitur aurum · z aurum terre illius optimū eſt Et nomen fluuij ſecūdi gyon · ipſe ē qui circūit omnē terraz ethiopie. Nomen xō fluuij tertij tygris · ipſe vadit contra aſſyrios. Fluuius autē quartus ipſe eſt eufrates. Feria.iij. Lectio.i.

Decit dñs deus ade q̄z z vxori ſue tuni cas pelliceas z induit eos z ait: Ecce adam factus eſt quaſi vnus ex nobis ſciens bonū z malum. Nunc ergo ne forte mittat manū z ſumat etiam de ligno vite z comedat z viuat in eternū. Emiſit eum dñs deus d paradyſo voluptatij vt operaretur terraz de q̄ ſecitq̄z adam z col. Lij. ſumptus eſt. T. locauit ante paradyſum voluptatis · cherubin z flammeū gladiū · atq̄z verſatilem · ad cuſtodiendam viam ligni vite. Adaz xō cognouit euam vxorem ſuam · que concepit z peperit cayn dicens: Poſſedi hominē per deum. Rurſumq̄z peperit fratrem eius abel. Tu. Lect.iij.

Hit autem abel paſtor ouiū · z cayn agricola. Factum eſt autem poſt multos dies vt offerret cayn de fructibus terre munera domino: abel quoq̄z obtulit de primogenitis gregis ſui · z de adipibus eorum. Tu autē do. mi.

Respexit dñs ad abel·⁊ Feria.v.Le.i.
ad munera eius: ad cayn ꝟo ⁊ ad mu-
nera eius non respexit. Iratusq; ē ca-
yn vehement: ⁊ ꝯcidit vult⁹ eius. Dixitq; dñs
ad cayn. Quare iratus es: ⁊ cur concidit facies
tua? Nonne si bñ egeris recipies? Sin autem
male·statim in foribꝫ pctm̄ aderit. Sed sub te
erit appetitus eius·⁊ tu dñaberꝭ illius. Lect.ij.
Dixit cayn ad abel frēm suū. Egrediam̄ fo-
ras. Cunq; essent in agro ꝯsurrexit cayn
aduersus abel frēz suū·⁊ interfecit eū. Et ait do
min⁹ ad cayn: Vbi est abel frater tu⁹? Qui re-
spondit. Nescio. Nunq̄d custos fratrꝭ mei suz.
Dixitq; dñs ad cayn: Quid fecisti. Le.iij.
Vox sanguinis frīs tui clamat ad me de
terra. Nunc ergo maledictus eris sup terram·
que aperuit os suū·⁊ suscepit sanguinez frīs tui
de manu tua. Cum operatus fueris eam·nō da
bit tibi fructus suos: sed vagus ⁊ ꝓfugus eris
super terram oībus diebus vite tue. Feria.vi.
Dixit cayn ad dñm·Maior Lectio.i.
est iniquitas mea q̄ꝫ vt veniam mere
ar: Ecce eijcis me hodie a facie terre: ⁊
a facie tua abscondar·⁊ ero vagus ⁊ profugus
in terra. Omnis igit̄ qui inuenerit me·occidet

me. Dixitq; ei dñs: Nequaq; fiet ita sed oīs q̄
occiderit cayn septuplū puniet. Posuitq; dñs
in cayn signū vt non interficeret eum oīs qui

Egressusq; ē cayn a facie dñi habitauit in terra profugus ad ori
entalem plagam eden. Cognouit aūt cayn vx
orem suam que ꝯcepit & peperit enoch. & edifi
cauit ciuitatē. & vocauit nomen eius ex noīe fi
lij sui enoch. Lectio.ij.

Enoch genuit irad. & irad genuit maniael. & maniael genuit ma
tusahel. & matusahel genuit lamech. Qui acce
pit vxores duas nomen vni ada. & nomen al
teri sella. Genuitq; ada iabel. qui fuit pater ha
bitantiū in tentoriis atq; pastoꝝ. Et nomē fra
tris eius iubal. ipse fuit pater canentiū in cithā
ra & organo. Tu

Sabbato. Lectio.i.

Ella genuit tubalcayn. qui fuit mal
leator & faber in cūcta opa eris & ferri.
Sororꝝ tubalcayn noema. Dixitq; lamech
vxoribꝫ suis ade & selle. Audite vocē meā vx
ores lamech. auscultate sermonē meū. quia oc
cidi virum in vulnus meū. & adolescētulū in li
uorem meum. septuplum vltio dabitur de ca
yn. de lamech xx septuagies septies. Tu autē
domine miserere nostri. Lectio.ij.

Cognouit adhuc adam vxorem suam. ⁊ pe
perit filiũ. ⁊ vocauit nomen eius seth dicẽs
Posuit mihi deus semen aliud pro abel. quem
occidit cayn. Sed ⁊ seth natus est filius quem
vocauit enos. Iste cepit inuocare nomẽ dñi
Hic est liber gñationis adam in die qua crea
uit deus hominẽ. ad similitudinẽ dei fecit illũ.
masculũ ⁊ feminã creauit eos. ⁊ bñdixit eis. et
vocauit nomẽ eorũ adã in die qua creati sunt.
Vixit adam centũ triginta annis. Lect. iij.
et genuit filiũ ad imaginẽ ⁊ similitudinẽ
suam. Vocauitq; nomen eius seth. Et facti sũt
dies adam postq̃ genuit seth octingenti anni
genuitq; filios ⁊ filias. Et factum est oẽ tem-
pus qd̃ vixit adam anni nongenti triginta et
mortuus est. In. lx. ad vs̃ Capl'm. Benedict⁹
deus ⁊ pater. Ad mgt̃ añ. Dixit pater famili
Deus qui ꝯspicis Coll'. as oparijs suis ⁊c̃
quia ex nulla nostra actione confidimus.
concede ꝓpitius: vt cõtra aduersa oĩa doctoris
gentiũ protectione muniam̃. Per dñm nostrũ
iesum christum filiũ tuũ. Qui tecum viuit ⁊ re-
gnat in vnitate spiritussancti deus. ꝑ.
Dñica in Sexagesima. Lectio prima
Vlit ergo dominus deus hominem ⁊

posuit eum in paradysum voluptatis vt ope-
raretur ⁊ custodiret illum. Precepitq; ei di-
cens: Ex omni ligno paradysi comede. de li-
gno autem scientie boni ⁊ mali ne comedas. In
quacunq; enim die comederis ex eo. morte mo
rieris. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio.ij.

Dixit quoq; dñs deus. Non est bonũ esse
hominem solum: faciamus ei adiutoriũ si-
mile sibi. Formatis igitur dñs deus de humo
cunctis animãtibus terre. ⁊ vniuersis volatili-
bus celi. adduxit ea ad adam. vt videret quid
vocaret ea. Omne enim quod vocauit adam
anime viuentis. ipsum est nomen eius. Tu au-
tem dñe miserere nostri. Lectio.iij.

Appellauit adam noĩbus suis cuncta aĩan-
tia. ⁊ vniuersa volatilia celi. ⁊ omnes besti
as terre. Ade vero non inueniebat adiutor simi
lis eius. Immisitq; dñs deus soporem in adam
Cunq; obdormisset. tulit vnam de costis eius
et repleuit carnem pro ea. Tu autem dñe mi-
serere nostri. Le.iiij.

Edificauit dñs deus
costam quam tulerat de adam in mulierẽ
et adduxit eam ad adam. Dixit quoq; adam:
Hoc nũc os ex ossibꝰ meis. ⁊ caro d̃ carne mea
Hec vocabit virago: qm̃ de viro sumpta est.

Quāobrem relinquet homo patrem ⁊ matrez
et adherebit vxori sue: ⁊ erūt duo ī carne vna
Erant autem vterqꝫ nudus. adam scilicet ⁊ vx
Serpens erat L.v. or eiꝰ ⁊ non erubescebāt
callidior cunctis aīantibꝫ terre. que fecēat
dñs deus. Qui dixit ad mulierē. Cur precepit
vobis deus. vt non comederet ex oī ligno pa-
radysi? Cui rñdit mulier. De fructu lignoruz q̄
sunt in paradyso vescim̄. ꝺ fructu ꝟo ligni qꝺ
est in medio paradysi precepit nobis deus ne
comederemꝰ ⁊ ne tangeremꝰ illud: ne forte mo-
Dixit serpens ad mulierē. Lect. vi. riam̄.
Nequaqꝫ morte moriemī. Scit enī deus
qꝺ in quacūqꝫ die comederit ex eo. aperientur
oculi vestri. ⁊ eritis sicut dij. sciētes bonū ⁊ ma-
lum. Vidit igitur mulier qꝺ bonū esset lignuz
aduescendū ⁊ pulcrū oculis aspectuqꝫ delecta
bile. ⁊ tulit de fructu illius ⁊ comedit. deditqꝫ
viro suo. qui comedit. ⁊ aperti sunt oculi ambo
Vnqꝫ cognouissent se esse Lectio. vij. rū.
nudos. consuerūt folia ficus ⁊ fecerūt sibi
periçomata. Et cum audissent vocē dñi dei de
ambulantis in paradyso ad auram post meri-
diem abscondit se adā ⁊ vxor eius a facie dñi
dei in medio ligni paradysi. Vocauitqꝫ dñs

deus adam ⁊ dixit ei: Adam vbi es? Qui ait
Vocem tuam audiui in paradyso ⁊ timui eo q̄
nudus essem ⁊ abscondi me. Tu autem do. mi.

DIxit dñs ad adam. Quis enī in- Lec. viij
dicauit tibi q̄ nudus esses. nisi q̄ ex li-
gno de quo tibi preceperam ne comederes co-
medisti? Dixitq̄ adam. Mulier quam dedi-
sti mihi sociam: dedit mihi de ligno ⁊ come-
di. Et dixit dñs deus ad mulierē. Quare hoc
fecisti? Que respondit. Serpens decepit me.
et comedi. Et ait dñs deus ad serpentē. Quia
fecisti hoc. maledictus eris inter oia aiantia et
bestias terre. Tu autem dñe miserere nostri.

IN illo tempore. Di- Scōm Lucam.
xit ihesus turbis similitudinē hāc. Ex-
ijt qui seminat semīare semen suū. Et
reliqua. Omelia lect. eius. beati Greg. p̄. L. ix.

LEctio sancti euāgelij quā modo frēs cha-
rissimi audistis. expositiōe non indiget ꝑ
ammonitiōe. Quā enī per semetipsam veritas
exposuit: hanc discutere hūana fragilitas non
presumit. Tu autem dñe miserere nostri. L. x.

SEd est q̄d sollicite in hac ipsa expositione
dñica pensare debeatis. quia si nos vobis
semē verbū. agrū mundū. volucres demonia.

spinas diuitias significare dicerem⁹ ad credē-
dum nobis mens forsitan vestra dubitaret. T
Dominus noster per semetipsum Lectio.xi
dignatus est exponere qđ dicebat. vt scia
tis rerum significatiōes querē in his etiaz que
per semetipsum noluit explanare. Exponendo
ergo qđ dixit figurate se loqui innotuit. quatenus certos nos redderet cū nobis nostra fragilitas verboz illius figuras aperiret. Lect.xij.
Quis mihi vnq̄ crederet si spinas diuitias
interptari voluissez. maxīe cū iste pungāt
iste delectent? Et tamen spine sunt. quia cogitationū suarū punctiōibz mentem lacerant. et
cum vsq̄ ad peccatū pertrahūt. q̄si inflicto vulnere cruentant. Tu. Scđm Lucam.
In illo tempore. Cū turba plurima cōueni rent. z de ciuitatibz gperarent ad
iesum. dixit per similitudinē. Exiit qui seminat
seminare semen suū. Et dum seminat. aliud cecidit iuxta viam z conculcatū est. z volucres celi
comederūt illud. Et aliud cecidit supra petraz
et natum aruit quia non habebat humoreꝫ. Et
aliud cecidit inter spinas. z simul exorte spine
suffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terraz bonam. z ortum fecit fructum centuplum. Hec di.

cens clamabat. Qui habet aures audiendi audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius que esset hec parabola. Quib⁹ ipse dixit: Vobis datum est nosse mysteriū regni dei. ceteris autem in parabolis vt videntes non videant. et audiētes non intelligant. Est aūt hec parabola. Semen est verbum dei. Qui autez secus viam: hi sunt qui audiūt. deinde venit diabolus z tollit verbum de corde eorz. ne credentes salui fiant. Nam qui supra petraz. qui cum audierint cū gaudio suscipiūt verbū. Et hi radices nō hñt: qui ad tps credūt z in tpe temptationis recedūt. Qd aūt in spinis cecidit: hi sunt q̄ audierunt z a sollicitudinibz z diuitijs z voluptatibus vite euntes suffocanť. z non referunt fructum. Quod autem in terrā bonam: hi sunt qui corde bono z optimo audientes verbū retinent. Et fructum afferunt in patientia. Col. Deus qui conspicis. vt supra. Ad hñ. añ. Cuz turba plurima conuenirent ad iesum z de ciuitatibus properarent ad eum dixit per similitudinem exijt qui seminat seminare semē suū. ℣ Ad mḡt añ. Jesus hec dicēs clamabat qui habet aures audiendi audiat. ij.

Vixit seth centum q̄nq̄ Feria.ij.Le.i.
annis·gēuitq̄ enos. Vixit seth p⁹ q̄ꝫ
genuit enos octingent; septem annis·
genuitq̄ filios ⁊ filias. Et facti sunt omēs dies
seth nongentorū duodecim annorū ⁊ mortuus
Vixit ꝟo enos nonaginta Lectio.ij. est. T
annis ⁊ genuit caynan: post cuius ortū vi
xit octingentis q̄ndecim annis·⁊ filios filiasq̄
genuit. Factiq̄ sunt oēs dies enos nongento
rū q̄nq̄ annorū ⁊ mortuus est. Vixit caynan se
ptuaginta annis ⁊ genuit malalehel. Lect. iij.
Vixit caynan postq̄ꝫ genuit malehel octin
gentis q̄draginta annis·genuitq̄ filios ⁊
filias. Et facti sunt oēs dies caynan·nongenti
decem anni ⁊ mortuus est. Vixit autem mala
lehel sexaginta q̄nq̄ ānis·⁊ genuit iared. Et vi
xit malalehel postq̄ꝫ genuit iared octingentis
triginta annis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti
sunt oēs dies malalehel·octingenti nonagin
ta anni ⁊ mortuus est. Tu autez dñe miserē no
Vixit iared centum Feria.iij.Lectio.i.
sexaginta duob⁹ annis ⁊ gēuit enoch.
Et vixit iared postq̄ꝫ genuit enoch oc
tingentis annis·⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti
sunt omnes dies iared nongēti sexaginta duo

anni 7 mortuus est. Tu autem dñe mi. Lect. ij.

Enoch autem vixit sexaginta q̄nq; annis et genuit mathusalē. Et ambulauit enoch cum dño. Vixit enoch postq̄ genuit mathusalem trecentis annis 7 genuit filios 7 filias. Et facti sunt oēs dies enoch trecenti sexaginta q̄nq; anni. ambulauitq; cum dño 7 non apparuit: q; tulit eum dñs. Tu autem do. mise. no. Lect. iij.

Vixit mathusalem centū octoginta septem annis 7 genuit lamech. Et vixit mathusalem postq̄ genuit lamech septingentis octoginta duobus annis 7 genuit filios 7 filias. Et facti sunt oēs dies mathusalē nongēti sexaginta nouem anni 7 mortuus est. Tu au Feria. iiij. L. i.

Vixit lamech centum octoginta duobus annis 7 genuit filiū vocauitq; nomen eius noe dicens: Iste ꝓsolabitur nos ab operibus 7 laboribus manuū nostrarū in terra cui maledixit dñs. Tu autem dñe miserere

Vixit lamech postq̄ genuit Lec ij. nostri. noe q̄ngentis nonagintaq̄nq; annis. 7 genuit filios 7 filias. Et facti sunt omnes dies lamech septingenti septuaginta septem anni. et mortuus est. Tu autem dñe miserere no.

De x̄o cum esset q̄ngentox; an- Lectio. iij

norum genuit sem cham 7 iaphet. Cumq; cepissent homines multiplicari super terram 7 filias procreassent · videntes filij dei filias hominum q̃ essent pulcre acceperunt vxores sibi ex omnibus quas elegerant. Dixitq; deus. Non permanebit spiritus meus in homine in eternū · q; caro est. Eruntq; dies illius centū viginti annorū. Gygantes autem erant super terraz in illis diebus. Tu autem dñe miserere nostri.

Postq; autem ingressi Feria.v. Lect.i. sunt filij dei ad filias horum illeq; genuerunt: isti sunt potentes a seculo viri famosi. Videns autem deus q̃ multa malicia hominū esset in terra · 7 cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore: penituit eum q̃ hominē fecisset in terra · 7 precauens in futurum tactusq; dolore cordis intrinsecus. Delebo inquit hominē quem creaui a facie terre. Tu autem dñe miserere nostri. Le.ij.

Noe vir iustus atq; perfectus fuit in generationibus suis. Cum deo ambulauit 7 genuit tres filios Sem cham 7 iaphet. Hę generationes noe sem cham 7 iaphet. Filij iaphet gomer et magog 7 madal tabau 7 tubal 7 mosog 7 thyras. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio.iij.

Filij gomer ascenech 7 rifath 7 togosma. Filij autem ianan hælysa 7 tharsis 7 thabun 7 dodamin. Ab his diuise sunt insule gentium in regionib⁹ suis vnusquisq⁹ ꝑm linguas et familias in nationibus suis. Tu autem dñe miserere nostri. Feria.vi. Lectio ꝓma

In tempore illo egressus est assur de sennaar 7 edificauit niniuen 7 plateas ciuitatis 7 chale. Resen quoq⁹ inter niniuen 7 chale. Hec est ciuitas magna. Tu autem domi

Filij sem elam Lect̃.ij. ne miserere nostri. et assur 7 arphaxat 7 luth 7 aram. Filij autem aram gus 7 vl 7 gether 7 mes. Et x̄o arfaxat genuit sala de quo ortus est hæber. Natiq⁹ sunt hæber filij duo. nomen vni phaleg. eo q⁹ ī diebus suis diuisa sit terra. Tu autem dñe mi

Dixit alter ad ꝓx⁹ Lectio.iij. serere nostri proximū suū. Venite faciamus lateres ꝓ saxis 7 coquamus eos igni. Habueruntq⁹ lateres ꝓ saxis 7 bitumen ꝓ cemento 7 dixer̃t Venite faciamus ciuitatem nobis 7 turrem. cuius culmen pertingat ad celum. 7 celebrem⁹ nomen nostrum anteq⁹ diuidamur in vniuersas terras. Tu autem domine miserere nostri.

Sabbato. Lectio prima.

NE gñationes sem. Sem centum erat
annoꝝ qñ genuit arphaxat. biennio
post diluuiũ. Vixit sem postq̃ genuit
arphaxat q̃ngentis ãnis. ⁊ filios filiasq̃ genu-
it. Porro arphaxat vixit trigintaq̃nq̃ annis.
Vixit arphaxat postq̃ L.ij. et genuit sale.
genuit sale. trecentis tribꝫ annis. ⁊ genuit
filios ⁊ filias. Sale autem vixit triginta annis
et genuit heber. Vixit sale postq̃ genuit heber.
q̃dringentis tribus ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias
Vixit heber triginta quattuor an- Lect. iij.
nis ⁊ gẽuit phaleg. Vixit ãt heber postq̃
genuit phaleg. triginta annis ⁊ genuit reu. Vi
xitq̃ phaleg postq̃ genuit reu. ducentis no-
uem annis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Tu autẽ do.
Sabbato ante dñicam q̃nq̃gesime ad vs̃ aũ
Custodit dñs. Capl'm. Benedictus deus. ℟.
Donam arcum me. ℣. Vespertina oratio ascẽ.
Ad mgt aũ. Vobis datũ est nosse mysteriũ re-
gni dei ceteris aũt in parabolis dixit iesus disci
Preces nostras qm̃s Coll. pulis suis. 6.
dñe clementer exaudi: atq̃ a peccatorum
vinculis absolutos: ab omni nos aduersitate
custodi. Per dñm. Dñica in q̃nq̃gesima Inui
tatoꝝ. Qm̃ deus magnus dñs. Et rex magnus

super omnes deos. ps. Venite. Lectio prima.

Noe vir iustus atq; perfectus fuit in generatiõibus suis. Cum deo ambulauit ⁊ genuit filios tres. sem cham ⁊ iaphet. Corrupta est autem terra coram dño: et repleta est iniquitate. ℟. Quadraginta dies et noctes aperti sunt celi. ⁊ ex omni carne habẽte spiritũ vite Ingressi sunt in arcam ⁊ clausit a foris ostium dñs. ℣. Noe vo⁊ filij eius vxor eius ⁊ vxores filioꝝ eius. Ingressi sunt. Lectio. ij

Quoq; vidisset dñs terram corruptam eẽ Omnis quippe caro corruperat viam suaꝫ super terram. dxit ad noe: Finis vniuerse carnis venit coram me. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Edificauit noe altare dño offerens super illud holocaustũ. odoratus est dñs odorẽ suauitatis ⁊ benedixit eis. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram. ℣. Ecce ego statuaꝫ pactum meum vobiscum ⁊ cũ semine vestro post

Repleta est terra iniq̃. Le. iij. vos. Crescite. tate a facie eorum ⁊ ego disperdaꝫ eos cũ terra. Fac tibi arcam de lignis leuigatis. Mansiunculas in ea facies. ⁊ bitumine linies eam intrinsecus ⁊ extrinsecus. ⁊ sic facies eam. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Per memet-

ipsum iuraui dicit dñs non adijciam vltra aq̃s
diluuij super terram pacti mei recordabor. Ut
non perdam aquis diluuij omnem carnem. ℣.
Ponam arcum meum in nubibus celi. ⁊ erit si
gnum federis inter me ⁊ inter terram. Ut non.
Recentorum cubitorum erit Lectio .iiij.
lõgitudo arce. q̃nquaginta cubitoꝝ lati-
tudo. ⁊ triginta cubitorum altitudo illius. Fe
nestram in arca facies. ⁊ in cubito consumabis
summitatem eius. Ostium autem arce pones
ex latere deorsum cenacula ⁊ tristega facies in
ea. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Ponaꝫ
arcum meum in nubibus celi dixit dñs ad noe.
Et recordabor federis mei quod pepigi tecum
℣. Cunq; obduxero nubibus celum apparebit
arcus meus in nubibus. Et recordabor. Lectio .v.
Ecce ego adducam diluuij aquas sup ter-
ram. ⁊ interficiam omnem carnem in qua
spiritus vite est sub celo. vniuersa que in terra
sunt consumentur. Ponamq; fedus meum te-
cum. ⁊ ingredieris arcam tu ⁊ filij tui. vxor tua
et vxores filioꝝ tuorum tecum. Tu autem dñe
miserere nostri. ℟. Locutus est dñs ad abra-
am dicens egredere de terra ⁊ d̃ cognatiõe tua
et veni in terram quam monstrauero tibi. Et

faciam te crescere in gentem magnam. ℣. Be-
nedicens benedicam tibi. ⁊ multiplicabo te. Et
Ex cunctis ꝟo animantibꝫ vni- Lectio. vi
uerse carnis bina induces in arcam vt vi-
uant tecum. masculini sexus ⁊ feminini. De vo
lucribus iuxta genus suũ. ⁊ de iumentis in gñe
suo ⁊ ex omni reptili terre ꝟm genus suũ. bina
de omnibus ingredientur tecum: vt possint vi
uere. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Dum
staret abraam ad ilicem mambre vidit tres vi-
ros descendentes per viam. Tres vidit ⁊ vnuꝫ
adorauit. ℣. Dunqꝫ sublevasset oculos apparue
runt ei tres viri stantes iuxta euꝫ. Tres vidit.
Et dixit dñs ad noe. Tolles Lectio. vij.
ꝟo tecũ de oĩbꝫ escis q̃ mãdi pñt. ⁊ cõpor-
tabis apud te. ⁊ erũt tam tibi q̃ꝫ illis ĩ escã. Fec
ergo noe oĩa que p̃cepat illi deꝰ. ℟. Temp-
tauit deus abraam ⁊ dixit ad eũ. tolle filiũ tu-
um quẽ diligis isaac ⁊ offeres illũ ibi ĩ holocau-
stũ Sup vnũ mõtiũ quẽ dixero tibi. ℣. Immo
la deo sacrificiũ laudis ⁊ redde altissimo vota
Ait iterũ dñs ad noe. In- L. viij. tua. Sup
gredẽ tu ⁊ oĩs domꝰ tua ĩ arcã: te enĩ vidi
iustuꝫ corã me ĩ gñatiõe hac. Ex oĩbꝫ aĩantibꝫ
mũdis tolles septẽa ⁊ septẽa. masculũ ⁊ feminã

℟. Angelus dñi vocauit abraam dicens: Ne ex
tendas manũ tuam super puerũ noui qđ time-
as dñm. ℣. Cunq; extendisset manũ vt ĩmola
ret filium ecce angelus dñi clamauit dicẽs. Ne

In illo tempore. Ascdm Lucam.
sumpsit iesus duodecim discipl'os su-
os ⁊ ait illis: Ecce ascendimus hieroso
lymam: ⁊ ꝯsumabũtur oĩa que scripta sunt per
ꝓphetas de filio hominis. Et reliqua. Omelia
lectionis eiusdem beati Gregorij pape. Lec. ix.

Redemptor noster preuidens ex passione
sua discipulorꝝ animos ꝑturbandos. eis
longe ante ⁊ eiusdem passionis penam ⁊ resur
rectionis sue gloriam predicit. vt cum morien-
tem sicut predictũ est cernerent etiam resurre-
cturum non dubitarent. Tu autem dñe mi. n.
℟. Deus dñi mei abraam dirige viam meam
Ut cum salute reuertar ĩ domũ dñi mei. ℣. Ob
secro dñe fac mĩam cum seruo tuo. Ut cũ. Lec. x.

Miracula dñi ⁊ saluatoris nostri sic accipiẽ
da sunt fratres mei. vt ⁊ in veritate credã
tur facta. ⁊ per significationẽ nobis aliquid in-
nuant. Opera quippe eius. ⁊ per potentiam ali-
ud ostendunt. ⁊ per mysteriũ aliud loquuntur.
Tu autez dñe miserere nostri. ℟. Ueni hodie

ad fontem aque ⁊ oraui dñm dicens dñe deus
abraam. Tu prosperum fecisti desideriũ meuz
℣. Igitur puella cui dixero da mihi aquam de
hydria tua vt bibam ⁊ illa dixerit bibe dñe et
camelis tuis potum tribuam. ipsa est quã pre-
parasti dñe filio dñi mei. Tu prosperũ. Lec. xi.

Quis iuxta historiã cecus iste fuerit igno-
ramus: sed tamen quem per mysteriũ sig-
nificet agnouimus. Cecum quippe est gen⁹ hu-
manũ. qd in primo parẽte a paradysi gaudijs
expulsum: claritatem superne lucis ignorans.
damnationis sue tenebras patitur. ℟. Cecus
sedebat secus viam transeunte dño ⁊ clamabat
ad eum ait illi dñs. Quid vis vt faciam tibi ra
boni vt videam lumen. ℣. Stans autem iesus
iussit illum adduci ad se. ⁊ cum appropinquasset
interrogauit eum dicens. Quid vis. Lect. xij.

Notandũ est qd cum iesus hiericho appro-
pinquare dicitur. cecus illuminat. Hieri-
cho quippe interp̃tat luna. Luna autẽ in sacro
eloquio pro defectu ponitur carnis: quia dum
menstruis momentis decrescit. defectuz nostre
mortalitatis designat. ℟. Dñe puer me⁹ iacet
paralyticus in domo ⁊ male torquetur. Amẽ di-
co tibi ego veniã ⁊ curabo eũ. ℣. Dñe nõ suz di

gnus vt intres sub tectum meū. sed tm̄ dic verbo ⁊ sanabit̄ puer meus. Amen. Scd̄m Lucam

In illo tempore. Assumpsit iesus duodecim discipulos suos. ⁊ ait illis: Ecce ascendim⁹ hierosolymā: ⁊ ꝯsumabunt̄ oīa que scripta sunt per ꝓphetas de filio homīs. Tradetur enī gentib⁹ ⁊ illudet̄. ⁊ flagellabit̄ et conspuetur. Et postq̄ꝫ flagellauerint occident eum. ⁊ die tertia resurget. Et ipsi nihil hoꝝ intellexerunt. Et erat verbū istud absconditum ab eis: ⁊ non intelligebant que dicebant̄. Factum est autem cum appropinq̄ret hiericho. Cecus quidā sedebat secus viam mendicās. Et cū audiret turbam p̄tereuntem. interrogabat q̄d hoc esset? Dixerunt autem ei: qd̄ iesus naçarenus transiret. Et clamauit dicens: Jesu fili dauid: miserē mei. Et qui preibāt increpabāt eū vt taceret. Ipse ꝟo multo magꝭ clamabat. Fili dauid: miserere mei. Stans aūt iesus: iussit cecum adduci ad se. Et cum appropinq̄ret: interrogauit eū dicens: Quid tibi vis faciā? At ille dixit: Dn̄e vt videā. Et iesus dixit illi: Respice. fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit et sequebat̄ illū magnificās deū. Et oīs plebs vt vidit. dedit laudē deo. Coll. Preces nr̄as.

In lau. an̄. Alleluia. Capl'm. Benedictio. ℟.
Adiutor meus. ℣. Dn̄s reg. de. Ad bn̄. an̄. Le
cus sedebat secus viam ⁊ clamabat miserē mei
fili dauid. 7. Collecta. Preces nostras qm̄s.
Ad horas diei an̄. Alleluia. In. ij. vs̄ an̄. Di
xit dn̄s. Capl'm. Benedictus deus. ℟. Spes
mea. ℣. Dirigatur dn̄e. Ad mg̃t an̄. Stans au
tem iesus iussit cecum duci ad se ⁊ ait illi · quid
vis faciam tibi dn̄e vt videam · ⁊ iesus ait illi
respice fides tua te saluū fecit ⁊ ꝯfestim vidit
et sequebat̄ illum magnificans deū. i. Collect.
Preces nostras qm̄s. Ferta. ij. Lect. i.
Fecit noe oīa que mandauerat illi dn̄s
eratq; sexcentoꝝ annoruꝫ qn̄ diluuij
aque inūdauerūt sup̄ terrā. Ingressus ē igitur
noe ⁊ filij ei⁹ · vxor eius ⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cū eo
in arcā ꝓpter aq̄s diluuij. Tu autē. Lectio. ij.
Se aīantib⁹ mūdis ⁊ īmundis ⁊ de volucri
bus · ⁊ ex oī qd̄ mouetur super terrā duo ⁊
duo īgressa sūt ad noe · in arcā mascul⁹ ⁊ femīa
Anno sexcē. L. iij. sicut p̄ceperat dn̄s noe.
Atesimo vite noe mēse secūdo septīodecīo
die mēsis · rupti sunt oēs fontes abyssi magne
et catharacte celi aperte sunt ⁊ facta ē pluuia su
per terrā q̄draginta dieb⁹ ⁊ q̄dragīta noctib⁹.

Ingressus est noe Feria.iij. Lectio.i.
sem cham 7 iapheth filij eius uxor illius
et uxores filiorum eius cum eis in archā:
ipsi 7 omne animal ſm genus suū. 7 omne qđ
mouetur in terra. in genere suo. cunctūq; vola
tile ſm genus suū. Tu autem dñe mi. Lectio.ij
Quierse aues omnesq; volucres ingresse
sunt ad noe in arcam bina 7 bina. Ex omī
carne in qua spūs erat vite 7 que ingressa sunt
masculus 7 femina ex oī carne introierūt sicut
preceperat ei deus 7 inclusit eum dñs deforis.
Factum est diluuiū q̄draginta die/ L.iij.
bus 7 q̄draginta noctib; super terrā. 7 mul
tiplicate sunt aque 7 leuauerūt arcam in sublī
me a terra. Vehementer enī inundauerūt. 7 oīa
impleuerūt in superficie terre. Feria.iij. Lect.i.
Recordatus est dñs noe cunctorumq;
animantiū. 7 oīum iumentor; que erāt
in arca cum eo. 7 adduxit spiritū super
terrā. 7 iminute sunt aque 7 clausī sunt fontes
abyssi. 7 catharacte celi: 7 prohibite sunt plu
uie de celo. reuersiq; sunt aque de terra euntes
et redeuntes 7 ceperunt minui post centum qua
Mense septimo vice/ L.ij. draginta dies.
simaseptima die mensis requieuit archa

super montes armenie. At ꝟo aque ibant ⁊ de-
scendebant vsq̄ ad decimū mensem. Tu autē.
Cunq̄ transissent q̄draginta dies Lec. iij.
aperiens noe fenestraꝫ arce quā fecerat di
misit coruū. Qui egrediebat ⁊ non reuertebat
donec siccarentur aque super terram. In. ij. nº.
Capl'm. Vigilate state in fide. ꝟ. Gaudebūt
Qua nos dñe ꝓtectiōe de Coll'. labia mea.
fende: ⁊ ab omni semper iniquitate custo-
di. Per. In lau. añ. Amplius laua. p̄s. Mise
rere. Capl'm. Nox precessit. ℟. Adiutor me
us. Ad bñ. añ. Cum ieiunatis nolite fieri sicut
Presta dñe fide, Coll'. hypocrite tristes. ⁊
libus tuis. vt ieiunioꝝ veneranda solēnia
et congrua pietate suscipiāt: ⁊ secura deuotio
Conuer, Ad. iij. Capl'z. ne percurrant. Per
timini ad me in toto corde vestro. in ieiu-
nio ⁊ fletu. ⁊ planctu. ⁊ scindite corda vestra et
non vestimenta vestra. ait dñs omnipotēs. ꝟ.
Adiutor meus esto do. Collecta. Presta dñe.
Clama ne cesses quasi tu, Ad. vi. Capl'm.
ba exalta vocem tuam ⁊ annūcia populo
meo scelera eorum. ⁊ domui iacob peccata eorū
me etenī de die in diez q̄runt. ⁊ scire vias
Vesu, Collecta. meas volūt. ꝟ. Dñs reg.

mus omnipotẽs deus vt qui nostr̃ fatigamur
offensis ⁊ merito nostre iniquitat̃ affligim̃ · pie
tatis tue gratiam consequi mereamur. Per do
minũ nostrum iesum christum filium tuum q̃ te

Lauamini mundi estote · au- Ad. ix. Cap.
ferte malum cogitationũ vestrarũ · ab ocu
lis meis. ℣. Ab occultis meis munda. Collect.

Ab omnibus nos qm̃s dñe peccatis ꝓpitia
tus absolue: vt percepta venia peccatorũ
liberis tibi mentibus seruiam⁹. Per. Hic ordo
tribus diebus sequentib⁹ teneat̃ in capitul̃ in
collect̃. Ad vs̃ Capl̃m. Cõuertimi. ℟. Spes
mea. Ad mg̃tañ. Thesaurizate vobis thesau-
ros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit̃. 7.
Collecta. Presta dñe si. Feria. v. Lectio p̃ma.

Emisit noe columbã de arca vt vide-
ret si iam cessassent aque super terram
Que cum non inuenisset vbi requie-
sceret pes eius · reũsa est ad eũ in arcam. Aque
enim erant super vniuersam terram. Extẽditq̃
manũ ⁊ apprehensam intulit in arcam. Tu autẽ

Expectans noe vltra septem die Lectio. ij.
bus alijs rursum dimisit columbam ex ar-
ca. At illa venit ad vesperam · portans ramum
oliue virentibus folijs in ore suo. Intellexit er

go noe ꝙ cessassent aque super terram. expecta
uitq; nihilominus septem alios dies. ⁊ emisit
columbam. que non est reuersa vltra ad eum.
Tu autem dñe miserere nostri. Lectio. iij.

IGitur sexcentesimo ꝑmo anno prima die
mensis ĩminute sunt aque super terram. Et
aperiens noe tectum arce aspexit viditq; quod
exiccata esset superficies terre. Tu autem dñe
miserere nostri. Ad bñ. añ. Si vos manseri-
tis in sermone meo vere discipuli mei eritis ⁊
cognoscetis veritatem ⁊ veritas liberabit vos.

DEus qui culpa offenderis peni- Collect. 7
tentia placaris: preces populi tui supplica-
tis ꝓpitius respice: ⁊ flagella tue iracundie que
pro peccatis nostris meremur auerte. Per. Ad
mgt añ. Ego enim ex deo processi ⁊ veni. neq;
enim a meipso veni. sed pater meus ille me mi

PArce dñe parce populo Collecta. sit. 4.
tuo. vt dignis flagellationibꝫ castigatus
in tua miseratione respiret. Per. Feria. vi. L. i

LOcutus est dominus ad noe dicens:
Egredere de arca tu ⁊ vxor tua ⁊ filij
tui ⁊ vxores filiorum tuorum tecum. ⁊
cuncta animãtia que sunt apud te ex omni car
ne tam in volatilibus q̃ in bestijs ⁊ vniuersis

reptilibus que reptant super terram educte-
cum. ⁊ ingredimini super terram. Tu autem do.
Egressus est noe ⁊ filij eius. vxor Lectio. ij.
eius ⁊ vxores filioꝝ eius cum eo. sed ⁊ om-
nia animãtia. iumenta ⁊ reptilia que reptãt su-
per terram ꝟm genus suũ arcã egressa sunt. Tu
Edificauit noe altare dño ⁊ tol- Lect. iij.
lens de cunctis pecoribus ⁊ volucribꝰ mũ
dis obtulit holocaustum super altare. Odora-
tus est ergo dñs odorem suauitatis. ⁊ ait eis.
Nequaq̃ vltra maledicaꝫ terre ꝓpter homĩes
Tu autem dñe miserẽ nostri. Ad bñ. añ. Me
etenim de die in diem querunt ⁊ scire vias me
Ochoata ieiunia qm̃s Coll. as volunt. 2
dñe benigno fauore ꝓsequere: vt obseruã
tiam quã corpalit' exhibemꝰ. mentibꝫ etiã since
ris exercere valeamꝰ. Per. Ad mgt añ. Qua-
re ieiunauimus ⁊ nõ aspexisti humiliauimus
Opere Colle. animas nostras ⁊ nescisti 8.
dñe populũ tuũ. ⁊ ab omnibꝫ peccatis cle
menter emunda: quia nulla ei nocebit aduersi-
tas. si nulla dñetur iniquitas. Per. Sabbato
Benedixit dominus noe ⁊ fi- Lectio. i.
lijs eius. ⁊ dixit ad eos. Crescite ⁊ mul-
tiplicamĩ ⁊ impletę trã. ⁊ terror vester

ac tremor sit super cuncta aīalia terre. ⁊ sup om-
nes volucres celi cuz vniuersis que mouentur
Dixit dñs ad noe. Quasi Lect. ij. in terra.
olera virentia tradidi vobis oīa. excepto
qd carnem cuz sanguine non comedetis. San
guinem enī animarū vestrarū requiraz de ma-
nu cunctarū bestiarū. ⁊ de mãu hoīs. De manu
viri ⁊ de manu fratris eius requiraz sanguinez
Quicunqz effuderit hūanuz Lect. iij. hoīs.
sanguinez. fundetur sanguis eius. Ad ima
gine quippe dei factus est homo. Vos autem
crescite ⁊ multiplicamī ⁊ ingredimī super terrā
Ad bñ. añ. Cum facis elemosynā nesciat sini
stra tua qd faciat dextera tua. i. Coll. Inchoa-
ta ieiunia. vt sup. Sabbato in. xl. Capitulū.
Hortamur vos ne inuacuū gratiā dei reci-
piatis. Ait enī tempore accepto exaudiui
te. ⁊ in die salutis adiuui te. R. Paradysi por
tas. Hymnus. Deus creator. v. Angelis suis
deus mandauit de te. Ut custodi te. Ad magt
añ. Ecce nūc tempus acceptabile. ecce nūc dies
salutis in his ergo diebus exhibeamus nos sic
dei ministros in multa patientia. in vigilijs. in
ieiunijs. ⁊ in charitate non ficta. 8. Colle.
Deus qui ecclesiam tuam annua quadra-

gesime obseruatiōe purificas. presta familie
tue vt qd a te optinere abstinendo nititur. h
bonis operibus exequatur. Per. Dñica in.xl.
pma Inuitat. Ploremus coraz dño deo nostro
Qui fecit nos. ps. Venite. In p nº.aii. Dñe i
virtute. ℣. Dicet dño suscept or meus es tu. Et
refugi. Sermo beati Leonis pape. Lectio .i.

Dicet nobis dilectissimi appropinqn-
te pasca ieiuniū quadragesimale ipsi
legitimi temporis recursus indicet: ex
hortatio tamen etiam nostri sermōis adhiben-
da est. que auxiliante dño nec inutilis sit pigri
nec onerosa deuotis. Tu. ℟. Ecce nūc temp⁹
acceptabile ecce nūc dies salutis cōmendemus
nosmetipsos ī multa patiētia. In ieiunijs mlt-
tis per arma iusticie virtutis dei. ℣. In oībus
exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros ī
multa patientia. In ieiunijs multis. Lectio .ij.

Cum oēm obseruantiā nostrā ratio istorū
dieruz poscat augeri. nemo est vt confido
de vobis qui se ad opus horum non gaudeat
incitari. ℟. Paradysi portas aperiat nobis ie-
iunij tps suscipiam⁹ illud orantes ⁊ depcan-
tes. Ut in die resurrectiōis cū dño gloriemur.
℣. Per arma iusticie virtutis dei cōmēdem⁹

nosmetipsos in multa patientia. Ut in. Lec. iij.

Natura nostra adhuc manēte mortalitate
mutabilis etiam si ad summa quecz virtu
tum studio puebatur: semp tñ sicut potest ha
bere quo recidat: ita potest habere quo crescat.
℟. Emendem⁹ melius que ignorant peccavi
mus ne subito preoccupati die mortis queram⁹
spaciū penitētie z invenire non possimus. Attē
de dñe z miserere quia peccavim⁹ tibi. ℣. Pec
cavimus cū patribus nostris iniuste egim⁹ ini

Ec est perfectoꝝ L. iij. quitatem fecimus.
Vera iusticia vt nunczꝫ presumant se esse p
fectos ne ab itineris non dū finiti intentiōe ces
santes ubi incidant deficiendi periculum vbi p
ficiendi deposuerūt appetitum. ℟. In omnib⁹
exhibeamus nos sicut dei mīstros in multa pa
tientia. Ut non vituperetur ministeriū nostꝝ
℣. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nūc dies
salutis nemini dantes vllam offensionē. Ut ñ
In. ij nō. añ. Dñs defensor. ℣. Ipse liberavit

Via nemo nīm L. v. me de laqueo venan
dilectissimi tam perfectus z sanctus est. vt
perfectior sanctiorczꝫ eē nō possit. oēs simul sine
differētia graduū sine discretiōe meritoꝝ ab
bis in que quenim⁹ in eq̄ nō duz apprehēdim⁹

pia auiditate curram⁹ ⁊ ad mensurā ꝯsuetudi-
nis nostre necessarijs aliquid addam⁹ augmē-
tis. ℟. In ieiunio ⁊ fletu orabant sacerdotes
dicentes: Parce dñe parce populo tuo ⁊ ne des
hereditatem tuam in perditionē. ℣. Inter ve-
stibulū ⁊ altare plorabāt sacerdotes dicentes
Parum religiosus Lectio.vi. Parce dñe.
alio tempore demonstrat⁹ qui in his diebꝫ
non religiosior inuenit⁹. Vnde oportune auribꝫ
nostris lectio apostolice p̄dicatiōis insonuit di
cens: Ecce nūc tempus acceptabile. ecce nunc
dies salutis. ℟. Abscondite elemosynā in sinu
pauperis ⁊ ipsa orabit pro vobis ad dñm. Quia
sicut aqua extinguit ignem. ita elemosyna exti
guit peccatū. ℣. Honora dñm de tua substan-
tia ⁊ de p̄mitijs frugum tuarū da pauperibus
Quid acceptius h⁹ tem- Le.vij. Quia sicut
pore quid salubrius his diebus in quibus
bellum vitijs indicitur: ⁊ oīum virtutū ꝓfectus
augetur. Semp tibi quidē o aīa christiana vi-
gilandū contra salutis tue aduersariū fuit. ne
vllus pateret locus insidijs. sed modo tibi ma
ior cautio ⁊ sollicitior est assumēda prudentia.
qñ idem hostis tuus acriori seuit inuidia. ℟.
Tribularer si nescirē mīas tuas dñe. tu dixisti

nolo mortez peccatorꝭ sed vt ꝯuertatur ⁊ viuat
Qui chananeã ⁊ publicanũ vocasti ad peniten-
tiam. ℣. Et petrũ lachrymantẽ susepisti mĩcors

Nunc in toto Le. viij. dñe. Qui chananeaꝫ
mũdo potestas diabolo antique dñatiõis
aufertur ⁊ innũera illi captiuitatis vasa rapiũt
Renũciatur atrocissimo predoni a popul' om-
niũ nationũ. omniũqꝫ linguarũ. ⁊ nullũ iam ge
nus hominũ reperitur. qđ non iam tyranniq̃ le-
gibus reluctetur. ℟. Scapulis suis obũbrabit
tibi dñs ⁊ sub pennis eius sperabis. Scuto cir
cundabit te veritas eius. ℣. Angelis suis de'
mandauit de te vt custodiant te in oĩbus vijs
tuis. Scuto. Ad cc. añ. Non in solo pane viuit
homo sed in omni verbo qđ ꝓcedit de ore dei. 5
℣. Scapulis suis obũbrabit tibi. Scđm Mat

In illo tempore. Ductus est ie- theum
sus in desertum a spũ: vt temptaret' a
diabolo. Et cuꝫ ieiunasset q̃draginta
diebus ⁊ q̃draginta noctibꝫ postea esurijt. Et
reliq̃. Omelia lect. eiusd. beati Gregorij pape.

Dubitari a quibusdã solet a quo spũ iesus
sit ductus in desertum. ꝓpter hoc qđ subdi
tur. Assumpsit eum diabolus in sanctam ciui-
tatem ⁊ rursum assumpsit eum in montem ex-

celsum. ℟. Angelis suis mandauit de te vt cu
stodiant te in oĩb⁹ vijs tuis. In manib⁹ porta
bunt te ne vnq̃z offendas ad lapidem pedem tu
um. ℣. Super aspidem ⁊ basiliscũ ambulabis
et ꝯculcabis leonem ⁊ draconem. In manib⁹.

Vere ⁊ absq̃z vlla questione ꝯueni- Lec.x.
enter accipit⁹ vt a sancto spiritu iesus du-
ctus esse credatur: vt illuc eum suus spũs duce
ret vbi hunc ad temptandũ spiritus malign⁹
inueniret. ℟. Scindite corda vestra ⁊ non ve-
stimenta vestra. Et ꝯuertimini ad dñm deum
quia benignus ⁊ misericors est. ℣. Reuerti-
mini vnusq̃sq̃z a via sua mala ⁊ a pessimis co-
gitatiõibus vestris. Et ꝯuertimini. Lectio.xi

Cum dicitur deus hõ vel in excelsum mon
tem vel in sanctam ciuitatem a diabolo as
sumptus mens refugit humane hoc audire au-
res expauescũt. Cui tamen non incredibilia eẽ
ista cognoscim⁹ si in illo ⁊ alia facta pensamus.
℟. Dñe deus propitius esto populo tuo. Et cõ-
uerte tribulationẽ nostram in gaudiũ. ℣. Adiu
ua nos deus salutaris noster ⁊ propt̃ honorem
noĩs tui dñe libera nos. Et conuerte. Lectio.xij.

Certe iniquorum omniũ diabolus caputẽ
et huius capitis membra sunt oẽs iniqui.

An non membrũ diaboli pilatus? An nõ dia-
boli membra iudei ꝑsequentes. ⁊ milites crucifi
gentes fuerunt? Quid ergo mirũ si se ab illo ꝑ
misit in montem duci. qui se pertulit etiã a mẽ-
bris illius crucifigi? ℟. Derelinquat impius
viam suam ⁊ vir iniquus cogitatiões suas ⁊ re
uertatur ad dñm ⁊ miserebit̃ eius. Quia beni-
gnus ⁊ mĩcors est p̃stabilis super malicia dñs
deus noster. ℣. Scindite corda vestra ⁊ nõ ve
stimenta vestra ⁊ ꝯuertimini ad dñm deũ nr̃m.

Quia benignus. Scd̃m Matthæum.
In illo tempore. Ductꝰ est iesus in de-
sertum a spiritu. vt temptaret̃ a dia-
bolo. Et cum ieiunasset q̃draginta diebus ⁊ q̃-
draginta noctibus. postea esuriit. Et accedens
temptator. dixit ei: Si filius dei es: dic vt la-
pides isti panes fiant. Qui respondens dixit:
Scriptum est. Non in pane solo viuit homo.
sed in omni verbo qd̃ procedit de ore dei. Tũc
assumpsit eum diabolus in sanctã ciuitatem: et
statuit eum sup̃ pinnaculum templi. ⁊ dixit ei.
Si filiꝰ dei es mitte te deorsum. Scriptuz est
enĩ: quia angelis suis mandauit de te. ⁊ in ma-
nibus tollent te. ne forte offendas ad lapidem
pedem tuum. Ait illi iesus rursum. Scriptum

est. Non temptabis dominum deum tuum.
Iterum assumpsit eum diabolus in montez
excelsum valde. ⁊ ostendit ei oīa regna mundi
et gloriā eorū. ⁊ dixit illi: Hec oīa tibi dabo:
si cadens adoraueris me. Tunc dixit ei iesus:
Vade sathanas. Scriptū est enī. Dñm deum
tuū adorabis: ⁊ illi soli seruies. Tunc reliq̄t euz
diabolus. Et ecce angeli accesserūt. ⁊ mīstrabāt
ei. Collecta. Deus qui ecclesiā tuā. In lau. añ.
Cor mundū crea in me deus spiritū rectū inno-
ua in visceribꝰ meis. i. Caplm. Benedictio et
claritas. ℟. Participē me fac deus oīum timē-
tium te Et custodientiū mandata tua. ℣. Aspi-
ce in me ⁊ miserere mei ſm iudiciū diligentiuz
nomen tuū. Et custo. ℣. Scuto circūdabit te.
Ad bñ. añ. Ductus est iesus in desertū a spiri-
tu. vt temptaret̄ a diabolo ⁊ cum ieiunasset q̄-
draginta diebꝰ ⁊ q̄draginta noctibꝰ postea esu-
rijt. i. Collect. Deus qui ecclesiā tuā. Ad. i. añ
Jesus autem cum ieiunasset q̄draginta diebus
et q̄draginta noctibus postea esurijt. i. Ad. iij.
añ. In spirttu hūilitatis ⁊ in animo ꝯtrito sus-
cipiamur dñe a te. ⁊ sic fiat sacrificiū nostrū vt a
te suscipiat̄ hodie ⁊ placeat tibi dñe deꝰ. 2. Cap
Hortamur. ℣. Dicet dño. suscep. Collect. Deꝰ

qui ecclesiam. Ad.vi.añ. Dñm deuz tuũ adora
Rãge esu/ Cap̃.bis ⁊ illi soli seruies. 8.
rienti panẽ tuũ ⁊ egenos vagosq; induc
in domũ tuam·cum videris nudũ operi eum et
carnem tuam ne despexeris·ait dñs omnipotẽs
Deo gratias. ℣. Ipse liberauit me. Collecta.
O A nobis qm̃s dñe ꝑseuerantem in tua vo
luntate famulatũ vt in diebꝫ nostris·⁊ me
rito ⁊ numero ꝓpulus tibi seruiens augeatur
Per. Ad.ix.añ. Uade sathanas non temptab
Verite dñm Capl'm. dñm deum tuũ·6.
dum inueniri potest·inuocate eum dũ ꝓpe
est·derelinquat impius viam suã·⁊ vir iniquus
cogitatiões suas ⁊ reuertat' ad dñm·⁊ miscre/
bitur eius·⁊ ad deuz nostrũ qm̃ multus est ad
Dignoscendũ. ℣. Scapulis suis. Collecta.
Ies nostros qm̃s dñe placatus intende:
pariterq; nos ⁊ a peccatis absolue ꝓpitius: ⁊ a
cunctis eripe benignus adũsis. Per. In.ij.vs̃
añ. Dixit dñs. Capl'm. Hortamur vos. ℟.
Ab omni via mala ꝓhibui pedes meos. Ut cu/
stodiam mandata tua dñe. ℣. A iudicijs tuis ñ
declinaui quia tu legem posuisti mihi. Ut cus.
℣. Angelis suis deus. Ad mg̃t añ. Reliquit
eum temptator ⁊ accesserũt angeli ⁊ ministra/

bant ei. 3. Collecta. Deus qui ecclesiā tuā. Feria. ij. Lectio. i.

Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquaruz ita desiderat anima mea ad te deus. Quis ergo est qui cantat? Si volumus nos sumus. Et q̄nto queris quidnā sit. cū in tua potestate sit. qd̄

Christus vnus homo Lectio. ij. queris? est. vnū corpus est. corpus aūt christi ecclesia est. nec in omnibus qui intrant ecclesiā inuenitur tale desideriū. sed tamen quicūq; suauitatem dñi gustauerint. ⁊ qd̄ eis sapit agnoscunt in cantico. non putent se solos esse sed talia semina sparsa credant in agro suo toto orbe terrarum ⁊ cuiusdam mutat̄ esse vocē hanc. L. iij.

Certe non male intelligūt vocem esse eoꝝ. qui cum essent cathecumini ad gratiā sancti lauacri festinant. Vnde ⁊ solēniter cantatur hic psalmus vt ita desiderent fontem remissionis peccatoꝝ. quēadmoduz desiderat ceruꝰ ad fontes aquarum. Ordo priuat̄ diebꝫ vsq; ad dñicam passionis dñi. In. ij. nº. Capitul.

In omnibꝫ exhibeamus nosmetipsos sic dei ministros in multa patientia. ℣. Dicet dño Edemptor noster aspice Coll. susceptor. deus: ⁊ tibi nos iugit̄ seruire ꝯcede. Qui.

viuis ⁊ regnas deus. In lau. Capitulum.

Ecce nunc tẽpus acceptabile ecce nũc dies salutis nemini dantes vllam offensionez vt non vituperetur ministerium nostrum. ℟. Participem me fe. ℣. Scuto circũdabit te ve. Ad bñ añ. Venite benedicti patris mei percipite regnũ quod vobis paratum est ab origine

Onuerte nos deus salu/. Coll. mundi. 8. taris noster ⁊ vt nobis ieiuniũ q̃dragesimale proficiat mentes nostras celestibꝫ instrue

Ecce ego Ad. iij. Capl'm. disciplinis. Per. ipse requiram oues meas ⁊ visitabo illas sicut visitat pastor gregem suũ in die. quando fuerit in medio ouiũ suaruz dissipatarum ℣. Dicet dño susceptor. Collecta Conũte nos deus salutaris noster ⁊ vt nobis. Ad. vi. Capl'm

Anima que peccauerit ipsa morietur. filius non portabit iniquitatem patris. ⁊ pater non portabit iniquitatem filij. iusticia iusti super eum erit. ⁊ impietas impij erit super eũ. ait dominus omipotens. Deo gratias. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venantium. Collecta.

Exaudi quesumus domine supplicum preces ⁊ confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus

et pacem. Per dñm nostrum iesum christũ fili.

Cum auerterit se impius ab Ad.ix. Cap.
impietate sua quã operat⁹ est ⁊ fecerit iudi
cium ⁊ iusticiam ipse aĩam suam viuificabit di
cit dñs omnipotẽs. ℣. Scapulis suis obũbrab.

Deus qui iuste irascer ⁊ clementer Collecta
ignoscis: afflicti populi [illegible] lachrymas re
spice. ⁊ irã tue indignatiõis quã iuste merem̃

Si fuerit Ad vs̃ cap. ꝓpiciat⁹ auerte. Per
peccata vestra vt coccinũ quasi nix dealba
buntur. ⁊ si fuerint rubra quasi vermiculus ve
lut lana alba erunt. ℟. Ab omni via. ℣. Ange
lis suis deus mandauit. Ad mgt añ. Quod vni
ex mĩmis meis fecistis mihi fecist] dicit dñs. i.

Absolue qm̃s dñe nostroꝝ vincu Collect
la peccatoꝝ ⁊ quicq̃d ꝓ his merem̃ ꝓpitia
tus auerte. Per. Nota licet ordo p̃notat⁹ sem
per sit tenendus. tam̃ ad. iij. ⁊ ad vs̃ ⁊ in laudi.
dicantur collecte speciales cũ añ. suis. Feria
iij. Lectio. i.

Si hoc habeatq; locũ in
tellectus iste in ecclesia ⁊ veracem ⁊ so
lennẽ fratres videt mihi etiam in ba
ptismate fidelib⁹ nondum esse sociatũ tale de
sideriũ: sed fortassis si norũt vbi peregrinentur
et quo eis transeundũ sit et iam ardentius in

flammantur. Tu autem dñe mise. no. Lect. ij.

Veniq; titulus eius est. In finem intellectũ filijs chore psalmus ipsi dauid. Inuenimus in alijs psalmoꝝ titulis etiã rectissime nos inuenim⁹ ⁊ locutos esse. qd̄ sibi hoc nomẽ velit ita tamen nũc cõmemorãdus iste titulus vt non nobis p̄iudicet qd̄ iam p̄diximus. vt deinceps non dicamus. Tu autem dñe. Lect. iij.

Eya fratres auiditatẽ meam capite desiderium hoc meũ cõmunicate. Simul amem⁹ simul in hoc siti exardescam⁹. Ad bñ. a ñ. Intrauit iesus in templũ dei ⁊ eijciebat oẽs vendẽtes et ementes ⁊ mensas nũmularioꝝ ⁊ cathedras vendentiũ columbas subuertit. i. Collecta.

Respice dñe familiã tuã ⁊ presta: vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat. que se carnis maceratione castigat. Per. Ad magt bñ. Abijt iesus foras extra ciuitatem in bethaniam ibiq; docebat eos de regno dei. i. Coll.

Ascendant ad te dñe preces nostre. ⁊ ab ecclesia tua cunctam repelle nequitiã. Per

Desideremus velut Feria. iiij. Lectio. i.

ceruus fontez. Excepto illo fonte quẽ ꝓpter remissionẽ peccatoꝝ desiderabamus baptiçandi etiam baptiçati desideremus

illum fontem. de quo scriptura alia dicit. quo-
niam apud te est fons vite. Tu autem. Lect. ij.
IPse enī fons ⁊ lumen est: qm̄ in lumīe tuo
videbim⁹ lumē. Est quedā lux intus quaz
non habent. qui non intelligūt. Lectio. iij.
Unde iam eos qui non desiderāt hūc fon-
tem vite ⁊ inde aliquid capiunt. alloquit̄ apl's
obsecrās. ⁊ dicit: vt nō iam ambulēt sicut gen
tes ambulāt in vanitate ment̄ sue obscurati in
intelligētia alienati a vita dei ꝑ ignorantiaz q̄
est in illis ꝓpter cecitatē cordis eoꝝ. Ad bñ. aīi
Gñatio hec praua ⁊ ꝑuersa signū q̄rit ⁊ signuz
non dabit̄ ei nisi signū ione ꝓphete. 8. Collec.
PReces nostras quesumus dñe clementer
exaudi. ⁊ contra cūcta nobis aduersantia
dexteraz tue maiestat̄ extende. Per. Ad mgt
aīi Sicut fuit ionas in ventre ceti trib⁹ dieb⁹
et tribus noctib⁹ ita erit fili⁹ hoīs in corde t̄re. 7
MEntes nostras quesumus dñe lu- Collec.
mine tue visitatiōis illustra: vt videre pos
simus que agenda sunt ⁊ que recta sunt agere
valeamus. Per. Feria. v. Lectio. i.
SI illi obscurati sunt ī intelligentia. id
est. quia non intelligunt obscurantur
ergo q̄ intelligūt illumināt̄. Curre ad fontes de

sidera aq̃ꝝ fontes. Apd̃ deũ ē fons vite ⁊ īsic-
cabil' fons et ī illi⁹ luce lum̃ inobscurabile. L. ij.

Considera quendam fontem quoddaꝫ lu-
men· quale non nouerant oculi tui· cui lu-
mini videndo oculus interior preparatur· cui
fonti hauriendo sitis interior inardescit. L. iij.

Corre ad fontem· desidera fontem· sed no
li vtrũq̃ꝫ. Noli vt qualecũq̃ꝫ animal cur-
rere· vt ceruus curre. Quid est ceruus? Non
sit tarditas in currendo· impigre curre· impi-
gre desidera. Ad bñ. an. Ego non ab homine
testimoniũ accipio· sed hoc dico vt salui sit]: 8
Collec.

Deuotionem populi tui quesumus
dñe benignus intende: vt qui per abstinē-
tiam macerantur in corpore· per fructum boni
operis reficiantur in mente. Per dñm nostruꝫ
iesum christum filiũ tuũ. Qui tecum viuit ⁊ re.
Ad mgt an. Opera que ego facio testimoniũ
perhibent de me quia pater me misit. 8. Coll.

Purifica quesumus dñe tuorum corda fide
lium vt a terrena cupiditate mundati· et
presentis vite periculis exuantur· ⁊ perpetua do
natione firmentur. Per dominũ nostrum iesuꝫ
christum filium tuũ. Qui tecum viuit ⁊ regnat
in vnitate spiritussancti deus. Per oīa se. secu.

Inuenim⁹ eni insigne Feria.vi. Lec.i.
velocitat in ceruo: sed forte non h⁹ so-
lum scriptura nos in ceruo considera-
re voluit. sed alium audi. Quid est aliud in cer
uo? Serpentes necat. ⁊ post serpentiū interem-
ptionē maiori siti inardescit. ꝑemptis serpenti
bus ad fontes acrius currit. Tu aūt. Lect. ij.
Serpentes vitia tua sunt. Consume serpen-
tes iniquitatis. tunc amplius desiderabis
fontē veritat. Auaricia forte ī te tenebrosuz ali
q̄d sibilat. ⁊ sibilat adūsus x̄bū sibilat adūsus
Et qr t̄ dr̄ cōtēne aliq̄d Le.iij. p̄ceptū dei.
ne facias iniquitatē. quā aliq̄d comodum
tempale contēnere morderi eligis a serpēte q̄ꝫ
ꝑimere serpentem. Cū adhuc faueas vitio tuo
cupiditati tue serpenti tuo qñ in te inuenio ta-
le desideriū quo curras ad fontes aquarū. Qñ
ꝯcupisces fontes sapiētie cum adhuc labores ī
veneno malicie. Ad bñ. añ. Angelus dñi des-
cendit ꝺ celo mouebatur aqua ⁊ sanabat vn⁹. 7
Esto dñe ꝓpitius plebi tue: ⁊ quā Colle.
tibi facis esse deuotam benigno refoue mi
seratus auxilio. Per. Ad mgt añ. Dñe non ha
beo hominē vt cū mota fuerit aqua mit-
Xaudi nos Coll. tat me in piscinam. 7.

misericors deus. ⁊ mentibꝫ nostris gratie tue
lumen ostende. Per. Sabbato. L. i.
Interfice in te quicq̄d est contrarium
veritati. ⁊ cum in te videris tanq̄ va
care cupiditatibꝫ peruersis noli remanere qua
si non qd̄ desideres. Tradunt̄ cerui. ⁊ a quibus
dam etiam visi sunt. non enī de illis aliq̄d scri
beretur nisi antea videretur. Tu au. Lectio .ij.
Dicuntur ergo cerui vel qñ in agmine suo
ambulant. vel qñ natandas alias terrarū
petunt onera capitū suoꝝ super ceruicem pone
re. ita vt vnus p̄cedat ⁊ qui sequūt̄ super eum
capita ponant ⁊ supra illos alij ꝯsequētes. ⁊ de
inde alij donec agmen perueniant. Lectio .iij.
Ille vnus qui pondus capitis in primatu
portabat fatigatus redit ad posteriora vt
aliꝰ ei succedat vt portet qd̄ ille portabat. atq̄
ille fatigationē suam recreat posito capite sicut
ceteri portabant. Ita vicissim portando quod
graue est ⁊ viam peragunt ⁊ inuicem non dese
runt. Tu. Ad bñ. añ. Assumpsit iesus discipu
los suos ⁊ ascendit in montem ⁊ transfigurat⁹
Populū tuū dñe q̄s Coll. est ante eos. 2.
ꝓpitius respice: atq̄ ab eo flagella tue ira
cundie clementer auerte. Per. Ad vs̄ Capl'm
b 5.

Rogamus vos⁊ obsecram⁹ in dño iesu vt quemadmodū accepistis a nobis quomodo oporteat uos ambulare⁊ placere deo sicut⁊ ambulatis vt abundetis magis. ℟. Ecce odorifi. ℣. Angelis suis de. Ad magt aī. Visionem quam vidistis nemini dixeritis donec a mortuis resurgat filius hominis. Collecta.

Deus qui conspicis omni nos⁊ virtute destitui interius exteriusq; custodi: vt⁊ ab omnibꝫ aduersitatibꝫ muniam̄ in corpore⁊ a prauis cogitationibꝫ mundemur in mente. Per. Dñica ij. xl. Inuitat. Adoremus dñm. Quia ipse fecit nos. ℣. Venite. ℣. Dicet dño fusce. Lectio. i.

Senuit isaac⁊ caligauerunt Geñ. 27. oculi eius⁊ videre non poterat. Vocauitq; esau filiū suū maiorem⁊ dixit ei: Fili mi. Qui respondit. Ecce. Cui pater. Vides inquit q; senuerim⁊ ignorem diē mortis mee. Tu autē dñe miserere nostri. ℟. Tolle arma tua pharetram⁊ arcum⁊ affer de venatione tua vt comedaz. Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cunq; venatu aliquid attuleris facm̄ inde pulmentū vt comedam. Et bñdicat. Le.ij.

Exit isaac ad esau. Sume arma tua pharetram⁊ arcum⁊ egredere foras. Cūq; ve

natu aliquid apprehenderi: fac mihi inde pulmē
tum sicut velle me nosti. ⁊ affer vt comedam. et
bñdicat tibi anima mea anteq̄ moriar. ℟. Ec-
ce odor filij mei sicut odor agri pl[illegible] quē bene-
dixit dñs. Crescere te faciat deus meus [illegible]ut are
nam maris ⁊ donet tibi d̄ rore celi bñdictionē.
℣. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus.
et qui bñdixerit tibi bñdictiōibus repleatur.

Quod cum audisset re- Lect. iij. Crescere.
becca ⁊ ille abijsset in agrum vt iussionem
patris impleret dixit filio suo iacob. Audiui
patrem tuū loquentem cū esau fratre tuo. ⁊ di-
centem ei. Affer mihi de venatione tua ⁊ fac
mihi cibos vt comedā. ⁊ bñdicā tibi corā dño
anteq̄ moriar. ℟. Det tibi d̄s de rore celi ⁊ d̄
pinguedīe t̄re abūdātiā seruiāt tibi trib⁹ ꝓpl̄i.
Esto dñs fratrū tuoꝝ. ℣. Et incuruēt̄ añ te fi-

Nunc g̊ fili mi ac- L. iiij. lij matr̄ tue. Esto.
q̄esce ꝯsilijs meis ⁊ ꝑgēs ad gregē affer m̄
duos hedos optimos. vt faciā ex eis escas patri
tuo quibus libenter vescit̄. Quas cum intule-
ris ⁊ comederit bñdicat tibi ꝑus q̄ moriatur.
Cui ille rñdit. Nosti q̄ esau frat̄ me⁹ hō pilo-
sus sit ⁊ ego lenis. ℟. Dū exiret iacob d̄ t̄ra sua
vidit gl̄iaz dei ⁊ ait. q̄z t̄ribil̄ est loc⁹ iste nō ē h̄

aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. ℣. Uere dñs
Est ĩ loco isto ⁊ ego nesciebã. Quaz. ℣. Ip
I attrectauerit me pr̃ me⁹ ⁊ L. v. se libe-
senserit timeo ne putet me sibi voluisse illudẽ ⁊
inducat sup̱ me maledictionẽ ꝓ bñdictiõe. Ad
quem mater. In me sit ista maledictio fili mi:
tm̃ audi vocem meam ⁊ pergens affer que di-
xi: Abijt ⁊ attulit. deditq̧ matri. ℟. Si dñs
deus meus fuerit mecũ in via ista per quã ego
ambulo ⁊ custodierit me ⁊ dederit mihi panẽ
ad edendum ⁊ vestimentũ quo operiar ⁊ voca-
uerit me cum salute. Erit mihi dñs in refugiuz
et lapis iste in signũ. ℣. Surgens autẽ mane ia
cob tulit lapidem ⁊ erexit in tituluz fundensq̧
Poleum desuper dixit. Erit mihi. Lectio. vi
Trauit illa cibos sicut nouerat velle patrẽ
illius: ⁊ vestibus esau valde bonis quas apud
se habebat domi. induit eum. Pelliculasq̧ he-
dorum circũdedit manibus. ⁊ colli nuda prote
xit. Deditq̧ pulmentum ⁊ panes quos coxe-
rat tradidit. Quibus illatis dixit: Pater mi.
At ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi?
℟. Erit mihi dñs in deũ ⁊ lapis iste quem ere
xi in titulum vocabit̃ domus dei. ⁊ d̃ vniuersis
que dederis m̃. Decimas ⁊ hostias pacificas of

feram tibi. ℣. Si dñs deus meus fuerit mecum
in via ista p quã ego ambulo ⁊ custodierit me.
Dixit iacob. Ego sum Lect. vij. Decimas.
ꝑmogenitus tuus esau. feci sicut ꝓcepisti
mihi. Surge sede comede de venatione mea
vt benedicat mihi aia tua. Dixit isaac. Quo
modo tam cito inuenire potuisti fili mi? Qui
respondit. Voluntas dei fuit vt cito occurreret
mihi qđ volebã. ℟. Orauit iacob ⁊ dixit dñe
qui dixisti mihi reuertere in terrã natiuitatis
tue. Erue me de manu fratris mei quia valde
eum timeo. ℣. Deus in cuius ꝓspectu ambulave
runt patres mei dñe qui pascis me a iuuentute
Dixitq isaac. Accede L. viij. mea. Erue me
huc. vt tangam te fili mi ⁊ probem vtrum
tu sis filius meus esau an non? Accessit ille ad
patrem ⁊ palpato eo dixit isaac. Vox quidẽ
vox iacob est. sed manus. manus sunt esau. Et
non cognouit eũ. quia pilose manꝰ similitudi
nem maioris expresserãt. ℟. Dixit angelus ad
iacob. Dimitte me aurora est respondit ei non
dimittam te nisi bñdixeris mihi ⁊ bñdixit eũ in
eodem loco. ℣. Ecce vir luctabat cũ iacob vsq
manc ⁊ cũ vidisset qđ eũ supare nõ posset dixit
ad eum. Dimitte. Ad cc. aii. O mulier magna

est fides tua fiat tibi sicut petisti. 7. Scdm

In illo tpe. Egressus iesus Matthæu.
secessit in partes tyri ⁊ sydonis. Et ec-
ce mulier chananea a finib⁹ illis egres-
sa: clamabat dicens: Miserere mei fili dauid.
filia mea male a demonio vexat. Et re. Omel.

Scribis ⁊ phariseis calũ- le. eius. b. Hie. ps.
niatoribus derelictis transgreditur ĩ par-
tes tyri ⁊ sydonis. vt tyrios sydoniosq; curet.
Mulier autem chananea egreditur de finibus
pristinis vt clamans filie impetret salutem. Tu
R. Uidi dñm facie ad faciem ⁊ salua facta est
anima mea. ℣. Et dixit m̃ nequaq̃z vocaber ia-
cob sed israelerit nomen tuũ. Et salua. Lec. x.

Filia mea male a demonio vexatur. Ego
filiaz ecclesie puto aĩas credẽtiũ esse. q̃ ma-
le a demonio vexabant. ignorantes creatorez
et adorantes lapidem. Qui non rñdit ei ver-
bum. Non de superbia pharisaica. nec de scri-
barũ supcilio. sed ne ipse snĩe sue videret con-
trarius. ꝑ quã iusserat in viã gentiũ ne abierit
et in ciuitates samaritanoꝝ ne introieritis. Tu
R. Dum iret iacob de bersabee ⁊ ꝑgeret aran.
locut⁹ ẽ ei ds dicẽs: Terrã in q̃ dormis tibi da-
bo ⁊ semini tuo. ℣. Edificauit iacob ex lapidib⁹

altare in honorē dñi fundens oleum desuper et
bñdixit ei deus dicens. Terram.

Lectio xi.

Accedētes discipuli ad iesum rogabāt eū
dicētes: Dimitte eam q clamat post nos
Discipuli illo adhuc tpe mysteria dñi nescien-
tes. vel mia moti rogabāt pro muliere chana-
nea quā alter euāgelista syrophenissaz appellat
vel importunitate eiꝰ carē cupiētes. q nō vt cle
mentē sed vt durū medicū crebriꝰ inclamaret.
℟. Apparuit ds iacob z bñdixit eū. z dixit ego
sum ds bethel. vbi vnxisti lapidē z votū vouisti
mihi. Crescē te faciā z multiplicabote. ℣. Ego
ds ops ambula corā me z esto perfectus. Crescere

Lect. xij.

Non sum missus nisi ad oues que
perierūt domus israel. Non q̄ꝺ z ad gētes
non missus sit. sed q̄ꝺ primū ad israel missus sit
vt illis non recipientibꝫ euangeliū iusta fieret
ad gentes transmigratio. Et significanter dixit
ad oues perditas domꝰ israel: vt ex hꝺ loco vnā
erroneam ouem de alia parabola intelligamus.
℟. Pater peccaui in celum z coram te iam nō
sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicē vnuz
de mercēnarijs tuis. ℣. Quāti mercēnarij in do-
mo prīs mei abūdāt pāibꝰ ego aūt hꝺ fame peo sūr
gā z ibo ad prem meū z dicā ei. Fac me sicut.

In illo tempore. Scdm Mattheum
Egressus iesus: secessit in partes tyri ⁊
sydonis. Et ecce mulier chananea a fi
nibus illis egressa: clamabat dicēs ei: Miserē
mei fili dauid: filia mea male a demonio vexa-
tur. Qui non respondit ei verbū. Et accedētes
discipuli eius. rogabāt eum dicentes: Dimitte
eam: quia clamat post nos. Ipse aūt respondēs
ait: Non sum missus: nisi ad oues que perierūt
domus israel. At illa venit ⁊ adorauit eū dicēs
Dñe adiuua me. Qui respondit ei. Non est bo
nū sumē panē filioꝝ. ⁊ mittē canib⁹. At illa di-
xit: Etiā dñe. Nā ⁊ catelli edūt ꝺ miq̄q̄ cadūt
de mēsa dñoꝝ suoꝝ. Tūc rñdēs iesus ait illi: O
mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis.
Et sanata est filia eius ex illa hora. Coll. Deus
qui conspicis. In lau. añ. Dñe labia mea ape-
ries ⁊ os meū annūciabit laudem tuā. 7. Cap.
Benedictio ⁊ claritas. ℟. Seru⁹ tuus ego sū
Da mihi intellectū dñe. ℣. Ut discam mandata
tua. Da m̄. ℣. Scuto cir. Ad bñ. añ. Egressus
iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis. ⁊ ecce mu
lier chananea a finib⁹ illis egressa clamabat di
cens. miserere mei dñe fili dauid. i. Coll. Deus
qui conspicis. Ad. i. añ. Accedentes discipuli

iesu ad eũ rogabant illũ dicentes dimitte eaꝫ
quia clamat post nos. i. Ad. iij. añ. Missus sũ
ad oues que perierãt domꝰ israel dicit dñs. 8
Capl'm. Rogamꝰ vos. ℣. Dicet dño susceptor
Coll'. Deus qui ꝯspicis. Ad. vi. añ. O mulier
magna. vt s̃. ℣. Ipse liberauit. Capl'a ꝛ collecte
℣ ꝛ cetera vt in p̃ma dñica. Ad. ix. añ. Com
mendemꝰ nosmetipsos ĩ multa patientia ĩ ieiu-
nijs multis per arma iusticie. i. In. ij. vs̃ añ.
Dixit dñs. ℟. Bonũ m̃ dñe qđ hũiliasti me.
Bonum mihi lex oris tui super milia auri ꝛ
argenti. ℣. Manꝰ tue dñe fecerũt me ꝛ plasma
uerũt me da mihi intel'lectũ vt discaꝫ mandata
tua. Bonũ. ℣. Angelis suis. Ad mg̃t. añ. Dixit
dñs mulieri chananee nõ est bonũ sumẽ panez
filioꝝ ꝛ mittẽ canibꝰ + vtiqꝫ dñe nam ꝛ catelli
edũt đ mic' q̃ cadũt de mẽsa dñoꝝ suoꝝ + ait illi
iesus mulier mag̃ est fides tua fiat tibi sic̃ peti-
In te spauer̃t pa- Feria. ij. L. i sti. 8.
tres nr̃i spauer̃t ꝛ liberasti eos. Et no-
uimꝰ ꝛ legimꝰ q̃ꝫ multos p̃res nr̃os spe
Eruit ipsũ ꝓpl'm isrl' L. ij rãtes ĩ se eruit đs.
de t'ra egypti. eruit tres pueros đ camĩo
eruit danielẽ đ lacu leonũ eruit susannã đ falso
crimine. Dẽs ĩuocauer̃t + ꝛ eruit eos. Lect'. iij.

Vnq̄d defecit ad filiū suū. vt in cruce pen-
dentē nō exaudiret: Quare aūt ipse non
eruit modo qui dixit: In te sperauerūt patres
nr̄i sperauerūt ⁊ liberasti eos. Ad bñ. añ. Ego
p̄ncipiū qui ⁊ loquor vobis. 8. Collecta.
Presta q̄s omnipotēs deus: vt familia tua
que se affligendo carne ab alimentis abstinet se-
ctando iusticiaz a culpa ieiunet. Per. Ad mg̃t
añ. Qui me misit mecū est ⁊ non reliquit me so-
lum quia que placita sunt ei facio semp. i. Col.
Adesto supplicatiōibus nostris omnipotēs
deus: ⁊ quibus fiduciam sperande pietatis
indulges: ꝯsuete mīe tribue benign⁹ effectuz. p
Ego aūt sum ꝟmis Feria. iij. Lect. i.
et nō hō. Vermis dico ⁊ nō hō. Nam
est ⁊ hō vermis: sed ille ꝟmis. ⁊ nō hō
Quare se sic abiecit L. ij. Vñ nō hō: q̄ de⁹.
vt diceret ꝟmis. An q̄ ꝟmis de carne sine
ꝯcubitu nascit. sic christ⁹ de maria ꝟgine ⁊ ver-
mis ⁊ tñ nō hō. Quare ꝟmis q̄ mortal q̄ d̄ car-
ne natus. q̄ sine ꝯcubitu natus. Tu Lectio. iij.
Quare nō hō? q̄ in p̄ncipio erat ꝟbū ⁊ ver-
bū erat apud deū. ⁊ d̄s erat ꝟbū. Opprobriū
hoīuz: ⁊ abiectio plebis. Ad bñ. añ. Unus
est enī mgr̄ vester q̄ in celis ē christus dñs. i.

Erfice in nobis qñs dñe benign⁹ Collect⁹
obseruantie sancte subsidiū: vt que te au-
ctore facienda cognouim⁹ te operante impleā-
mus. Per. Ad mgt aū. Qui maior est vestrū
erit minister vester quia oīs qui se exaltat hū-
Ropitiare dñe Coll⁹. liabit dicit dñs. 8.
supplicationib⁹ nostris 7 aiarū nrarū mi-
sere lāguorib⁹: vt remissione pcepta te tua sp
benedictione letemur. Per. Feria. iiij. Lect⁹. i.
Videte q̄ta passus est. Jam vt dica-
mus passionem 7 ad illum maiore ge
mitu veniamus. Videte q̄ta modo
patitur. 7 deinde quare. Quis enī fruct⁹? Ecce
sperauerunt patres 7 eruti sunt de terra egypti
Et sicut dixi tam multi inuocauerūt Le. ij.
et statum ad tempus nō in futura vita sed
continuo liberati sunt. Ipse iob diabolo peten
ti pcessus est putrescens vermib⁹ tamē ab hac
vita recuperauit salutem. duplo accepit q̄ pdi
Dominus aūt flagellabat 7 ne- Le. iij.
mo subueniebat. colaphis cedebat 7 ne-
mo subueniebat. Spinis coronabatur 7 nemo
subueniebat. leuabat in ligno. 7 nemo eruit. Ad
Ad bñ. aū. Ecce ascendimus hierosolymam 7
filius hominis tradetur ad crucifigendū. 7.

Populũ tuũ dñe ꝓpitꝰ respice: Collecta. et quos ab escis carnalibꝫ ꝑcipis abstinere: a noxijs quoꝙ vitijs cessare ꝓcede. Per d. Ad mgt añ. Cedẽ autem mecum non est meus dare vobis sed quibꝰ paratũ est a patre meo. 7 Deus innocẽtie restitutor 7 amator Collec. dirige ad te tuoꝝ corda seruoꝝ: vt spiritꝰ tui feruore ꝓcepto 7 in fide inueniant stabiles et ĩ ope efficaces. Per eius. Feria.v. Lectio.j. Clamabat deꝰ meꝰ ds meus: vt q̃d me dereliquisti: non subueniꝛ. Quare fratres mei: Qua re: Qua mercede tanta passus est: Dia ista que passus ẽ preciũ est. Cuius rei ꝑcio tanta passus est reticemꝰ: L.ij. Videamꝰ q̃ dicat. Primũ queramꝰ q̃ passus sit: deinde quare. 7 videamꝰ q̃nti sint hostes christi q̃ ꝓfitenꝛ qr tanta passus ẽ 7 tol/ Hinc audiamꝰ totũ in isto Lec.ij. lunt q̃re. psalmo. 7 que passus sit 7 quare. Tenete ista duo. Quid 7 quare. Modo q̃d explicem non ibi ĩmoremur. 7 melius ad vos perueniꝛ ipsa verba psalmi. Tu autem dñe miserẽ nos. Ad bñ.añ. Operamini non cibuꝝ qui perit sed qui permanet in vitam eternam. 8. Coll. Resta nobis dñe qm̃s auxiliũ gratie tue

vt ieiunijs ⁊ orōnibus ꝯuenienter intenti libe
remur ab hostibus mentis ⁊ corpis. Per. Ad
mgt aīī. Panis enī dei est q̄ descendit de celo
Adesto dñe fa- Coll. et dat vitā mūdo. 7
mulis tuis ⁊ perpetuam benignitatē largi-
re poscentibꝰ. vt his qui te auctore ⁊ guberna-
tore gloriantur. ⁊ ꝯgregata restaures. ⁊ restau-
rata conserues. Per. Feria. vi. Lect. i.
Videte que patitur dñs: attēdite chri-
stiani. Opprobriū hominū ⁊ abiectio
plebis. Omnes qui videbant me subsannabāt
me. ⁊ locuti sunt labijs ⁊ mouerunt caput. Spe
rauit in dño eripiat eum. saluū faciat eum qm̄
vult eum. Tu autem dñe miserere nostri. L. ij.
Sed quare dicebat ista; qꝛ hō factꝰ erat di-
cebat tanq̄ in hoīe. Qm̄ tu extraxisti me
de ventre. Nunq̄d dicet talia in illud. quod in
p̄ncipio erat verbum. ⁊ verbum erat apud de-
um? Verbum enī per quod facta sunt omnia. ñ
extractum est de ventre. nisi quia verbum caro
factum est ⁊ habitauit in nobis. Quoniam tu
extraxisti me de ventre deus meus ab vberibꝰ
matris mee. Tu autem dñe mise. Lect. iij.
Nam ante secula pater meus. ab vberibus
matris mee deus meus. In te iactatus sum ex

vtero. id est. vt mihi solus esses spes iam tanq̃ homo: iam tanq̃ infirmus. iam verbu; caro factum est. Tu autem dñe miserẽ nostri. Ad bñ. añ. Malos male perdet ⁊ vineam suã locabit alijs agricolis qui reddant ei fructum tempori

Oꝫ qm̃s omnipotẽs deus. Coll. bus suis. 3. vt sacro nos purificante ieiunio. sinceris mentib⁹ ad sancta ventura facias peruenire. p. Ad mg̃t añ. Querentes eum tenere timuerũt turbas quia sicut prophetã eum habebant. 3.

Oꝫ qm̃s dñe populo tuo salutem Collect. mentis ⁊ corporis. vt bonis operibus inherendo. tue semper virtutis mereatur ꝓtectiõe defendi. Per. Sabbato. Lectio. i.

De ventre matris mee deus meus es tu Non de te deus meus. Nam de te pr̃ meus. sed de ventre matris mee deus me⁹. Ne discedas a me qm̃ tribulatio proxima est. qm̃ non est qui adiuuet. Videte desertũ. Et ve nobis si ipse nos deserat: qm̃ non est qui adiuuet

Circumdederunt me vituli multi. tauri pingues obsederunt me. Lectio. ij. Popul⁹ et principes. populus vituli multi. p̃ncipes tauri pingues. Aperuerunt super me os suuz. sicut leo rapiens ⁊ rugiens. Audiamus rugitum ip

sorum in euangelio·crucifige crucifige. Tu au-
Sicut aqua Lectio.iii. tem dñe miserē no.
effusus sum:⁊ dispersa sunt omīa ossa mea.
Ossa sua·firmos suos dicit. Ossa enim firma
sunt in corpore. Quomodo dispersit ossa sua?
Quando dixit illis. Ecce ego mitto vos velut
oues in medio luporum. Firmos suos dispersit
et sicut aqua diffusa est. Aqua eniz quādo fun-
ditur·aut abluit·aut irrigat. Effusus est christꝰ
sicut aqua·ablute sunt sordes·rigati sunt mon-
tes. Tu autem domine miserē nostri. Ad bñ.
añ. Uado ad patrem meū ⁊ dicam ei pater fac
me sicut vnū de mercennarijs tuis. i. Collecta.
Ad quesumus domine nostris effectum ie-
iunijs salutarem·vt castigatio carnis as-
sumpta·ad nostrarum transeat vegetationem
animarum. Per. Sabbato ad vs̄ Capitulū.
Estote imitatores dei sicut filij charissimi
et ambulate in dilectione sicut ⁊ christus
dilexit nos ⁊ tradidit semetipsum pro nobis
oblationem ⁊ hostiam deo in odorem suauita-
tis. Deo gratis. ℟. Igitur ioseph ductus est ī
egyptum. ℣. Angelis suis deus mandauit de.
Ad mgt añ. Dixit autem pater ad seruos suos
cito proferte stolam primam ⁊ induite illum·

et date anulū in manu eius ⁊ calciamēta ī pe/

Oesumus ops deus vota Coll. des eius. humilitū respice: atq; ad defensionem no/stram dexteram tue maiestatis extende. Per. Dñica. iij. xl. Invitat. Venite adorem⁹ dñz de/um nostrū. Qui fecit nos. ℣. Venite. Lect. i.

Ioseph cum sedecim esset annoꝝ pa/scebat gregem cuz fratrib⁹ suis adhuc puer: ⁊ erat cuz filijs bale ⁊ çelphe vx/orum patris sui. Accusauitq; fratres suos apꝺ patrem crimine pessimo. Tu au. ℟. Videntes ioseph a longe loqbāt mutuo frēs dicentes. ec/ce somniator venit. Venite occidam⁹ eum ⁊ vi/deamus si prosint illi somnia sua. ℣. Cumq; vi/dissent ioseph frēs sui qꝺ a patre cunct⁹ frib⁹ plus amaret oderant euz nec poterant ei quicq; pacifice loqui vnde ⁊ dicebant. Venite. Lec. ij.

Israel diligebat ioseph super omes filios suos. eo qꝺ ī senectute sua genuisset eū. Fe/citq; ei tunicam polymitā. Videtes aūt frēs eꝰ qꝺ a patre cunctis fratribus plus amaret ode/rant eum nec poterant ei quicq; pacifice loqui. Accidit quoq; vt visum somniū referret fratri/bus suis. que causa maioris odij seminarium fuit. Tu autem domine miserere nostri.

℟. Dixit iudas fratribus suis eccehismaelite transeunt venite venūdetur Et manus nre non polluantur caro enī z frater noster est. ℣. Quid nobis prodest si occiderim⁹ fratrem nostrū z celaverimus sanguinē ipsius melius est enī vt venūdetur. Et manus suis. Audite somniū meū quod vidi. Putabam nos ligare maniputos in agro. z quasi surgere manipulū meū z stare. vestrosqz manipulos circūstantes adorare manipulū meum ℟. Videns iacob vestimēta ioseph scidit vestimenta sua cum fletu z dixit. Fera pessima devoravit filiū meū ioseph. ℣. Vide si tunica filij tui sit an non z cum vidisset pater ait. Fera pes. Esponderūt fratres eius. Nunqd Le. iij. rex noster eris aut subiciem⁹ ditioni tue? Hec ergo causa somniorū atqz sermonū invidie z odij fomitē ministravit. ℟. Igit ioseph ductus est in egyptū fuitqz dns cū eo. Per quē erat vir in cunctis prospere agēs. ℣. Misericors enim est deus illius z oīa eius opa dirigebat. Per q. Liud quoqz vidit somniū quod Lectio. v. narrans fratribus ait: Vidi per somnium q̄si solem z lunā z stellas vndecim adorare me. Qd cum patri suo z fratribus retulisset incred

pauit eum pater ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc
somniũ quod vidisti? Nũquid ego ⁊ mat̃ tua
et fratres tui adorabimus te super terram? ℟.
Memẽto mei dum bene tibi fuerit. Ut sugge-
ras pharaoni vt educat me d̃ isto carcere q̃ fur
tim sublatus sum ⁊ hic innocẽs in lacum missus
sum. ℣. Tres enĩ adhuc dies sunt post quos re
cordabit̃ pharao ministerij tui ⁊ restituet te in
gradum pristinũ tunc memẽto mei. Vi sugge.
Inuidebant ergo ioseph fratres Lect. vi.
sui. pater ꝟo rem tacit⁹ ꝯsiderabat. Cũq̃
fratres eius in pascendis ouibus patris mora
rentur in sichem. dixit ad eũ israel. Fratres tui
pascunt oues in siccimis. veni mittã te ad eos.
℟. Tollite hinc vobiscũ munera ⁊ ite ad dñ̃z
terre ⁊ cũ inuenerit] adorate eum super terraz
Deus autem meus faciat vobis eum placabi-
lem ⁊ remittat ⁊ hunc fratrẽ vestrũ vobiscuz ⁊
eũ quẽ tenet in vinculis. ℣. Tollite de fructib⁹
terre in vasis vestr] ⁊ deferte viro mũera. De⁹
Respondente ioseph. presto sum. Lect. vij.
Dixit pater: Vade ⁊ vide si cuncta prospera
sint erga fratres tuos ⁊ peccora. ⁊ renũcia mihi
quid agatur. Missus de valle ebron. venit in
sichem. ℟. Iste est frater vester mĩmus d̃ quo
dixeratis mihi deus misereat̃ tibi fili mi. Festi

nauitq; in domũ ⁊ plorauit quia erumpebant
lachryme ⁊ non poterat se ꝯtinere. ℣. Attollẽs
autem ioseph oculos vidit beniamin stantem
cõmota sunt oĩa viscera eius sup̱ fratre suo. Fe
stinauitq; in domũ ⁊ plorauit quia erumpebãt

Inuenit ioseph vir errantem in Lec. viij.
agro. ⁊ interrogauit eum quid quereret.
At ille respondit. Fratres meos quero. Indica
mihi vbi pascant greges. Dixitq; ei vir: Re-
cesserunt modo de loco isto: audiui autem eos
dicentes: eamus in dothaim. ℟. Dixit ruben
fratribus suis nunq̃d non dixi vobis nolite pec-
care in puerum ⁊ non audistis me. En sanguis
eius exquirit̃. ℣. Merito hec patimur q̃ pec-
cauimus iu fratrẽ nostrum videntes angustiaz
anime eius dum deprecaret̃ nos ⁊ non audiui-
mus. En sanguis. Ad cc̃. añ. Cuz ĩmũdus spi
ritus exierit ab hoĩe ambulat per loca inaq̃sa
q̃rẽs requiẽ ⁊ ñ inuenit. i. Scd̃m Lu.

In illo tp̱e. Erat iesus eijciẽs demoni-
um: ⁊ illd̃ erat mutũ. Et cũ eiecisset de
moniũ: locut⁹ ẽ mut⁹. Et admirate sũt turbe. Et
Demoniac⁹ iste apd̃ Omel. ve. He. ps. rel.
matthеũ nõ solum mut⁹. ꝫ ⁊ cec⁹ fuisse nar-
ratur. Curatusq; a dño dicitur. ita vt loque-
retur ⁊ videret. Tria generalia signa simul in

vno hoie perpetrata sunt. ℟. Merito hec pa/timur quia peccauim⁹ in fratrē nostrū videtes angustiam anime eius dum deprecaret nos et non audiuim⁹. Idcirco venit super nos tribu/latio. ℣. Dixit ruben fratrib⁹ suis nunq̄t nō dixi vobis nolite peccare in puerū ⁊ nō audistis me

Ecus videt⁊ mutus loqui/tur⁊ possessus a demone liberat. Q̄d ⁊ tunc quidem carnaliter factum est⁊ sed ⁊ quotidie cō/pletur in quersione fideliū vt expulso p̄mum demone⁊ fidei lumen aspiciant⁊ deinde ad lau/des dei tacentia prius ora laxentur. ℟. Dixit ioseph vndecim fratribus ego sum ioseph quē vendidistis in egyptum adhuc viuit pater no/ster senior de quo dixeratis mihi. Ite adducite eum ad me vt possit viuere⁊ ℣. Biēniū est enī q̄ fames cepit esse in terra⁊ adhuc restant alij

Lc.xi. Didam autē ex eis dixe/runt: In beelzebub principe demoniorū: eijcit demonia⁊ Non hoc aliqui de turba⁊ sed pharisei calūniabant⁊ scribe⁊ sicut alij euange liste testantur⁊ ℟. Nunciauerūt iacob dicētes ioseph filius tuus viuit⁊ ipse dñatur in tota ter ra egypti⁊ quo audito reuixit spiritus ei⁹ ⁊ di/xit. Sufficit mihi vadam⁊ videbo eū anteq̄

moriar. ℣. Cumq; audisset iacob qd filius eius
viueret q̃ si de graui somno euigilãs ait. Suff.
Vrbis que minus erudite vi- Lectio. xij.
debantur. facta dñi semp mirantibꝫ. pha
risei ⁊ scribe e contra vel negare hec. vel que ne-
gare neq̃uerant sinistra interp̃tatiõe puertere
laborabãt. quasi hec non dĩnitatis sed ĩmundi
spũs opera fuissent. id est. beelçebub q̃ erat deꝰ
accharon. ℟. Salus nostra in manu tua ẽ dñe
respiciat super nos mĩa tua. Ut securi seruia-
mus regi. ℣. Uenerũt quoq; egyptij ad ioseph
dicentes da nobis alimẽta vt viuere possimus.
In illo tempore. Scdm Lu. Ut securi
Erat iesus eijciens demonium: ⁊ illud
erat mutũ. Et cum eiecisset demoniũ:
locutus est mutꝰ. Et admirate sunt turbe. Qui
dam autem ex eis dixerunt: In beelçebub p̃n
cipe demonioꝝ: eijcit demouia. Et alij temptã
tes signũ de celo querebãt ab eo. Ipse autem
vt vidit cogitatiões eorum dixit eis: Omne re
gnũ in seipsum diuisum desolabit̃: ⁊ domus su
pra domũ cadet. Si autem ⁊ sathanas in seip-
sum diuisus est: quomodo stabit regnũ ipsius
quia dicitis in beelçebub eijcere me demonia.
Si autem ego in beelçebub eijcio demonia: si

lij vestri in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices ve-
stri erunt. Porro si ī digito dei eijcio demonia
profctō peruenit in vos regnū dei. Cum fortis
armatus custodit atrium suū in pace sunt ea q̄
possidet. Si autem fortior illo supueniens vi-
cerit eum: vniuersa arma eius aufēt in quibus
confidebat. ⁊ spolia eius distribuet. Qui non
est mecum aduersum me est. Et qui nō colligit
mecum. dispergit. Cum īmūdus spirit⁹ exierit
ab hoīe: ambulat per loca inaquosa querens re
quiem ⁊ non inueniens dicit. Reuertar in do-
mū meam: vnde exiui. Et cum venerit inuenit
scopis mundatam ⁊ ornatam. Et tunc vadit ⁊
assumit septem alios spiritus nequiores se: et
ingressi habitant ibi. Et sunt nouissima hōmīs
illius: peiora prioribꝫ. Factum est autem cum hꝫ
diceret: Extollens vocem quedam mulier de
turba dixit illi: Beatus venter qui te portauit
et vbera que suxisti. At ille dixit: Quinimo:
Beati qui audiunt verbū dei ⁊ custodiūt illud
Oremus Quesum⁹ op̄s deus vota hum̄. In
lau. añ. Fac benigne in bona voluntate tua vt
edificentur dñe muri hierusalē. 3. p̄s Miserē
Capl'm. Benedictio ⁊ claritas. ℟. Declara su
pes nos deus Tuam mīam. ℣. Declaratio ser
monū tuorum dat intellectū dñe. Tuā. Ad bñ

an̄. Si in digito dei eijcio demonia profecto
venit in vos regnum dei. 3. Collecta. Quesum⁹
omnipotēs deus vota hu. Ad. i. an̄. Dum for
tis armatus custodit atriū suū in pace sunt oīa
que possidet. 3. Ad. iij. an̄. Qui non colligit me-
cum dispergit ⁊ qui non est mecū contra me ē.
Capl'm. Estote imitatores mei. ℣. Dicet dño
susceptor. Collecta. Quesum⁹ omnipotēs de⁹
vota hu. Ad. vi. an̄. Cum īmundus spūs. vt s̄
Ad. ix. an̄. Per arma iusticie virtutis dei cōmē
demus nosmetipsos in multa patiētia. i. Jn. ij.
vs̄ an̄. Dixit dñs. ℟. Septies in die laudem
dixi tibi dñe deus meus. Ne perdas me. ℣. Erra
ui sicut ouis que perierat require seruū tuū dñe
quia mandata tua non sum oblitus. Ne perdas.
Ad mg̃t an̄. Extollēs q̄dā mulier vocē d̄ turba
dixit btūs vent̄ q̄ te portauit ⁊ vbera q̄ suxisti.
at iesus dixit ei q̄nimo bt̄i q̄ audiūt v̄bū dei et
custodiūt illud. 8. Feria. ij. Lectio. i.
Actū est cor meū tanq̄ cera liq̄scēs in
medio vētr̄ mei. Vētrē suū dic̄ infir-
mos ī eccl'ia sua. Quó cor ipsi⁹ factū ē sic̄ cera?
Cor ipsi⁹ scp̄tura ipsi⁹. i. sapīa ipsi⁹ q̄ erat ī scri
ptur̄. Clausa enī erat scp̄tura. nēo illā intellige-
Crucifix⁹ ē dñs ⁊ liq̄facta ē sic̄ ce L. ij bat
ra: vt omnes infirmi intelligant scripturā

Nam inde ⁊ velum templi scissum est·qm̄ qd̄
velabatur·reuelatū est. Tu autem. Lectio .iij.
Exaruit velut testa virtus mea. Magnifi-
ce qd̄ dixit firmi⁹ factū est nomē meū de
tribulatiōe. Quō enī testa ante ignē mollis ē·
post ignem fortis. Sic dñi ante passionē ꝯtē-
nebatur·post passionē dñi honorificat. Tu au.
Ad bñ. añ. Amen dico vobis qꝛ nemo ꝓphe-
ta acceptus est in patria sua. i. Collecta.
Ordibus nostris qm̄s dñe benignus infū
de: vt sicut ab escis corꝑalib⁹ abstinem⁹: ita sen
sus q̄ꝫ nostros a noxijs retraham⁹ excessibus
Per. Ad mg̃t añ. Jesus autē transiens ꝑ me
Obueniat no Collect. dium illoꝝ ibat. i.
bis dñe mīa tua: vt ab īminētib⁹ peccato-
rum nostroꝝ ꝑiculis te meream̄ ꝓtegente salua
Et lingua Feria .iij. Lect. i. ri. Per.
mea adhesit faucib⁹ meis. Quō mem-
brū illud in nobis non valet nisi ad lo
quendū·sic p̄dicatores suos linguā suam dixit
adhesisse faucib⁹ suis·vt de interiorib⁹ ei⁹ cape
rent sapientiam. Tu autem dñe mi. Lectio .ij.
Et in puluerem mortꝭ deduxisti me. Quo-
niam circūdederūt me canes multi ꝯciliuꝫ
malignātiū circūdedit me. Etiā videte euāge-

lium. Fo derunt manus meas 7 pedes meos. T
Ecta sunt tunc vulnera quoꝝ Lectio. iij.
vulnerū cicatrices dubitās discipulus cō
trectauit ille qui dixit: Nisi misero digitos me
os in cicatrices vulnerū eius non credam. Dñ
ei dixit: Veni mitte manū tuam incredule et
misit manū suam 7 clamauit dñs meus 7 deus
meus. Et ille. Quia vidisti me credidisti beati
qui non viderūt 7 crediderūt. Ad bñ. a ñ. Ubi
duo vel tres ꝑgregati fuerint in noīe meo i me
dio eorum sum dicit dñs. 7. Collecta.
Exaudi nos omnipotēs 7 mīcors deus 7 cō
tinentie salutaris ꝓpitius nobis dona ꝓcede. ꝓ
Ad mgt a ñ. Non dico tibi petre dimittēduꝝ se
ptiesꝫ sed vsqꝫ septuagies septies. 8. Collecta.
Da nos dñe protectione defende 7 ab oī
semper iniquitate custodi. Per. Feria. iij
Fo derunt manus meas 7 pe Lectio. i.
des meos: dinūerauerūt oīa ossa mea.
Quando? Quando ꝑpendens extent⁹
erat in ligno. Non potuit melius describi extē
sio corꝑis in ligno q̄ꝫ vt diceret dinūerauerūt
omnia ossa mea. Tu autem dñe miserere no.
Ipsi ẏo considerauerūt 7 inspe Lectio. ij.
xerunt me. Considerauerūt 7 nō intellexe

runt·conspexerũt·⁊ non viderũt. Vsqꝫ ad car-
nem oculos·non ad verbũ cor·diuiserũt sibi ve
stimenta mea. Vestimẽta sua sacramẽta ipsi⁹.
Attendite fratres. Vestimẽta ipsi- Lec.iij.
us sacramẽta ipsius potuerunt diuidi per
hereses·sed erat ibi vestimentũ q̃d nemo diui-
sit. Et sup vestem meã miserũt sortem. Ad bñ.
añ. Audite ⁊ intelligite traditiones quas dñs
Resta nobis qm̃s Coll. dedit vobis. 8.
Dñe·vt salutaribꝫ ieiunijs eruditi: a noxijs
quoqꝫ vitijs abstinẽtes·ꝓpitiationẽ tuam fa-
cilius impetremus. Per. Ad mgt añ. Non lotis
manibus manducare non coinq̃nat hoĩez. 7
Concede q̃s op̃s d̃s: vt q̃ ꝓtectiõis Colle.
tue gratiã querim⁹·liberati a malis oĩbus
secura tibi mente seruiam⁹. Per. Feria.v.L.i.
Erat ibi tunica dicit euangeliũ desup
contexta. Ergo de celo·ergo a patre·
ergo a spũsancto. Que est ista tunica
nisi vnitas? In ipsam sors mittitur·nemo illaꝫ
Sacramenta sibi heretici Lect.ij. diuidit.
diuidere potuerunt·charitatem non diui-
serunt. Et qui diuidere non potuerũt· recesse-
rũt illa autez manet integra·sorte obuenit qui-
busdam. Tu autem domine miserere nostri.

Qui habet hanc securus est. Nemo illũ mouet d' eccl'ia catholica. Et si fors illam incipiat habere intromittit. quõ ram⁹ oliue a columba. Ad bñ. añ. Pater diligit filiuz et oĩa demonstrat ei que ipse facit. 8. Collecta.

Concede qm̃s op̃s deus: vt ieiunioꝝ nostrorum sancta deuotio ⁊ purificationẽ nobis tribuat ⁊ maiestati tue nos reddat acceptos. Per. Ad mgt añ. Sicut pater suscitat mortuos ⁊ viuificat. sic ⁊ filius q̃s vult viuificat 7

Subiectum tibi populũ quesum⁹ Collecta dñe ꝓpitiatio celestis amplificet. ⁊ tuis sp̃ faciat seruire mandatis. Per. Feria. vi. Lec. i.

Qui autem dñe ne longe feceris auxilium. Et factum est. Post triduuz resurrexit. In defensionem meam aspice. Erue a framea deus animã meam. id est. a morte. Tu autem domine miserere nostri. Lect. ii.

Framea enim gladius est. ⁊ per gladium mortẽ intelligi voluit. Et de manu canis vnicam meam. Animam meam vnicam meaz caput et corpus. Vnicam dixit ecclesiam meam. de potestate canis. Qui ceco more latrant: non intelligũt contra quos. Tu autem domine miserere nostri.

Nihil illis fit ⁊ latrāt. Quid fecit Lectio.iij
cani transiens viam suam? Tamen illi la-
trant qui latrant cecis oculis. non discernētes
contra q̄s. aut pro quibus canes sunt. Saluuz
me fac deus de ore leonis. Leo rugiens nostis q̄
sit. circūiens ⁊ querēs quē deuoret. Ad bñ añ.
Qui biberit aquaz quā ego do dicit dñs sama
ritane fiet in eo fons aque salient] in vitā eter-
Ieiunia nostra qm̄s dñe Collecnam. 4.
benigno fauore ꝓsequere: vt sicut ab ali-
mentis in corpore. ita a vitijs ieiunem⁹ in men-
te. Per. Ad mg̃t añ. Aqua quam ego dedero
qui biberit ex ea non sitiet vltra. 8. Collecta.
Presta qm̄s op̄s deus vt qui i tua ꝓtectio
ne ꝯfidimus: cūcta nobis adūsantia te ad
iuuante vincamus. Per. Sabbato. Lect. i.
Cornibꝫ vnicorniū humilitatē meam
Vnicornes non diceret nisi superbes.
Ideo subiecit humilitatē meam. Au-
distis que passus est ⁊ quid orauit vt eruatur
ab istis. Attendamus modo quare passus est.
Modo fratres videte. Qui non Lectio. ij.
est in ea sorte. ꝓpter quam passus est chri-
stus. quare christianus est? Ecce intelligamus
que passus ē. Dinūerata sunt ossa eius irrisus

est. Diuisa sunt vestimenta eius. missa est sors
super vestimēta ipsius. Lectio. iij.
Circūdederūt illum furentes ⁊ seuiētes et
dispersa sunt oīa ossa eius. Et hic audim⁹. ⁊ in
euangelio legim⁹. Videamus quare. O christe
fili dei si velles non pateret. Ostende nob fru-
ctum passionis tue. Audi inq̄t fructum. Ego n̄
taceo. sed surdi sunt hoīes. Audi inquit fructū.
Quare passus est oīa ista? Narrabo nomē tu
um fratribus meis. Ad bn̄. an̄. Inclinauit se
iesus scribebat in terra. si quis sine peccato est
Resta q̄s Coll'. mittat in eam lapidem. i.
Omnipotēs deus: vt qui se affligendo car
ne ab alimentis abstinent sectando iusticiam a
culpa ieiunent. Per. Ad vs̄ Capitulum.
Scriptum est qm̄ abraam duos filios ha-
buit vnū de ancilla ⁊ vnū de libera. sed qui de
ancilla ꝑm carnem natus est. qui autem de libe
ra per repromissionē que sunt per allegoiā di-
cta. R. Stetit moyses. v. Angelis suis deus
mandauit de te. Ad mg̅t an̄ Nemo te ꝯdemna
uit mulier nemo dn̄e nec ego te ꝯdemnabo iaꝫ
Concede q̄s Coll'. ampli⁹ noli peccare. ꝫ.
Op̄s d̄s: vt q̄ ex merito nostre actiōis affli
gimur tue gr̄e ꝯsolatiōe respiremus. Per.

Dñica in medio .xl. Invitat. ℣Populus dñi et oues pascue eius. Venite adoremus eū. ℣ps. Venite. ℟. Dicet dño susceptor. Lect. i.

Moyses pascebat oues ietro soceri sui sacerdotis madian. Cūq; minasset gregem ad interiora deserti: venit ad montē dei oreb. Apparuitq; ei dñs in flamma ignis d̄ medio rubi: et videbat q̄ rubus arderet et nō comburetur. ℟. Locutus est dñs ad moysen dicens descende in egyptū dic pharaoni vt dimittat populū meū. Induratum est cor pharaonis non vult dimittere populū meū nisi in mānu forti. ℣. Videns vidi afflictionē populi mei quiē in egypto et gemitum eorum audiui et descendi liberare eos. Induratum. Lectio. ij.

Dixit moyses vadā et videbo visionē hāc magnā: q̄re non comburat rubus. Cernens autem dñs q̄ pergeret ad videndū: vocauit eū de medio rubi et ait: Moyses moyses. Qui respondit Ecce. Ait ille. Ne appropies inq̄t huc ℟. Stetit moyses coram pharaone et dixit hec dicit dñs. Dimitte populū meū vt sacrificet mihi in deserto ℣. Dñs deus hebreorū misit me ad Solue calciamētū Lect. iij. te dicens. Dimitte de pedibꝫ tuis. locus enī in q̄ stas tra san-

cta est. Et ait: Ego sum deus patris tui· deus
abraam·⁊ deus isaac·⁊ deus iacob. Abscondit
moyses faciem suam non enī audebat respice-
re contra deū. ℟. Cantemus dño gloriose enī
honorificatus est equū ⁊ ascensorez proiecit in
mare. Adiutor ⁊ protector factus est mihi dñs
in salutem. ℣. Currus pharaonis ⁊ exercitum
eius proiecit in mare. Adiutor ⁊ prote. Lect. iiij.
Mit dñs ad moysen. Vidi afflictionez po-
puli mei in egypto ⁊ clamorem eius audi
ui ꝓpter duritiam eorū qui presunt opibꝫ. Et
sciens dolorem eiꝰ descendi vt liberarem eum
de manibus egyptiorum·⁊ educerem de terra
illa·in terram bonam ⁊ spaciosam·in terram q̄
fluit lacte ⁊ melle· ad loca chananei·⁊ ethei·⁊
amorrei·phereçei·⁊ euei·⁊ iebusei. ℟. In ma-
ri vie tue ⁊ semite tue in aquis multꝭ deduxisti
sicut oues populū tuū in manu moysi ⁊ aaron.
℣. Trāstulisti illos per mare rubrū ⁊ trāsuexi
Clamor fi- L.v. sti ꝑ aquā nimiā. In ma-
lioꝝ isrl̄ veīt ad me·vidiq̄ afflictionē eoꝝ
q̄ ab egyptijs opp̄mūt̄. ß vēi mittā te ad pha-
raonē·vt educas ꝓplz meū filios isrl̄ d̄ egypto.
℟. Qui ꝑsequebāt̄ ꝓplz tuū dñe d̄mersisti eos
ī ꝓfūdū·⁊ ī colūna nub̄ ductor eorū fuisti dñe.

℣. Exclamauerūt filij israel in angustia sua ad te dñe & misisti eis saluatorem. Et in columna.

Dixit moyses ad deū. Quis ego sum vt vadam ad pharaonē & educā filios israel de egypto? Qui dixit ei. Ego ero tecum. Et hoc habebis signū qđ miserim te. Cum eduxeris populū meū de egypto immolabis deo super montem istū. ℟. Ecce mitto angelum meū qui p̄cedat te & custodiat semp obserua & audi vocem meam & inimicus ero inimicis tuis & affligentes te affligaz & precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris non erit in te deus recens neq; adorabis deū alienū ego enī

Lect. vi.

Dixit moyses ad dñs. Et precedet te deū. Ecce ego vadam ad filios israel & dicam eis. Deus patrū nostroꝝ misit me ad vos Si dixerint mihi qđ est nomen eius quid dicam eis? Dixit dñs ad moysen. Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filijs israel. Qui est misit me ad vos. ℟. Moyses famulus dñi ieiunauit q̄draginta diebus & q̄draginta noctib⁹. Ut legem dñi mereretur accipe. ℣. Ascendit moyses in montem synai ad dñm fuitq; ibi q̄dragi

Lect. vii.

ta diebus & q̄draginta noctibus. Ut legem.

Dixit iterum deus ad moysen:

Hec dices filijs israel: Dñs deus patrũ vr̃orũ deus abraam. ⁊ deus isaac ⁊ de⁹ iacob. misit me ad vos. Hoc nomen mihi est in eternũ. ⁊ h̃ memoriale meum in gñatione ⁊ gñationẽ. Tu au

℟. Splendida facta est facies moysi dum respiceret in eum dñs. Uidentes seniores claritatem vultus eius admirantes timuerũt valde.

℣. Descendit moyses de monte portans duas tabulas lapideas in mãib⁹ suis scriptas v trasq; digito dei. Uidentes. Ad cc̃. añ. De q̃nq; panibus ⁊ duobus piscibus satiauit dñs q̃nq; milia

In illo tpe. Scd̃m Joh. hominũ. i. Abijt iesus trans mare galilee qd̃ est tyberiadis ⁊ sequebat̃ eum multitudo magna. quia videbant signa que faciebat sup his qui infirmabant̃. Et rel̃. Omel̃. lec. eius. venera. Be. ps̃. L. ix

Qui signa ⁊ miracula dñi ac saluatoris nr̃i. recte cuz legunt vel audiunt accipiũt. non tam in his q̃d foris stupeant attendunt. q̃ quid hoꝝ exẽplo ipsi intus agere. quid in his mysticũ perpẽdere debeãt inspiciũt. ℟. Audi israel p̃cepta dñi ⁊ ea ĩ corde tuo q̃si in libro scribe. Et dabo tibi terram fluentez lac ⁊ mel. ℣. Obserua igit̃ ⁊ audi vocem meam et inimicus ero inimicis tuis. Et dabo tibi ter.

Appropinquante pasca die festo Lectio. x.
iudeorum. sequentes se multitudinē dñs ver
bo salutis pariter ⁊ ope curatiōis erigebat. Nā
sicut alius euāgelista scribit loquebat' illis d' re
gno dei. ⁊ eos qui cura indigebāt sanabat. ea
demq; doctrina ⁊ sanatiōe completa. pauq; de
cibarijs abūdantissime refecit. ℟. Attendite
popule meus legem meā. Inclinate aurem ve
stram in verba oris mei. ℣. Aperiam in para
bolis os meū loquar propositiōes ab initio secu
Vos ergo fratres cha- L. xi. li. Inclinate.
rissimi appropinq̄nte pasca die festo nr̄e
redemptiōis adiūcta fratrū catherua. dñm to
to corde sequam̄. quo actionū itinere ingressus
sit diligētissime ꝯtemplemur. vt vestigia eius
sequi mereamur. ℟. Vos qui tr̄nsituri estis ior
danem edificate altare dño de lapidib⁹ q̄s fer
rum non tetigit. Et offerte super illud holocau
sta ⁊ hostias pacificas deo vestro. ℣. Cunq; in
traueritis terrā quam dñs datur⁹ est vobis edi
ficate ibi altare dño. Et offer. Lectio. xij.
Qui dicit se ī christo manere debet sicut ip
se ambulauit ⁊ ipse ambulare. Quicquid ī no
bis impicie inesse deprehenderim⁹ crebra ver
bi illius auditione tergamus. Quicquid vitij

temptãtis morbi videlicet spiritualis nos interius vastare senserimus·solite pietatis illi⁹ munere postulemus emundari. ℟. Adduxi vos p desertum q̃dragĩta annis ego dñs non sunt attrita vestimẽta vestra. Mãna de celo pluit vobis ꝛ oblitꝰ estis me dicit dñs. ℣. Populeus quid feci aut quid molestus fui tibi respondete mihi qm̃ ego eduxi vos de tra egypti. Mã.

In illo tempore. Scõm Johannem. Abijt iesus trans mare galilee q̃d̃ est tyberiadis: ꝛ sequebatur eum multitudo magna·quia videbãt signa que faciebat super his qui infirmabant. Subijt ergo ī montem iesus: ꝛ ibi sedebat cũ discipulis suis. Erat autem proximũ pasca dies festus iudeoꝝ. Cuꝫ subleuasset ergo oculos iesus· ꝛ vidisset q: multitudo maxima venit ad eum: dixit ad philippum. Vnde ememus panes vt manducent hi? Hoc autem dicebat temptãs eum: Ipse enim sciebat quid esset facturꝰ. Respondit ei philippus. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nõ sufficiunt eis: vt vnusq̃sq̃ modicuꝫ q̃d accipiat. Dicit ei vnꝰ ex discipul' eiꝰ· andreas frat' simonis petri. Est puer vnꝰ hic: qui habet q̃nq̃ panes ordeaceos ꝛ duos pisces·sed hec q̃d sunt int' tantos?

Dicit ergo ihesus. Facite hoīes discūbere. Erat autem fenū multū in loco. Discubuerūt ergo viri: numero quasi q̄nq̄ milia. Accepit ergo ihesus panes: z cū gratias egisset distribuit discumbentib⁹. Similit' z ex piscib⁹ q̄tū volebāt Vt autē impleti sūt: dixit discipulis suis. Colligite que supauerūt fragmēta ne pereant. Collegerunt ergo z impleuerūt duodecim cophynos fragmētoꝝ ex q̄nq̄ panib⁹ ordeaceis et duobus piscib⁹ que supfuerūt his qui māducauerant. Illi ergo hoīes cum vidissent qđ fecerat signū dicebāt: Quia hic est vere pphēta: qui venturus est in mūdum. Coll. Cōcede q̄s ops deus. In lau. añ. Tunc acceptabis sacrificium iusticie si auerteris dñe faciē tuam a peccatis meis. 7. Capīm. Benedictio z clari. R̄. Esto nobis dñe. Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Tur. Ad bñ. añ. Cum sublevasset oculos ihesus z vidisset maximā multitudinē venientez ad se dixit ad philippū. Uñ emem⁹ panes vt māducēt hi. Hoc autē dicebat temptās eum. ipse enī sciebat qđ esset fact⁹. i. Collect. Concede q̄s ops de⁹. Ad. i. añ. Satiauit dñs q̄nq̄ milia hominū de q̄nq̄ pani⁹ z duobus piscibus. 7. Ad. iij. añ. De q̄nq̄ panibus. vt s̄

Capl'm. Scriptum est. Coll'. Concede q̃s oĩ-
potens deus. Ad. vi. añ Cõmendemus nos.
Ad. ix. añ. Per arma iusticie. Capl'a ⁊ collec.
vt in p̃cedenti dñica. In. ij. vs̃ añ. Dixit dñs.
℟. Educ d̃ carcere animã meã vt ꝯfiteatur noĩ
tuo dñe. ℣. Perijt fuga a me ⁊ non est q̃ requi-
rat animã meam. Ut ꝯfiteat̃. Ad mg̃t añ. Cuꝫ
vidissent turbe signũ qd̃ fecerat iesus dicebãt
vere hic est propheta q̃ venit in mundum. o.

Narrabo nomẽ tuũ fra- Feria. ij. Le. ĩ.
tribus meis. Videam⁹ si in parte nar
rat nomẽ dei fratribus suis. Narrabo
nomen tuũ fratrib⁹ meis in medio ecclesie lau-
dabo te. Fit hoc modo. si videam⁹ ipsa eccle-
sia que est. Nam dixit in medio ecclesie canta-
bo te. Ecclesiam videam⁹ ꝓpter quã passus est.

Qui timetis dñm laudate eũ. Lectio. ij.
Ubicũq; timet̃ deus ⁊ laudat̃: ibi est eccle
sia christi. Videte fratres mei si his diebꝫ per
totum orbem terrarũ sine causa dr̃ amẽ ⁊ allelu
ia. Non ibi timetur deus. non ibi laudat̃ deus
Exiuit ⁊ eat. prorsus non timet̃. Lectio. iij.

Totus mũdus perijt. ergo deo modica ꝑs
remansit in affrica. Ergo nõ dicit aliquid
christus. vnde obturet ista ora? Non dicit ali-

quid vnde eradicet linguas dicentium ista?
Ad bñ. añ. Auferte ista hinc dicit dñs ⁊ nolite
facere domũ patris mei domũ negociatiõis. 3
Presta qm̃s op̃s deus: vt obser/ Collecta
uationes sacras annua deuotione recolẽ/
tes: ⁊ corpore tibi placeam⁹ ⁊ mente. Per dñm
nostrum iesum christum filiũ tuũ. Qui te. Ad
mgt añ. Soluite templum hoc dicit dñs ⁊ post
triduũ excitabo illud hoc aũt dicebat d̃ templo
Deprecationẽ no/ Collect. corporis sui. 5.
stram qm̃s dñe benignus exaudi: ⁊ quib⁹
supplicandi prestas affectum. tribue defensio/
nis auxiliũ. Per. Feria. iij. Lectio. i.
Videamus ne forte inueniamus adhuc
nobis dicitur. in medio ecclesie. de ec
clesia nostra dixit: Qui timetis dñm laudate
eum. Videamus si illi laudant dñm. vt intelli/
gamus si de ipsis dixit: ⁊ si ĩ medio ecclesie ip/
Quomodo laudant Le. ij. sorum laudatur.
christum qui dicunt perdidit totum orbem
terrarum diabolus illi totum abstulit. ⁊ in par
te ipse remansit. Sed videamus si apertius di
cat. apertius loquat̃. non sit qd̃ interpretari. nõ
Vniuer/ Lec. iij. sit q̃ suspicari oporteat.
sum semen iacob magnificate eum. Forte

adhuc dicunt · nos sumus semen iacob · sint ⁊
ipsi videamus. Timeat eum omne semen isra-
el · adhuc dicant nos sumus semen israel · ꝑmit-
tamus dicant. Quoniam non spreuit neq; de-
spexit deprecationē pauperum? Quorum pau
perum? non de se ꝑsumentiū. Tu autē dñe mi-
serere nostri. Ad bñ. añ. Quid me querit inter-
ficere hominem qui vera locutus sum vobis. 7.

Sacre nobis qm̄s dñe obseruatio- Collec.
nis ieiunia: ⁊ pie conuersationis augmen-
tum · ⁊ tue ꝓpitiationis continuū prestent auxi
lium. Per dñm nostrum iesum christum filium
Ad mgt añ. Unum opus feci ⁊ omnes admira
mini quia totum hominem sanū feci in sabba-

Miserere dñe ꝓpl'o tuo ⁊ ꝯtinuis Coll. to. 3.
tribulationibꝫ laborantem ꝓpitius respi-
rare concede. Per dñm nostrum iesum christū

Videam⁹ si pau- Feria. iiij. Lectio. i.
peres sunt qui dicunt nos sumus iusti
Christus clamat · longe a salute mea
verba delictorum meorum. Sed adhuc dicāt
qui nolunt. Neq; auertit faciem suam a me · et
cum clamarem ad eum exaudiuit me. Ut quid
exaudiuit me? Ad quam rez. Tu autem domi-
ne miserere nostri.

Mpud te laus mea. Apud deum Lectio .ij.
posuit laudem suã. docuit non psumi i ho-
mine. adhuc dicant qđ volunt. Jam quidẽ ce-
perunt vri. cepit ppinquare ignis. Lectio .iij.
Non est qui se abscondat a calore ignis eⁱ⁹.
Sed adhuc dicant. z apud illum laudẽ viam
posuimꝰ. z nos non in nobis psumimꝰ. Dicant
adhuc in ecclesia magna pfitetor tibi. Jam hic
puto quia cepit interiora tangere. Ad bñ.aũ.
Rabbi quis peccauit hic aut parentes eiꝰ vt ce-
cus nasceret. rñdit ihesus. z dixit. neq; hic pecca-
uit. neq; parẽtes eius. sed vt manifestẽt opera
dei in illo. 8. ℟. Scuto circũ. Collecta.
Deus qui z iustis pmia merito. z peccato-
ribus per ieiuniũ veniã prebes. misereresupli-
cibus tuis. vt reatus nostri pfessio indulgenti
am valeat percipere delictoꝝ. Per. Ad mgt aũ
Dixi vobis iam z audistis lutum mihi posuit
Ateãt aures Coll'. ille qui dicitur ihesus. z
mie tue dñe precibus supplicantũ. z vt pe-
tentibus desiderata concedas. fac eos que tibi
placita sunt postulare. Per. Feria.v. Lectio.i.
Ecclesia magna quid est fratres: Nun
quid exigua pars orbis terrarum eccle
sia magna est: Ecclesia magna totus

orbis est. Modo si quis velit christo ꝓtradicē
dicit nobis. Tu dixisti: In ecclesia magna cō-
Ve ecclesia magna? Lect. ij. fitebor tibi.
Ad fructum affrice remansisti. totum mū-
dum perdidisti. Fudisti sanguinē pro tota: sed
inuasorē passus es. Ita nos dixim⁹ dño tāqꝫ
querētes: sciētes tamē quid dicturi? Ponam⁹
nos nescire quid dicat. Nōne nobis rñdet, T.
Viescite adhuc dico. vnde ne- Lectio. iij
mo dubitet. Expectem⁹ ergo q̄d dicturus
est. Jam ergo volebam pnūciare 7 nō admit-
tere hoīes aliud. aliq̄d interp̄tari cū dicat chri-
stus in ecclesia magna. 7 tu dicl q: ab extrema
parte mansit. 7 adhuc audent dicere. 7 nostra
ecclesia magna est. Ad bñ. añ. Cum audissent
turbe sermones iesu dicebāt hic est vere ꝓphe-
ta. alij dicebāt hic est christus. 6. Collect
Resta qm̄s ops de⁹: vt quos ieiunia vo-
tiua castigant ipsa quoqꝫ deuotio sancta letifi
cet: vt terrenis affectib⁹ mitigat⁹ facili⁹ celestia
capiam⁹. Per. Ad mḡt añ. Quidaz aūt ex iu
deis volebāt interficere iesuz sed nemo misit
Populi tui deus Coll' super illū man⁹. 8.
institutor 7 rector. pctā quib⁹ impugnat
expelle: vt semꝑ tibi placitus 7 tuo munimine

sit securus. Per dñm no Feria. vi. Lectio. i.

Nostis quale sacrificiũ? Norunt fideles vota que reddant corã timentibꝫ eũ. Nã sequit. Edent pauperes ⁊ saturabunt. Beati pauperes: quia ideo edunt vt saturentur. Qui Lec. ij.

Edunt enĩ pauperes. Qui enim diuites sunt non saturant quia non esuriunt. Comedant paupes. Inde erat piscator ille petrus. inde erat alius piscator iohãnes

Inde erat etiã ⁊ Le. iij. et iacobꝫ frat ipsi⁹. publican⁹ matthe⁹ de paupibꝫ. Ipsi erãt q̃ comederũt ⁊ saturati talia passa. qualia mãducauerũt. Ad bñ. añ. Lazarus amicus noster dormit eamus ⁊ a somno excitem⁹ eum. i. Coll.

Deus qui ineffabilibꝫ mundũ renouas sacramentis presta qm̃s: vt ecclesia tua eternis ꝓficiat institutꝫ. ⁊ temporalibꝫ non destituatur auxilijs. Per. Ad mgt añ. Dñe si hic fuisses lazarus non esset mortu⁹ ecce iam fetet q̃dridua

Ad qm̃s op̃s de Coll. nus ĩ monumẽto. i. us: vt qui infirmitatis nostre conscij d̃ tua pietate cõfidim⁹: sub tua semper ꝓtectiõe gaudeamus. Per. Sabbato. Lectio. i.

Genam suam dedit. passionem suaꝫ dedit. ille saturatur qui imitatur. Imita

ti sunt pauperes. Ipsi enī sic passi sunt: vt chri-
sti vestigia sequerentur. Tu autem dñe misere
Edunt pauperes. Sed Lectio.ij. re nostri.
quare pauperes? ⁊ laudabūt dñm. qui re-
quirunt eū. Diuites se laudant: pauperes deuz
laudant. Quare sunt pauperes? quia deū lau-
dant: vt dñm querant. Tu autem dñe miserē
Dominus est diuitie pauperū. Lectio .iij.
Ideo inanis est domus. vt cor plenum sit
diuitijs. diuites querant vnde arcam impleāt
pauperes querant vnde cor impleant. ⁊ cuz im
pleuerint. laudant dñz qui requirunt eum. Et
videte fratres quia vere pauperes sunt. cui⁹ rei
diuites sint. quia non in arca. non in horreo. nō
in apotheca. Tu autem dñe miserē nostri. Ad
bñ.añ. Ego sum lux mundi qui sequitur me nō
ambulat in tenebris sed habebit lumen vite di
Fiat dñe qm̄s per gratiam Coll'. cit dñs.i.
tuam fructuosus nostre deuotiōis affectus
quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia: si
tue sint placita pietati. Per. Sabbato añ dñi
Christus assi- cam passionis dñi Capl'm.
stens pontifex futuroꝝ bonoꝝ pampli⁹ et
perfectius tabernaculum non manufactum. id
est. non huius creationis neqꝫ per sanguinem

hircoꝝ aut vituloꝝ. sed per ꝓpriũ sanguinẽ in-
troiuit semel in sancta eterna redemptiõe inuẽ
ta. ℟. Multiplicati sũt. Hym̃. Hymnũ di
mus. ℣. Dederũt in escam meã fel. Et in siti.
Ad mg̃tañ. Ego sum qui testimoniũ perhi-
beo de meipso ⁊ testimoniũ perhibet de me qui
Quesumus omp̃s Coll. misit me pater. 8.
deus familiã tuã. ꝓpitius respice: vt te lar
giente regatur in corpore ⁊ te seruãte custodia-
tur in mente. Per. Inuitat. Hodie si vocez dñi
audieritis. Nolite obdurare corda vestra. p̃s.
Venite. ℣. Diuiserũt sibi vestimẽta mea. Et su-
per vestem meã miserũt sortem. Incipit Hie-
Erba Hie- remias ꝓpheta Lectio. i.
remie filij helchie de sacerdotib⁹ q̃ fue-
runt in anatoth in terra beniamin qđ
factũ est verbum dñi ad euz in diebꝫ iosie filij
amos regis iuda in tertio decimo ãno regni ei⁹
℟. Isti sunt dies q̃s obseruare debet tempo
ribus suis. Quartadecima die ad vesperũ pa-
sca dñi ẽ ⁊ in q̃ntadecima solẽnitatẽ celebrabit
altissimo dño. ℣. Locut⁹ est dñs ad moysen di
cens loquere filijs israel ⁊ dices ad eos. Quar.
Et factũ est in diebꝫ ioachim filij io- Le. ij.
sie reg iuda vsq̃ ad ꝯsumationẽ vndeci-

mi anni sedechie filij iosie reg iuda. vsq; ad tñs
migrationē hierusalē in mēse q̄nto. ℟. Mul-
tiplicati sunt q̄ tribulant me. ⁊ dicūt nō est sa-
lus ipsi in deo eius. Exurge dñe saluū me fac de
us meus. ℣. Qui tribulāt me exultabūt si mo-
tus fuero ego aūt in mīa tua speraui. Exurge.
ET factum est verbū dñi ad me di- Le. iij.
cens: Priusq̄ te formarē in vtero noui te.
et anteq̄ exires de vulua sanctificaui te. ⁊ pro-
phetam in gētib; dedi te. Et dixi: A. a. a. dñe
deus: ecce nescio loqui: quia puer ego sum. ℟.
Qui custodiebāt aīam meā ꝯsiliū fecerūt ī vnū
dicētes: Deus dereliquit eū ꝑseq̄mini ⁊ cōpre-
hendite eū q̄ nō est q̄ liberet eū de⁹ me⁹ ne elō
ger a me deus me⁹ in adiutoriū meū intende.
℣. Oēs inimici mei adūsum me cogitabāt mala
mihi verbum iniquū mādauerūt adūsum me
ET dixit dñs ad L. iiij. dicētes. Deus dere.
me. Noli dicere q̄ puer sum qm̄ ad oīa q̄
mittā te ibis. ⁊ vniūsa quecūq; mādauero tibi
loqueris. Ne timeas a facie eoꝝ quia tecū ego
sum vt eruam te dicit dñs. ℟. Adiutor ⁊ sus-
ceptor meus tu es dñe. ⁊ ī verbum tuū speraui.
Declinate a me maligni ⁊ scrutabor mādata dei
mei. ℣. Iniquos odio habui ⁊ le. tu. dile. Decli

In.ij.nº.x̄. Insurrexerũt in me testes iniqui. et mentita est iniquitas sibi. Lectio.v.

Misit dñs manũ suam ⁊ tetigit os meũ. Et dixit dñs ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super gentes. ⁊ super regna. vt euellas ⁊ destruas ⁊ dispdas ⁊ dissipes ⁊ edifices ⁊ plantes. ℟. Deus meus es tu ne discedas a me. Qm̃ tribulatio ꝓxima est et non est qui adiuuet. ℣. Tu autem dñe ne elongaueris auxiliũ tuũ a me ad defensionẽ meã cõ

Et factũ est Lect.vi. spice. Qm̃ tribulatio. verbũ dñi ad me dicens: Quid tu vides Hieremia? Et dixi virgam vigilantẽ ego video. Et dixit dñs ad me: Bene vidisti: qꝛ vigilabo ego super x̄bo meo vt faciã illud. ℟. Ne perdas cũ impijs deus aĩam meam ⁊ cuꝫ viris sanguinũ vitam meaꝫ. Redime me dñe. ℣. Ne tradiderꝭ me in aĩas tribulantiũ me qm̃ insurrexerũt in me testes iniq̃. Redime. Lectio.vij.

Et factũ est verbũ dñi secũdo ad me dicẽs Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego video: ⁊ faciẽ eius a facie aq̃lonis. T. ℟. Deus meus eripe me de mãu pctõrꝭ ⁊ d̃ manu ꝯtra legẽ agẽtꝭ ⁊ iniq̃. Qm̃ tu es patientia mea. ℣. Deus ne elongerꝭ a me deus meus ĩ au-

xilium meum respice. Qm̄ tu es pa. Lect. viij.

ET dixit dn̄s ad me. Ab aquilone p̄ande
tur oē malum super oēs habitatores terre
qr ecce ego ꝯuocabo oēs cog̃tiōes regnoꝝ aq̄-
lonis dicit dn̄s. ⁊ venient ⁊ ponet vnusq̄sq̄ so
lium suū in introitu portarum hierusalem ⁊ sup̄
oēs muros eius in circūitu. ⁊ super vrbes iuda.
℟. Tota die ꝯtristatus ingrediebar dn̄e qm̄
anima mea repleta est illusionib⁹. Et vim facie
bant qui querebāt aīam meā. ℣. Amici mei et
ꝓximi mei aduersum me appropinq̄uerunt et
steterunt. Et vim. Ad cc. an̄. Ego gloriam me-
am nō quero est qui querat ⁊ iudicet. 8. ℣. Ne
perdas cum impijs deus animā meam. Et cū vi.

IN illo tp̄e. Dicebat Scd̄m Johan.
iesus turb̄ iudeoꝝ ⁊ p̄ncipib⁹ sacerdo
tum Quis ex vob̄ arguet me de pec-
cato? Si veritatē dico: quare vos nō creditis
mihi? Qui ē ex deo. v̄ba dei audit. Propterea
vos nō audit̄: qr ex deo nō estis. Et rei. Dme.

PEnsate lec. eius. beati Gregi. pape. L. ix.
frēs charissimi mā̄suetudinē dei. Rela xa-
re pctā venēat ⁊ dicebat. Quis ex vob̄ arguet
me d̄ pctō? Nō dedig̃t ex rōne oñdē se pctōrē
n̄ eē q̄ ex v̄tute dīnitat̄ poꝫat pctōres iustificare

℟. Ne auertas faciez tuã a puero tuo dñe. Qm̃
tribulor velociter exaudi me. ℣. Intende ani-
me mee ⁊ libera eam propt̃ inimicos meos eri-
Terribile est valde qd̃ Lect. x. pe me. Qm̃.
sequitur. Qui est ex deo verba dei audit.
Propterea vos non audit: quia ex deo nõ est.
Si enĩ ipse x̃ba dei audit qui est ex deo ⁊ au-
dire verba dei non potest qui ex illo nõ est. in-
terroget se vnusq̃sq̃ si x̃ba dei in aure cordis
percipit ⁊ intelligit vñ sit. ℟. In ꝓximo est tri
bulatio mea dñe ⁊ non est q̃ adiuuet vt fodiant
manus meas ⁊ pedes meos libera me d̃ ore leo
nis. Ut enarrez nomẽ tuũ fratrib⁹ meis. ℣. Erue
a framea deus animã meã ⁊ de manu canis vni.
Celestem Lec. xi. cam meam. Ut enarrem.
patriaz veritas desiderare iubet carnis de
sideria conteri. mundi gloriam declinare. alie-
na non appetẽ. ꝓpria largiri. Penset ergo apud
se vnusquisq̃ vestrum si hec vox dei in cordis
eius aure conualuit ⁊ quia iam ex deo sit cog̃-
scit. Tu autem do. mi. no. ℟. In te iactat⁹ suz
ex vtero de ventre matris mee de⁹ me⁹ es tu ne
discedas a me. Qm̃ tribulatio ꝓxima est ⁊ nõ
est q̃ adiuuet. ℣. Salua me ex ore leõis ⁊ a cor-
nibus vnicorniũ humilitatem meam. Qm̃ tri.

Sunt nõnulli qui precepta dei Lectio.xij.
nec aure corporis percipe dignant. Et sunt
nõnulli qui hec quidem corporis aure percipiũt
sed nullo ea mentis desiderio complectunt. Et
sunt nõnulli qui libenter verba dei percipiunt
ita vt etiam in fletibus compungant. sed post
lachrymarũ tempus ad iniquitatẽ redeũt. Hi
profecto verba dei non audiũt quia exercere ĩ
opere ꝯtemnũt. ℟. Pacifice loquebant mihi
inimici mei ⁊ ĩ ira molesti erant mihi. Uidisti
dñe ne sileas ne discedas a me. ℣. Ego autem
cum mihi molesti essent induebã me cilicio. Ui

In illo tempore. Scdm Mattheum.
Dicebat iesus turb iudeoꝝ ⁊ pncipibꝫ
sacerdotũ. Quis ex vob arguet me d
peccato? Si veritatẽ dico. quare vos non cre-
ditis mihi? Qui est ex deo. verba dei audit.
Propterea vos nõ audit: qꝛ ex deo non estis.
Rñderẽt igitur iudei. ⁊ dixerũt ei. Nõne bene-
dicimus nos qꝛ samaritanꝰ es tu ⁊ demonium
habes? Rñdit iesus. Ego demoniũ nõ habeo:
sed honorifico patrẽ meũ. ⁊ vos inhonorastis
me. Ego nõ quero gloriam meã: est q̃ qui que
rat ⁊ iudicet. Amẽ amẽ dico vob: si q̃s sermo-
nem meũ seruauerit: mortẽ nõ videbit in eter-

num. Dixerũt ergo iudei. Nũc cognouim⁹ + qꝛ
demoniũ habes? Abraã mortu⁹ est ⁊ ꝓphete. et
tu dicis + si quis sermonẽ meũ seruauerit mortẽ
non gustabit inetnũ. Nunq̃d tu maior es pa-
tre nostro abraam. qui mortuus est? Et ꝓphete
mortui sunt. Quem teipsum facis? Rñdit iesus
Si ego glorifico meipsum. gloria mea nihil ẽ.
Est pater me⁹ qui glorificat me. quẽ vos dicit
quia deus noster est. ⁊ nõ cognouistis eũ. Ego
autẽ noui eum. Et si dixero qꝛ non scio eũ: ero
similis vobis mẽdax. Sed scio eũ + ⁊ sermonez
eius seruo. Abraam pater vester exultauit vt
videret diem meũ + ⁊ vidit ⁊ gauisus est. Dixe
rũt ergo iudei ad eũ. Quinq̃ginta annos non-
dum habes ⁊ abraam vidisti; Dicit eis iesus.
Amen amen dico vob̃: anteq̃ꝫ abraam fieret
ego sum. Tulerũt ergo lapides iudei: vt iace-
rent in eũ. Jesus aũt abscõdit se ⁊ exiuit de tẽ-
plo. Collecta. Quesum⁹ op̃s d̃s. In lau. añ.
Uide dñe afflictionẽ meam qm̃ erectus est ini
micus me⁹. 8. Capl'm. Bñdictio ⁊ claritas. ℟
Erue a framea d̃s aĩaz meã. Et d̃ mãu canis vni
cam meã. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo a vi-
ro iniquo libera me. Et de ma. ℣. Hõ pad mee
in q̃ sperabã. Ampl' + adũsuz me supplantatio.

Ad bñ.añ. Ego demoniū non habeo sed hono
rifico patrē meū dicit dñs. 8.Coll. Quesumus
ops deus. Ad.i.añ. Abraam pater vr exulta-
uit vt videret diē meū. vidit z gauisus ē. 2.Ad
iij.añ. Judicasti dñe causam aīe mee defensor
vite mee dñe deus meus. 7.Capl'm. Christus
assistens pont'. ℣. Diuiserūt sibi vestimēta mea
Coll'. Quesum' ops ds. Ad.vi.añ. Populo
meus q̄d feci tibi aut quid molest' fui respon-
Ere languores nr̄os ipse Cap. de mihi. 7
tulit z dolores nr̄os ipse portauit. z nos pu
tauim' eum quasi leprosum z pcussum a deo et
būliatū. ipse autem vulnerat' est ꝓpter iniqui
tates nr̄as. attrit' est ꝓpter scelera nr̄a. ℣. In-
Eus q̄ pro nob Coll'. surrexerūt in me te.
filiū tuū crucis patibulū subire voluisti:
vt inimici a nobis expellēs potestatem. ꝓcede
nobis famul' tuis vt resurrectiōis gl̄az ꝓsequā
Per e. Ad.ix.añ. Numq̄d reddit pro bono ma
lū q: foderūt foueā aīe mee. 7.Capl'm.
Blatus est q: ipse voluit. z nō aperuit os
suuz. sicut ouis ad occisionē duct' est. quasi ag
nus coram tondente se obmutuit. z nō aperuit os
suū. ℣. Ne pdas cū impijs deus. Collecta.
Espice q̄s dñe super hanc familiam tuam

pro qua dñs noster iesus christ⁹ non dubita-
uit manibus tradi nocentiū. ⁊ cruc[ſ] subire tor-
mentum. Per e. Ad vs̄ R. De ore leonis libe
ra me dñe. Et a cornib⁹ vnicorniū humilitatez
meam. ℣. Erue a framea deus aīam meam ⁊ d̄
manu canis vnicam meā. Et a cor. ℣. Dederūt
in escam meam fel. Ad mgt̄ añ. Tulerunt la-
pides iudei vt iacerēt in iesuz. iesus aūt abscō-
dit se ⁊ exiuit de templo. i. Priuatis diebus
vsq; ad vigiliam pasce Inuitat. Adorem⁹ do
minū. Qui nos redemit per crucem. p̄s. Veni-
te. ℣. Diuiserūt sibi vestimēta mea. Lectio. i.
Videte verbū dñi. Nunquid solitudo
factus sum israeli aut terra serotina?
Quare ergo dixit populus me⁹ reces
simus. non veniem⁹ vltra ad te? Nunq̄d obli-
uiscetur ꝟgo ornamēti sui. aut sponsa fascie pec-
toralis sui? Populus ꝟo meus oblitus est mei
Quid niter Lect. ij. diebus innūeris. Tu.
ostendere bonā vitā tuā ad quēdā dilecti-
one? Que insup̄ ⁊ malicias tuas docuisti vias
tuas. ⁊ in alis tuis inuētus est sanguis aīarum
Ec dic̄ dñs. Le. iij. pauperū ⁊ innocentū.
Ego iudicio ꝯtendā tecū. Eo q̄d dixeris
nō peccaui. Q̄r vilis es facta nimis iterās vias

tuas ⁊ ab egypto ꝯfunderis·sicut ꝯfusa es ab
Christus factus In.ij.nº Capl̄m assur. T.
est pro nobis obediēs patri vsq; ad mor-
tem:mortem autē crucis. ℣. Insurrexerūt ī me
Perpetua qm̄s dñe pace custodi: Collect.
quos ꝑ lignū sancte crucis redimere dig-
natus es. Qui viuis. In laudibꝫ. Capitulum.
Christus semel oblatus est ad multoꝝ ex
baurienda peccata·secūdo sine peccato ap
parebit expectantibꝫ se in salutem. ℟. Erue a
framea. ℣. Dederūt in escam. Ad bñ. añ. In
die magno festiuitat] stabat iesus ⁊ clamabat
dicens si q̄s sitit veniat ad me ⁊ bibat. 8. Coll.
Sanctifica qm̄s dñe nostra ieiunia ⁊ cūcta
rum nobis ꝓpitius indulgentiā largire cul
parum. Per dñm nostrum. Ad.iij. Capituluz
Corpus meū dedi ꝑcutientibꝫ ⁊ genas me
as vellentibꝫ·faciē meā nō auerti ab incre
pantibus ⁊ ꝯspuentibus in me. ℣. Diuiserunt
Collecta. Sanctifica qm̄s dñe. Ad.vi. Capl̄z
Domine deus auxiliator meꝰ ideo nō sum
ꝯfusus·ideo posui faciē meā vt petraz du
rissimā ⁊ scio qm̄ nō ꝯfundar. Collecta.
Omnipotēs d̄s mīaz tuā nob̄ placatꝰ impē
de:vt q̄ ꝯtemnēdo culpam incurrimꝰ:con

fitendo veniam consequam̃. Ad.ix.Capitulũ.

Q autem dñe sabaoth qui iudicas iuste
et probas renes ⁊ corda: videam vltionẽ
tuam ex eis tibi enim reuelaui causam meã do

Deus cui ꝓpriũ est Collect. mine deus meus
misereri semper ⁊ parcere. suscipe deprecatio-
nẽ nostram. ⁊ quos delictoꝝ catena ꝯstrin-
git miseratio tue pietat absoluat. Per. Ad vs̃

Gradidit in mortẽ animã suam ⁊ Capl'm.
cũ scelerat reputat⁹ ẽ ⁊ ipse peccatũ mltoꝝ
tulit. ⁊ pro transgressoribꝫ rogauit vt non per-
irent. Ad mg̃t añ. Qui sitit veniat ⁊ bibat ⁊ d̃

Q ventre eius fluent aque viue. 7.Collecta.
A qm̃s dñe populo tuo salutem mentis ⁊
corporis. vt bonis operibus inherẽdo. tua sem-
per mereatur protectione defendi. Per. Feria

Nam ⁊ ab ista egredier iij. Lectio.j.
et manus tue erunt super caput tuũ. q̃-
niam contriuit dñs ꝯfidentiam tuaꝫ.
et nihil habebis prosperũ. Vulgo dicitur. Si
dimiserit vir vxorem suam ⁊ recedens ab eo
duxerit virum alterum. Nunquid reuertetur

Nunquid non pollu- Lec.ij. ad eum vltra.
ta ⁊ contaminata erit mulier illa. Tu autẽ
fornicata es cum amatoribus multis. tamen re-

uertere ad me dicit dñs ⁊ ego suscipiam te. Le
ua oculos tuos in directum ⁊ vide vbi nũc ꝓ-
strata sis. Tu autem dñe miserere nostri. L. iij.

ET dixit dñs ad me. Vade clama sermões
istos contra aquilonem ⁊ dices: Reuerte
re aduersatrix israel. dicit dñs. ⁊ non auertam
faciem meam a vobis. quia sanctꝰ ego sum di-
cit dñs ⁊ non irascar imperpetuũ. Tamen scito
iniquitatem tuam quia dñm deum tuũ preua-
ricata es: ⁊ dispersisti vias tuas alienis. sub oĩ
ligno frondoso. ⁊ vocem meaꝫ non audisti ait
dñs. Tu autẽ dñe miserere nostri. Ad bñ. añ.
Uos ascendite ad diem festum hunc ego non as-
cendam quia tempus meuꝫ nondũ aduenit. i.

NOstra tibi qm̃s dñe sint accepta Collect.
ieiunia: q̃ nos ⁊ expiãdo gr̃a tua dig̃s effi
ciãt. ⁊ ad remedia ꝑducãt et̃na. ꝑ. Ad mg̃t añ.
Quidã aũt iudei dicebãt qꝛ bonꝰ ẽ alij ãt dice-

DA nob̃ q̃s Coll. bãt nõ sꝫ seduc̃ turbas. i.
dñe ꝑseuerãtẽ in tua volũtate famulatũ.
vt in diebus nostris ⁊ merito ⁊ numero popu
lus tibi seruiens augeatur. Per. Feria. iiij. L. i.

CONuũtimi filij reũtẽtes dic̃ dñs qꝛ ego
vir vester. Et assumã vos vnũ d̃ ciui-
tate. ⁊ duos d̃ cog̃tiõe ⁊ introducam

vos ĩ siõ. Et dabo vob̃ pastorẽ iux̃ cor meũ. ⁊
pascet vos scientia ⁊ doctrina. Tu au. Lect. ij.

Quoq; multiplicati fueritis ⁊ creueritis in
terram in diebꝫ illis ait dñs. non dicẽt vl
tra arca testamenti dñi. neq; ascẽdet super cor
neq; recordabunt̃ illius. nec visitabit̃. nec fiet
vltra. In tempore illo vocabũt hierusalẽ soliũ
dñi. ⁊ congregabũt̃ ad eam omẽs gentes ĩ no-
mine dñi in hierusalem ⁊ ambulabũt post pra-
uitatem cordis sui pessimi. Tu autem. Lect. iij.

In diebus illis ibit terra aquilonis ad ter
ram quam dedi patribus vestris. Ego au
tem dixi: Qm̃ ponam te in filijs ⁊ tribuam ti-
bi terram ⁊ hereditatem p̃claram. exercituũ gẽ-
tium. ⁊ dixi: Patrem vocabis me. ⁊ post me in
gredi nõ cessabis. Sed quõ si ꝯtemnat muli-
er amatorem suũ. sic ꝯtempsit me domus israel
dicit dñs. vox in vijs audita est ploratꝰ ⁊ vlu
latus filioꝝ israel. qm̃ iniquã fecerũt viã suam.
obliti sunt dñi dei sui. Ad bñ. añ. Oues mee
vocẽ meam audiũt. ⁊ ego dñs agnosco eas. 7.

Sanctificato h̃ ieiunio deꝰ tuoꝝ cor- Coll.
da fideliũ miserator illustra: ⁊ quibꝫ deuo
tionis prestas affectum p̃be supplicantibꝫ piuꝫ
benignus auditũ. Per. Ad mgt añ. Multa bo

na opera operatus sum vobis propter qd opus
A Desto suppli Coll. vultis me occidere. 7.
cationibus nostris ops deus. 7 quibꝫ sidu
ciam sperande pietatꝭ indulges: ꝯsuete mie tri
bue benignus effectum. Per. Feria. v. Lectꝭ. i.
Q Onuertimini filij reuertentes 7 sanabo
ꝯtritiones vestras. Ecce eni nos veni
mus ad te: Tu eni es dns deus noster
Vere mendaces erant colles multitudo mon
tium. vere ter in dño deo nostro salus israel. T
Q Onfusio comedit laborē patrū Lectio. ij.
nostroꝝ ab adolescētia nostra. greges eo
rum 7 armenta eorum. filios eoꝝ. 7 filias earū
dormiemus in ꝯfusione nr̄a. 7 operiet nos igno
minia nostra. qm̄ dño deo nostro peccauimus
nos. 7 patres nostri ab adolescētia nostra vsqꝫ
ad hanc diem. 7 non audiuimꝰ vocem dñi dei
S I conuerteris israel ait dns L. iij. nostri.
ad me ꝯuertere. Si abstuleris offendicula
tua a facie mea nō cōmoueberꝭ. Et iurabis vi
uit dns in veritate. 7 iudicio 7 in iusticia. Et be
nedicent eum gentes. Ipsumqꝫ gentes lauda
bunt. Ad bn̄. an̄. Quid molesti estis huic mu
lieri opus eni bonū opata ē in me. i. Colle.
P Resta q̄s ops ds: vt dignitas ꝯditionis
k

hũane p ĩmoderãtiã sauciata· medicinalis psi-
monie studio reformet. Per. Ad mgt añ. Mit
tens hec mulier ĩ corp⁹ meũ hoc vnguẽtũ ad se
Esto dñe ꝓpiti Coll. peliendũ me fecit. i.
Eus plebi tue vt que tibi nõ placẽt respuẽ-
tes tuoꝝ poti⁹ repleant delectatiõibꝫ mãdato
rum. Per do. Feria .vi. Lectio. i.
Hec dicit dñs: Cõuertimĩ filij reũtẽtes
et sanabo aũsiões vr̃as. Ecce nos veni
mus ad te. Tu enĩ es dñs deus nr̃. Vere mẽda
ces erãt colles: multitudo montiũ. Vere ĩ dño
Hec dicit dñs vi- L. ij. deo nr̃o salus israel
ro iuda ⁊ habitantibꝫ hierusalẽ. Nouate
vobis nouale ⁊ nolite serere sup spinas. Circũ
cidimini dño: ⁊ auferte preputia cordiũ vr̃oꝝ·
viri iuda ⁊ habitatores hierusalẽ· ne forte egre
diatur vt ignis indigtio mea· ⁊ succẽdat· ⁊ nõ
sit q̃ extinguat· ꝓpt malũ cogitationũ vr̃aruꝫ.
Annũciate ĩ iuda ⁊ ĩ hierusalẽ· ⁊ au- Lec. iij
ditũ facite. Lo q̃mini ⁊ canite tuba in terra
clamate fortit ⁊ dicite. Cõgregamĩ ⁊ ingredia
mur vrbes munitas. Ad bñ. añ. Appropinqua-
bat aũt dies festus ⁊ querebãt p̃ncipes sacer
dotũ quõ iesũ interficerẽt timebãt v̄o ple
Ordibꝫ nr̃is dñe benign⁹ in- Coll. bẽ. i.

funde: vt pctā nr̄a castigatiōe volūtaria cohi-
bētes. tpalit' poti⁹ macerem̄. q̄ supplicijs deputemur eternis. Per. Ad mgt an̄. Principes sacerdotū ꝯciliū fecerūt vt iesum occiderēt dicebāt autem non in die festo ne forte tumult⁹ fieret ī

Concede q̄s op̄s d̄s: vt q̄ Coll'. populo. i. ꝓtectiōis tue gr̄az querim⁹ + liberati a mal' oīb⁹ secura t' mēte seruiam⁹. p. Sabbato L. ī.

Leuate signū in siō + ꝯfortami nolite stare: q̄ malum ego adduco ab aq̄lone. ⁊ ꝯtritionē magnā. ait dn̄s. Ascēdet leo de cubili suo: p̄do gētiū se leuauit. Lec. ij.

Hec dic̄ dn̄s. Egressus ē predo gētiū d' loco suo: vt ponat t'rā suā in desolationē. Ciuitates tue vastabūt': remanētes absq̄ habitatore Sup h̄ accīgite vos cilitijs + plāgite ⁊ vlulate q̄ n̄ est aūsa ira furor dn̄i a vob'. Lec. iij.

In tpe illo dicet' ꝓp'lo huic ⁊ hierusalē. Vētus vrens ī vijs q̄ sunt ī deſto. vie filie ꝓp'li mei + nō aduētilandū ⁊ ad purgādū. Spūs plen⁹ ex his veniet m̄. Ad bn̄. an̄. Pater iuste mūd⁹ te nō cog̊uit ego āt ag̊ui te q̄ tu me misisti. 4.

Proficiat qm̄s dn̄e plebs t' dicata. Colle. pie d'uotiōis affectu: vt sacr' actiōib⁹ erudita + q̄to maiestati tue fit g̃tior tāto donis po

tioribꝫ augeat. Per. In vigila pal. ad vs cap.
Hoc sentite in vobis qd ⁊ in christo iesu: q̄
cū in forma dei esset n̄ rapinā arbitrat⁹ est
esse se equalem deo. sed semetipsum exinani-
uit formam serui accipiens. in similitudinē ho-
minū fact⁹: ⁊ habitu inuent⁹ vt homo. ℟. Cir
cumdederūt me viri mēdaces sine causa flagel-
lis ciciderunt me. Sed tu dn̄e defensor vindi-
ca me. ℣. Qm̄ tribulatio proxima ē ⁊ nō est q̄
adiuuet. Sed tu. Hymnus. Magnū salut. ℣.
Dederūt in escam meam fel. Ad mgt an̄. Cla
rifica me pater apud temetipsuꝫ claritate quā
habui prius q̄ꝫ mūdus fieret. i. Collecta.
Omnipotēs sempit'ne deus: qui hūano ge-
neri ad imitandū hūilitat̄ exēplū saluatorē no
strū carnē sumē ⁊ crucē subire fecisti: ꝯcede ꝓpi
tius. vt ⁊ patiētie ipsi⁹ hr̄e documēta ⁊ resurre-
ctionis ꝯsortia meream̄. Per. Dn̄ica i pal. In
uitat. Ipsi v'o nō cognouerūt vias meas quib⁹
iuraui in ira mea si introibūt in requiē meam
ps. Venite. Sermo beati Maximi epi. L. i.
Psalmi vicesimi p̄mi q̄ lect⁹ est seriē de
cursuri. diligent' pri⁹ debem⁹ intendē
q̄d i sup̄sp̄tiōe ꝯtineat: vt cognita ei⁹
origine. intelligētiā ipsi⁹ facili⁹ ꝯseq̄m̄. ⁊ mani

festato capite·possint mēbra rectius distribui.
Inscribit enī ita. In fine ꝓ susceptiōe matutīa
psalmus ipsi dauid. ℟. In die q̄ inuocaui te
dñe dixi noli timē. Iudicasti causaꝫ meā ⁊ li-
berasti me deus meus. ℣. In die tribulationis
mee clamaui ad te·qꝛ exaudisti me. Iudi. L.ij.

NIsi fallor susceptio matutina solis ortum
semp anteuenit: ⁊ ꝑusq̄ꝫ orbē radioꝝ·clar⁹
splendor illuminet: matutinū·noctiū tenebris
terminū ponit·ac resoluta sensim caliginū ceci-
tate·rebꝫ cunctꝫ facies quedā: ac lumē infundit·
et cū veluti sub vna materie tenebrarū mūdus
in ꝯfusione iacuerit·intueniēte matutino diu-
sa specierū varietate distinguit: h⁹ est cū oīa ce-
ca fuerint·oculi oīum repāt. ℟. Frēs mei elō-
gauerūt a me ⁊ noti mei. Quasi alieni recesserūt
a me. ℣. Amici mei ⁊ ꝓximi mei. Quasi. L.iij.

NOx quodāmodo aufert oculos mūdo·au-
rora restituit: atqꝫ ita ante matutina susce-
ptiōe ꝑfruim̄: vt gloriosi⁹ postmodū solis splē-
dore potiamur. ℟. Attēde dñe ad me ⁊ audi vo-
ces adūsarioꝝ meoꝝ. Nunq̄d reddit ꝓ bono ma-
lū qꝛ foderūt foueā aīe mee. ℣. Hō pacꝫ mee ī
q̄ sp̄abā ampliauit adūsuꝫ me subplātationem.
Nūquid redditur pro bono malū. Lectio.iiij.

Poniã sicut dic̃ apl's. Lex spiritalis ẽ. et
spiritalibꝫ spiritalia comparanda sũt. solez
hic iusticie arbitror designari. hoc ẽ christũ dñm.
qui nob̃ ignorãtie tenebris ⁊ pctõꝝ cecitate sb̃
mersis. celestis doctrine sue lumẽ infudit: ⁊ q̃s ñ
habebam⁹ oculos cordis inseruit. ℟. Saluuz
me fac deus qm̃ intrauerẽt aque vsqꝫ ad aĩaz me-
am ne aũtas faciẽ tuã a me. Qm̃ tribulor velo
citer exaudi me. ℣. Intẽde aĩe mee ⁊ libera eaz
propt̃ inimicos meos eripe me dñe. Qm̃ tri. L.v

Domin⁹ itaqꝫ christ⁹ velut radios q̃dam-
modo apl'os suos misit. q̃ nos de nocte te
terrime deliquẽtie liberarẽt ⁊ paulatim resolu
tis ĩ nob̃ tenebris pctõꝝ matutina susceptiõe
ꝯsuescẽnt. vt ꝑfecti facili⁹ possem⁹ tolerare solis
ardorẽ. h̃ est vt ꝑmũ nos ꝑcept̃ simplicioribus
erudirẽt. q̃ capatiores efficerẽt celestiũ secreto-
rum. ℟. Noli esse m̃ dñe alien⁹ ꝑce mihi ĩ die
mala ꝯfundãt̃ oẽs q̃ me ꝑsequũt̃ Et ñ ꝯfundar
ego. ℣. Confundãt̃ oẽs ĩimici mei. Et ñ. L.vi.

Domini christi sol' iusticie matutino pctõꝝ
caligo tota ꝑimit̃. sic̃ ipse ꝓpha ait: ex ꝑso
na dñi. Interficiebã in matutino oẽs pctõres
terre. h̃ est oriẽte sole iusticie ĩ nob̃ q̃ habitacu-
lũ dei sum⁹. oĩs cogitatio iniq̃ sb̃uertit̃. ℟. In
gredien te dño in sanctã ciuitatẽ hebreoꝝ pue

ri resurrectionē vite ꝓnūciantes. Cū ramis pal
marū osanna clamabāt in excelsis. ℣. Cū audis
set populus qꝛ iesus venit hierosolymā exierūt
Totus aūt hic psalm⁹ L. vij. obuiā ei. Cū.
digest⁹ est ex ꝑsona dñi saluatoris. quip
pe cū plura de eo ī nouo testō sint posita. Dicit
itaq; Deus de⁹ me⁹ respice ī me ⁊ reliq̄. Qua
re assumpti hoīs agit causaꝫ. vt introgare q̄dā
modo videat̄ dicēs: Deus oīuꝫ q̄ es de⁹ meus
cur me dereliquisti? Nihil enī mihi ꝯsci⁹ sum.
℟. Dñs mecū est tanq̄ꝫ bellator fortꝫ propterea
ꝑsecuti sunt me ⁊ intelligē nō potuerūt dñe pro
bans renes ⁊ corda. Tibi reuelaui cām meam.
℣. Tu āt dñe sobaoth q̄ iudicas iuste ⁊ ꝓbas
Scdm ꝓpham Le. viij. renes ⁊ corda. Ti
christ⁹ nesciebat pctm̄. nec erat dol⁹ ī ore
ei⁹. Hec āt dic̄: vt māifestaret ꝓpt̄ nos se eē de
relictū. q̄ꝛ pctā portabat. ac vidētes discerem⁹
⁊ nos ꝑ ipso sctō et iusto mori cū ꝑ pctōribꝫ il
le moreret. ℟. Opprobriū fact⁹ sum nimis īī
mic̄ meis vider̄t me ⁊ mouer̄t capita sua. Adiu
ua me dñe ds meus. ℣. Locuti sūt adūsū me lin
gua dolosa ⁊ ꝑmōib⁹ odij circūdederūt me. Ad.
Ad cc̄. aīī. Osanna filio dauid be. q̄ ve. ī no. do.
rex isrl̄ osanna ī excelsis. 7. ℣. Ne ꝑdas cum.

In illo tpe. Cum Scdm Mattheum.
appropinquasset iesus hierosolymis ⁊
venisset bethfage ad mōtē oliueti: tūc
misit duos discipulos suos dicens eis: Ite in
castellum qd contra vos est: ⁊ statim inuenietis
asinam alligatā ⁊ pullū cum ea. Soluite ⁊ ad-
ducite mihi. Et reliq̄. Omel. vene. Be. ps. Lix

Mediator dei ⁊ hominū homo christ⁹ iesus
qui pro hūani generis salute passurus de
celo descēderat ad terras. appropinq̄nte hora
passionis eiusdē. appropinq̄re voluit loco pas
sionis: vt etiam per hoc claresceret. q: nō inuit⁹
sed sponte pateret. R. Contumelias ⁊ terro-
res passus sum ab eis qui erant pacifici mei ⁊ cu
stodientes latus meū dicētes decipiam⁹ eū ⁊ p̄
ualeam⁹ illi sed tu dñe mecū es tanq̄z bellator
fortis cadent in opprobriū sempiternū ⁊ videā
vindictaz in eis. Quia tibi reuelaui causaz me-
am. V. Judica dñe cām aīe mee defensor vite

In asino venire ⁊ a turb̄ Lx. mee. Quia
rex appellari ⁊ laudari voluit: vt etiaz p̄ h̄
eruditus q̄sq̄z cognosceret ipsuz esse christum.
quē sic illo venturū. ꝓphia olim p̄missa sig̃ue-
rat. R. De⁹ isrl̄ ꝓpt̄ te sustinui improperium
op̄uit reuerētia faciē meā ex̄ne⁹ fact⁹ sum frib⁹

meis ⁊ hospes filijs matris mee. Qm̄ zelus dom⁹
tue cōedit me. ℣. Im ꝓperia īproperātiū tibi
Ante q̄nq̄ Lec. xi. ceciderūt sup̄ me. Qm̄.
dies pasce dn̄s nr̄ venire voluit. sic ex io-
hannis euāgelio didicim⁹: vt etiaz p̄ h̄ oñdēt
se esse agnū immaculatū q̄ pctā tollēt mūdi. ℟.
Animā meā dilectā tradidi ī man⁹ iniq̄ꝝ ⁊ fa-
cta est m̄ hereditas mea sic leo ī silua dedit cō
tra me vocē ad ūsari⁹ dicēs ꝯgregamī ⁊ ꝓpera
te ad deuorādū illū. posuerūt me in desertum
solitudinis ⁊ luxit sup̄ me oīs t̄ra. Quia nō est
inuent⁹ q̄ me agnoscēt ⁊ facēt bn̄. ℣. Pastores
multi demoliti sunt vineā meā ꝯculcauerunt
Agnus pa- L. xij. partē meā. Quia nō est.
scalis cui⁹ immolatiōe ꝓpl's isrl' est ab egy-
ptia seruitute liberatus. añ q̄nq̄ dies pasce. id
est. decima domū inferri ⁊ ipso die pasce. id est
q̄rta decima luna ad vesp̄um. iussus ē īmolari:
significās eū. q̄ nos sanguīe suo erat redēptur⁹
Añ q̄nq̄ dies pasce. id est. hodierno die mag̊
p̄cedētiū sequētiūq̄ ꝓpl'oꝝ gaudio ac laudati-
one deduct⁹ venit ī tēplū dei ⁊ erat q̄tidie docēs
in tēplo. ℟. Insurrexerūt ī me viri iniq̄ absq̄
mīa q̄sierūt me interficē ⁊ nō pep̄cerūt ī faciē meā
spuere ⁊ lāceis suis vulnerauerūt me ⁊ ꝯcussa sūt

oīa ossa mea. Ego āt estimat⁹ suz tanq̄z mortu⁹
sup t̄rā. ℣. Et dederūt ī escā meā fel ⁊ ī siti mea
potauerūt me aceto. Ego. Scd̄m Matthæum.

IN.i.t. Cū appropinq̄sset iesus hieroso
lymis ⁊ venisset bethfage ad mōtē oli
ueti: tūc misit duos discipl'os suos di
cens eis: Ite ī castellū qd̄ ꝯ vos ē: ⁊ statim īue
niet asinā alligatā: ⁊ pullū cū ea. Soluite ⁊ ad
ducite m̄. Et si q̄s vob̄ aliq̄d dixerit: dicite q̄
dn̄s his opus hz. ⁊ ꝯfestim dimittet eos. Hoc
aūt totū factū est: vt adimpleret̄ qd̄ dictuz est
ꝑ ꝓph̄az dicētē: Dicite filie siō. Ecce rex tu⁹ ve
nit t̄ māsuet⁹. sedēs sup asinā ⁊ pullū. filiū sb̄iu
galis. Eūtes āt discipuli: fecerūt sic p̄cepit illis
iesus. Et adduxerūt asinā ⁊ pullū: ⁊ imposuer̄t
sup eos vestim̄ta sua. ⁊ eū desup sedē fecerunt.
Plurima āt turba strauerūt vestim̄ta sua ī via.
Alij aūt cedebāt ramos de arboribꝫ: ⁊ sterne
bāt ī via. Turbe āt q̄ precedebant. ⁊ q̄ seq̄bant̄
clamabāt dicētes: Osanna filio dauid: bn̄di
ctus q̄ venit ī noīe dn̄i. Coll'. Ops sempit'. ds.
In lau. an. Dn̄s ds auxiliator me⁹ ⁊ iō nō sum
ꝯfusus. 2. Cap. Bn̄di. ⁊ cla. ℟. Principes ꝑse
cuti sunt me g̃t̄ ⁊ a v̄b̄ tuis formidauit cor meū
Letabor ego sup eloq̄a tua. ℣. Quasi q̄ īuenit

spolia mlta. Le. x. Hō pad. Ad bñ. añ. Turba
multa q̄ ꝯue ad diē festū clamabat dño bñdi-
ctus q̄ vēit ī no do osanna ī excelsis. 4. Collec.
Ops sempi. de⁹. Ad. ī. añ. Pueri hebreoꝝ tol-
ra oli obuia do cla ⁊ di osan in excel. i. Ad
iij. añ. Pueri heb vest pster in via ⁊ cla dicē
osan fi da bñ q̄ ve in no do i. Cap. Hoc sen
tite. ꝟ. Diuise si. Coll. Ops sem. d. q̄. Ad. vi.
añ. Inuocabo nom̄ tuū dñe ne aūtas aurē tuā
a clamore meo. 7. Ad. vi. ⁊ ad. ix. capla. ꝟ. ⁊
coll. vt in pce. dñica. Ad. ix. añ. Tibi reuelaui
cāz meā dñe defensor vite mee dñe ds meus. 7
In. ij. vs ℟. Usqꝫ q̄ exaltabit inimic⁹ me⁹ su-
per me. Respice ⁊ exaudi me dñe ds me⁹. ꝟ. Ne
qñ dicat īimic⁹ me⁹ p̄ualui adūsus eū. Re. Ad
mgt añ. Cepert oēs turbe descēdētiū gaudētes
laudare deū voce mag̃ sup oīb⁹ q̄s viderāt vir
tutib⁹ dicētes bñdict⁹ q̄ vēit rex ī noīe dñi pax
ī celo ⁊ glia ī excelsis. i. Feria. ij. L. ī.
Ventrē meū ventrē meū doleo: sensus
cordis mei turbati sūt ī me. Nō tacebo
qm̄ vocē buccīe audiuit aīa mea clamorē prelij
℟. Dixert impij apd se ñ recte cogitātes circū
ueniam⁹ iustū qm̄ ꝯri⁹ ē opib⁹ nr̄is pmittit se
scientiā dei hr̄e filiū dei se nomīat ⁊ gloriatur

patrē se habere deū videam⁹ si sermōes illius
veri sunt ⁊ si ē ver⁹ fili⁹ dei liberet illū ō manib⁹
nr̄is. Morte turpissima ꝓdēnem⁹ eum. ℣. Viri
impij dixerūt opprimam⁹ virū iustū iniuste ⁊ ō
spolijs eius sortē mittam⁹. Morte. Le.ij.
Ontritio sup ꝓtritionē vocata ē ⁊ vasta
ta ē oīs tra. Repēte vastata sunt tabnacla mea
subito pelles mee. Aspexi trā ⁊ ecce vacua erat
et nibil ⁊ celos ⁊ nō erat luxī eis. ℟. Viri im
pij dixerūt opprimam⁹ virū iustū iniuste ⁊ de
glutiam⁹ eū tanq̄z inferi viuū auferam⁹ memo
riam illi⁹ ō terra ⁊ ō spolijs ei⁹ sortē mittamus
in nos ipsi enī homicide thesaurizauerūt sibi
mala insipictes ⁊ maligni oderūt sapiaz. Et
rei facti sunt ī cogitatiōib⁹ suis. ℣. Dixerūt im
pij apud se nō recte cogitātes circūuēiam⁹ in
stū qm̄ ꝓtrarī⁹ est opib⁹ nr̄is. Et rei fa. Lec.iij.
Idi mōtes ⁊ ecce mouebant⁹ ⁊ oēs colles ⁊
conturbati sunt. Intuit⁹ sum ⁊ nō erat hō ⁊
oē volatile celi recessit. Aspexi ⁊ ecce carmelus
desertus ⁊ oēs vrbes eius destructe sunt a facie
dñi ⁊ a facie ire furoris eius. ℟. Lōclusit vias
meas inimic⁹ insidiator factus est mihi sic leo
in abscondito repleuit ⁊ inebriauit me amari
tudine deduxerunt in lacum mortis vitā meaz

et posuerũt lapidẽ contra me. Uide dñe iniq̃ta-
tes illoꝝ ⁊ iudica causaꝫ anime mee defensor vi
te mee. ℣. Fact⁹ sum in derisum oĩ ꝓplo meo cã
ticũ eoꝝ tota die. Uide. In lau. añ. Faciẽ meã
non auerti ab increpantib⁹ ⁊ conspuentibus in
me. 7. Ad bñ. añ. Non haberes in me potesta-
tem nisi desup datũ tibi fuisset. 7. Colle.
Aq̃s op̃s d̃s: vt q̃ in tot adũsis ex nr̃a in-
firmitate d̃ficim⁹ intercedẽte vnigeniti filij tui
passione respirem⁹. Per e. Ad. i. añ. Framea
suscitare adũsus eos q̃ dispgũt gregem meũ. 2.
Ad. iij. añ. Appenderũt mercedẽ meã triginta
argenteis quibus appreciatus sum ab eis. 4.
Ad. vi. añ. Inũdauerũt aque sup caput meum
dixi perij ĩuocabo nomẽ tuũ dñe d̃s. 8. Ad. ix.
añ. Labia insurgẽtiũ ⁊ cogitatiões eoruꝫ vide
dñe. 8. Ad mgt añ. Recordare mei dñe ⁊ tue-
re me ab his q̃ psequũt̃ me. 8. Collecta.
Diuua nos d̃s salutar nr̃. ⁊ ad bñficia re-
coleda q̃bꝫ nos restaurare dig̃t⁹ es tribue ve-
nire gaudẽtes. Per. Feria. iij. Lect. i.
Hec dic̃ dñs. Deserta erit oĩs t̃ra: ꝫ ta-
men ꝯsumationẽ nõ faciam. Lugebit
terra ⁊ merebũt celi desup. eo q̃ locut⁹ sum. co-
gitaui ⁊ nõ penituit me. nec aũsus sum ab eo.

℟. Contumelias ⁊ terrores passus suꝫ. Lec. ij.

A Voce eq̄t ⁊ mittēt sagittā: fugit oīs ciuitas
Ingressi sunt ardua: ⁊ ascenderunt rupes.
Vniuse vrbes derelicte sūt. ⁊ ñ habitatī eis hō
℟. Una hora ñ potuist vigilare mecū q̄ eloq̄-
bamī mori ꝓ me. Uel iudā nō videt quō ñ dor
mit sed festinat t̄dē me iudeis. ℣. Dormite iaꝫ
et req̄escite ecce appropinq̄bit q̄ me t̄ditur⁹ est.
Vocez q̄si ꝑturiēt audiui. an. Lec. iij. Uel iu.
gustias q̄si puerpere. Vox filie siō. int' mo
riētes expādētesq̄ man⁹ suas. De m̄ q̄ defecit
aīa mea: ꝓpt' interfectos. ℟. De⁹ isrl. In lau.
añ. Uide dñe ⁊ ꝯsidera qm̄ tribulor velocit ex-
audi me. 7. Ad bñ. añ. Nemo tollit a me aīaꝫ
meā sed ego pono eā ⁊ iterū sumo eā. 8. Coll.
Omnipotēs semp. d. da nob ita dñice pas
sionis sacr̄a ꝑagē: vt indulgētiā ꝑcipe me
ream̄. Per e. Ad. i. añ. Discerne cāꝫ meā dñe
ab hoīe iniq̄ ⁊ doloso eripe me 7. Ad. iij. añ.
Dū tribularer clamaui ad dñꝫ de vētre inferi ⁊
exaudiuit me. 7. Ad. vi. añ. Dixer̄t impij op-
p̄mam⁹ virū iustū qm̄ ꝯrius est opibus nr̄is. 8.
Ad. ix. añ. Potestatē habeo ponēdi aīaꝫ meā
et iterū sumēdi eā. 7. Ad mgt añ Anime im-
pioꝝ fremebāt adūsum me ⁊ grauatū est cor me

Tua nos mīa deus ⁊ Coll. um super eos. 8
ab omni surreptiōe vetustatis expurget:
et capaces sancte nouitatis efficiat. Per. Feria
Nec dicit dñs: Effunde sup iiij. L. i.
paruulū furorē. super ꝯciliū iuuenū si-
mul. Vir enī cum muliere capietur: se
nex cum pleno dierum. ⁊ transibūt domus eo-
rum ad alteros. agri. ⁊ vxores pariter. quia ex
tendam manū meā super habitātes terram di-
cit dñs. ℟. Synagoge ꝓplorꝫ circūdererūt me
et n̄ reddidi retribuētib⁹ m̄ mala ꝯsumet dñe
nequitia peccatorꝫ Et diriges iustū. ℣. Tu aūt
dñe susceptor meus es gloria mea ⁊ exaltās ca
A. Minore vsqꝫ L. ij. put meum. Et diriges
ad maiorem omnes auaricie student ⁊ a ꝓ
pheta vsqꝫ ad sacerdotem cuncti faciunt doluz
et curabant contritionem. Filie populi mei cū
ignominia dicentes. pax pax. ⁊ non erat pax.
Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Eram qua-
si agnus innocens ductus sum ad īmolandum
et nesciebam. consilium fecerūt inimici mei ad
uersum me dicentes. Uenite mittamus lignuz
in panem eius ⁊ conteramus eum de terra vi-
uentium. ℣. Audiui enim contumelias multo-
rum ⁊ terrores in circūitu dicentiū. Uenite m.

Confusi sunt. qꝛ abominationē fece- Le.iij.
runt q̄n potius ꝯfusione non sunt ꝯfusi: et
erubescere nescierūt. Quā obrem cadēt int̄ruē-
tes in tp̄e visitatiōis sue corruēt dicit dn̄s. ℟
Judas mercator pessim⁹ osculo petit dn̄m ille
vt agnus innocēs nō negat iude osculum. Qui
denarioꝝ numero christum iudeis tradidit. ℣.
Meli⁹ illi erat si nat⁹ nō fuisset hō ille. Qui.
In lau.an. Libera me de sanguinib⁹ deus deus
meus ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuam. 8.
Ad bn̄.an. Tanto tp̄e vobiscū eram docēs vos
in templo ⁊ nō me tenuistis ⁊ ecce flagellatuꝫ
Resta q̄ Coll. ducit] ad crucifigendū. 4.
Psumus op̄s d̄s: vt q̄ nr̄is excessib⁹ indesinē
ter affligim̄: ꝑ vnigeniti tui passionē liberemur
Per eundē. Ad.i.an. Contumelias ⁊ terrores
passus sum ab eis sed dn̄s mecū est tanq̄ꝫ bella
tor fort]. 8. Ad.iij.an. Oēs inimici mei audie
runt malū meū dn̄e letati sunt qm̄ tu fecisti. 7.
Ad.vi.an. Consiliū fecerūt inimici mei dicen
tes ꝯteram⁹ eū de terra viuentiū. 1. Ad.ix.an.
Ancilla dixit petro vere tu ex illis es nā ⁊ loq̄
la tua mānifestū te facit. 1. Ad mgt an. Quo-
tidie apud vos erā in tēplo docēs ⁊ n̄ me tenui
stis ⁊ ecce flagellatū ducit] ad crucifigēdū. 2.

Respice q̄s dñe sup hāc familiā tuā Colle.
Pp q̄ dñs nr̄ iesus christ⁹ nō dubitauit ma-
nib⁹ tradi nocētū: ⁊ crud̄ subire tormētū. Per e.
Feria. v. in cena dñi Inuit. Adorem⁹ do. q̄ nos
re. Tñ. Liberasti vgā. ℣. Diuiserūt sibi. L. i.

Quomodo sedet sola ciuitas plena po-
pulo: facta ē q̄si vidua dña gentium
p̄nceps ꝓuinciarū facta est sb̄ tributo
Plorās plorauit ī nocte. ⁊ lachryme ei⁹ ī max-
illis ei⁹. Nō est q̄ ꝯsolet eā ex oīb⁹ charis eius.
Dēs amici ei⁹ spreuerūt eā: ⁊ facti sunt ei inimi
ci. Tu. ℟. Seniores populi ꝯsiliū fecerunt vt
iesum dolo tenerēt ⁊ occiderēt cū gladijs ⁊ fu-
stib⁹ exierūt tanq̄z ad latronē. ℣. Collegerūt g̊
pontifices ⁊ pharisei ꝯciliū. Ut iesum. Lect. ij.

Exaudi d̄s orōnē meā cū dep̄cor. Seuierūt
inimici ī martyres. Quid orabat ista vox
christi? Hoc orabat vt eruerent ab inimic. Et
nō eos possent occidē inimici. Ergo exauditi ñ
sunt. q̄ occisi sunt. ⁊ deseruit d̄s ꝯtritos corde
seruos suos: ⁊ sperantes in se despexit? Absit.
Quis enī inuocauit eū ⁊ derelictus est ab eo?
Quis sperauit in eum ⁊ desert⁹ est ab eo? ℟.
Jo mōte oliueti orauit ad patrē pater si fieri
pōt tñ seat a me calix iste. Spūs q̄dē ꝓmpt⁹ est

caro aũt infirma. Fiat volũtas tua. ℣. Verũtñ
nõ sic̃ ego volo sed sic̃ tu vis. Fiat vo. Lect. iij.
Conuenientib⁹ vob̃ in vnũ. iã nõ est dñica
cenã mãducare Vnusq̃sq̃ enĩ suã cenã p̃su
mit ad mãducãdũ. Et ali⁹ q̃dẽ esurit: ali⁹ ãt ebri
us ẽ. Nũq̃d domos ñ habet ad mãducãdũ ⁊ bi
bendũ. aut eccl̃iaz dei ꝯtẽnit: ⁊ ꝯfundit eos q̃ ñ
hñt? Quid dicã vob̃: Laudo vos: ꝑ ĩ h̃ ñ lau
do. R. O iuda q̃ dereliq̃sti ꝯsiliũ pad ⁊ cuz iu
deis ꝯsiliat⁹ es triginta argẽteis vẽdidisti san
guinẽ iustũ ⁊ pad osculũ ferebas quã in pectore
nõ habebas. ℣. Juda osculo filiũ hoĩs t̃didisti
piũ impijs ꝓdidisti. Et pa. In. ij. n°. ℣. Insur
rexerũt ĩ me te. In lau. añ. Justificer̃ dñe ĩ ser
monib⁹ tuis ⁊ vin. cũ iu. 8. ℣. Hõ pa. m. ĩ q. s.
Ad bñ. añ. Traditor ãt dedit eis signũ dicẽs
Quẽ osculat⁹ fuero ipse ẽ tenete eũ. i. Coll.
Eus a q̃ ⁊ iudas reat⁹ sui penã ⁊ ꝯfessiõis
sue latro p̃miũ sumpsit: ꝯcede nob̃ tue ꝓpitia
tiõis effectũ: vt sic̃ in passiõe sua iesus christus
dñs nr̃ diuĩsa vtrisq̃ intulit stipẽdia meritoꝝ:
ita nob̃ ablato vetustat̃ errore resurrectionis
sue gr̃az largiat̃. Per eundem. Ad. i. añ. Dñs
tanq̃z ouis ad victimã duct⁹ ẽ ⁊ non apuit os
suũ. 2. Ad. iij. añ. Cõtritũ est cor meum in me
dio mei ꝯtremuer̃t oĩa ossa mea. 8. ℣. Diuise

rūt si+vesti. Coll. Deus a q̊ ⁊ iud. Ad.vi.añ.
Exhortat⁹ ē in v̄tute tua ⁊ in refectiōe sctā tua
dñe. 7 .℣. Insurrexer̄t ī me. Ad.ix.añ. Obla-
tus ē quia ipse voluit ⁊ pctā nr̄a ipse porta-
uit. 2 .℣. Ne ꝑdas cū im+d.a+m+ Ad vs̄ super
p̄s añ. Accepto pane iudas t̄didit dñz sic̄ pro
miserat p̄ncipib⁹ sacerdotū .i. Añ. Si male
locut⁹ sum ꝑhibe testioniū si aūt bñ q̄d me ce-
dis.i. Añ. Filie hierusalez nolite flere sup me
sed sup vos ipsas flete ⁊ sup filios vr̄os.i. ℟.
Usqꝫ q̊ exaltabit̄. ℣. Dedert̄ ī es+me+fel. Et in.
Ad mg̃t añ. Cenātib⁹ āt accepit iesus panē bñ
dixit ac fregit dedit discipulis suis.i. Coll.
De⁹ a q̊ ⁊ iu. Feria.vi.in parasceuē Inuit. Ad
orem⁹ do. Añ Inclina dñe. ℣. Diuiser̄t si+vest.

Quomodo obtexit caligie ī fu- Le.i.
rore suo dñs filiā siō+ꝓiecit d̄ celo t̄rā
inclytā isrl̄: ⁊ ñ ē recordat⁹ scabelli pedū
suoꝝ ī die furoꝝ sui. Precipitauit dñs nec pep-
cit oīa speciosa iacob destruxit ī furore suo+mu-
nitiōes v̄gīs iuda deiecit ī t̄raz polluit regnū ⁊
principes eius. ℟. Omnes amici mei dereli-
querunt me ⁊ preualuerunt insidiantes mihi
tradidit me quem diligebā et terribilibus ocu
lis plaga crudeli percutiēs. Aceto potauit me

℣. Et dederũt ĩ escã meã fel ⁊ ĩ siti mea. Aceto
Exacuerũt tãq̃ gladiũ linguas suas. L.ij.
Filij hoĩuz dẽtes eoꝝ arma ⁊ sagitte. ⁊ lin
gua eoꝝ gladiꝰ acutꝰ. Qd̃ dicit aliꝰ psalmꝰ sic
et hic. Exacuerũt tanq̃ gladiũ linguas suas.
Nõ dicãt iudei. nõ occidimꝰ christũ. Etenĩ ꝓ
ptẽa dederẽt eũ iudici pilato. vt q̃si ipi a morte
eiꝰ viderẽt immunes. ℟. Uelũ tẽpli scissum ẽ
et oĩs t̃ra tremuit latro de cruce clamabat di
cens. Memẽto mei dñe dũ venerĩ in regnũ tuũ.
℣. Amẽ dico tibi hodie mecũ eris in paradyso.
Christꝰ assistẽs põtifex fu. L.iij. Memẽto.
turoꝝ bonoꝝ ꝑampliꝰ ⁊ ꝑfectiꝰ tab̃naculũ
nõ mãufactũ. id est. nõ huiꝰ creatiõis. neq̃ per
sanguinẽ hircoꝝ aut vituloꝝ. sed ꝑ ꝓpriũ san
guinẽ introiuit semel ĩ sancta et̃na redẽptione
inuẽta. Tu. ℟. Tenebre facte sunt dũ crucifi
xissent iesum iudei ⁊ circa horã nonã exclama
uit iesus voce mag̃ deꝰ meꝰ d̃s meus vt q̃d me
dereliquisti. Et inclinato capite emisit spiritũ
tũc vnꝰ ex militibꝰ lancea latꝰ eiꝰ aꝑuit ⁊ conti
nuo exiuit sanguis ⁊ aq̃. ℣. Cũ g̃ accepisset ace
tum dixit ꝯsumatũ est. Et inclĩñ. In laudi. añ.
Proprio filio suo nõ peꝑcit d̃s sed ꝓ nob oĩbus
tradidit illũ. 7. ℣. Hõ pacĩ. Ad bñ añ. Po

suerũt sup caput ei⁹ causaz ipsi⁹ scp̄tam iesus
nazaren⁹ rex iudeoꝝ. i. Ad. i. añ. Repleuit et
inebriauit me amaritudine inimic⁹ me⁹. 8. Ad
iij. añ. Ait latro ad latronẽ nos q̄dẽ dig̃ factis
recipim⁹ h̄ aũt q̄d fecit memẽto mei dñe dũ ve
ner| in regnũ tuũ. i. ℣. Diuiserũt sibi. Coll. De
us a q̄ ꝛ iudas. Ad. vi. añ. Dũ ꝯturbata fuerit
aĩa mea dñe mĩe memor eris. i. ℣. Insurrexe-
runt ĩ me te. Ad. ix. añ. Memẽto mei dñe d̄s
dũ vener| in regnũ tuũ. 8. ℣. Ne ꝑdas. Ad vs̄
añ. Accepto pane. vt s̄. ℟. Usq̄ q̄ exalta. Ad
mg̃t añ. Cũ accepisset acetũ dixit ꝯsumatũ est
et ĩnclinato capite tradidit spm̄. Coll. Deus a
quo ꝛ iudas. Sabbato Inuit. Adorem⁹ do.
In p̄ n°. añ. Clamor me⁹. ℣. In pace in idipsũ

Quomodo ob L. i. dormiã ꝛ req̄escã.
scuratũ est aurũ mutat⁹ est color opti-
mus. dispersi sunt lapides sctũarij ĩ ca
pite oĩum platearũ. Filij sion inclyti ꝛ amicti
auro p̄mo quõ reputati sunt ĩ vasa testea op⁹
manuũ figuli. Sz ꝛ lamĩe nudauerũt mãmã. la
ctauerũt catulos suos. Filia ꝑpli mei crudelis
q̄si strutio in serto. ℟. Sepulto dño sig̃ tũ est
monumẽtũ voluẽtes lapidẽ ad ostiũ monum̃ti
Ponẽtes milites q̄ custodirẽt illũ. ℣. Ne forte

veniāt discipuli eius ⁊ furentē eū ⁊ dicāt plebi
Epēte sagit. L. ij. surrexit a mortuis. Do-
tabūt eū ⁊ nō timebūt. O cor durū occidē
velle hoiez q̄ mortuos suscitabat. Repēte id ē.
insidiose q̄si inopinate q̄si improuise. Simul
enī nesciēti erat intr̄ ipsos dñs ignorātes q̄d ne
sciret ⁊ q̄d sciret imo tḡrātes eū nihil nescire et
oīa scire ⁊ ad h̄ venisse vt illi facēt qđ se ptā-
te facē arbitrabāt. ℟. Recessit pastor nr̄ fons
aq̄ viue ī cui⁹ tr̄situ sol obscurat⁹ ē nā ⁊ ille ca-
ptus ē q̄ captiuū tenebat p̄mū hoiez. Hodie por
tas mort ⁊ seras pariter saluator nr̄ dirupit. ℣.
Destruxit q̄dē portas inferni ⁊ pfregit potēti
Festinem⁹ ingredi L. iij. as diaboli. Hodie.
ī illā reḡez vt ne ī idipsuz q̄s incidat incre
dulitat⁊ exēplū. Viu⁹ ē enī p̄mo dei ⁊ efficax et
penetrabilior omī gladio ācipiti ptiḡs ad di
uisionē aīe ⁊ spūs cōpagū q̄z ⁊ medullarū et
discretor cogitationū ⁊ intētionū cordis ⁊ nō ē
vlla creatā inuisibilis ī ꝓspectu ei⁹. ℟. Agn⁹ dei
christ⁹ īmolat⁹ ē p salute mūdi nā de parēti pro
thoplasti fraude factor ꝓdolēs qñ pomi noxial⁊
morsu ī mortē corruit ipse lignū tunc notauit.
Dāna ligni vt soluēt. ℣. Christ⁹ fa ē p no ebed
vsq̄ ad mor mor au cru Dā. In. ij. n⁹. ℣. La-
ro mea reḡescet ī spe. In laud. q̄n. O mors ero

mors tua morsus tuꝰ ero inferne. 7. ℣. Collo-
cauit me ī obscur. Ad bñ. añ. Mulieres sedē
tes ad monumētū lamētabāt flētes dñz. i. Coll.
Deꝰ a q̄ ⁊ iu. Ad. i. ā. Plāgēt eū q̄i vnigēitū q̄r
īnocēs dñs occisus ē. 7. Ad. iij. ā. Attēdite vniū
si ppli ⁊ videte dolorē meū. 7. ℣. In pace ī idip
sum. Ad. vi. añ. A porta inferi erue dñe aīam
meā. 2. ℣. Caro mea. Ad. ix. añ. O vos oēs qui
tñsit p viā attēdite ⁊ videte si ē dolor sic do-
lor meꝰ. 8. ℣. Collocauit me ī ob. Sabbato
pasce ad vs̄ sup ps̄ añ. Alla al. x. 8. ps̄. Cōfi
SI ꝯresurrexist cū chri Cap̄ teant. ⁊ ceti ps̄
sto q̄ sursū sūt q̄rite vbi xp̄s ē ī dextēa dei
sedēs. q̄ sursū sūt sapite ñ q̄ sup trā. ℟. Ange-
lus dñi lo. ē mu. ℣. Exurge glo. m. Exurgā dilu
culo. Hymnꝰ. Hic ē dies verꝰ dei. Ad cōpl. q̄
tidie p to. tpꝰ pascale pt festū Inuētiōis cruc
scz. Ad cenā ag. p. Ad mgt añ. Uespe āt sabba
ti q̄ lucesci t ī pma sabbati vēit ma. mag. ⁊ al tēa
DEus q̄ hāc Coll. maria vidē sepulcꝝ al. 8.
sactissimā noctē glia dñice resurrectionis
illustras: ꝯbua ī noua familie tue pgēie adop-
tiōis spm̄ quē dedisti: vt corpe ⁊ mēte renoua
ti: purā t exhibeāt bnitutē. p e. eiꝰ. Inuit. Alla
al. vj. ps̄. Dēite. In pꝰ nꝰ añ. Alla al. viij. ps̄.
ps̄. Beatus vir. ps̄. Quare fre. ps̄. Cū inuoc.

ps. Dñe dominus noster. ps. Conserua. ps. Deus deus meus respice. ℣. Surrexit domi/nus de sepulcro. Qui pro nobis pependit in li gno alleluia.

Sermo beati Maximi episco/pi. Le. i.

Magnũ ⁊ mirabile donũ cõ/cessit nob̃ deꝰ hũc pasce salutarẽ diẽ. in q̃ resurgẽs dñs. resurrectionẽ p̃stitit vniũsis. ⁊ de imis ad altiora ꝯscẽdẽs: nos q̃z ad supiora de inferiori in suo corpe subleuauit. ℟. Angelus dñi descẽdit d̃ celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ ⁊ sup eũ sedit ⁊ dixit mulierib⁹ nolite ti meẽ. scio enĩ q̃ crucifixũ queritꝭ. Jã surrexit ve nite ⁊ videte locuz vbi posit⁹ erat dñs alla. ℣. Angelus dñi locut⁹ est mulierib⁹ dicẽs quẽ q̃ri

Domus q̃dẽ L. ij. tis an iesum q̃ritꝭ. Jam. oẽs christiani. aplo attestãte. corp⁹ christi et mẽbra. Resurgẽte igit̃ christo oĩa necessario cum eo sua viscera surrexerunt. Dum enim ille ab inferis transit ad superos. nos de morte tñs ire fecit ad vitam. Tu autem dñe miserẽ no. ℟. Angelus dñi locutus est mulieribus dicens quem queritis an iesum queritis iam surrexit. Uenite ⁊ videte alleluia alleluia. ℣. Ecce prece det vos in galileam ibi eum videbitis sicut di/xit vobis. Uenite ⁊ videte alleluia alleluia.

Pasca enī hebraice transitus dī Lectio.iij.
vel ꝓfectus+scilicet·qꝛ ꝑ hꝰ mysteriū d̄ peio
ribus ad meliora transit. Bonꝰ transitꝰ est+tñs
ire de peccatꝭ ad iusticiā: de vitijs ad virtutes:
ad infantiam de senectute. ℟. Dum trāsisset
sabbatū maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ sa-
lome emerūt aromata. Ut venientes vngerent
iesum alleluia alleluia alla. ℣. Et valde mane
vna sabbatoꝝ veniūt ad monumētū orto iam so
Infantiā aūt dixerim nō Le.iiij. le. Ut ve.
etatꝭ ꝫ simplicitatꝭ. Habēt enī ⁊ merita eta-
tes suas. In occiduis ꝑus ꝯstituti eramꝰ senio
pctōꝝ: resurgēte christo renouati sumꝰ in inno
centia paruuloꝝ. ℟. Maria magdalene ⁊ al-
tera maria ibāt diluculo ad monumētū ⁊ dicit
illis angelus quē queritꝭ nō est hꝰ surrezit sic̄ lo-
cutꝰ ē. Precedet vos ī galileā ibi eū videbitꝭ al-
leluia alla. ℣. Cito euntes dicite discipulꝰ eius
et petro+quia surrexit dñs. Prece. In.ij.nº.ā
Alleluia alla alleluia alla alleluia alla allelu
ia alla. 8.ps. Dñi est ter. ps. Dñs illumi. ps.
Exaltabo te. ps. Beatꝰ q̄ intel. ps. Notꝰ in iu.
ps. Dñe d̄s salutꝭ. ℣. Surrexit dñs vere ⁊ appa
Habet enī christiana L.v. ruit simoni alla.
simplicitas infantiā suā. Sicut enī infans

nescit irasci: fraudare nō nouit. referire ñ audet
ita christianitat' infantia ledētib' ñ irascit'. spo-
liātib' ñ resistit. cedētib' ñ repugnat. ℟. Sur
gens iesus dñs nr̄ ⁊ stās ī medio discipulorum
suoꝝ dixit pax vob' alla. Gauisi sunt discipuli
viso dño al. al. ℣. Surrexit dñs de sepulcro q̄
Sp nob' pepēdit ī ligno. Gauisi. Lectio. vi.
Sicut v̄o diximꝰ. etates sunt q̄dā meritoꝝ
Nā ⁊ senectꝰ moꝝ inuenit' in puer⁊ ⁊ innocētia
infantiū in senib'. Deniq; q̄ in iunioribꝫ sene-
ctus q̄dā sit honestat⁊ dicit ꝓpha: Senectꝰ enī
venerabil' est nō diutna neq; nūero ānoꝝ com
putata. ℟. Expurgate vet' fermētū vt sit⁊ no-
ua cōspsio sic' est⁊ azymi etenī pasca nr̄m īmo-
latus ē christꝰ Itaq; epulemur ī dño al. ℣. Chri
stus resurgēs a mortuis iam nō morit' mors il
Non īmerito L. vij. li vlt' nō dñabit'. Ita.
frēs hodierna die psalmꝰ h' legit' in q̄ ꝓphe
ta exultādū precipit ⁊ letādū. Dēs enī creatu-
ras ad huiꝰ diei festiuitatē dauid sctūs īuitat.
℟. Uirtute mag̃ reddebāt apl'i. Testimoniū
resurrectiōis iesu christi dñi nr̄i al. al. ℣. Reple
ti quidem spiritu sancto loquebant' verbū dei
Nam in hac L. viij. cū fiducia. Testimoniū
die per resurrectionē aperitur tartarꝰ. per

neophitos ecclesie innouat terra·celum p spi-
ritū sanctū reseratur. Apertus enī tartarus red-
dit mortuos·innouata terra germinat resurgē
tes·celū reseratuz suscipit ascēdentes. ℟. Tu-
lerunt dn̄m meū ⁊ nescio vbi posuerūt eum ait
ei angelus. Noli flere maria surrexit sicut dixit
p̄cedet vos in galileam ibi eum videbitis al.
al. ℣. Dum ergo fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit ī
monumentū viditq; duos angelos in albis se-
dentes qui dicūt ei. Noli. Ad cc̄. an̄. Alla. vij. ⁊
Can̄. Quis est. ℣. Cognouerūt dn̄m. In fracti
Nillo Scd̄m Marcū. one panis al.
tpe. Maria magdalene ⁊ maria iaco-
bi ⁊ salome·emerūt aromata·vt veniē
tes vngerent iesum. Omel. bti Greg. pa. L. ix
Multi lectiōibꝫ vob frēs charissimi p dicta
tū ꝯsueui loq̄: ꝫ q: lascescēte stomacho ea
q̄ dictauerā·legē ipse nō possum·q̄sdā vr̄m mi
nus libenter audiētes intueor. ℟. Si ꝯsurrexi
stis cum christo que sursum sunt q̄tite all. Ubi
christꝰ ē in dextera dei sedēs. Que sursuz sunt sa
pite n̄ q̄ sup t̄rā al. ℣. Mortui enī estl ⁊ vita ve
stra abscondita est cum christo in deo.
Unde nunc a memet. Lectio. x. Que sursū
ipso exigē volo ꝯ̄ morē vt int̄ sac̄ missarum so
lennia lectionem sancti euangelij·nō dictando

sed colloquēdo edisseram. Sicq; excipiat vt loquim·quia collocutiōis vox corda torpētia plus q̄ sermo lectiōis excitat·z quadaz manu sollicitudinis vt eruglēt pulsat. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid apire libz z solvere septē sigcula eius. Allelvia alla. ℣. Et vn⁹ de seniorib⁹ dixit mihi ne fleveris dign⁹ ē agn⁹ qui occisus ē accipe ptātem z fortitudinē. Allelvia.

ET quidē frēs ad hoc opus me sufficē posse·nō video·sed tñ vires q̄s impicia denegat:charitas ministrat. Scio nanq; q̄ dixit Aperi os tuū:z ego implebo illud. Bonū ergo opus nob in volūtate sit: nā ex dño adiutorio erit in pfectiōe. ℟. Surrexit dñs de sepulcro q̄ pro nobis pepēdit in ligno. Allelvia alla ℣. Letent celi z exultet terra añ facie dñi. Alle. Lxij.

AT nobis loquēdi ausum·e tā dñi cte resurrectiōis tāta solēnitas: q̄ indignū valde est vt eo die laudes debitas taceat lingua carnis:qua videlz die caro resurrexit auctoris. ℟. Et valde mane vna sabbatoz veniunt ad monumentū Orto iam sole. ℣. Maria magdalene z maria iacobi z salome venerūt diluculo ad monumētū. Orto iaz

Illo tpe. Maria Scōm Marcum

magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome. emerunt aromata vt veniẽtes vngerẽt iesum. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniũt ad monumẽtũ orto iam sole. Et dicebãt ad inuicẽ: Quis reuoluet nobis lapidẽ ab ostio monumẽti? Et respicientes: viderũt reuolutũ lapidẽ. Erat quippe magnꝰ valde. Et introeũtes in monumẽtũ. viderũt iuuenẽ sedẽtez in dextris cooptũ stola candida ⁊ obstupuerũt. Qui dicit illis: Nolite expauescẽ Jesuz q̃rit̃ nazarenũ crucifixũ. Surrexit nõ est hic. Ecce locus: vbi posuerũt eum. Sed ite dicite discipulꝭ eiꝰ ⁊ petro: q̃ pcedet vos in galileã. Ibi eũ videbit̃ sicut dixit vob.

Eus q̃ hodierna die p vnigenitũ tuũ eternitat̃ nobis aditũ deuicta morte reseraſti. vota nr̃a q̃ preueniẽdo aspiras etiam adiuuãdo: psequere. Per eundẽ. In laudi. añ. Alleluia alla alleluia alla alleluia alla alla Expurgate vetꝰ fermẽtũ vt sit̃ Cap. alla. ⁊ noua cõspsio sicut estis azymi eteni pascha nr̃m imolatꝰ est christꝰ. ℟. Surrexit dñs vere Alleluia alla. ℣. Et apparuit simõi. Allelu. ℣. Dicite i natiõibꝰ. Q̃ dñs regnauit a lig̃ alla. Ad bñ. añ. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniũt ad monumẽtũ orto iam sole alleluia. ℣. Collecta.

De⁹ q̄ hodier. Ad. i. an̄. Alla. vij. 7. Ad. iij. an̄
Alla. vij. 1. Capl'z. Expurgate. ℣. Surrexit
dn̄s de sepulcro. Coll'. De⁹ q̄ hodierna die p.
Ad. vi. an. Alleluia alla alleluia alla alla. 8.
Epulem̄ nō in fermēto veteri neq; Capl'm
in fermēto malicie ⁊ nequitie. sed in açy-
mis sinceritat̄ ⁊ veritat̄. ℣. Surrexit dn̄s vere
Concede q̄s op̄s d̄s: vt qui resurre- Coll'.
ctionis dn̄ice solēnia colim⁹. innouatione
tui sp̄us a morte aīe resurgam⁹. Per e. eius. Ad
ix. an̄. Alleluia alla alla alla alleluia alla alla
Christ⁹ resurrexit a mortuis Cap̄. alla. 4
p̄mitie dormiētiū. qm̄q̄dē p hoīez mors. et
p hoīez resurrectio mortuoꝝ. sic̄ enī in adā oēs
moriūt̄ ita ⁊ ī christo oēs viuificabūt̄. ℣. Log̊.
Presta q̄s op̄s d̄s: Coll'. uerūt dn̄z ī frac-
vt q̄ resurrectiōis dn̄ice solēnia colim⁹ ere
ptiōis nr̄e leticiā suscipe meream̄. Per. Ad vs̄
an̄. Alleluia. vt in vig̊. Cap̄. Expurgate v. ℟.
Surrexit dn̄s d̄ sepulcro. Al. al. ℣. Qui p nob̄
pepēdit ī lig̊. Al. ℣. Resurrexit dn̄s. sicut dixit
vob̄. Ad mg̊t an̄. Christ⁹ resurgēs ex mortuis
iā nō morit̄ mors illi vlt̄ nō dn̄abit̄ qd̄ enī viuit
viuit deo alla. 1. Coll'. De⁹ q̄ hodierna. Priua
tis diebꝫ p o ct̄. Inuit̄. Alla al al. p̄s. Venite.
In p̄ n̄o an̄. Alla. vt ī die. p̄s. Exultate. ℣. Sur

Venite Lectio i mat. rexit dñs d sepul-
et rutam ad dñz qz ipse cepit z sana-
bit nos. percutiet z curabit nos. Viuifi-
cabit nos post duos dies. in die tertia suscitabit
nos. z viuem⁹ i ꝯspctũ ei⁹. sciem⁹ seqm̃qz vt cog̃
scam⁹ dñm. Tu. R. Resurrexit dñs. al. al. v.
Sic dixit vob. al. al. In. ij. n°. añ. Alla. Cap.
Mortui eni estis z vita vra abscõdita ẽ cum
christo i deo. cũ eni christ⁹ apparuerit vita
vra tũc z vos apparebit cũ ipso i gl'ia. v. Sur
Resta q̃s op̃s Coll. rexit do. ve. z appa. si-
ds: vt p h̃ pascalia festa q̃ colim⁹: duoti i
tua sp laude viuam⁹. p. In laud. añ. Alla. p̃s.
Christ⁹ resurgẽs ex mortu- Cap Miserẽ.
is iã nõ morit mors illi vlt nõ dñabit. qd
eni mortu⁹ ẽ pctõ mortu⁹ ẽ semel q ãt viuit. vi
uit do. R. Surrexit d. v. al. Et ap. v. Dicite
i na. Ad bñ. añ. Qui sũt hi sermões q̃s ꝯfertis
ad inuicẽ ambulãtes z est tristes al. al. Rñdẽs
vn⁹ cui nom̃ cleophas dixit ei. tu solus pegrin⁹
es i hierusalẽ z ñ cog̃uisti q̃ fctã sũt i illa his die
bus alla. q̃b⁹ ille dixit. q̃. z dixerũt d iesu nazare
no q̃ fuit vir ꝓpha potẽs i ope z sermõe corã do
et oi ꝓplo alleluia alleluia. 8. In laudi. ad. iij. z
ad vs Collecta.
Deus qui solennitate
pascali mundo remedia contulisti populũ

tuum quesumus celesti dono prosequere · vt ⁊
et perfectam libertatē ꝯsequi mereat̄ · ⁊ ad vitā
proficiat sempiternam. Per. Ad.iij. Capl'm.
Christus semel pro peccat̄ nostris mortuus
est iustus pro iniustis vt nos offerret deo ·
mortificatos quidē carne · viuificatos aūt spū.
℣. Surrexit dn̄s de sepulcro. Coll'. Deus qui
solennita. pa s. vt s̄. Ad. vi. Capitulum.
Benedict⁹ deus ⁊ pater dn̄i nr̄i iesu christi ·
qui ꝑm magnā mīam suam regn̄auit nos ī spez
vite per resurrectionē iesu christi ex mortuis · in
hereditatē incorruptibilē · ⁊ incōtaminatā ⁊ im
marcescibilē conseruatam in celis. ℣. Surrexit
Resta qm̄s omp̄s deus: Coll'. dn̄s vere ·
vt huius pascalis festiuitat̄ mirabile sacra
mentū ⁊ tp̄alem tranquillitatē nobis tribuat: ⁊
vitā conferat sempiternā. Per. Ad.ix. Capl'm.
Deus autē pacis qui eduxit d̄ mortuis pa
storem magnū ouiū in sanguine testamēti
eterni · dn̄m nr̄m iesum christū aptet vos in oī
bono · vt faciat̄ eius volūtatē. ℣. Cognouerūt
Deus q̄ nos ꝑ pascalia festa le/ Coll'. dn̄m.
tificas · ꝯcede ꝓpiti⁹ · vt ea q̄ deuote agim⁹
te adiuuāte fidelit̄ teneam⁹. Per. Hic ordo te
neatur per octauas cū cap̄ · ⁊ coll' excepto q̄ ꝓ

prie coll. dicēt ad lau. ⁊ iij. ⁊ ad vs. Cap. ad vs
Si ꝯresurrexistis cū christo. ℟. Surrexit do
min⁹ de sepulcro. ℣. Resurrexit dñs. Ad mgt
añ. Nōne cor nr̄m ardēs erat ī nob de iesu dū lo
queret nob in via all'a. 1. Coll. Deus q̄ solēni.
Feria. iij. ad bñ. añ. Stetit iesus ī medio disci-
pulor suor ⁊ dixit eis pax vob all'a al. 8. Coll.
Deus q̄ ecclesiā tuā nouo semp fetu multi-
plicas: ꝯcede famulis tuis: vt sacr̄m viuē-
do teneant qd̄ fide pceperūt. Per. Ad mgt añ
Obtulerūt discipuli dño partē pisc] assi ⁊ fauuz
mellis all'a. 1. Feria. iiij. ad bñ. añ. Mittite ī
dexterā nauigij rete ⁊ inuenietꝭ all'a. 7. Colle.
Deus q̄ nos resurrectiōis dñice annua solē
nitate letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt per tpa-
lia festa que agimus: puenire ad gaudia et̄na
meream̄. Per. Ad mgt añ. Hoc iam tertio ma
nifestauit se iesus postq̄z resurrexit a mortuis
all'a. 3. Feria. v. ad bñ. añ. Maria stabat ad
monumentū plorās vidit angelos in albis se-
dentes ⁊ sudariū qd̄ fuerat sup caput iesu all'a.
Deus q̄ diuisitatē gētiū in ꝯfessiōe tui Coll.
noīs adunasti: da vt renatꝭ fonte baptis-
matꝭ vna sit fides mentiū ⁊ pietas actionū. per.
Ad mgt añ. Tulerūt dñm meū ⁊ nescio vbi po

l

suerunt eũ. si tu sustulisti eũ dicito mihi alla et
ego eũ tollam alla. 7. Feria. vi. ad bñ. añ. Un-
decim discipuli in galilea vidẽtes dñm adora-
Omnipotẽs sempiterne Coll. uerũt alla. 7.
deus: q̃ pascale sacr̃m in recõciliatiõis hu-
mane fedẽ ꝯtulisti: da mẽtibꝫ nr̃is. vt qd̃ ꝓfes-
sione celebramꝰ imitem̃ affectu. Per dom̃. Ad
mgt añ. Data est m̃ oĩs ptãs in celo ⁊ in t̃ra al
leluia. 8. Sabbato ad bñ. añ. Currebant duo
simul ⁊ ille alius discipulus p̃cucurrit citius
petro ⁊ venit p̃or ad monumẽtũ alla. i. Coll.
Concede q̃s op̃s d̃s: vt q̃ festa pascalia ve
nerãdo egimꝰ. per hec ꝯtingẽ ad gaudia et
Omne qd̃ Cap. ad vs̃. na meream̃. Per.
natũ est ex deo vincit mũdũ. ⁊ hec ẽ victo
ria q̃ vincit mũdũ fides nr̃a. R. Surrexit dñs
de sepul. Ad mgt añ. Cũ esset sero die illa vna
sabbatoꝝ ⁊ fores eẽnt clause vbi erãt discipuli
ꝯgregati stetit iesus ĩ medio ⁊ dicit eis pax vo
Resta. q. o. d. vt q̃ pasca- Coll. bis alla. i.
lia festa ꝑegimꝰ. h̃ te largiẽte moribꝫ ⁊ vi
ta teneamꝰ. Per. Dñica in octꝫ. pasce Inuitꝫ
añe p̃s x̃. ⁊ R. sicut ĩ die sancto.
Sermo btĩ Maximi episcopi Le. ĩ
Letem̃ frẽs charissimi in christi resurre-

ctiōis die cōis enī oīuz·cōis ē nr̄a leticia. Cōis
plane·qꝛ oēs illo resurgēte surrexim⁹. Oīuz enī
reuixit saluti: q̄ ꝑ oīuz pctis addict⁹ ē passiōi.

Resurrexit igi/ L.ij. ℟. Angelus dñi descē-
tur saluator a mortuis. Noua res ⁊ mira.
sed hꝫ hꝫ assertio veritatē. Nā vt taceā ꝓphārū
oracula·angeloꝝ mīsteria·apta sepulcri penet̄-
lia·ipsum dñm post resurrectionē cū discipulis
loquētē·ꝯuſantē·edētē·Thomā q̄z clauoꝝ vul
nera etiā digito ꝯtrectātē·vt hꝫ oīa p̄tmittam·
tñ fidē nr̄az ꝯfirmat impietas iudeoꝝ. ℟. An-

Nam sufficit ad creduli/ L.iij. gelus do. lo-
tatē nob·eoꝝ nimiū cauta crudelitas. quo
eni diligēti⁹ custodiert̄ tumulū·eo ꝯstat illum
manifesti⁹ surrexisse. ℟. Dū tñsisset. Lec.iiij.

Quo plures iudei apposuerūt custodes: eo
plures testes reliq̄rūt. Nā hꝫ ꝓcurauit dīna
ꝓuidētia·vt resurrectiōi dñice·nō solū angeli
nō solū discipuli·ꝫ ⁊ testimoniū ꝑhiberēt q̄ ē
ampli⁹ inimici. Libenti⁹ ḡ accipim⁹·qd̄ eū di
ligēti⁹ obseruauerūt. ℟. Maria magdalene.
In.ij.n°.añ. Alt̄a. p̄s vt ī die. ℣. Surrexit do.

Credim⁹ enī sꝫ tot custodibꝫ po/ L.v. vere
tuisse dñz iesuz ꝓdire citi⁹ q̄ꝫ ꝑire·⁊ de tu-
mulo iure deū ꝓgredi: q̄ꝫ discipl̄oꝝ fraude sꝫ

duci. Tāta enī sollicitudine sepulcrū obstruxit
īpietas: vt id nō p̄ualeret man⁹ hūana destruē
nisi sola x̄tus resurrectiōis apparēt. ℟. Surgēs
Dicit sctūs euāgelista descēdē. L. vi. iesus.
te angelo magno t̄rā tremore fuisse ꝯcus-
sam: vt fundamēta tumuli mouerēt ⁊ ꝑcussos
pauore custodes q̄ venerāt custodire mortuū
esse factos vt mortuos. Ut mortuos inq̄. Dig-
nū plane iudiciū. si cū iust⁹ resurgit pctōr emo-
ritur. cū reuiuiscit īnocēs. ei⁹ interficit inimicus
Nam iō nec ꝓgrediē. L. vij. ℟. Expurgate
tem dn̄z cernē potuerūt. q̄ crimiosas men
tes terror oppresserat. dū sustinē fulgorez rutile
resurrectiōis nō valebāt. Maiore g̊ sollicitudi
ne pharisei dn̄z custodiert mortuū q̄ viuū fue-
rāt ꝑsecuti. ℟. Uirtute mag̃. Lect. viij.
Custodiebāt pharisei dn̄z sollicite ī sepul-
cro. p̄sertim q̄ se die tertia dixerat resurrectu-
rū. Custodiebāt aūt ī sepulcro sollicite. q̄ nccē
illis erat eū iaz n̄ doctorē timē ꝫ iudicē. ℟. Tu
lerūt. Ad cc. an̄. Alla. vt ī die. v. Cog̊uert dn̄z
In. i. t. Cū sero esset die Scd̄m Joh.
illa vna sabbatoꝝ. ⁊ fores essent clause
vbi erāt discipuli ꝯgregati ꝓpt̄ metū
iudeoꝝ. venit iesus ⁊ stetit ī medio eoꝝ ⁊ dicit

eis: Pax vob. Et rel. Omel. le. eius. be. Gregi.

PRima lectiōis hui⁹ euāgelice pape. L. ix. questio animū pulsat quō post resurrectionē corpus dñicū verꝫ fuit: qd clausis ianuis ad discipl'os īgredi potuit. ℟. Si ꝯresurrex. L. x.

SCiendū est nob qd diuina opatio si rōne cōprehēdit non est admirabilis. nec fides hꝫ meritū: cui hūana rō p̄bet exp̄imētū. Sed hꝫ ipsa redēptor nr̄i opa q̄ ex semetipsis cōprehēdi nequaq̄ p̄nt. ex alia ei⁹ opatiōe pensanda sunt. vt rebꝫ mirabilibꝫ fidē prebeāt facta mi-

ILlud enī Le. xi. rabiliora. ℟. Ecce vicit. corp⁹ dñi intuit ad discipl'os ianuis clausis. qd videlꝫ ad hūanos oculos p̄ natiuitatez suā clauso exijt vtero v̄gīs. ℟. Surrexit. L. xij

QVid g̊ mirū si clausis ianuis post resurrectionē suā in eternuꝫ iam victur⁹ intuit. q̄ moritur⁹ veniēs nō apto vtero v̄ginis exiuit? Quia ad illud corpus qd videri poterat fides intuētiū dubitabat. oñdit eis iesus. man⁹ ꝓtinus ꝛ lat⁹. Palpādā carnē p̄buit. q̄ꝫ clausis ianuis introduxit. ℟. Et valde mane. S. Joh.

IN. i. t. Cū sero esset die illa vna sabbatoꝝ. ꝛ fores essent clause. vbi erāt discipuli ꝯgregati ꝓpt' metū iudeoꝝ. ve-

nit ieſus ⁊ ſtetit ī medio ⁊ dicit eis: Pax vobiſ
Et cū hoc dixiſſet oſtēdit eis manus ⁊ lat⁹. Ga
uiſi ſunt ergo diſcipuli viſo dño. Dixit ḡ eis
iterū: Pax vobis. Sicut miſit me pater ⁊ ego
mitto vos. Hoc cū dixiſſet: inſufflauit ⁊ dixit
illis. Accipite ſpiritū ſanctū. Quoꝝ remiſeritis
peccata remittūt eis: ⁊ quoꝝ retinueritis retenta
ſunt. Thomas aūt vn⁹ ō duodecim q̄ dī didy
mus nō erat cū eis qñ venit ieſus. Dixerūt er
go ei alij diſcipuli. Vidim⁹ dñm. Ille aūt di
xit eis: Niſi videro in manib⁹ eius fixurā cla
uoꝝ ⁊ mittā digitū meū in locū clauoꝝ ⁊ mit
tam manū meā in latus eius nō credā. Et poſt
dies octo iterū erant diſcipuli ei⁹ intus ⁊ tho
mas cū eis. Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit ī
medio ⁊ dixit: Pax vob. Deinde dicit thome
Infer digitū tuū huc ⁊ vide manus meas ⁊ af
fer manū tuā ⁊ mitte in lat⁹ meū: ⁊ noli eſſe incre
dulus ß fidelis. Rñdit thomas ⁊ dixit ei: Dñs
me⁹ ⁊ deus meus. Dicit ei ieſus: Quia vidiſti
me credidiſti: beati q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt.
Multa q̄dē ⁊ alia ſig̃ fecit ieſus in ꝓſpectu diſ
cipuloꝝ ſuoꝝ q̄ nō ſunt ſcꝑta ī libro ß. Hec aūt
ſcꝑta ſunt vt credat⁊ q: ieſus ē chriſt⁹ fili⁹ dei et
vt credētes vitā habeat⁊ in noie ei⁹. Amē. Ān.

Te decet laus. Coll. Pr̃a q̃s op̃s d̃s: In lau
di. añ. Alleluia. Cap. Omne qd̃ natũ est. R.
Surrexit dñs vere. ℣. Dicite ĩ natiõib⁹. Ad
bñ. añ. Post dies octo ianuis clausis ingressus
dñs dixit eis pax vob all'a al. 8. Ad lau. ⁊ ad
iij. coll. Pr̃a q̃s op̃s d̃s: vt s̃. Ad horas diei oĩa
vt ĩ die sctõ. pret coll. ad lau. et ad. iij. et ad vs̃.
Ad vs̃ añ. Alleluia. p̃s dixit dñs. Cap. Dẽ
qd̃ na. R. Surrexit dñs de sepul. Ad vs̃ sup
mgt añ. Multa q̃dẽ ⁊ alia sig̃ fecit iesus in cõ
spectu discipulor̃ suor̃ all'a q̃ nõ sunt scripta ĩ li
bro hoc all'a. 6. Ordo p̃uat̃ dieb⁹ p resurrectio
nẽ in capl'is ⁊ collect̃ vsq̃ ad dies rogationũ.

Epulem̃ nõ in fermẽto veteri In. ij. n°. cap
neq̃ in fermento malicie ⁊ nequitie sed in
azymis sinceritat̃ ⁊ veritatis. ℣. Surrexit dñs
Resta nobis q̃s op̃s ⁊ mi. Coll. vere ⁊ ap.
sericors deus: vt in resurrectiõe dñi nostri
iesu christi p̃cipiam⁹ veracit̃ portionẽ. Per eũ.
Christ⁹ tradit⁹ est ꝓpt̃ delicta In laud. cap.
nr̃a ⁊ resurrexit ꝓpt̃ iustificationẽ nr̃az. iu-
stificati igit̃ p fidẽ pacẽ habeam⁹ ad deũ. Col-
lecta dñicalis dicatur ad laud. ad. iij. et ad vs̃.
Vos autem genus ele- Ad. iij. Capitulum.
ctum regale sacerdotium gens sancta ꝓpl's

acq̄sitiōis. vt x̄tutes annūcietꝫ eiꝰ q̄ de tenebris
vos vocauit in admirabile lumē suū. Collecta
Deus q̄ oēs ī christo renatos genꝰ regiū et
sacerdotale fecisti: da nob̄ ⁊ velle ⁊ posse
que p̄cipis. vt ꝓpl'o ad et'nitatē vocato vna sit
fides mētiū ⁊ pietas actionū. Per eundē. Ad
Deus x̄o suscitauit iesum a mor- vi. Capl'm
tuis tertia die. q̄ visus ē per dies multos.
his q̄ simul ascenderāt cū eo de galilea in̄ hie-
Resta q̄s op̄s Coll'. rusalem. Deo gr̄as.
deus: vt q̄ gr̄az dn̄ice resurrectiōis agno
uimus. ipsi q̄z per amorē sp̄ūs a morte anime
Epo. Ad. ix. Cap̄. resurgamꝰ. Per e. eius.
nentes oēm maliciā ⁊ omnē dolū. ⁊ simula
tiones ⁊ īuidias ⁊ oēs detractiōes sicut modo
gēiti infantes rōnabiles sine dolo lac ꝯcupisci
te vt in eo crescatꝫ in salutē. si tn̄ gustastis qm̄
Gaudeat dn̄e plebs si Coll'. dulcis ē dn̄s.
delis ⁊ cū ꝓprie recolit saluatiōis exordia
eius ꝓmoueat augmētꝫ. Per. Ad vs̄ Capl'm.
Deus aūt pacq̄ eduxit de mortuis pastorē
magnū ouiū in sanguine testamēti eterni
dn̄m iesum christū aptet vos in oī bono: vt fa-
ciatis eius voluntatem. He an̄e dicende sunt
ad bn̄. ⁊ ad mg̃t priuatis diebus vsq̄ ad ascen

sionem dñi. Feria.ij.ad bñ.añ. Surgēs iesus
mane p̄ma sabbati apparuit p̄ marie magdale-
ne de qua eiecerat septez demonia alla. 8. Ad
mgt añ. Jesum quem queritis nō est hic sed sur-
rexit recordamini qualit̄ locutus est vob̄ dum
adhuc in galilea esset alla. 8. Feria.iij.ad bñ.
añ. In galilea iesum videbitis sicut dixit vobis
alla. 7. Ad mgt añ. Surrexit eniz sicut dixit
dñs ⁊ p̄cedet vos in galileā alla ibi eū videbitis
alleluia alla alleluia. 4. Feria.iiij. ad bñ.añ.
Surrexit dñs de sepulcro q̄ pro nob̄ pependit
in ligno alleluia alla al. 4. Ad mgt añ. Ange
lus aūt dñi descendit de celo ⁊ accedēs reuoluit
lapidem ⁊ sedebat sup eū alla al. 8. Feria.v.
ad bñ.añ. Erat aūt aspectus ei⁹ sic̄ fulgur ve
stimēta eius sic̄ nix alla al. 8. Ad magt añ.
Pre timore aūt eius exterriti sunt custodes et
facti sunt velut mortui al. 7. Feria.vi.ad bñ.ā
Et respiciētes vider̄t reuolutū lapidē erat q̄ ppe
magn⁹ valde al. 3. Ad mgt añ. Mane nobis-
cum qm̄ aduesp̄ascit ⁊ inclinata ē iam dies al-
leluia al. 7. Sabbato ad bñ.añ. Et intr̄uit cū
illis ⁊ factū est dū recūberet cū illis accepit pa
nem ⁊ bñdixit fregit ⁊ porrigebat illis al. 3.
Sabbato añ dñicā.i.p⁹ octi.pasce ad vs̄ cap̄.

Christus passus ē ꝓ nob. vob relinquens
exemplū vt sequamī vestigia eius. q̄ pecca
tum nō fecit. nec inuent⁹ est dolus in ore eius. D
℟. Ego sum vitis. Ad mgt aū. Hec aūt scri
pta sunt vt credat] q; iesus est christ⁹ filius dei
et vt credentes vitā habeat] in noīe ipsi⁹ al. 8.
Deus q̄ ī filij tui hūilitate iacētē mūdū Coll
erexisti. fidelib⁹ tuis perpetuā ꝯcede letici
am: vt q̄s perpetue mort̄ eripuisti casib⁹. gau
dijs facias sempit̄nis ꝑfrui. Per eundē. Do
minica p̄ma post oct. pasce. Incipit apocalyp.
Apocalypsis Iohānis apl̄i. Le. i.
iesu christi quā dedit illi de⁹ palā facē
seruis suis. que oportet fieri cito. ⁊ sig
nificauit mittēs ꝑ angelū suū seruo suo iohāni
q̄ testimoniū ꝑhibuit ꝟbo dei ⁊ testimoniū ie
su christi quecūq; vidit. ℟. Dign⁹ es dñe acci
pere lib; ⁊ apire sig̃cula eius q̄m occisus es et
redemisti nos deo In sanguine tuo al. ℣. Feci
sti enī nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes. In san.
Beatus q̄ legit. ⁊ q̄ audit verba ꝓphe Lij.
tie huius. ⁊ seruat ea. que in ea scp̄ta sunt.
Tempus enī ꝓpe est. ℟. Ego sicut vitis fru
ctificaui suauitatē odoris alla. Trāsite ad me
oēs q̄ ꝯcupiscit] me. ⁊ a gñatiōib⁹ meis adiple
mini al. al. ℣. Ego diligētes me diligo ⁊ q̄ ma

ne vigilauerīt ad me īueniēt me. Transi. L.iij.
IOhānes septē ecclesijs q̄ sunt in asia+grā
vob̄ ⁊ pax ab eo q̄ est+⁊ q̄ erat+⁊ q̄ ventu-
rus est+⁊ a septez spiritib̄ q̄ in ꝯspectu throni
eius sunt+⁊ a christo iesu q̄ est testis fidelis+pri
mogenit⁹ mortuoꝝ+⁊ p̄nceps regū t̄re+q̄ dile-
xit nos ⁊ lauit nos a pctis nr̄is ī sanguine suo+
et fecit nos regnuz ⁊ sacerdotes deo ⁊ pr̄i suo.
Ipsi gloria ⁊ imperiū+in secula seculoꝝ amen.
℟. Audiui voces ī celo angeloꝝ multoꝝ dicen
tiū. Timete dn̄z ⁊ date claritatē illi ⁊ adora-
te eū q̄ fecit celū ⁊ t̄rā mare ⁊ fontes aq̄rū all̄+
al. ℣. Et exiuit vox mag̃ d̄ tēplo a throno dicēs
ECce vēit cū nubib̄ ⁊ vide- L.iiij. Time-
bit eū oīl ocul⁹+⁊ q̄ eū pupugerīt ⁊ plāgēt
se sup eū oēs trib̄ t̄re etiā am̄. Ego suz alpha ⁊
o. p̄ncipiū ⁊ finis dic̄ dn̄s d̄s: q̄ ē ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vē
tur⁹ ē op̄s. ℟. Locut⁹ ē ad me vn⁹ ex septē an-
gel̄ dicēs veni on̄dā tibi nouā nuptā sp̄ōsaz agni
Et vidi hierl̄z descēdētē d̄ celo ornatā monili-
bus suis al+al+al+ ℣. Et sustulit me ī spū in mō
EGo iob̄s frat̄ vr̄ L.v. tē magnū ⁊ altū. Et
p̄ticeps ⁊ soci⁹ ī tribulatiōe ⁊ reg̊ ⁊ patiā ī
iesu+fui ī insula q̄ appellat̄ pathmos ꝓpt̄ ꝟbuz
dei ⁊ testimoniū iesu+fui in spū in dn̄ica die+⁊

audiui post me vocē magnā tanq̄ tube dicentis
Quod vides scribe in libro. ⁊ mitte septem eccle-
siis que sunt ī asia. epheso. et smyrne. ⁊ pgamo.
et thiatyre. ⁊ sardis. ⁊ philadelphie. ⁊ laodi-
cie. ℟. Audiui vocē in celo tanq̄z vocem toni-
trui magni al. Regnabit deus nr̄ inet̄nū alla.
q̄ facta est salus ⁊ virtus ⁊ ptās christi ei⁹ alle
luia alla ℣. Vidi angelū dei volantē p mediū
celi voce magna clamantē ⁊ dicentē. Regnabit
Et ꝯuersus sum vt viderē vocē Lectio. vi
que loquebat̄ mecū. Et ꝯuersus vidi sep-
tem candelabra aurea ⁊ in medio septē cande-
labroꝝ aureoꝝ similē filio hoīs vestitū podere
et p̄cinctū ad māmillas çona aurea. ℟. Ostē-
dit mihi angelus fontem aque viue ⁊ dixit ad
me al. Hic deū adora alleluia al. al. ℣. Cecidi
vt adorarē angelum q̄ loquebat̄ ad me ⁊ dixit
Caput aūt eius ⁊ ca- L. vij. mihi. Hic deū
pilli erant candidi tāq̄ lana alba. vel tāq̄
nix. Et oculi eius velut flamma ignis. Et pedes
ei⁹ similes aurichalco: sicut in camino ardenti.
℟. Platee tue hierusalē sternent̄ auro mundo
alle. ⁊ cantabit̄ in te canticuz leticie alleluia.
Et p oēs vicos tuos ab vniūsis dicet̄ alle. al.
℣. Luce splendida fulgebis ⁊ oēs fines terre ad

orabunt te. Et per omnes vicos tuos. Lect. viij

ET vox illius tanq̃ vox aquarũ multarũ. Et habebat in dextera sua stellas septẽ. et de ore eius gladius ex vtraq; parte acutus exibat. ⁊ facies ei⁹ sicut sol lucet in v̄tute sua. Et cũ vidissem eũ cecidi ad pedes eius tanq̃ mortuus. ℟. Vidi hierusalẽ descendentem de celo ornatam auro mũdo ⁊ lapidib⁹ p̄ciosis intextã Alleluia al. ℣. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide. ipsa v̄o auro mundo simile vitro mũdo. Alle. Ad. cc. añ. Alleluia. Cañ. Quis est iste. ℣. Cognouerũt. Scd̄m Johannem

IN. i. t. Dixit iesus dis. s. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aĩam suam dat pro ouibus suis. Et reliq̃. Omel. lectionis eiusdem beati Gregorij pape Le. ix.

AUdistis frẽs charissimi ex lectione euãgelica eruditionẽ vr̃az. audistis ex lectione euãgelica periculũ nr̃m. Ecce enĩ his q̄ nõ ex accidenti dono sed essentialit' bon⁹ est. dicit: Ego sum bonus pastor. atq; eiusdẽ bonitati formam quã nos imitem̃ adiunxit dicẽs: Bon⁹ pastor aĩaz suã ponit ꝓ ouib⁹ suis. Fecit ꝙ monuit oñ dit ꝙ iussit. ℟. Decãtabat ppl's in isrl' al. ⁊ vniuersa mltitudo iacob canebat legitime. Et da-

uid cũ cãtorib⁹ citharã ꝑcutiebat ĩ domo dñi et
laudes deo canebat al·al. ℣. Sctĩficati ḡ sũt sa
cerdotes ⁊ leuite ⁊ vniũsus isrl' deducebat arcã
Bon⁹ pastor L.x. feder dñi ĩ iubilo. Et da
aĩaz suã posuit ꝓ ouib⁹ suis: vt ĩ sacr̃o nr̃o
corpus suũ ⁊ sanguinẽ x̃teret· ⁊ oues q̃s rede-
merat carnis sue alimẽto satiaret. Ostẽsa nobis
est de ꝯtẽptu mort̃ via quaz sequam̃· apposita
forma cui imp̃mam̃. ℟. Uidi portaz ciuitatis
ad orientẽ positã ⁊ apl'oꝝ noĩa ⁊ agni sup eam
scp̃ta ⁊ sup muros ei⁹ angeloꝝ custodiã allelu
ia. ℣. Uidi ciuitatẽ sctãz hierusalẽ descẽdentẽ
de celo ornatã tanq̃z sponsam viro suo. Et. L.xi
Primũ nob̃ est exteriora nr̃a mĩcordit' oui
bus eius impẽdẽ: postremũ x̃o si necesse sit
etiã mortẽ nr̃az pro eisdẽ ouib⁹ mĩstrare. In p̃
mo aũt h̃ mĩmo ꝑuenit' ad postremũ mai⁹. ℟.
Ueniẽs a libano q̃z pulcra facta es al· Et odor
vestim̃toꝝ tuoꝝ sup oĩa aromata al·al· ℣. Spe
ciosa facta es ⁊ suauis ĩ delitijs tuis. Et odor v
Sunt nõ nulli q̃ dũ plus terrenã sub- L.xij
stantiã q̃z oues diligũt· merito nomẽ pa-
storis ꝑdũt. De q̃b⁹ ꝓtin⁹ subdit'. Mercẽnari⁹
aũt ⁊ q̃ nõ est pastor· cuius nõ sunt oues ꝓprie·
videt lupũ venientẽ ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. T

R. Hec ē hierusalē ciuitas mag̃ celestis ornata tanq̃z sponsa agni. Qm̃ tab̃naculū facta est alla. V. Porte ei⁹ nō claudent̃ p diē nox enī nō erit in ea. Qm̃. Scdm Johannez.

IN.i.t. Dixit iesus discipl̃is suis. Ego sum pastor bon⁹. Bonus pastor aīam suam dat pro ouibus suis. Mercēnari⁹ ⁊ q̃ nō est pastor. cuius nō sunt oues ꝓprie. videt lupū venientē. ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. Et lupus rapit ⁊ dispergit oues. Mercēnari⁹ autē fugit qꝛ mercēnarius est ⁊ non pertinet ad eum de ouibus. Ego sum pastor bonus. ⁊ cognosco meas et cognoscunt me mee. Sicut nouit me pater ⁊ et ego agnosco patrem. Et animā meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili. ⁊ illas oportet me adducere. et vocem meam audient. Et fiet vnum ouile. et vnus pastor. Collecta. Deus qui in filij tui humilitate iacentem. In laudi. an. Alleluia. p̃s. Miserere. Capitulum. Benedictio ⁊ claritas. Ad bñ. an̄. Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas ⁊ pro ouibus meis pono animaz me

OE⁹ q̃ in fi. t. hu. iacē. mūdū Coll. am alla. ꝫ erexisti. fide. t. perpe. ꝯcede leti. vt q̃s perpetue mor. eri. casi. gau. fa. sempi. pfrui. Per eūdē

Ad.iij.et ad vs̄ cap̄. Christus passus ē ꝓ nob.

Christus resurgēs ex Ad.vi.cap̄. vob re.
mortuis iam nō moriť mors illi vltr̄ nō do-
minabiť. qđ enī mortuus ē pctō mortuꝰ ē semel
qđ aūt viuit viuit deo. ℣. Surrexit dn̄s vere.

Deus q̄ ad eťnā vitā in christi resur- Colle.
rectione nos reparas erige nos ad ꝯsedē-
tem in dextera tua nr̄e salutꝭ auctorē vt q̄ ꝓpter
nos iudicandus aduenit. ꝓ nob iudicaturꝰ ad-

Christus se- Ad.ix.cap̄. ueniat. Per eūdē.
mel ꝓ pctīs nr̄is mortuꝰ est iustꝰ ꝓ iniustis
vt nos offerret deo. mortificatos q̄dē carne vi
uificatos aūt spū. ℣. Cognouerunt. Collecta.

Concede.q.o.d.vt veterē cū suis actibꝫ ho
minē deponētes. illiꝰ ꝯuersatiōe viuamꝰ: ad
cuiꝰ nos sb̄am pascalibꝫ remedijs transtulisti.
Per eundē. Ad mg̃t añ. Ego sum pastor ouiuꝫ
ego sum via ⁊ veritas ego sum pastor bonꝰ ⁊ co
gnosco meas ⁊ cognoscūt me mee al.al. 8. Coll'
Deus q̄ in filij tui. Sabbato añ dn̄icam.ij.

Obsecro vos tanq̄ꝫ post octꝭ pasce Caplm.
aduenas ⁊ pegrinos abstinē vos a carna
libus desiderijs. que militāt aduersus aīaꝫ: ꝯuersa
tionē vr̄aꝫ int' gentes habētes bonā. vt i eo qđ
detrectant đ vob tanq̄ꝫ đ malefactoribꝫ ex bo-

nis operibꝫ vos ꝓsiderātes glorificēt deū ī die
visitatiōis. ℟. Surrexit dñs de sepul. ℣. Be
surrexit dñs. Ad mgt añ. Alias oues habeo q̄
nō sunt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me adducē
et vocē meā audiēt ⁊ fiet vnū ouile ⁊ vnus pa/
Deus q̄ errātibꝫ vt in viā Coll' stor al. 8.
possint redire iusticie veritatī tue lumē ostē
dis: da cunctis q̄ christiana ꝓfessiōe censent ⁊ il/
la respuere que huic inimica sunt noī ⁊ ea que
sunt apta sectari. Per. Dñica. iij. post oct'. pa
sce. Lectio. ī.
Et vidi septē angelos Lectio. ī.
stātes ī ꝓspectu dei: ⁊ date sunt illis se
ptē tube. Et alius angelus venit ⁊ ste/
tit ante altare hñs thuribulū aureū ⁊ data sūt
illi incēsa multa ⁊ que sunt oratiōnes sanctorū oīum
sup altare aureū q̄d est ante thronū. ℟. Dign⁹
Et ascendit fu/ Lec. ij. es dñe apire. et cetera.
mus incensorū de oratiōnibꝫ sctōrū ⁊ de mānu an
geli coram dño. Et accepit angelus thuribulum
et impleuit illud de igne altaris ⁊ misit in terrā
et facta sunt tonitrua ⁊ voces ⁊ fulgura ⁊ terre
Et septē angeli q̄ habebāt Lec. iij. motus. Et
septē tubas parauerūt se vt tuba canerēt.
Et ꝑmus angelus tuba cecinit ⁊ facta ē grādo
et ignis mixta sanguine ⁊ missum est in terrā

Et tertia pars terre cōbusta ē·⁊ tertia pars ar-
borū combusta ē·⁊ oē fenū viride cōbustum est

ET secūdus angelus tuba cecinit· Lect. iiij.
et tanq̄ mons magn⁹ igne ardens·missus
est ī mare. Et facta ē tertia pars mar sanguis·⁊
mortua ē tertia pars creature q̄ habebāt aīas·⁊

ET tertius L. v. tertia pars nauiū interijt.
angelus tuba cecinit·⁊ cecidit de celo stel-
la magna·ardens tanq̄ facula. Et cecidit ī ter-
tiā partē fluminū·⁊ in fontes aq̄rū·⁊ nomē stel
le dr̄ absinthiū. Et facta ē tertia pas aq̄rū ī ab-
sinthiū:⁊ multi hoīes mortui sunt. Lec. vi.

ET quart⁹ angelus tuba cecinit·⁊ ꝑcussa ē
tertia pars solis·⁊ tertia pars lune·⁊ tertia ꝑs
stellarū·ita vt obscuraret tertia pars earū·vt
diei nō luceret pars t̄tia·⁊ noct̄ similit̄. L. vij.

ET vidi ⁊ audiui vocē vni⁹ aquile volant̄
ꝑ mediū celū dicent̄ voce magna·ve·ve·
ve·habitantib⁹ in terra·de ceteris vocib⁹ triuz
angelo⁊ qui erant tuba canituri. Le. viij.

ET q̄ntus angelus tuba cecinit·⁊ vidi stel
lam de celo cecidisse in terrā. Et data ē illi cla-
uis putei abyssi:⁊ aꝑuit puteū abyssi ⁊ ascēdit
fum⁹ putei sic fum⁹ fornac̄ magne ⁊ obscurat⁹ ē
sol·⁊ aer de fumo putei.. Scōm Johannem.

In.i.t. Dixit iesus dis.s. Modicum ⁊
iam nō videbit me. ⁊ iterū modicū et
videbit me: q̄ vado ad p̄rem. Et rel.

Omelia lectiōis eiusdē vene. Be. p̄sby. Lec. ix

Leta dñi ⁊ saluatoꝝ nr̄i ꝓmissa frēs charis-
simi leto cordis auditu ꝑcipere debem⁹ se-
dulaq̄ intentione ꝑsistere. q̄tinus ad hec ꝑtin
Notandū aūt q̄ tota le- Lx. gere mereamur.
ctionis hui⁹ euāgelice series illis ꝯuenit. q̄
eam p̄sentes audierūt a dño. Pars aūt illi⁹ eti
am nob q̄ post passionē ⁊ resurrectionē dñicaꝫ
ad fidem venim⁹ aptissime ꝯgruit. Le. xi.
Quod dñs ait modicū. ⁊ iam nō videbitis
me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbit me. q̄ vado ad
p̄rē, ad illos specialit ꝑtinet. q̄ ei⁹ discipulatui
p̄dicāt i carne adhesere. ⁊ post tristiciā passiōis
visa resurrectiōe ⁊ ascēsiōe ei⁹ letificari meruerūt
Nam q̄ h̄ illa q̄ tradebat nocte locu- Lxij
tus ē. modicū erat. idē eiusdē noct ⁊ diei
sequēt tp̄s vsq̄ ad horā q̄ illū nō vidē incipent
In.i.t. Dixit iesus dis. Scdm Jobā.
suis. Modicū ⁊ iā nō videbit me: ⁊ ite
rū modicū ⁊ videbit me. q̄ vado ad
p̄rē. Dixerūt g̊ ex discipul ei⁹ adiuicē. Quid ē
h̄ qd̄ dic nob modi. ⁊ ñ vide me. ⁊ iterꝫ modi. ⁊

videbit me. ⁊ qꝛ vado ad pr̄em. Dicebāt ergo
Quid est hꝰ qđ dictt nob̄ modicū? Nescimus
q̄d loquit̄. Coḡuit aūt iesus qꝛ volebāt eū int̄-
rogare: ⁊ dixit eis. De hꝰ queritis inter vos. qꝛ
dixi modicū ⁊ nō videbit me: ⁊ iterū modicuz
et videbit me? Amē amē dico vob̄. qꝛ plorabi
tis ⁊ flebit vos: mūdus aūt gaudebit. Vos āt
ꝯtristabimini: sed tristicia vr̄a vertet̄ in gaudi
um. Mulier cū parit tristiciā hz: qꝛ venit hora
eius. Cū aūt peperit puerū. iam nō memīt pres
sure ꝓpt̄ gaudiū. qꝛ natꝰ est hō in mūdū. Et vos
igit̄. nunc q̄dem tristiciā habet. Iterū aūt vide
bo vos. ⁊ gaudebit cor vr̄m. ⁊ gaudiū vr̄m ne
mo tollet a vobis. Coll. Deus q̄ errātibꝫ vtī.
In lau. cap. Bn̄dictio ⁊ cla. Ad bn̄ an̄. Modi
cum ⁊ nō videbit me dicit dn̄s iterū modicū et
videbit me qꝛ vado ad pr̄em al. al. 6. Ad ho-
ras diei vt in p̄cedēti dn̄ica. Ad mg̃t an̄. Am̄
amē dico vob̄ qꝛ plorabit ⁊ flebit vos mūdus
aūt gaudebit. vos aūt ꝯtristabimī. sed tristicia
vestra vertet̄ in gaudiū alla. 8. Sabbato
Omne datū opti- an̄ dn̄icā. iij. cap. ad vs.
mū. ⁊ oē donū pfectū desursum ē. descēdēs
a pr̄e luminū: apud quē nō est tn̄smutatio: nec
vicissitudinis obūbratio. Rx. Uiderūt te aque.

Ad mgt an. Iterũ aũt videbo vos ⁊ gaudebit
cor vestrũ al. ⁊ gaudiũ vestrũ nemo tollet a vo-
Deus q̃ fideliũ mentes Colle. bis alt̃a. 8.
vnius efficis volũtat̃: da ꝓplis tuis id ama
re qd̃ precipis. id desiderare qd̃ ꝓmitt̃: vt int̃
mũdanas varietates ibi nr̃a fixa sint corda. vbi
vera sunt gaudia. Per. Dñita. iij. post octa-
uas pasce Inuit̃. Alleluia. ℣. Surrexit dñs d̃
Incipit epl̃a beati Iacobi apl̃i. Li.
Iacobꝰ dei ⁊ dñi nr̃i iesu xp̃i seruꝰ duo
decim tribubꝰ que sunt ĩ disp̃siõe salu
tem. Dẽ gaudiũ existimate frẽs mei. cũ in tem-
ptatiões varias inciderit̃: sciẽtes qd̃ ꝓbatio fi
dei vr̃e patientiã opat̃. Patiẽtia aũt opus per
fectũ habet. vt sit̃ perfecti ⁊ integri. in nullo de-
ficientes. ℟. Si oblitꝰ fuero tui alt̃a obliuisca
tur me dextera mea. Adhereat lingua mea fau
cibus meis si nõ meminero tui al. al. ℣. Super
flumina babylonis illic sedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dũ re
scordaremur tui sion. Adhere. Lectio. ij.
Si q̃s aũt vr̃m indiget sapĩa postulet a deo
q̃ dat oĩbus affluent̃ ⁊ non improperat ⁊ da-
bitur ei. Postulet aũt in fide nihil hesitans. ℟
Uiderũt te aque deus viderũt te aque ⁊ timue
runt. Multitudo sonitꝰ aquarũ vocẽ dederunt

nubes al. al. ℣. Illuxerūt chorus cationes tue or-
bi terre cōmota ē ⁊ ꝯtremuit terra. Multitu.
Qui enī hesitat. similis ē tempestati Lec. iij.
maris que a vento mouet ⁊ circūfert. Nō
ergo estimet ille hō q̄d accipiat aliq̄d a dño.
℟. Narrabo nomē tuū frībus meis al'a. In me
dio ecclesie laudabo te al. al. ℣. Qui timet dō-
minū laudate eū vniūsum semē iacob magni-
Vir duplex ani- L. iiij. ficate eū. In medio
mo. incōstās est ī oībꝫ vijs suis. Glorietur
aūt hūilis in exaltatiōe sua. diues aūt in hūili-
tate sua. qm̄ sicut flos feni transibit. ℟. In ec-
clesijs bn̄dicite deo al'a dño. De fontibꝰ israel
al'a al. ℣. Cantate dño canticū nouū cantate
dño oīs terra. De fon. In. ij. nº. an̄. Alleluia. ℣.
Exortus ē sol cum Le. v. Surrexit dn̄s ve-
ardore ⁊ arefecit fenū: ⁊ flos eius decidit.
et decor vultus eius deperijt. Ita ⁊ diues ī iti-
neribꝫ suis marcescet. T. ℟. In toto corde meo
al'a exq̄siui te al. Ne repellas me a mādat tuis
al'a al. ℣. Uide hūilitatē meā ⁊ eripe me q̄ le-
gem tuā nō sum oblitꝰ. Ne repellas. Lecti. vi.
Beatꝰ vir q̄ suffert tēptationē. qm̄ cū ꝓba
tus fuerit accipiet coronā vite quā repro-
misit d's diligētibꝫ se. Nemo cū tēptat dicat.

quō a dño temptat. Deus enī intēptator ma-
lor est. ℟. Hymnū cantate nob alla. Quō cā
tabim⁹ canticū dñi in terra aliena alla alla. ℣.
Illic int̄rogauerūt nos q̄ captiuos duxerūt nos
Deus aūt ne- L.vii. verba cantionū. Quō-
minē temptat. Vnusq̄sq; ꝟo temptatur a
ꝯcupiscētia sua + abstract⁹ ⁊ illect⁹. De hinc ꝯcu
piscētia cū ꝯcepit · parit pctm̄. Pctm̄ ꝟo cū cō-
sumatū fuerit gn̄at mortē. ℟. Deus canticum
nouū cātabo tibi alla. In psalterio decē chor-
darū psallā tibi alla al. ℣. Deus meus es tu et
ꝯfitebor tibi deus me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. In p
Nolite errare frēs mei dilectissimi. Le.viij.
Oē datū optimū ⁊ oē donū pfectū desur-
sum e + descēdēs a p̄re luminū: apud quē nō est
tn̄smutatio · nec vicissitudinis obūbratio. ℟.
Alla + audiuim⁹ eā in effrata inuenim⁹ eā in cā
pis si lue. Introibim⁹ in tab̄naculū ei⁹ adorabi-
mus ī loco vbi steter̄t pedes ei⁹ al + al + ℣. Sur-
ge dñe ī req̄em tuā tu ⁊ archa sctīficatiōis tue.
Introi. ℣. Cog̊uerūt do. Scd̄m Johannem.
In illo tpe. Dixit iesus dis. su. Vado
ad eū q̄ misit me ⁊ nēo ex vob̄ int̄ro-
gat me q̊ vadis. Sz q̄r h̄ locut⁹ suz vo
bis: tristicia īpleuit cor vr̄m. Et re. O. ve. Be. p̄

Sicut ex lectione euāgelica frēs charissimi
audiuim⁹. Dñs ⁊ redemptor noster īminē
te sue passiōis articulo discipl'is gloriā ascen-
sionis qua ipse post mortē ⁊ resurrectionē erat
glorificandus ⁊ aduētū spūssancti q̊ illi erāt il-
luminādi patefecit. ℟. Deduc me ī semita mā
datorū tuoꝝ all'a qm̄ ipsam volui all'a. Inclina
cor meū in testīonia tua alleluia al·allelu. ℣.
Auerte oculos meos ne videant vanitatē ī via
Quatin⁹ in- Lc.x. tua viuifica me. Inclina.
stante hora passiōis redēptor] nr̄i· min⁹ ꝓ
illius morte discipuli dolerēt· quē post mortez
ad celum subleuandū non dubitarent· minus
de sua desolatione trepidarent· quos abeunte
scilicet dño· spiritussancti gratia consolandos
esse sperarent. ℟. Cantate deo alleluia· Psal-
mum dicite ei alleluia· ℣. Date gloriam lau-
Bene au- Lectio.xi. di eius· Psalmum di-
tem cum de sua ascensione dñs dixisset·
vado ad euz qui me misit· addidit· ⁊ nemo ex
vobis interrogat me quo vadis. Superius
nanqꝫ cum de sua passione protestaretur dicēs
Quo ego vado vos non potestis modo veni
re. Interrogauit eum petrus ⁊ ait: Dñe quo
vadis? Respōsumqꝫ est ei. Quo ego vado nō

potes me modo sequi: sequer/ãt postea. T. ℟.
Bonũ ẽ ꝯfiteri dño alla. Et psallẽ alla. ℣. Ad
annũciandũ mane mĩam tuã ⁊ veritatẽ tuaꝫ ꝑ
Discipuli aũt pas/ L. xij. noctem. Et psalle-
sionis christi mortisq; eius mysteriũ ⁊ nec-
dum intelligẽ ⁊ necdũ poterant ĩmittari. Maie
statem ꝟo ascensiõis statim vt videre cogno-
uerũt: totisq; animi votis vt seq̃ mererent̃ op-
tabant. ℟. Dicant q̃ redempti sunt alla. A do
mino alla. ℣. Quos redemit de mãu inimici ꝺ
regiõib⁹ ꝯgregauit eos. Al. Scd̃m Johannẽ.
IN. i. t. Dixit. ie. dis. s. Vado ad eũ qui
me misit: ⁊ nemo ex vobis interrogat
me quo vadis. Sed hec locutus sum
vob̃: tristitia impleuit cor vr̃m. Sed ego veri
tatem dico vob̃: expedit vob̃ vt ego vadam.
Si enĩ nõ abiero paraclytus nõ veniet ad vos
Si aũt abiero: mittã eũ ad vos. Et cũ venerit
ille arguet mũdũ de pctõ ⁊ de iusticia ⁊ de iu-
dicio. De pctõ q̃dem: q; nõ credũt in me. De
iusticia ꝟo: q; ad patrẽ vado ⁊ iam nõ videbi
tis me. De iudicio aũt: q; ꝑnceps mũdi huius
iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis
dicẽ: sed non potestis portare modo. Cũ autez
venerit ille spũs veritat/ docebit vos omnẽ ve-

ritatē. Non enī loquet̄ a semetipso: s̄ quecūq̄
audiet loquet̄. ⁊ que ventura sunt annūciabit
vob̄. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet
et annūciabit vobis. Amē. Ad. Te decet laus
Oremus. Deus q̄ sideliū men. Ad lau. an̄. Al-
leluia. Cap. Bn̄dictio ⁊ cla. Ad bn̄. an̄. Uado
ad eū qui misit me sed quia hec locut⁹ sum vo-
bis tristicia impleuit cor vestrū alla. Ad ho-
ras diei sicut in p̄ma dn̄ica post oct. pasce. In
ij. vs̄ ad mg̃t an̄. Adhuc multa habeo vob̄ di-
cere sed nō potest̄ portare modo cū aūt venerit
ille spūs veritat̄ docebit vos oēm veritatē al-
leluia. 5. Sabbato an̄. iiij. dn̄icam cap. ad vs̄
Estote factores verbi ⁊ nō auditores tm̄
fallētes vosmetipsos: quia si quis auditor
est verbi ⁊ nō factor. hic cōpabit̄ viro ꝯsiderā-
ti vultū natiuitat̄ sue in speculo. Ad mag̃t an̄.
Ille me clarificabit q̄ de meo accipiet ⁊ annū-
Deus a q̄ bona cū- Coll. ciabit vob̄ alla. i.
cta ꝓcedūt largire supplicib⁹: vt cogitem⁹
te inspirāte que recta sunt: ⁊ te gubernāte eadē
faciamus. Per. Incipit epl̄a sancti Johannis
Quod erat ab initio. q̄d apostoli. L. i.
audiuim⁹. q̄d vidim⁹ oculis nr̄is q̄d ꝑ
spexim⁹ ⁊ man⁹ nr̄e trectauerūt d̄ v̄bo

vite. ⁊ vita manifestata est ⁊ vidim⁹ ⁊ testam̄.
et annūciam⁹ vob̄ vitam eternā que erat apd̄
patrē. ⁊ apparuit nob̄. ℟. Si oblit⁹. vt in p̄ori

Quod vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ annū. L.ij. dñica
ciamus vob̄. vt ⁊ vos societatē habeatis
nobiscū. ⁊ societas nr̄a sit cū p̄re ⁊ filio eius iesu
christo. Hec scribim⁹ vobis: vt gaudiū vestrū

Et hec est annūciatio Le.iij. sit plenū. Tu.
quā audiuimus ab eo. ⁊ annūciamus vo-
bis qm̄ deus lux est. ⁊ tenebre in eo non sunt vl
le. Si dixerim⁹ qm̄ societatem habemus cum
eo. ⁊ in tenebris ambulamus: mentim̄ ⁊ non fa

Si autem in luce am- L.iiij. cimus veritatē
bulamus. sicut ⁊ ipse in luce est. societatez
habem⁹ ad inuicem ⁊ sanguis iesu christi filij ei
us mundat nos ab oī peccato. Si dixerim⁹ qr
peccatū nō habemus. ipsi nos seducimus. ⁊ ve-

Si confiteam̄ pec- L.v. ritas in nobis nō est
cata nr̄a fidelis ē ⁊ iust⁹ de⁹. vt remittat no
bis pctā. ⁊ mūdet nos ab oī iniq̄tate. Si dixe-
rimus quia non peccamus. mendacem facimus
eum: ⁊ verbum eius non est in nobis. Tu autē

Filioli mei hec Le.vi. dñe miserere nostri
scribo vobis. vt non peccetis. Sed si quis
peccauerit. aduocatū habem⁹ apud p̄rez iesum

christũ iustũ. ⁊ ipse est ꝓpitiatio pro pctis nr̃is
Non pro nr̃is aũt tm̃: sed etiã pro toti⁹ mundi
In hoc scim⁹ qm̃ cognouim⁹ eũ. si Le. vij.
mãdata eius obseruem⁹. Qui dicit se nos
se deũ ⁊ mãdata eius nõ custodit. mẽdax est et
Charissimi nõ L. viij. in eo veritas nõ est.
mãdatũ nouũ scribo vobis. sed mandatuz
vetus qd̃ habuistis ab initio. Mandatũ vet⁹
est verbũ qd̃ audistis. Iterũ mandatũ nouum
scribo vobis. qd̃ est verũ ⁊ in ipso ⁊ in vob. q̃-
niam tenebre transierũt. ⁊ lumẽ verũ iam lucet.
In. i. t. Dixit iesus Scd̃m Johannez
discipulis suis. Amẽ amẽ dico vobis
Si q̃d petierit p̃rem in noĩe meo. da-
bit vob. Vsqꝫ modo nõ petistis quicq̃ꝫ in no-
mine meo. Petite ⁊ accipiet vt gaudiũ vestrũ
sit plenũ. Et rel. Dme. vene. Be. presby. Le. ix.
Potest mouẽ infirmos auditores quõ in ca
pite lectiõis hui⁹ euãgelice discipulis sal
uator ꝓmittit. si q̃d inquiẽs petierit p̃rem in no
Erũ cuz nõ so- L. x. mine meo. dabit vob
um nr̃i similes. multa q̃ p̃rem in christi no
mine petẽ vident. nõ accipiãt. verũ etiam ipse
apl's paulus tertio dñm rogauerit. vt a se an-
gelus sathane a q̃ tribulabat abscedẽt: nec im-

petrare potuerit. Tu autem do.mi.no. Lectio.xi.

Motio hui⁹ q̄stionis antiq̄ iam patruz explanatiōe reserata est+q̄ veraciter intellexerūt illos solū in noīe saluator⁊ petē: qui ea q̄ ad perpetuā salutē ꝑtinent petunt. Lectio.xij.

Ideoq̄ frēs apl'm nō in noīe saluator⁊ petisse+vt temptatiōe careret: quā ob custodiam hūilitat⁊ accepat+q: si hac caruisset: salu⁹ esse nō posset: ipso affirmāte cū ait: Et ne magnitudo reuelationū extollat me+datus est m̄ stimulus carnis mee·angelus sathane q̄ me co-

In.i.t. Dixit Scd'm Job. laphiçet. iesus dis.s. Amē amē dico vobis. Si q̄d petierit⁊ p̄rem in nomīe meo: dabit vob. Usq̄ modo non petistis q̄cq̄ in nomine meo. Petite ⁊ accipiet⁊: vt gaudiū vr̄m sit plenū. Hec in ꝓuerbijs locut⁹ sum vob. Venit hora cū iam nō in ꝓuerbijs loquar vob+sed palā de p̄re meo annūciabo vob. Illo die ī nomine meo petet⁊. Et nō dico vob: q: ego rogabo patrem de vob. Ipse enī pater amat vos·q: vos me amastis ⁊ credidistis quia ego a deo exiui. Exiui a p̄re+⁊ veni in mūdū. Iterū relinq̄ mundum ⁊ vado ad p̄rem. Dicūt ei discipuli eius Ecce nūc palam loquer⁊: ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis

Nunc scimꝰ qꝛ scis oĩa: ⁊ ñ est opus tibi. vt q̃s te introget. In hꝰ credimꝰ qꝛ a deo existi. Amẽ. Te decet. Coll. Deus a q̃ bona. In lau. Capl̃z Bñdictꝰ ⁊ clari. Ad bñ. añ. Usqꝫ mõ nõ petistꝭ quicq̃ꝫ petite ⁊ accipietꝭ alt̃a. 2. Coll. Deus a q̃ bona. Ad horas diei añ. Alt̃a. Ad. vi. ⁊ ix. cap̃ ⁊ coll. vt antea ĩ aliꝭs dñiq̃. Sꝫ ad. iij. ⁊ vs̃ cap̃. Estote factor. In. ij. vs̃ ad mg̃t añ. Petite et accipietꝭ vt gaudiũ vestrũ plenũ sit ipse enĩ pat̃ amat vos qꝛ vos me amastꝭ ⁊ credidistꝭ alt̃a. 8. Coll. Deus a q̃ bona cun. Per tres dies rogationũ In. ij. nº cap̃. Epulem̃ nõ. Coll. Pr̃a q̃s op̃s ⁊ mĩcors. In lau. cap̃. Christꝰ traditꝰ ẽ ꝓ.

Resta q̃s op̃s d̃s: Coll. pter delicta nr̃a. vt q̃ in afflictiõe nr̃a de tua pietate ꝯfidimus: ꝯtra adu̇sa oĩa tua semp ꝓtectiõe munia.

Onfitemĩ Ad. iij. ⁊ ad vs̃ cap̃. mur. Per. alt̃utrũ pctã vr̃a ⁊ orate ꝓ inuicẽ vt saluemini: multũ enĩ valet deprecatio iusti assidua. Coll. Pr̃a q̃s op̃s d̃s: vt s̃. Ad. vi. Capituluꝫ

Elias homo erat similis nob̃ passibilis et orõnem orauit vt non plueret super terrã et non pluit annos tres ⁊ menses sex. ⁊ rursum orauit. ⁊ celuꝫ dedit pluuias. ⁊ terrra dedit fructum suum. Deo gratias. Collecta.

Mentem familie tue quesumus dñe ⁊ mune
re compunctiõis aperi ⁊ largitate tue pie-
Si quis ex Ad.ix.cap. tatis exaudi. Per.
vobis errauerit a veritate ⁊ conuterit q̃s
eum. scire debet qm̃ qui conuerti fecerit pecca-
torem ab errore vie sue. saluabit aĩaz ei⁹ a mor-
te. ⁊ operit multitudinẽ peccatoꝝ. Collecta.
Deus qui culpas nostras pijs verberibus
percutis. vt nos a nostris iniq̃tatib⁹ emũ
des: da nob ⁊ de v̄bere tuo ꝓficere: ⁊ de tua ci-
tius ꝯsolatione gaudere. Per. In vigilia ascẽ
sionis ad vs̄ añ. Alleluia alla alleluia alla al
Primũ qui- Cap. leluia alla alleluia alla.
dem sermonem feci de omnib⁹ o theophi-
le que cepit iesus facere ⁊ docere. vsq̃z in diez
qua precipiens aplis per spiritũ sanctuz quos
elegit assumptus est. R. Omnis pulcritudo-
v̄. Ascendens christus in altum. Captiuã duxit
captiuitatem alleluia. Ad mg̃t añ. Pat̃ ma-
nifestaui nomen tuũ hoĩbus quos dedisti mi-
hi nũc aũt pro eis rogo nõ pro mũdo quia ad te
Resta q̃s op̃s ds: vt Coll. vado alla. i.
nr̃e mẽt intẽtio q̃ venture solẽnitat glorio
sus auctor ingressus ẽ semper intendat: ⁊ quo fi
de pergit conuersatione perueniat. Per dñm.

Inuitat. Alleluia. In p̄ n° aū. Alleluia. p̄s.
Dñe dñs nr̄. p̄s. In dño ꝯfido. p̄s. Celi enā
p̄s. Dñe in v̄tu. p̄s. Dñi ē terra. p̄s. Exaltabo
te. v̄. Exaltare dñe in v̄tute tua. cātabim⁹ ⁊ psal
lemus v̄tutes tuas alla. Lectiōes ex omel. bti
Gregi. ps. L. i

Dominꝰ iesus postq̄ lo/
cutus ē discipulis suis assumptꝰ est in
celū. ⁊ sedit a dextris dei. In veteri te/
stamēto cognouimꝰ. qd̄ helias sit raptꝰ in celū.
R. Post passionē suā p̄ dies q̄draginta appa
rens eis ⁊ loquēs de regno dei alla. Et viden/
tibus illis eleuatꝰ est alleluia ⁊ nubes suscepit
eū ab oculis eoꝝ alla. v̄. Et ꝯuescēs p̄cepit eis
ab hierosolymis ne discederēt sed expectarent

Sed aliud ē L. ij. ꝓmissionē patr̄. Et vident
celū aereū. aliud ethereū. Celū quippe aere
um terre est ꝓximū. vnde ⁊ aues celi dicimꝰ: q̄
eas volitare in aere videmꝰ. R. Oīs pulcritu
do dñi exaltata est sup̄ sidera spēs eius in nubi
bus celi. Et nomen eius in eternū p̄manet al/
leluia. v̄. A summo celo egressio eius ⁊ occur/
sus eiꝰ vsq̄ ad summū eius. Et nomen. Le. iij.

In celū aereū helias subleuatꝰ est. vt in se/
cretam q̄ndam terre regionē repēte duce/
retur. vbi in magna iam carnis ⁊ spūs quiete

viueret·quousq; ad finē mūdi redeat·⁊ mortis
debitū soluat. ℟. Exaltare dñe alla. In vtu-
te tua alla. ¶ Cantabim⁹ ⁊ psallem⁹. In virtute
Helias enī mortē distulit: nō euasit. L.iiij.
Redemptor aūt noster q; nō distulit su-
perauit·eamq; resurgēdo ꝯsumpsit·⁊ resurre-
ctionis gloriā ascēdēdo declarauit. ℟. Si enī
nō abiero paraclytus nō veniet ad vos·si autē
abiero mittā eū ad vos. Cū aūt venerit ille do
cebit vos oēz vitatē alla. ℣. Nō eī loquet a se-
metipso sed quecūq; audiet loquet ⁊ q̄ ventura
sunt annūciabit vob. Cū aūt. In.ij.n° añ. Alle
luia. ps. Deus nr̄ refugiū. ps. Dēs gētes. ps.
Cantate do.i. ¶ Dñs reg.i. ¶ Dñs regñ.ij.
ps. Bñdic.i. ℣. A summo celo egressio ei⁹. Et
occursus ei⁹ vsq; ad summū ei⁹ alla. Lectio.v.
Notādū est q̄ helias ī curru legit ascēdisse·
vt videlicet apte mōstraret·q; hō pur⁹ ad
iutorio indigebat alieno. Per angelos quippe
illa facta ⁊ oñsa sunt adiumēta·q; nec ad celuz
q̄dē aereū p se ascēdē poterat: quē nature sue in
firmitas g̃uabat. ℟. Ite ī orbē vniūsuz ⁊ p̄di
cate dicētes alla. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fue
rit salu⁹ erit al·al·al· ℣. Eūtes g̊ docete oēs gē-
tes baptizātes eos ī noīe patrl ⁊ filij ⁊ spūssctī.

Edemptor nr nō curru nō angelis subleuatus legit qz is q fecerat oīa nimiz sup oīa sua vtute ferebat. Illo eteniz reūtebat vbi erat z inde redibat vbi remanebat qz cū p humanitatem ascendit in celum per dīnitatem suam z terram pariter cōtinebat z celum. Tu autem dñe miserē nostri. ℟. Ascēdit deus in iubilatiōe alla z dñs In voce tube al. al. ℣ Ascendēs christ in altū captiuā duxit captiui

Sicut aūt ioseph a frī atem. In vo bus suis venditus venditionē nr redemptoris figurauit sic enoch trāslat atqz ad celū aereū helias subleuat: ascensionē dñicam designauit. ℟ Ascendēs in altū al captiuā duxit captiuitatē. Dedit dona hoīb al. al. ℣ Ascendit deus i iubilatiōe z dñs i voce tube. Dedit d.

Scensiōis sue dñs pnūcios z testes habuit vnū aī legē aliū sub lege vt quāto qz veniret ipse q veraciter celos penetrare potuisset. Dñs ipe ordo i eoz quoqz vtrorūqz subleuatiōe per quedam incremēta distinguit ℟ Non turbet cor vestrū ego vado ad patrez et dum assumpt fuero a vobis mittā vobis al. Spiritū veritatis z gaudebit cor vestrū al. ℣ Ego rogabo patrem z aliū paraclytū dabit vo

bis. Spiritū. Ad. cc. an̄. Alleluia. ps. Quis ē
iste. ℣. Non vos relinquā orphanos. veniaz ad
vos ⁊ gaudebit cor vestrū al. Scd̄m Marcum.

In illo tempe. Recūbentib⁹ vndecim
discipulis. apparuit illis iesus. ⁊ expro
brauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciam
cordis. qꝛ his qui viderant eum resurrexisse n̄
crediderūt. Et rel'. Omel'. beati Greg. pa. L. ix.

Quod resurrectionē dn̄icā discipuli tarde
crediderūt. nō tam illoꝝ infirmitas q̄ nr̄a
vt ita dicam futura firmitas fuit. Ipsa nanq̄
resurrectio illis dubitantibus per multa argu
menta monstrata est. Tu autem domine mise-
rere nostri. ℟. Cunq̄ intuerent̄ euntem in ce-
lum ecce duo viri astiterūt iuxta illos ī vestibus
albis qui ⁊ dixerunt alleluia alleluia alleluia.
℣. Hic iesus q̄ assumpt⁹ ē a vob̄ ī celū sic ve-
niet quēadmodū vidistis eū euntē in celū. All'.

Minus m̄ maria magdalene presti- Lec. x.
tit que citius credidit: q̄ thomas qui diu
dubitauit. Ille etenim dubitando vulnerum
cicatrices tetigit: ⁊ d̄ nostro pectore dubitatio
nis vulnus amputauit. Tu autem domine mi-
serere nostri. ℟. Ponit nubem ascensum suum
dn̄s. Qui ambulat sup̄ pennas ventorum all'a.

℣. Qui facit angelos suos spūs ⁊ mīstros su-
os ignem vrentem. Qui ambulat. Lectio.xi.
Ad insinuandā q̄z veritatez dn̄ice resurre-
ctiōis notandū nob̄ est q̄d lucas referat dicēs:
Conuescēs p̄cepit eis ab hierosolymis ne dis-
cederēt. Et post pauca. Videntib̄ illis eleuat⁹
est ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. ℟. Vi-
ri galilei q̄d admiramini aspiciētes ī celū alle-
luia. Quēadmodū vidist] eū ascēdētē in celuz
ita veniet al. al. al. ℣. Cūq̄z intuerent̄ in celum
eūtē illū ecce duo viri astiterūt iux̄ illos ī vesti-
bus albis q̄ ⁊ dixerūt. Quem. Lectio.xij.
Notate v̄ba signate mysteria. Conuescens
eleuatus ē. Comedit ⁊ ascēdit. vt videlicet per
effectum cōmestiōis. veritas patesceret carnis.
℟. Pater cū essem cū eis ego seruabā eos q̄s
dedisti m̄ nūc aūt ad te venio. Nō rogo vt tol-
las eos de mūdo sed vt serues eos a malo alla
℣. Pater sancte serua eos ī noīe tuo q̄s dedisti
mihi. Non rogo. Scd̄m Marcum.
In illo tp̄e. Recūbentib̄ vndecim di-
scipul̄: apparuit illis iesus: ⁊ exprobra-
uit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciā cordis: q̄r his q̄
viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et dixit
eis. Euntes in mūdū vniūsum: p̄dicate euange

lium oī creature. Qui crediderit ⁊ baptiçatus
fuerit: saluus erit. Qui ꝟo nō crediderit· ꝯdē-
nabit. Signa aūt eos q̄ crediderint: hec sequē-
tur. In nomīe meo demonia eijciēt: linguis lo-
quentur nouis· serpentes tollēt. Et si mortiferū
q̄d biberint: non eos nocebit. Sup egros ma-
nus imponent: ⁊ bene habebūt. Et dñs q̄dem
iesus postq̄ locutus est eis assumptus est in ce
lum: ⁊ sedit a dextris dei. Illi aūt ꝓfecti p̄dica-
uerūt vbiq̄ dño coopante ⁊ sermonē ꝯfirmā
te sequentib⁹ signis Amen. Ad ñ. Te decet laus
Concede qm̄s op̄s deus: vt qui ho- Colle.
dierna die vnigenitū tuū redemptorem
nr̄m ad celos ascendisse credim⁹: ipsi q̄z mente
in celestib⁹ habitem⁹. Per eundē do. In laud.
añ. Alleluia. Capl'm. Primū q̄dem sermonez
℟. Ascēdo ad patrē meū ⁊ patrē vestrū· al· al·
℣. Deū meū ⁊ deū vestrū. ℣. Ascēdit d̄s in iubi
latione ⁊ dñs in voce tube. Ad bñ añ. Ascendo
ad patrē meū ⁊ patrē vestrum deum meum et
deum vestrum alleluia. 7. Collecta. Concede
quesumus omnipotēs deus: Ad horas diei ā.
Alleluia. Ad. iij. capl'm. Primum quidem. ℣.
Exaltare dñe in virtute tua. Collecta. Conce-
de quesumus omnipotens deus: Ad. vi. capit'

Post passionē suā dñs p̄buit seipsum vi-
uū discipulis suis ī multis argumētis p̄ dies
q̄dragīta apparēs eis ⁊ loquēs de regno dei. ℣.
Deus cuius fi- Coll. A summo celo egressio
lius in alta celoꝝ potent̄ ascendēs captiui
tatē nr̄am sua duxit ꝟtute captiuā. tribue qm̄s
vt dona q̄ suis participibꝫ ꝯtulit largiat̄ ⁊ no-
Et ꝯuescēs p̄ce- Ad. ix. cap. bis. Per eūdē
pit eis ab hierosolymis ne discederēt sed
expectarēt ꝓmissionē p̄ris quā audistis inq̄t p̄
os meū q̄ ioh̄s quidē baptiçauit aq̄ vos aūt
baptiçabimini spūsancto nō post multos hos
Adesto do Coll. dies. ℣. Non vos reliquā
mine supplicatiōibꝫ nr̄is. vt sicut hūani ge
neris saluatorē ꝯsedē tecū in tua maiestate cō-
fidim⁹. ita vsq̄ ad ꝯsumationē seculi manē no
biscū quēadmodū pollicit⁹ est sentiamus. Per
eundem. In. ij. vs̄ añ. Alleluia. Cap. Primū
quidē. ℟. Ascēdit d̄s in iubil. al. + al. ℣. Et dñs
in voce tube. ℣. Ascēdēs christ⁹ in altū. Ad mg̃t
añ. O rex glorie dñe ꝟtutū q̄ triūphator hodie
sup̄ oēs celos ascēdisti ne derelinq̄s nos orpha-
nos sed mitte ꝓmissum patr̄ in nos spm̄ verita
tis al. 2. Coll. vt s̄. Priuat̄ diebꝫ p̄ oct. Inui
tator̄ Alleluia. In. p̄. n°. añ. Alleluia. ℣. Ex-
altare dñe in ꝟtute tua. Lectio in vigilia. De-

nite ⁊ reuitam̄. ℟. Ascēdēs christꝰ in altū. al. a.
℣. Captiuā duxit captiuitatē. In. ij. nº. capl'm.
Christus q̄ descēdit ipse est ⁊ q̄ ascēdit sup
oēs celos vt adimpleret oīa. ℣. A sum-
Tribue q̄s op̄s Coll. mo celo egressio eius.
deus: vt illuc tēdat christiane deuotionis
affectus: q̄ tecū est nr̄a substātia iesus christꝰ fi-
lius tuus dn̄s nr̄. Per eundē. In lau. an̄. Alle
Nicuiq̄ nr̄m data ē gr̄a ꝑm mē. Cap̄. luia
surā donatiōis christi ꝓpt̄ q̄d dicit: ascen-
dens ī altū captiuā duxit captiuitatē. dedit do
na hoīb⁹. ℟. Ascēdo ad patrē. ℣. Ascēdit ds ī
iubila. Coll. Concede q̄s op̄s. Feria. vi. ad
bn̄. an̄. Uado parare vobis locū ⁊ iterū veni-
am ad vos al. ⁊ gaudebit cor vestrum alleluia
alleluia. 3. Feria. vi. ad mg̃t an̄. Non vos reli-
quam orphanos alleluia vado ⁊ venio ad vos
alleluia ⁊ gaudebit cor vestrum alleluia. 4.
Sabbato ad bn̄. an̄. Pacem meam do vobis
alla pacē relinq̄ vob̄ alla. 6. Ad vs̄ an̄. Alla.
Cap̄. Primū quidē. ℟. Ascēdit deus ī iubil.
℣. Ascēdēs chri. ī al. Ad mg̃t an̄. Pat̄ mā ife-
sta. no. Coll. Cōce. q. o. d. Dn̄ica infra oct. as
censiōis Inuitat. Alla. In p̄ nº. an̄. Alla ps.
Dn̄e ī virt. ℣. Exal. d. Ser. b. Leo. pape L. ī.

Glorificatio dñi nr̄i iesu christi fratres
dilectissimi resurgendo ⁊ ī celis hodie
ascendēdo cōpleta est. Resurrectio-
nis diem ipsius pasce dñi celebrauim⁹ + ascēsio
nis ꝟo diem hodie celebramus. ℟. Post pas-
Festus nobis L.ij. sionem suam. et cetera.
dies vt̄q̄ illuxit. Ideo enī resurrexit chri-
stus vt nob̄ exemplū resurrectiōis ostēderet. ⁊
ideo ascendit in celis. vt nos desup̄ sua mīa ꝓ-
tegeret. Christi enī resurrectio: cunctoꝝ popu-
Saluator mūdi L.iij. lorum est redemptio
rediuiuū corpus assumpsit: ⁊ inter florescē
tes arbores ⁊ candentia lilia carnē iam mortuā
reflorescē fec̄. Resurrecturi sunt oēs hoīes de se
pulcris suis + vt cuncta virētia que videmus li-
gna redeūte anno resurgūt. ⁊ q̄dammodo ita
Simago dei tunc resurrectura. Lectio.iiij.
Ic etenī post hyemalis rigoris frigidā q̄-
dammodo sepulturā pullulare elemēta oīa fe
stinant: vt resurgēte dño. ⁊ ipsa resurgere vide
ant̄. Nā vtiq̄ ex resurrectiōe christi iesu aer sa
lubrior + sol cādidior + terra ē fecūdior. Ex eo sur
culus nitescit ī fruticē. herba crescit ī segetē. vi-
Sic igit̄ cū flo L.v. nea dilatat̄ in palmitē
rescit christi caro oīa floribꝫ vestiūt̄ necesse

est vt hō aliqñ credat se eē resurrectuꝝ. Floruit
igit' dñs cū resurrexit d' tumulo fructificauit cū
ascendit ī celū. Nam ascendēs ī celū ad patrez
scilicet fructū sue carnis reportauit ⁊ ipse in se
per spē nr̄am nos collocauit ⁊ ī iusticijs semina

In resurrectiōe nanq; Lect. vi. dereliquit.
christi tartarus apitur innouat' terra celū
per spm̄ sanctū reserat'. Aperto tartaro mortui
redeunt ad vitā innouata terra germinat re-
surgētes celū reseratū suscipit ascendētes san-
ctoꝝ corpa ingrediūt' in sanctā ciuitatē. L. vij.

Habemus dilectissimi future qñq; resurre-
ctionis nr̄e auctorē dñm nr̄m iesum chri-
stum. Credim⁹ enī illū prius pepēdisse in ligno
nunc credim⁹ iam sedere in celo. Le. viij.

Preciū nr̄m tunc dñs dedit cū penderet in
cruce nūc colligit quos redemit cū sedet ī celo
Cū enī oēs collegerit q̄s vtiq; p tpa colligit in
fine tpis veniēs ipse restituet oīa ⁊ quō scp̄tuz
est deus māifeste veniet nō quēadmodū p̄mo
occultus venit. Omel' cū euang' vt in die sctō
In lau. cap̄ Bñdictio. ℟. Ascendo ad patrem
meū. ℣. Ascēdit de⁹. Ad bñ. an̄. Ascēdo ad pa.
Coll'. Concede. q. om. d. Cōmemoratio d' dñi
ca an̄. Cū venerit paclyt⁹ quē ego mittā vob

a patre spm̄ veritat] ille testīoniū ꝑhibebit d̄
Omnipo/ Coll. me al. 8. ℣. Dn̄s regnauit.
tēs sempit'ne d̄s: fac nos t' sp̄ ⁊ deuotā ge/
rere volūtatē: ⁊ maiestati tue sincero corde ser/
uire. Per. Cetera oīa ꝑ diē vt ī ascēsiōe s̄. Cō/
memoratio de dn̄ica ad vs̄ an̄. Hec locut' sum
vob̄ vt cū venerit hora eoꝝ remīscamī qꝛ ego di
xi vob̄ al. 8. ℣. Dirigat̄ do. Feria. ij. ad bn̄.
an̄. Nō turbet̄ cor vestrū al. ego vado ad patrē
al. 6. Ad mgt an̄. Eūtes in mūdū vniūsuꝫ p̄di
cate euāgeliū oī creature al. q̄ crediderit ⁊ bap
tizat' fuerit salu' erit al. q̄ v̄o nō crediderit cō/
demnabit̄ al. 1. Feria. iij. ad bn̄. an̄. Dn̄s q̄/
dem iesus postq̄ꝫ locut' est eis ascēdit ī celū et
sedit a dextris dei al. 1. Ad mgt an̄ Uiri gali
lei q̄d aspicit] ī celū hic iesus q̄ assumpt' ē a vob̄
in celū sic veniet al. 7. Feria. iiij. ad bn̄. an̄.
Sic vēiet quēadmodū vidist] eū eūtē ī celū al. 4
Ad vs̄ videlicꝫ in oct. ascēsiōis an̄. Alt'a. Cap̄
Primū q̄dē ser. R̄. Ascēdit d̄s. ℣. Ascēdēs chri
stus ī al. Ad mgt an̄. Pat̄ mā ifestaui. Colle.
Concede q̄s. o. d. In oct. die ascēsiōis oīa fi/
unt sicut ī die p̄ter istas lectiōes. Ser
Sacramē/ mo beati Leōis pape. Le. ī.
tū dilectissimi salut] nr̄e quā p̄cio san/

guinis sui vniuersitatis conditor estimauit: a die cor
poralis ortus. vsque ad exitum passionis per dispensa
tionem humilitatis impletum est. R. Post passionem

Et licet etiam multa in forma serui dini- L.ij.
tatis signa radiauerint: proprie tamen illius temporis actio
ad demonstrandam suscepti hominis pertinuit veritatem.

Post passionem nanque rupti mortis vin- L.iij.
culis quam vim suam in eum qui peccati erat nescius in-
cedendo perdiderat. infirmitas in virtutem. mortali
tas in eternitatem. contumelia transiuit in gloriam. quam do
minus iesus christus in multis manifestisque documentis
multorum declarauit aspectui. donec triumphum vi-
ctorie quem reportarat a mortuis inferret et celis.

Sicut in solennitate pascali resurre- Lec.iiij.
ctio nobis fuit causa letandi. ita ascensio eius in celum
presentium nobis est materia gaudiorum recolentibus
illum diem. et rite venerantibus. quo natura nostre humilita-
tis in christo super omnes ordines angelorum et vltra cun-
ctarum altitudinem ptatum. ad dei patris est prouecta con

Quo ordine operum dominorum L.v. sessum. Tu
nos fundati sumus: nos edificati sumus. vt
mirabilior fieret gratia dei. cum remota conspectu
hominum. que merito reuerentiam sui sentiebantur
indicere. fides non diffideret. spes non fluctua
ret. charitas non torperet. Tu autem domine mi. n

Magnarũ hic vigor est mentiũ. et Lect. vi.
valde fideliũ est hꝰ lumẽ animoꝝ incũctan
ter credere. ea que corporeo nõ videntur intui-
tui: ⁊ ibi figere desideriũ. quo ñ queas ferre cõ
Hec aũt est pietas vnde in Lec. vij. spectũ.
nr̃is cordibꝫ nasceret. aut quõ quisq̃ iusti
ficaret ꝑ fidem. si in his tm̃ salus nr̃a ꝯsisteret.
Vnde ⁊ illi L. viij. que obtutibꝫ subiacerẽt
viro q̃ de resurrectiõe christi videbat am-
bigere. nisi in ipsius carne vestigia passiõis et
visu explorasset ⁊ tactu. qꝛ vidisti me inq̃t dñs
credidisti beati q̃ nõ viderũt ⁊ crediderũt. T.
In. i. t. Di. ie. dis. su. Scdm Lucam.
Hec sũt ꝟba q̃ locutꝰ sum ad vos cũ
adhuc eẽz vobiscũ: quõ nccẽ ẽ imple-
ri oĩa q̃ scripta sunt in lege moysi ⁊ ꝓphetis ⁊ psal
mis de me. Et reliqua. Omelia lectionis eius-
dem venerabilis Bede presbyteri. Le. ix.
Ascensurus in celũ dñs primo discipulos
de mysterio sue fidei diligenter instruere cura-
uit. vt tanto certiꝰ hoc mũdo ꝑdicarent q̃to
eam ⁊ ab ipso veritatis ore ꝑcepissent ⁊ ꝓphetaꝝ
ore iam dudũ presignatã fuisse cognoscerẽt. T
Apparẽs discipulis dñs post resur- Lec. x.
rectiõis triũphũ. iuxta hoc qd modo cum

euangeliũ legeret audiuim⁹. Hec sunt inq̃t ver
ba q̃ locutus sum ad vos· cũ adhuc essem vo-
biscũ· id est· simile vobis adhuc corpus corru-
ptibile ac mortale gestarem qm̃ necesse est im-
pleri oĩa que scripta sunt ĩ lege moysi ⁊ ꝓphet⁹

Quod bene illi Lectio. xi. et psalmis de me
duo viri q̃ botrũ de terra ꝓmissiõis ad po
pulũ in deserto expectantẽ in vecte portabant·
eandem fidem insinuant. Botrus vecti imposi
tus: dñs est in cruce exaltat⁹. Tu autem. L. xij.

Ait enĩ. Ego sum vitis vera. Et alibi· pocu
lum vini discipulis porrigẽs. Hic ẽ calix
inq̃t nouũ testamentũ in sanguine meo: q̃ pro
multis effundet. De qua ⁊ ecclesia. Botrus in-
quit cypri· dilectus meus mihi. Scdm Lucaz

In illo tempore. Dixit iesus discipul
suis. Hec sunt verba que locutus sum
ad vos: cum adhuc essem vobiscum·
qm̃ necesse est impleri omnia que scripta sunt
in lege moysi ⁊ ꝓphetis· ⁊ psalmis de me. Tũc
aperuit illis sensum· vt intelligerẽt scripturas·
et dixit eis: Quõ sic scriptũ est· ⁊ sic oportebat
christũ pati· ⁊ resurgere a mortuis die tertia· ⁊
predicari in noĩe eius penitentiã ⁊ remissionez
pctõꝝ ĩ oẽs gẽtes incipiẽtes ab hierosolyma.

Vos aũt estis testes hoꝝ. Et ego mitto ꝓmis-
sum patris mei in vos. Vos aũt sedete ĩ ciuita
te: quo adusq; induamini ꝟtute exalto. Edu-
xit aũt eos foras in bethaniã: ⁊ eleuat mãibus
suis benedixit eis. Et factũ est dũ bñdiceret ill'
recessit ab eis ⁊ ferebat' in celũ. Et ipsi adorãtes
regressi sunt in hierusalẽ cũ gaudio magno et
erãt sp in tẽplo laudãtes ⁊ bñdicẽtes deũ. Col'
Conced. q. o. d. Cetera oĩa vt ĩ die ascẽsionis.
Feria. vi. ⁊ sabbato oĩa sic ꝑ oct. feriat dieb'
actum est. Ad bñ. añ. Illi aũt ꝓfecti ꝑdicaue-
runt vbiq; dño coopante ⁊ sermonẽ ꝯfirmante
sequẽtibus signis al. al. i. Ad mgt añ. Ro-
gabo patrẽ ⁊ aliũ ꝑaclytũ dabit vob' alleluia. i.
Sabbato ad bñ. añ. Nisi ego abiero ꝑaclytus
nõ veniet dũ assumpt' fuero mittã vob' all'a. i.
In vigilia pentecostes ad vesperas Capitulũ.
Dum cõplerẽt' dies pẽtecostes erãt oẽs di
scipuli parit' in eodẽ loco ⁊ fact' est repẽte
de celo son' tanq; aduenient spũs vehemẽt: ⁊ re
pleuit totã domũ vbi erãt sedẽtes. ℟. Reple-
ti sunt oẽs. ℣. Emitte spm̃ tuũ ⁊ creabũt. Et re
nouab' faciẽ terre al. Ad mgt añ. Si diligitis
me mãdata mea seruate al. al. al. ʒ. Coll'.
Resta. q. o. d. vt claritat tue sup nos splẽ

dor effulgeat: ⁊ lux tue luq̄ corda eoꝝ q̄ ꝑ gr̄az
tuā renati sunt sctī spūs illustratiōe ꝯfirmet. per
eiusde. In die sctō pent. Inuit. Alleluia. In p̄
n°. añ. Alla. p̄s. Dñe do. no. p̄s. Cōserua. p̄s
Celi enar. p̄s. Dñs regit. p̄s. Afferte do. p̄s.
Exultate iu. ℣. Spūs dñi repleuit orbē terraꝝ
Et hoc qd̄ ꝯtinet oīa sciētiaz habet vocis alla

Sermo beati Leonis pape. Lectio. i.

Hodiernā solēnitatē dilectissimi in p̄ci-
puis festis esse venerādā. oīum catho
licoꝝ corda cognoscūt: nec dubiū est. q̄ta hu-
ic diei reuerenta debeatur quē spūsscūs excel-
lentissimo sui muneris miraculo ꝯsecrauit. Tu
℟. Dū complerent̄ dies pentecostes erāt omēs
pariter dicētes al. ⁊ subito fact⁹ est son⁹ de celo
al. tanq̄z spūs torrēs repleuit totā domū. Alle
luia al. ℣. Repleti sunt oēs spūsctō ⁊ ceperunt

Nam ab illo die q̄ dñs sup̄ ce L. ij. loq̄. Al
loꝝ altitudinē ad dexterā dei p̄ris ꝯsessur⁹
ascēdit. decim⁹ iste ē. q̄ ab eiusdē resurrectione
q̄nq̄gesim⁹ nob̄ ī eo a q̄ cepit illuxit. maḡ my-
steria ⁊ veteꝝ sacr̄oꝝ ꝯtinēs ⁊ nouoꝝ. q̄bꝫ māi-
festissime d̄clarat̄ ⁊ gr̄az p̄nūciatā fuisse ꝑ legē
⁊ legē īpletā eē ꝑ gr̄az. sic̄ hebreo q̄ndā ꝓpl̄o ab
egyptijs lib̄ato q̄nq̄gesimo die p⁹ īmolatiōez

agni lex data ē in mōte synai. ita post passionē
christi qua verus dei agnus occisus est q̄nq̄ge
simo ab resurrectiōis ipsi⁹ die ī apl'os plebēq̄
credentium spiritussanctus illapsus est. ℟. Re
pleti sunt oēs spūsctō ⁊ ceperūt loq̄ ꝓut spūssan
ctus dabat eloq̄ illis. Et ꝯuenit multitudo di
centiū alleluia. ℣. Loquebant̄ varijs linguis
ET facile Le iij. apl'i mag̃lia dei. Et ꝯuenit
diligēs christian⁹ cognoscat initia veteris
testamēti euāgeliq̄ ministrasse p̄ncipijs ⁊ ab eo
dem spū ꝯditum fedus ꝑm a q̄ primū fuerat in
stitutū. Sicut apl'ica testat̄ historia. cū cōple
rentur dies pentecostes. essentq̄ oēs parit̄ in
eodem loco. Factus ē repēte de celo son⁹. tāq̄
aduenient̄ spūs vehem̄t̄: ⁊ repleuit totā domū
vbi erāt sedētes. ℟. Jam nō dicā vos seruos
sed amicos meos quia oīa cognouistis q̄ opa
tus sum in medio vestri all'a. Accipite spm̄ san
ctum in vobis paraclytū ille ē quē pater mittet
vob all'a. ℣. Quoꝝ remiserit̄ pctā remittūt̄ eis
ET apparuerūt illis dispti Luij. Accipite
te lingue tanq̄ ignis: seditq̄ sup̄ singulos
eoꝝ. Et repleti sunt oēs spūsctō: ⁊ ceperūt loq̄
varijs linguis ꝓut spūssctūs dabat eloq̄ illis.
℟. Ultīo festiuitat̄ die dicebat iesus q̄ in me
credit flumīa d̄ vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue. Hoc āt

dicebat de spū quē accepturi erāt credētes ī eū.
al. ℣. Qui sitit veniat ⁊ bibat ⁊ de vētre ei⁹ flu
ent aq̄ viue. Hoc. In. ij. n°. añ. Alla. p̄s. Deus
nr̄ refugiū. p̄s. Magn⁹ dñs. p̄s. Exaudi deus
ora. me. cū dep̄. p̄s. Te decet. p̄s. Not⁹ in iud.
p̄s. Bñdic aīa. ij. ℣. Repleti sunt oēs spū sctō.

Oꝝ velox ē ſmo Lec. v. Et ceperūt loq̄ al.
sapīe. ⁊ vbi d̄s mgr̄ ē. q̄ cito discit̄ qd̄ do-
cetur. Nō est adhibita interp̄tatio ad audien-
dū. nō ꝯsuetudo ad vsum. nec tp̄s ad studium
sed spirāte vbi voluit spū veritat̄ ꝓprie singu-
larū gentiū voces. facte sunt in eccl̄ie ore cōes.
Ab h̄ igit̄ die tuba euāgelice p̄dicatiōis into-
nuit ab h̄ die imbres charismatū. flumīa bñdi-
ctionū oē deſtū ⁊ vniūsaz aridā rigauerūt. ℟.
Disciplinā ⁊ sapīaz docebat eos dñs al. firma-
uit i illis gr̄az spūs sui. Et intellectu adimple-
uit corda eoꝝ al. al. ℣. Repētino nāq̄ sonitu
spūssctūs sup eos venit. Et intel. Lecti. vi.

Ad renouādā faciē terre spūssctūs ferebat̄
sup aq̄s. ⁊ ad veteres tenebras abigēdas noue
luc̄ fulgura choruscabāt comicātiū splēdore lin-
guarū. vt v̄bū dñi lucidū ⁊ eloquiū ꝯcipet̄ ig-
nitū. ℟. Spūs dñi repleuit orbez t̄raꝝ. Et hoc
qd̄ ꝯtinet oīa scīaz hz voc al. al. ℣. Oīuz ē eniz
artifex oēz hñs v̄tutē oīa ꝓspiciēs. Et hoc. L. vij

O Dãuis dilectissimi valde fuerit ipsa rei ge
ste forma mirabilis. nec dubiũ fit i illo oi
um hũanarũ vocũ exultãte ꝯuẽtu maiestatem
sctĩspũs fuisse pñtẽ. nemo tñ estimet i his q̃ cor
poreis visa sunt oculis dĩnã eius apparuisse sb̃
stantiã. ℟. Nõ relinquã vos orphanos al. va
do ⁊ venio ad vos. Et gaudebit cor vestrũ alle.
al. ℣. Nisi ego abiero paclyt⁹ nõ veniet dũ as
sumpt⁹ fuero mittã vob̃ eũ. Et gaude. Le. viij.
Natura enĩ inuisibilis ⁊ cũ pr̃e filioq̃ cõis
q̃litatẽ muneris atq̃ opis sui q̃ voluit si
gnificatiõe mõstrauit. ꝓprietatẽ ꝟo essentie sue
in deitate sua ꝯtinuit. qꝛ sicut nec pr̃em nec filiũ
nec spm̃sctm̃ hũan⁹ põt visus attingẽ. ℟. Spi
ritussctũs ꝓcedẽs a throno apl̃oꝝ pectora inuisi
bilit̃ penetrauit nouo sctĩficatiõis signo. Ut in
ore eoꝝ oĩum gña nascerent̃ linguarũ al. ℣. Fa
ctus ẽ repẽte d̃ celo son⁹ adueniẽt] spũs vehem̃
tis. Ut in ore. Ad. cc. añ. Alla. p̃s. Quis ẽ iste
qui. ℣. Spũs paclyt⁹ docebit vos oĩa alleluia
In. i. t. D. ie. di. s. Si q̃s Scd̃m Joh.
diligit me: sermonẽ meũ seruabit. Et
pater diliget eũ. ⁊ ad eũ veniemus et
mãsionẽ apud eũ faciem⁹. Et rel. Omel. lectõis
eiusdem beati Gregorij pape. Lectio. ix.

Libet frēs charissimi euāgelice ꝟba lectio-
nis sub breuitate tñscurrē: vt post diutius
liceat in ꝯtemplatiōe tante solēnitatꝭ īmorari.
℟. Spūs dñi repleuit totā domū vbi erāt apli
et apparuerūt illis disptite lingue tanq̄z ignis
seditq̄z supra singulos eorum. Et repleti sunt
oēs spūsctō al. al. al. ℣. Dū ḡ essent discipuli in
vnū ꝯgregati propt̄ metū iudeoꝝ son⁹ repēte d̄
celo venit sup eos. Et repleti. Lectio. x.
Hodie nāq̄z frēs spūssctūs repētino sonitu
sup discipulos venit: mētesq̄z carnalium in sui
amore ꝑmutauit. ⁊ foris appentibꝰ linguis ig-
neis int⁹ facta sunt corda flāmātia: q̄r dū deum
in ignis visiōe suscipiūt. ꝑ amorē suauit̄ arserūt.
Ipse nāq̄z spūssctūs amor ē. Dñ ⁊ iohs dicit:
Deus charitas ē. ℟. Facta aūt hac voce ꝯue-
nit multitudo ⁊ mēte ꝯfusa est. Qm̄ audiebat
vnusq̄sq̄z lingua sua illos loquētes mag̃lia dei
alleluia. ℣. Stupebāt aūt oēs ⁊ mirabāt̄. Qm̄
Qui ḡ integ̃ mēte deū desiderat. ꝑfe- L. xi
cto iam habet quē amat. Neq̄z enī quisq̄z
deum posset diligere: si eum quem diligit non
haberet. Ecce si vnusquisq̄z vestruz requiritur
an diligat deum. tota fiducia ⁊ secura mente
respondit diligo. Tu autez dñe miserē nostri

℟. Aduenit ignis diuin⁹ non comburens sed illuminās+nō ꝯsumēs sed lucens inuenit corda discipulorꝫ receptacula munda. Et tribuit eis charismatū dona al·al+ ℣. Inuenit eos cōcordes charitate ⁊ collustrauit eos inundans dīni

In ipso aūt Le.xij. tas deitat]. Et tribuit lectionis exordio·audistis q̄d veritas dixit: Si q̄s diligit me+ sermonē meuꝫ seruabit. Probatio dilectiōis: exhibitio ē operis. Hinc in epl'a sua idem ioh̄s dicit: Qui dicit qꝛ diligo deū·⁊ mādata eius nō custodit mendax est ℟. Apparuerūt apl'is disp̄tite lingue tanq̄ꝫ ignis. Seditq̄ꝫ supra singulos eorꝫ spūssctūs al'a. ℣. Spūs dñi repleuit totā domū vbi erant sedētes apostoli. Seditq̄ꝫ. Scd̄m Johannem.

In.i.t. Dixit iesus dis.s. Si q̄s diligit me: sermonē meū seruabit. Et pat' me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹+ ⁊ māsionē apud eū faciem⁹. Qui nō diligit me: sermōes meos nō seruat. Et sermonē quē audistis non est me⁹: sed eius q̄ misit me p̄ris. Hec locutus sum vobis: apud vos manēs. Paraclytus aūt spūssctūs quē mittet pater in nomīe meo: ille vos docebit oīa ⁊ suggēt vob̄ oīa q̄cūq̄ꝫ dixero vob̄. Pacē relinq̄ vob̄: pacē meā do vob̄.

Nõ quõmũd⁹ dat: ego do vob Nõ turbet cor
vestrũ: neq; formidet Audist qr ego dixi vob
vado ⁊ venio ad vos. Si diligeret me gau-
deretis vtiq;. quia vado ad patrẽ. quia pater
maior me est. Et nũc dixi vobis p̃usq̃ fiat: vt
cũ factũ fuerit credatis. Jam nõ multa loquar
vobiscũ. Venit enĩ p̃nceps mũdi hui⁹. ⁊ in me
nõ habet q̃cq̃. Sed vt cognoscat mũdus qr
diligo patrẽ. ⁊ sicut mãdatũ dedit m̃ pater sic
facio. Amen. Añ. Te decet laus. Collec.
Deus q̃ hodierna die corda fideliũ sancti-
spiritus illustratione docuisti: da nob in eodẽ
spiritu recta sapere: ⁊ de eius semper ꝯsolatione
gaudere. Per eius. In lau. añ. Alleluia. Cap.
Dum complerent dies. ℟. Repleti sunt oẽs
spũsancto. alleluia alleluia. ℣. Et ceperunt loq̃.
℣. Loquebant varijs linguis apostoli. Mag̃
lia dei alleluia. Ad bñ añ. Accipite spiritum-
sanctum quorum remiseritis peccata remittun-
tur eis alleluia. 7. Collecta. Deus qui hodier
na die. Ad. iij. hymn⁹. Veni creator. Capitul.
Dum complerent. ℣. Spirit⁹ dñi repleuit or.
Collecta. Deus qui hodierna die. Ad. vi. cap.
Apparuerunt apostol disptite lingue t̃q̃
ignis. seditq; supra singl̃os eoꝝ spũssctũs

℣. Repleti sunt omnes spiritusancto. Collect.
Deus q̄ sacr̄o festiuitat̄ hodierne vniu̅sam
ecclesiā tuā in oī gente ⁊ natiōe sanctificas
in totā mūdi latitudinē spūs tui dona diffun-
Acta autez Ad.ix.cap. de. Per eiusdem.
hac voce ꝯuenit multitudo ⁊ mēte ꝯfusa ē
quō audiebat vnusq̄sq̄ lingua sua illos loquē
Concede.q.o. Coll. tes. ℣. Spūs paraclyt⁹
deus: vt q̄ solennitatē doni sanctispūs co-
limus. celestib⁹ desideriis accensi fontē vite si-
tiamus. Per eiusdē. In.q.vs̄ an̄. Alla. Cap.
Dum complerent̄ dies. ℟. Spūs dn̄i replevit
orbem terrarū. Alla al. ℣. Et hoc qd̄ ꝯtinet. o.
scientiā habet voc̄. Al. ℣. Emitte spm̄ tuū et.
Ad mgt an̄. Hodie cōpleti sunt dies penteco-
stes al. hodie spūsctūs in igne discipulis appa
ruit ⁊ tribuēs eis charismatū dona misit eos in
vniu̅sum mūdū predicare ⁊ testificari q̄ credi-
derit ⁊ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit alla. i. Collec.
Deus q̄ ho. d. Priuat̄ dieb⁹ p oct̄. pent̄. Inui-
tato. Repleti sunt oēs. Spūsctō al. p̄s. Veni
te. In p̄ n⁹. an̄. Rogabo patrē meū ⁊ aliū para
clytū dabit vob̄ al. i. p̄s. Exult̄. iu. in do. An̄.
Non vos relinquā orphanos al. vado ⁊ veniaz
ad vos al. ⁊ gaudebit cor vestrū al. i. An̄. Pa

tem meã do vob al·pacez relinquo vobis al. 6.
℣. Spũs dñi repleuit or·ter· Hic ⁊ deinceps ñ
dicitur alla ad versiculos neqz ad respõsoria ĩ

Benign⁹ est enĩ spũs sapiẽtie: Lectio. fine.
et non liberabit maledictum a labijs suis.
Qm̃ renũ illi⁹ testis est deus: ⁊ cordis ei⁹ scru-
tator est verus: ⁊ lingue illi⁹ auditor. Qm̃ spi
ritus dñi repleuit orbem terrarũ: ⁊ hoc qd̃ ꝯti-
net oĩa scientiã habet vocis. ℟. Loquebantur
varijs linguis apostoli. ℣. Magnalia dei. Ua
Haritas dei Cap. In. ij. n⁹ añ. Alla,
diffusa est in cordib⁹ nr̃is: per spm̃ sanctuz
qui datus est nobis. ℣. Repleti sunt omnes
Sancti spiritus dñe cor- Coll. spiritusancto
da nostra mundet infusio· ⁊ sui roris inti-
ma aspersione fecundet. Per eiusdẽ. In lau. añ
Dum complerent̃ dies pentecostes erant omẽs
pariter dicentes alleluia. 3. Capitulum.
Non accepistis spiritum seruitutis iterum
in timore: sed accepistis spiritum adoptionis
filiorum· in quo clamamus abba pater. Deo
gratias. ℟. Repleti sunt omnes spiritusancto
℣. Et ceperunt loqui. Spiritusancto. ℣. Lo-
quebantur varijs linguis apostoli· Magna-
lia dei. Ad bñ. añ. Sic deus dilexit mundum

vt filiũ suũ vnigenitũ daret vt oĩs q̃ credit ĩ ip-
so nõ pereat sed habeat vitã et̃ nã al. 8. Colle.
DEus q̃ apl'is tuis sanctũ dedisti spm̃. ꝯce-
de plebi tue pie petitiõis effectũ: vt quib;
dedisti fidem: largiar' ⁊ pacẽ. Per eiusdez. Ad
i. añ. Spũs dñi repleuit orbẽ terraruz all'a. 8.
Ad. iij. añ. Repleti sunt oẽs spũsctõ ⁊ ceperũt
loq̃ all'a. 8. Ad. iij. cap̃. Cũ complerẽt. d. pẽt.
℣. Spũs dñi reple. or. Coll'. Deus q̃ apl'is tu-
vt s̃. Ad. vi. añ. Fontes ⁊ oĩa q̃ mouẽt̃ in aquis
LOquẽte pe Cap̃. hymnũ dicite deo all'a. i.
tro cecidit spũssctũs sup oẽs q̃ audiebant
verbũ. ⁊ erãt loquẽtes linguis ⁊ magnificãtes
deũ. tũc petr⁹ iussit eos baptiçari ĩ noĩe dñi nr̃i
PResta Coll'. iesu christi. ℣. Repleti sunt.
q̃s. om. d. vt spũssctũs aduenicẽs templuz
nos glorie sue dignant' inhabitãdo pficiat. per
eiusdẽ. Ad. ix. añ. Loquebant̃ varijs linguis
apl'i mag̃lia dei all'a al. al. 7. Capitulũ.
REpleti sunt oẽs spũsancto ⁊ ceperũt loqui
varijs linguis prout spũssanct⁹ dabat eloqui
ILlo nos Coll'illis. ℣. Spiritus paraclyt⁹
igne q̃s dñe spũssctũs inflãmet: quez dñs
noster iesus christus misit in terram: ⁊ voluit
vehemẽt̃ accendi. Per eundem eiusdem.

In.ij.vs̄ an̄. Si q̄s diligit me sermonē meum
seruabit ⁊ pater meus diliget eū ⁊ ad eū venie-
mus ⁊ mā̄sionē apud eū faciem⁹ al. 3. An̄. Nō
turbet̄ cor vestrū al. ego vado ad patrē al'a. 6.
An̄. Nisi ego abiero paraclytus nō veniet duz
assumptus fuero mittā vob̄ al. 1. An̄. Illi aūt
ꝓfecti p̄dicauerūt vbiq̄ deo coopante ⁊ sermo-
nē ꝯfirmāte sequētib⁹ signis al. al. 1. Capitulū
Disseminabat̄ verbū dei per vniūsaz regio
nem: discipuli x̄o replebant̄ gaudio ⁊ spi
ritusancto. R̄. Spūs dñi repleuit orbem t̄ra-
rum. v̄. Et hoc qd̄ ꝯtinet oīa scientiā habet vo-
cis. v̄. Emitte spm̄ tuū ⁊ creab. Ad mag̃t an̄.
Nō enī misit deus filiū suū in mūdū vt iudicet
mundū. sed vt saluet̄ mūdus ꝑ ipsuz al. 7. Col
Deus q̄ apl'is. Feria.iij.ad bñ an̄. Ego suz
hostiū dicit dñs ꝑ me si q̄s introierit saluabit̄.
Assit nob̄ Coll'. et pascua inueniet al'a. 8
dñe q̄s x̄tus spūssctī. q̄ ⁊ corda nr̄a clemē
ter expurget ⁊ ab oīb⁹ tueat̄ adūsis. Per eiusd.
Ad mg̃t an̄. Amē amē dico vob̄ q̄ nō intrat per
ostiū in ouile ouiū sed ascēdit aliūde ille fur est
et latro q̄ aūt ītrat ꝑ ostiū pastor ē ouiū al. 8
Feria.iiij.ad bñ.an̄. Ego sum panis viu⁹ q̄
de celo descēdi si q̄s mādu cauerit ex hoc pane

viuet ī eternū ⁊ panis quē ego dedero caro mea ē
Mentes nr̄as q̄s Coll. pro mūdi vita al'a. i.
dn̄e paclyt⁹ q̄ a te ꝓcedit illuminet: ⁊ indu
cat ī cēm sicut tuus ꝓmisit fili⁹ v̄itatē. Per e. ei⁹
Ad mg̃t an̄. Amē amē dico vob q̄ credit in me
hz vitā eternā al. al. i. Feria. v. ad bn̄. an̄. Cō-
uocat] iesus duodecī ap'lis dedit illis v̄tutē et
ptātē sup oīa demonia. ⁊ vt languores curarēt
et misit illos p̄dicare regnū dei ⁊ sanare infir-
mos al. al. 4. Coll. De⁹ q̄ ho. d. cor. Ad mg̃t
an̄. Egressi duodecim ap'li circūibāt ꝑ castella
euāgelizātes ⁊ curātes vbiq; al. al. i. Feria
vi. ad bn̄. an̄. Factū est in vna die cum iesus se-
debat docēs ī tēplo ⁊ erāt pharisei sedētes ⁊ le-
gis doctores q̄ venerār ex oī castello galilee ⁊
iude ⁊ hierusalē ⁊ v̄tus erat dn̄i ad sanāduz eos
Ad q̄s ecclesie tue mīcors Coll. al'a al. 4.
deus: vt spūsctō ꝯgregata hostili nullate
nus incursiōe turbet. Per ei⁹. Ad mg̃t an̄. Jā
nō multa loq̄r vobiscū venit enī p̄nceps mun-
di hui⁹ ⁊ ī me nō hz q̄cq̄z sed vt cog̃scat mūdus
qr ego diligo patrē ⁊ sic̄ mādatuz dedit m̄ pat̄
sic facio al. 2. Sabbato ad bn̄. an̄. Hi q̄ lin
guis loquunt̄ nouis galilei sunt ⁊ serpētes
Entibꝫ nr̄is. q. d. spm̄sctm̄ Col. tollēt al. i
benign⁹ infūde: cui⁹ ⁊ sapia ꝯditi sum⁹ ⁊ ꝓuidē-

tia gubnam̄. Per eius. De sctā trinitate ad vs̄
sup ps an̄. Gloria tibi trinitas eq̄lis vna dei-
tas ⁊ an̄ oīa secula ⁊ nūc ⁊ imperpetuū. 1. An̄
Laus ⁊ ꝑhēnis gl̄ia deo patri ⁊ filio sctō simł
paclyto ī secula seculoꝝ. 2. An̄. Gl̄ia laudis re
sonet ī ore oīuꝫ patri geniteq̄ ꝓli spūi sctō ꝑit
resultet laude ꝑhēni. 3. An̄. Laus deo patri pa
riliq̄ ꝓli ⁊ tibi sctē studio ꝑhēni spūs nr̄o reso-
Benedict⁹ ds ⁊ pr̄ Cap. net ī ore oē ꝑ euū. 4
dn̄i nr̄i iesu christi. pr̄ mīarū ⁊ ds toti⁹ ꝯso
latiōis: q̄ ꝯsolat̄ nos in oī tribulatiōe nr̄a. R.
Honor v̄tus. Hymn⁹ De⁹ creator. v. Bn̄dica
mus patrē ⁊ filiū cū sctō spū. Laudem⁹ ⁊ sup ex-
altem⁹ eū in secula. Ad mg̃t an̄. Gr̄as tibi de⁹
gr̄as tibi vera vna trinitas vna ⁊ summa v̄itas
Omnipotēs sem- Coll. sctā ⁊ vna vnitas. 1.
piterne ds q̄ dedisti famul̄ tuis ī ꝯfessione
vere fidei et̄ne trinitat̄ gl̄iaꝫ agnoscē ⁊ ī poten-
tia maiestat̄ adorare vnitatē. q̄s vt eiusdē fidei
firmitate ab oīb⁹ sp muniam̄ adūsis. Per. In-
uitat̄. Deū verꝫ vnū in trinitate ⁊ trinitatē ī vni
tate. Uenite adorem⁹. ps. Dēite. In p̄ n⁹. an̄.
Adesto ds vn⁹ op̄s pr̄ ⁊ filius ⁊ spūs sctūs. 1. ps.
Dn̄e dn̄s noster. An̄. Te vnuꝫ in substantia
trinitatem in personis confitemur. 2. ps. Celi
enar. An̄. Te sp idē eē viuē ⁊ ītelligē ꝓfitemur. 3

ps. Dñe in vtu. An. Te inuocam⁹ te adora-
mus te laudam⁹ o beata trinitas. 4. ps. Dñi
est terra. An. Ex q̊ oia p quē oia in q̊ oia ipsi
gloria in secula. 5. ps. Eructauit. An. Libera
nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. 6
ps. Deus nr̄ refu. v. Bñdict⁹ dñs deus israel
Qui facit mirabilia solus. Sermo beati Leo-
nis pape. Le. i.

Cum ad intelligendā
dignitatē summe trinitatis dilectissimi
aciem mentis intendim⁹. nihil diuersum i
illa excellētia cogitem⁹. qz in nullo ab vnitate
sua discrepat dinitatis essentia. R. Benedicat
nos deus ds nr̄ ⁊ bñdicat nos ds. Et metuāt eū
oēs fines terre. v. De⁹ misereat̄ nr̄i ⁊ bñdicat
Sempiternū est pr̄i. L. ii. nos deus. Et me
ꝯsempiternū sibi filij sui esse genitorem.
Sempiternū est filio. intempalit̄a pr̄e esse ꝓ-
genitū. Sempiternū q̊z est spūsancto. spm̄ eē
pr̄is ⁊ filij. vt nunq̄ pater sine filio. nunq̄ pat̄
et filius fuerint sine spūsancto. ⁊ oibus existen
tie gradibꝫ exclusis. nulla ibi ꝑsona sit āterior
nulla posterior. R. Bñdict⁹ dñs deus israel q̊
facit mirabilia solus. Et bñdictū nomē maie-
statis eius in eternū. v. Replebit̄ maiestate ei⁹
omnis terra fiat fiat. Et benedictum. Lect. iii.

Quius beate trinitatꝭ ⁊ incõmutabilis dei-
tatꝭ vna est sb̃a indiuisa·in ope·ꝯcors ĩ vo
luntate·par ĩ oĩpotẽtia·eq̃lis ĩ gloria. De qua
cũ sancta scriptura sic loquit̃·vt aut in factꝭ aut
in verbis aliq̃d assignet qd̃ singulis videatur
ꝯuenire ꝑsonis·nõ ꝑturbat̃ fides catholica sed
docetur·vt ꝑ ꝓprietatẽ·aut voc̃·aut opis insi-
nuetur nob̃ veritas trinitatꝭ·⁊ nõ diuidat intel
lectus·qd̃ distinguit audit⁹. ℟. Quis de⁹ ma
gnus sicut d̃s nr̃·Tu es d̃s q̃ facis mirabilia.
℣. Notã fecisti in populis v̄tutẽ tuã redemisti
in brachio tuo populũ tuũ. Tu es. Lectio. iiij.
Ob hoc quedã siue sub p̃ris·siue sub filij·si-
ue sub spũssancti appellatiõe ꝓmunt̃·vt cõ
fessio credentiũ in trinitate nõ erret. Que cum
sit insepabilis nunq̃ intelligeret̃ esse trinitas·
si semper insepabilit̃ diceretur. ℟. Magn⁹ dñs
et mag̃ virt⁹ eius. Et sapĩe eius nõ est numer⁹
℣. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magni-
tudinis eius nõ est finis. Et sa. In. ij. n°. ã. Cha
ritas pater ẽ gr̃a christ⁹ cõicatio spũs o btã tri-
nitas. 7. p̃s Magn⁹ dñs ⁊ lau. An̄. Bñdi-
ctio ⁊ claritas ⁊ sapĩa ⁊ gr̃arũ actio honor vir-
tus ⁊ fortitudo deo nr̃o in secula seculoꝝ am̃. 8
p̃s. Exaudi d̃s. o. m. cũ dep̃. An̄. Gloria ⁊ ho-

nor deo in vnitate trinitat patri ⁊ filio cũ sanctospũ in sempiterna secula. 1. ps Te decz. An
In patre manet eternitas in filio equalitas i spiritu sancto eternitat equalitatisq; ꝯnexio. 3. ps
Cantate. i. An. Sanctus sanct⁹ sctũs dñs deus ops q̃ erat ⁊ q̃ est ⁊ q̃ ventur⁹ est. 5. ps. Dñs regñ. i. An. Tibi laus tibi gloria tibi grarum actio ĩ secula sempiterna obtã trinitas. 7. ps.
Cantate. ij. ℣. Bñdicat nos deus ds nr. Bene

Quia ĩ deitate pr̃is ⁊ L. v. dicat nos deus. filij ⁊ spũssancti. nec singlaritas ẽ nec diuersitas cogitãda. vera vnitas. ⁊ vera trinitas. potest q̃dẽ aliquaten⁹ mẽte sentiri sed ñ põt simlr ore ꝓferri. Ex. Gloria patri geniteq; ꝓli ⁊ tibi compar vtriusq; semp spũs alme de⁹ vn⁹. Omi tpe secli. ℣. Da gaudioꝝ p̃mia da grarũ munera dissolue litis vincula astringe pacis fede

Fundata ẽ igit dilectissi- L. vi. ra. Omnimi in cordib⁹ nr̃is fides q̃ salubrit credim⁹ qd simul tota trinitas vna ꝟtus est. vna maiestas. vna substãtia. indiscreta ope. insepabilis dilectione. indifferẽs ptãte. simul implens oĩa simul ꝯtinẽs vniũsa. ℟. Honor ꝟtus ⁊ ptãs ⁊ imperiũ sit trinitati ĩ vnitate vnitati ĩ trinitate. In ꝑhenni seculoꝝ tpe. ℣. Trinitati lux per

hennis vnitati sit decus perpetim. In phenni.

Quod enim est pr̄. hoc est et filius. hoc est et spi- L. vij
ritus sctūs et vera deitas. in nullo esse. aut
maior aut minor pōt. q̄ sic in tribꝰ ē ꝯfitēda ꝑso
nis. vt et solitudinē nō recipiat trinitas. et vni-
tatē seruet eq̄litas. ℟. Sūme trinitati simpli-
ci deo vna dīnitas eq̄lis gloria coeterna maie-
stas patri, ꝓliq; sctōq; flāmini q̄ totū sbdit su
is orbē legibꝰ. ℣. Prestet nob̄ grāz deitas btā
patri et nati pariter q; spūs almi. Qui to. L. viij.

Nunq̄ ab oīpotētia pr̄is et filij sctī spūs est
discreta maiestas: et q̄cq̄d in dispositione
agit rer̄ oīuz dīna moderatio ex totiꝰ venit ꝓ
uidentia trinitatis. Vna est ibi benignitas mīe.
vna censura iusticie. nec aliq̄d ē in actiōe diui
sum. vbi nihil est in volūtate diuisum. ℟. Bn̄
dicamꝰ patrē et filiū cum sancto spiritu. Lau-
demus et superexaltemꝰ eū in secula. ℣. Bn̄dici
mus deū celi et corā oībꝰ viuētibꝰ. Laudemus.
Ad. cc. an̄ Spes nr̄a salus nr̄a honor nr̄o beata
trinitas. 5. Can̄. ps Dn̄e mise. n. ℣. Uerbo dn̄i
celi firmati sunt. Et spū oris eiꝰ oīs v̄tus eorum.

In. i. t. Di. ie. dis. s. Cū Scdm Johan.
venerit paclytꝰ quē ego mittaz vob̄ a
pr̄e spm̄ v̄itatis q̄ a pr̄e ꝓcedit ille testio

niũ ꝑhibebit d̄ me. Et r̄. Dme. le. eius. ven̄. He.

EX multꝫ sancti euãgelij loq̄ inue- pres. L. ix
nimus. q̄ꝛ discipuli añ aduẽtũ sanctispũs.
min⁹ capaces erãt ad intelligẽda archana diui
ne sublimitatꝫ min⁹ fortes ad toleranda adu̇sa
hũane p̄uitatꝫ. ℟. Deũ time ⁊ mãdata ei⁹ ob-
serua. Hoc ē oĩs hõ. ℣. Timẽtib⁹ deũ nihil de
est nec his q̄ eum diligũt ĩ veritate. Hoc est o.

ADueniẽte spũsancto cũ augmẽto di- L. x.
uine agnitiõis data ē etiã ꝯstãtia dĩne vi
cende hũane ꝑsecutiõis. Vnde illis dñica nũc
ꝓmissiõe dr̄. Cũ venerit paraclyt⁹ quẽ ego mit
tam vob̄ a p̄re spm̄ veritatꝫ q̄ a p̄re ꝓcedit. ille
testimoniũ ꝑhibebit de me. ⁊ vos testimoniuꝫ
ꝑhibebitꝫ. ℟. Tibi laus tibi gloria tibi gr̄aruꝫ
actio. In secula sempit̄na o btã trinitas. ℣. Et
bñdictũ nomẽ glorie tue sctm̄ ⁊ laudabile ⁊ su-

NOtandum in L. xi. per exaltatũ. In secul.
primis q̄d dñs spiritũ veritatis ⁊ a se mit
tendum esse testatur. ⁊ eundem mox a patre ꝓ
cedere subiungit. Nunc q̄ꝛ idez spiritus aliter
ꝓcedit a patre. q̄ꝫ a filio mittitur. aut alio tem-
pore a patre procedit: q̄ꝫ cum a filio mittitur.
℟. Te deum patrem ingenitum te filium vni
genitum te spiritũ sanctũ paraclytũ. sanctam ⁊

indiuiduã trinitatez toto corde ⁊ ore ꝯfitemur
laudam⁹ ⁊ bñdicim⁹ Tibi gloria in secula. ℣.
Qm̃ magn⁹ es tu ⁊ faciẽs mirabilia tu es deus
Filius ideo spm̃sctm̃ Lec.xij. solus. Tibi.
a se mitti. a pr̃e dicit ꝓcede. vt aliam pr̃is
aliã suã ꝑsonã esse designet. atq; in eadẽ distin
ctione ꝑsonarũ vnã esse opationẽ ac volũtatẽ
suã cũ pr̃is volũtate ⁊ opatiõe denũciet T. ℟.
O beata trinitas te laudam⁹ te bñdicim⁹ te ad
oramus auge in nob̃ fidẽ auge spem auge cha-
ritatẽ. O beata trinitas. ℣. Tibi laus tibi gl̃ia
tibi gr̃arũ actio in secula sempit̃na. O beata tri
N.i.t. Di.ie. disci.s. Scd̃m Johãnez.
Cũ venerit paraclyt⁹ quẽ ego mittaz
vob̃ a pr̃e spm̃ veritat; q̃ a pr̃e ꝓcedit
ille testimoniũ ꝑhibebit de me. Et vos testio-
niũ ꝑhibebit; qꝛ ab initio mecũ estis. Hec lo-
cutus sum vob̃: vt nõ scandaliçemini absq; sy-
nagog; faciẽt vos. Sed venit hora: vt oĩs qui
interficit vos arbitret̃ obsequiũ se ꝑstare deo.
Et hec faciẽt vob̃: qꝛ nõ nouerũt pr̃ez neq; me
Sed hec locutus sum vob̃: vt cũ venerit hora
eoꝝ remĩscamini: quia ego dixi vobis. Amen
Añ. Te decet laus. Collect. Omnipotẽs sem-
piterne deus. In lau. añ. O beata ⁊ benedicta

et gloriosa trinitas pat̄ 7 filius 7 spūssctūs tibi laus tibi gloria tibi gr̄arū actio. i. Capitulū

Benedictio 7 claritas 7 sapia 7 gr̄arū actio honor virtus 7 fortitudo deo nr̄o i secula seculor amē. ℟. Bñdicat nos deus ds nr̄. Bñdicat nos ds. ℣. Et metuāt eū oēs fines terre. Bñdi. ℣. Bñdicam⁹ p̄rem 7 filiū cum sctō spū. Laudem⁹ 7 superexaltem⁹ eū in secula. Ad bñ. añ. Bñdicta sit creatrix 7 gubernatrix oīuz sctā et indiuidua trinitas 7 nūc 7 sp 7 p infinita secula seculor secula. 6. Coll. Ops semp. d. Ad. i. añ. O beata bñdicta gl̄iosa vnitas p̄r 7 fili⁹ 7 spūssanctus miserē miserē miserē nob. 2. Ad. iij. añ. O vera summa sempit̄na trinitas p̄r 7 fili⁹ 7 spūs sanct⁹ tibi laus tibi gl̄ia tibi gr̄arū actio. 3. Cap

Deus charitas ē 7 q̄ manet i charitate i deo manet 7 ds in eo. ℣. Bñdict⁹ dñs ds isr̄l. Qui facit mirabilia solus. Coll. Ops semp. d. Ad. vi. añ. O vera summa sempit̄na vnitas p̄r et fili⁹ 7 spūssctūs miserē miserē miserē nobis. 4

Res sunt q̄ testimoniū dāt i celo: Capt̄m p̄r 7 fili⁹ 7 spūssctūs: 7 hi tres vnū sunt. ℣. Bñdicat nos deus ds nr̄ bñdicat nos ds. Et me

Domine sancte Coll. tuant eū oēs fines ter pater ops nos famlos tuos maiestati tue

subiectos: per vnicũ filiũ tuũ in virtute sctĩspũs
bñdic ⁊ ꝓtege: vt ab oĩ hoste securi in tua iugit̃
laude letem̃. Per e. Ad. ix. aĩ. Te iure laudãt
te adorãt te gl̃ificãt oẽs creature tue o btã tri-
Gratia dñi nr̃i iesu christi ⁊ Cap. nitas. 5.
charitas dei ⁊ cõicatio sctĩspũs: sit sp cũ oĩ
bus vob. ℣. Uerbo dñi celi firmati sunt. Et spi
Entes nr̃as Coll. ritu oris ei⁹ oĩs v̄tus eoꝝ
q̃s dñe paclyt⁹ q̃ a te ꝓcedit illuminet: et
inducat in oẽz sic̃ tuus ꝓmisit fili⁹ ꝟitatẽ. Per
eiusdẽ. In. ij. vs̃ aĩ. Gl̃ia ⁊ honor deo ĩ vnita
te trinitat̃ pr̃i ⁊ filio cũ sctõspũ in sempit̃na secu
la. i. ps̃. Dixit dñs. cũ ceter̃ tribꝫ. Cap. Bñ-
dictus d̃s. ℟. Bñdict⁹ es dñe ĩ firmamẽto ce-
li. ℣. Et laudabil̃ ⁊ gl̃iosus. In fir. Hymnus.
De⁹ creator. ℣. Bñdicam⁹ pa. ⁊ fi. Ad mgt aĩ
Te deũ pr̃ez ingẽitũ te filiũ vnigẽitũ te spiri-
tũ sctm̃ paclytũ sctãz ⁊ indiuiduã trinitatẽ toto
corde ⁊ ore ꝯfitemur laudam⁹ atq; bñdicim⁹ ti
bi gl̃ia ĩ secula. 4. Coll. Dp̃s sempit̃ne deus.
In vigilia solẽnitat̃ sacr̃i altar̃ Ad vs̃ sup ps̃
aĩ. Laudate nomẽ dñi cuncti fideles q̃ ex hoc
mũdo tñsitur⁹ ad pr̃ez nob̃ sui p̃ciosi corpis et
sanguĩs suaue mẽoriale reliq̃t. ps̃. Ipsum. Aĩ
Cõfitemi dño qm̃ bon⁹ q̃ timẽtib⁹ se liberatis

de egypciaca ꝟuitute dat escā oīs saporis sua-
uitatem habentem. ps. Ipsum. An. Sup flu
mina dulcedinis huiꝰ suauissimi sacri in hac ter
ra aliena celestē hierusalē speculātes hymnuz
cantemꝰ dño de cantic sion. ps. Ipsum. An.
Cōfitebor tibi dñe ī toto corde meo q̄ existēs pa
nis vite multiplicas ī aīa te digne sumēt vtutē
ps. Ipsum. Cap. ad vtrasq; vs. ad lau. et ad
Dominꝰ iesus in q̄ nocte tradebat ac- .iij.
cepit panē ⁊ gr̄as agēs fregit ⁊ dixit acci-
pite ⁊ mādūcate hoc ē corpus meū q̄d ꝓ vobis
tradet. R. Discubuit iesus ⁊ discipuli eiꝰ cum
eo ⁊ ait desiderio desideraui hoc pasca mādu-
care vobiscū anteq̄z patiar. ⁊ accepto pane gra
tias agēs fregit ⁊ dedit eis. Dicēs hoc ē corpus
meū. ℣. Fecit assuerus grande ꝯuiuiū cūct pn
cipibꝰ ⁊ puer suis. vt oñderet diuitias gl'ie re-
gni sui. Dicēs. Hymnꝰ ad vt̄sq; vs̄ etiā ꝑ oct.
Pange lingua gl'iosi corpis mysteriuz
sanguīsq; p̄ciosi quē ī mūdi p̄ciū fru-
ctus ventr gñosi rex effudit gentium.
Nobis natꝰ nob datꝰ ex intacta ꝟgine ⁊ ī mū
do ꝯuſatꝰ sparso ꝟbi semīe. sui moras incolatꝰ
miro clausit ordine. In sup̄me nocte cene recū
bens cū frib. obꝟuata lege plene cib in legali-

bus cibũ turbe duodene·se dat suis manibus.
Verbũ caro panẽ verũ ꝟbo carnẽ efficit·fitq;
sanguis christi merꝝ·⁊ si sensus deficit ad firmã
dũ cor sincerũ sola fides sufficit. Tantũ g̃ sac̃
mẽtũ veneremꝫ cernui·⁊ antiquuꝫ documẽtum
nouo cedat ritui·p̃stet fides supplemẽtũ sensu
um defectui. Genitori genitoq; laus ⁊ iubila
tio salus honor ꝟtus q̃ꝫ sit ⁊ bñdictio·pcedẽti
ab vtroq; compar sit laudatio. Amẽ. ℣. Hõ q̃
dam fecit cenã magnam. Et vocauit multos.
Ad mg̃t añ. Magnificat deꝰ patrl ꝟgĩsq; ma
trl vnigenitũ choꝛꝰ cũctoꝝ fideliũ q̃bꝰ in per
egrinatiõe p̃nti·ad suoꝝ cordiũ ꝯsolationẽ sub
spẽ panis ⁊ vini dedit p̃ciosuꝫ corpis ⁊ sanguĩs
Deus q̃ nob̃ sub sacr̃o mirabi Coll. sacr̃m.
li passiõis tue memoriã reliquisti·tribue q̃
sumꝰ ita nos corpis ⁊ sanguĩs tui sacra myste
ria venerari·vt resurrectiõis tue fructũ in nob̃
pcipe mereamꝫ. Qui viuis ⁊ reg·cum deo. Ad
Christꝰ lux indeficiẽs ci compl. hymnus.
bat nos carne dulcit̃ ⁊ potat nos reficiens
suo sanguĩe parit̃. Vera caro quã sumimꝰ quã
assumpsit ex ꝟgine verus sanguis quẽ bibimꝰ
quẽ effudit p hoĩe. Panis iste dulcedinis totꝰ
plenꝰ est gr̃e aluo gestatꝰ ꝟginis summe deus

dementie. nius pāis angelici saginem̄ ping-
uedine tam suauis viatici delectem̄ dulcedine.
¶ celeste ꝯuiuiū o beatoꝝ gloria o requies hu
miliū duc nos ad celi gaudia. resta pater ꝑ
filiū ꝑsta ꝑ almū spm̄. quibꝫ hoc das edulium
felicē dones exitū. Amen. Inuitat. Uenite ad
me oēs q̄ laborat. Et ego reficiā vos. ps. Veni
Erbū sup- Hymnꝰ ad noctnos. te ex
nū ꝓdiēs nec pr̄is linquēs dexterā ad
opus suū exiēs venit ad vite vesperā.
enit ad egros medicꝰ dās salut remedia ve
nit doctor saluificus alta docens mysteria. In
mortē a discipulo suis tradēdus emulis ꝑus in
vite ferculo se tradidit discipulis. Quibꝫ sub
bina spē carnē dedit ⁊ sanguinē vt dupliq̄ sub-
stantie totuꝫ cibaret hoīem. Qui trinoqꝫ dño
sit sempit̄na gloria q̄ vitā sine termino nob̄ do
net in patria. Amen. In p̄ nº añ. Fructū saluti
ferū gustādū dedit dñs mort sue tpe. ps. Bea
tus vir. Añ. A fructu frumēti ⁊ vini multipli
cati fideles in pace christi requiescūt. ps. Cū
inuocarem. Añ. Cōmunionē calicis quo deus
ipse sumitur non vitulorum sanguine congre-
gauit nos dñs. ps. Conserua me. Añ. Memor
sit dñs sacrificij nostri ⁊ holocaustum nostruꝫ

pingue fiat. ps. Exaudiat te. An. Parat nob
mensa dñi aduersus omnes qui tribulant nos.
ps. Dñs regit me. An. In voce exultationis
resonent epulātes in mensa dñi. ps. Quēadmo
dum. ℣. Miserator ⁊ mīcors dñs. Escam de
dit timētib⁹ se. Sermo de institutiōe solēnita
Nmētis sacramēti altaris. Lectio. i.
A sa dīne largitat bñficia exhibita ꝓplo
christiano inextimabilē ei ꝯferūt di
gnitatē. Vnigenit⁹ siq̄dem dei filius sue dīni
tatis volens nos esse ꝑticipes naturā nr̄am as
sumpsit vt hoīes deos faceret factus homo. T.
℟. Immolabit agnum sine macula multitu
do filiorum israel ad vesperum pasce. Edentes
carnes ⁊ azymos panes. ℣. Pasca nostrum im
molatus est christus itaq̄ epulemur. Edentes.
ET hoc insuper qd̄ Lec. ij. carnes ⁊ azymos.
de nostro assumpsit corpore totum nobis
ꝯtulit ad salutez. Corpus nanq̄ suum pro no
stra reconciliatiōe ī ara crucis hostiaz obtulit
deo patri. sanguinem suum fudit in precium si
mul et lauacrum vt redempti a miserabili serui
tute a peccatis oībus mundaremur. Tu autem
domine miserere nostri. ℟. Eduxit vos dñs in
manu forti d̄ terra egypti. Qui eduxit de petra

riuos ⁊ cibauit vos mãna in solitudine. ℣. Non
moyses dedit vob̃ panẽ de celo. sed pater meus
dat vob̃ panẽ de celo verũ. Qui eduxit. Le. iii.

Et vt tanti bñficij iugis in nobis maneret
memoria. trãscendẽs oẽm plenitudinẽ lar-
gitatis. oẽm modũ dilectionis excedẽs. corpus
suũ in cibũ ⁊ sanguinẽ suũ in potũ. sub specie pa
nis ⁊ vini sumendũ fidelibꝫ dereliquit. Tu. ℟.
Melchisedech rex salem sacerdos dei altissi-
mi, pferẽs panẽ ⁊ vinũ prefigurauit corpis chri
sti. Sanctũ sacrificiũ immaculatã hostiam. ℣.
Introiuit iesus pro nob̃ ſm ordinẽ melchise-
dech semel offerẽdo seipsum. Sanctum. L. iiij

O Preciosum ⁊ admirandũ ꝯuiuiũ salutiseꝝ
et oĩ suauitate repletuꝫ. Quid enĩ hoc cõ-
uiuio ꝑciosius esse põt. in quo nõ carnes vitu-
loꝝ aut hircoꝝ vt olim in lege sed nob̃ christꝰ
sumendus ꝓponit̃ verus deus. ℟. Respexit he
lias ad caput suũ subcinericiũ panẽ qui surgens
comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine ci
bi illius vsqꝫ ad montem dei oreb. ℣. Cunqꝫ
surrexisset ⁊ accepisset cibum confortatus est in
spiritu sancto. Et ambulauit. Gloria patri et.
Et ambulauit. In. ij. nº añ. Introibo ad alta
re dei sumã christum qui renouat iuuentutẽ me

am. ps. Judica me deus ⁊ discerne. An. Liba
uit nos dñs ex adipe frumenti ⁊ de petra melle
saturauit nos. ps. Exultate deo. An. Exalta-
ri tuo dñe christũ sumim⁹ in quẽ cor ⁊ caro no-
stra exultant. ps. Qr̃ dilecta. An. Tollite
ostias ⁊ introite in atria dñi adorãtes ipsum
in templo sancto ei⁹. ps. Cantate. i. An. Mi-
serator ⁊ misericors dñs replet in bonis deside
riũ tuũ. ps. Benedic. i. An. Educas panez de
terra ⁊ vinũ letificet cor hoĩs. ps. Bñdic. ij. ℣
Oĩa a te expectant dñe. Ut des illis escam ĩ tpe.

Idcirco vt integro celebritat officio L. v.
institutionẽ tanti sacramẽti solennit recoleret plebs fidelis. Rhoman⁹ pontifex Vrba-
nus quartus huius sacramẽti deuotione affe-
ctus pie statuit p̃fate institutionis memoriam
feria q̃nta post octauas pentecostes a cunctis fi
delibus celebrari. ℟. Qui manducat meã car
nem ⁊ bibit meũ sanguinẽ in me manet ⁊ ego ĩ
illo. Caro enĩ mea vere est cibus ⁊ sanguis me
us vere est potus. ℣. Comedite amici bibite et
inebriamini charissimi. Caro enim mea. L. vi.

Vnde omnibus vere penitentibus ⁊ con-
fessis qui matutinali officio hui⁹ festi pre-
sentialit in ecclesia vbi celebraret adessent cen-

tum vies. Qui xo misse totidē. Illis xo q̄ int
essent in p̄mis ipsius festi vesperis similiter cen
tum. ℟. Misit me pater viuens & ego viuo p̄
pter patrem. Et qui manducat me viuit ppē me
℣. In me oīs gratia vie & veritat̄ in me omis
spes vite & virtutis. Et qui man. Lect. vij
Vi xo in secundis totidem. Eis quoq; q̄
prime tertie sexte none ac cōpletorij adessent
officijs pro qualibet horarū ipsarum q̄dragin
ta. Tu autem. ℟. Cenantibus illis accepit ie
sus panem & bñdixit & fregit deditq; discipulis
suis dicens accipite & comedite. Hoc est corpus
meum. ℣. Uidentes filij israel manna in deser
to admirantes dicebant quid ē hoc. Hoc. L. vij
Illis xo qui per ipsius festi octauas i ma
tutinalibꝫ vespertinis misse ac predictarū
horarum officijs presentes existerent singulis
diebus octauarum ipsarum centum vicies in
dulgentiam misericorditer tribuit perpetuis tē
poribus duraturam. Tu autem domine misere
re nostri. ℟. Accepit ihesus calicem postq; ce
nauit dicens hic calix nouū testamentum est in
sanguine meo. Hoc facite in meam cōmemora
tionem. ℣. Uenite & comedite panem meum et
bibite vinum quod miscui vobis. Hoc facite in.

Gloria patri ⁊ filio. Hoc facite in meam com.
Ad cantica an̄. Lauda hierusalem cum canti
cis saluatorem qui pacem ponit fines tuos et
adipe frumenti saciat nos. Cantica. Confitemi
ni dño qm̄ bonus qm̄ in seculū mīa eius. Dicāt
qui redempti. A solis ortu. Errauerunt in soli
tudine. Esurientes. Et clamauerunt. Et dedu-
xit. Confiteantur. Quia satiauit animam īanē
et animā esurientem satiauit bonis. Gloria pa
tri. Aliud. Credidi ꝓpter quod locutus sum.
Aliud Lauda hierusalē dñm. ℣. Educas pa-
nem de terra. Et vinuz letificet cor hominis.
Lectiōes ex omelia beati Johannis chrysosto
mi que intitulantur de ꝓditione Jude. Lec. ix.
Deus filium suum misit factum de muliere.
factum sub lege vt eos qui sub lege erant
redimeret ⁊ ipse legi requiem daret. Tu autez
dñe miserere nostri. ℟. Unus panis ⁊ vnū cor
pus multi sumus. Omnes qui de vno pane ⁊ d̄
vno calice participam⁹. ℣. Parasti in dulcedi-
ne tua pauperi deus q̄ habitare fad vnanimes
in domo. Omnes qui de vno pane. Lecto. x.
Et vt nemo dicat ꝙ ideo eam euacuauit.
quia eam complere vt molestā ⁊ arduā nō
valuit. ipse p̄us eaz cōpleuit ⁊ sic eā req̄escē fec̄

Ex ipsius enī preceptiōe causa fuit. ℟. Ange-
lorum esca nutris populū tuū dñe. panem de
celo dās nobis omne delectamētum in se ha-
bentem. Substantiam ⁊ dulcedinē tuam quaz
habes in filios ostendendo. ℣. Dñe qui das vi-
tam mūdo semper da nobis panem verū. Sub.
Et cuius causa lex precipit mandu- Le.xi.
care pasca audiamus. Judei contra deum
bonoꝝ sibi omniū largitorē. fuerunt effrenata
diffidētia contumaces ⁊ eius beneficia obliuio
ne preteribant. ℟. Uidit regina saba sapienti
am salomonis domū quam edificauerat cibos
mense eius officia ministroꝝ ⁊ vestimēta eoruz
Et admirans dixit beati serui tui qui audiunt
sapientiam tuam. ℣. Regina austri venit a fi-
nibus terre audire sapīam salomōis. Et admi.
Nam post egypti expulsionē vide- L.xij.
runt conscindi maria ⁊ denuo conuenire. ⁊
alia multa mirabilia ⁊ dicunt: Faciamus nobis
deos qui nos antecedant. Adhuc inspicis qđ
miraris ⁊ oblitus es largitoris ⁊ cetera. T. ℟.
Gaudeamus ⁊ exultemus ⁊ demus gloriā deo
quia venerunt nuptie agni ⁊ vxor eius prepara
uit se. Beati qui ad cenam nuptiarū eius voca
ti sunt. ℣. Assuerus pro ꝯiunctiōe ⁊ nuptijs he-

ster per magnificũ ꝯuiuiũ preparauit. Beati
qui ad cenam. Gloria patri ⁊ filio. Beati q̃ ad.
In illo tempore. Scd̃m Johannem.
Dixit iesus turbis iudeoꝝ. Caro mea
vere est cibus ⁊ sanguis meus vere est
potus. Qui manducat meam carnez ⁊ bibit me
um sanguinẽ in me manet ⁊ ego in illo. Sicut
misit me viuẽs pater ⁊ ego viuo ꝓpter patrez
Et qui mãducat me ⁊ ipse viuet ꝓpter me. Hic
est panis qui de celo descẽdit. Non sicut man
ducauerũt pr̃es vestri mãna ⁊ mortui sũt. Qui
mãducat hũc panẽ viuet ineternũ. Amen. Col
Deus q̃ nob̃ sub scramẽto. vt s̃. In laudi. añ.
Laudet deuote dñm pñs chorus qui in sue pas-
sionis perhennẽ memoriã seipsum prebet in ci-
bum populo appropinq̃nti sibi. Capl̃. Dñs ie
sus. vt s̃. ℟. Memoriã fecit mirabiliũ suoꝝ
Miserator dñs. ℣. Escam dedit timentibus se
In diuinis opibus nul- Hymn⁹. Mise.
la res sit mirabilis nam nos cibat iste cib̃
manens indiuisibil̃. Sumũt oẽs ⁊ singuli sp̃q̃
tota sumitur veritas huius pabuli qd̃ sumptũ
non ꝯsumitur. Iesus nascens se sociũ conues-
cens in edulium pendẽs dedit in p̃ciũ se regnãs
dat in p̃miũ. O salutar hostia que celi pandis

hostiũ bella premũt hostilia da robur fer auxilium. ni trinoq; dño sit sempiterna gloria q̃ vitam sine termino nobis donet i patria. Am.
℣. Libauit illos dñs ex adipe frumenti. Et de petra melle saturauit eos. Ad bñ.añ. Benedictus sit creator z redemptor fideliũ qui memor testamenti sui sancti quo ꝓmiserat daturꝰ se nobis visitauit nos oriẽs ex alto z in cruce moriturus ꝓ nobis reliquit pignus amoris immensi donans nobis sui corporis z sanguis preciosissimũ sacramentũ. Collecta. Deus q̃ nob vtš. Ad.i.añ. In mundi primordijs homo ꝑmus mortis escam suis posteris propinauit sed secũdus q̃ de celo venit mũdis corde se tribuit

Sacris solen. Ad.iij.hymnus. escam vite. Quijs iuncta sint gaudia z ex precordijs sonent preconia recedant vetera nova sint omia corda voces z opera. Pena recolitur christi nouissima qua suis creditur agnũ z azyma dedisse fratribus iuxta legitima ꝑscis indulta patribus. Post agnũ typicum expletis epulis corpus dñicum datum discipulis sic totum omnibus qd̃ totum singulis eius fatemur manibꝰ Dedit fragilibꝰ corporis ferculum dedit z tristibus sanguinis poculum dicens accipite qd̃

trado vasculũ omnes ex eo bibite. Sic sacrificiũ istud instituit cuius officium cõmitti voluit solis presbyteris quibus sic cõgruit vt sumant z dent ceteris. Panis angelicus fit pãis hominũ. Dat panis celicus figur; terminũ o res mirabilis manducat dñm pauper seru⁹ z humilis. Te trina deitas vnaq; poscimus sic nos visitas sicut te colimus p tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucem quaz inhabitas. Ãm. Ãñ. Iustate cuncti fideles q; dulc est dñs nobis corpus suũ hora tertia crucifixum pro mundi salute in saluificum cibum tribuens in altari omnes ipsum adorem⁹ qui venit saluare nos **Capitulum.** Dñs ihesus. ℣. Miserator z misericors dñs. Escam dedit timentibus se. **Collecta.** Deus qui nobis sub. **Ad. vi. ãñ.** O lux meridiana illuminans omnia irradia corda nostra ad tanti sacramenti mysteria cognoscenda, Quotienscunq; manducabitis **Capitulũ** panem hunc z calicem bibetis mortem domini annunciabitis donec veniat. Deo gratias. ℣. Omnia a te expectant domine. Ut des illis Omnipotens **Collecta.** escam in tempore. sempiterne deus qui humanam naturam supra prime originis reparas dignitatez

respice pietatis tue ineffabile sacramentum et quos regnationis mysterio innouare dignat⁹ es in his dona tua perpetue gratie tue protectione conserua. Qui vivis & regnas. Ad. ix. añ. O pastor bone qui relictis nonagintanouē ouibus in deserto ad gregez ouem perditam repotasti pasce nos tui sacri corpis alimento. Cap. QVicunqz manducauerit panē hunc & biberit calicē indigne reus erit corpis & sanguinis dñi. ℣. Educas panem de terra. Et vinū letificet cor hoīs. ℟. Ac nos qs dñe diuinitatis tue sempiterna fruitione repleri quā preciosi corpis & sanguinis tui tpalis perceptio pfigurat. Qui vivis & reg. Ad vs sup ps añ Mane nobiscū dñe qm̄ aduespascit vt p te nostrū viaticū perducamur ad diē claritat eterne Añ. Recedāt legis vetera dū noua supueniūt nam pro manna dato patrib⁹ in deserto christ⁹ nobis sub specie panis proprium corpus dedit. Añ. Figuram agni tipici terminat verus agnus dum pro nostre vie solatio sub panis azymi specie nobis datur. Añ. Sibi nos incorpat panis vite si mente pura fide firma & charitate perfecta in eius similitudinē trāsformemur. Capīm Dñs ihesus. ℟. Libauit eos dñs. Ex adipe fru-

menti. ℣. Et de petra melle saturauit eos. Ex a
Hymnus. Pange lingua. vt s̄. ℣. Homo qui-
dam fecit cenam magnā. Et vocauit multos.
Ad mg̃t añ. O sacramentū pietat⁊ o signū vni
tatis o vinculū charitat⁊ nos in via reficiens
sub aliena specie post pñt⁊ vite cursum refice nos
in patria iā reuelata facie sine spē media alt̄a.
Coll. Deus q̄ nob. vt s̄. Priuat⁊ diebꝫ per oct⁊.
In p̄ n°. añ. Nouus abel christ⁹ hostiā grataꝫ
pro nobis offerens deo patri nouū dedicauit in
suo sanguine testamentū. Añ. Edificauit noe
altare dño offerens super illud holocausta+odo
ratusq̄ dñs odorē suauitat⁊ bñdixit ei. Añ. In
troducēs ioseph domū fratres suos instruxit cō
uiuiū ⁊ apposito pane comedit ⁊ bibit cū eis ℣.
Miserator ⁊ mīcors dñs. Escā dedit timenti-
Mandauit dñs nubibꝫ de- Lectio. bus se.
super ⁊ ianuas celi apuit. Et pluit illis mā-
na ad manducandū ⁊ panē celi dedit eis. Panē
āgeloꝝ māducauit hō. cibaria misit eis in abū-
dantia. Tu autem dñe miserē nostri. ℟. Pa-
nis iste verus est. Qui descēdit de celo. ℣. Et
dat vitam mūdo. Qui descen. In. ij. n°. añ. Alle
Pulem̄ nō in fermēto vete- Capl'm. luia.
ri neq̄ in fermento malicie ⁊ neq̄tie sed in

açymis sinceritatis ⁊ veritatis. ℣. Oīa a te expe
Resta nobis op̄s ⁊ mīcors de Coll. ctant.
us. vt in ꝯsecratione eucharistie dñi no-
stri iesu christi percipiamus veraciter portionē
Per eundem. Eisdem diebꝫ ad bñ. añ. Ego
sum panis vite qui de celo descendi si q̄s mā-
ducauerit ex hoc pane viuet ineternū. Ad mg̃t
añ. O panis vite natꝰ de v̄gine qui te pura mē-
te sumētibus vitam gratie donas in via. da no
bis in patria vitam glorie sempiterne. Cetera
oīa tam de die q̄ de nocte priuatis diebꝫ agan
tur sicut in die. Sabbato infra octꝫ ad mg̃t
añ. Magnificat dei patrī. vt in vigilia. Com
memoratio de dñica añ. Loquere dñe quia au
dit seruus tuus. 2. ℣. Uespertina oratio. Coll.
Deus in te sperantiū. Dñica infra octꝫ Inui-
tato. Uenite ad me. Hymnus. Verbū super-
num. In p̄ nº. añ. Nouus abel p̄s. Dñe in vir
tute. Añ. Paratur nob̄ mensa. Añ. Edifica-
uit nos. ℣. Miserator ⁊ mīcors dñs. Lectiōes
ex omel. beati Gregorij pape. Lectꝫ. i.
Que est ista solennitas que inferni clau
stra destruxit. ⁊ ianuas nob̄ regni cele
stis aperuit. Inquirat̄ subtiliꝰ nomen eius. req̄-
ratur egregius p̄dicator videamꝰ q̄d de eiꝰ esti

matione denũciat. ℟. Immolabit agnum.

Sit enī. Etenī pasca nr̄m īmola/ L.ij. vt s̄.
tus est christus. Si igit̄ pasca christ⁹ pen/
sandũ nobis est quid de pasca lex loquit̄. vt in
dagemus subtilius an de christo dicta videāt̄

Moyses quippe ait: Sument de san/ Le.iij.
guine agni ac ponent super vtrũq; postem
et in supliminaribꝫ domoꝝ in quibus comedēt
illum. Que cuncta magnā nobis edificationē
pariunt. si fuerint mystica interp̄tatione dis/

Quis nanq; sit sanguis agni. Le.iiij. cussa.
non iam audiendo sed bibendo didicistil
Qui sanguis super vtrũq; postem ponitur. qñ
non solum ore corporis. sed ⁊ ore cordis hauriť
In.ij.nº añ. Introducens ioseph. p̄s. Dñs il/
luminatio. et ceteri. Añ. Recedāt. Añ. Figu/

En vtroq; L.v. ram. ẏ. Oīa a te expectāt.
eteni poste sanguis agni ē posit⁹ qñ sacr̄m
passiōis illi⁹ cũ ore ad redēptionē sumitur. ad
imitationē q̄z intēta mēte cogitat̄. Le.vi.
Nam q̄ sic redemptor sui sanguinē accipit
vt imitari passionē illi⁹ necdum velit ī vno po
ste sanguinē posuit q̄ etiam in suplimīaribꝫ do/

Quid enī spiri/ L.vij. moꝝ ponendus est.
tualiter dom⁹ nisi mētes nr̄as accipim⁹. in

quibus ꝑ cogitationē inhabitam⁹. Cui⁹ dom⁹
fuꝑliminare ē ipsa intentio que ꝑeminet actio
Qui igit̄ intentionē co- L.viij. ni Tu autē.
gitationis sue ad imitationē dn̄ice passio
nis dirigit. insu ꝑliminare domus agni sangui-
nem ponit. Vel certe domus nostre ipsa sūt cor
pora. in quib⁹ quousq; viuim⁹ habitam⁹. Ad
can̄. et ad oēs horas diei an̄. Alleluia. Can̄. si
In illo tpe. Scd̄z Johānē. cut in die
Dixit iesus turbis iudeoꝝ. Caro mea
vere est cibus ⁊ sanguis me⁹ vere ē po
tus. Et reliqua. Omelia lectiōis eiusdem beati
Qum enī in cibo ⁊ potu Aug. epi. Lectio. ix.
id appetant hoīes vt non esuriāt neq; siti-
ant hoc vere non prestat nisi iste cibus ⁊ potus
Qui eos a quibus sumitur īmorta- Lec. x.
les incorruptibiles facit. id est. societas ip
sa sanctoꝝ vbi pax erit. ⁊ vnitas plena atq; ꝑ
Propterea quippe sicut etiam L.xi. fecta.
ante nos hoc intellexerūt hoīes dei. Dn̄s
noster iesus christus corpus ⁊ sanguinē suuz in
eis rebus cōmendauit que ad vnū aliquid re-
Ex multis nanq; granis L.xij. diguntur.
vnus panis conficitur. ⁊ ex multis racemis
vinū confluit. Tu autem dn̄e miserere nostri.

Euangeliū. sicut in die. In lau. cap. Bñdictio et claritas. Ad vs sup ps añ. Mane nobiscuz. Cetera oīa fiant sicut in die. In octauis totum fiat sicut in die preter lectiōes. Sermo de solennitate sacramēti altar. Lectio. i.

AD celebrandū solennitatē tanti mysterij tam excellentissimi sacramenti in q̄ deus mirabilia ⁊ inscrutabilia ꝟbo ꝟtut sue qd habet efficaciā infinitā mirabilit ⁊ ineffabiliter

Quo verbo ꝯsecrantiū ver L.ij. operatur ba plata in persona eiusdem instituentis accipiūt efficaciā ⁊ virtutez. Feriā q̄ntam post octauas pentecostes vrbanus papa quartus q̄tum ad tempus ⁊ diem ꝯuenient elegit. Tu

Quantū ad tps quidē qr illo tpe Lect. iij. specialiter est hui⁹ sacramēti in quo christ⁹ est sacerdos ⁊ sacrificiuz. institutio recolēda et solennitas celebrāda quo spūssanct⁹ corda discipuloꝝ edocuit ⁊ in fide firmauit ad huius sacramenti pfunda mysteria pleni⁹ cognoscēda.

Spiritus enī oīa scrutat etiam pro- L.iiij. funda dei. Nam eodem tpe cepit hoc sacmentum a fidelibus frequērari. Legitur enim in actibus apostoloꝝ q̄ erant pseuerantes i doctrina apostoloꝝ ⁊ cōicatiōe fractionis panis

et oīonibus statim post sanctispūs missionez.

Feriam q̄ntam solēnitati huius p̄cio- L.v
sissimi sacramēti prefatus summ⁹ pontifex
rōnabiliter adaptauit. Primo in memoriā in-
stitutionis hui⁹ sacramēti qd̄ a christo īminen-
te sua passiōe in sui perpetuā memoriā in sua be
nedicta cena feria q̄nta fuisse dignoscit institu

Quinta etiam feria eiusdez tp̄is L.vi. tum.
ꝯuenienter eligit in memoriā sue mirabil
ascensionis in qua feria q̄nta scilicet die q̄dra-
gesima a sua resurrectione gloriosa ascendēs in
altum suis discipulis ꝑm modum ꝯuersatiōis
humane ⁊ ꝓpriam effigiē suam subtrahens pre-
sentiam corpalem se supnis spiritib⁹ p̄sentauit

Locum accipiens congruū sue glo- L.vij.
rie triūphali. sedens ad dexteram maie-
statis in excelsis. vt eisdem discipulis ⁊ eoꝝ se
quacibus per verbū eoꝝ credentib⁹ se creditur
in ipsum locū eternitatis ꝓut p̄dixerat prepa-
ret ⁊ vt eisdem discipulis spm̄sctm̄ mitteret q̄
ipsos in fide pleni⁹ edoceret. ⁊ in charitate fer-
uentius inflammaret. Tu autem do. miserēno.

Decuit vt apostoli induti ⁊ ro bo- Lec.viij.
rati ꝟtute spūssancti supuenient exalto. si
mili die qua christus ascendit in altum scilicet i

feria q̄nta missarū solēnia celebrarent non solū cum celi ciuibus eius glorie ꝯgaudētes. veruz etiam ꝯsolationē habentes sup hoc. qd̄ in celebratiōe missarū suam eisdem exhibuit ⁊ nobis quotidie exhibet realem ⁊ corpalem p̄ntiam. licet ꝓpter meritum fidei sub spē aliena. Lec. ix.

In isto enī sacramēto christus suū adimplet promissum quo suis discipulis p̄dixerat se cum ipsis vsqꝫ ad finem seculi permansurū sicut recitat gloriosus euāgelista matthe⁹ in fine sui euangelij dicens: Ecce vobiscū sum omnibꝫ diebus vsqꝫ ad consūmationē seculi.

In isto sacramēto totus christus Lect. x. sub vtraqꝫ specie realit' ⁊ mirabiliter continetur scilicet sub specie panis ex vi sacramenti per substantie panis in corpus christi directam conuersionem ⁊ transsubstantiationē diuinitas per vnionez personalem. que nunq̄ corpus dimisit ex quo illud assumpsit. anima per vnionem formalem cum sit forma corporis incorruptibilis ⁊ gloriosi. sanguis ⁊ accidentia ꝑ realem ⁊ naturalem concomitantiā. quia predicta oīa post christi resurrectionem sunt coniūcta in esse reali. nec possunt deinceps ab inuicē separari. Tu autem domine miserere nostri.

Christus enī resurgēs ex mortuis Lect. xi.
Jam nō moritur. mors illi vltra nō dñabitur.
Eodem modo de sanguine in quē vini substā-
tia ex vi sacramēti directe ꝯuertitur est tenendū
quia p̄dicta ad christū ꝑtinētia eius sanguini sic
et corpori inesse reali post ipsius resurrectionez
Sit aūt dis- L. xij. inseꝑabiliter sunt ꝯiuncta.
tincta ꝯsecratio corpis ⁊ sanguīs in memo
riā dñice passiōis in q̄ fuit sanguis a corpe se-
paratus. Hoc inquit facite in meā cōmemora-
tionē. Tu aūt. Cetera fiant sicut in die. Com-
memoratio de dñica. Ad bñ. añ. Homo qui-
dam erat diues. Ad vs̄ post mgt añ. Pater abra
am. Hic nota de ista dñica q̄ solū habet com-
memorationē ad vtrasq̄ vs̄ ꝓpter dñicā octi.
corporis christi ꝛc. Idcirco historia huius dñice
incipitur dñica. iij. post penteco. si vacauerit
Dñica. iij. post pent. in vs̄ añ. Custodit domi-
nus. p̄s. Confiteantur. et ceteri. Capitulum.
Benedictus deus ⁊ pater dñi nostri iesu chri-
sti. R. Dominus qui eripuit. Hymnus. Deus
creator oīum. ℣. Uespertina oratio ascēdat ad
te dñe. Ad mgt añ. Cognouerunt omnes. Col.
Sancti nois tui. Req̄re retro post euangelia
dñicalia. Inuit. Adoremus dñm. Qui fecit nos.

In p̄ n° an̄. Dñe in v̄tute. p̄s. Ipsum. et cete.
℣. Memor fui. Incipit liber regum. Lectio. i.

Fuit vir vnus de ramatha sophim de
monte effraim. ⁊ nomē ei⁹ helchana fi-
lius hieroboaz. filij eliu. filij thau. filij
suph. effrateus. Et habuit duas vxores: nomē
vni anna: ⁊ nomē secūde fenenna. Tu aūt dñe
℟. Deus oīum exauditor ē. Ipse misit angelū
suū ⁊ tulit me de ouib⁹ patr̄ mei ⁊ vnxit me vn
ctione mīe sue. ℣. Dñs q̄ eripuit me de ore leo
nis ⁊ de manu bestie liberauit me. Ipse. Le. ij.

Verūtq̄ fenēne filij. anne āt nō erāt liberi
Et ascēdebat vir ille de ciuitate sua statu-
tis diebꝫ vt oraret ⁊ sacrificaret dño exercitu-
um in sylo. Erāt aūt ibi duo filij hely ophni et
phinees sacerdotes dñi. ℟. Dñs q̄ eripuit me
de ore leonis ⁊ de mānu bestie liberauit me. Ip
se me eripiet de māib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. ℣. Mi
sit deus mīam suā ⁊ veritatē suā aīam meā eri-
puit de medio catuloꝝ leonū. Ipse me. L. iij.

Venit ergo dies ⁊ īmolauit helchana. de-
ditq̄ fenēne vxori sue. ⁊ cunctis filijs ei⁹
et filiabus partes. Anne autem dedit vnā tri-
stis. quia annam diligebat. Dñs autem conclu
serat vuluā eius. Affligebat quoq̄ eam emula

eius. ⁊ vehementer angebat in tm̄ vt exprobra
ret qd̄ conclusisset dn̄s vuluā eius. ℟. Ego te
tuli de domo patr̄ tui dicit dn̄s ⁊ posui te pascē
gregē populi mei ⁊ fui tecū in oībus vbicunq;
ambulasti. Firmās regnū tuū in eternū. ℣. Fe-
ciq; tibi nomē grande iuxta nomē magnoꝝ qui
Sic faciebat L.iiij. sunt in terris. Firmās.
Anne emula eius ꝑ singulos annos. cū re-
deūte tp̄e ascenderēt templū dn̄i: ⁊ sic ꝓuoca-
bat eam. Porro illa flebat: ⁊ nō capiebat cibū.
℟. Planxit aūt dauid planctu magno sup̄ saul
et filios eius ⁊ dixit quō ceciderūt fortes in bel
lo. Et perierūt arma bellica inclyti israel flete
℣. Montes gelboe nec ros nec pluuia sup̄ vos
descendant vbi ceciderūt vulnerati multi. Et
perierūt. In.ij.nº.añ. Dn̄s defensor. p̄s. Dn̄s
illuminatio. et ceter̄. ℣. Media nocte surgebā
Dixit ergo anne helchana vir suus. Lec.v.
Anna cur fles: ⁊ quare nō comedis. ⁊ quā
obrem affligitur cor tuū: Nunq̄d non ego me
lior sum tibi quā decem filij. ℟. Mōtes gelboe
nec ros nec pluuia veniant super vos. Ubi ceci-
derunt fortes israel. ℣. Omnes montes qui in
circūitu eius sunt visitet dn̄s a gelboe autē trās
eat. Ubi ceciderunt fortes israel. Lectio.vi.

Surrexit anna postq̄ comederat ⁊ biberat
in sylo: ⁊ hely sacerdote sedente sup sellam
ante fores templi dñi cū esset anna amaro ani-
mo. orauit ad dñz flens largiter. ⁊ votū vouit
dicens: Dñe exercituū si respiciēs videri affli-
ctionē famule tue ⁊ recordat⁹ mei fueris. nec ob
litus ancille tue. dederisq̄ serue tue sexū virilē
dabo eū dño oībꝫ diebꝫ vite eius. ⁊ nouacula
non ascendet super caput ei⁹. ℟. Exaudisti do-
mine orationē serui tui vt edificarē templuz noi
tuo. Benedic ⁊ sanctifica domū istam in sempi
ternū deus israel. ℣. Dñe qui custodis pactum
et misericordiā seruis tuis qui ambulant coraz
te in toto corde suo. Benedic ⁊ sanctifica domū
Factum est autem L. vij. istam in sempit.
cum anna multiplicaret preces corā dño.
vt hely obseruaret os eius. Porro auna loque
batur in corde suo tantumq̄ labia eius moue
bantur: ⁊ vox penitus nō audiebatur. Estima
uit ergo hely eam temulentā. dixitq̄ ei: Usq̄-
quo ebria eris? Digere paulisper vinum. quo
mades. Tu autem domine miserere nostri. ℟.
Domine si conuersus fuerit populus tuus ora-
uerit ad sanctuariū tuum. Tu exaudies in celo
dñe ⁊ libera eos de manibus inimicorum eoruz

℣. Si peccauerit in te ꝓpl's tuus ⁊ ꝯuersus ege
rit pñiam veniẽsq; orauerit in loco isto. Tu ex
Respondẽs anna. Nequaq̃ mi dñe L. viij
inquit. Nã mulier infelix nimis ego sum.
vinũq; ⁊ oẽ qd̃ inebriare põt nõ bibi: sed effu/
di aĩam meã in ꝯspectu dñi. ℟. Audi dñe hym
nũ ⁊ orationẽ quã seruus tuus orat corã te ho
die vt sint oculi tui aꝑti ⁊ aures tue intẽte. Su/
per domũ istã die ac nocte. ℣. Respice dñe de
sctũario tuo ⁊ de excelso celoꝝ habitaculo. Su
In. iij. nº añ. Alleluia. Cañ. Domĩe miserere
nr̃i te enĩ. ℣. Exaltare dñe in vtu. Omel. post
historias dñicales retro. ℟. Peccaui sup nu/
merũ arene mar] ⁊ multiplicata sunt pctã mea
et nõ sum dignꝰ videre altitudinẽ celi p̃ multi
tudine iniq̃tat] mee qm̃ irritaui iraz tuam. Et
malũ corã te feci. ℣. Qm̃ iniq̃tatẽ meam ego
agnosco ⁊ delictũ meũ coram me est semꝑ tibi
soli peccaui. Et malum. ℟. Preparate corda
vestra dño ⁊ seruite illi soli. Et liberabit vos
de manibꝰ inimicoꝝ vestroꝝ. ℣. Auferte deos
alienos de medio vestri. Et libe. ℟. Recorda
re dñe testamẽti tui ⁊ dic angelo ꝑcutiẽti cesset
iam manus tua. Ut nõ desoleť terra ⁊ ne ꝑdas
oẽm aĩam viuã. ℣. Quiescat dñe ira tua a po/

pulo tuo ⁊ a ciuitate sancta tua. Ut nō. ℟. Fa-
ctum ē dū tolleret dñs heliā ꝑ turbinē in celū
heliseus clamabat dicēs. Pater mi pat̄ mi cur
rus israel ⁊ auriga eius. ℣. Cūq; simul ꝑgerēt
et incedentes sermocinarent̄ ecce currus igne
us ⁊ equi ignei diuiserūt vtrūq; ⁊ clamabat he
lyseus. Pater. In lau. añ. Alleluia. Cap̄. Bñ
dictio ⁊ cla. ℟. Hec ē dies quā fecit. ℣. Exul-
temus ⁊ letemur in ea. ℣. Dñs regnit. Ad bñ.
añ. Hō quidā fe. Req̄re post omel. retro. Col.
Sancti noīs tui. Ad. iij. añ. Alleluia. Capl̄m
Deus charitas ē ⁊ q̄ manet ī charitate ī deo.
manet ⁊ deus in eo. Deo g. ℣. Ego dixi d.
Coll. Sancti nomīs tui. Ad. vi. añ. Alleluia.
Cap̄. Alter alteri⁹. ℣. Dñs regit me ⁊ nihil m̄
Deus q̄ ꝯspicis oī nos ꝟtute destitui. Coll.
interi⁹ exteriusq; custodi: vt ⁊ ab oīb⁹ ad
uersitatib⁹ muniam̄ in corpe: ⁊ a p̄uis cogitatio
nib⁹ mūdem̄ in mēte. Per. Ad. ix. añ. Alleluia.
Cap̄. Empti enī estis. ℣. Ab occult̄ meis mūd.
Dies nr̄os q̄s dñe placat⁹ intēde: pa Coll.
rit̄q; nos ⁊ a pctis absolue ꝓpiti⁹: ⁊ a cūct̄
eripe benign⁹ adūsis. Per. He due coll. sup̄scri
pte oīb⁹ dieb⁹ dñiq̄ ad. vi. ⁊ ad. ix. dicātur ab
oct̄. pent̄. vsq; ad aduētū dñi. Ad vs̄ super

p̄s an̄. Dixit dn̄s. p̄s. Ipsum. et cetera. Cap̄.
Bn̄dict⁹ d̄s ⁊ pr̄. R̄. Quaꝫ magnificata sunt
Opa tua dn̄e. ℣. Oīa ī sapīa fecisti repleta est
terra. Opa. ℣. Dirigat̄ do. Ad mg̃t an̄. Exi ci-
to ī pla. Coll'. Scti noīs tui. Nō p̄uat̄ diebꝫ ꝑ
estatē dī post psalmū dn̄e q̄d multi. p̄s xciiij.
sine inuitat̄. Sꝫ an̄e in p̄ ⁊. ij. n°. cū. ℣. sic̄ ꝓua-
tū est p̄uat̄ diebꝫ ꝑ hyemē. excepto q̄ vna tm̄
breuis lectio cū breui rn̄sorio inserit̄ oī die. In
ij. n°. cap̄. Vigilate state in fide. Coll'. Salua
nos op̄s d̄s. In lau. cap̄. Nox ꝓcessit. Scien
dū est q̄ oībꝫ p̄uat̄ diebꝫ ab oct̄. pent̄. vsq̄ ad
aduētū dn̄i coll'. de p̄cedēti dn̄ica dicet̄ in lau.
et ad vs̄. Ad. iij. cap̄. Sana me do. Sic̄ di
spositū est de p̄uat̄ diebus ab oct̄. ephie vsq̄
ad. xl. ita teneat̄ etiā ab oct̄. pent̄. vsq̄ ad aduē
tū. excepto q̄ hec tres coll'. q̄ sequūt̄ q̄tidie dicā
Vox clamāt̄ ec- Ad. iij. coll'. tur ad horas
clesie ad aures dn̄e q̄s tue pietat̄ ascēdat.
vt ꝑcepta venia pctōꝝ te fiat opante deuota:
te ꝓtegēte secura. Per. Ad. vi. cap̄. Alter alte.
Propitiare dn̄e supplicatiōibꝫ nr̄is ⁊ Coll'
aīaꝝ nr̄arū medē lāguoribꝫ. vt remissione
ꝑcepta. de tua sp bn̄dictione letem̄. Per. Ad
ix. capitulū. Empti enim estis. Collecta.

Ac nos q̃s dñe ds nr̃ in tua dnotiõe gau
dere: qꝛ perpetua ē ⁊ plena felicitas si t̃ bo
noꝝ oĩum seruiam⁹ auctori. Per. Añe dicẽde
sabbat. post oct. pent. vsq; ad kalen. augusti.
Ad mg̃tañ. ognouerũt oẽs a dan vsq; ber-
sabee qd̃ fidelis samuel propheta esset dñi. i.
Añ. Preualuit dauid in philisteũ in funda et
lapide in noĩe dñi. 8. Añ. Iratus rex saul dixit
mihi mille dedert ⁊ filio isai dedert decez mi-
lia. 8. Añ. Quis enizĩ oĩb⁹ sic̃ dauid fidel̃ in-
uent⁹ ē in reg̃ tuo egrediẽs ⁊ regrediẽs ⁊ ꝑgens
ad imperiũ regl. i. Añ. Nõne iste ē dauid de q̃
canebãt in choro dicẽtes saul ꝑcussit mille ⁊ da
uid decẽ milia ĩ milib⁹ suis. 8. Añ. Doleo sup
te frater mi ionatha amabilis valde sup amorẽ
mulierũ ⁊ sicut mat̃ vnicũ amat filiũ ita te di-
ligebam sagitta ionathe nunq̃z abijt retrorsũ
nec declinauit clypeus eis de bello ⁊ hasta eius
nõ est auersa. i. Añ. Rex aũt dauid coopto ca
pite incedẽs lugebat filiũ dicẽs absalon fili mi.
fili mi absalõ. q̃s m̃ det vt ego moriar ꝓ te fili
mi absalon. 8. Añ. Obsecro dñe aufer iniq̃ta-
tẽ s̃ui tui qꝛ insipiẽt̃ egi. i. Añ. Unxert salo-
monẽ sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpha regẽ ĩ giõ
et ꝑcedẽtes leti dixerũt viuat rex salomon. 8.

Dñica.iiij. post festũ penti. Ex libro regũ. Le.i.

Creuit Samuel ⁊ dñs erat cũ eo. ⁊ nõ cecidit ex oibꝫ verbis eius in terram. Et cognouit vniuersus isrl' a dan vsqꝫ bersabee qd' fidelis samuel ꝓpheta esset dñi. R

Et addidit dñs L.ij. Deus oium. et cetera vt appareret in sylo. qm̃ reuelat⁹ fuerat dominꝰ samueli in sylo iuxta v̄bũ dñi. Et euenit sermo samuelis vniuerso israeli. Lectio.iij.

Actũ est in diebꝫ illis ꝯuenerũt philistijm in pugnã. Egressus ẽ nanqꝫ israel obuiã philistijm in p̄liũ. ⁊ castrametat⁹ ẽ iuxta lapidẽ adiutorij. Porro philistijm venerũt in aphech et instruexerũt aciẽ contra israel. Tu au. Lec.iiij.

Inito aũt certamine. terga vertit isrl' philisteis. ⁊ cesa sunt in illo certamine passim ꝑ agros quasi q̃ttuor milia viroꝝ. Et reuersus ẽ

Dixerũt maiores L.v. populus ad castra. natu de israel. Quare percussit nos hodie dñs coram philistijm? Afferam⁹ ad nos d' sylo arcam federis dñi. ⁊ veniat in mediũ nr̃i vt saluet nos de manu inimicoꝝ nr̃oꝝ. Lec.vi.

Misit ergo populus in sylo. ⁊ tulerunt inde arcam federis dñi exercituũ sedentis super cherubin. Erantqꝫ duo filij hely cum arca federis

dei ophni ⁊ phinees. Tu autem dñe. Le.vij.

Cumq; venisset arca federis dñi in castra vociferatus est oīs israel clamore grandi. et psonuit terra. Et audierūt philistijm vocez clamoris. Dixerūtq;. Que nam est hec vox clamoris magni in castris hebreoꝝ? Et cognouerunt qd̄ arca dñi venisset in castra. Lecti.viij.

Timuerunt philistijm dicentes: Venit deus in castra. Et ingemuerūt dicentes: Ve nobis. Non enī fuit tanta exultatio heri ⁊ nudiustertius. Ve nobis. Quis nos saluabit de manibus deoꝝ sublimiū istoꝝ? Hi sunt dij q̄ percusserunt egyptum omni plaga in deserto.

Induit saul dauid Dñica.v. Lectio ī. vestimentis suis. ⁊ imposuit galeā ere am super caput eius. ⁊ vestiuit eum lorica. Accinctus ergo dauid gladio eius super vestem suam cepit temptare si armatus posset incedere. Non enim habebat ꝯsuetudinē. L.ij

Dixit dauid ad saul. Non possuz sic incedē quia nec vsum habeo. Et deponens arma tulit baculum suū quem semper habebat in manibꝫ ⁊ elegit sibi q̄nq; lympidissimos lapides de torrente. ⁊ misit eos in peram pastoralē quā habebat secum. ⁊ fundā manu tulit. ⁊ ꝓcessit

o

aduersum philisteū. Tu autem dñe. Lectij. iij.

Ibat autem philisteus incedēs ⁊ appropi-
ans aduersum dauid ⁊ armiger eius ante-
cedebat eum. Cunq; inspexisset philisteus ⁊ vi
disset dauid despexit eum. Erat aūt adolescēs
rufus ⁊ pulcer aspectu. Dixitq; ad dauid. Nū-
quid ego canis sum qd̄ tu venis ad me cū ba-
culo. Et maledixit philiste⁹ dauid in dijs suis

Dixit philisteus ad dauid. Veni Lec. iiij.
ad me ⁊ dabo carnes tuas volatilibꝫ celi
et bestijs terre. Dixit aūt dauid ad philisteuz.
Tu venis ad me cum gladio ⁊ hasta ⁊ clypeo
ego autem venio ad te in noīe dñi exercituuz
dei agminū israel quibꝫ exprobrasti hodie. T

Abitq; te dñs in manu mea ⁊ per- Lec. v.
cutiam te ⁊ auferam caput tuū a te ⁊ da-
bo cadauera castroꝝ philistijm hodie volatili
bus celi ⁊ bestijs terre: vt sciat oīs terra q̄ dñs

Cum g̊ surrexisset L. vi. deus est in israel.
philisteus ⁊ veniret ⁊ appropinq̄ret ꝯtra
dauid festinauit dauid ⁊ cucurrit ad pugnaz
ex adūso philistei ⁊ misit manū suaz ī perā tu-
litq; vnū lapidē ⁊ fūda iecit ⁊ circūducēs ꝑcussit
philisteū in fronte ⁊ infix⁹ ē lapis in fronte eius
et cecidit in faciem eius super terram. Lectij. vij.

PReualuit dauid aduersus philisteũ infũ-
da ⁊ lapide ꝑcussumq; philisteum inter-
fecit. Cunq; gladiũ non haberet in manu da-
uid cucurrit ⁊ stetit super philisteum ⁊ tulit gla
dium eius ⁊ eduxit de vagina sua ⁊ interfecit
eum. preciditq; caput eius. Tu autem. Le. viij

VIdentes autem philistei qđ mortuꝰ esset
fortissimus eoꝝ. fugerunt. Et ꝯsurgentes
viri israel ⁊ iuda vociferati sunt. ⁊ philisteos ꝑ
secuti sunt vsq; dum venirent in vallem. ⁊ vsq;
ad portas accharon. Ceciderunt q; vulnerati đ
philistijm ĩ via sarim. ⁊ vsq; ad geth. ⁊ vsq; ac
charon. Reũtẽtes filij israel postq̃ ꝑsecuti sũt
philisteos inuaserunt castra eorum. Assumens
autem dauid caput philistei attulit in hierusa
lem. arma ꝟo eius posuit in tabnaculo suo. Tu
autem dñe miserere nostri. Dñica. vi. Le. ĩ.

MOrtuus est autem samuel ⁊ congrega
tus est vniũsus israel. ⁊ planxerũt eũ.
et sepelierũt in domo sua in ramatha.
Consurgensq; dauid ascẽdit in desertum pha
ran. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio. ij.

ERat vir quispiam in solitudine maon. et
possessio eius in carmelo. ⁊ homo ille ma-
gnus et diues nimis. Erantq; ei oues tria mi-

lia 7 mille capre. Et accidit vt tonderetur grex
eius in carmelo. Nomen autem viri illius na-
bal: 7 nomen vxoris eius abigail. Tu ãt. L.iij.
Erat igitur mulier illa prudentissima 7 spe-
ciosissima. Porro vir eius durus 7 pessi-
mus 7 malicios⁹ 7 amarus. Erat autem d̃ ge-
Cum ergo audisset Lect.iiij. nere caleph.
dauid in deserto q̃d tonderet nabal gre-
gem suũ: misit decem iuuenes 7 dixit eis. Ascẽ-
dite in carmelũ 7 venietis ad nabal: salutabi
tis eum ex noĩe meo pacifice 7 dicetis sic: Sit
fratribꝫ meis 7 tibi pax: 7 domui tue pax 7 oĩ-
Audiui L.v. bus quecũqꝫ habes sit pax.
q̃d tonderent pastores tui oues qui erant
nobiscum in deserto: nunqꝫ eis molesti fuimus
nec aliq̃ defuit illis quicqꝫ de grege ouiuꝫ oĩ
tempore quo fuerunt nobiscũ in carmelo. Int-
roga pueros tuos 7 indicabũt tibi. L.vi.
Vnc ergo inueniant pueri tui grã i ocu
lis tuis. In die enĩ bona venim⁹ ad te. Quod-
cunqꝫ inuenerit man⁹ tua da seruis tuis: 7 fi-
lio tuo dauid. Cumqꝫ venissent pueri dauid lo
cuti sunt ad nabal oĩa verba hec ex noĩe dauid
Respondens autem nabal L.vij. et siluerũt
pueris dauid: ait: Quis est dauid: 7 quis

est filius isai? Hodie increuerũt serui qui fugi-
unt dños suos. Tollã ergo panes meos 7 aq̃s
meas. 7 carnes pecoꝝ que occidi tõsoribꝫ meis
et dabo viris quos nescio vnde sint. Le. viij.
Egressi sunt itaq̃ pueri dauid per viam
suam 7 reuersi venerunt 7 nunciauerunt ei
oĩa verba que dixerat nabal. Tunc dauid ait
viris suis. Accãgatur vnusq̃sq̃ gladio suo. Et
accincti sunt singuli gladio suo. accinctusq̃ est
ense suo dauid 7 secuti sunt eum quasi q̃dringẽ
ti viri. Porro ducenti remãserunt ad sarcinas
Factum est in Dñica. vij. Lectio. i.
diebus illis congregauerũt philistĩm
agmina sua vt preparentur ad bellũ
contra israel. Dixitq̃ achis ad dauid. Scies
nunc sciro. qm̃ mecũ egredieris tu in castris. et
Dixitq̃ dauid ad achis. Le. ij. viri tui. T.
Nunc scies que facturus est seruus tuus.
Et ait achis ad dauid. Et ego custodem te po-
nam capitis meis cunctis diebus. Le. iij.
Samuel xo mortuus est. planxitq̃ eũ oĩs
israel. 7 sepelierũt eũ i ramatha vrbe sua. 7 saul
abstulit magos 7 ariolos de terra. Congrega-
tiq̃ sunt philistĩm 7 venerunt 7 castrametati
sunt in sunam. Tu autem dñe miserere nostri.

Et congregauit saul vniuersum Lectio iiij.
israel & venerunt in gelboe. Et vidit saul ca-
stra philistiim & timuit & expauit cor ei⁹ nimis
Consuluitq; dñm & non respondit ei neq; per
somnia neq; per sacerdotes neq; per pphetas.
Dixitq; saul seruis suis. Querite mi Le.v.
mulierem habentez phitonē & vadam ad
eam et scisscitabor per illam. Et dixerunt serui
ei⁹ ad eum. Est mulier quedam habens phito-
nem in endor. Tu autem dñe miserere Lec.vi.
Mutauit ergo habitum suū saul & vestit⁹ alijs
vestimentis: abijtq; ipse & duo viri cū eo
veneruntq; ad mulierem nocte & ait. Diuina mi
in phitonez suscita mihi quem dixero tibi. Et ait
mulier ad eum. Ecce tu nosti q̄ta fecerit saul
quomodo eraserit magos & ariolos de terra.
Quare ergo insidiaris anime mee vt occidar.
Et iurauit ei saul in dño dicens. Lec.vij.
Viuit dñs quia nō euenet tibi q̄q̄ mali
pter hanc rem. Dixitq; ei mulier. Quē suscita
bo tibi? Qui ait. Samuelem suscita mihi. I.viij.
Cum aūt vidisset mulier samuelē exclama
uit voce mag̃ & dixit ad saul. Quare im-
posuisti mihi? Tu enī es saul. Dixitq; ei rex. Noli
timē. Quid vidisti? Et ait mulier. deos vidi

ascendentes de terra. Tu autem dñe mise. no.

Factũ est postq̃ Dñica. viij. Lectio. i.
mortuus est saul. vt dauid reuerteret
a cede amalech. ⁊ maneret in sicelech
duos dies. In die aũt tertia apparuit hõ ve-
niens de castris saul. veste conscissa. ⁊ puluere
aspersus caput Et venit ad dauid ceciditq̃ in
faciem suam ⁊ adorauit eum. Tu autem. Le. ij.

Dixitq̃ ad eum dauid. Unde venis? Qui
ait ad eum. De castris israel fugi. Et dixit
ad eum dauid. Quod est verbũ qd̃ factum est
Indica mihi. Qui ait. Fugit populus ex p̃lio
et multi corruentes e populo mortui sunt. Sz
et saul ⁊ ionathan filius eius interierũt. L. iij.

Dixit dauid ad adolescentẽ qui nunciabat
ei. Unde scis qd̃ mortuus est saul ⁊ iona-
than filius eius? Et ait adolescens q̃ nũciabat
ei. Casu veni in montem gelboe. ⁊ saul incumbe
bat super hastam suam. Porro curr⁹ ⁊ equites
appropinquabant ei. Tu autem dñe mise. no.

Et conuersus post tergum suum. Lect. iiij.
videnscq̃ me vocauit. Cui cum respondis-
sem assum. dixit m̃. Quisnã es tu? Et aio ad eũ
Amalechites ego sũ. Et locut⁹ ẽ m̃. Sta sup̃ me
⁊ iterfice me. qm̃ tenẽt me ãgustie ⁊ adhuc tota

anima mea in me est. Stansq; super eũ occidi
illum. sciebam enĩ qđ viuẽ nõ poterat post rui-
Apprehendens dauid vesti- L.v. nam. T.
menta sua scidit. omnesq; viri qui erant cũ
eo ⁊ planxerũt ⁊ fleuerũt. ⁊ ieiunauerẽt vsq; ad
vesperam super saul. ⁊ super ionathan filiũ suuz
et super populum dñi. ⁊ super domuz israel qđ
corruissent gladio. Tu autem dñe mise. L.vi.
Dixitq; dauid ad iuuenẽ qui nunciauerat
ei. Unde es? Qui respondit. Filius hoĩs
aduene amalechite ego sum. Et ait ad euz da-
uid. Quare non timuisti mittere manũ tuam.
vt occideres christum dñi? Vocansq; dauid
vnũ de pueris suis ait: Accedens irrue in eum
Qui percussit illum ⁊ mortuus est. Tu. Le.vij.
Planxit autem dauid planctũ huiuscemo-
di super saul ⁊ super ionathan filiũ eius. et
p̃cepit vt docerent filios iude canticum. sicut
scriptũ est in libro iustoꝝ. Considera israel pro
his q̃ mortui sunt sup excelsa tua vulnerati. T.
Inclyti israel sup mõtes tuos inter- L.viij
fecti sunt. Quõ ceciderunt fortes? Nolite
annũciare ĩ geth. neq; annũcietꝫ in competꝫ as-
chalonis ne forte letentꝫ filie philistijm ne exul
tent filie incircũcisoꝝ. Tu autem dñe mi. nostri

Dñica.ix.Lectio.i.

Rex autem da-
uid senuerat. habebatq; etatis pluri-
mos dies. Cunq; operiret vestib; nõ
calefiebat. Dixerũt ergo ei serui sui. Queram⁹
dño nr̃o regi adolescentulaz v̄ginem. ⁊ stet co
ram rege. ⁊ foueat eum. dormiatq; in sinu suo.
et calefaciat dñm nostrum regem. Tu. Lect. ij.

Quesierunt igitur adolescentulã speciosam
in oĩbus finibus israel. ⁊ inuenerũt abisag
sunamitem. ⁊ adduxerũt eam ad regez. Erat ãt
puella pulcra nimis. dormiebatq; cum rege. et
ministrabat ei. Rex autem non cognouit eam

Adonias filius agith eleuabatur Lect. iij.
dicens. Ego regnabo. Fecitq; sibi currum
et equites. ⁊ q̄nq̄ginta viros qui ante euz cur-
rerent. nec corripuit eũ pater suus aliqñ dicẽs.
Quare hoc fecisti? Erat autẽ ⁊ ipse pulcer val-
de. secũdus natu post absalon. ⁊ sermo ei cũ io-
ab filio saruie. ⁊ cũ abiathar sacerdote qui ad-
iuuabant partes adonie. Tu autem dñe. L. iiij

Sadoch v̄o sacerdos. ⁊ banaias filius ioia
de ⁊ nathan ꝓpheta ⁊ semei. ⁊ cerethei. et
robur exercitus dauid non erant cum adonia.
Immolatis adonias arietib; ⁊ vitulis ⁊ vni-
uersis pinguib; iuxta lapidem çoelech q̄ erat

vicinus fonti rogel·vocauit vniuersos frēs suos
filios reg·7 oēs viros iuda seruos reg. Le.v.
Dixitq; nathan ad bersabee matrem salo-
monis. Nū audisti qd regnauerit adonias
filius agith·7 dñs nr̄ dauid hoc ignorat. Nūc
ergo veni accipe a me ꝯsiliū·7 salua animā tuaz
Dixitq; nathan L.vi. filijq; tui salomonis
ad bersabee. Vade 7 ingredē ad regē da
uid·7 dic ei. Nōne tu dñe mi rex iurasti ancille
tue dicens q salomon filius tuus reg̃bit post
me·7 ipse sedebit in solio meo. Lectio.vij.
Ingressa est itaq; bersabee ad regez in cu-
biculo. Rex dauid senuerat nimis·7 abisag su
namitis ministrabat ei. Inclinauit se bersabee
et adorabat regem. Ad quam rex. Quid tibi
inq̄t vis? Que respondens ait: Dñe mi· tu iu-
rasti per dñm tuū·ancille tue·salomon fili⁹ tuus
reg̃bit post me·7 ipse sedebit ī solio meo·7 ec-
ce nunc adonias regnauit te dñe mi rex ignorā
te. Tu autez dñe miserere nostri. Le.viij.
Loquente bersabee cum rege dauid· na-
than ꝓphes venit. Et nūciauerūt regi dicentes
Adest nathan ꝓpheta. Cunq; introisset añ con
spectum regis 7 adorasset eum pronus in terra
Dixit nathan. Dñe mi rex tu dixisti adonias

regnet post me ⁊ ipse sedeat super thronũ meũ
quia descẽdit hodie ⁊ ĩmolauit boues ⁊ pĩguia
et arietes plurimos. Tu autem dñe miserẽ no.

In diebus illis Dñica.x. Lectio.i.
congregati sunt omẽs maiores natu
de israel. cum p̃ncipibus tribuũ ⁊ du-
ces familiarũ filiorum israel ad regem salomo-
nem in hierusalem. vt deferrent arcam federis
dñi de ciuitate dauid. id est. de sion. Conue-
nitq; ad regem salomonem vniũsus israel ĩ mẽ
se bethanim in solenni die. ipse est mensis sep-
Salomon rex ⁊ oĩs multitu- Lec.ij. timus.
do israel q̃ ꝯuenerat ad eũ. gradiebat cum
illo añ arcã. ⁊ ĩmolabãt oues ⁊ boues absq; esti
matione ⁊ nũero. Et intulerẽt sacerdotes arcam
federi dñi ĩ locũ suũ in oraculũ tẽpli ĩ sctm̃sctõꝝ
Vnq; eminerẽt Le.iij. subt̃ alas cherubin
vectes ⁊ apparerẽt sũmitates eoꝝ forꝫ sctũa
riũ añ oraculũ: nõ apparebãt vlt̃ extr̃nsec⁹. Qui
et fuerũt ibi. vsq; ĩ p̃ñtẽ diẽ. In arca ãt ñ ẽ ali-
ud nisi due tabl̃e lapidee q̃s posuerat ĩ ea moy
ses ĩ oreb. qñ pepigit fedus dñs cũ filijs isrl̃. cũ
egrederentur de terra egypti. Tu autẽ. L.iij.
Factum est autem cum exissent sacerdotes
de sanctuario. nebula impleuit domũ dñi

et non poterant sacerdotes stare ⁊ ministrare
ꝓpter nebulam. Impleuerat enī gloria domuꝫ
dñi. Tunc ait salomon: Dñs dixit vt habita-
ret in nebula. Edificās edificaui domū in habi
taculum tuū firmissimū soliū tuū in sempitnuꝫ

Conuertitq; rex faciem suam ⁊ be- Le.v.
nedixit oī ecclesie israel. Dis enī ecclesia is-
rael stabat ⁊ ait: Bñdict⁹ dñs deus israel. q̄ lo-
cutus est ore suo ad dauid patrē meū: ⁊ in ma-

Soluit dauid L.vi. nibus eius perfecit. T
pater meus edificare domū noī dñi israel
et ait dñs ad dauid patrem meum. Qm̄ cogi-
tasti in corde tuo edificare domū noī meo. bene
fecisti. hoc ipsum mente tractans. Veruntñ tu
non edificabis mihi domū: sed filius tuus qui
egredietur de renib⁹ tuis. ipse edificabit domū

Stetit rex salomon ante Lec.vij. noī meo.
altare dñi. in conspectu ecclesie israel. ⁊ ex-
pandit manus suas in celum ⁊ ait: Dñe de⁹ isrl
non est similis tui deus in celo desuper ⁊ super
terram deorsum. qui custodis pactum ⁊ mīam
seruis tuis qui ambulant coram te in toto cor-
de suo. qui custodisti seruo tuo dauid pr̄i meo

Nunc domine de L.viij. que locutus es ei.
us israel conserua famulo tuo dauid pa-

tri meo que locutus es ei dicens: Non aufere-
tur de te vir coram me. qui sedeat super thronũ
israel. ita tamen si custodierint filij tui viam su-
am vt ambulent coram me sicut tu ambulasti ĩ
conspectu meo. De quattuor historijs quan
do incipiant. Si kalende euenerint die dñica
eadem die dñica. inchoatur historia. Si vero
kalende ĩ secũda vel tertia vel quarta feria eue
nerint in dñica que easdez kalen. precedit assu
matur historia. Or si kalende in q̃nta vel sexta
feria aut sabbato apparuerint. dñica sequenti
imponatur historia. Qñ historia In p̃ncipio.
ꝓpt festa inuentiõis sancti Stephani vel Lau
rentij siue alias impeditur. tunc cantabit in octi.
Laurentij que venit in dñica infra octauã assũ
ptionis sancte Marie Sabbato ad vs̃ Re
Initium sapientie. Ad magt̃ añ. Sapientia
edificauit sibi domũ excidit colũnas septẽ sub-
didit sibi gentes superboꝝ ⁊ sublimiũ colla pro
pria virtute calcauit. 7. Incipiunt parabo-
le Salomonis. Dñica. xi. Lectio. i.
Parabole Salomonis filij dauid regis
israel. ad dandam sapientiam ⁊ disci-
plinam ad intelligenda verba prudentie. ⁊ sus
cipiendam eruditionem doctrine. iusticiam et

iudicium 7 equitatem. vt detur paruulis astu/
cia adolescenti scientia 7 intellectus. ℟. In ꝑn
cipio deus anteq̃z terram faceret priusq̃z abys/
sos constitueret. puls q̃z, pduceret fontes aquarũ
anteq̃z montes collocarent. Ante omnes colles
gñauit me dñs. ℣. Ego in altissimis habito et
thronus meus in columna nubis. Ante. Lectio
Audiens sapiẽs sapiẽtior erit: 7 intelligẽs
gubernacula possidebit. Animadvtit pa/
rabolam 7 interptationem. verba sapientiũ. et
enigmata eorum. ℟. Initium sapientie timor
dñi. Intellectus bonus omnib⁹ faciẽtib⁹ eũ lau/
datio eius manet in seculum seculi. ℣. Dilectio
illius custodia legum est quia omnis sapientia
Imor dñi ꝑn Lectio timor dñi. Intellect⁹
capiũ sapiẽtie. Sapientiã atq̃z doctrinaz
stulti despicivt. Audi fili mi disciplinam patr
tui. 7 ne dimittas legem matris tue. vt addat
gratia capiti tuo. 7 torques collo tuo. Tu. ℟.
Emitte dñe sapientiam tuam de sede magnitu
dinis tue. Ut mecum sit 7 mecum laboret vt sci
am quid acceptum sit coram te omni tempore
℣. Da mihi dñe sedium tuarum assistricẽ sapiẽ/
Fili mi si te lacta Lectio tiam. Ut mecum.
uerint peccatores. ne acquiescas eis. Si di

xerint veni nobiscũ insidiem̃ sanguini. abscon-
damus tendiculas cõtra insontẽ frustra. deglu
tiamus eum sicut infernus viuentẽ ⁊ integruz
quasi descendentẽ in lacuz. omnẽ preciosaz sb-
stantiam reperiemus. implebimus domos no-
stras spoliis. sortem mitte nobiscũ. marsupiuz
vnũ sit omniũ nr̃m. Fili mi. ne ambules cuz eis.
℟. Da m̃ dñe sediũ tuarũ assistricẽ sapientiã
et noli me reprobare a puer] tuis. Qm̃ seru⁹ tu
us sum ego ⁊ filius ancille tue. ℣. Dñe pater et
deus vite mee ne derelinq̃s me in cogitatu ma-
Fili mi. ꝓhibe pedẽ tuũ a L.v. ligno. Qm̃.
semitis pctõꝝ. pedes eni eorum ad maluz
currũt. ⁊ festinãt vt effũdant sanguinẽ. Frustra
eni iacit̃ rete: añ oculos pennatoꝝ. Ipsiq̃z con-
tra sanguinem suum insidiãtur. ⁊ moliunt̃ frau
des contra animas suas. Tu autem dñe misere
re nostri. ℟. Dñe pater ⁊ deus vite mee ne de-
relinquas me in cogitatu maligno extollentiã
oculorum meorum ne dederis mihi ⁊ desideriũ
malignum auerte a me dñe aufer a me concu-
piscentiam. Et animo irreuerenti ⁊ infrunito
ne tradas me dñe. ℣. Duo rogaui te ne deneges
mihi anteq̃z moriar vanitatẽ ⁊ verbũ mẽdacij
longe fac a me. Et animo irreuerenti ⁊ infruni.

Sapientia foris predicat in plateis Le.vi.
dat vocem suam. Sapiētia in capite tur
barum clamitat: in foribus portarū vrbis ꝓfert
verba sua dicens: Vsqꝫquo paruuli diligitis
infantiam. ⁊ stulti ea que sibi sunt noxia cupiēt
et imprudētes odibunt scientiā. ℟. Uerbū ini
quum ⁊ dolosum longe fac a me dñe diuitias
et paupertates ne dederis mihi. Sed tm̄ vic-
tui meo tribue necessaria. ℣. Ne forte satiatus
euomam illud ⁊ periurem nomē dei mei. Sꝫ tā
Conuertimini ad correptionē me- Le.vij.
am ⁊ proferam vobis spm̄ meū. ⁊ ostendā
verba mea quia vocaui ⁊ rennuistis. extēdi ma
nū meam ⁊ non fuit qui aspiceret. Despexistis
omne ꝯsiliū meum. ⁊ increpatiōes meas negle
xistis. ℟. Magna enī sunt iudicia tua dñe ⁊
inenarrabilia verba tua Magnificasti populū
tuū ⁊ honorasti. ℣. Deduxisti sicut oues populū
tuū in manu moysi ⁊ aaron. Magnifica. L.viij
Ego quoqꝫ in interitu vr̄o ridebo ⁊ subsan
nabo cū vobis qd̄ timebat aduenerit. cuꝫ
irruerit repentina calamitas. ⁊ interitus q̄si tē-
pestas ingruerit. qñ venerit super vos tribula-
tio ⁊ angustia. Tunc inuocabūt me ⁊ non ex-
audiam. mane consurgent. ⁊ non inuenient me

eo q̄ exosam habuerint disciplinam ⁊ timorē
dñi non susceperūt. ℟. Ne derelinq̄s me dñe
pater ⁊ dñator vite mee vt non corruam in con-
spectu aduersariorū meorū. Ne gaudeat ō me in
imicus meus. ℣. Apprehende arma ⁊ scutū et
exurge in adiutoriū mihi. Ne. In.iij.no. ℟. Su-
per salutē et omnē pulcritudinē dilexi sapienti
am ⁊ proposui pro luce habere illaz. Venerūt m̄
oia bona pariter cū illa. ℣. Dixi sapientie sorori
mee es ⁊ prudentiam vocaui amicam meā. Ue
℟. Que sunt in corde hominū oculi tui vident
dñe ⁊ in libro tuo oīa scribent̄. Homo videt ī fa
cie deus autem in corde. ℣. Oīa enī corda scru
tatur deus ⁊ vniūsas mentiū cogitationes intel
ligit. Homo. ℟. Prebe fili cor tuuz m̄ oculi
tui vias meas custodiant. Vt addat̄ gr̄a capiti
tuo. ℣. Attende fili mi sapiam meā ⁊ ad elo-
quia oris mei inclina aurem tuā. Vt addatur.
℟. Fili noli deficē a disciplina dñi ⁊ ne fatige
ris dū ab eo arguer|. Quē enī diligit dñs corri-
pit ⁊ q̄si pater ī filio cōplacet sibi. ℣. Audi fi-
li mi disciplinā patr| tui ⁊ ne dimittas legem
matris tue. Quem. Hñe vicēde sabbatis vsq;
ad kalēdas septēbris. Ad mḡt añ. mnis
sapia a dño deo ē ⁊ cū illo fuit sp ⁊ ē añ euū. 8.

An. Sapīa clamitat in plateis si q̄s diligit sa
pientiam ad me declinet ⁊ eam inueniet ⁊ eam
dū inuenerit beatus ē si tenuerit eam. 8. An.
Attēde fili mi sapīaz meā ⁊ ad eloq̄a oris mei
inclina aurē tuā. q̄ in sapīa dñs fundauit tra
et stabiliuit celos prudētia. i. An. Dñs posse-
dit me initio viarum suarū anteq̄z q̄cq̄z faceret
a p̄ncipio necdū erant abyssi ⁊ ego parturiebar
qñ prep̄abat celos aderā cū eo cōponens oīa. 8

Dñica. xij. Incipit liber Ecclesiastes.

Erba ecclesiastes filij dauid Lectio. i.
regis hierusalem. Vanitas vanitatū
dixit ecclesiastes. Vanitas vanitatū ⁊ oīa va-
nitas. Quid habet amplius hō de vniūso labo
Eneratio Lij. re suo. quo laborat sub sole
p̄terit. ⁊ gñatio aduēit. tra ꝟo stat ī eternuz.
Oriť sol ⁊ occidit: ⁊ ad locū suū reūtiť. ibiq̄z re
nascēs gyrat p̄ meridiē ⁊ flectiť ad aq̄lonē. Lu-
strās vniūsa circūitu. p̄git spūs: ⁊ ī circulos su-
Mnia flumina intrāt Liij. os regreditur
mare. ⁊ mare ñ redūdat. Ad locū vñ exeūt
flumina reūtūť vt iterū fluāt. Cūcte res diffici-
les. nō pōt hō eas explicare sermone. Liiij.
Non satiať oculus visu: nec auris auditu.
Quid est quod fuit? Ipsum quod futurum ē.

Nihil sub sole nouũ. nec valet quisq̃ dicẽ. ec-
ce hoc recens est. Jam enĩ precessit in seculis q̃

Ego ecclesiastes fui L.v. fuerunt ante nos
rex in hierusalem. ⁊ ꝓposui ĩ animo meo q̃-
rere ⁊ inuestigare sapienter de oĩbus que fiunt
sub sole. Hanc occupationẽ pessimã dedit deꝰ
filijs hominũ. vt occuparent̃ in ea. Tu. Le.vi.

Vidi cuncta que fiũt sub sole. ⁊ ecce vniũsa
vanitas ⁊ afflictio spũs. Peruersi difficile
corrigunt̃: ⁊ stultoruz infinitus est nũerꝰ. L.vij.

Locutus sum in corde meo dicẽs: Ecce ma
gnus effectus sum: ⁊ precessi sapientia oẽs
qui fuerunt ante me in hierusalem. ⁊ mẽs mea
contemplata est sapienter ⁊ didici. dediq̃ cor
meum vt scirem prudentiam atq̃ doctrinam.
erroresq̃ ⁊ stulticiam. Tu autem dñe. Le.viij.

Ego ecclesiastes dixi in corde meo. Vadã
et affluam delitijs: ⁊ fruar bonis. Et vidi
qd̃ hoc quoq̃ esset vanitas risumq̃ reputaui
merorem. ⁊ gaudio dixi: Quid frustra decipe-
ris? Cogitaui in corde meo abstrahere a vino
carnem meam. vt animũ meum transferrez ad
sapientiã. deuitaremq̃ stulticiam. donec vide-
rem quid esset vtile filijs hoĩum. quo facto opꝰ
est sub sole. numero dierũ vite sue. Tu aũt do.

Dñica.xiij. Incipit li Sapiẽtie. Li.

Diligite iusticiã·q̃ iudicat terrã. Senti
te de dño in bonitate: ⁊ in simplicitate
cordis querite illũ·qm̃ inuenit ab his q̃ nõ tem
ptant illũ: apparet aũt eis q̃ fidem hñt in illum
Peruerse aũt cogitatiões sepant a deo: Li.ij
probata aũt virtus corripit insipiẽtes·q̃
niam in maliuolã aĩam non introibit sapĩa: nec
habitabit in corpore subdito peccatis. Lec.iij.
Spiritussctũs discipline effugiet fictum·⁊
aufert se a cogitatiõibꝫ que sunt sine intel
lectu·et corripiet a supueniẽte iniq̃tate. Li.iiij.
Benignus est enĩ spũs sapiẽtie ⁊ nõ libera-
bit maledictum a labijs suis. Qm̃ renum
illius testis est deus: ⁊ corde eius scrutator ẽ ve
rus: ⁊ lingue illius auditor. Qm̃ spũs dñi reple
uit orbem terrarũ· ⁊ hoc quod continet omnia
scientiam habet vocis. Tu autem dñe. Lec.v.
Qui loquitur iniqua nõ potest latere: nec p̃
teriet illum corripiens iudiciũ. In cogita
tionibꝫ enĩ impij·interrogatio erit·sermonum
autem illius auditio ad deũ veniet·⁊ ad corre
ptionẽ iniquitatum illius qm̃ auris çeli audit
oĩa·⁊ tumultus murmurãtiũ non abscondetur.
Tu autem domine miserere nostri. Lectio.vi.

Custodite vos a murmuratione que nihil
prodest·7 a detractione parcite lingue: q̄-
niam sermo obscurus inuacuū non ibit· os aūt
qd̄ mentitur occidit animā. Nolite çelare mor
tem in errore vite vr̄e·neq; acquirat̄ perditio-
nem in opibus manuū vr̄arū·qm̄ deus mortez
non fecit: nec letatur in perditione viuoꝝ. Tu.

Creauit enī deus vt essent oīa·7 sa- Le.vij.
nabiles fecit nationes orbis terrarū·7 nō
est in illis medicamentū exterminij·nec in furo
re regnū in terra. Justicia perpetua est·7 īmor-
talis·impij autem manibꝫ 7 verbis accersierūt
illam·7 estimātes illam amicā·defluxerūt 7 spō
siones posuerunt ad illam·qm̄ digni sunt· qui
sunt ex parte illius. Tu autem dn̄e miserē no.

Qui confidūt in dn̄o intelligent ve- L.viij
ritatem 7 fideles in dilectiōe acquiescent
illi. Qm̄ donū 7 pax est electis dei. Impij au-
tem ꝑm que cogitauerūt correptionē habebūt
qui neglexerūt iustum·7 a dn̄o recesserunt. T.

Dn̄ica.xiiij. Incipit liber Ecclesiastes

Omnis sapia a dn̄o deo est Lectio.i.
et cum illo fuit semper·7 est ante euuz.
Arenam maris 7 pluuie guttas 7 dies seculi
quis dinumerauit? Altitudinem celi 7 latitu-

dinem terre7 profundum abyssi quis mensus est. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio.ij.

Sapientiam dei pcedentem oia quis inue-
stigauit: Prior omniū creata est sapiētia
et intellectus prudentie ab euo. Fons sapien-
tie verbum dei in excelsis·7 ingressus illius mā
dix sapientie cui re- Le.iij. uelata est·7 astuciam eius quis agnouit?
Disciplina sapientie cui reuelata est·7 manife-
stata·7 multiplicationē ingressus illius q̄s in-
Nus est altissim⁹ creator Le.iiij. tellexit?
Omnipotens rex potens·7 metuendus ni-
mis·sedens super thronū illius7 dñans deus.
Ipse creauit illaz in spiritu suo·7 vidit7 dinu
merauit7 mensus est. Et effudit illam sup oia
opa sua·7 super omnē carnem suam ꝑm datum
suū·7 prebuit illā diligētibꝫ se. Lectio.v.

Timor dñi gloria7 gloriatio·letica7 coro
na exultatiōis. Timor dñi delectabit cor7 da
bit leticiam7 gaudium in longitudine dieruz.
Timēti dñm bene erit in extremis7 in die de-
Flectio dei Le.vi. functionis sue bñdicet
honorabilis sapia: q̄bꝫ aūt apparuerit i vi
su: diligūt eā in visiōe·7 in agnitione magna-
lium suorum. Initium sapientię timor domini

et cum fidelibꝫ in vulua ꝯcreat⁹ est. ⁊ cum ele-
ctis feminis gradietur. ⁊ cum iustis ac fidelibꝫ
agnoscetur. Tu autem dñe miserere nostri.

Timor dñi sciẽtie religiositas custo- L.vij
diet ⁊ iustificabit cor. iocunditatem atq;
gaudium dabit. Timenti dñm bene erit: ⁊ in
diebus ꝯsumationis illius bñdicetur. Pleni-
tudo sapientie est timere deum. ⁊ plenitudo a
fructibus illius ⁊ omnem domũ illius a gñatio
nibus impleuit ⁊ receptacula a thesauris illius
Tu autem domĩe miserere nostri. L.viij.

Corona sapientie timor dñi replens pacẽ
et salutis fructum. ⁊ vidit ⁊ dinumerauit eam.
Utraq; autem sunt dona dei. scientia ⁊ intelle-
ctus prudẽtie. Dñica.xv. Lectio.i.

Sapiẽtia filijs suis vitã inspirat. ⁊ sus-
cipit inq̃rẽtes se: ⁊ p̃ibit ĩ via iusticie.
Et q̃ illã diligit: diligit vitã. Et q̃ vigilauerint
ad illam: complectentur decorez eius. T. L.ij.

Qui tenuerũt sapientiam vitam heredita-
bunt. ⁊ quo introibit benedicet deus. Qui
seruiunt ei obsequentes erunt deo: ⁊ eos qui di
ligunt illam: diligit deus. Qui audit illam iu-
dicat gentes: ⁊ qui intuetur illam permanebit
confidenter. Tu autem domine miserẽ nostri.

Fili conserua tempus ⁊ de vita a Lectio.iij.
malo. pro aīa tua non confundaris dicere
verum. Est enī confusio adducens peccatū. ⁊ ē
confusio adducens gloriam ⁊ gratiam. Le.iiij.
Ne accipias faciem aduersus faciem tuam:
nec aduersus aīam tuam mendaciū. Non
reuerearis ꝓximū tuū in casu suo: nec retineas
verbū in tempore salutis. Non abscondas sa-
pientiam tuam in decore eius. Tu autem do-
In lin- Lectio.v. mine miserere nostri.
gua agnoscitur sapientia. ⁊ sensus ⁊ scien-
tia ⁊ doctrina in verbo sensati. ⁊ firmamentū in
operibus iusticie. Non contradicas verbo ve-
ritatis vllo modo. ⁊ de mendatio in eruditio-
nis tue confundere. Tu autem dñe miserē no.
Ne confundaris confiteri peccata Lectio.vi.
tua ⁊ ne subijcias te homī pro peccato. No
li resistere contra faciem potentis. nec coneris
contra ictum fluuij. Pro iusticia agoniçare ꝓ
anima tua ⁊ vsqꝫ ad mortem certare pro iusti-
cia. ⁊ deus pro te expugnabit inimicos tuos.
Tu autem domine miserere nostri. Lectio.vij.
Noli citatus esse in lingua tua. ⁊ inutilis et
remissus in opibꝫ tuis. Noli eē sic leo in
domo tua. eūtēs domesticos tuos ⁊ opprimēs

subiectos tibi. Tu autem dñe mise. no. Le. viij

Non sit porrecta manus tua ad accipiēduz et ad dandum collecta. Noli attendē ad possessiones iniquas. ⁊ ne dixeris est mihi sufficiens vita. Nihil enī proderit in tempe vindicte ⁊ obductionis. Non sequaris in fortitudine tua ꝯcupiscentiā cordis tui. Tu autē do.

Añe dicēde sabbatis dū canitur historia Si bona. Ad mgt añ.

um audisset iob nūcioruz verba sustinuit patient ⁊ ait: si bona suscepim⁹ de manu dñi mala aūt quare non sustineam⁹ in omnibus his non peccauit iob labijs suis neqz aliq̄d stultū ꝯtra deū locut⁹ est. i. Añ. Quare detraxistis sermonib⁹ veritat| ad increpandum v̄ba componit| ⁊ subūtere nitimī amicuz vestrū verūtamē que cogitastis explete. i. Añ. Qñtas habeo iniq̄tates ⁊ pctā ostende mihi. cur faciem tuā abscōdis ⁊ arbitraris me inimicum tuū. 7. Ad vs̄ R. Anteq̄z comedam.

Dñica. xvi. Incipit liber Job. Lec. i.

Vir erat in terra hus. noīe Job: ⁊ erat vir ille simplex ⁊ rectus ac timēs deū et recedens a malo. Natiq̄z sunt ei septē filij et tres filie. ⁊ fuit possessio eius septem milia ouiū et tria milia cameloruz ⁊ q̄nq̄ginta iuga boum.

et q̄ngente asine⁊ ac familia multa nimis. T. ℟. Si bona suscepim⁹ de manu dñi⁊ mala autez quare non sustineam⁹. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factuz est sit nomen dñi benedictum. ℣. In omnibus his non peccauit iob labijs suis neqz stultū quid contra deum locutus est⁊ sed ait. Dñs dedit dñs abs. Lectio.

Eratqz vir ille magnus: inter omnes orientales. Et ibant filij eius ⁊ faciebant conuiuium p domos: vnusquisqz in die suo⁊ mittentes vocabant tres sorores suas⁊ vt comederēt et biberent cum eis. ℟. Anteqz comedam suspiro ⁊ tanqz inundantes aque sic rugitus me⁹ quia timor quē timebā euenit mihi ⁊ qđ verebar accidit nōne dissimulaui nonne silui ⁊ iam quieui⁊ Et venit super me indignatio tua dñe. ℣. Ecce non est auxiliū mihi in me⁊ necessarij

Qnqz in Lectio. mei recesserūt a me. Et veñ. orbem trāsissent dies quinq̄: mittebat ad eos iob⁊ sanctificabat illos⁊ surgensqz viluculo: offerebat holocausta p singulos. Dicebat enī. Ne forte peccauerint filij mei⁊ bñdixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟. Utinā appenderēt peccata mea q̄bus iram merui⁊ Et calamitas quā patior ī sta

tera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appa
reret vnde ⁊ verba mea dolore sunt plena. Et
Quadam ꝟo die cũ venis L.iiij. calamitas
sent filij dei. vt assisterent coram dño. affu
it inter eos etiam sathan. Cui dixit dñs: Vn
de venis? Qui respondens ait: Circũiui terraz
et perambulaui eam. ℟. Quare detraxisti ser
monibus veritatis ad increpandũ verba com
ponitis ⁊ subuertẽ nitimini amicũ vestruz. Ue
runtamen que cogitastis explete. ℣. Militia
est vita hoĩs super terram ⁊ sicut dies mercẽna
Dixit dñs L.v. rij dies eius. Ueruntamen
ad sathã. Nũq̃d ꝯsiderasti seruũ meũ iob
q̃d nõ sit ei sil̃is in t̃ra. hõ simplex ⁊ rect⁹ ⁊ timẽs
deum. ac recedẽs a malo. ℟. Induta est caro
mea putredine ⁊ sordib⁹ puluer̃ cutis mea aru
it ⁊ contracta est. Memento mei dñe quia vẽ
tus est vita mea. ℣. Dies mei veloci⁹ transie
runt q̃z a texẽte tela succidit̃ ⁊ consumpti sunt
Respõdẽs sa L.vi. absq̃z vlla spe. Memẽ.
than ait: Nunq̃d frustra timet iob deuz?
Nõne tu vallasti eũ ⁊ domũ ei⁹ vniũsamq̃z sb
stantiam per circũitum? Operibus manuũ ei
us benedixisti ⁊ possessio illius creuit in terra.
Sed extende paululum manum tuam ⁊ tange

cuncta que possidet. nisi in facie bñdixerit tibi.
℟. Uersa est in luctum cithara mea & organū
meū in vocem flentiū. Parce mihi dñe nihil enim
sunt dies mei. ℣. O custos hominū quare po-
suisti me contrariū tibi & factus sum mihi metipsi
Ixit dñs ad sathan. Lvij. grauis. Parce
Ecce vniuersa que habet in mānu tua sunt: tm
in eum ne extendas manū tuam. Egressusq; est
sathan a facie dñi. ℟. Paucitas dierū meorū
finietur breui dimitte me dñe vt plangam pau
lulum dolorem meū. Antequam vadam ad terram
tenebrosam & opertam mortis caligine. ℣. Ecce
in puluere sedeo & in puluere dormio & si mane
me quesieris non subsistam. Antequam Lectio. viij.
Om aūt quadam die filij & filie iob comede
rent & biberent vinū in domo fris sui pgeni-
tri nūcius venit ad eū qui diceret: Boues ara
bant & asine pascebant iuxta eos & irruerūt sa-
bei tulerūtq; oia & percusserūt pueros gladio et
euasi ego solus vt nūciarem tibi. ℟. Ne abscō
das me dñe a facie tua manū tuam longe fac a
me. Et formido tua nō me terreat. ℣. Voca me
et respondebo tibi aut certe loquar & tu respō-
de mihi. Et formido tua. In iij. nō. ℟. Numqd
dñs supplantat iudicium aut omnipotēs subuer-

tit qđ iustũ est libera me dñe ⁊ pone me iuxta
te. Et cuius vis manus pugnet ꝯtra me. ℣. Ap
prehẽde arma ⁊ scutũ ⁊ exurge in adiutoriũ m̃.
Et cuius. ℟. Quis mihi tribuat vt in inferno
ꝓtegas me ⁊ abscondas me donec ꝑtranseat fu
ror tuus dñe. Nisi tu qui solus es deus ⁊ ꝯstitu
as mihi tempus in quo recorderꝭ mei. ℣. Nun
quid sicut dies hoĩs dies tui vt queras iniq̃ta
tem meam cũ sit memo qui de manu tua possit
eruere. Nisi. ℟. Nocte os meũ ꝑforatur dolo
ribus ⁊ q̃ me comedũt ñ dormiũt a multitudĩe
eoꝝ ꝯsumit̃ vestimentũ meũ. Comꝑatus sum lu
to ⁊ assimilatus sum fauille ⁊ cineri. ℣. Parce
mihi dñe nihil enĩ sunt dies mei. Comparatus
℟. Scio dñe quia morti me traditur⁹ es vbi
ꝯstituta ẽ oĩs dom⁹ viuentiũ spero in te dñe qꝛ
nõ ad ꝯsumptionẽ meã emittꝭ manũ tuã ⁊ si in
ꝓfundũ inferni demersus fuero. Inde me libe
rabis. ℣. Si ascendero ĩ celũ tu illic es si descẽ
dero ad infernũ. Inde me. Dñica. xvij. L. i.

Utinã appẽderẽt̃ pctã mea q̃bꝫ irã me
rui ⁊ calamitas quã patiar ĩ statera.
Quasi arena maris h̃ grauior appare
ret. Vñ ⁊ ꝟba mea dolore sũt plena. quia sagit
te dñi ĩ me sunt. q̃rũ indig̃tio ebibit spm̃ meũ.

et terrōres dñi militant contra me. Tu. Lec.iij.

Nunquid rugiet onager cū habuerit herbā aut mugiet bos cū ante p̄sepe plenū stete-rit? Aut poterit comedi insulsum qđ non ē sale conditū? Aut potest aliq̄s gustare qđ gustatū affert mortem? Que prius tangē nolebat anima mea: nunc p̄ angustia cibi mei sunt. Le.iq.

Quis det vt veniet petitio mea & qđ expecto tribuat mihi deus? Et qui cepit ipse me conterat. Soluat manū suaz & succidat me et hec m̄ sit p̄solatio vt affligens me dolore nō parcat nec ꝓtradicam sermonibz sancti. L.iiij

Que est fortitudo mea vt sustineā aut q̄s finis meus vt patienter agam? Nec fortitudo lapidū fortitudo mea nec caro mea enea est. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio .v.

Ecce non est auxiliū mihi in me necessarij quoq̄ mei recesserūt a me. Qui tollit ab amico suo mīam: timorem dñi derelinquit. T.

Fratres mei preterierūt me sicut Lec.vi. torrens qui raptim transit in ꝙallibus. Qui timent pruinam irruet super eos nix. Tē-pore quo fuerint dissipati peribunt & vt incaluerint soluentur de loco suo. Tu. L.vij.

Nuolute sunt semite gressuz impiorum:

ambulabunt inuacuũ ⁊ peribunt. Considerate
semitas theman·itinera saba·⁊ expectate pau-
lisper Confusi sunt: quia speraui. Venerunt q̊z
vsqꝫ ad me·⁊ pudore cooperti sũt. Tu autem.
Nunc venistis ⁊ modo videntes Le.viij.
plagam meam timetis? Nunquid dixi af
ferte mihi·⁊ de substantia vestra donate mihi
vel liberate me de manu hostis·⁊ d̄ manu robu
storum eruite me. Docete me: ⁊ ego tacebo·⁊ si
quid forte ignoraui instruite me. He añe dicẽ
de sunt sabbatis ad mg̃t dum canit. Peto do.
Añ. e reminiscaris domine delicta mea vel
parentum meorum neqꝫ vindictã sumas d̄ pec
catis meis. Añ. Memor esto fili qm̃ pauꝑez vi
tam gerimus habebis multa bona si timueris
deum. Añ. Adonai dñe deus magne ⁊ mirabi
lis qui dedisti salutem in manu femine exaudi
preces seruorum tuoruꝫ. Sabbato ad.vs̃. R.
Omni tempore. Dñica.xviij. Incipit liber
Tobias ex tribu ⁊ ci Tobie. Lectio.i.
uitate neptalim·que est in suꝑioribus
galilee supra naason·post viã que du
cit ad occidentem in sinistro habens ciuitatem
sephet cum captus esset in diebus salmanasar
regis assyriorum·in captiuitate tamen positus

viam veritatis non deseruit: ita vt omnia que
habere poterat quotidie cum captiuis fratri-
bus qui erant ex ei⁹ genere impartiret. Tu au-
tē dñe miserē no . ℟ Peto domine vt vinculo
improperij absoluas me aut certe d̄super terrā
eripias me. Ne reminiscar] delicta mea vel pa-
rentum meoꝝ neqꝫ vindictā sumas de peccatis
meis quia eruis sustinentes te dñe. ℣ Omnia
iudicia tua iusta sunt ⁊ omēs vie tue mīa ⁊ ve-
ritas ⁊ nūc dñe memēto mei. Ne reminis. L.ij.

Cum esset tobias iunior oīb⁹ in tribu nep-
talim. nihil tamen puerile gessit in opere.
Deniqꝫ cum irent omnes ad vitulos aureos
quos hieroboam fecerat rex israel. hic solus fu-
giebat consortia omniū ⁊ pergebat ad hierusa-
lem ad templū dñi. ℟ Omni tempore bene-
dic deum ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et
omni tempore consilia tua in ipso ꝑmaneāt. ℣.
Memor esto fili qm̄ pauꝑem vitā gerim⁹ ha-
bebis multa bona si timueris deū. Et oī. Le.iij

Tobias adorabat dñm deū israel: oīa pri-
mitiua sua ⁊ decimas suas fideliter offerēs
ita vt in tertio anno ꝓselitis ⁊ aduenis mīstra-
ret oēm decimationē. Hec ⁊ his similia ſm legē
dei paruulus obſuabat. ℟ Memor esto fili

qm̃ paupem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deū. ℟. Fiducia magna erit coram summo deo elemosyna oībus qui faciūt eā

QVm tobias factus eēt Lec. iiij. Habebis. vir+accepit vxorem annam+ex tribu sua+et genuit ex ea filiū+nomen suum imponens ei. Quem ab infantia timere deuz docuit:7 abstinere ab omni peccato. ℟. Sufficiebat paupertas nostra vt diuitie computarent nunqz fuissz pecunia ipsa pro qua misisti filiū nr̃m. Baculū senectutis nostre. ℣. Deu me fili mi vt quid temisimus pegrinari lumē oculoz nostroz. Bacu

ITur dum tobias p captiuitatē Lec.v. deuenisset cum vxore sua+7 filio in ciuitatem niniue cū oī tribu sua+7 omnes ederent ex cibis gentiliū:iste custodiuit animaz suam+vt nunqz ptaminatus est in escis eoz. ℟. Benedicite deum celi 7 coram omnibus viuentib⁹ cōfitemini illi. Quia fecit nobiscum mīam suaz ℣. Tempus est vt reuertar ad eum qui me misit vos autem benedicite deum. Quia. Lec.vi.

QVoniam memor fuit tobias dñi in toto corde suo:dedit illi dñs gratiam in conspectu salmanasar regis. Et dedit ei potestatez quo cunqz vellet ire habens libertatē+quecūqz

p

facere voluisset. Pergebat ergo p omnes qui erant in captiuitate: z monita salutē dabat eis. ℟. Tempus est vt reuertar ad eū qui me misit vos aūt benedicite deū. Et enarrate oia mirabilia eius. ℣. Confitemī ei coram omnibus viuentibus quia fecit nobiscū mīam suam. Et en.

Tobias cum venisset in rages ciuitatem medoꝝ. z ex his quibus honoratꝰ fuerat a rege habuisset decem talenta argenti et cum multa turba generis sui gabelū egentē videret qui erat ex tribu eius sub chyrographo dedit illi memoratū pondus argenti. ℟. Tribulatiões ciuitatū audiuimꝰ quas passe sunt et defecimus timor z hebitudo mentis cecidit super libos nros ipsi montes nolunt recipere fugam nostram. Dñe miserē. ℣. Peccauimꝰ impie gessimꝰ iniqtatē fecimꝰ in oēm iustitiā tuā

Post multum xo tpis mortuo L. viij. Dñe salmanasar rege cum regnaret sennacherib filius eius pro eo. z filios israel exosos haberz in conspectu suo. tobias pgebat per oēz cognationem suam: z consolabatur eos. Et diuidebat vnicuiqz prout poterat de facultatiby suis. Tu autem dñe misererenostri. ℟. Nos alium deum nescimus preter dñm in quo speramus.

Qui ñ despicit nos nec amouebat salutē suā a
genere suo. ℣. Indulgentiam eius fusis lachry
mis postulemus ⁊ humiliem⁹ illi aīas nostras.
Qui. In.iij.n°. ℟. Uos qui ī turrib⁹ estis ape
rite portas dñs op̄s fecit virtutem. Et victori
am dedit de inimicis nostris. ℣. Laudate dñm
deum nostrū. qui non deseruit sperantes in se.
Et victoriā. ℟. Laudate dñm deuz nostrum.
Qui nō deseruit sperantes in se ⁊ in me adim
pleuit mīam suam quā ꝓmisit domui israel. ℣
Laudate dñm oēs gentes ⁊ collaudate euz oēs
populi. Qui non. ℟. Dñe rex op̄s in ditione
tua cuncta sunt posita ⁊ nō est qui possit resistē
voluntati tue libera nos. Propt̄ nomē tuuz. ℣.
Exaudi orationē nr̄az ⁊ ꝯūte luctū nr̄m ī gau
diū. Propt̄. ℟. Cōforta me rex sctōꝝ āgeloꝝ
p̄ncipatū tenēs. Et da sermonē rectū ⁊ bñ so
nantē in os meū. ℣. Dñe rex vniūse ptāti ꝯūte
ꝯsiliū eoꝝ sup eos. Et da. Dñica.xix. Incipit
Arphaxat itaq; rex lib Judith. Le.ī.
medoꝝ sb̄iugauēat mltas gētes īpio
suo; ⁊ ipse edificauit ciuitatē potētissi
mā quā appellauit egbathanis. ex lapidib⁹ q̄
drat ⁊ sect̄ fec̄ muros ei⁹ ⁊ ī latitudīe cubi
Orres ℣o ciuitat̄ posuit ī L.ij. toꝝ t̄gita.

altitudīe cubitoꝝ cētū. Per q̄drū ꝟo earū lat⁹
vtrūq̄ vicenoꝝ pedū tēdebat. Portas ciuitat
posuit ī altitudīe turriū. Et gl'iabat q̄si potēs in
potentia exercitus sui. ⁊ in gloria quadrigaruz

Anno igitur duodecimo re- L.iij suaruz.
gni sui. nabuchodonosor rex assyrioꝝ. qui
regnabat in niniue ciuitate magna. pugnauit
contra arphaxat. ⁊ obtinuit eum in campo ma
gno ragau. contra eufraten ⁊ tigrī ⁊ hyadasan
in campo elioch regis elichorum. Lect.iiij.

Nunc exaltatum est regnū nabuchodono-
sor. ⁊ eleuatum est cor eius. Et misit ad omnes
qui habitabant in cilicia ⁊ damasco ⁊ lybano.
et ad gentes que sunt in carmelo. ⁊ cedar. ⁊ in-
habitantes galileam. in campo magno hesdre-
lon. ⁊ ad omnes qui erant in samaria. ⁊ trās flu
men iordanē. vsq̄ hierusalem ⁊ terram iesse. q̄
usq̄ pueniat ad omnes terminos ethiopie.

Anno igitur tertiodecimo nabucho- L.v.
donosor regis assyrioꝝ vicesima ⁊ secūda
die mensis primi. factum est verbum in domo
nabuchodonosor regis assyrioꝝ vt defenderet
se. Tu autem domīe miserere nostri. Lect.vi.

Locauit nabuchodonosor omnes maiores
natu. omnesq̄ duces ⁊ bellatores suos. et

habuit cum eis mysterium consilij sui. Dixitq; cogitationē suam in eo esse vt omnem terram suo subiugaret imperio. Tu autem dñe miserere

SErmo regis cuz placuisset L. vij. re nostri omnib⁹ vocauit nabuchodonosor rex holofernem p̄cipem militie sue 7 dixit ei. Egredere aduersum omne regnū occidentis: 7 contra eos precipue qui contempserūt imperium meum. Non parcat oculus tu⁹ vlli regno omnemq; vbem munitam subiugabis mibi. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio .viq.

VNc holofernes vocauit duces 7 magistratus virtutis assyrioruz: 7 dinumerauit viros in expeditione sicut preceperat ei rex centū viginti milia peditum pugnatoꝝ 7 equites sagittarios duodecim milis omnemq; expeditionem suam fecit preire in multitudine innūerabiliū camelorum cum bis que exercitib⁹ sufficerent copiose. Tu autem dñe miserē nostri.

Dñica .xx. Incipit liber Hester. L. i.

IN diebus assueri qui regnauit ab india vsq; ethiopiam super centum viginti 7 septem prouincias quando sedit in solio regni sui susa ciuitas regni eius exordium fuit. Tu autem domine miserere nostri. Lec. ij.

p3

Tertio igitur anno imperij sui fecit grande
ꝯuiuiũ·cunctis ꝑncipibꝫ ⁊ pueris suis for-
tissimis persarũ ⁊ medoꝝ·inclytis ⁊ prefectis ꝓ
uinciarũ coram se·vt ostenderet diuitias glo-
rie regni sui·ac magnitudinẽ atq; iactantiã po
tentie sue multo tpe·centum videlicet ⁊ octo-
Quoq; implerent dies L.iij. ginta diebꝫ.
ꝯuiuij·inuitauit oẽꝫ populũ qui inuentus
est susis·a maximo vsq; ad mĩmũ ⁊ septẽ die-
bus iussit ꝯuiuiũ prepari in vestibulo orti ⁊ ne
moris qđ regio cultu ⁊ manu ꝯsitũ erat. L.iiij.
Vt pendebant ex oĩ parte tentoria aerij co
loris ⁊ carbasini·⁊ hyacinctini·sustentata
funibꝫ byssinis atq; purpureis·qui eburneis
circulis inserti erant·⁊ colũnis marmoreis ful-
ciebantur. Lectuli quoq; aurei ⁊ argẽtei super
pauimentũ smaragdineo ⁊ pario stratũ lapi-
de dispositi erãt·qđ mira varietate pictura de
Bibebant aũt qui inuitati Lec.v. corabat.
erãt ad ꝯuiuiũ aureis poculis ⁊ alijs atq;
alijs vasis cibi inferebant. Vinũ q̃ꝫ vt magni
ficentia regia dignũ erat abundans ⁊ ꝑcipuũ
ponebatur nec erat q̃ nolentes cogeret ad bibẽ
Asthi quoq; regina fecit cõ- L.vi. dum.
uiuiũ feminarũ in palatio vbi rex assuerꝰ

manere consueuerat. Itaqꝫ die septimo· cum rex esset hylarior· ⁊ post nimiam potionem incaluisset mero· precepit nauman· ⁊ baçatha· et abgatha· ⁊ arbona· ⁊ bagatha· ⁊ çarath· ⁊ carchas septem eunuchis qui in conspectu eius ministrabant· vt introducerent reginam vasthi· coram rege· posito super caput eius diademate ⁊ ostenderet cunctis populis ⁊ p̄ncipibꝫ illiꝰ pulcritudinem. Erat eniꝫ pulcra valde. Que renuuit· ⁊ ad regis imperiū quod ꝑ eunuchos mandauerat venire contempsit. Tu autez domine miserere nostri. Lectio. vij.

Iratus rex assuerus ⁊ nimio furore succēsus· interrogauit sapientes· qui ex more regio semper ei aderant· ⁊ illoruꝫ faciebat cuncta consilio· scientium leges ac iura maiorum. Tu autē domine miserere nostri. Lectio. viij.

Erant autem primi ⁊ proximi· charsena et sethar ⁊ admatha ⁊ tharsis ⁊ mares ⁊ marsana et manucha· septem duces persarū atqꝫ medorum qui videbant faciem regis· ⁊ primi post eū residere soliti erant· cui sententie vasthi regina subiaceret· que assueri regis imperium quod ꝑ eunuchos mandauerat facere noluisset. Tu autem domine miserere nostri.

Ante dicende sabbatis ad mgt vsq ad kalendas nouembris. Daperiat dñs cor vestrum in lege sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacem cõcedat vobis salutem ⁊ redimat vos a mal. Ant. Exaudiat dñs orationes vestras ⁊ reconcilieť vobis nec vos deserat in tempore malo. Ant. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicauerunt altare dño ⁊ facta est leticia magna in populo. Ant. Tu dñe vniuersorum qui nullam habes indigentiam voluisti templuz tuũ fieri in nobis conserua domũ istam ĩmaculatam in eternum. ℟. Exaudiat dñs. Dñica. xxi. Incipit liber Machabeorum. Lectio. i.

Et factum est postq̃ ꝑcussit alexander philippi rex macedo qui primus reg̃uit in grecia. egressus est de terra cethĩ dariũ regem persarũ ⁊ medoꝝ ꝯstituit prelia multa ⁊ oĩum obtinuit munitiões. ⁊ interfecit reges terre. ⁊ ꝑtransijt vsq ad fines terre. ⁊ accepit spolia multitudinis gentiũ: ⁊ siluit terra in ꝯspectu eius. T. ℟. Adaperiat dñs cor vestrũ in lege sua ⁊ in p̃ceptis suis ⁊ faciat pacem in dieb⁹ nr̃is ꝯcedat vob salutẽ. Et redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dñs orationes vestras et recõcilieť vob nec vos deserat in tpe malo. Et

Rex alexander ꝯgregauit virtutē ex- L.ij.
cituū fortem nimis. ⁊ exaltatū est ⁊ eleua-
tū cor eius ⁊ obtinuit munitiōes ⁊ regiōes gē-
tium ⁊ tyrannos ⁊ facti sunt illi in tributū. Post
hec decidit in lectum ⁊ cognouit quia moreret
et vocauit pueros suos nobiles qui secū erant
nutriti a iuuentute sua. ⁊ diuisit illis regnū suū
cum adhuc viueret. ℟. Exaudiat dñs oratio-
nes vestras ⁊ recōcilieť vobis nec vos deserat
in tempore malo. Dñs deus vester. ℣. Adape-
riat dñs cor vestrū in lege sua ⁊ in p̄ceptis suis
Et regna- L.iij. et faciat pacem. Dñs deus.
uit alexander annis duodecim ⁊ mortuus
est. Et obtinuerūt pueri eius regnū. vnusq̄sq̄
in loco suo ⁊ imposuerūt sibi omēs diademata
post mortem eius ⁊ filij eoꝝ post eos annis mul
tis: ⁊ multiplicata sunt mala in terra. ℟. Tua
est potentia tuū regnū dñe tu es sup oēs gentes
Da pacem dñe in diebus nr̄is. ℣. Creator oīuz
deus terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ mīcors. Da pa.
Et exiuit ex eis radix peccatrix. Lect. iiij.
antiochus illustris filius antiochi regis q̄
fuerat rhome obses ⁊ regnauit in anno centesi
mo tricesimoseptimo regni grecorum. Tu au-
tem domine miserere nostri. ℟. Impetum in

imicoꝝ ne timuerit] memores estote quō salui facti sunt patres nr̄i. Et nūc clamem⁹ in celum et miserebit nr̄i deus nr̄. ℣. Memētote mirabiliū eius que fecit pharaoni ⁊ exercitui eius i

IN die illis Lec. v. mari rubro. Et nūc. exierūt ex israel viri iniqui ⁊ suaserūt multis dicentes: Eamus ⁊ disponam⁹ testamētuꝫ cum gentib⁹ que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis inuenerūt nos multa mala. Et bonus est sermo visus in oculis eoꝝ. T ℟. In hymnis ⁊ ꝓfessionib⁹ bñdicebāt dñꝫ. Qui magna fecit in israel ⁊ victoriā dedit illis dñs ds omnipotēs. ℣. Ornauerūt faciem templi coronis aureis ⁊ dedicauerūt altare dño. Qui ma

ET destinauerūt aliqui de populo et Lvi. abierunt ad regem ⁊ dedit illis potestatem vt facerēt iusticias gentiū. Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis ꝟm leges nationū ⁊ fecerunt sibi prepucia ⁊ recesserūt a testō sctō ⁊ iuncti sunt natiōib⁹ ⁊ vendati sunt vt facerēt malum. ℟. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis et dedicauerūt altare dño Et facta ē letitia magna in ꝑplo. ℣. In hymnis ⁊ ꝓfessiōib⁹ bñdi

ET paratū est Lviij. cebant dñm. Et fac. regnū in ꝓspectu antiochi ⁊ cepit regre in

tra egypti·ita vt regret sup duo regna. Et in-
trauit rex antiochus in egyptũ in multitudine
graui·in curribꝫ ⁊ elephãtꝫ ⁊ equitibꝫ·⁊ copio
sa nauiũ multitudine·⁊ ꝯstituit bellũ·aduersus
ptolomeũ regẽ egypti. Et veritus est ptolo-
meus a facie regis antiochi ⁊ fugit ⁊ ceciderũt
vulnerati multi. ℟. Congregate sunt gẽtes in
multitudine vt dimicẽt ꝯtra nos ⁊ ignoramus
q̃d agẽ debeamꝰ. Dñe ds ad te sunt oculi nr̃i ne
peamꝰ ℣. Tu scis q̃ cogitãt ĩ nos quõ poteri
mus resistẽ añ faciez illoꝝ nisi tu adiuues nos.
ET ꝯuũtit antiochꝰ postq̃ꝫ pcus- L.viij. Dñe
sit egyptũ·in centesimo ⁊ q̃dragesimo et
tertio ãno ⁊ ascendit ad israel ⁊ ascendit hiero
solymã in multitudine graui·⁊ intrauit in san-
ctificationẽ cũ supbia. Et accepit altare aureuꝫ
et candelabꝝ luminis ⁊ vniũsa vasa eius ⁊ mẽ
sam ꝓpositiõis·⁊ libatoria ⁊ phialas·⁊ morta-
riola aurea·⁊ velũ ⁊ coronas·⁊ ornamentũ au-
reum·q̃d in facie templi erat·⁊ cõminuit oĩa. ¶
℟. Dixit iudas simoni fratri suo elige tibi vi-
ros ⁊ vade libera fratres tuos in galileaꝫ ego
autem ⁊ ionathas frater meus ibimus in gala
dithim. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat ℣
Et nũc clamemꝰ in celũ ⁊ miserebit̃ nr̃i ds nr̃.

In.iij.n° ℟. Refulsit sol in clypeos aureos ⁊
resplēduerūt montes ab eis. Et fortitudo gen
tium dissipata est. ℣. Erat enī exercitus mag/
nus valde ⁊ fortis ⁊ appropinq̄uit iudas ⁊ exer
citus eius in preliū. Et fortitudo. ℟. Congre/
gati sunt inimici nostri ⁊ gloriant̄ in v̄tute sua
contere fortitudinē illorum dñe ⁊ disperde il/
los. Ut cognoscant quia nō est alius qui pugnet
pro nobis nisi tu de⁹ noster. ℣. Disperge illos
in virtute tua ⁊ depone eos protector noster do
mine. Ut. ℟. Aperi celos tuos dñe ⁊ vide affli
ctionē nostram circūdederūt nos gentes ad pu
niendū nos sed tu dñe extende brachium tuum.
Et libera animas nostras. ℣. Afflige opprimē/
tes nos ⁊ ꝯtumeliam facientes in superbia ⁊ cu
stodi partem tuaz. Et libera. ℟. Hic est fra/
trū amator ⁊ populi israel. Hic est qui multuz
orat pro populo ⁊ vniuersa sancta ciuitate hie
rusalem. ℣. Uir iste in populo suo mitissimus
apparuit. Hic est. Dñica.xxij.Le.i.

IN tempore illo surrexit iudas q̄ voca
batur machabeus pro patre suo ⁊ ad
iuuabant eū oēs frēs eius ⁊ vniu̇si q̄
se ꝯiunxerant patri eius ⁊ p̄liabāt̄ p̄lia isrl̄ cuz
leticia. Et dilatauit grāz ꝓpl̄o suo ⁊ induit se lo

ricā sicut gygas ⁊ succinxit se arma bellica sua ī
Sp̄lijs ⁊ ꝓtegebat castra gladio suo. Lec. ij.
Similis fact⁹ est iudas leoni in opib⁹ suis.
et sicut catulus leonis rugiēs in venatiōe ⁊ ꝑse
cutus ē iniq̄s ꝑscrutās eos ⁊ qui ꝯturbabant
populū suū succendit flammis. Lectio. iij.
Epulsi sunt inimici p̄ timore iude ⁊ omnes
oparij iniq̄tatꝭ ꝯturbati sunt. Et directa est sa-
lus in manu eius ⁊ exacerbabat reges multos.
Et letificabat iacob in opibus suis ⁊ in seculuz
memoria eius in benedictione. Lectio. iiij.
Et ꝑambulauit ciuitates iuda ⁊ ꝑdidit im
pios ex eis. Et aūtit īram ab israel ⁊ noīatus ē
vsq̄ ad nouissimū terre ⁊ ꝯgregauit ꝑeuntes.
Congregauit appolloni⁹ gētes ⁊ a Lec. v.
samaria ꝟtutē multā ⁊ magnā ad bellāduz
ꝯtra israel. Et cognouit iudas ⁊ exijt obuiā il-
li ⁊ ꝑcussit ⁊ occidit illū. Et ceciderūt vulnera-
ti multi ⁊ reliq̄ fugerūt ⁊ accepit spolia eoꝝ. Et
gladium appollonij abstulit iudas ⁊ erat pu-
gnans in eo omnibus diebus. Lectio. vi.
Et audiuit seron p̄nceps exercitus syrie q̄
ꝯgregauit iudas ꝯgregationē ⁊ ecclesiā fideli-
um secū ⁊ ait: Faciā m̄ nomē ⁊ glorificabor ī re
gno ⁊ debellabo iudam ⁊ eos q̄ cuz ipso sunt q̄

spernebant verbū regis. Et preparauit se 7 ascenderunt cum eo castra impiorū fortes auxiliarij vt facerent vindictam in filios israel 7 appinquauerūt vsq; bethoron. Lectio. vij.

Exiit iudas cum socijs suis in prelium. Vt autem viderunt exercitum venientez sibi obuiā dixerunt iude. Quō poterimus pauci pugnare aduersus multitudinē tantam tam fortez. Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Lectio. viij.

Exit iudas socijs suis. Facile est concludi multos in manus paucorū 7 non est differentia in conspectu dei celi liberare in multis 7 in paucis: quia non in multitudine exercitus ē victoria belli sed de celo fortitudo est. Dñi.

Anno centesimo ca. xxiij. Lectio. i. quinquagesimo primo exijt demetrius seleuci filius ab vrbe rhoma 7 ascendit cum paucis viris in ciuitatē maritimaz 7 regnauit illic. Et factū est vt ingressus est in domum regni patrū suorum comprehendit exercitus antiochū 7 lysiam vt adduceret eos ad eum 7 res ei innotuit. Et ait. Nolite mihi ostendere faciez illorū. Et occidit eos exercit⁹. Lectio. ij.

Sedit demetrius sup sedē regni sui 7 venerūt ad eum viri iniq; 7 impij ex israel 7 alcbim⁹

dux eoꝝ qui voluit fieri sacerdos ⁊ accusauerūt
ꝑplm apud regem dicentes. Perdidit iudas ⁊
fratres eius oēs amicos tuos ⁊ nos disperdi-
dit de terra nostra. Nūc ergo mitte viruꝫ cui
credis. vt eat ⁊ videat extꝫminiū oē qđ fecit no
bis in regionibus regis ⁊ punijt oēs amicos ei
Elegit rex ex L.iij. us ⁊ adiutores eoruꝫ.
amicis suis bachidē q̄ dñabat̄ trans flu-
men magnū in regno. ⁊ fidelē regi ⁊ misit eū et
alchimū impiū ꝯstituit ī sacerdocio. ⁊ manda
uit ei facē vltionē in filios israel. Lect.iiij.
Et surrexerūt ⁊ venerūt cū exercitu magno
in terrā iuda. Et miserūt nūcios ⁊ locuti sunt ad
iudā ⁊ frēs eiꝰ verbis pacifiq̄ in dolo. ⁊ nō intē-
derūt sermonibꝰ eoꝝ. Viderūt enī qꝛ venerant
Conuenerūt ad alchimū L.v. cū exercitu.
et bachidem congregatio scribarū requi-
rere que iusta sunt ⁊ p̄mi assidei qui erant in fi-
lijs israel. ⁊ exquirebant ab eis pacem. Dixerūt
enim. Homo sacerdos de semine aaron venit.
non decipiet nos. Tu autem domine miserere
Comprehendit alchimus Lectio.vi. nostri
sexaginta viros ⁊ occidit eos in vna die.
scđm verbum quod scriptum est. Carnes san-
ctorum tuorum. et sanguinem ipsorum effude-

runt in circũitu hierusalem ⁊ non erat qui sepe
Incubuit timor ⁊ L.vij. liret. Tu autem.
tremor in omnẽ populũ. qꝛ dixerũt. Non
est in eis veritas ⁊ iudiciũ. Transgressi sunt enĩ
ꝯstitutũ ⁊ iusiurandũ qđ iurauerũt. Lect.viij.
Et mouit bachides castra ab hierusalẽ. et
applicuit in beçecha. Et misit ⁊ comp̃hen-
dit mltos ex eis qui a se fugerant. Et quosdaꝫ
e populo mactauit: ⁊ in puteum magnũ proie
cit. Et cõmisit regionem alchimo ⁊ reliquit cũ
eo auxiliũ ĩ adiutoriũ ipsi⁹. Dñica.xxiiij.L.i.
Fratribꝫ q̃ sunt ꝑ egyptũ iudeis. salu-
tem dicunt fratres q̃ sunt hierosoly-
mis iudei ⁊ q̃ in regiõe iudea ⁊ pacez
bonã. Benefaciat vob̃ đs ⁊ meminerit testam̃
ti sui qđ locutus est ad abraã isaac ⁊ iacob ser-
uorum suoꝝ fideliũ. ⁊ det vob̃ cor oĩbꝫ vt cola
tis eũ. ⁊ faciat eius volũtatem. corde magno ⁊
Exaudiat dñs ora- Le.ij. animo volente.
tiones vr̃as ⁊ recõcilieť vobis. nec vos de
serat in tempe malo. Et nũc hic sum⁹ orãtes ꝓ
vobis regnãte demetrio. anno centesimo sexa
Vos g̃ iudei scripsim⁹ L.iij. gesimonono.
vob̃ in tribulatiõe ⁊ impetu q̃ supuẽit no
bis in istis annis ex q̃ recessit iason a terra sctã

et a regno. Portam succenderūt ⁊ effuderūt sanguinē innocētē. Et orauim⁹ ad dñm ⁊ exaudit⁹ sumus ⁊ obtulim⁹ sacrificiū ⁊ siliginē ⁊ accēdimus lucernas ⁊ ꝓposuim⁹ panes. Et nūc frequentate dies scenophegie mēsis casleu. Lun.

Anno centesimo octogesimo octauo populus q̄ est hierosolymis ⁊ in iudea senatusq; ⁊ iudas aristobolo mgr̄o ptolomei regis qui ē de genere christor̄ sacerdotum ⁊ his q̄ in egypto sunt iudeis ⁊ salutem ⁊ sanitatē. Lectio. v.

De magnis periculis a dō liberati magnifice gratias agimus ipsi vtpote qui aduersum talem regem dimicauim⁹. Ipse enī ebullire fecit de perside eos qui pugnauerunt cōtra nos.

Dum in perside esset dux ipse ⁊ cū Lec. vi. ipso vniuersus exercitus cecidit in tēplo manee consilio deceptus sacerdot⁹ manee. Etenim cum ea habiturus venit antiochus ad locum ⁊ amici eius ⁊ vt accipet pecunias multas

Vnq; ꝓposuissent ea Lec. vij. dotis noīe. sacerdotes manee ⁊ ipse cū paucis ingressus esset intra ambitum fani clauserūt templū cum intrasset antiochus aperto q; occulte aditu templi mittentes lapides percusserunt ducem et qui cum eo erant ⁊ diuiserūt mēbr⁹atim ⁊ ca-

pitibus amputatis foras proiecerũt. Per oĩa
benedictus deus q̃ tradidit impios. Lec. xiij.

Acturi igitur q̃nta ⁊ vicesima mensis cas-
leu purificationẽ templi. necessariũ duxi-
mus significare vob. vt vos q̃z agatis diẽ sce-
nophegie. ⁊ diem ignis. qui datus est qñ nee-
mias edificato templo ⁊ altari obtulit sacrifi-
cia. Dñica. xxv. L. i.

Agitur antio-
chus homicida ⁊ blasphemus pessime
ꝑcussus. ⁊ vt ipse alios tractauerat. ꝑ-
egre in montibꝫ miserabili obitu vita functus
est. Transferebat aũt corpus philippus collac-
taneus qui metuens filiuꝫ antiochi. ad ꝑtolo-
meum in egyptum abijt. Lectio. ij.

Machabeus aũt ⁊ q̃ cuꝫ illo erãt dño se ꝓte-
gente templũ quidem ⁊ ciuitatem recepit. aras
aũt quas alienigene ꝑ plateas struxerãt. itẽq̃z
Purgato itaq̃z Lij. delubra demolit⁹ est.
templo machabeus ⁊ qui cũ illo erant ali-
ud altare fecerunt. ⁊ de ignitis lapidibus igne
concepto obtulerunt sacrificia post biennium.
et incensum ⁊ lucernas ⁊ panes ꝓpositionis po
suerunt. Quibus gestis rogabant dominũ ꝓ-
strati in terram. ne amplius malis talibus inci-
derent. sed ⁊ si quando peccassent. ab ipso miti-

us corrigerentur. ⁊ non blasphemis. ac barbarij
hominibus traderentur. Tu autem dñe misere

Qua die templum ab Lectio.iiij. re nostri
alienigenis pollutum fuerat. contigit eadē
die purgationem fieri. vicesima ⁊ q̄nta mensis
qui fuit casleu. ⁊ cum leticia diebus octo egerūt
in modum tabernaculoꝝ. recordantes qd̄ ante
modicum temporis diem solennem tabernacu-
lorum in montibus ⁊ in speluncis more bestiaꝝ
egerant. Tu autem dñe miserere nostri. L.v.

Nunc d̄ eupatore antiochi filio impij. que
gesta sunt narrabimus breuiantes mala q̄
in bellis gesta sunt. Hic suscepto regno cōstitu
it super negocia regni. lysiam quendam phenicē
et syrie militie principem. Tu autem dñe mise

Ptolomeus qui di- Lectio.vi. rere nostri.
citur macer iusti tenax erga iudeos esse in-
stituit. ⁊ precipue propter iniquitatem que fa-
cta erat in eos. ⁊ pacifice agere cum eis. Sed
ob hoc accusatus ab amicis apud eupatorem.
cum frequenter proditor audiret eo q̄ cyprum
creditam sibi a philometore deseruisset. ⁊ trans
latus ad antiochum nobilem. ⁊ iam ab eo reces
sisset. veneno vitam finiuit. Tu autem domine
miserere nostri.

Iorgias cũ esset dux locoꝝ assum- Le. vij.
ptis aduenis frequenter iudeos debella-
bat. Judei ꝟo qui tenebãt oportunas munitio
nes fugatos ab hierosolymis suscipiebant et
Hi ꝟo qui erant L. viij. bellare temptabãt.
cũ machabeo per orõnes dñm rogantes.
vt esset sibi adiutor. impetum fecerũt ĩmunitio
nes idumeoꝝ. multaqꝫ vi insistentes loca obti
nuerũt. occurrẽtes interemerũt. ⁊ oẽs simul nõ
minus a vigintiq̃nqꝫ milibꝫ trucidauerũt. Tu.
Añe dicẽde sabbatis ad mgt̃ dum canitur hi-
storia. Vidi dñm. Añ. Vidi dñm sedentẽ su-
per soliũ excelsum ⁊ plena erat oĩs terra maie
state eius ⁊ ea que sub ipso erant replebant tẽ-
plum. Añ. Aspice dñe quia facta est desolata
ciuitas plena diuitijs sedet in tristicia dña gẽ-
tium non est qui consolet̃ eam nisi tu deus nr̃.
Añ. Super muros tuos hierusalẽ constitui cu
stodes tota die ⁊ tota nocte non tacebũt lauda-
re nomẽ dñi. Añ. Muro tuo ĩexpugnabili cir
cumcinge nos dñe ⁊ armis tue potẽtie protege
nos semꝑ deus noster. Añ. Qui celoꝝ cõtines
thronos ⁊ abyssos intueris dñe rex regum. mon
tes ponderas terram palmo concludis exaudi
nos dñe in gemitibꝰ nostris. ℟. Aspice dñe. ꝟ.

Non enī in iustificationibus. Dñica.xxvi.

Incipit Eçechiel ꝓpheta. Lectio.i.

ET factum est in tricesimo āno·in quarto mense·in q̄nta mensis cū essem ī medio captiuoꝝ iuxta fluuiū chobar· apti sunt celi·ꝛ vidi visiones dei. In q̄nta mensis·ipse est annus q̄ntus tr̄ñsmigratiōis regis ioachim·factum est verbū dñi ad eçechielē filiū buçi sacerdotem in terra chaldeoꝝ· secus fluuiū chobar. ℟. Idi dñm sedentē sup̄ soliū excelsum ꝛ eleuatū ꝛ plena erat oīs t̄ra maiestate ei⁹. Et ea q̄ sub ipso erant replebant lemplū. ℣. Seraphin stabāt sup̄ illud sex ale vni ꝛ sex ale alteri. Et ea

ET facta est super eum ibi manus Lectio.ij dñi. Et vidi ꝛ ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone·ꝛ nubes magna ꝛ ignis inuoluens·ꝛ splendor in circūitu eius. Et de medio eius quasi spēs electri·id est.d̄ medio ignis. ℟. Aspice dñe de sede sancta tua ꝛ cogita de nob̄ inclina deus me⁹ aurē tuā ꝛ audi. Aperi oculos tuos ꝛ vide tribulacionē nr̄am. ℣. Nō enī in iustificatiōib⁹ nr̄is ꝓsternim⁹ p̄ces añ faciē tuā sz̄ ī miseratiōib⁹ tuis multl. Aperi. Lectio.iij.

ET ex medio eorum similitudo q̄ttuor animaliū·ꝛ hic aspectus eorum similitudo ho-

minis in eis. Et quattuor facies vni. ⁊ quattu-
or penne vni. ℟. Aspice dñe qꝛ facta ē desola-
ta ciuitas plena diuitijs sedet ī tristicia dña gē-
tium. Non est qui ꝯsoletur eam nisi tu deus ℣.
Plorans plorauit in nocte ⁊ lachryme eius in
ET pedes eoꝝ L.iiij. maxillis eius. Non est
pedes recti. ⁊ planta pedis vituli. ⁊ scintille
quasi aspectus eris candenti. Et manꝰ hoīs sub
pennis eoꝝ. in quattuor partibꝰ. Et facies ⁊ pē-
ne ꝑ quattuor partes habebāt. Juncteq̄ erāt
penne eoꝝ alterius ad alterū. Non reūtebant
cum incederēt. sed vnūq̄dq̄ ante faciē suā gra-
diebatur. ℟. Super muros tuos hierusalem
ꝯstitui custodes. Tota die ⁊ tota nocte non ta-
cebunt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminisci-
mini dñi ne taceatis ⁊ ne detis silentiū ei. To
SImilitudo vultus aīaliū facies hoīs L.v.
et facies leonis a dextris ipsoꝝ q̄ttuor. Fa-
cies aūt bouis a sinistris ipsoꝝ quattuor. ⁊ faci-
es aquile desuper ipsoꝝ quattuor. Et facies eo-
rum ⁊ penne eorum extente desuper. ℟. Mu-
ro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe ⁊ ar-
mis tue potentie ꝓtege nos semꝑ. Libera dñe
deus israel clamantes ad te. ℣. Erue nos in mi-
rabilibus tuis ⁊ da gloriam noī tuo. Libera do

Ve penne singulor iungebantur. Lec. vi.
et due tegebant corpora eorum. Et vnum
quodq; eorum coram facie sua ambulabat. Vbi
erat spiritus impetus illuc gradiebantur nec re
uertebant cum ambularent. R. Sustinuimus
pacem & non venit quesiuim⁹ bona & ecce tur-
batio cognouimus dñe peccata nostra. Non im
perpetuũ obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cu
patribus nostris iniuste egimus iniquitatẽ fe-
Similitudo aialiũ Lvij. cim⁹. Non imper
aspectus eorum quasi carbonũ ignis ardẽ-
tium & quasi aspectus lampadarũ. Hec erat vi
sio discurrens in medio aialiũ. splendor ignis
et de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant
et reuertebant in similitudinẽ fulguris choru-
scantis. Tu autem domine miserere nostri. R.
Misit dominus angelum suu & conclusit ora
leonum, Et non me contaminauerunt quia co
ram eo iusticia inuenta est in me. ℣. Misit
deus misericordiam suam & veritatẽ suam ani
mam meam eripuit de medio catulorum leonũ
Et non me contaminauerunt. Lectio. vij.
Vnq; aspicerem animalia. apparuit rota
vna iuxta ea super terram habens quattu
or facies. Aspectus ⁊o rotarum & opus earum

quasi visio maris · ⁊ vna similitudo ipsarum
quattuor. Et aspectus earum ⁊ opera quasi si
sit rota ī medio rote. T. ℟. Angustie m̄ sunt
vndiq; ⁊ quid eligam ignoro. Melius ē mihi
incidere in manus hominū q̄z derelinquere le
gem dei mei. ℣. Si enī hoc egero mors mihi ē
si autem non egero non effugiam man⁹ vestras
Melius. In.iij. n°. ℟. Laudabilis populus.
Quē dn̄s exercituū benedixit dicens opus ma
nuū mearū tu es hereditas mea israel. ℣. Bea
ta gens cuius est dn̄s deus eius ꝓpl's quē elegit
dn̄s in hereditatē sibi. Quē. ℟. Redemit dn̄s
populū suū ⁊ liberauit eos ⁊ venient ⁊ exulta-
bunt in monte sion ⁊ gaudebūt de bonis dn̄i su
per frumēto vino ⁊ oleo. Et vlt̄ nō esurient. ℣.
Eritq; anima eoꝝ q̄ si ort⁹ irriguus. Et vlt̄. ℟.
A facie furoris tui d̄s ꝯturbata ē oīs t̄ra sed tu
dn̄e miserē. Et ne facias ꝯsumationē. ℣. Cōuer
te nos d̄s salutar] nr̄ ⁊ aūte iraz tuā a nob̄. Et
℟. Fluct⁹ tui sup̄ me tn̄sierūt ⁊ ego dixi expulsus
sum ab ocul' tuis. Putas videbo tēplū sctm̄ tu
um. ℣. Abyssus vallauit me ⁊ pelag⁹ cooꝑuit ca
put meum. Putas videbo templum.
Om ambularēt ani- Feria .ij. Lect. i.
malia · ambulalabāt ꝑit' ⁊ rote iux̄ ea.

Et cum eleuarent̃ aĩalia de terra eleuabantur
simul ⁊ rote. Quocũq; ibat spiritus. illuc eũte
spiritu. ⁊ rote parit̃ leuabant̃ sequentes eum.
Spũs enĩ vite erat in rotis. Tu autem. L.ij.
Cum euntibꝫ ibãt. ⁊ cum stantibꝫ stabant.
et cum eleuat̃ de terra. parit̃ eleuabant̃ et
rote sequẽtes ea. qꝛ spũs vite erat in rot̃. Sil̃i-
tudo sup caput aĩaliũ firmamenti. q̃si aspectus
chrystalli horribilis ⁊ extenti super capita eoꝝ.
Sub firmamẽto autem penne L.iij. desup.
eorum recte alterius ad alterum. Vnum-
quodq; duabus alis velabat corpus suũ. ⁊ al-
terũ similit̃ velabat̃. Et audiebã sonũ alarum
q̃si sonũ aq̃ruꝫ multarũ. q̃si sonũ sublimis dei.
Cum ambularent ani Feria.iij.L.ĩ.
malia quasi sonus erat multitudinis.
vt sonus castrorum. Cunq; starẽt. de-
mittebant̃ penne eorum. Nam cum fieret vox
super firmamentũ qđ erat super caput eoꝝ. sta-
bant ⁊ submittebant alas suas. Et sup firmam̃-
tum qđ erat ĩminẽs capiti eoꝝ q̃si aspect⁹ lapi
Et vidi L.ij. dis sapphyri sil̃itudo throni.
q̃si spẽm electri velut aspectũ ignis intrinse
cus ei⁹ p circũitũ a lũbis ei⁹ ⁊ desup. Et a lumb̃
ei⁹ vsq; deorsum vidi q̃si spẽm ignis splẽdent̃

in circuitu. velut aspectum arcus. cum fuerit in nube diei pluuie. Hic erat aspectus splendoris per gyrum. Hec visio similis glorie dñi. L.iij.

ET vidi ⁊ cecidi in faciem meã ⁊ audiui vocem loquentis. Et dixit ad me. Fili hominis sta supra pedes tuos. ⁊ loquar tecuz. Et ingressus est in me spũs postq̃ locutus est mihi. ⁊ statuit me supra pedes meos. Feria.iiij.Lec.i.

AUdiui vocem loquentem ad me ⁊ dicentem: Fili hoĩs. mitto te ego ad filios israel. ad gentes apostatrices que recesserũt a me. Patres eoꝝ p̃uaricati sunt pactũ meũ vsq̃ ad diem hanc. ⁊ filij eorum dura ceruice ⁊ indomabili corde sunt ad q̃s ego mit-

ET dices ad eos. Hec dicit dñs L.ij. to te. deus. Si forte vel ipsi audiant ⁊ forte q̃ecant qm̃ dom⁹ exasperans est. Et scient q̃ ꝓpheta fuerit in medio eoꝝ. Tu autem do. Lect.iij.

TU g̃ fili hoĩs ne timeas eos neq̃ sermões eoꝝ metuas. qm̃ increduli ⁊ subũsores sũt tecum. ⁊ cum scorpionib⁹ habitas. Verba eorum ne metuas ⁊ vultus eoruz ne formides: q̃ domus exasperãs est. Loqueris g̃ ꝟba mea ad eos. si forte audiant ⁊ quiescant qm̃ irritatores sunt. Tu autem domine mi. Feria.v.Lec.i.

Fili hoīs audi quecūq; loquar ad te ⁊ noli esse exasperans sicut dom⁹ exasperatrix ē. Aperi os tuū ⁊ comede q̄cūq; ego do tibi. Et vidi ⁊ ecce man⁹ missa ad me ī qua erat involutus liber ⁊ expādit illū coram me qui erat script⁹ intus ⁊ foris. Et scripte erāt in eo lamētationes ⁊ carmen ⁊ ve. Lectio.ij.

Et dixit dōs ad me. Fili hoīs quodcunq; inueneris comede. Comede volumē istud et vadens loquere ad filios israel. Et aperui os meū ⁊ cibauit me volumine illo. Lectio.iij.

Et dixit ad me. Fili hoīs vent' tuus comedet: ⁊ viscera tua cōplebunt' volumīe isto q̄d ego do tibi. Et comedi illud: ⁊ factuz est in ore meo sicut mel dulce. Feria.vi. Lectio.i.

Et dixit dōs ad me. Fili hoīs: vade ad domū israel ⁊ loqueris verba mea ad eos. Non enī ad populū profundi sermonis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad domuz israel. neq; ad populos multos ꝓfundi sermonis ⁊ ignote lingue quoz non possis audire sermones. Et si ad illos mittereris ipsi audirent te Tu autem dōe miserere nostri. Lectio.ij.

Fili hoīs dom⁹ israel nolunt audire te: quia nolūt audire me. Dōs q̄ppe dom⁹ israel attrita

fronte est·⁊ dura ceruice. Ecce dedi faciē tuam
valentiorē faciebꝫ eoꝝ·⁊ frontem tuam durio
rem frontibꝫ eoꝝ·vt adamantē ⁊ vt silicem de-
ET dixit dn̄s ad me. L.iij. di faciem tuam
Fili hoīs·oēs sermones meos quos loq̄r
ad te·assume in corde tuo ⁊ auribus tuis audi·
et vade ingredere ad tr̄nsmigrationē filioꝝ po-
puli tui·⁊ loqueris ad eos·⁊ dices eis. Hec di
cit dn̄s deus. Si forte audiant ⁊ quiescant. T.
ET assumpsit me Sabbato. Lect. i.
spūs ⁊ audiui post me vocem cōmo-
tionis magne. Benedicta gloria dn̄i
de loco suo·vocem alarum ꝑcutientiū alteram
ad alteram·⁊ vocem rotarū sequentiū aīalium
et vocem cōmotiōis magne. Spūs q̄z leuauit
me ⁊ assumpsit me·⁊ abij amarus in indig̃tiōe
spūs mei. Manus enī dn̄i erat mecū confortās
ET veni ad tr̄nsmigrationē. Le.ij. me. Tu.
ad aceruū nouarū frugū·ad eos q̄ habita
bant iuxta flumē chobar·⁊ sedi vbi illi sedebāt
et mansi ibi septem diebꝫ merēs ī medio eoꝝ.
CUm autem ꝑtransissent septē dies. L.iij.
factum est verbum dn̄i ad me dicens: Fi-
li hominis speculatorē dedi te domui israel·⁊ au
dies de ore meo verbum·⁊ annūciab eis ex me

Factum est ī an- Dñica.xxviij. L.ī.
no sexto+in sexto mense in q̄nta mēsis
ego sedebam in domo mea ⁊ senes iu
da sedebāt coram me+⁊ cecidit sup̄ me ibi ma-
nus dñi dei. Et vidi ⁊ ecce similitudo q̄si aspe-
ctus ignis+⁊ a lūbis eius ⁊ sursum quasi aspect⁹
eius splendoris ⁊ visio electri. Tu autē. Le.ij.
Et emissa similitudo man⁹ apprehēdit me.
in cincinno capitis mei+⁊ eleuauit me spūs
int' celum ⁊ terram+⁊ adduxit me ī hierusalez in
visione dei iuxta ostium interius qd' respicie-
bat ad aquilonem. vbi erat statutum idolū çe-
li ad ꝓuocandam emulationē+⁊ ecce ibi gloria
dei israel ꝑm visionem quā videram in campo.
Et dixit dñs ad me. Fili hominis Lec.iij.
putas ne vides tu q̄ isti faciunt abomina
tiones magnas quas domus israel facit hic+vt
procul recedāt a sanctuario meo? Et adhuc cō-
uersus videbis abominatiōes maiores. L.iiij.
Et introduxit me ad ostiū atrij+⁊ vidi+⁊ ec
ce foramen vnū in pariete. Et dixit ad me
Ingredere ⁊ vide abominatiōs pessimas quas
isti faciunt hic. Tu autem dñe miserere nostri.
Cum introduxisset me in atrium Lecti.v.
vidi ⁊ ecce omnis multitudo reptilium et

animaliuz abominatio. ⁊ vniuersa domus israel
idola depicta erant in pariete. in circuitu p to
tum. ⁊ septuaginta viri de senioribꝫ domꝰ isrl.
ET iechonias filius saphan stabat in L. vi.
medio eoꝝ stantiũ ante picturas. Et vnus
quisq; habebat thuribulũ in mãu sua. ⁊ vapor
ET dixit L. vij. nebule d̃ thure ꝯsurgebat
dñs ad me. Certe vides fili hoĩs que senio
res domus israel faciũt in tenebris. Vnusq̃sq;
in abscondito cubiculi sui. Dicunt enim. Non
videt nos dñs: dereliquit dñs terram. L. viij.
ET dixit dñs ad me. Adhuc ꝯuersus vide
bis abominatiões maiores quas isti faci-
unt. Et introduxit me per ostiũ porte domꝰ dñi
qd̃ respiciebat ad aquilonẽ. Et ecce ibi mulie-
res sedebant plangentes adonidem. Et dixit
ad me. Certe vidisti fili hoĩs. Feria. ij. L. ij.
ET introduxit me in atriũ domus dñi
interius. ⁊ ecce in ostio templi dñi int̃
vestibulũ ⁊ altare quasi vigintiq̃nq;
viri dorsa habentes contra templũ dñi. ⁊ faci-
es ad orientez. ⁊ adorabant ad ortũ solis. L. ij.
ET dixit dñs ad me. Certe vidisti fili hoĩs
Nunquid leue est hoc domui iuda. vt face
rent abominationes istas quas fecerunt hic. q̃r

rèplentes terram iniquitate: conuersi sunt ad irritandum me. Tu autem domine miserere no

Hec dicit dñs deus. Ego delebo domũ iuda in furore meo non parcet oculus meus nec miserebor: et cum clamauerint ad aures meas voce magna non exaudiã eos. Et clamauit in auribus meis voce magna dicens: Appropinquauerũt visitationes vrb: et vnusquisq; vas interfectionis hz ĩ manu sua Tu autem dñe miserẽ nostri. Lectio.iij. Feria.iij.L.ĩ.

Et ecce sex viri veniebant de via porte superioris que respicit ad aquilonẽ et vniuscuiusq; vas interitus in manu eius. Vir quoq; vnus in medio eorum vestitus lineis: et atramentariũ scriptoris ad renes eius. Et ingressi sunt et steterunt iuxta altare ereum. Et gloria dñi israel assumpta est de cherub que erat super eum ad limẽ domus. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio.iij.

Et vocauit dñs virum qui indutus erat lineis: et attramentariuz scriptoris habebat in lumbis suis: et dixit ad eum. Transi per mediã ciuitatem in medio hierusalem: et signa thau super frontes virorum gementium et dolentiũ super cunctis abominationibus que fiunt in me

dio eius. Tu autē dñe miserere nostri. Le.iij.

Et dixit dñs illis qui egressi fuerāt ad occidendū audiente me. Trāsite per ciuitatē sequentes eum ⁊ percutite. non parcat oculus vester neq; misereamini senē adolescentulum. et virginē. paruulū ⁊ mulieres interficite vsq; ad internitionem. Feria.iiij. Le.i.

Et dixit dñs ad eos qui fuerant egressi ad occidendum. Omnem super quē videritis thau. ne occidatis. ⁊ a sanctuario meo incipite. Ceperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem domus. Tu. Lectio.ij.

Et dixit dñs ad eos. Contaminate domū et implete atria interfectis. Egredimini. Et egressi sunt. ⁊ percutiebāt eos qui erant in ciuitate.

Dixit dñs ad me. Iniquitas domus Le.iij. israel ⁊ iude. magna est nimis valde. ⁊ repleta est terra sanguinibus. ⁊ ciuitas repleta est auersione. Dixerunt enim. Dereliquit dñs terram ⁊ dominus non videt. Igitur ⁊ meus nō parcet oculus. neq; miserebor viam eorum super caput eorum reddam. Feria.v. Le.i.

Ecce vir qui indutus erat lineis q̄ habebat attramentariū in dorso suo Respondit verbum dicens: Feci sicut precepisti

mihi. Et vidi. Et ecce in firmamēto q̄ erat su-
per caput cherubin q̄si lapis saphyrus. q̄si spēs
similitudinis solij apparuit sup ea. Lec. ij.
Dixit dñs ad virū q̄ indutus erat lineis z
ait: Ingredere ī medio rotarū que sunt subtus
cherubin. z imple manū tuā prunis ignis q̄ sūt
inter cherubin. z effunde sup ciuitatez. Ingres-
Cherubin sta- L. iij.
bant a dextris domus cū ingrederet vir.
Et nubes impleuit atriū interius: z eleuata est
gloria dñi desup cherubin ad limen domus. Et
repleta est dom⁹ nube z atriū repletū est splen
dore glorie dñi. Tu. Feria. vi. L. ī.
Dunq̄ pcepisset dñs viro q̄ indutus
erat lineis dicēs: Sume ignē de me-
dio rotarum que sunt inter cherubin. ingressus
ille stetit iuxta rotam. Et extendit cherub ma-
nū de medio cherubin. ad ignem q̄ erat int̄ cher
rubin. z sumpsit z dedit in manu eius q̄ indu-
tus erat lineis. Qui accipiēs egressus est. L. ij
Apparuit in cherubin similitudo man⁹ ho-
minis subtus pēnas eoz. Et vidi z ecce q̄t
tuor rote iuxta cherubin. Rota vna iuxta che-
rub vnū. z rota alia iuxta cherub vnū. Species
autem rotarū erat q̄si visio lapidis chrysoliti.
q

et aspectus earũ similitudo vna q̃ttuor· q̃si si sit
Cum ambula- Lec·iij. rota in medio rote.
rent aĩalia· in q̃ttuor partes gradiebant̃.
Non reuertebant̃ ambulantes: sed ad locum
ad quẽ ire declinabant que p̃ma erat sequebã
tur ⁊ cetere nec ꝯuertebant̃. Sabbato Lec. i.
Omne corpus aĩaliũ ⁊ colla ⁊ man⁹ et
penne· ⁊ circuli plena erant oculis ĩ cir-
cũitu quattuor rotarũ. Et rotas istas
vocauit volubiles· au diẽte me.. Quattuor au
tem facies habebat vnum. Facies vna· facies
cherub· ⁊ facies secũda facies hoĩs· ⁊ in tertio fa
cies leonis· ⁊ in quarto facies aquile. Et eleua-
tum est cherubin· ipsuꝫ est animal qd̃ videraꝫ
Cum ambularẽt L.ij. iuxta fluuiũ chobar.
cherubin· ibant pariter ⁊ rote iuxta ea. Et
cũ eleuarẽt cherubin alas suas vt exaltareut̃ a
terra· non residebant rote· sed ⁊ ipse iuxta erãt.
Santib⁹ illis stabãt ⁊ cũ eleuat̃ eleuabant̃· spi
Egressa est L.iij. ritus enĩ vite erat in rot̃.
gloria dñi a limine templi· ⁊ stetit sup̃ che
rubin· ⁊ eleuantia cherubin alas suas exaltata
sunt a terra coram me. Et illis egredientib⁹ ro-
te quoq̃ subsecute sunt. Et stetit ĩ introitu por
te domus dñi oriẽtalis· ⁊ gloria dei israel erat

sup eos. Ipsum est animal quod vidi subt̃ de-
um israel iuxta fluuiũ chobar. Dñica. xxix.

Anno tertio re/ Incipit Daniel L. i.
gni ioachim regis iuda venit nabucho/
donosor rex babylonis hierusalẽ & ob
sedit eam. Et tradidit dñs in manu eius ioa/
chim regem & partem vasoꝝ domus dei. Et as/
portauit ea in terram sennaar in domũ dei sui. &
vasa intulit in domũ thesauri dei sui. Lect. ij.

Dixit rex assanez preposito eunuchorũ vt
introduceret de filijs israel & de semine re/
gio & tyrannoꝝ pueros in quibus nulla esset
macula & decoros forma eruditos oĩ sapiẽtia
cautos scia & doctos disciplina & q̃ possent stare
in palatio regis vt doceret eos lras & liguas chal

Et constituit eis rex anno/ L. iq. deorum.
nam per singulos dies de cibis suis & de
vino vnde bibebat ipse vt enutriti tribus an/
nis postea starent in conspectu regis. Fuerunt
ergo inter eos de filijs iuda daniel ananias
misael & azarias. Tu autem dñe miserere no/

Dixit imposuit eis prepositus Lectio. iij. stri.
eunuchorum nomina. Danieli balthasar.
Et ananie sydrac. Misaeli Misac & azarie ab/
denago. Proposuit daniel in corde suo ne pol/

lueretur de mensa regis. neqz de vino potus eius. Tu autem domine miserē nostri. Lec. v.

Editqz dñs danieli grām 7 mīam in ꝓspectu ꝓncipis eunuchoꝝ. Et ait ꝓnceps eunuchoꝝ ad danielē. Timeo ego dñm meū regem q̄ ꝓstituit vob cibū 7 potum. Lectio. vi.

Dixit daniel ad malassar quem ꝓstituerat ꝓnceps eunuchoꝝ sup daniel. ananiā misael açariam. Tempta nos obsecro seruos tuos dieb⁹ decē 7 dent nob legumina ad vescendum. 7 aquā ad bibendū. 7 ꝓspiciat vultꝰ nr̄os et vultꝰ pueroꝝ q̄ vescūt cibo regio. 7 sicut vides ita facies cū seruis tuis. Lecti. vij.

Audito malassar sermōe huiuscemodi temptauit eos diebꝰ decē. Post dies aūt decē apparuerūt vultus eoꝝ meliores. 7 corpulētiores p̄ oībus pueris. q̄ vescebāt cibo regio. Porro malassar tollebat cibaria 7 vinū potus eoꝝ: dabatqz eis legumina. Lc. viij.

Deus his dedit deus scientiaz 7 disciplinā in oī libro 7 sapiam. danieli aūt intelligētiā oīum visionū 7 somniorum. Completis itaqz diebus post quos dixerat rex vt introducerent. introduxit eos pre-

positus eunuchoꝝ in ꝓspectu nabuchodonosoꝛ

IN anno secūdo regni Feria.ij.L.i. nabuchodonosoꝛ vidit nabuchodonosoꝛ somniū 7 conterrit⁹ est spūs ei⁹ et somniū eius fugit ab eo. Precepit aūt rex vt quo carēt arioli 7 magi 7 malefici 7 chaldei vt indicarent regi somnia sua. Qui cū venissent: steterunt coꝝ rege. Et dixit ad eos rex. Vidi somniū 7 mente ꝓfusus ignoꝛo quid videri

RESponderūt chaldei regi syriace. Lect.ij. Rex in eternū viue. Dic somniū seruis tuis: 7 interꝓtationē indicabim⁹. Et respondens rex ait chaldeis: Sermo recessit a me: nisi indicaueritis mihi somniū 7 ꝓiecturam eius: pibit

DIxit Le.iij. vos 7 dom⁹ vīe publicabūt. rex chaldeis. Si somniū 7 ꝓiecturaz eius narraueritis ꝓmia 7 dona 7 honorē multū accipietis a me. Somniū 7 interꝓtationē eius indicate mihi. Rñderūt secundo ateꝝ dixerunt. Rex somniū dicat seruis suis: 7 interꝓtationē eius indicabim⁹. T. Feria.iij.L.i.

DIxit rex nabuchodonosoꝛ chaldeis: Certe noui: q: tps redimitis: scietes q⁹ recessit a me sermo. Si ergo somniū nō indicaueritis ūm: vna ē de vob sniā: q⁹ interꝓtationez

fallacē q̄z ⁊ deceptiōe plenā cōposuerit vt lo-
quamini m̄ donec tp̄s ꝑtranseat. Sōniū itaq̄
dicite m̄. vt sciam qd̄ intep̄tationē q̄z eius ve-
Dixerūt chaldei coram L.ij. ram loq̄mini.
rege nabuchodonosor. Nō est hō sup̄ ter-
ram qui sermonē tuū rex possit implere. ꝫ neq̄
regū q̄sq̄ magn⁹ ac potēs verbū huiuscemodi
sciscitat̄ ab oī ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo
enī quē tu rex queris grauis ē. nec repit̄ q̄sq̄
qui indicet illū in ꝯspectu reg̃ except̄ dijs q̄rū
Audito Lec.iij. nō est cū hoībꝫ ꝯuersatio.
rex sermōe in furore ⁊ ī ira mag̃ p̄cepit vt
ꝑirent oēs sapiētes babylonis. Et egressa snīa
interficiebant̄. Querebat̄q̄ daniel ⁊ socij eius
Daniel req̄si- Feria.iiij.L.ī. vt ꝑirent.
uit de lege atq̄ sentētia ab arioth p̄n-
cipe militie reg̃ q̄ egressus fuerat ad in
terficiēdos sapiētes babylonis ⁊ int̄rogauit eū
q̄ a rege acceperat ꝑtātē. quā ob cām tā crudel̄
sententia a facie reg̃ esset egressa. Lect.ij.
Cum rem indicasset arioth danieli. daniel
ingressus rogauit regē. vt tp̄s daret sibi ad so
lutionē indicandā regi. Et ingressus est dani-
el in domū suā. ananieq̄ misaeli ⁊ açarie socijs
suis indicauit negociū vt quererēt mīam a fa-

cie dei celi sup sacramēto isto. ⁊ nō perirēt dani
el ⁊ socij eius cum ceteris sapiētibꝫ babylonis.
Tunc danieli per visionē nocte mysteriū reue-
Daniel benedixit deo celi Le.iij. latum est.
et locutus ait: Sit nomē dñi bñdictū a se
culo ⁊ vsqꝫ in seculum. qꝛ sapientia ⁊ fortitudo
eius sunt. ⁊ ipse mutat tpa ⁊ etates transfert re-
gna atqꝫ ꝯstituit. dat sapiētiam sapientibꝫ. et
scientiā intelligētibꝫ disciplinā. Ipse reuelat
ꝓfunda ⁊ abscōdita ⁊ nouit ī tenebrꝫ ꝯstituta
Daniel be- Feria.v.L.i. ⁊ lux cū eo est
nedixit deo celi ⁊ dixit: Tibi deꝰ pa-
trꝫ meoꝝ ꝯfiteor teqꝫ laudo qꝛ sapiaꝫ
et fortitudinē dedisti m̄. ⁊ nūc oñdisti m̄ q̄ ro-
gauimus te. quia sermonem regis aperuisti mi
hi. Tu autem dñe miserere nostri. Lecti.ij.
Post hec daniel ingressus ad arioch quem
constituerat rex vt perderet sapientes babylo
nis sic ei locutꝰ est. Sapiētes babylonis ne per
das. introduc me in ꝯspectu regis. ⁊ solutionē
Arioch festinꝰ introdu- L.iij. regi īdicabo.
xit danielē ad regem ⁊ dixit ei: Inueni ho
minem de filijs transmigratiōis iude. qui solu
tionē regi indicet. Rñdit rex ⁊ dixit danieli.
cuiꝰ nomē erat balthasar. Putas ne ꝟe potes in

dicare m̄ somniū qd̄ vidi·⁊ interp̄tationē eius
Dixit daniel ad regem Feria.vi.L.i.
nabuchodonosor. Somniū tuuz ⁊ vi
siones capitis tui in cubili tuo huiusce
modi sunt. Tu rex cepisti cogitare ī stratu tuo
q̄d esset futuꝝ post hec: ⁊ q̄ reuelat mysteria oñ
dit tibi q̄ futura sunt. Mihi q̄z nō in sapīa q̄ ē
in me·plus q̄z in cunct̄ viuētibꝫ sacramētū h̄ re
uelatū est·sed vt interp̄tatio regi manifesta fie
ret·⁊ cogitationē mentis tue scires. Lect.ij.
Dixit daniel ad regē. Tu rex videbas ⁊ ec
ce q̄si statua vna grandis. Statua illa magna
et statura sublimis stabat ꝯtra te·⁊ intuit⁹ eius
Huius statue caput ex L.iij. erat terribilis
auro optimo erat·pectus aūt ⁊ brachia d̄
argēto. Porro vent' ⁊ femora ex ere·tibie autez
ferree. Pedum quedaz pars erat ferrea·quedā
autem fictilis Sabbato Lectio.i.
Dixit daniel ad regem. Tu rex vide
bas donec abscisus est lapis sine ma
nibus: ⁊ p̄cussit statuam in pedibꝫ eius ferreis
et fictilibꝫ·⁊ cōminuit eos. Tunc ꝯtrita sunt pa
riter ferrū·testa·es·argētū·⁊ aurū·⁊ redacta q̄si
in fauillam estiue aree·q̄ rapta sunt vento·nul
lusq̄z locus inuentus est eis. Lapis autē q̄ per

cussit statuam. factus est mons magnus. ⁊ imple
uit vniuersam terram. Hoc est somniũ. Lectio.ij.

Interpretationẽ quoque somnij dicemus coram te
rex. Tu rex regũ es ⁊ deus celi regnũ ⁊ for
titudinẽ ⁊ imperiũ ⁊ gloriã dedit tibi ⁊ oĩa in quibus
habitant filij hominũ. ⁊ bestie agri. volu-
cresque celi dedit in manu tua. ⁊ sub ditione tua
vniuersa constituit. tu es caput aureum. Lectio.iij.

Post te consurget regnũ aliud minus te. et
regnũ tertiũ. aliud ereũ. quod imperabit vni
uerse terre ⁊ regnũ quartũ erit velut ferreum.
Quõ ferrum cõminuit ⁊ domat oĩa. sic cõminu
et oĩa hec ⁊ conteret. Tu aũt dñe miserẽ nostri.

Incipiũt omelie cũ euãgelijs Dñia prima post
octauas pentecostij. Secundum Lucam.

In illo tpe dixit iesus discipulis suis
Homo quidã erat diues. qui indueba
tur purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabatur quotidie splen-
dide. Et erat quidã mendicus noĩe laçarus. qui
iacebat ad ianuã eius vlceribus plenus. cupiens
saturari de miquã cadebãt de mẽsa diuitij: ⁊ ne-
mo illi dabat. Et rel. Omelia le. eius. bti Gre-
gorij pape. L.ix.

Quem frẽs charissimi que
diues iste qui induebatur purpura ⁊ bysso et
epulabatur quotidie splẽdide. nisi iudaicũ ꝓplm si-

gnat. qui cultũ vite exterius habuit: qui acce-
pte legis delicijs ad nitorez suũ vsus est nõ ad
vtilitatem? Quẽ vero laçarus vlceribꝫ plenus.
nisi gentilem ꝓplm figuralit' exp̃mit: qui dũ cõ
uersus ad deũ peccata sua ñ erubuit ꝯfiteri. hu-
In cutis quippe L.x. ic vulnus in cute fuit
vulnere virus a visceribus trahit' ⁊ foras
erumpit. Quid est ergo peccatoꝝ ꝯfessio: nisi
quedam vulnerũ ruptio. qꝛ peccati virus salu-
briter aperit' in ꝯfessiõe: qđ pestifere latebat in
mente: Vulnera etenĩ cutis in supficiẽ trahunt
humorem putredinis. Et ꝯfitẽdo peccata quid
aliud agimus nisi malũ qđ in nob̃ latebat ape-
Laçarus vulneratus cupie- Le.xi. rimus.
bat saturari de micis que cadebãt de men
sa diuitꝭ: ⁊ nemo illi dabat. qꝛ gentilem quẽqꝫ
ad cognitionẽ legis admittere. supbus ille po
pulus despiciebat. Qui dũ doctrina legꝭ non
ad charitatem habuit. sed ad elationẽ quasi de
Omnũqꝫ solẽt L.xij. acceptꝭ opibꝫ tumuit
in sacro eloquio ꝑ canes p̃dicatores ĩtelli-
gi. Canũ etenĩ lingua vulnꝰ dũ lingit curat. qꝛ
et doctores sancti dũ in ꝯfessiõe peccati nr̃i nos
instruũt. quasi vulnus mentis ꝑ linguã tangũt
Et qꝛ nos loquẽdo a pctis eripiũt. q̃si tãgẽdo

vulnera ad salutē reducūt. Scdm Lucam.

IN.i.t.Di.ie.disci.s. Hō quidā erat di
ues ⁊ induebatur purpura ⁊ bysso: et
epulabat̄ q̄tidie splēdide. Et erat qui
dam mēdicus noīe laçarus q̄ iacebat ad ianu
am eius vlceribꝫ plen⁹ cupiēs saturari de micis
q̄ cadebāt de mēsa diuit̄: ⁊ nemo illi dabat. sed
et canes veniebāt ⁊ lingebāt vlcera ei⁹. Factū
est aūt vt moreret̄ mēdicus ⁊ portaret̄ ab ange
lis in sinū abrae. Mortuus est aūt ⁊ diues: ⁊ se
pultus est in inferno. Eleuās aūt oculos suos
cū esset in tormēt̄: vidit abraam a longe ⁊ laça-
rum in sinu eius. Et ipse clamans dixit. Pater
abraam miserē mei: ⁊ mitte laçarū vt intinguat
extremū digiti sui in aq̄. vt refrigeret linguaꝫ
meā. q̄ crucior ī hac flāma. Et dixit illi abraaꝫ.
Fili recordare q̄ recepisti bona in vita tua ⁊ la
çarus similit̄ mala. Nūc aūt h̄ ꝯsolat̄. tuxo cru
ciaris. Et ī his oībꝫ int̄ nos ⁊ vos chaos mag-
num firmatū est. vt hi q̄ volūt hinc transire ad
vos nō possint. neq̄ inde huc tr̄ismeare. Et ait
Rogo ergo te pater. vt mittas eū in domū p̄ris
mei. Habeo enī q̄nq̄ frēs. vt testet̄ illis. ne ⁊ ip
si veniāt in locū hūc tormētoꝝ. Et ait illi abraā
Hūt moysen ⁊ ꝓph̄as: audiāt illos. At ille dixit

Non pater abraam: sed si q̄s ex mortuis ierit
ad eos. pñiam agent. Ait aūt illi abraam. Si
moysen ⁊ ꝓphetas nō audiūt. neq; si q̄s ex mor
tuis resurrexerit credēt. Amen. Aū. Te decet
Deus in te sperantiū fortitudo adesto Coll.
ꝓpitius inuocationib; nr̄is. ⁊ q̄ sine te ni-
hil potest mortalis infirmitas. presta auxilium
gratie tue. vt in exequēdis mādatis tuis ⁊ vo-
luntate tibi ⁊ actione placeamus. Per. Ad bñ.
aū. Hō quidā erat diues ⁊ induebat̄ purpura et
bysso ⁊ epulabat̄ q̄tidie splendide. ⁊ erat q̄daz
mendicus noīe lazarus q̄ iacebat ad ianuā eius
vlceribus plenus cupiens saturari de micis q̄
cadebant de mēsa diuit̄ ⁊ nemo illi dabat. sed ⁊
canes veniebāt ⁊ lingebant vlcera eius al'a. 1.
Ad mgt aū. Pater abraā miserē mei ⁊ mitte
lazarū vt intīguat extremū digiti sui in aquā
vt refrigeret linguā meā. 8. Dñica. ij. Scdm
In. i. t. Dixit iesus disci. suis. Lucam.
Hō quidā fecit cenā magnā ⁊ vocauit
multos. Et misit seruū suuz hora cene
dicere inuitat̄ vt venirēt. q̄ iā pata sūt oīa. Et
ceperūt simul oēs excusare. Et rel'. Omel'. le. ei.
Quis est iste hō nisi ille beati Gre. pa. Lix.
de q̄ ꝑ ꝓphetā dr̄. ⁊ hō est ⁊ q̄s cognoscet

eum? Qui fecit cenam magnā: q̄ satietatē no-
bis dulcedinis interne prepauit. Qui vocat
multos: sed pauci veniūt. q̄ nōnunq̄ ipsi q̄ ei
per fidem subiecti sunt. eterno eius ꝯuiuio ma-
Misit aūt seruū L.x. le viuendo ꝯtradicūt.
suū hora cene dicere inuitatis vt venirent
Quid hora cene nisi finis est mūdi? In qua ni-
mirū nos sumus. sicut iam dudū paulus testa
tur dicēs: Nos sumus in q̄s fines seculoꝝ de-
Si ergo hora iam cene est cū L.xi. uenerūt
vocam̄: tanto min⁹ debem⁹ excusare a con
uiuio dei. q̄to iam ꝓpinquasse cernim⁹ finez se
culi. Quo enī pensam⁹. quia nihil est quod re-
stat. eo debemus ꝑtimescē. ne tp̄s grēq̄d p̄sto
Idcirco aūt h̄ ꝯuiuiū dei L.xij. est pereat.
non prandiū. sed cena noīat. q̄ post pran
dium cena restat. post cenam ꝟo ꝯuiuiū nullū
restat. Et quia eternum dei conuiuiū nobis in
extremo preparabitur. rectum fuit. vt hoc non
prandium. sed cena vocaretur S. d̄m Lucam
In.i.t. Dixit ie. dis.s. similitudinē hanc
Hō quidā fecit cenā magnaz. ⁊ voca-
uit multos. Et misit seruū suū hora ce-
ne dicere inuitatis vt venirent: quia iam para
ta sunt oīa. Et ceperūt simul oēs excusare. Pri-

mus dixit illi. Villam emi: ⁊ necesse habeo ex-
ire ⁊ videre illã. Rogo te habe me excusatum.
Et alter dixit: Juga boũ emi q̃nq̃ ⁊ eo ꝓbare
illa. Rogo te habe me excusatum. Et alius di-
xit: Vxorem duxi: ⁊ ideo non possum venire.
Et reuersus seruus: nũciauit hec dño suo. Tũc
iratus paterfamilias: dixit seruo suo. Exi cito
in plateas ⁊ vicos ciuitatꝭ: ⁊ paupes ac debiles
et cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait seruus.
Dñe factũ est vt imperasti: ⁊ adhuc locus est.
Et ait dñs seruo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ cõpelle
intrare. vt impleatur domus mea. Dico autez
vob: qd̃ nemo viroꝝ illoꝝ q̃ vocati sunt. gusta-
bit cenã meã. Amen. Añ. Te decet. Oremus

Sancti noĩs tui dñe timorẽ parit ⁊ amorez
fac nos habere perpetuũ: qꝛ nunquam tua
gubnatiõe destituis. quos in soliditate tue di-
lectionis instituis. Per. Ad bñ. añ. Hõ q̃dã fe-
cit cenã magnã ⁊ vocauit multos ⁊ misit ser-
uum suũ hora cene dicẽ inuitatꝭ vt venirent qꝛ
oĩa parata sunt alt̃a. 31. Ad mg̃t añ. Exi cito
in plateas ⁊ vicos ciuitatꝭ ⁊ paupes ac debiles
cecos ⁊ claudos cõpelle intrare vt im-
pleat̃ domꝰ mea alt̃a. i. Dñica. iij.
N. i. t. Accesser̃t ad iesum Scdm. Lu.

publicani ⁊ pctōres: vt audirēt eū. Et murmu
rabāt scribe ⁊ pharisei dicētes. qꝛ h̄ pctōres re
cipit. ⁊ māducat cū eis. Et reliq̄. Omel. le. eius.

Ad istis ex lectiō eeuā bti Greg. pa. L. ix.
gelica frēs charissimi. qꝛ pctōres ⁊ publi-
cani accesserūt ad redēptorē nr̄m. ⁊ nō solum ad
colloquēdū. s̄ etiā ad ꝯuescendū recepti sunt.
Qd̄ vidētes pharisei: dedignati sunt. Lect. x.

Ex q̄ re colligite. qꝛ vera iusticia cōpassio-
nem hz: falsa dedig̃tionē. q̄uis ⁊ iusti sole
ant recte pctōribꝫ dedignari. Sed aliud ē qd̄
agit̄ typo sup̄bie. aliud qd̄ çelo disciplīe. L. xi

Dedignant̄ etenī sed nō dedignātes. despe
rant: sed nō desperātes. p̄secutionē cōmo
uent: sed amantes. quia ⁊ si foris increpatiōes
exaggerant: intus tamen dulcedinē per charita
tem seruant. Preponūt sibi in animo ipsos ple
rumq̄ quos corrigunt: meliores existimāt eos
quoq̄ quos iudicant. Qꝛ videlicet agentes et
per disciplinam subditos: ⁊ p̄ humilitatē custo
diūt semetipsos. Tu autem dn̄e miserere no.

Illi qui de falsa iusticia superbire so- L. xii.
lent. ceteros quosq̄ despiciunt. nulla in-
firmantibus misericordia condescendunt. et
quo se peccatores esse non credunt. eo deterius

peccatores fiunt. De quoꝝ ꝓfecto nũero pharisei extiterãt. qui diiudicãtes dñm qđ peccatores suscipet. arenti corde ipsum fontem mĩe

N.i.t. Scđm Lucam. reꝑhendebãt.

Accesserũt ad iesuꝫ publicani ⁊ peccatores: vt audirẽt illũ. Et murmurabãt pharisei ⁊ scribe dicẽtes: qꝛ hic peccatores recipit ⁊ mãducat cũ eis. Et ait ad illos parabolã istam dicẽs: Quis ex voꝫ hõ qui habet centũ oues? Et si ꝑdiderit vnã ex illis: nõne dimittit nonagintanouẽ in deserto ⁊ vadit ad illaꝫ que perierat donec inueniat illam? Et cũ inuenerit eam: imponit in humeros suos gaudẽs. Et veniens domũ: cõuocat amicos ⁊ vicinos dicens illis. Congratulamĩ mihi. qꝛ inueni ouẽ q̃ perierat. Dico vobis: qđ ita gaudiũ erit in celo sup vno peccatore penitẽtiã agẽte. q̃ꝫ sup nonagintanouẽ iustis. q̃ nõ indigẽt pnĩa. Aut q̃ mulier habens drachmas decem. ⁊ si ꝑdiderit drachmam vnam. nonne accẽdit lucernã. ⁊ eũtit domũ. ⁊ querit diligenter donec inueniat? Et cũ inuenerit: ꝯuocat amicas ⁊ vicinas dicẽs: Cõgratulamini m̃: quia inueni drachmã quã ꝑdideram. Ita dico voꝫ: gaudiũ erit in celo coram angelis dei. sup vno peccatore penitẽtiam

agente. Amen. Añ. Te decet laus. Oremus.

Deprecationē nr̄am qm̄s dñe benignus ex
audi: ⁊ quibꝫ supplicādi p̄stas affectuꝫ: tri
bue defensiōis auxiliū. Per. Ad bñ. añ. Quis
ex vob̄ hō qui hꝫ centū oues ⁊ si pdiderit vnā
ex illis. nōne dimittit nonaginta nouē in deser-
to ⁊ vadit ad illam q̄ pierat donec inueniat il-
lam alla. 3. Ad mgt añ. Que mulier hñs dra-
chmas decē. si pdiderit drachmā vnā nōne ac
cendit lucernā ⁊ eūtit domū ⁊ querit diligen-
ter donec inueniat. 6. Dñica. iiii. Scdꝫ Lu.

In. i. t. Dixit ie. discip. s. Estote mīcor-
des sicut ⁊ pater vester celestis miseri
cors est. Et reliqua. Omelia lectionis
eiusdem venerabilis Bede presbyteri. Lec. ix.

Benignus deus sup̄ ingratos ⁊ malos. vel
multiplici scilicet sua mīa qua etiam iumē
ta saluat. temporalia bona largiēdo. vel ad cele
stia dona singulari gr̄a qua electos soluꝫ glori
ficat inspirando. Sed siue hoc siue illud. siue
vtrūqꝫ intelligas. magna dei bonitate fit q̄ no-
bis imitāda p̄cipit̄. si filij dei esse volum⁹ L. x.

Nolite iudicare ⁊ ñ iudicabimī. Nolite cō
demnare: ⁊ nō ꝯdēnabimī. Hoc loco ni-
hil aliud vob̄ p̄cipi existimo. nisi vt ea facta q̄

dubium est quo animo fiant. in meliorē partez

Quod enī scriptum est L. xi. interpretem̄.
a fructibꝫ eorum cognoscetis eos. de ma-
nifestis dictum est. que non possunt bono ani-
mo fieri. sicuti sūt stup̄. vel blasphemie. vel fur-
ta. vel ebrietates. ⁊ si qua sunt talia. d̄ quibꝫ no-

Quo sunt in q̄. L. xii. bis iudicare ꝑmittit̄.
bus trinariū iudiciū cauere debemus. cum
incertum est quo animo quid factum sit. vel cū
incertū est qualis futurus sit. qui nūc vel malus
vel bonus appareat. Dimittite ⁊ dimittemini.
date ⁊ dabitur vobis. Dimittere nos iniurias
beneficia iubet. vt ⁊ nobis peccata dimittantur

In. i. t. Scd̄z Lu. et vita detur eterna
Di. ie. disci. s. Estote mīcordes: sicut et
pater vester mīcors est. Nolite iudi-
care: ⁊ nō iudicabimini. Nolite ꝯdēnare: ⁊ nō
ꝯdemnabimini. Dimittite ⁊ dimittemī. Date:
et dabit̄ vob̄. Mensuram bonam ⁊ ꝯfertam. ⁊
coagitatam ⁊ supeffluentē: dabūt in sinū vr̄m.
Eadē quippe mēsura q̄ mēsi fuerit: remetiet̄ vo
bis. Dicebat aūt illis ⁊ similitudinē. Nunquid
potest cecus cecū ducē? Nōne ambo in foueaz
cadunt? Non est discipulus sup̄ mgr̄m. Perfe-
ctus aūt oīs erit: si sit sicut magister ei⁹. Quid

autem vides festucam in oculo frīs tui· trabem
autem que in oculo tuo est nō ꝯsideras? Et q̊
modo potes dicere fratri tuo· frater sine eijciaꝫ
festucā de oculo tuo· ipse in oculo tuo trabem
non vides? Hypocrita: eijce p̄muꝫ trabem de
oculo tuo: ⁊ tūc perspicies· vt educas festucam
de oculo fratris tui. Amen Añ. Te deeꝫ Col.

Protector in te sperantium deus sine quo
nihil est validum· nihil sanctum· multipli
ca super nos mīam tuaꝫ· vt te rectore· te duce sic
tñ seamus per bona temporalia: vt non amitta
mus eterna. Per. Ad bñ. añ. Estote ergo mise
ricordes sicut ⁊ pater vester misericors est dicit
dñs. 1. Ad mg̃t añ. Nolite iudicare ⁊ nō iudi
cabimini in quo enī iudicio iudicaueritis iudi
cabimini dicit dñs. 8. Dñica. v. S. Lucam

In. i. t. Cum turbe irruerēt ad iesum· vt
audirent verbū dei: ⁊ ipse stabat secꝰ
stagnū genesareth. Et rel. Ome. le. ei.

Stagnū genesareth· vene. B. p̄sby. Le. ix.
idē dicūt eē q̄d mare galilee vel mare ty
beriadis. Sꝫ mare galilee ab adiacēte ꝓuincia
dictū· mare tyberiadis a ꝓxima ciuitate q̄ olim
cheneret vocata· ꝫ ab herode tetr̄cha īstaurata·
ī honorē tyberij cesar] tyberias ē appellata. Tu.

Porro genesar a laci ipsi⁹ natura qua Le.x.
crispantib⁹ aquis de seipso sibi excitare
auram ꝑhibet. greco vocabulo q̄si gñans sibi
aram dicit. Neq; enī in stagni morē sternitur
aqua: sed frequētib⁹ auris spirantib⁹ agitatur
haustu dulcis ⁊ ad potandū abilis. sed hebree
lingue ꝯsuetudine. oīs aquarū ꝯgregatio. siue
dulcis siue salsa. mare nūcupatur Lect. xi.
Di lacus interfluēte iordane. centum qua
draginta stadijs in longitudinez ⁊ q̄draginta
extenditur ī latitudinē. Quia stagnū siue ma-
re pñs seculum designat. dñs secus mare stat
postq̄ vite labent⁹ mortalitatē deuincēs. in ea q̄
passus est carne stabilitatē perpetue quiet⁹ adijt
Vrbarū ꝯuent⁹ ad eū gentiū in side L.xij
ꝯcurrētiū typus est d̄ quib⁹ esaias. Et flu-
ent inq̄t ad eū oēs gētes ⁊ ibūt populi multi ⁊
dicent. venite ascendam⁹ ad montem dñi. Tu
N.i.t. Cū turbe irrue/ Scd̄m Lucam
rent ad iesum vt audirēt ꝟbuz dei. et
ipse stabat secus stagnū geneçareth.
Et vidit duas naues stantes secus stagnū. Pi
scatores aūt descēderāt: ⁊ lauabāt retia. Ascen
dens aūt in vnā nauim q̄ erat simonispetri: ro-
gauit eū a terra reducē pusillū. Et sedēs: doce-

bat de nauicula turbas. Vt cessauit aũt loq̃: di
xit ad simonẽ. Duc in altũ: ⁊ laxate retia vr̃a in
capturã. Et rñdẽs simon: dixit illi. Preceptor:
per totã noctem laborãtes nihil cepim⁹. in x̃bo
aũt tuo laxabo rete. Et cũ hoc fecissent: ꝯcluse-
rũt pisciũ multitudinẽ copiosam. Rumpebat
aũt rete eoꝝ. Et annuerũt socijs qui erant ĩ alia
naui: vt venirent. ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerũt
et impleuerũt ambas nauiculas. ita vt merge-
rentur. Qd̃ cum videret simon petrus: procidit
ad genua iesu dicens: Exi a me dñe: quia ho-
mo peccator sum. Stupor enĩ circũdederat eũ
et omnes qui cũ illo erant: in captura piscium
quã cepant. Similit' aũt iacobũ ⁊ iohannẽ fili-
os çebedei: qui erant socij simóis. Et ait ad si-
monẽ iesus. Noli timẽ: ex hoc iam hoĩes eris
capiens. Et subductis ad terram nauibꝫ: relictis
oĩbus secuti sunt eũ. Añ. Te decet. Collecta.

Da nob dñe qm̃s. vt ⁊ mũdi cursus pacifi
ce nob tuo ordĩe dirigat. ⁊ ecclesia tua trã-
quilla deuotione letetur. Per. Ad bñ. añ. As-
cendens iesus in nauim ⁊ sedẽs docebat turbas
alleluia. i. Ad mg̃t añ. Preceptor p totam
noctem laborantes nihil cepimus in verbo au
tem tuo laxabo rete. i. Dñica. vi. S. Matth.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis
Amen dico vob: nisi abūdauerit iu-
sticia vr̄a plus q̄ scribarū ⁊ pharisco
rū. non intrabit in regnū celoꝝ. Et rel. Omel.
Iusticia phariseoꝝ ē. beati Aug. epi L. ix
vt nō occidāt. Iusticia eoꝝ q̄ intraturi sūt
in regnū dei vt nō irascant. Audistis ergo in-
quit qꝛ dictū est antiquis. nō occides. Qui āt
occiderit. reus erit iudicio. Ego aūt dico vob
qꝛ oīs qui irascit fratri suo. reus erit iudicio. T.
Qui aūt dixerit frī suo racha: reus Lect. x.
erit ꝯcilio. Qui aūt dixerit fatue: reus erit
gehenne ignis. Quid interest. inter reū iudicio
et reū ꝯcilio. ⁊ reū gehenne ignis? Nam h̄ po-
stremū grauissimū sonat ⁊ admonet gradus q̄s
dam factos a leuioribꝫ ad grauiora: donec ad
Gradus sunt L. xi. gehennā ignis veniret.
in istis peccatis. vt p̄mo quisq̄ irascat. vt
eū motū retineat corde ꝯceptū. Iā si extorserit
vocē indignā ipsa cōmotio ñ significātē aliq̄d
sed illū animi motū ipsa eruptiōe testantem q̄
feriatur ille cui irascim̄. plus est vtiq̄ q̄ si sur-
gens ira silentio p̄meret. Tu autem do. L. xij.
Si vo nō solū vox indignāt audiat. s̄ etiā
verbum quod iam certam eius vitupera-

tionem in quem profertur designet · ⁊ notet · q̄s
dubitet amplius hoc esse q̄ꝫ si solus indignatio
nis sonus ederetur? Itaq̄ꝫ in p̄mo vnū est · id
est ira sola. In secūdo duo · ⁊ ira ⁊ vox · q̄ iraꝫ
significat. In tertio tria · ⁊ ira · ⁊ vox que iram
significat · ⁊ in voce ipsa certe vituperationis
In illo Scdm Mattheū. expressio.
tempore. Dixit iesus discipu. s. Amen
dico vobis: nisi abundauerit iusticia
vestra plus q̄ꝫ scribarū ⁊ phariseoꝝ · non intra-
bitis in regnū celoꝝ. Audistis quia dictuꝫ est
antiquis: non occides. Qui autem occiderit: re
us erit iudicio. Ego autem dico vob: quia oīs
qui irascit fratri suo · reus erit iudicio. Qui au-
tem dixerit fratri suo racha: reus erit concilio.
Qui autem dixerit fatue: reus erit gehenne ig
nis. Si ergo offers munus tuum ad altare: et
ibi recordatus fueris · quia frater tuus hꝫ ali-
quid aduersum te: relīque ibi munus tuum an
te altare ⁊ vade pri⁹ reconciliari fratri tuo. Et
tunc veniens: offeres mun⁹ tuū. Amen. Aū.
Deus qui dili- Collecta. Te decet laus.
gentibus te bona inuisibilia preparasti · in
funde cordibus nostris tui amoris affectum · vt
te in omnibus ⁊ super omnia diligentes: pro-

missiões tuas q̄ omē desideriū supant ꝯsequa-
mur. Per. Ad bñ. añ. Nisi abūdauerit iusti-
cia vestra plus q̄z scribarū ⁊ phariseoꝝ nō in-
trabit in regnū celoꝝ. 3. Ad mgt añ. Si offers
munꝰ tuū ante altare ⁊ recordatꝰ fuer qꝛ frat
tuus hz aliq̄d adūsum te relinque ibi munꝰ tuū
ante altare ⁊ vade p̄us recōciliari frī tuo ⁊ tūc
veniēs offeres munꝰ tuū alla. i. Dñica. vij
Scdm Marcū.
IN. i. t. Cū turba mul-
ta esset cū iesu nec hr̄ent qd̄ manduca-
rent. ꝯuocat discipulis ait illis. Mise
reor sup turbā: qꝛ ecce iā triduo sustinēt me nec
habent qd̄ manducent. Et si dimisero eos ieiu
nos in domū suā: deficient in via. Et rel. Ome
lia lectionis eiusdē venera. Bede p̄sby. Lec. ix.
IN hac lectione ꝯsideranda est in vno eo-
demq; redemptore nostro distincta opa-
tio diuinitat ⁊ humanitat atq; error euticet q̄
vnam tm̄ in christo opationez dogmatiçare p̄-
sumit. procul a christianis finibus expellendus
Tu autem dñe miserere nostri. Lectio. x.
QUis enī non videt hoc quod super turbā
miseret dñs. ne vel inedia vel via longio-
ris labore deficiat. affectū eē ad cōpassionē hu-
mane fragilitat. qd̄ xo d̄ septē pāibꝫ ⁊ piscicul

paucis quattuor milia hominũ saturauit. dīne

Mystice hoc mira- Lxi. opus esse virtutis
culo designatur. qđ viã presentꝫ seculi alit̃
incolumes transire nequim⁹: nisi nos gr̃a redē-
ptoris nr̃i alimēto sui verbi reficiat. Hoc v̄o
typice inter hanc refectionē ⁊ illam q̄nq̄ pa-
num ac duoꝝ pisciũ distat. qđ ibi littera vete-
ris testamēti speciali gr̃a plena esse signata est.
hic aũt noui veritas ac gr̃a testamēti fidelibus

Sdīne vtraq̄ Lxij. ministrãda mõstrata ē
refectio in mõte monstrata est. vt alioruꝫ
euãgelistarũ narratio declarat. q̄ vtriusq̄ scri
ptura testamēti recte intellecta. altitudinē no-
bis celestiũ preceptoꝝ mãdat ⁊ p̄mioꝝ vtraq̄
altitudinē christi qui ē mõs dom⁹ dñi in verti
ce montiũ ꝯsona voce p̄dicat. Scđm Marcũ

In.i.t. Cũ turba multa esset cũ iesu nec
haberent qđ mãducarēt ꝯuocatꝫ disci
pulis ait illis. Misereor super turbaꝫ:
quia ecce iam triduo sustinēt me nec habēt qđ
manducent. Et si dimisero eos ieiunos ī domũ
suam: deficient in via. Quidã enī ex eis de lon
ge venerũt. Et responderũt ei discipl̃i sui. Un-
de istos poterit quis hic saturare panibus in
solitudine? Et interrogauit eos. Q̄ panes ha

betis? Qui dixerũt. Septem. Et ꝓcepit turbe discumbere sup terrã. Et accipiẽs septẽ panes: gras agẽs fregit 7 dabat discipulis suis vt ponerẽt. Et apposuerũt turbe. Et habebãt piscu culos paucos: 7 ipsos bñdixit 7 iussit apponi. Et mãducauerũt: 7 saturati sunt. Et sustulerũt qd̃ supauerat de fragmẽtis: septẽ sportas. Erãt aũt q̃ mãducauerũt q̃si q̃ttuor milia. 7 dimisit eos. Amen. Añ. Te decet laus. Collecta.

Eus ẏtutũ cuius est totũ qd̃ est optimuz insere pectoribꝫ nr̃is amorem tui nois 7 prẽsta i nobis religionis augm̃tũ: vt que sunt bona nutrias. ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per. Ad bñ. añ. Cũ turba multa esset cũ iesu nec haberẽt qd̃ mãducarent ꝙocat discipulis ait illis misereor sup turbã q̃iam triduo sustinẽt me nec hñt qd̃ mãducent al. al. 8. Ad mgt añ. Misereor sup turbaz q̃ ecce iam triduo sustineut me nec hñt qd̃ mãducẽt 7 si dimisero eos ieiunos deficiẽt in via al. 7. Dñica

N.i.t. Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis ꝓphet qui veniũt ad vos in vestimtis ouiũ. intrinsecꝰ aũt sũt lupi rapaces. Et rel. Omelia Origenis de eadem lectione Leal. ix.

Quod paulo supius spaciosam ⁊ latam viam noīauit h̄ nūc aptiꝰ falsos ꝓphetas oñdit. ꝑ quos multi ī ꝑditionē abominabilē abierūt. Qui p̄mo ī iudea multi apparuerūt. ⁊ modo in ꝑfidia repleuerūt mūdū. Lectio .x.

Ed illi q̄ prius falsi ꝓphete fuerunt verissimos dei ꝓphetas vsq; ad mortē ꝑsecuti sunt. sic hieremiā ⁊ micheā aliosq; multos. Isti aūt nūc falsi ꝓphete ⁊ falsi christiani sūt q̄ veraces christianos sine mīa ꝑsequūt ⁊ opprimūt. Aliqñ si det copia etiā gladijs sine int̄missione aut suis prauis moribꝫ ꝑuertūt ⁊ exemplis. Lectio .xi.

Omnes ergo falsos ꝓphetas ⁊ falsos christianos preueniens deus adhortatus est dicens. Attendite a falsis ꝓphetis. attēdite diligentius. obseruate cautius vt non seducamini. vt nō circūueniamini. vt nō fallamini. L.xij

Attendite a falsis ꝓphetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Ipsos falsos ꝓphetas ⁊ falsos christianos ⁊ beatus apostolus ad ephesios loquens designabat dicens. Scio enim quia post discessum meum introibunt in vos lupi rapaces. lupi graues. Tu autem domine miserere nostri.

In illo tempore: Secm Matthæum. Dixit iesus discipulis suis: Attẽdite a falsis pphetis q̃ veniũt ad vos in vestimentis ouiũ: intrinsecus aũt sunt lupi rapaces Ex fructibꝫ eorũ cognoscetis eos. Nunq̃d colligunt de spinis vuas: aut de tribulis ficus. Sic oĩs arbor bona fructus bonos facit: mala autẽ arbor fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere: neq; arbor mala fructus bonos facẽ. Oĩs arbor que nõ facit fructũ bonũ excidet: & in ignẽ mittet. Igitur ex fructibus eorꝫ cognoscetis eos. Non oĩs qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorꝫ: sed qui facit voluntatẽ pris mei qui in celis est ipse intrabit in regnũ celorꝫ Amen. Añ. Te decet laus

Deus cuius prudentia in sui dispositione nõ fallitur: te supplices exoramꝰ vt noxia cuncta submoueas: & oĩa nobis p futura prospicias. Per. Ad bñ. añ. Attẽdite a falsis prophetis q̃ veniũt ad vos in vestimẽtis ouiũ: íntrinsecus aũt sunt lupi rapaces a fructibꝰ eorum cognoscetis eos. 1. Ad mgt añ. Non oĩs q̃ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorꝫ sed q̃ facit volũtatẽ patris mei q̃ in celis ẽ ipse intrabit in regnũ celorꝫ alt. S. Dñus. ix. Secm Lu.

IN.i.t.Di.ie.di.s.parabolā hāc. Hō qui
dam erat diues q̄ habebat villicū. et
hic diffamat⁹ est apud illū: q̄si dissi-
passet bona ipsi⁹. Et re. Omel.le.eius.bti Hie
Quis sit villicus iniq̄tat⁹ ronymi ps. Le.ix.
q̄ dñi voce laudat⁹. cui⁹ cū vellē scire ratio
nem. ⁊ de quo fonte ꝓcesserit. reuolui volumē
euāgelioꝝ. ⁊ inter cetera reperi. qd̄ appropinq̄n
tibus saluatori publicanis ⁊ peccatoribꝫ vt au
dirent eū. murmurabāt pharisei ⁊ scribe dicen
tes: Quare iste peccatores recipit. ⁊ comedit
Locutus est dñs phariseis Lx. cum eis:
parabolā centū ouiū. ⁊ vnius ꝑdite. q̄ inuē
ta pastoris humer⁹ reportata est. ⁊ cur essꝫ ꝓpo-
sita statim intulit. Dico vob̄ qd̄ ita gaudium
erit in celo sup vno peccatore pñiam agente. q̄ꝫ
supra nonagintanouē iustis q̄ nō indigent pe-
Aliam parabolam decem Lec.xi. nitentia.
drachmarū vni⁹ q̄ꝫ ꝑdite atq̄ꝫ repte cū do
min⁹ ꝓposuisset simili eā fine cōpleuit. Sic di-
co vob̄. gaudiū erit ī celo corā angelis dei sup
vno peccatore pñiaꝫ agēte. Lectio.xij.
Tertiā q̄ꝫ parabolā ꝓposuit dñs phariseis d̄
hoīe habēte duos filios. ⁊ diuidēte int̄ eos sb̄-
stantiā. Cūq̄ꝫ minor facultatibꝫ ꝑdit⁹ egere ce-

pisset 7 comederet siliquas porcor cibū reuersus ad patrem susceptus est ab eo. Frater q3 inuidens senior patris voce corripit q3 letari debuerit 7 gaudere quia frater eius mortuꝰ fuerat 7 reuixit pierat 7 inuentus est. Scdm Lu.

In illo tpe. Dixit ihesus discipul' suis. parabolam hanc. Homo quidaz erat diues qui habeb' at villicū 7 hic diffamatus est apud illum q̄si dissipasset bona ipsius. Et vocauit illuz 7 ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationē villicatiōis tue. Jaz enī non poteris villicare. Dixit aūt villicus intra se. Quid faciam q: dñs meus aufert a me villicationem? Fodere non valeo: mendicare erubesco. Scio q̄d faciā: vt cū amotus fuero a villicatione recipiāt me i domos suas. Conuocatis itaq3 singulis debitoribꝫ dñi sui: dicebat pmo Q̄tum debes dño meo? Ille vixit. Centuz chados olei. Dixitq3 illi. Accipe cautionē tuaz et sede scribe cito q̄nq̄ginta. Deinde alio dixit Tu ꝓo q̄tū debes? Qui ait: Centū choros tritici. Dixit illi: Accipe lras tuas: 7 scribe octogita. Et laudauit dñs villicū iniq̄tat' q: prudēt' fecisset: q: filij huiꝰ seculi prudētiores filijs lucis in gñatiōe sua sūt. Et ego vico vob. Facite vob

amicos de mãmona iniq̃tat̃: vt cũ defecerit̃ re-
Largire Coll. cipiãt vos ĩ et̃na tab̃nacula
nob̃ dñe q̃s sp̃ sp̃m̃ cogitãdi q̃ recta sũt ꝓ
pitius ⁊ agẽdi: vt q̃ sine te esse ñ possum⁹ ꝑm te
viuẽ valeam⁹. Per. Ad bñ. añ. Dixit dñs villi
co q̃d hoc audio d̃ te redde rationẽ villicatiõis
tue al. i: Ad mg̃ añ. Quid faciã qꝛ dñs me⁹ au
fert a me villicationẽ fodẽ nõ valeo mẽdicare
erubesco scio q̃d faciã vt cũ amot⁹ fuero a villi
catione recipiãt me ĩ domos suas. 4. Dñi
In. i. t. Cũ appro- ca. x. Scd̃m Lucam.
pinq̃ret iesus hierusalẽ. Vidẽs ciuita
tẽ fleuit sup̃ illã dicẽs: qꝛ si cog̃uisses ⁊
tu. Et q̃dẽ in hac die tua q̃ ad pacẽ t̃: nũc autẽ
abscõdita sũt ab ocul̃ tuis. Et re. D. Gre. L. ix.
Lectionẽ scti euãgelij breui si possũ volo ser
mõe ꝑcurrẽ. vt ill̃ ꝓlixior det̃ in ea intẽtio
Vod Le. x. q̃ sciũt ex paucꝫ mlta cogitare.
flẽte dño illa hierosolymoꝝ sb̃ũsio descri
bat̃: q̃ a vespasiano ⁊ tito rhomãis ꝑncipibus
facta ẽ null⁹ q̃ historiã eũsiõis eiusdẽ legit ig̃rat
Rhomani enĩ ꝑncipes denũciãt̃ cũ dr̃ L. xi.
Qꝛ veniẽt dies ĩ te ⁊ circũdabũt te ĩimici
tui vallo ⁊ circũdabũt te ⁊ coãgustabũt te vn-
dicq̃ ⁊ ad t̃rã ꝓsternẽt te ⁊ filios tuos q̃ in te sũt

Hoc quoq; qd̄ addit. Et nō relin- Lect. xij
quent in te lapidē sup lapidē. etiā ipsa iaz
eiusdē ciuitatis trāsmigratio testat. qr dū nunc
in eo loco ꝯstructa est. vbi extra portaz fuerat
dn̄s crucifixus. prior illa hierusalē vt dr̄. fundi
tus est euersa.

In i. t. Sedm̄ Lucam.
Cū appropinq̄ret iesus hierusalē: vi-
dens ciuitatē fleuit sup illā dicēs: qr si
cognouisses ⁊ tu. Et quidē in hac die tua que
ad pacē tibi. nūc aūt abscondita sunt ab oculis
tuis: qr veniēt dies in te ⁊ circūdabūt te inimi-
ci tui vallo. ⁊ circūdabūt te. ⁊ coangustabunt te
vndiq;. ⁊ ad terrā ꝓsternēt te: ⁊ filios tuos qui
in te sunt. Et nō relinquēt in te lapidē sup lapi
dem: eo q̄ nō cognoueris tpus visitatiōis tue
Et ingressus in templū: cepit eijcere vendētes
in illo ⁊ emētes. dicēs illis: Scriptū est: qr do-
mus mea dom⁹ orōnis vocabit. Vos aūt: feci-
stis illam speluncā latronū. Et erat docēs quo-
tidie in templo. Ant. Te decet. Collecta.
Pateāt aures mīe tue dn̄e p̄cibꝫ supplican-
tiū. ⁊ vt petentibꝫ desiderata ꝯcedas: fac eos q̄
tibi sunt placita postulare. Per. Ad bene. aūt.
Cū appropinq̄ret dn̄s hierusalē vidēs ciuitatē
fleuit sup illā ⁊ dixit qr si cognouisses ⁊ tu quia

venient dies in te ⁊ circũdabunt te vndiq; ⁊ ad
terram ꝓsternent te eo ꝙ nõ cognouisti temp⁹
visitationis tue alla. i. Ad magt an̄. Scriptuz
est enī quia domus mea dom⁹ orationis ē cunctis
gentibus. vos autem fecistis illam speluncã la
tronũ. ⁊ erat q̊ tidie docens in templo. 8. Dñi

In.i.t. Dixit iesus xi. Scdm Lucam.
ad quosdã qui in se ꝯfidebãt tanq̃ iu
sti ⁊ aspernebant ceteros: parabolam
istam. Duo hoies ascenderũt in templũ vt ora-
rent: vnus phariseus. ⁊ alter publican⁹. Ee rel.

Omelia lectionis eius. venera Be. ꝓsby. Le. ix.

Quia parabolã dñs qua semp orare ⁊ non
deficere docebat. ita ꝯclusit vt diceret ve-
niente iudice difficile fidem in terra repiendaz
ne q̃s forte sibi desupuacua fidei cognitiõe. vel
etiam ꝯfessione blandiret. mox altera iũcta pa
rabola diligenti⁹ ostendit a deo fidei nõ verba
examinãda. sed opa. inter que nimirũ opa ma-
Domin⁹ nr̄ ie- L. x. xime regnat humilitas
sus christ⁹ cũ sup̄ fidẽ grano sinapis minu
to q̃dẽ. s̄ ex ꝯtritiõe flagrãti cõparet. q̃si expo
nendo subiũxit. Cuz fecerit oĩa q̃ precpta sunt
vob̄ dicite. Serui inutiles sumus. Le. xi.
Vo ꝯtra supbi cum nequaq̃ oĩa. sed mo-

r

dicum quid eorum que precepta sunt faciunt:
non solum mox de sua iusticia presumūt sed in
firmos quosq; despiciūt · atq; ideo quasi fide
vacui cum orauerint non exaudiuntur. Le. xij.

Duo homines ascenderūt in templū vt ora
rent · vnus phariseus ⁊ alter publicanus.
Publicanus humiliter orans · ad illa prefate vi
due h̄ est ecclesie membra pertinet · de quibꝫ su
pra dicitur. Deus autem non faciet vindictaꝫ
electorum suorum clamantiū ad se. Scd̄m Lu.

In illo tempore. Dixit iesus ad quos
dam qui in se confidebant tanq̄ iusti
et aspernebant̄ ceteros: parabolā istā.
Duo homines ascenderūt in templum vt ora
rent vnus phariseus: ⁊ alter publican⁹. Pha
riseus stans: hec apud se orabat. Deus gratias
ago tibi: quia non sum sicut ceteri hominū · ra
ptores · iniusti · adulteri · velut etiam hic publi
canus. Ieiuno bis in sabbato: decimas do om
niū que possideo. Et publicanus a longe stans
nolebat nec oculos ad celum leuare · sed percu
tiebat pectus suū dicens: Deus ꝓpicius esto m̄
peccatori. Dico vobis: descēdit hic iustificatus
in domū suam ab illo. Quia oīs qui se exaltat
hūiliabit̄: ⁊ q̄ se hūiliat exaltabit̄. An̄. Te de.

Eus q̃ oĩpotẽtiã tuã parcẽdo maxi/ Coll'
me ⁊ miserãdo manifestas multiplica sup
nos gratiam tuã · vt ad tua promissa currentes
celestium bonorum facias esse consortes. Per.
Ad bñ. aii. Stans a longe publican⁹ nolebat
oculos ad celum leuare sed percutiebat pectus
suũ dicens deus propici⁹ esto mihi peccatori. i
Ad mg̃t aii. Omnis qui se exaltat humiliabi
tur · ⁊ qui se humiliat exaltabit̃. 8. Dñica. xij.
In. i. t. Exiens ie/. Scd̃m Marcum.
sus de finibus tyri · venit p sidonẽ ad
mare galilee inter medios fines deca
poleos. Et adducunt ei surdum ⁊ mutum · ⁊ de-
p̃cabãt̃ eũ · vt ĩponat illi manuz. Et rel'. Omel'.
Ordus ille ⁊ mut⁹ quẽ mi ve. He. p̃s. L. ix.
rabilit̃ curatũ a dño mõ cũ euãgeliũ legẽt̃
audiuim⁹ gen⁹ d̃sig̃t hũanũ · ĩ his q̃ ab erroribꝰ
diabolice deceptiõis dĩna merẽt̃ gr̃a liberari.
Obsurduit nãq; hõ ab audiẽdo vite Lec. x.
v̄bo p⁹ q̃ mõtifera ꝑpẽt̃ v̄ba ꝯ deũ tumid⁹
audiuit. Mut⁹ a laude ꝯditoris effect⁹ ẽ · ex q̃
cum seductore colloquium habere p̃sũpsit
Et merito clausit homo aures ab Lectij. xi.
audienda inter angelos laude creatoris quas
ad audiendam eiusdẽ creatoris vituperationẽ

sermonibꝫ hostis incautus aperuit. Lectio. xij

Merito clausit homo os a p̄dicanda cuꝫ angelis laude creatoris. qd̄ velut ad meliorā dum eiusdem opus creatoris cibi vetiti p̄uaricatione superbus impleuit. Scd̄m Marcum.

In. i. t. Exiens iesus de finibꝫ tyri: venit per sydonē ad mare galilee. int̄ medios fines decapoleos. Et adducūt ei surdum ⁊ mutū: ⁊ deprecabant̄ eū vt imponat illi manū. Et apprehendēs eū de turba seorsum: misit digitos suos in auriculas eius: ⁊ expuēs tetigit linguam eius. Et suspiciēs in celū: ingemuit ⁊ ait illi: Effeta: qd̄ est adaperire. Et statī aperte sunt aures eius. ⁊ solutum est vinculum lingue eius ⁊ loquebat̄ recte. Et precepit illis: ne cui dicerēt. Q̄nto aūt eis p̄cipiebat. tāto magis plus p̄dicabāt: ⁊ eo ampli⁹ admirabāt̄ dicentes: Bn̄ oīa fecit: ⁊ surdos fecit audire. ⁊ mutos loqui. Amen. An̄. Te decet. Orem⁹.

Omnipotēs sempit̄ne deus: qui abūdātia pietatis tue. ⁊ merita supplicū excedis ⁊ vota: effunde sup̄ nos mīam tuā vt dimittas que cō scientia metuit ⁊ adijcias q̄ oīo nō presumit. p̄. Ad bn̄. an̄. Q̄nto eis p̄cipiebat tanto magis plus p̄dicabant ⁊ eo amplius admirabant̄ dicē

tes bene oīa fecit ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. 8. Ad mgtañ. Bene oīa fecit surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. 5. Dñica. xiij.

IN. i. t. Di. ie. disci. s. Scdm Lucam. Beati oculi qui vidēt: que vos videtis. Dico enī vobis: qd multi ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre que vos videtis ⁊ non viderunt. ⁊ audire que auditis ⁊ nō audierūt. Et rel. Omelia lec. eius. beati Amb. epi. Le. ix.

SX ipso p̄mo legis capitulo docet iesus eē legis ignaros illos qui sibi legisperiti esse vident qui verba legis tenent. ⁊ vim legis ignorant: ꝓbans qd in p̄ncipio statim lex ⁊ p̄rez et filiū predicauerit incarnatiōis q̄z dñice annunciauerit sacramentū dicens: diliges dñm deum tuū. ⁊ diliges ꝓximū tuū sicut teipsum.

Unde ait ad legisperitū. Hoc fac. Lect. x. et viues. Et ille qui nesciebat proximū suum. quia non credebat in christū. rñdit. Et q̄s

ITa qui nescit chri- L. xi. est meus ꝓximus stum: nescit ⁊ legem. Quō enī potest scire legem. qui veritatē ignorat. cū lex annūciet ve-

Homo quidā descēdebat Le. xij. ritatem? a hierusalē in hiericho. Hiericho enī figura istius mūdi est. in quem de paradyso. hoc ē

de hierusalem illa celesti eiectus adam p̃uaricationis p̃o lapsione descendit. Cui non loci sed mox mutatio nature sue fec̃ exiliũ. S. Lu.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi q̃ vident: q̃ vos videtis. Dico enĩ vobis: q̃ multi ꝓphete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis. et non viderunt. ⁊ audire que auditis ⁊ nõ audierunt. Et ecce quidam legisperitus surrexit: temptans eum ⁊ dicens: Magister. quid faciendo vitam eternam possidebo? Ille autem dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quõ legis? Ille autem respondẽs dixit: Diliges dñm deum ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex oĩbus viribus tuis ⁊ ex oĩ mente tua: ⁊ p̃ximũ tuum sicut teipsum. Dixitq̃ illi. Recte respondisti. Hoc fac ⁊ vives. Ille autem volens iustificare seipsum. dixit ad iesum. Et quis est meus p̃ximus? Suspiciẽs aũt iesus: dixit illi: Hõ q̃dam descẽdebat a hierusalẽ in hiericho: ⁊ incidit in latrones. Qui etiam despoliauerũt eum et plagis impositis abierũt semiuiuo relicto. Accidit aũt vt sacerdos q̃dã descẽderet eadez via: et viso illo p̃teriuit. Similit̃ ⁊ leuita cũ esset secus locũ ⁊ videret eũ: p̃teriit. Samaritan⁹ aũt

q̃dam iter faciens. venit secus eũ: ⁊ videns eũ
mĩa motus est. Et appropians alligauit vulne
ra eius. infundens oleũ ⁊ vinũ. Et imponẽs il-
lum in iumentũ suũ. duxit in stabulũ: ⁊ curã eius
egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios. ⁊ de-
dit stabulario. ⁊ ait: Curã istiꝰ habe. Et quod-
cunq; superogaueris: ego cũ rediero reddã ti-
bi. Quis hoꝝ triũ videt̃ tibi ꝓximus fuisse il-
li qui incidit in latrones? At ille dixit: Qui fe
cit mĩaz in illũ. Et ait illi iesus. Vade ⁊ tu fac si
militer. Amen. Añ. Te decet laus. Oremus.

Omnipotens ⁊ mĩcors deus: de cuius mu
nere venit vt tibi a fidelib; tuis digne et
laudabilit̃ seruiatur. tribue qm̃s nob̃. vt ad ꝓ-
missiões tuas sine offensiõe curramus. Per d.
Ad bñ. añ. Hõ quidã descẽdebat a hierusalẽ in
hiericho ⁊ incidit ĩ latrones q̃ etiã despoliaue-
rũt eũ ⁊ plag̃ ĩposit̃ abiert̃ semiuiuo relicto 8.
Ad mg̃t añ. Quis tibi videt̃ ꝓximꝰ fuisse illi
q̃ incidit ĩ latrões ⁊ ait illi q̃ fec̃ mĩaz ĩ illũ va
de ⁊ tu fac similit̃ al. 7. Dñica. xiiij. S. Lucã.

In. i. t. Dũ iret iesus ĩ hierl̃m. tñsibat ꝑ mediam
samariã ⁊ galileã. Et cũ ĩgredẽt̃ q̃dã castellũ
occurrert̃ ei decẽ viri leꝓsi. Et rel̃. D. ve. Be. p̃.

Leꝓsi ñ absurde intelligi pñt. qui scientiaz

vere fidei non habentes varias doctrinas ꝓfi-
tentur erroris. Non enim abscondunt imperi-
ciam suam. sed ꝑ summa pericia ꝓferunt in lucē
Net iactantiam sermonis ostentant. Lectio.x.
Nulla porro falsa doctrina est. que non ali-
qua vera intermisceat. Vera falsis inordinate
ꝑmixta. in vna disputatiōe. vel narratiōe ho-
minis. tanq̄ꝫ in vni⁹ corꝑis colore apparentia si
gnificant lepram. tanq̄ꝫ veris falsisq̄ꝫ locis co-
loribꝫ. hūana corꝑa variantē atq̄ꝫ maculantem
Si autem tam vitandi sunt ecclesie. Lec.xi.
vt si fieri potest longi⁹ remoti magno cla-
more christū interpellent. Qui steterūt a longe
Et leuauerūt vocem dicentes. Lectio.xij.
Iesu preceptor miserere nostri. Bene vt sal
uentur leprosi iesum preceptorē noīant. Quia
enī in eius verbis se errasse significāt: hunc sal-
uandi humiliter ꝑceptorem vocant. S. Lucā.
In.i.t. Dum iret iesus in hierusalē tr̄ns-
ibat per mediam samariam ⁊ galileaꝫ.
Et cum ingrederetur quoddaꝫ castel-
lum: occurrerunt ei decem viri leprosi. Qui ste
terunt a longe: ⁊ leuauerunt vocem dicentes:
Iesu preceptor: miserere nr̄i. Quos vt vidit
dixit. Ite oñdite vos sacerdotibꝫ. Et factū est

dum irent: mūdati sunt. Vnus autez ex illis vt vidit quia mūdatus est: regressus est cū magna voce magnificās deū. Et cecidit i facē añ pedes ei⁹ gras agēs. Et h erat samaritan⁹. Rñdēs autē ihesus: dixit. Nōne decē mūdati sunt: z nouem vbi sunt? Non est inuentus qui rediret et daret gloriaz deo: nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade: quia fides tua te saluū fecit. Amen. ℟. Te decet laus. Oremus

Omnipotens sempiterne deus: da nobis fidei spei z charitatis augmentū: z vt mereamur assequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per. Ad bñ. añ. Cum ingrederetur ihesus quoddam castellū occurrerūt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe z leuauerūt vocem dicentes ihesu preceptor miserere nostri. Ad mgt añ. Nonne decem mundati sunt z nouem vbi sunt. non est inuētus qui rediret z daret gloriam deo nisi hic alienigena vade quia fides tua te saluū fecit alla. S. Dñica .xv. N.i.t.Di.ie.disci.s. Nemo Scōm Matthēū. potest duob⁹ dñis seruire. Aut enī vnuz odio habebit z alterū diliget: aut vnū sustinebit et alterū ptemnet. Nō potestis deo seruire z mā mone. Et reī. Omel. beati Hiero. pby. Le.ix.

Mammona sermõe syriaco. diuitie nũcupã
tur. Nõ potestis deo seruire ⁊ mammone.
Audiat hꝰ auarꝰ. audiat q̄ cẽset vocabulo chr-
stiano. nõ posse simul diuitijs christoq; seruire
Et tñ nõ dixit q̄ hz diuitias ꝫ q̄ seruit L.x
diuitijs. Qui enĩ diuitiarũ ꝑuꝰ ẽ diuitias
custodit vt seruꝰ. Qui aũt ꝑuitut̄ iugũ recussit
Ne solliciti sit̄ L.xi. distribuit eas vt dñs.
aĩe vr̄e q̄d mãducet̄. neq; corpi vr̄o q̄d in
duamĩ. In nõnull' codicib; additũ ẽ. neq; q̄d
bibat̄. Ergo qd̄ natura oĩb; tribuit ⁊ iumẽtis
ac bestijs. hoĩb; q̄z cõmune est. Lec. io. xij.
Dc qd̄ dr̄. ne solliciti sit̄ aĩe vr̄e q̄d come-
dat̄. neq; corpi vr̄o q̄d induamĩ. de carnali ci-
bo aut vestimẽto accipiamꝰ. Ceterũ de spũali-
bus cibis ⁊ vestimẽt̄ sp̄ debemꝰ eẽ solliciti. Tu.
In. i. t. Di. ie. disci. s. Scd̄m Matth.
Nemo põt duob; dñis seruire. Aut
enĩ vnũ odio habebit ⁊ alterũ diligz
aut vnũ sustinebit. ⁊ alterũ ꝯtẽnet. Nõ potest̄
deo seruire ⁊ mãmone. Jõ dico vob̄: ne sollici
ti sit̄ aĩe vr̄e q̄d mãducet̄. neq; corpi vr̄o q̄d in-
duamini. Nonne aĩa plus est q̄ꝫ esca ⁊ corpus
plus q̄ꝫ vestimẽtũ? Respicite volatilia celi q̄-
niam nõ serũt. neq; metũt. neq; ꝯgregãt in hor

rea? ⁊ pater vester celestis pascet illa. Nonne
vos mag̃ pluris estis illis? Quis aũt vr̃m co-
gitãs põt adijcẽ ad staturã suã cubitũ vnũ? Et
de vestimẽto q̃d solliciti estis? Cõsiderate lilia
agri quõ crescũt. Nõ laborãt neq̃ nẽt. Dico ãt
vob̃: quõ nec salomon in oĩ gl̃ia sua coopt⁹ est
sicut vnũ ex istis. Si aũt fenũ agri qd̃ hodie ẽ
et cras in clybanuz mittit̃ deus sic vestit: q̃to-
mag̃ vos mĩme fidei? Nolite ergo solliciti esse
dicẽtes q̃d mãducabim⁹ aut q̃d bibem⁹ aut q̃
opiemur. Hec enĩ oĩa gentes inquirt̃. Scit enĩ
pater vester: qꝛ his oĩbꝫ ĩdiget̃. Querite ergo
primũ regnũ dei ⁊ iusticiã eius: ⁊ h̃ oĩa adijciẽt̃
vobis. Amen. Añ. Te decet laus. Collecta.
Custodi dñe qm̃s ecclesiã ꝓpitiatiõe perpe
tua: ⁊ qꝛ sine te labit̃ hũana mortalitas. tu
is semp auxilijs ⁊ abstrahat̃ a noxijs ⁊ ad sa-
lutaria dirigat̃. Per. Ad bñ. añ. Nolite solli
citi esse dicẽtes q̃d manducabim⁹ aut q̃d bibe-
mus scit enĩ pater vester celestis q̃d vob̃ necesse
sit all̃a. 8. Ad mg̃t añ. Querite p̃mũ regnũ
dei ⁊ iusticiã eius ⁊ hec oĩa adijciẽt̃ vob̃ al. i.
N. i. t. Ibat iesus ĩ ciuitatẽ Dñica. xvi. S. Lu.
q̃ vocat̃ naym. ⁊ ibãt cũ illo discipl̃i ei⁹ ⁊ turba
copiosa. Et rel̃. Omel̃. le. ci. ve. Be. p̃sby. L. ix.

Naym ciuitas ē galilee cōtra meridiē iuxta
endor. qui est vicus grandis in quarto mi
liario eiusdem montis ad meridiem duobꝫ mi
libus distās a mōte thabor. Interp̄tat̄ eniz in
nostra lingua fluctus siue cōmotio. ⁊ sig̃t spiri
talit̄ mūdū. q̄ amissa tranq̄llitate in fluctuatio
nibꝫ ⁊ cōmotiōibꝫ ē sicut per psalmistā dr̄. Cō
mouisti dn̄e terrā ⁊ ꝯturbasti eā. Lect. x.
Dominꝰ aūt q̄si naym appropinquauit. qn̄
hūanitate nr̄a assumpta visibilis mūdo appa
ruit. Suscitaturus aūt mortuū nō solū discipu
los sed etiā turbā copiosaz secū voluit comita
ri vt ex visione mirabili nō pauci sed plures
ad credulitatem ⁊ fidem eius vel laudem voca
Cum aūt appropinq̄ret porte L. xi. rentur.
ciuitat̄. ecce defunctꝰ efferebat̄ filius vni
cus matris sue. Defunctꝰ hic q̄ extra portā ciui
tatis multꝰ est intuētibꝫ elatus. significat homi
nem letali criminū funere soporatū. L. xij.
Tandemq̄ insup̄ anime mortē non cordis
adhuc cubili tegētē. sed ad multoꝝ noticiā per
locutiōis opis ve indiciū quasi p̄ sue ciuitat̄ ho
N. i. t. Ibat iesus Scd̄m Lucā. stia ꝓpalantē.
in ciuitatē que vocat̄ naym: ⁊ ibāt cū illo disci
puli eius ⁊ turba copiosa. Cū autē appropinq̄

ret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vni
cus matris sue. Et hec vidua erat: et turba ciui-
tatis multa cum illa. Quam cum vidisset dominus: misericordia
motus super ea. dixit illi. Noli flere. Et accessit:
et tetigit loculum. Hi autem qui portabant: steterunt.
Et ait. Adolescens: tibi dico surge. Et resedit qui
erat mortuus: et cepit loqui. Et dedit illum matri
sue. Accepit autem omnes timor: et magnificabant deum
dicentes. Quia propheta magnus surrexit in nobis
et quia deus visitauit plebem suam. Amen. Ant.

Ecclesiam tuam domine Oremus. Te decet laus.
miseratio continuata mundet et muniat. et quia si
ne te non potest salua consistere: tuo semper munere guber
netur. Per. Ad bn. ant. Accessit autem iesus et teti
git loculum hi autem qui portabant steterunt. et ait ado-
lescens tibi dico surge. et resedit qui erat mortuus
alleluia. 3. Ad mgt ant. Accepit autem omnes timor
et magnificabant deum dicentes quia propheta magnus sur
rexit in nobis et quia deus visitauit plebem suam. 1.
N.i.t. Cum intraret Dominica. xvij. Secundum Lucam.
iesus in domum cuiusdam principis phariseorum sab-
bato manducare panem: et ipsi obseruabant eum. Et
ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et rel.

Hydropis mor- Omel. ve. Be. presby. L.
bus ab aquoso humore vocabulum trahit.

Grece enī hydor aqua vocatur. Est ā̄t humor
subcutaneus de vicio vesice natus. cuz inflatio
ne turgente ⁊ anhelitu fetido. Lectio. x.
Propriū est hydropici. q̄tomagis abun-
dat humore inordinato. tanto amplius sitire.
Et ideo recte comparat ei quē fluxus Lxi
carnaliū voluptatum exuberans aggra-
uat. comparatur diuiti auaro. quia q̄to est co
piosior diuitijs quibus non bene vtitur. tanto
ardentius talia concupscit. Tu au. Lxij.
Et respondens iesus dixit ad legisperitos
et phariseos. Si licz sabbato curare? At illi ta
cuerunt. Quod dicitur respondisse iesus. ad h̄
respicit qd̄ p̄missum est. ⁊ ipsi obseruabāt euz
Dn̄s enī nouit cogitatiōes hominū. Tu autez
In illo tp̄e. Cum in- Scd̄m Lucam.
trasset iesus in domū cuiusdaz p̄ncipl
phariseorum sabbato manducare pa
nem: ⁊ ipsi obseruabāt eū. Et ecce hō q̄dam hy
dropicus: erat ante illū. Et rn̄dēs iesus: dixit
ad legisperitos ⁊ phariseos. Si licz sabbato cu
rare. At illi tacuerunt. Ipse v̄o apprehensum sa
nauit eū: ac dimisit. Et rn̄dēs ad illos dixit. Cu
ius vr̄m asin⁹ aut bos ī puteū cadet. ⁊ n̄ ꝯtinuo
extrahet illū die sabbati? Et nō poterāt ad hec

respondere illi. Dicebat aūt. ⁊ ad inuitatos pa
bolam. intendens quō p̄mos accubitus elige-
rent. dicens ad illos. Cuz inuitat⁹ fueris ad nu
ptias. non discumbas in p̄ loco. ne forte hono-
ratior te sit inuitat⁹ ab illo: ⁊ veniēs is q̄ te ⁊ il-
lum inuitauit dicat tibi. Da huic locū. Et tunc
incipies cū rubore: nouissimū locū tenē. Sz cū
vocatus fueris vade ⁊ recūbe in nouissimo loco
vt cū venerit qui te inuitauit dicat t̄. Amice:
ascēde supius. Tūc erit t̄ gloria coram simul dis-
cumbentibꝫ: qꝛ oīs q̄ se exaltat hūiliabit̄: ⁊ q̄ se
hūiliat exaltabit̄. Amen Aū. Te decet. Coll.
Da nos dn̄e q̄s gr̄a sp̄ ⁊ p̄ueniat ⁊ seq̄t̄:
ac bonis opibꝫ iugit̄ p̄stet eē intētos. Per
Ad bn̄. aū. Dixit iesus ad legisperitos ⁊ pha-
riseos si licet sabbato curare. at illi tacuerūt ip
se v̄o apprehendens hydropicū sanauit euz ac
dimisit. i. Ad mg̅t aū. Cuz vocatus fueris ad
nuptias recumbe in nouissimo loco vt dicat ti-
bi qui te inuitauit. amice ascēde supius tūc erit
tibi gloria coram simul discūbentibus alia. 7.
In illo .t. Dn̄ica. xviij. S. Matth.
Cōuenerūt phiseii vnū. ⁊ int̄rogauit ie
sum vn⁹ ex eis legisdoctor temptans
eum. Magister qd̄ est mādātū magnū in lege

Et reliqua. Omel'. lec. ei. beati Johis epi. L. ix.

Conuenerūt. vt multitudīe vincerent. quē ratione supare non poterāt. A veritate se esse nudos ꝓfessi sunt: q̄ multitudine se armauerunt. Dicebant enī apud se. vn⁹ loq̄t̄ p oīb⁹. et oēs loquam̄ p vnū. vt siq̄dem vicerit. oēs videamur victores. Si aūt victus fuerit. vel so-

Phari sei q̄ oīa ꝓpt̄ L. x. lus videat̄ ꝯfusus hoīes cogitat̄ ⁊ facit̄: p̄mū quidē veniētes cū vno. vincēdi estis p vnū. Tñ qr vno victo hoīes nō intelligūt oēs vos esse victos. Nūq̄d ꝯsciētie vr̄e nō sentiūt se esse ꝯfusas? Leuis enī est ꝯsolatio. q̄ in seipso ꝯfusus ē. qd̄ ab alijs ig

Magister qd̄ ē mādatū magnū L. xi. norat̄. in lege? Magistrū vocat: cui⁹ nō vult eē discipulus. Simplicissim⁹ interrogator. ⁊ malignissim⁹ insidiator. De magno mādato inter

Ille enī L. xij. rogat. q̄ nec mīmū obseruat. debet interrogare. de maiore iusticia. qui iam minorē cōpleuit. Dñs aūt sic ei rñdit. vt interrogatiōis eius fictam ꝯsciam statim p̄ rñso ꝑcuteret dicēs. Diliges dñm deū tuū in toto corde tuo. id est. non sicut tu. q̄ deuotionē ostēdis in ore. ⁊ fraudem meditaris ī corde. Tu autem domine miserere no. Scd̄m Matthe[illegible]

In illo tempore. Conuenerũt pharisei in vnũ: ⁊ interrogauit iesum vnus ex eis legisdoctor temptans eum. Magister: qđ est mãdatũ magnũ in lege? Ait illi iesus. Diliges dñm deũ tuũ in toto corde tuo. et in tota aĩa tua: ⁊ in tota mẽte tua. Hoc ẽ maximũ ⁊ p̃mũ mandatum. Secundũ aũt: simile est huic. Diliges proximũ tuũ: sicut teipsum. In his duobus mandatis: vniuersa lex pẽdet et ꝓphete. Congregatis autem phariseis: interrogauit eos iesus dicens: Quid vobis videt̃ de christo cuius filius est? Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quomodo ergo dauid in spiritu vocat eum dñm dicẽs: Dixit dñs dño meo. sede a dextris meis. donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo dauid vocat eum dñm. quõ filius eius est? Et nemo poterat ei respondere verbũ: neq; ausus fuit quisq̃ ex illa die eum ampli⁹ interrogare. Amẽ. Añ.

Oꝛ quesumus dñe populo Coll'. Te decet tuo diabolica vitare contagia: ⁊ te solum dñm pura mẽte sectari. Per. Ad bñ. añ. Magister quod est mandatum magnũ in lege ait illi iesus diliges dñm deuz tuũ ex toto corde tuo alleluia. 8. Ad mgt añ. Quid vobis videtur

de christo cuius filius est dicũt ei omnes dauid dixit eis iesus quõ dauid in spũ vocat eũ dñm dicens: dixit dñs dño meo sede a dextris meis. 4

In illo tẽpore. Ascendẽs iesus in nauiculaz transfretauitz venit in ciuitatẽ suam. Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacentem in lecto. Et reł. Omelia beati Johannis epi. Lexix

Christum in hũanis actibus dina gessisse mysteria et in rebus visibilibz inuisibilia exercuisse negocia lectio hodierna mõstrauit. Ascendens inquit iesus in nauiculam transfretauitz venit in ciuitatem suam. Lectio.x.

Nonne ipse est qui fugatis fluctibus maris profunda nudauit vt israeliticus populus intł stupentes vndas sicco vestigio velut concaua montium transiret? Nonne hic est qui petri pedibus marinos vertices inclinauit vt iter liq̃dum humanis gressibus solidum preberet ob sequiũ? Tu autem dñe miserere nostri. Le.xi.

Quid est fratres qđ dñs sibi maris sic denegat seruitutem vt breuissimi lacł transitum sub mercede nautica transfretaret? Ascendit inquit in nauiculam7 transfretauit. Et qđ mirum fratres? Christus venit suscipere infir-

mitates nostras vt suo studio nobis remedia conferret sanitatis: quia medicus qui non fert infirmitates curare nescit. Et qui non fuerit cū infirmo infirmatus infirmo non potest conferre sanitatem. Tu autem dñe miserere nostri.

FRatres christ⁹ si in suis mansisset virtutibus cōmune cum hoībus nihil haberet: z nisi implesset carnis ordinem carnis in illo esset ociosa susceptio. Sustinuit ergo has necessitates vt homo verus humanis necessitatibus probaretur. Tu autem dñe miserēno. Lec. xij.

IN illo tempore. Scōm Matthæum. Ascendens iesus in nauiculam: transfretauit z venit in ciuitatem suam. Et ecce offerebant ei paralyticum: iacentem in lecto. Et videns iesus fidem illorum: dixit paralytico. Confide fili: remittuntur tibi peccata. Et ecce quidam de scribis: dixerunt intra se. Hic blasphemat. Et cum vidisset iesus cogitatiōes eorum dixit: Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere dimittūtur tibi peccata aut dicere surge z ambula? Vt sciatis autem quoniam filius hominis habet ptātē in terra dimittēdi petā: tunc ait paralytico. Surge tolle lectum tuum z vade in

domũ tuam. Videntes autem turbe timuerũt:
et glorificauerũt deum· qui dedit potestatẽ ta-
lem hominibꝫ. Amen. Añ. Te decet. Collect.
Q Irigat corda nostra dñe qm̃s tue misera-
tionis operatio· quia tibi sine te placẽ nõ
possumus. Per. Ad bñ. añ. Dixit dñs paraly-
tico confide fili remittunt̃ tibi peccata tua. i.
Ad mg̃t añ. Tulit ergo lectum suũ in quo ia-
cebat magnificans deum· ⁊ oĩs plebs vt vidit
dedit laudem deo. 4. Dñica. xx. S. Matth.
I N. i. t. Dicebat iesus turbis parabolã
hanc. Simile factũ est regnũ celoꝝ ho
mini regi· qui fecit nuptias filio suo.
Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nup
tias· ⁊ nolebant venire. Et rel'. Omel'. lec. eius.
T Extum lectiõis beati Greg. pape. Lec. ix.
euãgelice frẽs charissimi volo si possuꝫ sb
breuitate tñscurrẽ· vt in fine eius valeã ad lo-
Ed queren- L. x. quendũ largius vacare.
dum ꝑus est an h̃ apud Mattheũ ipsa sit
lectio· que apud lucã sb appellatiõe cene descri
E T q̃dẽ sũt nõnulla q̃ sibi disso L. xi bitur.
na esse videant̃· qꝛ hic prandiũ· illic cena
memorat̃. Hic q̃ ad nuptias non dignis vesti
bus intrauit repulsus est· illic nullus q̃ intrasse

dicitur repulsus esse perhibetur. ¶ Lectio. xij.

Ex verbis euangelice lectionis colligit̃ qd̃ hic per nuptias presens ecclesia ⁊ illic per cenam eternũ ⁊ vltimũ ꝯuiuiũ d̃signatur quia et hanc nõ nulli exituri intrant ⁊ ad illud q̃sq̃ semel intrauerit vlterius non exibit. Tu autẽ.

In illo tempore. Scd̃m Mattheum.

Dicebat iesus turbis parabolã hanc. Simile factum est regnũ celorum homini regi: q̃ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterum misit seruos suos dicens: Dicite inuitatis. Ecce prandium meum paraui tauri mei ⁊ altilia occisa ⁊ omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerũt: Et abierunt alius in villam suam: alius v̄o ad negociationem suam. Reliqui v̄o tenuerunt seruos eius ⁊ contumelia affectos occiderunt. Rex autem cum audisset: iratus est. Et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatem illorum succendit. Tunc ait seruis suis. Nuptie quidem parate sunt: sed qui inuitati erant non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarũ et quoscunq̃ inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias: cõgregauerũt oẽs

quos inuenerũt bonos ⁊ malos Et implete sũt
nuptie discũbentiũ. Intrauit aũt rex vt vide-
ret discũbentes: ⁊ vidit ibi hoiem non vestitũ
veste nuptiali ⁊ ait illi: Amice quõ huc intrasti
non habens vestem nuptialem? At ille obmu-
tuit. Tunc dixit rex ministris. Ligat pedibus
eius ⁊ manibꝫ: mittite eum in tenebras exterio
res. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiũ. Multi aũt
sunt vocati. pauci ꝟo electi. Amẽ. Aũ. Te de.

Omnipotens ⁊ mĩcors deus: vniũsa Coll.
nobis adũsantia ꝓpiciatus exclude: vt mẽ
te ⁊ corpore pariter expediti: que tua sunt liber
mentibꝫ exequamur. Per. Ad bñ. aũ. Dicite
inuitatis ecce prandiũ meuꝫ parauĩ venite ad
nuptias dicit dñs. 8. Ad mgt aũ. Nuptie q̃dẽ
parate sunt sed q̃ inuitati erãt ñ fuerũt digni
ite ad exitus viarũ ⁊ q̃scũqꝫ inuenerit vocate
ad nuptias dicit dñs. 1. Dñica. xxi. S. Johã.
N. i. t. Erat q̃dã regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabatur
capharnaũ. Hic cũ audisset qꝛ iesus aduenirет
a iudea in galileaꝫ abijt ad eum. ⁊ rogabat eũ
vt descẽdẽt ⁊ sanaret filiũ eiꝰ. Incipiebat enim
mori. Et rel. Omel. le. eius. beati Greg. pa. L. ix

Lectio sancti euãgelij quam modo fratres
audistis expositiõe non indiget. Sed ne

hanc tacite preterisse videamur · exhortando
potius q̃ exponendo in ea aliquid loquamur.
Tu autem domine miserere nostri. Lectio .x.

Hoc aũt vobis solũmodo de expositione
video esse requirendũ · cur is qui ad salutẽ
petendam venerat · audiuit. Nisi signa ⁊ prodi
gia videritis: non credit. Qui enĩ salutẽ que-
rebat filio · ꝑculdubio credebat. Neq; enĩ ab
eo quereret salutẽ · quẽ non crederet saluatorez

Quare dicitur nisi signa ⁊ ꝓdigia vi- L.xi.
deritis non credit · qui ante credidit q̃ sig
num videret? Sed memẽtote q̃d petijt ⁊ aper
te cognoscetis quia in fide dubitauit. Popo-
scit nanq; vt descenderet ⁊ sanaret filiuz eius.

Corporalem presentiã domini regu- L.xij.
lus querebat · qui per spiritũ nusq̃ deerat.
Minus itaq; in illum credidit · quem non pu-
tauit posse salutem dare · nisi presens esset ⁊ cor
pore. Si eniz perfecte credidisset · proculdubio
sciret · quia non esset locus vbi non esset deus.

Tu autem domine miserere nostri.
In illo tempore. Scd̃m Johannem.
Erat quidam regulus: cuius filius in-
firmabatur çapharnaum. Hic cum audisset q̃
iesus aduenire a iudea in galileaz: abijt ad eũ

et rogabat eum vt descenderet ⁊ sanaret filiuꝫ
eius. Incipiebat enī mori. Dixit ergo iesus ad
eum. Nisi signa ⁊ prodigia viderit: non credi-
tis. Dicit ad eū regulus. Dñe: descende ꝑusq̄ꝫ
moriatur filius meus. Dicit ei iesus. Vade: fili-
us tuus viuit. Credidit homo sermoni quez di-
xit ei iesus: ⁊ ibat. Jam aūt eo descendēte: ser-
ui occurrerunt ei. ⁊ nūciauerunt dicentes: quia
filius eius viueret. Interrogabat ergo horaꝫ
ab eis: in qua melius habuerat. Et dixerunt ei
quia heri hora septima reliquit eum febris. Co-
gnouit ergo pater. quia illa hora erat in qua di-
xit ei iesus. filius tuus viuit: ⁊ credidit ipse et
domus eius tota. Amen. Añ. Te decet. Coll.

Largire q̄s dñe fidelib⁹ tuis indulgētiam
placatus ⁊ pacē: vt pariter ab omnib⁹ mū-
dentur offensis: ⁊ secura tibi mente deseruiant
Per. Ad bñ. añ. Erat quidam regulus cui⁹ fi-
lius infirmabatur capharnaū. hic cum audisset
qđ iesus adueniret in galileam rogabat eum vt
descenderet ⁊ sanaret filium eius. i. Ad mg̃tā
Cognouit ergo pater qꝛ illa hora erat ī q̄ dixit
iesus filius tu⁹ viuit ⁊ credidit ipse ⁊ dom⁹ ei⁹
N. i. t. D. Dñica. xxij. Sadm Matth. tota. 5.
ie. di. s. Simile est regnum celorū homini regi

qui voluit rationē ponere cū seruis suis. Et reł.

Homelia beati Hieronymi p̄sbyteri. L. ix.

Familiare est syris z maxime palestinis ad omnē sermonem suū parabolas iungere. vt qđ per simplex p̄ceptū teneri ab auditoribꝫ nō pōt

Recepit itaqꝫ L. x. p̄ silitudinē teneatur. petro sub compatione regis z dñi z serui qui debitor decem miliū talentoꝝ a dño rogās veniam impetrauerat. vt ipse q̄ꝫ dimittat con/

Ille rex L. xi. suis minora peccātibꝫ. et dñs seruo debitori decem milia talentorum tam facile dimisit. q̄ꝫ tomagi serui p̄ seruis suis debent minora dimittere? Qđ vt manifestius fiat. dicamus sub exemplo. Lec. xij.

Aliquis nostrū cōmiserit adulteriū. homicidium. sacrilegiū. maiora crimina. decem milia talentoꝝ rogantibꝫ dimittunt. si z ipsi dimittant minora peccantibꝫ. Scđm Matthæum.

Illo tpe. Di. ie. disci. s. Simile est regnum celoꝝ hoī regi: qui voluit rationē ponere cum seruis suis. Et cum cepisset rationem ponere: oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talenta. Cum autem non haberet vñ redderet: iussit eum dñs venūdari et vxorem eiꝰ z filios z oia q̄ habebat z reddi.

Procidens autem seruus ille: orabat eũ dicẽs:
Patientiam habe in me: ⁊ oĩa reddã tibi. Mi-
sertus aũt dñs serui illius dimisit euz: ⁊ debi-
tum dimisit ei. Egressus aũt seruus ille: inue-
nit vnum de conseruis suis qui debebat ei cen
tum denarios. Et tenens: suffocabat eũ dicens
Redde qđ debes. Et ꝓcidens conseruus eius:
rogabat euz dicens. Patientiã habe in me: et
oĩa reddam tibi. Ille aũt noluit. sed abijt. ⁊ mi
sit eum in carcerem. donec redderet vniũsuz de
bitum. Videntes autem conserui eius que fie-
bant: ꝯtristati sunt valde. Et venerunt: ⁊ narra
uerunt dño suo oĩa que facta fuerant. Tũc vo-
cauit illuz dñs suus: ⁊ ait illi. Serue nequã: oẽ
debitum dimisi tibi qm̃ rogasti me. Nonne er
go oportuit ⁊ te misereri cõserui tui. sicut ⁊ ego
tui misertus sum? Et iratus dñs eius: tradidit
eum tortoribꝫ. quoadusqꝫ redderet vniuersuz
debitum. Sic ⁊ pater meus celestis faciet vob
si non remiseritis vnusquisqꝫ fratri suo de cor-
dibus vestris. Amẽ Añ. Te decet laus. Coll.
Familiam tuam qm̃s dñe ꝯtinua pietate
custodi: vt a cunctis aduersitatibꝫ te pro-
tegente sit libera. ⁊ in bonis actibus tuo noĩ sit
deuota. Per. Ad bñ. añ. Dixit autem dñs ser-

uo redde quod debes procidens autem seruꝰ
ille rogabat eum dicens patientiaꝫ habe ĩ me
et oĩa reddam tibi. 8. Ad mgt an̄. Serue ne-
quam omne debitũ dimisi tibi qm̄ rogasti me
nonne ergo oportuit ⁊ te misereri conserui tui
sicut ⁊ ego tui misertus sum dicit dn̄s. 8. Dn̄i.

In illo tpe. ca. xxiij. Scd̄m Matth̄.
Abeuntes pharisei. ꝯsiliũ inierunt vt
caperent iesum in sermone. Et reliqua
Omelia lec. eius. beati Hieronymi p̄sby. L. ix.

Nuper sub cesare augusto iudea subiecta
rhomanis. quando in toto orbe est celebra
ta descriptio stipendiaria facta fuerat. ⁊ erat in
populo magna sedicio. dicentibus alijs ꝓ se-
curitate ⁊ quiete qua rhomani pro omnibꝫ mi-
litarent debere tributa persolui. phariseis x̄o
qui sibi applaudebant iusticiam contrario nitẽ
tibus non debere populũ dei qui decimas sol-
ueret. ⁊ p̄mitiua daret. ⁊ cetera q̄ in lege scrip-
ta sunt humanis legibus subiacere. Tu autem
domine miserere nostri. Lectio. x.

Mittunt igitur pharisei discipulos suos cũ
herodianis. id est. militibus herodis seu q̄s
illudẽtes pharisei q̄ rhomãis tributa soluebãt
herodianos vocabãt. ⁊ n̄ dĩno cultui deditos

Quidam latinoꝝ ridicule herodianos putant
qui herodem christuꝫ esse crederent. qd̄ nusq̄
Magister scimus qꝛ L.xi. omnino legimus,
verax es: ⁊ viam dei in veritate doces. ⁊ n̄
est tibi cura de aliquo. Non enī respicis perso-
nam hominū. Dic ergo nobis q̄d tibi videt̄. Li
cet censum dari cesari an nō? Lectio .xij.
Blanda ⁊ fraudulenta interrogatio illuc ꝓ
uocat respondentē. vt magis deū timeat q̄ ce
sarem. ⁊ dicat nō debere tributa solui. vt statī
audiētes herodiani. seditiōes cōtra rhomanos
p̄ncipem teneant. Cognita autē iesus nequitia
phariseoꝝ. ait: Quid me temptatis hypocrite
Prima virtus est respondentis interrogantiuꝫ
mentem cognoscere. ⁊ non discipulos sed tem
ptatores vocare. Hypocrita ergo appellatur q̄
aliud est ⁊ aliud simulat: aliud opere agit. ali-
ud opere pretendit. Scd̄m Mattheū
In illo tempore. Abeuntes pharisei cō
ciliū inierunt: vt caperent iesum in ser-
mone. Et mittunt ei discipulos suos cuꝫ hero-
dianis: dicentes. Magister. scimus qꝛ verax
es: ⁊ viam dei in veritate doces: ⁊ non est tibi
cura de aliquo. Non enī respicis personam ho-
minū. Dic ergo nobis: quid tibi videtur? Li-

cet censum dare cesari an non? Cognita aũt ie-
sus nequitia eorum: ait. Quid me temptat hy-
pocrite? Ostendite mihi nũmisma census. At
illi obtulerũt ei denariũ. Et ait illis iesus. Cui⁹
est imago hec ⁊ supscriptio? Dicunt ei. Cesaris
Tunc ait illis. Reddite ergo que sunt cesari ce-
sari: ⁊ que sunt dei deo. Amen. Añ. Te decet.
Deus refugiũ nostrum ⁊ virtus. Oremus.
adesto pijs ecclesie tue precib⁹ auctor ip-
se pietatis ⁊ presta. vt qd̃ fideliter petim⁹. effica
citer consequam̃. Per. Ad bñ. añ. Magister
scimus quia verax es ⁊ viam dei ĩ veritate do
ces alleluia. 8. Ad mg̃t añ. Reddite ergo q̃
sunt cesari cesari ⁊ que sunt dei deo alleluia. i.
Dñica. xxiiij. Scd̃m Johannem.
In illo tempore. Cum subleuasset ocu-
los iesus. ⁊ vidisset qꝛ multitudo ma-
xima venit ad eum. dicit ad philippũ. Vñ eme
mus panes vt manducent hi? Hoc autem di-
cebat temptans eum. ipse enĩ sciebat. q̃d esset
facturus. Et reliqua. Omelia lectionis eius-
dem beati Augustini episcopi. Lectio. ix.
Iracula que fecit dñs noster iesus christ⁹.
sunt quidem diuina opera. ⁊ ad intelligendũ
deum de visibilibus admonẽt hũanam mentẽ

Tu autem domine miserere nostri. Le.f.
Dia enim ille non est talis substantia que videri oculis possit + 7 miracula eius quibus totum mundum regit + vniuersamq; creaturam amministrat assiduitate viluerũt + ita vt pene nemo dignetur attendere opera dei mira 7 stupenda in quolibet seminis grano + scõm ipsam suam mĩam seruauit sibi quedam que faceret oportuno tempore + preter vsitatũ cursum + ordi nemq; nature + non vt maiora + sed insolita videndo stupent + quibus quotidiana viluerant. Tu autem domine miserere nostri. Lectio .xi.
Maius enim est miraculum gubernatio totius mũdi + q; saturatio q̃nq; milliũ hoium de q̃nq; panib; + 7 tamẽ hec nemo mirat. Illud mirantur hoines + non quia maius est + sed q; rarum est. Tu autem domine miserere Lec. xij.
Vi pascit vniuersum mundum + nisi ille q̃ de paucis granis segetes creat? Fecit ergo quomodo deus. Vnde enim multiplicat de paucis granis segetes + inde in manibus suis multiplicauit q̃nq; panes. Potestas erat in manib; christi + panes autem illi q̃nq; quasi semina erant + non quidem terre mandata + Bab

eo qui fecit terram multiplicata. Tu autem domine miserere nostri.

Scdm Johannem

In illo tempore. Cum subleuasset oculos iesus 7 vidisz quia multitudo maxim venit ad eum: dicit ad philippum. Vnde ememus panes vt manducent hi? Hoc autem dicebat temptans eum: ipse enim sciebat qd esset facturus? Respondit ei philippus. Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis: vt vnusquisq modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius: andreas frater simonispetri. Est puer vnus hic: qui habet q̃nq panes ordeaceos 7 duos pisces. Sed hec qd sunt inter tantos? Dixit ergo iesus. Facite homines discumbere. Erat autem fenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri: numero quasi quinq milia. Accepit ergo iesus panes: et cum gratias egisset: distribuit discumbentib⁹. Similiter 7 ex piscibus: q̃tum volebant. Vt autem impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite que supauerunt fragmenta: ne pereant. Collegerunt ergo 7 impleuerunt duodecim cophinos fragm̃toz ex q̃nq p̃ibꝰ ordeaceis

que superfuerant his qui manducauerāt. Illi g̃
homines cum vidissent qd̄ fecerat signum: di-
cebant. Quia hic est vere ꝓpheta. qui ventur⁹
est in mundum. Amen. Añ. Te decet laus.

Excita dñe quesumus tuorū fideli- Coll.
um voluntates vt diuini operis fructum
propensius exequentes: pietatis tue remedia
maiora percipiant. Per. Ad bñ. añ. Cum sub-
leuasset oculos iesus ⁊ vidisset maximam multi
tudinem venientem ad se dixit ad philippum
vnde ememus panes vt manducent hi. hoc autē
dicebat temptans eum ipse enim sciebat quid
esset facturus. i. Ad mg̃t añ. Cū vidissent tur-
be signum quod fecerat iesus dicebant vere h̄
est propheta qui venit in mundum. 8.

Ad laudem ⁊ honorem eius ꝑfectiorē: qui oēs
homines vult sa. nos fieri quo ipseq̄ cum suis
conregnantibꝰ. sincerius queat venerari: reue
rendissimi dñi. dñi Nicolai wydenbosch abb
at̄ monasterij pomerieñ. ordinis Cistercieñ.
industria Breuiariū hoc d̄ tēpore more eiusdē
ordinis diligenti arte impressoria finitū est.

Breuiariū ordinis Cistercien̄. de sanctis per integrū annū. Et primo in natiuitate sancti Stephani ad vespas cōmemoratio. An̄.

Stephanus autem plen⁹ gratia ⁊ fortitudine faciebat signa magna in populo. 8. ℣. Justus germinabit. Collecta.

Da nobis dn̄e qm̄s imitari quod colim⁹. vt discamus ⁊ inimicos diligere: quia ei⁹ natalicia celebramus. qui nouit etiā pro psecutoribus exorare. Do. In die Inuitat. Christū natum qui beatū hodie coronauit stephanum. Venite adoremus. p̄s. Venite ex. In p̄ n°. an̄. Beatus vir. et cet. vt de vno martyre. ℣. Gloria et honore. Sermo beati Fulgētij epi. Le. i.

Heri celebrauim⁹ temporalē sempiterni regis nostri natalem. Hodie celebramus triūphalē militis passionem. Heri enī rex noster trabea carnis indutus. de aula vteri virginalis egrediēs visitare dignatus est mūdū. Hodie miles de tabernaculo corpis exiens triūphator migrauit ad celum. Tu. ℟. Hesterna die dn̄s natus est in terris vt stephan⁹ nasceret̄ in celis ingressus est dn̄s mundū. Ut stephan⁹ ingrederet̄ in celuz. ℣. Heri enī rex noster trabea carnis in-

dutus d̄ aula vteri v̄ginal egrediēs visitare di

Domin⁹ iesus L.ij. gnat⁹ ē mūdū. Ut ste.
christ⁹ sempit̄ne deitat̄ maiestate seruata
seruile cinctoriū carnis assumēs ī hui⁹ seculi cā-
po pug̃tur⁹ intrauit. iste deposit̄ corruptibilib⁹
corpis indumēt̄ ad celi palaciū ꝑhēnit̄ reg̃tur⁹
ascēdit. Ille descēdit carne velat⁹ iste ascendit
sanguine laureat⁹. ℟. Stephan⁹ aūt plenus
gr̄a ⁊ fortitudine faciebat sig̃ mag̃ ⁊ ꝓdigia in
ꝓl'o. ℣. Cū āt esset plen⁹ spūsctō ⁊ fide btūs ste

Ascēdit stephan⁹ lapi- L.iij. phanus. fa-
dantib⁹ iudeis q̄ christ⁹ descēdit letātib⁹
angelis. Gloria ī excelsis deo. heri exultantes
sancti āgeli cantauer̄t. hodie stephanū letātes
in suū ꝯsortiū susceperūt. Heri dn̄s exiuit de
vtero v̄ginis: hodie miles egressus ē de erga-
stulo carnis. ℟. Uidebāt oēs stephanū q̄ erāt
in ꝯcilio. Et intuebāt̄ vultū ei⁹ tanq̄z vultum
angeli stant̄ int̄ illos. ℣. Et ꝯcurrētes rapuer̄t
eū ⁊ adduxer̄t eū in ꝯciliū. Et intu. Lectio. iiij.

Heri christ⁹ ꝓ nob̄ pānis est īuolut⁹: hodie
stephan⁹ stola ē ab eo īmortalitat̄ indut⁹.
Heri p̄sepis angustia christū portauit infantē
hodie īmēsitas celi suscepit stephanū triūphā
tem. Solus descendit dn̄s: vt multos eleuarz

humiliauit se rex noster vt suos milites exal-
taret. ℟. Lapidabant iudei stephanũ inuocan-
tem ⁊ dicentem. Dñe iesu christe accipe spiritũ
meum ⁊ ne statuas illis hoc peccatũ. ℣. Posit
autem genibus beatus stephanus orabat di-
cens. Dñe. In. ij. nº añ. Dñe iste s. ℣. Posuisti

NEcessariũ nobis L. v. dñe super caput eiꝰ
est frẽs charissimi agnoscere quibus armis
precinctus stephanus seuiciam iudeorum po-
tuit superare: vt ita meruisset feliciter triũpha-
re. Neqꝫ enim paruipendenda sunt talis virtꝰ
talisqꝫ triumphus. Haut vero vilibus armis
potuit premuniri: que a multis [illegible]tuit su-
perari. Tu autem domine miserere nostri. ℟.
Impij super iustum iacturam fecerunt vt eũ
morti traderent. At ille gaudens suscepit lapi-
des vt mereretur accipere coronam glorie. ℣.
Continuerunt aures suas ⁊ impetum fecerunt

INuicte Le. vi. vnanimes in eum. At ille.
nanqꝫ in beato stephano emicuit insigne
virtutis qui nec frementium seuiciam formida
uit. nec lapidantium ictibus deuicta succubuit
Vsqꝫ adeo enim inter frementes permansit in-
territus ⁊ inter lapidum fuit cruciamenta secu-
rus. vt incredulitatem iudeoꝝ fidenter argue-

ret ⁊ benignus pro lapidantibus exoraret. Tu
autem domine miserere nostri.

℟. Stephanus seruus dei quē lapidabant iu-
dei vidit celos ap̄tos vidit ⁊ introiuit. Beatus
hō cui celi patebāt. ℣. Stephan⁹ aūt plen⁹ gr̄a
et forti·fa·ꝓdi·et signa magna ī populo. Beat⁹.

Quod est ergo tam magnū atq; in- L. vij.
sup̄abile gen⁹ armoꝝ q̄ btūs stephan⁹ mu
nitus seruiēs argueret lapidātes nō repcutiēs
sed patiēs sup̄aret insup̄ ⁊ occisus aulam celest̄
regni viuus ⁊ coronat⁹ intraret. Proculdubio
munimine regio septus·nullaten⁹ est ab aduer
sariis sup̄atus·qm̄ rex nr̄ cū sit altissim⁹ ꝓ nob̄
humilis venit·sed inanis venire non potuit. T

℟. Impetū fecerūt vnanimes in eū ⁊ eiecerūt
eū extra ciuitatē. Inuocantē ⁊ dicētē dn̄e acci-
pe spm̄ meū. ℣. Et testes deposuerūt vestim̄ ta
sua secus pedes adolescent̄ q̄ vocabat̄ saulus ⁊
lapidabāt eū. Inuocantem. Lectio. viij.

Magnū donatiuū christ⁹ suis militib⁹ attu-
lit·quo eos non solū copiose di auit: sed etiaꝫ
ad certādū inuicissime ꝯfortauit. Attulit nāq;
donū charitat̄ q̄d ꝑduceret hoīes ad ꝯsortium
deitat̄. Qd̄ ergo attulit erogauit: nec sibi ali-
quid minuit·sed mirabilit̄ ⁊ suoꝝ fideliū pau-

periem ditauit ⁊ indeficiētibꝫ thesauris plenꝰ
ipse ꝑmāsit. ℟. Preciosus athleta dñi stepha
nus positis genibꝰ orauit dicens: Dñe iesu chri
ste ne statuas illis hoc peccatū. ℣. Lapidabant
iudei stephanū. at ille orabat dicens: Dñe iesu.
Ad. cc. an. Nisi granuꝫ frumēti cadens in terra
mortuū fuerit ipsum solū manet. 5. ℣. Mag-
na est gloria eius. Scdm Matthеu.
In illo tempe. Dicebat iesus turbis iu
deorum ⁊ ꝑncipibꝫ sacerdotuꝫ. Ecce
ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas
et ex illis occidetꝭ ⁊ crucifigetis. ⁊ ex eis flagel-
labitis in synagogis vr̄is. Et rel. Omel. beati
Hoc qd̄ antea dixerat Hiero. ꝑsby. Le. ix.
vos implete mensurā patrū vr̄oꝝ. Ad ꝑ-
sona dñi pertinet. eo q̄ occidendus esset ab eis
pōt ⁊ ad discipl'os eiꝰ referri. de q̄bꝫ nūc dicit.
Ecce ego mitto ad vos ꝓphas ⁊ sapiētes ⁊ scri
bas. ⁊ ex illis occidetꝭ ⁊ crucifigetꝭ. ⁊ ex eis flagel
labitꝭ in synagogꝭ vr̄is ⁊ ꝑsequemī de ciuitate ī
ciuitatē vt cōpleatꝭ mēsuram patrū vr̄oꝝ. Tu.
℟. Intuēs in celū btūs stephanꝰ vidit gloriaꝫ
dei ⁊ ait: Ecce video celos aꝑtos ⁊ filiū homīs
stantē a dextris virtutꝭ dei. ℣. Cūqꝫ aspiceret
beatus stephanꝰ in celū vidit gl'iaꝫ dei ⁊ ait: Et

Itaq; obserua iuxta apl'm scribẽtẽ Lect. x.
ad corinthios varia eẽ dõa discipl'oꝝ christi
alios ꝓphas q̃ ventura p̃dicãt. alios sapientes
qui nouerint qñ debeãt ꝓferre sermonẽ. alios
scribas ĩ lege doctissimos. Ex quibus lapida-
tus ẽ stephan⁹. paulus occisus. crucifix⁹ petrus
flagellati ĩ actib⁹ apl'oꝝ discpuli. ℟. Patefa-
cte sunt ianue celi christi martyri btõ stephano
q̃ in nũero sctõꝝ inuẽt⁹ est p̃m⁹. Et iõ triũphat ĩ
celis coronat⁹. ℣. Mortẽ enĩ quã saluator dig̃
tus ẽ ꝓoĩb⁹ pati hãc ille p̃m⁹ reddidit saluato
Et ꝑsecuti sunt eos d̃ ciuitate L. xi. ri. Et iõ
in ciuitatẽ expellẽtes d̃ iudea vt ad gẽtiũ
ꝓpl'm tñsmig̃rẽt. Ut veniat sup vos oĩs sanguil
iust⁹ q̃ effusus ẽ sup t̃rã a sanguĩe abel iusti. vsq;
ad sanguinẽ çacharie filij barachie q̃ occisus ẽ
int' tẽplũ ⁊ altare. ℟. Positi ãt genib⁹ btũs ste
phan⁹ clamauit voce mag̃ dicẽs dñe iesu ne sta
tuas illis hoc pctm̃. Et cũ hoc dixisset obdormi
uit i dño. ℣. Lapidabãt stephanũ inuocãtes et
dicẽtẽ dñe iesu accipe spm̃ meũ. Et cũ. Lec. xij.
De abel nulla ẽ ambiguitas q̃n is sit quẽ ca-
yn frat' ei⁹ occiderit. Iust⁹ ãt ñ solũ ex dñi
nũc snĩa. ꝫ ex genesis testimonio cõꝓbat'. vbi
accepta ei⁹ a d̃o narrãt mũera. Querim⁹ q̃s sit

iste çacharias filiꝰ barachie. qꝛ multos legimꝰ
çacharias. ⁊ ne liba nob tribuat erroris facul-
tas: quē occidistis inq̄t int' tēpluz ⁊ altare. ℟.
Sancte dei p̄ciose ꝓthomartyr stephane q̄ vir
tute charitat' circūfultꝰ vndiq; dñz ꝓ inimico
exorasti ꝓplo. Fūde p̄ces ꝓ deuoto tibi nūc col-
legio. ℣. Ut tuo ꝓpiciatꝰ intuētu dñs nos purga
tos a pctō iūgat celi ciuibꝰ. Fūde. Scdz Mat.
N.i.t. Dicebat iesus turb iudeoꝝ ⁊ p̄ncipibꝫ
sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos ꝓphas ⁊ sa
piētes ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidet' ⁊ crucifigetis
et ex eis flagellabit' in synagog' vr̄is. Et perseq̄
mini de ciuitate in ciuitatem: vt veniat sup vos
omnis sanguis iustus qui effusus est super ter-
ram a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinē ça-
charie filij barachie quem occidistis inter tem
plum ⁊ altare. Amen dico vobis: venient hec
omnia super generationē istam. Hierusalē hie
rusalem que occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui
ad te missi sunt. quotiēs volui congregare fili-
os tuos quemadmodū gallina congregat pul
los suos sub alas ⁊ noluisti. Ecce relinq net' vo
bis: domꝰ vr̄a deserta. Dico enī vob: n̄ me vide
bit' āmodo donec dicat': Bñdictus qui venit ī
nomine domini. Amen. Aū. Te decet laus.

Collecta. Da nob qs dñe. In lau. añ. Cũ aũt esset stephan⁹ plenus spũsctõ intendẽs in celuz vidit gloziam dei z iesum stantẽ ad dexteram

Stephan⁹ plen⁹ gra et foz Cap. patris. 1. titudine: faciebat pdigia z signa magna i populo. R̃. Posuisti dñe. ỽ. Just⁹ ger. Hymnus. O pferẽda glia. Ad bñ. añ. Date facte sunt ianue celi christi martyri stephano qui i numero sctõzum inuentus est pmus z iõ trium phat in celis cozonat⁹ alla. 8. Coll. Da nobis dñe qs. Cõmemoratio de natiuit. añ. Genuit puerpera. ỽ. Puer natus est nobis. Ad. i. añ. Lapidabãt iudei stephanũ inuocantẽz dicentẽ dñe iesu accipe spm meũ. i. Ad. iij. añ. Adhesit aia mea post te qz caro mea lapidata ẽ p te deus meus. z. Cap. Stephan⁹ ple. gra. ỽ. Gloria. Coll. Da nob qs dñe. Ad. vi. añ. Stephan⁹ vidit celos aptos vidit z introiuit beat⁹

Orrexe Cap. homo cui celi patebant. 8. rũt qdã de synagoga disputãtes cum stephano z nõ poterãt resistẽ sapie z spũi q̃ loq̃-

Omnipotẽs Coll. batur. ỽ. Posuisti dñe. sempiterne deus q̃ primitias martyrũ in beati leuite stephani sanguine dedicasti. tribue qs: vt p nob intercessor existat q̃ p suis etiã peccato

ribus exorauit. Do. Ad.ix.aũ. Posit aũt geni-
bus clamauit voce mag̃ dicẽs stephan⁹ dñe iesu
Cum eẽt Cap. ne statuas illis hoc pctm̃. 1.
stephan⁹ plen⁹ spũsctõ intẽdẽs ĩ celũ vi-
dit gl̃iam dei ⁊ iesum stantem a dext's dei. ℣.
Resta q̃s op̃s d's. vt Coll. Mag̃ est glo-
btũs stephan⁹ leuita magnific⁹ sic añ ali-
os imitator dñice passiõis ⁊ pietat̃ enituit: ita
sic fragilitat̃ nr̃e ꝓmpt⁹ adiutor. Per eundem.
In.ij.vs̃ aũ. Iste sctũs. et cet. Cap. Stepha
nus ple. ℟. Gl̃ia ⁊ ho. ℣. Just⁹ ger. Ad mg̃t
aũ. In tuẽs ĩ celũ btũs stephan⁹ vidit gl̃iaz dei
et ait ecce video celos aptos ⁊ filiũ hoĩs stãtẽ
a dext's dei. 4. Cõm⁹ d sctõ iohe euãg. ã. Iste
est iohs q̃ supra pect⁹ dñi recubuit btũs apl'us
cui reuelata sunt secreta celestia. i. ℣. Nimis h
Ecclesiã tuã dñe benign⁹ illustra: vt Coll.
beati iohis euãgeliste illũiata doctrinis:
ad dona ꝑueniat sempit'na. Per. Comme⁹ de
natiuit̃ do. ã. Uirgo hodie. ℣. Puer nat⁹ ẽ nob
In die iohis Inuit. Adorem⁹ regẽ apl'orum.
Qui p̃ui legio amor̃ iohem dilexit apl'm. ps.
Venite. In p̃ n⁹ ã. In oẽm terrã. et
cet. ℣. In oẽz terrã. Lec. ex omel. ve.
Via ĩpectore iesu sũt oẽs Be. ps. L. ĩ.

thesauri sapīe ⁊ scīe abscōditi: merito sup̄ pect⁹
ei⁹ btūs iohs apl's recubat. quē maiore ceteris
sapīe ⁊ scīe singl'ar̄ munē donat. Ceteros q̄ppe
euāg̃. nouim⁹ plura de miracul' nr̄i saluatoris.
pauciora de dīnitate locutos. Iohs āt p̄ pau-
ca de hūanis scribēs actib⁹. poti⁹ se exponēdis
dīne nature indidit archanis. Patent' insinuās
q̄ꝫto de pectore iesu fluēta doctrine celestis que
nob̄ ructaret hauserit. ℟. Qui vicerit faciā il
lum colūnā in tēplo meo dic̄ dn̄s. Et scribā sup̄
eū nomē meū ⁊ nomē ciuitat̄ noue hierusalem
℣. Uincēti dabo edē de lig̃ vite qd̄ est ī p̄adyso
Unc g̃ cū vidisset Lec. ij. dei mei. Et scri.
petr⁹ dic̄ iesu. Dn̄e h̄ aūt q̄d: Quia se bea
tus petr⁹ audierat p̄ passionē crud̄ clarificatur̄
esse deū: voluit etiā de frē ⁊ ꝯdiscipl'o cog̃scē. q̄
morte esset ipse perpetuā tr̄nsitur⁹ ad vitā. Dic̄
ei iesus. Sic eum volo manere donec veniam.
Quid ad te? Tu me seq̄re. ℟. Hic ē discipul⁹
ille q̄ testīoniū p̄hibet de his ⁊ scripsit hec. Et
scim⁹ q̄ verū est testīoniū ei⁹. ℣. Qui testīoniū
p̄hibuit v̄bo dei ⁊ testīoniū iesu christi. Et scim⁹
Non inq̄t iesus q̄ p̄ passionē marty- L. iij.
rij volo iohem ꝯsumari: s̄ absq̄ violentia
p̄secutor̄ diē expectaē nouissimū. q̄n̄ ip̄e veniēs
eū in et'ne btītudīs mā̄siōe recipiā ⁊ q̄d h̄ ad te

Tu tm̄ cruq̄ patibulū sb̄eūdo mea te vestigia
seq̄ debē memēto. ℟. Valde honorādus ē bea
tus iohs q̄ supra pect⁹ dñi in cena recubuit. Cui
christ⁹ in cruce mr̄ez v̄ginē v̄gini cōmēdauit. ℣.
Mulier ecce fili⁹ tu⁹ ad discipulū aūt ecce mat̄
Nunc dñi rñsionē frēs tūc Le. iiij. tua. Cui.
tpis ita tractabāt q̄si iohs nūq̄z esset mori
tur⁹. Qr ñ ita eē intelligēdū ipse iohs āmonē
curauit. q̄ cū premisisset exisse ꝑmonē istū inter
frēs qr discipl's ille ñ morit̄. solert̄ adiecit atq̄z
ait. Et ñ dixit ei iesus ñ morit̄: ꝑ sic eū volo ma
nere donec veniā. Quid ad te? ℟. Cibauit il
lū dñs pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aq̄ sapie saluta
ris potauit eū. Et exaltauit illū apud ꝓximos
suos. ℣. In medio eccl'ie apuit os ei⁹ ⁊ īpleuit
eū dñs spū sapie ⁊ intellect⁹. Et ex. Ant. Dedisti
Non ē putādū qr dis- L. v. hē. ℣. Cōstit̄. e.
cipl's ille ñ sit moritur⁹ ī carne. qr nec dñs
ꝑ de illo futurū ꝑdixit. ℟. Iste ē iohs q̄ supra
pect⁹ dñi in cena recubuit. Btūs apl's cui reuela
ta sunt secreta celestia. ℣. Iste est iohānes cui
christ⁹ in cruce mr̄ez v̄ginē virgini cōmendauit
Beatus apostolus cui reuelata sunt. Lect. vi.
Fit dominus: Sic eum volo manere do
ne veniam. Non quia non et ipse multos

añ labores ꝑ dño p̄ssurasq̄ malorꝫ tolerauerit
ꝫ qꝛ vltimũ in pace seniũ finierit vtpote eccle-
sijs christi ꝑ asiã quã regebat iam longe late-
q̄ fundat. ℟. Diligebat autẽ eum iesus qm̄
special' p̄rogatiua castitat] ampliori dilectiõe
fecerat dignũ. Quia v̄go elect⁹ ab ipso v̄go in
euũ ꝑmãsit. ℣. In cruce deniq̄ moritur⁹ huic
matrẽ virginẽ virgini cõmẽdauit. Quia. L. vij
Nactib⁹ apl'orꝫ cũ ceter] apl'is iohs flagellat⁹
inuenit' qñ ibãt gaudentes a ꝯspectu ꝯcilij qm̄
digni habiti sunt ꝑ noĩe iesu ꝯtumeliaꝫ pati.
Et a domiciano cesare inferuẽt] olei doliũ mis-
sus dĩna tñ se ꝓtegẽte gr̄a tã intact⁹ exiuit: q̄ꝫ
fuerat a corruptiõe ꝯcupiscẽtie carnal' extrane⁹
℟. Ecce puer me⁹ quẽ elegi dicit dñs elect⁹ me
us. Cõplacuit sibi ĩ illo aĩa mea. ℣. Ponã spi-
ritũ meũ sup eũ iudiciũ gẽtib⁹ nũciabit. Cõpl'
Beat⁹ iohs nõ multo post ab eodẽ Le. viij
p̄ncipe ꝓpt' insupabilẽ euãgeliçãdi ꝯstãti-
am ĩ pathmos insulã exilio relegat' vbi hũano
destitut⁹ solatio. dĩne tñ visiõis ⁊ allocutiõis
meruit crebra ꝯsolatiõe releuari. ℟. In illo
die suscipiã te seruũ meũ ⁊ ponã te sic̄ sig̃ culuꝫ
in ꝯspectu meo. Qm̄ ego elegi te dicit dñs. ℣.
Esto fidelis vsq̄ ad mortẽ ⁊ dabo tibi coronã

vite. Qm̄ ego. Ad.cc̄.an̄. In patiētia vr̄a possi
debitis aīas vr̄as. i.p̄s. Vos scti dñi vo. ℣. An-
N.i.t. Dixit iesus Scdm Joh. nunciaue.ope.
petro. Sequere me. Conuersus petr⁹: vidit illum
discipulū quē diligebat iesus sequētē q̄ ⁊ recu
buit ī cena sup pect⁹ ei⁹ ⁊ dixit: Dñe q̄s ē q̄ tra-
det te? Et rel. Dmel.le.eius.ve.He.6sbv. L.ix.

LEctio scti euāgelij q̄ nob lecta ē frēs cha-
rissimi tāto a nob maiori intētiōe debet p
singula ꝟba pēsari: q̄ꝫto mag̃ gr̄e supne dulce-
dine tota redūdat. ℟. Iste ē iohs Cui christ⁹
in cruce matrē virginez virgini cōmēdauit. ℣.
Ualde honorādus ē btūs iohānes q̄ supra pect⁹
Dm- Lect. x. dñi ī cena recubuit. Cui chri-
mendat enim nobis beatissim⁹ euangeli-
sta ⁊ apostolus iohanues p̄uilegiū amoris pre
cipui quo ceteris amplius meruit honorari a
dño cōmēdat testionīū euangelice descriptio
nis q̄ veritate diuina subnixum nullus fideliū
dubitare permittitur: cōmendat placidam sue
carnis absolutionem quā dño specialiter se vi-
sitante precepit. ℟. Hic est beatissim⁹ euange
lista ⁊ apostolus iohānes. Qui p̄uilegio amo-
ris p̄cipui ceteris alcius a dño meruit honorari
℣. Hic est discipulus ille quē diligebat iesus

qui supra pectus dñi in cena recubuit. Qui p̄ui

ET p̄fecte lectionis euangelice p̄nci- Le.xi.
pia considerare valeamus·libet superiora
parumper attendere. Apparuit dñs post resur-
rectionem discipulis septem·inter quos erant
petrus ⁊ iohannes frustra in piscādo tota no-
cte laborantibus·⁊ stans in litore copiosa rete
eorum piscium multitudine impleuit. Moxq̄
egressos ad terram inuitauit ad prandium. ℟.
Uirgo est electus a dño atq̄ inter ceteros ma-
gis dilectus qui supra pectus eius recumbens
euangelij fluenta de ipso sacro dñici pectoris
fonte potauit ⁊ verbi dei gratiaz. In toto ter
rarum orbe diffudit. ℣. Quasi vn⁹ ex p̄adysi
fluminib⁹ euāg̃l·iohs v̄bi dei gr̄az. In to. L.xij

ET int̄ prandendū dñs tertio petrum an se
amaret interrogauit·ac tertio amorē ꝯfi-
tenti·quia ter eum negauerat·ei tertio pascen-
do suas oues cōmisit:ac deinde quia pro earū
dem ouium·id est·animarum fideliū cura pa-
storali vsq̄ ad martyriū crucis esset peruentu-
rus intimauit. ℟. In medio ecclesie aperuit os
eius. Et impleuit euz dñs spiritu sapientie ⁊ in-
tellectus. ℣. Misit dñs manum suam ⁊ tetigit
os eius. Et impleuit. Scd̄m Iohannem.

In illo tempore. Dixit iesus petro. Se
quere me. Conuersus petrus vidit illũ
discipulum quem diligebat iesus se-
quentem qui ⁊ recubuit in cena super pectus ei-
us ⁊ dixit: Dñe quis est qui tradet te? Hunc
ergo cum vidisset petrus. dicit iesu: Dñe. Hic
autem quid? Dicit ei iesus. Sic eum volo ma
nere donec veniam. Quid ad te? Tu me seque
re. Exijt ergo sermo inter fratres. quia discipu
lus ille non moritur. ⁊ non dixit ei iesus nõ mo
ritur. sed sic eum volo manere donec veniam.
quid ad te? Hic est discipulus qui testimoniũ
perhibet de his: et scripsit hec. ⁊ scimus quia ve
rum est testimonium eius. Amen. An. Te de
cet laus. Coll. Ecclesiam tuam dñe. In lau. an.
Ecce puer meus electus quem elegi posui super
Qui timet Capl'm eum spiritum meum. i.
deum faciet bona: ⁊ qui continens est iusti
cie apprehendet illam: ⁊ obuiabit illi quasi mat'
honorificata. Deo gratias. R. Constitues eos
v. Nimis honorati. Ad bñ an. In medio eccle
sie aperuit os eius ⁊ impleuit eum spiritu sapi
entie ⁊ intellect⁹ al. i. Coll. Eccle. t. d. Per oct.
stephani an. Cũ aũt esset stephanus. Cõmem.
de natiuit. dñi an. Lux orta ẽ. v. Puer natus.

Ad. i. an. Hic ē discipulus ille q̄ testīoniū phi-
bet de his ⁊ scim⁹ qr verū est testīoniū eius. 3.
Ad. iij. an. Misit dñs manū suam ⁊ tetigit os
meū ⁊ repleuit illud. 7. ℣. In oēz ter. Ad. vi.
an. Sūt de h̄ stātib⁹ q̄ nō gustabūt mortē do-
nec videant filiuz homīs ī regno suo i. Capl'm
In medio eccl'ie apuit os ei⁹ ⁊ impleuit eū dñs
spū sapīe ⁊ intellect⁹ ⁊ stola gl'ie induit euz. ℣.
Beati ioh̄is euāgeliste qm̄s Coll'. Constit.
dñe supplicatiōe placat⁹ ⁊ veniā nob̄ tri-
bue ⁊ remedia sempit'na ꝯcede. Per. Ad. ix. ā.
Joh̄s aūt apl's ⁊ euāgelista virgo. dei elect⁹ cui
v̄ginē matrē dñs v̄gini cōmēdauit. i. Capitulū
Ocūditatē ⁊ exultationē thesauriçauit sup euz
et noīe et'no hereditabit illū dñs d̄s nr̄. ℣. An
Beati ioh̄is euāgeli. Coll'. nunciauerūt o-
ste dñe p̄cib⁹ adiuuem̄: vt qd̄ possibilitas
nr̄a nō obtinet ei⁹ nob̄ int'cessiōe donet'. In. ij.
vs̄ an. Jā nō dicā. et cet'. Cap. Qui timet de
um. R. In oēz ter. ℣. Nimis ho. Ad mgt an.
Joh̄s apl's ⁊ euāgelista v̄go ē elect⁹ a dño atq̄
int' ceteros magl dilect⁹. i. In natiuit. sctōruz
Innocētū comme. ā. O q̄z gloriosuz ē regnuz ī
q̄ cū christo regnāt īnocētes amicti stol' alb̄ se-
quūt' agnū q̄cūq̄ ierit. 6. ℣. Justi ī ppe. Coll'.

Deus cui⁹ hodierna die p̄coniū innocētes martyres nō loquēdo ꝫ moriēdo ꝯfessi sūt oīa ī nob̄ vicioꝝ mala mortifica: vt fidez tuam quā lingua nr̄a loquit̄ etiā morib⁹ vita fateat̄. Per. Com⁹ de nat. ā. Gaudeam⁹ omēs fid. ℣. Puer nat⁹. Innocē. Inuit. Mirabilē deū in sctis suis. Uenite adorem⁹. p̄s. Venite. Hymnus de marty. Eterna chri. mu. In p̄ n⁹ ā. Sec⁹ decursus. et cet̄ ℣. Exultēt iusti. Sermo beati Elus q̄ tēdat ꝓsi Seueriani ep̄i L. ī. liat liuor inuidia q̄ ferat̄ herodiana. hodie patefecit īmanitas. Que dū tpal̄ regni emulat̄ angustias: et̄ni reg̃ ortū molit̄ extinguere. ℟. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ dicēt iū. q̄re nō defendis sanguinē nr̄m ⁊ acceperūt dīnū rn̄suz. Adhuc sustinete modicū tēpus donec impleat̄ nūer⁹ fratrum vestroꝝ. ℣. Et date sunt illis singule stole ⁊ dictuz est eis. Tunc herodes inq̄t vidēs qm̄ L. ii. Adhuc illusus esset a mag̃: misit ī bethleē ⁊ occidit oēs pueros q̄ erāt ī ea. ⁊ ī oīb⁹ finib⁹ ei⁹. Dolz impietas se esse illusaz. dilatās se crudelitas furit. fremit dolositas se deceptā. ⁊ in se fraus reū sa collidit̄. ℟. Effuderūt sanguinē sctōꝝ velut aquā ī circūitu hierusalē Et nō erat q̄ sepelirz

℣. Dederunt mortalia seruoꝝ tuoꝝ escas volati
libus celi carnes sctoꝝ tuoꝝ bestijs terre. Et nō
Herodes stridet cadēs ipse ī laqueū Lec.iij.
quē tetēdit. Hinc inq̄tatē quā consideāt
euaginat. De fide pfidie sumit arma. Terreno
querit furore quē natū celitus nō credit. Ad si-
nus martyrū militū cogit castra: int' vbera ar-
cem pietat' oppugnat. In teneri vberib' ferrum
durat. ℟. Adorauerūt viuētē in secula sec'oꝝ
Mittētes coronas suas ante thronū dei sui. ℣.
Et ceciderunt ī pspectu throni ī facies suas et
adorauerūt viuētē in secula. Mittentes. Luq.
Herodes ī altū tēdēs: cadit ab alto. Celum
pulsans intrat pfundū. In se vadit: cum
vadit in deū. Se occidit q̄ vitā conat' occidē-
q: capē nō pōt pditionē salus. occisionez vita.
et'nitas finē. O ambicio q̄ ceca sp. O q̄ psump-
tio pessima. O q̄ pdit ꝓcessa: q̄ incōcessa ca-
ptat. ℟. Isti sunt scī q̄ passi sunt ꝓpte dñe
vidica eos. Quia clamāt ad te tota die. ℣. Vin
dica dñe sanguinē sctoꝝ tuoꝝ q̄ effusus ē. Quia
Jn.q.no añ. Via iustoꝝ. ℣. Justoꝝ aie. Lec.v.
Herodes possidēs trenū regnū: impugnat
celeste. Audierat natū regez. destinat' ad
scelus. pat' ad crimē: cās innocētie non req̄rit.

Jus abnegat· ꝯfundit phasq; nephasq;. Cui
neq̄tia ē sodalis: cui odiosa ē eq̄tas iniq̄tas sp̄
est amica· q̄ se munit sanguīe· cui de timore stat
totū: de amore nihil ꝯstat. ℟. Isti sunt scti q̄
nō inq̄nauerūt vestim̄ta sua ābulabūt mecuz
in alb̄ qr digni sunt. ℣. Et ñ delebo noīa eoꝝ d̄
Herodes succes- L. vi. libro vite. Quia dig
sorē timēs christū q̄rit gladijs· p̄mit īnocē
tes: volēs īnocētiā depire. Nun⁹ nati: natorū
v̄titi penā. Auctor ortū: oriētiū mādat occasuz
negociū saluāt saluādoꝝ iubet esse discrimen.
℟. Hi sunt q̄ cū mulierib⁹ nō sunt coinq̄nati·
v̄gines enī sunt. Et sequūt agnū q̄cūq; ierit. ℣.
Hi sunt q̄ nō inq̄nauerūt vestim̄ta sua. Et sequ
Infantium lingua tacuit· oculi Lectio. vij
nihil viderunt· nihil audierunt aures· ma
nus nihil fecerunt. Et quibus nullus actus est·
vnde culpe sumpserunt mortem: qui viuere ne-
scierunt. Quibus apud herodem· hoc soluz qd̄
nati sunt· hoc fuit crimen. Qr christ⁹ futurorum
prescius· conscius secretorum cogitationuz iu-
dex· mentium perscrutator. ℟. Cantabant san
cti canticū nouū ante sedem dei ⁊ agni. Et reso-
nabat t̄ra ī voces illoꝝ. ℣. Sub throno dei scti
clamabāt vindica sanguinē nr̄m deus nr̄. Et re

Quare christꝰ deseruit q̄s ꝓpt̄ se q̄rē/ L. viii
dos ⁊ occidēdos sciebat? Natꝰ rex ⁊ rex
celestis q̄re neglexit milites innocētie sue? Coe
taneū sibi q̄re ꝯtēpsit exercitū? Quare cuna/
bul' suis deputatas excubias sic reliq̄t? vt regē
solū quesiturꝰ hostis ⁊ totꝰ crassaret̄ in militez?
℟. Coronauit eos dn̄s corona iusticie. Quia
passi sunt ꝓ dn̄o ⁊ sequūt̄ agnū. ℣. Lauerūt sto
las suas ⁊ cādidas eas fecerūt ī sanguīe agni.
Quia passi. Ad. cc. an̄. Cētū q̄dragīta q̄ttuor
milia q̄ empti sunt de t̄ra hi sunt q̄ cū mulieri/
bus nō sunt coinq̄nati ⁊ v̄gines enī sunt ⁊ iō reg/
nāt cū deo ⁊ agno sine macula. l. v. Gloriosus
N. i. t. Ange/ Scd̄m Mattheū. deus ī sctis s.
lus dn̄i apparuit ī somnis ioseph dicēs. Sur/
ge ⁊ accipe puerū ⁊ mr̄ez eiꝰ ⁊ fuge ī egyptū ⁊ et
esto ibi dū dicā tibi. Futurū est eniz: vt hero/
des q̄rat puer̄ ad ꝑdēdū eū. Et rel'. Omel. xx.
De morte p̄ciosa martyrū Be. 6sbv. L. ix.
innocētiū sacra nob̄ est frēs charissimi le/
ctio recitata ⁊ in q̄ tn̄ oīuz christi martyrū p̄cio/
sa ē mors desig̃ta. Qr̄ enī ꝑuuli occisi sunt ⁊ sig̃t
ꝑ hūilitat̄ meritū ad martyrij ꝑueniēdū gl̄iam
et qr̄ nisi ꝯuersus fuerit q̄s ⁊ effectꝰ vt paruulus
nō possit animā dare ꝓ christo. ℟. Ecce vidi

angelū stantē supra mōtē ⁊ cū eo sctōꝝ milia. Et
habebāt nomē eius ⁊ nomē patrl ei⁹ scriptū in
frontib⁹ suis. ℣. Cātabāt scti cāticū nouū ante

Quod in beth. Le.x. sedē dei ⁊ agni. Et ha-
leē ⁊ ī oīb⁹ finib⁹ ei⁹ occisi sunt. oñdit non
solū in iudea. vñ ecclie cepit origo. ꝫ ⁊ ī oīb⁹ ei
usdem ecclie finib⁹ q̄tūcūq̄ ꝑ orbē diffusa est
ꝑsecutionē seuiturā ꝑfidoꝝ. ⁊ pioꝝ patiam eē
coronā. Qꝛ bini occisi sunt doctrina ⁊ opatiōe
ꝑfectos indicat. ℟. Sub throno dei scti clama
bant. Uindica sanguinē nr̄m de⁹ nr̄. ℣. Uidi sb
altare dei aīas occisoꝝ ꝓpt̄ verbū dei qd̄ habe-
bant ⁊ clara voce dicebāt. Uindica. L.xi.

Quod puuli occisi sunt ꝫ christ⁹ q̄ ꝑseq̄bat̄
viuēs euasit. insinuat q̄dē corpa martyrum ab
impijs posse perimi. ꝫ christū ꝑ quē tota ꝑsecu-
tio seuit. nullaten⁹ eis. vel viuentib⁹ vel occisis
posse auferri. ꝫ eos veracit̄ ꝯtestari. qꝛ siue viui
mus dño viuim⁹. siue morim̄ dño morim̄. Si
ue enī viuim⁹ siue morim̄ dñi sum⁹. ℟. Ambu
labūt mecū in alb̄ qm̄ digni sunt. Et nō delebo
noīa eoꝝ de libro vite. ℣. Hi sunt q̄ cū mulieri-
bus non sunt coinquinati virgines enim sunt.

Quod iuxta vaticiniū L.xij. Et non dele.
hieremie. Vox ī rama audita est. id est. in

excelso·ploratus ⁊ vlulatus·manifeste denun-
ciat luctum sancte ecclesie·quo de iniusta mē-
brorum suorum nece gemit·non vt hostes gar-
riunt inuacuū cadere·sed vsq; ad solium supni
ascendere iudicis. ℟. Centum q̄dragintaq̄t-
tuor milia qui empti sunt de terra·hi sunt q̄ cū
mulieribus non sunt coinq̄nati virgines eniz
permanserunt. Ideo regnant cum deo ⁊ agno si
ne macula. ℣. Hi empti sunt ex omnibus p̄mi-
tie deo ⁊ agno ⁊ in ore eorum non est inuentum
N illo tempore. Scd̄z Mat. mendaciū. Ideo
Angelus dn̄i apparuit in somnis ioseph dicēs
Surge ⁊ accipe puerum ⁊ matrem eius ⁊ fuge
in egyptum·⁊ esto ibi dum dicam tibi. Futu-
rum est enim: vt herodes querat puerum ad p̄
dendum eum. Qui consurgens accepit puerū
nocte ⁊ matrem eius·⁊ secessit in egyptum·et
erat ibi vsq; ad obitum herodis·vt adimple-
retur qd̄ dictum est a dn̄o per p̄phetam dicen-
tem: Ex egypto vocaui filiū meū. Tunc hero-
des videns qm̄ illusus esset a magis: iratus est
valde. Et mittens occidit omnes pueros qui
erant in bethleem ⁊ in oīb; finib; eius·abima-
tu ⁊ infra·s̄m tp̄us qd̄ exquisierat a magis.
Tunc adimpletum est qd̄ dictum est per hie-

remiam ꝓphetam dicentē: Vox in rama audi-
ta est. ploratus ⁊ vlulatꝰ multus. rachel plorās
filios suos ⁊ noluit consolari qꝛ nō sūt. Collect.
Deus cuiꝰ hodierna die. In lau. añ. Herodes
iratus occidit multos pueros in bethleem iu-
Vidi supra mō. Cap. de ciuitate dauid. i.
tem sion agnū stantē ⁊ cū eo centum q̄dra
ginta q̄ttuor milia habentes nomē eius ⁊ nom̄
patris eius scriptum in frontibus suis. ℟. Ex
ultent iusti. ℣. Justi imperpe. vi. Ad b añ. hi
sunt qui cū mulieribꝰ non sunt coinq̄nati virgi
nes enī sunt ⁊ sequunt̄ agnū q̄cūq̄ ierit. i. Coll.
Deus cuius ho. Ad. i. añ. Angeli eoꝝ semper
vident faciem patris. 8. Ad. iij. añ. Vox ī rama
audita est ē ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ rachel plorās fi-
lios suos. 2. Cap. Vidi sup̄ mon. Coll. Deus
cuius hodier. Ad. vi. añ. Sub throno dei san-
cti clamabāt vindica sanguinē nr̄m deus nr̄. 8.
Si sunt qui cum mulieribꝰ non sunt. Capl̄z.
coinquinati. virgines enī sunt. hi sequūt̄
agnum quocunq̄ ierit. Deo gratias. Collect.
Deus qui licet sis magnꝰ in magnis mirabi
lia tñ oparis in mīmis. da nob̄ q̄s in eorū
celebritate gaudē. q̄ filio tuo dño nr̄o testimo-
niū perhibuerūt etiā nō loquentes. Per eundē

Ad.ix.ā. Cātabāt scti cāticū nouū añ sedē dei
et agni ⁊ resonabat t̄ra ī voces illoꝝ. Collecta
Hi empti sunt ex hoībꝫ p̄mitie deo ⁊ agno
et ī ore eoꝝ nō est inuētū mēdaciū: sine ma
cula sunt añ thronū dei. ℣. Gloriosus ds. Coll'
Adiuua nos dñe q̄s eoꝝ dep̄catiōe sctōrū ⁊
q̄ filiū tuū dñm nr̄m hūana necdū voce ꝓ
fitētes: celesti sunt ꝓ eius natiuitate gl'ia coro-
nati. Per eundē. In. ij. vs̄ ā. Ab imatu ⁊ infra
occidit multos pueros herodes propt̄ dñm. 2.
Añ. Sinite ꝑuulos venire ad me talīū est enī ⁊
regnū celoꝝ. 7. Añ. Lauerūt stolas suas ⁊ cā-
didas eas fecerūt ī sanguīe agni. i. Añ. Hi em
pti sunt ex oībꝰ p̄mitie deo ⁊ agno ⁊ ī ore eoꝝ ñ
est īuētū mēdaciū. 8. Cap. Vidi sup̄. ℟. Sci
tui. ℣. Justi imp̄ vi. Ad mg̃t ā. Ambnlabūt
mecū in alb̄ qm̄ digni sunt ⁊ ñ delebo noīa eoꝝ
de libro vite. Thome epi ⁊ mart. ā. Btūs vir. ℣
Justꝰ ger. Coll'. Adesto dñe suppl'. Cōꝰ d̄ nat.
xo. ā. Hodie ī ta. ℣. Puerna. De sctō tho. oīa si
cut d̄ vno mart. pōt. Lect. Si q̄s vult post me
ve. Euāg. Nisi g̃. fru. In die scti tho. ⁊ deīcepſ
vsq̄ ad circūcisio. ad b. ā. Uerbū ca. Ad mg̃t
añ. Nesciēs mr̄. Siluestri pa. lect. viij. Req̄re
retro. Seruꝰ q̄ gemiata. Euāg. Hō q̄dā peg̃.
wilhelmi epi ⁊ ꝯfesso. cap. Bñdictio. om. gen.

℟. Sint lumbi vestri. Coll. De⁹ q̄ ꝯspic. Re-
liqua ꝟo req̄re retro vni⁹ ꝯfesso. ⁊ pont. Felic
Conced q̄s op̄s d̄s vt in pinc ꝯfesso. coll.
ad meliorē vitā sctōꝝ tuoꝝ exēpla nos ꝓ-
uocent: q̄ten⁹ quoꝝ solēnia agim⁹ etiā act⁹ imi
temur. Per. Marcelli pape ⁊ martyr collecta.
Preces populi tui q̄s dn̄e clement exaudi
vt beati marcelli martyr tui atq̄ pōtificis
merit adiuuem̄. cui⁹ passiōe letam̄. Per. Eodē
die antonij. Req̄re totuz Hieronymi. Prisce
A q̄s op̄s d̄s: vt q̄ ꝟginis ⁊ martyr coll.
beate p̄sce martyr tue natalicia colimus. ⁊
annua solēnitate letem̄: ⁊ tāte fidei ꝓficiamus
exēplo. Per. Fabiani ⁊ Sebastiani martyruz
ad vs̄ cap. Sancti ꝑ fidē. ℟. Sancti tui dn̄e
Eus q̄ beatos martyres fabianū Coll. bn̄.
atq̄ sebastianū virtute ꝯstātie ī passione
roborasti: ex eoꝝ nob imitatiōe tribue ꝓ amo
re tuo ꝓspa mūdi despicē. ⁊ nulla ei⁹ adūsa for
midare. Per Lectiōes. Psalm⁹ q̄ cant. Euan-
geliū. Descēdēs iesus de. Reliq̄ ꝟo vt de mar-
tyribꝫ. Agnet ꝟginis cap. Qui gloriat. ℟.
Pulcra facie. Hymn⁹ Agne beate virg. ꝟ.
Diffusa. Ad mg̃t aū. Christi v̄go nec terrore cō
cutitur nec blandimentis seducitur. i. Collect.

Omnipotēs sempiterne deus: qui infirma mū-
di eligis vt fortia quecq; ꝯfundas: ꝯcede ꝓ
picius vt q̄ btē agne martyris tue solēnia colimus
eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Inuit.
Regē virginū dñm. ps. Venite. In p̄ nō. añ.
Discede a me pabulū mortis qr iā ab alio amato
re p̄uenta sum. 8. ps. Dñe dñs nr̄. sic de v̄gini
bus. Añ. Dexterā meā ⁊ collū meū cinxit lapi
dibus p̄ciosis tradidit auribus meis inestima-
biles margaritas. 7. Añ. Posuit signū in faci
em meā vt nullū preter eū amatorē admittā. 7.
Añ. Induit me dñs cyclade auro texta ⁊ imen
sis monilibus ornauit me. 7. Añ. Mel ⁊ lac ex
eius ore suscepi ⁊ sanguis eius ornauit genas me-
as. 1. Añ. Ipsi soli seruo fidē ipsi me tota deuo
tione cōmitto. 1. v. Spē tua. Incipit passio
sancte Agnetis v̄ginis a btō Ambr. edita. Le. i.

Seruus christi ambrosius eps v̄ginibus sa-
cris. Diē festū sacratissime v̄ginis cele
bremus. Hinc psalmi resonēt: inde ꝯcre
pent lectiōes. Hinc ꝓplorum turbe letēt: inde sub-
leuent paupes. R. Diē festū sacratissime v̄gi-
nis celebremus q̄ lit̄ passa sit btā agnes ad mēori
ām reuocemus tertiodecimo etatis sue āno mortē
ꝑdidit ⁊ vitā inuenit. Quia solū vite dilexit au

ctorem. ℣. Infantia q̄dē cōputabat̄ in ānis sz
erat senect⁹ mēt̄ immēsa. Qui solum. Lect. ij.
Omnes g̃tulem̄ in dño. ⁊ ad edificationez
vginū qualit̄ pass⁊ sit agnes btissima ad
memoriā reuocem⁹. Tertiodecimo etat̄ sue an-
no mortē ꝑdidit ⁊ vitā inuenit. q̄ solū vite di
lexit auctorē. Corpe q̄dez iuuēcula. ꝑ aīo cana.
pulcrior facie ꝑ pulcrior fide. ℟. Dextrā meā ⁊
collū meū cinxit lapidib⁹ p̄ciosis t̄didit aurib⁹
meis inestimabiles margaritas. Et circūdedit
me vnātib⁹ atq̄ choruscātib⁹ gēmis. ℣. Indu-
it me dñs cyclade auro texta ⁊ īmēsis monilib⁹
Beata agnes dū L. iij. ornauit me. Et circū.
a scholis reuteret̄ a p̄fecti vrb̄ filio adama
tur. Cui⁹ parētes cū req̄sisset ⁊ īuenisset: cepit
plura offerre ⁊ āpliora ꝓmitē. Deniq̄ detule-
rat secū preciosissima ornam̄ta. q̄ a btā agnete
veluti stercora sunt recusata. ℟. Amo christuz
in cuius thalamum introiui cuius mater vir-
go est. cuius pater feminam nescit cui⁹ mihi or
gana modulatis vocibus cantant. Quem cum
amauero casta sum cuz tetigero munda sum cuz
accepero virgo sum. ℣. Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore sus
cepi ⁊ sanguis eius ornauit genas meas. Quez
cum amauero casta sum cum tetigero munda sū

Factū est vt iuuenis maiori vrge- Lec.iiij.
retur stimulo ⁊ putās eā meliora accipere
velle ornamēta. oēm lapidū preciosoꝝ secū de-
fert gloriā. ⁊ ꝑ seipsuz ⁊ ꝑ amicos ⁊ notos ⁊ affi
nes cepit aurē virginis appellare. diuitias do-
mos possessiōes familias atq; oēs mūdi deliti-
as repromittē: si ꝯsensum eius ꝯiugio nō nega
ret. ℟. O p̄s adorāde colēde tremende bn̄dico
te. Quia ꝑ filiū tuū vnigenitū euasi minas ho
minū impioꝝ ⁊ spurcitias diaboli impolluto
calle transiui. ℣. Te ꝯfiteor labijs te corde di-
ligo te totꝫ visceribꝰ ꝯcupisco. Quia. In.q.nº ā
Cuiꝰ pulcritudinem sol ⁊ luna mirantur ipsi so
li seruo fidē. 2. p̄s. Bn̄dixisti. An̄. Christꝰ cir
cūdedit me v̄nantibꝰ atq; choruscātibꝰ gēmis p̄
ciosis. 7. An̄. Ipsi sum desponsata cui angeli
seruiūt cuiꝰ pulcritudinē sol ⁊ luna mirant̄. 7.
An̄. Stat a dextris eiꝰ agnꝰ niue cādidior chri
stus sibi spōsaz ⁊ martyrē ꝯsecūit. 1. An̄. Mi
sit dn̄s angelū suū ⁊ lib̄auit me d̄ medio ignis
et n̄ suz estuata. 7. An̄. Jā amplexibꝰ christi
castꝫ astricta suz ⁊ cor ꝑi eiꝰ sociata suz. 1. ℣. Ad
Beata v̄go agnes tale iuue- Le.v. iuuabit.
ni fert̄ dedisse rn̄sum. Discede a me fomes
pcti. nut̄mētū facinorꝫ pabulū mortꝫ. Discede a

me: qꝛ iam ab alio amatore p̄uēta suꝫ: q̄ m̄ satis
meliora te obtulit ornamēta. ⁊ anulo fidei sub
arrauit me. longe te nobilior ⁊ genē ⁊ dignita-
te. ℟. Ipsi suꝫ despōsata cui āgeli seruiūt. Cu
ius pulcritudinē sol ⁊ luna mirāt̄. Ipsi soli ser-
uo fidē ipsi me tota d̄uotiōe cōmitto. ℣. Jā am
plexib⁹ christi cast] astricta suꝫ ⁊ corp̄i ei⁹ socia

Ornauit dextrorchirio īesti- L.vi. ta. Ipsi
mabili dexterā meā. ⁊ collū meū cinxit la-
pidib⁹ p̄ciosis. tradidit auribꝫ meis inestima-
biles margaritas. ⁊ circūdedit me xp̄nātibꝫ atq̄
choruscātibꝫ gēmis. ℟. Propt̄ veritatē ⁊ mā-
suetu. ⁊ iusti. Et dedu. te mirabi. dext̄. tua. ℣.
Audi fi. ⁊ vi. ⁊ incli. au. tu. ⁊ obli. po. tu. ⁊ do.

Posuit signū in faciē L.vij. pa. t. Et dedu.
meā. vt nullū pret̄ eū amatorē admittam.
Induit me cyclade auro texta. ⁊ īmēsis moni-
libꝫ ornauit me. Dn̄dit m̄ thesauros incōpabi-
les q̄s m̄ se donaturū rep̄misit si ei p̄seueraue-
ro. ℟. Ueni spōsa christi accipe coro. quā ti-
bi dn̄s p̄pa. Pro cu. amo. sang. tu. fu. ⁊ cū an.
in pa. intro. ℣. Uēi electa mea ⁊ po. in te thro.

Non poto L.viij. me. q. cō. r. spe. t. Pro cu.
ad ꝯtūeliā p̄or] amator] vel aspicē aliū ⁊ il
lū relinq̄re. cū q̄ sū deuīcta charitate. Cui⁹ ē ge

nerositas celsior·possibilitas fortior·aspect⁹ pul
crior·amor suauior·⁊ oī gr̄a elegātior a q̄ m̄ iaz
thalam⁹ collocat⁹ ē. Cui⁹ m̄ organa modulatis
vocib⁹ resonāt: cui⁹ m̄ v̄gines iustissimis voci
bus cātat. ℟. Offerēt̄ regi·dño post eā ꝓxīe ei
us offe·tibi In leticia ⁊ exul· ℣. Prudētes v̄gi·
aptate lāpades vr̄as ecce spō·ve·exi·ob·ei. In.
Ad.cc.an̄. Ecce qđ ꝯcupiui iaz video qđ spaui
iam teneo illi sum iūcta ī cel̄ quē in t̄ris posita
tota deuotiōe dilexi. i. ℣. Elegit eā do. In hē.
Euāgeliū. Sil̄e ē reg.ce.decē. Omelia. Sepe
ammoneo. ℟. Induit me dñs vestim̄to salut̄
et indum̄to leticie circūdedit me. Et taq̄z spō
sam decorauit me corona. ℣. Ornauit īestima
bili dextrorchirio dextrā meā collūq̄z meuz
cinxit lapidib⁹ p̄ciosis. Et tanq̄z. ℟. Iā cor
pus ei⁹ corp̄i meo sociatū est ⁊ sanguis ei⁹ orna
uit genas meas. Cui⁹ m̄r v̄go ē cui⁹ pat̄ feminā
nescit. ℣. Ipsi sum despōsata tibi āgeli s̄uiunt
cui⁹ pulcritudinē sol ⁊ luna mirāt̄. Cui⁹ m̄r. ℟.
Pulc̄ facie s̄z pulcrior fide btā es agnes respuēs
mūdū letaber̄ cū angel̄. Int̄cede ꝓ oīb⁹ nob̄. ℣.
Spētu ⁊ p·t·intē. Int̄. ℟. Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore
suscepi. Et sanguis ei⁹ ornauit genas meas. ℣.
Cui⁹ pulcritudinē sol ⁊ luna mirāt̄ ipsi soli ser
uo fidē. Et. In l.ā. Ingressa agnes turpitudinis

locū ãgelū dñi p̄ꝑatū iuēit. 7 ℟. Adiu·eã. Cap̄
Qui gl̄. ℣. Dif·ē g. Ad b. ã. Btã agnes ī medio
flãmarū expãsis mãib⁹ orabat ad dñz·te dep̄-
cor adorãde colēde pr̄ metuēde qꝛ ꝑ sctm̄ filiuz
tuū minas euasi sacrilegi tyrãni ⁊ carnis spur-
citias īmaculato calle tñsiui·⁊ ecce venio ad te
quē amaui quē quesiui quē sꝑ optaui. 8. Ad ī.
añ. Mecū enī hēo custodē corꝑis mei ãgelū do
mini. 7. Ad. iij. ã. Anulo suo sbarrauit me dñs
me⁹ iesus christ⁹ ⁊ tãq̄z spōsaz decorauit me co-
rona. 7. Ad. vi. ã. Bñdico te pater dñi mei iesu
christi quia ꝑ filium tuum ignis extīct⁹ ē a latē
meo. 8. Cap̄. Emulor enī vos. Coll. Btē agne
mr̄. t. d. Ad. ix. ã. Cōgaudete mecū ⁊ ꝯgtulamī
qꝛ cū his oīb⁹ lucidas sedes accepi. 8. Cap̄. Sa
piētia vīcit mal̄. Coll. Pretēde nob dñe mi. t.
In. ij. vs̄ ã. Discede a me. Cap̄. d sctō vīcētio
Just⁹ si morte p̄. ℟. Gl̄ia ⁊ ho. lōgū ℟. ℣. Ju
st⁹ ger. Ad magt añ. Btūs vir. Coll. Adesto
dñe supplica. Cōmēora⁹ d sctā agnete. ã. Stās
btã agnes ī medio flãme expãsis mãib⁹ orabat
ad dñz op̄s adorãde colēde tremēde bñdico te ⁊
gl̄ifico nomē tuū in et̄nū. Inuit. Regem semp̄.
In p̄ n⁹. ã. Btūs vir. Sermo btī aug. epi. L. ī.
N passiōe btī vīcētij frēs cha-issimi euidenter
ꝯñdit̄ iudex ferox tortor cruēt⁹ martyr inuict⁹.

In cuius corpore penis varijs exarato iam tormenta defecerant: et adhuc membra durabant. T

OR. Iste sanctus, ple. et cetera. Lectio .ij.

Vt quicta miraculis psistebat impietas: tot vexata supplicijs non cedebat infirmitas. agnoscatur operata divinitas. Quo enī corruptibilis puluis contra tam īmania tormēta durarz nisi in eo christus habitaret. Tu autem. Le.iij.

In bis enī oibus ille agnoscendus ille glorificandus. ille est laudandus: qui et in pma vocatione dedit fidem. et in supma passio-

Vltis nosce fratres Lec.iiij. nis virtutem. fidem et patientiā beati vincencij. Audite apostolū paulū. Vob inquit donatū est a christo non solū vt in eo credat: verū etiā vt patia

Ccepat hec vtraqz bea- L.v. mini pro eo. tus vincencius levita. Accepat et habebat Si enī non accepisset quid haberet. Lectio.vi

Nemo de suo corde psumat qñ, pfert sermonem: nemo de suis viribz confidat: qñ sufert temptationē: quia vt bona prudent loqīm a christo est. non nostra sapiētia est. et vt mala fortiter pferamus ab illo est non nra patientia

Ecolite fratres dñm christū suos Lec.vij. in euāgelio discipulos admonēte recolite

martyrum regem cohortes suas·armis spirita-
libꝫ instruentē·bella monstrantē·adiutoria mi
nistrantē·premia pollicentē. Lectio. viij.
Di cum dixisset discipulis suis·in hꝫ mun
do pressuram habebitꝫ:mox vnde territi ꝯsola
rentur adiūxit dicēs:Sed ꝯfidite quia ego vi
ci mundū.Quid ergo miramꝫ charissimi? si in
illo vicit vincentius? a quo victus est mūdus
Euangeliū. Amen amē dico vobꝫ.Nisi grañ.
Cetera xp̄o de vno martyre. In ꝯuersiōe sancti
Dixit ananias·saule frat̄. pauli.Capitulū
dñs misit me iesus qui apparuit tibi ī via
qua veniebas:vt videas ⁊ implearis spūsan-
cto·⁊ confestim ceciderūt ab oculis eius tanq̄ꝫ
squame ⁊ visum recepit. ℟. Scio cui credidi.
℣. Nimis ho. Ad mgt̄ añ. Sancte paule apo-
stole predicator veritatꝭ ⁊ doctor gentiū inter
cede pro nobis ad deū qui te elegit. 8. Collec.
Deus qui multitudinē gentiuꝫ beati pauli
apostoli p̄dicatione docuisti:da nobꝫ que
sumus·vt qui eius hodie ꝯuersionē colimꝰ:eiꝰ
apud te patrocinia sentiamꝰ.Per. Inuitator.
Gaudete ⁊ exult̄. p̄s. Venitꝭ. In p̄ nº añ. Qui
operatus est petro in apostolatū operatus est ⁊
mihi inter gentes ⁊ cognouerūt gratiam que da

t

ta est mihi a christo dño. ℣. Qui me segregauit
ex vtero matris mee ⁊ vocauit per grãz suaz. i.
ps. Celi enar, et cet'. Versus post añs ꝑponũt
in ꝑsolatione. Añ. Scio cui credidi ⁊ cert' suz
quia potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diez
iustus iudex. ℣. De reliquo reposita ẽ mihi co-
rona iusticie. i. Añ. Mihi viuẽ christ' est ⁊ mo
ri lucrũ gloriari me oportet in cruce dñi mei ie
su christi. ℣. Per quẽ mihi mũdus crucifixus
est ⁊ ego mũdo. i. Añ. Bonũ certamẽ certaui
cursum consumaui fidem seruaui. ℣. De reliq̃
reposita est mihi corona iusticie. i. Añ. Repo
sita est mihi corona iusticie quã reddet m̃ dñs
in illũ diem iustus iudex. ℣. Cooperãte grã spi
ritussancti. 8. Añ. Ne magnitudo reuelatio-
num extollat me datus ẽ mihi stimulus angel'
sathane q̃ me colaphizet propt̃ qd̃ ter dñm ro
gaui vt auferret̃ a me ⁊ dixit m̃ dñs sufficit tibi
paule grã mea. ℣. Nam virtus ĩ infirmitate ꝑ
ficitur. i. ℣. In oẽz terrã. Sermo beati Augu.
Verba apl'i audiuimus. epi. Lectio. i.
imo ꝑ apl'm ꝟba christi loquẽt in illo
quẽ de ꝑsecutore ꝑdicatorẽ fecit. ꝑcu-
tiens ⁊ sanãs: occidens ⁊ viuificãs. occisus ag-
nus a lupis ⁊ faciens agnos a lupis. ℟. Qui

opatus est petro in apl'atū opat⁹ est ⁊ m̄ inter
gentes ⁊ cognouerūt gr̄az. Que data ē mihi. ℣
Gratia dei in me vacua nō fuit sed gr̄a eius sp̄
Cum iacob pr̄i L.ij. in me manet. Que da
archa bn̄dicēs filios suos venisset ad bn̄-
dicendū beniamin: ait de illo. Beniamin lupus
rapax? Absit. Quid ergo? Mane rapiet: ad
vesperū diuidet escas. Hoc ī apl'o paulo com-
pletum est: quia ⁊ de illo p̄dictū erat. ℟. Scio
cui credidi ⁊ certus sum. quia potēs est depositū
meū seruare in illū diem Justus iudex. ℣. Re
posita est mihi corona iusticie quā reddet mihi
Nam si placet L.iij. dn̄s in illū diem. Just⁹
inspiciam⁹ paulū mane rapiētē ad vesperꝫ
escas diuidentē. Mane ⁊ vesperū posita sunt ꝓ
eo: ac si diceret̄ prius ⁊ postea. Tu au. ℟. Bo-
nū certamē certaui cursum ꝯsumaui fidem ser-
uaui. Ideoq̄ reposita ē m̄ corona iusticie. ℣.
Gr̄a dei sum id qd̄ sum ⁊ gr̄a ei⁹ in me vacua nō
Attēde raptorē. Saulus L.iiij. fuit. Jōq̄
aūt sic̄ act⁹ apl'oꝝ testāt̄ accept̄ lr̄is a p̄nci
pib⁹ sacerdotū vt vbicūq̄ īueīrz vie dn̄i secta
tores attēhēt ⁊ adducēt vtiq̄ pūiēdos. ibat spi
rās ⁊ āhelās cedes. Hic est ille mane rapiens.
Tu. ℟. Mihi viuere christus est ⁊ mori lucrū

Gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu chri-
sti. ℣. Per quem mihi mundus crucifixus est ⁊
ego mundo. Gloriari. In. ij. nº añ. Saulus q̄ ⁊
paulus magnus p̄dicator a deo ꝯfortat⁹ ꝯua-
lescebat ⁊ confundebat iudeos. ℣. Affirmans q̄
niam hic est christ⁹ filius dei viui. 8. Añ. Ma
gnus sanctus paulus vas electionis vere digne
est glorificandus qui ⁊ meruit thronũ duodeci-
mũ possidere. ℣. In regñatione cum sederit fi-
lius hoīs in sede maiestatis sue. 8. Añ. Uos q̄
reliquistis oīa ⁊ secuti estis me centuplũ acci-
pietis ⁊ vitam eternam possidebitꝭ. ℣. Dixit
iesus discipulis suis. i. Añ. Tu es vas electio-
nis sancte paule apostole p̄dicator veritatis ī
vniu̅so mundo. ℣. Per quem omnes gentes co
gnouerunt gratiam dei. 8. Añ. Sancte paule
apostole p̄dicator veritatꝭ ⁊ doctor gentiũ int̄
cede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut di-
gni efficiamur gloria dei. 8. Añ. Uos qui se-
cuti estis me sedebitis super sedes iudicantes
duodecim tribus israel dicit dñs. ℣. Cuꝫ sede
rit filius hominis ī sede maiestatꝭ sue. i. ℣. Cõ-
Uando lapida- L. v. stitues eos p̄ncipes.
tus est stephanus p̄mus martyr pro noīe
christi euidētius aderat ⁊ saulus. ⁊ sic aderat la

pidantibꝫ·vt nõ sufficeret ei·si tm̃ suis manibꝫ
lapidaret. Vt enī esset in oībus lapidantium
manibus:ipse oīum vestimēta seruabat·magis
seuiens oēs adiuuādo:q̃ꝫ suis manibꝫ lapidā-
do. ℟. Audistis enī ꝯuersationē meā aliqñ in
iudaismo qm̃ ꝓficiebā. Supra multos coeta-
neos meos in genere meo. ℣. Abundantius enī
emulator extiti traditionū paternarū mearuꝫ
Cum dñs iesus ana- L.vi. Supra multos
nie paulum nūciaret iam venisse vt credēt
et ad eū ananiā ire debere·ait ananias. Dñe au
diui de hoīe isto qd̄ multa mala opatꝰ est ī san
ctos tuos:ꝛ nūc litteras accepit a ꝑncipibꝫ sa-
cerdotū vt vbicunqꝫ inuenerit tui noīs sectato
res pertrahat. ℟. Cum autem placuit ei q̄ me
segregauit de vtero matris mee ꝛ vocauit per
gratiam suam vt reuelaret filiū suū per me. Ut
euangelizarē illum in gentibus ℣. Continuo
non acquieui carni ꝛ sanguini neqꝫ veni hiero-
solymā ad antecessores meos apostolos. Ute.
Dominꝰ autē ad illū. Sine ego ei Le.vij.
ostendam que illum oporteat pati pro no
mine meo. Magna res geritur fratres. Lupo
seuicia interdicit:lupus ad ouem captiuus ad
ducitur. ℟. Reposita est m̃ corona iusticie

quam reddet mihi dñs in illum diem. Justus iudex. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus sum quia potens est depositum meum seruare in illũ diem.

Quanta precesserat fama Le. viij. Justus iu lupi raptoris. vt eius nomẽ audito tremeret ouis etiam sub manu pastoris. Confortatur ne iam putet seuientẽ nec timeat timentez. Ab agno pro ouibus mortuo fit ouis secura de lupo. ℟. Saulus autem magis ac magis ꝯualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos qui habitabãt damasci. Affirmans qm̃ hic est christus. ℣. Et continuo ingressus paulus synagogã predicabat iesum. Affirmans. Ad. cc. an̄. Uade anania ⁊ q̃re saulum. ecce enĩ orat quia vas electiõis est m̃ vt portet nomẽ meũ corã gentibus ⁊ regib⁹ ⁊ filijs israel. 7. ℣. Annũciauerũt. Scdz Mat.

In illo tempe. Dixit simon petrus ad iesum. Ecce nos. rel. Omelia. Grãdis fiducia. petrus pis. Require retro de confesso. ℟. Ne magnitudo reuelationũ extollat me datus est m̃ stimulus carnis mee. angel⁹ sathane qui me colaphizet propt̃ qd̃ ter dñz rogaui vt discederet a me ⁊ dixit mihi sufficit tibi gratia mea. Nam virtus ĩ infirmitate perficitur. ℣. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis vt inhabitet in me virtus christi.

Nam virtus. ℟. Gratia dei sum id qđ sum. Et
gratia eius in me vacua nõ fuit sed semꝑ in me
manet. ℣. Qui oꝑatus est petro in apostolatũ
operatus est ⁊ mihi inť gentes. Et gratia. ℟.
Magnus sanctus paulus vas electiõis vere di
gne est glorificãdus. Qui ⁊ meruit thronũ duo
decimũ possidere. ℣. Gratiã superne bñdictio-
nis expostulet nobis sanctus paulus vas electio
nis. Qui ⁊ me. ℟. Sancte paule apl̃e predica-
tor veritatis ⁊ doctor gentiũ. Intercede pro no
bis ad deũ q̃ te elegit. ℣. Ut digni efficiamur
gratia dei. Intercede. Post euãgeliũ Collecta.
Deus qui multitudinẽ gentiũ. In lau. añ. Ego
plantaui appollo rigauit deus autem incremẽ
tum dedit alľa. ℣. Unusq̃sq; propriã mercedem
accipiet ſm suũ laborẽ. 8. Capl̃m. Dixit ana-
nias. Ad bñ. añ. Euãgeliũ meũ qđ euãgeliza
tũ est nõ ẽ a me neq; ab hoĩe accepi illud sꝫ ꝑ re
uelationẽ ĩesu christi dñi nr̃i. Coll. Deꝰ q̃ mul.
Ad. i. ã. Gr̃a dei ĩ me vacua ñ fuit sꝫ gr̃a ciꝰ sꝑ
ĩ me manꝫ. ℣. Gr̃a đi suꝫ id qđ suꝫ. 7. Ad. iij. ã.
Ter v̄gl cesus suꝫ semel lapidatꝰ suꝫ ter naufragi
um ꝑtuli ꝓ christi noĩe. ℣. Nocte ac die ĩ ꝓfun
do marl fui. 8. Ad. vi. ã. Damasci p̃positꝰ gẽtl
arethe regl voluit me cõprehẽdẽ a frĩbꝰ ꝑ mur̃

submissus sum in sporta ⁊ sic evasi manus eius
in noīe dñi. ℣. Deus ⁊ pater dñi nr̄i iesu chri
sti scit quia non mentior. 8. Capitulum.
Ego sum mīmus apostolorꝝ qui non suꝫ di
gnus vocari apostolus qm̄ ꝑsecutus sum eccle
siam dei. gratia autem dei sum id qd̄ sum. ⁊ gr̄a
Deus qui Coll. eius in me vacua non fuit.
conspicis quia ex nulla nostra actione cō
fidimus concede ꝓpicius: vt contra adūsa oīa
doctoris gentiū ꝓtectione muniam̄. Per. Ad
ix. añ. Libenter gloriabor ī infirmitatib⁹ meis
vt inhabitet in me virtus christi. ℣. Qñ enī in
firmor tunc fortior sum ⁊ potens. 8. Capitulū.
Scio cui credidi ⁊ certus sum qꝛ potens est
depositum meū seruare in illuꝫ diem iust⁹
iudex. ℣. Annunciauerunt opera dei. Collect.
Quesum⁹ op̄s d̄s vt btūs paulus apl̄s tu
um pro nob̄ imploret auxiliuꝫ: vt a nr̄is
reatib⁹ absoluti: a cūct⁹ etiā periculis exuamur.
Per. In. ij. vs̄ añ. Qui opat⁹. Añ. Scio cui
credidi. Añ. Mihi viuē. Añ. Reposita est.
Ad mg̃t añ. In regñatione cū sederit fili⁹ hoīs
in sede maiestat⁹ sue. sedebit⁹ ⁊ vos iudicantes
duodeci trib⁹ isrl̄ dic̄ dñs. i. Agnet. ij. Cōme⁹.
añ. Stās btā agnes. Ad lau. Btā agnes. Coll.

In sua benedictione
coll. lectionel

Deus qui nos annua beate agne martyris tue solēnitate letificas: da vt quam veneramur officio. etiaz pie ꝯuersationis sequam̄ exemplo. Per. In purificatione sancte marie virginis ad vs̄ sup ps̄ an̄. O admirabile. An̄. Qn̄ natus. An̄. Rubū quē. An̄. Ecce maria.

Ecce ego mittā angelū meū qui preparabit viam ante faciem tuā. ⁊ statim veniet ad templū sanctū suuz dn̄ator dn̄s quem vos querit ⁊ angelus testamēti quē vos vult. Cap̄. ℟. Uidete miraculuz. ℣. Speciosa facta. Ad mgt̄ an̄. Salue regina m. Collecta.

Erudi qm̄s dn̄e plebem tuam: ⁊ que extrinsecus annua tribuis deuotione venerari: interius assequi gratie tue luce concede. Per. Inuit. Ecce venit ad templū sanctū suuz dn̄ator dn̄s. Gaude ⁊ letare sion occurrēs deo tuo. ps̄. Venite. In p̄ n° an̄. Bn̄dicta tu in mulierib⁹ ⁊ bn̄dictus fruct⁹ ventr tui. 7. ps̄. Dn̄e dn̄s. et cet̄. An̄. Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. i. An̄. In prole mater in partu v̄go gaude ⁊ letare v̄go mat̄ dn̄i. 4 An̄. Sancta dei genit̄x v̄go sp maria int̄cede ꝓ nob ad dn̄m deū nostrum. i. An̄. Induere vestimētis glorie tue ciuitas sancti ⁊ suscipe regez

christum. 7. Ant. Speciosa facta es ⁊ suauis i
delitijs tuis sancta dei genitrix. 7. ℣. Aue ma-
ria gr̃a. Sermo sancti Aug. epi. L. i.

Hodiernus dies magnũ nob̃ contulit
gaudiũ. in quo christus infans in tem-
plo est p̃ntat⁹. Exultent virgines: virgo pepit
christũ. Nihil in ea q̃d vouit putent extermi-
natũ: mansit virgo post partũ. Tu. ℟. Ador-
na thalamũ tuũ sion ⁊ suscipe regẽ christũ. Quẽ
virgo concepit virgo pepit virgo post partum
quẽ genuit adorauit. ℣. Induere vestimẽtl glo-
rie tue ciuitas sancti. Quem virgo. Lectio. ij.

Exultent vidue: infantez christũ vidua an-
na cognouit. Exultent ꝯiugate. nasciturũ
christũ eliçabeth nupta ꝓphetauit. Nullus gra
dus pretermissus est. de quo non habet testio-
niũ salus oĩum. ℟. Senex puerũ portabat pu-
er autem senẽ regebat. Quẽ virgo concepit vir-
go peperit virgo post partũ quẽ genuit adora-
uit. ℣. Accipiens symeon puerũ in manib⁹ gra-
tias agens bñdixit dñm. Quez. Lectio. iij.

Unquid sole virgines ad regnum celoruz
perueniũt: perueniunt ⁊ vidue. Sancta anna: a
virginitate sua septem annis vixerat cum vi-
ro suo. Quo defuncto: vsqꝫ ad senilem etatem

peruenerat. ⁊ senectute sancta expectabat infan
tiam saluatoris. vt paruũ videret annosa. par-
uum cognosceret annicula. intrantẽ in mũdum
saluatorẽ videret itura. ℣. Postq̃z impleti
sunt dies purgatiõis marie ſm legez moysi tu-
lerunt illũ in hierusalem vt sisterẽt euz dño. Si
cut scriptum est in lege dñi quia oẽ masculinũ
adaperiens vuluã sanctũ dño vocabit̃. ℣. Ob-
tulerunt pro eo dño par turturũ aut duos pul-
Christus puer L.iiij. loscolũbarũ. Sicut.
natus est. exultent pueri continentiã vo-
uentes puero. Ipse v̄o integritatem puericie
consecrauit: qui sue matri fecunditatez attulit.
virginitatẽ non abstulit. ℟. Obtulerunt pro
eo domino par turturum aut duos pullos colũ-
barum. Sicut scriptũ est in lege dñi. ℣. Postq̃z
impleti sunt dies purgationis marie ſm legez
moysi tulerunt illum in hierusalem vt sisterent
eum domino. Sicut scriptum est in le. In.ij.nº
añ. Uirgo concepit ⁊ virgo peperit ⁊ post partũ
virgo permansit. i. p̃s. Benedixisti dñe terrã
añ. Sicut letantium omniũ nostrum habita-
tio est in te sancta dei genitrix. 7. añ. Post
partum virgo inuiolata permansisti dei geni-
trix intercede ꝓ nob. 7. añ. Gaude maria v̄go

cunctas hereses sola interemisti i vniuerso mũ-
do. 3. Añ. Dignare me laudare te virgo sacra
ta. da mihi virtutem contra hostes tuos. 7.
Añ. Beata mater ⁊ innupta virgo gloriosa re
gina mundi intercede pro nobis ad dñm. 2. ℣.
Symeon ille Lect. v. Benedicta tu in mu.
senex diu vixerat. cui⁹ etas compatur an-
ne: ⁊ audierat respõsum qđ non esset visur⁹ mor
tem nisi vidisset christum. Tu au. ℟. Suscipi
ens iesum in vlnas suas symeon exclamauit et
dixit. Tu es verum lumen ad illuminationẽ gẽ
tium ⁊ gloriã plebis tue israel. ℣. Symeon i ma
nibus infirmitatẽ accepit sz maiestatẽ intus ag
Et vt noueritis L. vi. nouit. Tu es verum.
q̃tum desideriũ sancti habebant qui no-
uerant de scriptur⁊ virginem pariturã. sicut au-
distis cum esaias legeret. Ecce virgo in vtero
accipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabitis nomen eius
emanuel. Emanuel quid sit euangeliuz nobis
aperuit dicens: Qđ interpretat nobiscũ deus.
℟. Responsum acceperat symeon a spũsancto
non visurũ se mortẽ nisi videret christum dñi ⁊
benedixit deum ⁊ dixit. Nunc dimittis seruum
tuũ in pace quia viderunt oculi mei salutare tu
um dñe. ℣. Lumen ad reuelationẽ gentiũ ⁊ glo

riam plebis tue israel. Nunc dimitt. Le. vñ.

ET ergo noueritis fratres antiqs sanctos z iustos optasse videre qd concessum est. huic seni symeoni. dñs noster iesus christus ad discipulos suos loquens ait: Multi iusti z p̃phete voluerunt videre que vos videtis z nō viderunt. z audire que auditis z non audierūt ℟. Symeon iustus z timorat⁹ expectās redēptionē israel. Et spūssanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit symeon a spū sancto non visurū se mortem nisi videret christū dñi. Et spiritus

GEstabat maria mater eius infantē: L. vin vidit symeon z agnouit. Vbi nouerat qd agnouit: Intus est reuelatus qui foris est natus. Vidit z agnouit. Agnouit symeon infantem tacentem. z occiderūt iudei inuenē miracula facientem. ℟. Beata es maria que dñm portasti creatorē mūdi. Genuisti qui te fecit z in eternum pmanes virgo. ℣. Aue maria gratia plena dñs tecū. Genui. Ad. cc. añ. Hodie maria virgo puerum offert in templo quez symeon senex accepit in brachia z anna vidua christū agnouit aduenisse in terris. 8. Cañ. Populus qui. ℣. Post partum virgo in vio. Scōm Lucam. In illo tempe. Postq impleti sunt dies pur-

gationis marie ꝟm legem moysi: tulerunt illuz
in hierusalē. vt sisterēt eum dño sicut scriptum
est in lege dñi. Et reliqua. Omelia lect. eiusdē
Solennitatē nobis vene. Be. presby. L. ix.
hodierne celebritatꝭ q̄ quadragesimo dñi
ce natiuitatꝭ die. debitis veneramur officijs. ma
xime eiusdem dñi saluatoris nostri simꝰ et inte
merate genitricꝭ eius hūilitate dedicataz: sacra
euangelij lectio designat. exponens eos qui le
gi nihil debebat implendis se legalibꝫ ꝑ oīa sb
didisse decretis. R. Uidete miraculū matris
dñi concepit virgo viriꝰ ignara ꝯ sortij stat one
rata nobili onere maria ⁊ matrem se leta cog
scit que se nescit vxorē. V. Uirgo concepit ⁊ v̄go
Spepit ⁊ post partū v̄go ꝑmāsit. Que. L. x.
Sicut enī mō cū legēt audiuimꝰ postq̄ im
pleti sunt dies purgatiōis eiꝰ videlz matrꝭ eiꝰ
ꝟm legem moysi. tulerūt illū in hierusalē vt si
sterēt eū dño sicut scriptum est in lege dñi: q̄
oē masculinū adaperiēs vuluā sanctū dño vo
cabitur. R. Hodie maria v̄go puerū offert ī tē
plo. Quē symeon senex accepit in brachia ⁊ an
na vidua christū agnouit aduenisse in terris. V.
Magnū hereditatis mysteriū christus pro no
bis homo factus ingreditur in templū. Quem

O Recepit nāq; lex vt mulier que Lectio.xi.
suscepto semine pepisset filiū + īmūda essz
septem diebus + ⁊ in die octauo circūciderēt in
fantulū · nomēq; aptaret · deinde etiaz alios tri
gintatres dies ab ingressu templi · ⁊ a viri tho-
ro abstineret · donec q̄dragesimo natiuitatis die
filiū cum hostijs ad templū dñi deferret ℟.
Cum inducerent puerū iesum parētes eius acce
pit eū symeon in vlnas suas ⁊ bñdixit deū ⁊ di-
xit. Nūc dimittis dñe seruū tuū in pace. ℣. Quia
viderūt oculi mei salutare tuū qđ parasti ante
faciem omniū populoꝝ. Nunc. Lectio .xij.
Primogenitū aūt oē masculini sexus sctm̄
dño vocari · atq; ideo mūda queq; offerri đo
īmūda aūt mūdis mutari vel occidi: ⁊ hoīs pri
mogenitū q̄nq; sicclis argēti debē redimi. ℟.
Gaude maria v̄go cūctas hereses sola īteremi
sti que gabrielis archāgeli dicti credidisti. Dū
virgo deum ⁊ hominē genuisti ⁊ post partū vir
go inuiolata ꝑmansisti. ℣. Gabrielem archan-
gelum credimus diuinitus te esse affatum · vte
rum tuum de spiritusancto credimus impregna
tum erubescat iudeus infelix qui dicit christuz
ex ioseph semine esse natū. Dū virgo deum ⁊ ho
Nillo tempe. Postq̄ impleti sūt Scđz Lucā

dies purgationis marie ꝟm legem moysi: tule
runt iesum in hierusalē. vt sisterent eū dño sic
scriptum est ī lege dñi: quia omne masculinū
adaperiens vuluā sanctū dño vocabit. Et vt
darent hostiam ꝟm qd dictuz est in lege dñi:
par turturū aut duos pullos columbarū. Et
ecce homo erat in hierusalē: cui nomē symeon.
Et homo iste iustus ⁊ timorat⁹ expectās ꝯsola-
tionē israel. ⁊ spūssanctus erat in eo. Et respon-
sum accepat a spūsancto: nō visurū se mortem
nisi prius videret christū dñi. Et venit in spiri
tu in templū. Et cū inducerēt puerū iesum pa-
rentes eius vt facerēt ꝟm ꝯsuetudinē legis pro
eo. ⁊ ipse accepit eū in vlnas suas ⁊ bñdixit de
um ⁊ dixit: Nūc dimittis seruū tuū dñe: scdm
verbū tuū in pace. Quia viderūt oculi mei sa-
lutare tuū. Qd parasti ante faciē oīum popu-
loꝝ. Lumē ad reuelationē gentiū: ⁊ gloriā ple-
bis tue israel. Amē. Añ. Te decet laus. Coll.

Omnipotēs sempiterne deus maiestatē tuaz
supplices exoram⁹: vt sicut vnigenit⁹ filius
tuus hodierna die cū nostre carnis substātia in
templo ē pñtatus: ita nos facias purificat tibi
mentibꝫ pñtari. Per eūdez. In lau. añ. Sy-
meon iustus ⁊ timoratus expectabat redemp-

tionem israel ⁊ spiritus sanct⁹ erat ī eo. ℣. Cap Ecce ego mitto angelū. ℟. Aue maria gra. ℣. Speciosa fa Ad bñ. añ. Cum inducerēt puerū iesum parentes eius accepit eū symeon ī vlnas suas ⁊ bñdixit deū ⁊ dixit nūc dimittis dñe seruum tuū in pace. Collecta. Omnipotēs sempit̄ne deus. Ad. i. añ. Senex puerū portabat puer autem senē regebat quez virgo peperit ⁊ post partum virgo p manſit ipsum quem genuit adorauiti. Ad. ij. añ Responsum accepit symeō a spiritu sancto nō visurū se mortē nisi videret dñm ⁊. Capl̄. Ecce ego mitto angelū. ℣. Aue maria Collecta. Omnipotēs sempit̄ne deus. Ad. vi. añ. Accipiens symeon puerū in manib⁹ gratias agens bñdixit dñm ⁊. Capitulū. Ecce iam venit plenitudo temporis in quo misit deus filiū suū factū ex muliere factū sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret. ℟. Erfice in nobis qm̄s Coll̄. Benedicta tu. dñe gratiam tuam ⁊ qui iusti symeonis expectationē implesti: vt sicut ille mortē nō vidit priusq̄ christū dñm videre mereret: ita ⁊ nos vitam obtineam⁹ eternam. Per eū. Ad. ix. añ. Obtulerunt pro eo dño par turturuz aut duos pullos columbarum. ℣. Capitulum.

Surge illuminare hierusalē q̄ venit lumen
tuū: ⁊ gloria dñi sup te orta est. ℣. Post p
Eus qui salut eterne beate marie Collect.
virginitate fecūda hūano generi premia
p̄stitisti: tribue qm̄s vt ipsam pro nobis inter
cedere sentiam⁹: per quā meruim⁹ auctorē vite
suscipere. Per eundem. In. ij. vs̄ an̄. Bn̄dicta
tu in mulierib⁹. An̄. Sicut myrrha. An̄. In p
le mater. An̄. Sancta dei genitrix. ℟. Post
partum. ℣. Speciosa. Ad mg̅t an̄. Hodie bea-
ta v̄go maria puerū iesum pn̄tauit in templo et
symeon replet⁹ spū sancto accepit eum in vlnas
suas ⁊ bn̄dixit deum ⁊ dixit nunc dimittis dñe
seruū tuū in pace. i. Agathe v̄ginis ad vs̄ cap̄
Confitebor tibi dñe rex. ℟. Beata agatha.
Hymnus. Agathe sacre v̄ginis. ℣. Diffusa ē.
Ad mg̅t an̄. Mentē sanctā spontaneā honorē
Eus qui Coll. deo ⁊ patrie liberationē. 4.
int̄ cetera potētie tue miracula etiam in se
xu fragili victoriā martyrij ꝯtulisti. ꝯcede ꝓpi-
cius. vt cui⁹ natalicia colim⁹. p ei⁹ ad te exēpla
gradiam̄. Per. Inuitat. Regē virginū dñm.
p̄s. Venite. In p̄ n̄ ā Ingenua sum ⁊ expecta-
bilis genere vt omīs cog̅tio mea testat̄. 7. p̄s.
Dñe dñs. An̄. Sūma ingenuitas ista ē in qua

seruitus christi cõprobat. 8. An. Ancilla chri-
sti sum ideo me ostẽdo seruilẽ ꝑsonam. 2. An.
Specie tua. An. Adiuuabit eam. An. Agata
ingressa carcerẽ bñdicebat dñm iesum christuꝫ
3. ℣. Spẽ tua ⁊ pulcritudine tua. Lectiones
Require reto de ꝟginibꝫ. Media nocte clam̃
℟. Agatha letissime ⁊ gloriant̃ ibat ad carcerẽ
Et quasi ad epulas inuitata agonẽ suũ dño ꝑci
bus cõmendabat. ℣. Mens eius solidata ẽ ⁊ in
christo fundata. Et q̃ si. ℟. Dũ ingrederet̃ bea
ta agatha in carcerẽ dixit ad iudicẽ. impie cru-
delis ⁊ dire tyrãne non es ꝯfusus amputare in
femina qđ ipse in matre suxisti. ℣. Ego habeo
mãmillas integras intus ĩ aĩa mea q̃s ab in-
fantia dño ꝯsecraui. Impie. ℟. Quis es tu q̃
venisti ad me curare vulnera mea ego suꝫ apl's
christi nihil ĩ me dubites ipse me misit ad te.
Quẽ dilexisti mẽte ⁊ puro corde. ℣. Naꝫ ⁊ ego
apl's eiꝰ eiꝰ suꝫ ⁊ in noĩe eiꝰ scias te eẽ saluãdã.
Quẽ. ℟. Uidisti dñe ⁊ expectasti agonẽ meuꝫ
quõ pugnaui ĩ stadio. Sꝫ qꝛ nolui obedire mã
dat| ꝑncipũ. Iussa sum ĩ mãmilla torq̃ri. ℣. Ad-
iuua me dñe đs meꝰ qꝛ ꝓpt̃ fidẽ castitat|. Iu. In
ij. nº ã. Agatha sctã dixit si feras m̃ ꝓmitt| au-
dito christi noĩe mãsuescunt 8. ꝑs. Bñdixisti.

Añ. Si ignem adhibeas rozem mihi saluificũ de celo angeli mistrabũt. 8. Añ. Agatha letissime ꝛ gloriãt ibat ad carcerẽ ꝛ quasi ad epulas inuitata agonẽ suũ dño pcib⁹ cõmẽdabat. 7. Añ. Nisi diligent pfeceris corpus meuz a carnificib⁹ attrectari nõ potest aĩa mea ingredy sum dñi cuz palma intrare martyrij. 4. Añ. Uidisti dñe agonẽ meuz quõ pugnaui i stadio sed quia nolui obedire mandatis pncipũ iussa sum in mãmilla torqueri. 7. Añ. Propter fidem castitatis iussa sum suspẽdi in eculeo adiuuame dñe deus meus in tortura mãmillarũ mearũ. 7. ℣. Adiuuabit eam deus. ℟. Ueni sponsa. ℣. Ueni electa. ℟. Ueni electa mea ℣. Surge prope. ℟. Hec est virgo sa. ℣. Accixit. ℟. Ipse me coronauit qui p aplm petruz in custodia me pfortauit pro eo qõ iussa sum suspendi in eculeo. Propter fidem castitat' adiuua me dñe deus meus in tortura mãmillarum mearũ. ℣. Uidisti dñe agonẽmeũ quõ pugnaui in stadio sed quia nolui obedire mandat' pncipum. Propter. Ad.cc.añ. Beata agatha ingressa carcerem expandit manus suas ad deuz et dixit dñe qui me fecisti vincere tormenta carnificũ iube me dñe ad tuaz miam peruenire. 7

℣. Elegit eam dñs. In hereditatē sibi. Omeliaz
cum euāgelio req̄re retro. Simile est regnū ce
lor̄ decem v̄gib9. ℟. Ego aūt adiuuata a dño
p̄seuerabo in ꝯfessiōe eius. Qui me saluaz fecit
et consolatus est me. ℣. Gratias tibi ago dñe
iesu christe qui misisti ad me apostolum tuum.
Qui me saluam. ℟. Qui me dignatus est ab
omni plaga curare ⁊ mammillam meam meo
pectori restituere. Ipsum inuoco deum viuum.
℣. Medicinam carnalē corpori meo nunq̄z ex-
hibui sed habeo dñz iesum christū qui solo ser
mone restaurat vniūsa. Ipsum. ℟. Beata aga
tha ingressa carcerē expandit manus suas ad de
um ⁊ dixit dñe qui me fecisti vincere tormenta
carnificū. Iube me dñe ad tuam mīam p̄ueni-
re. ℣. Agatha ingressa carcerē bñdicebat dñm
iesum christū dicens. Iube me. ℟. Gaudeam⁹
oēs in dño diē festū celebrātes sub honore aga-
the martyris. De cuius passiōe gaudent angeli
et collaudant filiū dei. ℣. Immaculatus dñs
immaculatā sibi famulam ī hoc fragilitatl cor
pore positam mīcorditer consecrauit. De cuius
In lau. añ. Quis es tu qui venisti ad me cura-
re vulnera mea ego sum apostolus christi nihil
in me dubites filia. 7. ℟. Adiuuabit eam. ℣.

Diffusa est gratia. Ad bñ. añ. Paganoꝝ multi
tudo fugiens ad sepulcrũ virginis tulerũt veluz
eius contra ignẽ vt comprobaret dñs qđ a peri
culis incendij merit| agathe martyr| sue eos li
beraret. 5. Ad. i. añ. Medicinam carnalem
corpori meo nunq̃z exhibui sed habeo dñm ie
sum christũ qui solo sermone restaurat vniũsa.
7. Ad. iij. ã. Gratias tibi ago dñe quia memor
es mei ⁊ misisti ad me apostolũ tuũ curare vul
nera mea. ℣. Specie tua. Ad. vi. añ. Benedico
te pater dñi mei iesu christi qꝛ per apostolũ tuũ
mãmillã meã meo pectori restituisti. 8. Cap.
Dñe deus meus exaltasti. ℣. Adiuuabit eam.
Coll. Da ꝓplo tuo qm̃s dñe spm̃. Ad. ix. añ.
Qui me dignatus est ab oĩ plaga curare ⁊ mã
millam meã meo pectori restituere ipsuz inuo
co deum viuũ. 7. Cab. Inuocaui đ. ℣. Ele
git eam dñs. Coll. Presta qm̃s omp̃s deꝰ vt
ad te. In. ij. vs̃ añ. Ingenua sum. Añ. Sum
ma ing. Añ. Ancilla christi sum. Añ. Agata
ĩgres. ℟. Spẽ tua. ℣. Diffusa est. Ad mgt añ.
Paganoꝝ multitudo. Sotheris virginis. Coll.
Omnipotens sempiterne deus qui infir. Eodẽ
die Scholastice virginis Commeꝰ añ. Quiq̃

prudentes virgines. In lau. añ. Ueniente spon
so pru. Coll. Exaudi nos deus sal. Valenti-
Resta quesumus ni martyris Collecta.
ops deus vt qui beati valentini martyris
tui natalicia colimus: a cunctis malis iminenti
bus eius intercessiõe liberemur. Per. In kathe
Petrus apostolus dra santi Petri Capl'm.
iesu christi electis aduenis dispersiõis pon
ti galacie cappadocie asie et bithinie. sm psciẽ
tiam dei pris in sanctificationẽ spũs in obediẽ
tiam et aspersionẽ sanguis iesu christi: gratia vo
bis et pax multiplicet. R. In oẽm terrã exiuit
Hymn. Eterna christi. ℣. Nimis honorati s.
Ad mgt añ. Quodcunq; ligaueris super ter-
ram erit ligatum et in celis et quodcunq; solue
ris super terram erit solutum et in celis dicit
Deus q̃ aposto Coll. dñs symoni petro 8.
lo tuo petro collatis clauibꝫ regni celestis
ligandi atq; soluendi pontificiũ tradidisti: cõ-
cede vt intercessionis eius auxilio a peccatorũ
nostrorum nexibus liberemur. Qui vi. Inui-
tatoriũ. Gaudete et exultate. In p añ. Petr⁹
et iohs ascẽdebãt ĩ tẽplũ ad horã orõnis nonã
8. Añ. Claud⁹ q̃dã cũ vidisset petrũ et iohannẽ

cepit rogare eos vt elemosynā accipet. 3. Aū.
Argentum ⁊ aurū non est m̄ qđ aūt habeo hoc
tibi do. 7. Aū. In noīe iesu christi nazareni
surge ⁊ ambula in pace. 2 Aū Exiliyt claudus
et ambulabat ⁊ intrauit cū illis ābulans et lau
dans deū. 8. Aū. Uidit populus claudū am-
bulantem ⁊ laudantē deū ⁊ repleti sunt stupore
et extasi in eo qđ ꝯtigerat illi. 2. ℣. In oēm t̄rā.

Lectiones ex omelijs venerabilis Be. p̄s. L. i.

Dixit iesus petro. Beatus es simon bar
iona. quia iusta satis laudem dilecto-
rem ꝯfessoremq̄ suū petrū apostolum
dn̄s remunerat. cū eū sanctispūs filiū esse testa
tur. a quo ipse dei viui filius asseueratur. q̄uis
hocipsum multum dissimilit̄ nullus fideliū fie-
ri dubitat. ℟. Quem dicunt hoīes esse filium
hominis dixit iesus discipulis suis respondens
petrus dixit tu es christus fili⁹ dei viui. Et ego
dico tibi quia tu es petrus ⁊ super hanc petrā
edificabo ecclesiam meam. ℣. Beatus es simō
bariona quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi
sed pater meus qui est in celis. Et ego dico tibi

Dominus enim chri- Lectio. ij. quia tu es.
stus per naturam filius dei: petrus sicut ⁊
ceteri electi filius sanctispiritus est per gratiaꝫ

Christus filius dei. quia de ipso natus est. petr⁹
filius spũssancti: quia de ipso renatus est. ℟.
Beatus es simon bariona quia caro ⁊ sanguis
non reuelauit tibi sed pater meus q̃ est in celis
Dicit dñs. ℣. Et ego dico tibi quia tu es petr⁹
et super hanc petram edificabo ecclesiam meaꝫ

Christus filius dei ante tpa. Le. iij. Dicit d.
ipse est enī dei virtus ⁊ dei sapīa que dic̃.
Dñs possedit me initio viarum suarũ anteqũ
quicq̃ faceret a p̃ncipio. Petrus fili⁹ spũssan-
cti ex tempore quo ab ipso illuminatus graciā
diuine cognitiōis accepit. ℟. Tu es petrus ⁊
super hanc petram edificabo ecclesiaꝫ meam et
porte inferi non preualebunt aduersus eam. Et
tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Quodcunqꝫ li
gaueris super terram erit ligatum ⁊ in celis et
quodcunqꝫ solueris super terram erit solutuꝫ ⁊

Quia voluntas Lectio. iiij. in celis. Et tibi.
vna eadem est operatio sancte trinitatis.
recte cum dixisset dñs petro. beatus es simon
bariona. id est. filius gratie spũalis. protinus
adiunxit. Quia caro ⁊ sanguis non reuelauit t̃
sed pater meus qui est in celis. ℟. Quodcũqꝫ
ligaueris super terram erit ligatuꝫ ⁊ in celis. Et
quodcunqꝫ solueris super terram erit solutuꝫ

et in celis. ℣. Tu es petrus ⁊ super hanc petrã
edificabo ecclesiã meam ⁊ tibi dabo claues reg-
ni celoꝝ. Et quodcũq;. In. ij. nº. ã. Petrus aũt
seruabatur in carcere ⁊ oratio fiebat pro eo sine
intermissione ab ecclesia ad deũ. 2. Aũ. Dixit
angelus ad petrũ circũda tibi vestimẽtũ tuũ ⁊
sequere me. 8. Aũ. Misit dñs angelũ suũ ⁊ li-
berauit me de manu herodis. 7. Aũ. Corneli-
us cẽturio vir religiosus ac timẽs deũ vidit ma-
nifeste angelũ dei dicentẽ sibi corneli mitte ⁊ ac
cersi simonẽ qui cognoĩatur petrus hic dicet ti-
bi quid te oporteat facẽ. 7. Aũ. Beat⁹ petrus
apostolus vidit sibi christũ occurrere. adorans
eum ⁊ ait dñe quo vadis venio romam iterum
crucifigi. 8. Aũ. Simon iohannis diligis me
plus his tu scis dñe quia amo te. 8. ℣. Consti-

Dicit nãq; de patre apl's L. v. tues eos p̃n
Misit deus spm̃ filij sui in corda nr̃a. Di-
cit ipse filius de spũsancto. Cum autem vene-
rit ille paclytus quẽ ego mittã vob̃ a pr̃e. Dic̃
de spũsancto apostolus. Hec oĩa operatur vn⁹
atq; idem spiritus: diuidẽs singul' prout vult.
Tu autem. ℟. Dñe si tu es iube me venire ad te
super aquas. Et extendens manũ apprehẽdit eũ

et dixit ihesus modice fidei quare dubitasti. ℣. Cumq; vidisset ventum validum venientem timuit & cum cepisset mergi clamauit dicens dñe saluum me fac. Et extendens manū. Lectio. vi.

Caro & sanguis recte intelligunt homines. sapientia carnis inflati. colūbine simplicitatis nescij. ideoq; a sapia spūs oīmodis auersi. de quibus supra dictū est. quia christū non intelligentes. alij iohannē baptistam. alij autē heliam. alij ℣o hieremiā. aut vnū ex prophetis eum esse dicerent. Tu au. dō. ℟. Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. ℣. Erat petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus. Oratio autem fiebat.

Ego dico tibi. quia Lectio. vij.

tu es petrus & super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Petrus qui antea simon vocebatur ob fortitudinem fidei & confessionis sue constantiam. a domino petri nomē accepit quia videlicet illi firma ac tenaci mente adhesit. de quo scriptum est. Petra autem erat christus. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Surge petre & indue te vestimentis tuis accipe

fortitudinē ad saluādas gentes. Quia cecidert
catene de manibus tuis. ℣. Angelus dñi astitit
et lumen refulsit in habitaculo carceris percus-
soq; latere petri excitauit eum dicens surge ve-
Tu es petrus ⁊ L.viij. lociter. Quia ceci.
super hanc petram. id est. super dñm salua-
torem qui fideli suo cognitori amatori confes-
sori participiū sui noīs donauit: vt scilicet a pe
tra petrus vocaretur edificat' ecclesia quia nō
nisi per fidem ⁊ dilectionē christi ad sortem ele
ctorum ⁊ ad eternam pertingitur vitam. T. ℟.
Nunc scio vere. Quia misit dñs angelum suū.
℣. Et eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expe
ctatione plebis iudeoruz. Quia. Ad.cc.añ. Ad
huc loquēte petro cecidit spūssanctus sup oēs q̄
audiebāt verbum ⁊ erant loquētes linguis ⁊ ma
gnificantes deum tunc petrus iussit eos baptiza-
re in noīe dñi iesu christi. i. ℣. Annūciauerūt o.
Nillo tempore. Venit ie- Scdm Matthaeum.
sus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogabat
discipulos suos dicens. Quem dicunt hoīes
esse filiū hois. Et reliqua. Omelia venerabilis
Lectio sancti Bede presbyteri. Lectio.ix.
Leuangelij quam modo fratres audistis tā
to intentius cogitanda ac sine obliuione est in

giter retinenda. ꝙto constat. quia magnā nobis fidei perfectionē commēdat. magnū eiusdē perfecte fidei contra oīa temptamenta robureque demonstrat. ℟. Ego pro te rogaui petre. Ut non deficiat fides tua. z tu aliqñ conuersus confirma fratres tuos. ℣. Ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticum ego autem ro

SIscire volu- Lecti.x. gaui pro te. Ut non. mus quō in christum credi oporteat quid lucidius eo qđ ait ad eum petrus. Tu es christꝰ filius dei viui? Rursum si audire delectat ꝙtū hec fides valeat quid apertius eo qđ ait dñs de ecclesia que super eum edificāda erat. Et porte inferi. non preualebunt aduersus eam. ℟. Si diligis me simon petre pasce oues meas dñe tu nosti quia amo te. Et animam meam pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecum non te nega-

EXplanaturi ex Lecti.xi. bo. Et animam. ordine lectionem euangelicam primo videamus de loco in quo habita memoratꝰ. Venit iesus in partes cesaree philippi. Philippus vt lucas testatur: erat tetrarcha ituree: z traconitidis regionis. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Petre amas me tu scis domine quia amo te. Pasce oues meas. ℣. Simon iohānis

diligis me plus his tu scis dñe quia amo te. Pa

Sic ergo statuens ciuitatez L.xij. sce oues in loco vbi iordanis ad radices oritur lybani montis. ⁊ est termin⁹ iudee contra septentrionē. appellauitq; eam cesaream philippi. in memoriam videlicet sui nois. pariterq; honorem tyberij cesaris. sub quo ipse regnabat. Tu.

℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste angelū dei dicenteē sibi Corneli mitte ⁊ accersi symonē qui cognominatur petrus hic dicet tibi quid te oporteat facē

℣. Cum orasset cornelius nondum in christo renatus apparuit ei angelus dicēs. Corneli mit

In illo tempore. Scd̄m Mattheum.

Venit iesus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? At illi dixerunt: Alij iohannem baptistā alij autem heliam. alij ꝟo hieremiam. aut vnuz ex prophetis. Dicit illis iesus. Vos autem quē me esse dicitis. Respondens symon petrus dixit: Tu es christus filius dei viui? Respondēs autem iesus dixit ei. Beatus es symon bariona: quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi. sed pater meus qui in celis est. Et ego dico tibi qꝛ

tu es petrus ℣ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Et porte inferi non prevalebūt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. Et quodcunq; ligaueris super terraz ℣ erit ligatum z in celis ℣ quodcunq; solueris super terram ℣ erit solutum z in celis. Amen. Ad. Te decet laus. Collecta. Deus qui apostolo tuo petro collatis clauibus reg. cele. lig. atq; sol. ꝛc. In laudibus aū. Petre amas me pasce oues meas tu scis domine quia amo te. ℣. Capitul. Petrus apostolus iesu christi electis aduenis. ℟. Constitues eos principes. ℣. Nimis honorati. Ad benedic. aū. Tu es pastor ouium princeps apostolorum tibi tradite sunt claues regni celorum. i. Collect. Deus qui apostolo tuo petro collatis clauibus. Ad. i. aū. Significauit dominus petro qua morte clarificaturus eet deum. i. Ad. iij. aū. Ego pro te rogaui petre ℣ vt non deficiat fides tua z tu aliquādo conuersus confirma fratres tuos. 8. ℣. In omnez terram exiuit sonus eorum. Ad. vi. aū. Cumq; vidisset ventum validum venientem timuit z cū cepisset mergi clamauit dicens domine saluum

Benedictio. Capitulum. me fac. 2.

Ne omnium gentium dedit illi dominus.

et testamentũ suũ ꝯfirmauit super caput eius. ℣

Resta q̃s Coll. Constitues eos p̃ncipes. op̃s deus. vt nullis nos permittas ꝑturbationib̃ concuti: quos in apostolice ꝯfessionis petra solidasti. Per. Ad. ix. añ. Tu es petrus et super hanc petraꝫ edificabo ecclesiã meã. 7

Statuit illi dñs testamentũ sempiternũ. ⁊ dedit illi sacerdotiũ magnuꝫ et beatificauit illum in gloria. ℣ Annũciauerunt

Desto dñe supplicatiõib̃ Coll. opera d. nostris ⁊ sperãtes in tua mĩa intercedente beato petro apostolo tuo. celesti ꝓtege benignus auxilio. Per. In. ij. vs̃ añ. Petrus ⁊ iohãnes. Añ. Claudus quidam. Añ. Argentum et Añ. In noĩe iesu. ℟. In oẽm terram. ℣. Nimis honorati. Ad mg̃t añ. Beatus es simõ bariona quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sꝫ pater meus qui est in celis dicit dñs. i. Colle. vt s̃. In natiuitate sancti Matthie apl̃i Lec. Ait dñs discipulis suis. Vos amici. Euange. Hoc est preceptũ. Coll. Quesum⁹ op̃s deus. vt beatus matthias apostolus. Reliq̃ ꝟo vnius apostoli quere. Gregorij pape Lect. Seruus qui geminata talenta. Euang. Homo q̃dam peregre. Collec. Deus qui anime famuli

tui gregorij. Reliq̃ oia vni⁹ ꝯfesso. ⁊ pontificis
In natiuit̃ sancti Bñdicti ad vs̃ añ. Iste san-
ctus d. Añ. Justũ deduxit. Añ. Amauit eum
dñs. Añ. Iste cogno. Cap̃. Dilect⁹ a deo ⁊ hoi
bus+cuius. R̃. Sanctus bñdictus. ℣. Justus
germi. Ad mg̃t añ. Sanctissime confessor dñi
monachoꝝ pater ⁊ dux bñdicte intercede ꝓ nr̃a
Ntercessio nos Coll. oĩumq̃ salute. 4.
qm̃s dñe beati bñdicti abbat̃ cõmendet:
vt qd̃ nostris merit̃ non valeam⁹ eius patroci
nio assequam̃. Per. Inuit. Justus florebit ĩ do
mo dñi. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ in eius sacra so
lennitate. p̃s. Venite. In p̃ nr̃ añ. Fuit vir vi
te venerabilis gr̃a bñdit⁹ ⁊ noĩe. i. Añ. Ab ip-
so puericie sue tp̃e cor gerens senile etatẽ mori
bus transiens nulli animũ dedit voluptati. i.
Añ. Dum in hac terra esset quo tp̃alit̃ libẽ vti
potuisset iam quasi aridũ mũdũ cũ flore despe-
xit. i. Añ. Nursie ꝓuincia exort⁹ rome liberali
bus studijs tradit⁹ a p̃entib⁹ fuerat. 8. Añ. Re
licta domo rebusq̃ patr̃ soli deo placẽ cupiens
sancte ꝯũsatiõis habitũ quesiuit. 8. Añ. Re-
cessit igit̃ scient̃ nescius ⁊ sapient̃ indoct⁹. 4. ℣
Justũ deduxit dñs. Incipit vita sancti Bñdi-
cti abbat̃ edita a beato Greg. papa. Lectio. ĩ.

v

Fuit vir vite venerabilis gr̄a bn̄dict⁹ et noīe·ab ipso puericie sue tp̄e cor gerens senile. Etatē quippe moribꝫ transiens: nulli animū voluptati dedit. Sed dū in hac terra eēt quo tp̄alit̄ libere vti potuisset·despexit iam q̄si aridū mūdū cū flore. ℟. Fuit vir vite venerabilis gr̄a bn̄dict⁹ ⁊ noīe ab ipso puericie tp̄e cor gerens senile. Etatē quippe moribꝰ transiens nulli animū voluptati dedit. ℣. Recessit igit̄ scient̄ nescius ⁊ sapient̄ indoct⁹. Etatē

Qui liberiori genere ex ꝓuincia nursie exortus·rome liberalibꝫ litterarū studijs traditus fuerat. Sed cū in eis multos ire ꝑ abrupta vicioꝝ cerneret: eū quē quasi ī ingressuꝫ mundi posuerat retraxit pedē: ne si quid de scientia eius attingeret·ipse quoqꝫ postmodū in īmane precipiciū totus iret. ℟. Beatus bn̄dictus famulus dn̄i magnū fecit miraculū fudit p̄ces ad dn̄m. Et resolidauit ꝯfractū capisterium. ℣. Bn̄dictus puer cū nutricē suā flere ꝯspiceret eius dolori compassus est. Et reso. L.iij.

Despectis itaqꝫ litterarūꝫ studijs relicta domo rebusqꝫ patris soli deo placere desiderans·sancte ꝯuersationis habituꝫ quesiuit. Recessit igitur scienter nescius ⁊ sapienter indoct⁹

Hic itaq; cum iam relictis litterarū studijs pe-
tere deserta decreuisset nutrix q̄ hunc arc⁹ ama
bat sola secuta est. ℟. Inito consilio venenū vi
no miscuere quo oblato ex more ad benedicendū
patri vir dei signum crucis edidit & vas pestife
ri potus ita confractum est. Ac si pro signo lapi-
dem dedisset. ℣. Intellexit protinus vir dei q̄
potum mortis habuerat q̄ portare non potuit
signum vite. Ac si pro signo. Lectio .iiij.
Vnq; ad locū venissent qui effide dicitur
multisq; honestioribus viris charitate se illic de
tinentibus in beati petri ecclesia demorarent pre
dicta nutrix illius ad purgandum triticū a vi-
cinis mulieribus prestari sibi capisterium petijt
Q̄ super mensam incaute derelictum casu acci
dente confractum est: sic vt in duabus partibus
inueniretur diuisum. ℟. Sanctus būdict⁹ pl⁹
appetijt mala mundi perpeti q̄z laudes. Malēs
pro deo laboribus fatigari q̄z vite huius fauo-
ribus extolli. ℣. Diuina nāq; p̄uent⁹ gr̄a ma-
gis ac magis ad supna aīo suspirabat. Malens
In.ij.no ā. Hic itaq; cū iam relict⁹ lr̄arū studijs
petē desta decreuisset nutrix q̄ hūc arci⁹ amabat
secuta ē. 2. Mñ. Predicta nutrix illi⁹ ad purgā
dum triticuz a vicinis mulieribus prestari sibi

capisteriũ petijt qđ casu accidẽte fractũ est. 8.
Ãñ. Compassus nutrici orationẽ fudit bñdictꝰ
puer cũ lachrymis capisteriũ repauit. 7. Ãñ.
Bñdictꝰ dei famulus magnũ fecit miraculũ fu
dit preces ad dñm ⁊ reiunxit capisteriũ. 8. Ãñ.
Qui dũ heremũ ꝑgeret romanũ monachũ ob-
uiauit cuiꝰ cũ desideriũ cogꝰuisset ⁊ secretuz te-
nuit ⁊ adiutoriũ impẽdit. i. Ãñ. Cũqꝫ in specu
posito submitti panẽ diabolus ꝯspiceret iacta-
uit lapidẽ ⁊ tintinnabulũ fregit. 8. ℣. Ama-
Benedictꝰ religiosus ⁊ pius L. v. uit eũ dñs
puer cũ nutricẽ suam flere ꝯspiceret. eius
dolori compassus est: ablatis secũ vtrisqꝫ fra-
cti capisterij partibꝫ se se cũ lachrymis in oro-
nem dedit. Qui ab orone surgens. ita iuxta se
vas sanũ reperit vt in eo fracture vestigia nul-
latenus inueniri potuissent. ℟. Dñe nõ aspici-
as pctã mea sed fidẽ huiꝰ hoĩs q̃ rogat resuscita
ri filiũ suũ ⁊ redde ĩ hoc corpusculo aĩaz quã tu
listi ⁊ cõpleta oratiõe reuixit. Et sanũ reddidit
patri suo. ℣. Et regrediẽte aĩa corpusculũ omẽ
ꝯtremuit ⁊ sb oculꝰ oĩuz q̃ aderãt viuꝰ apparuit
Sanctꝰ bñdictꝰ plus appetẽs L. vi. Et sa-
mala mũdi perpeti q̃ꝫ laudes: ꝑ deo labori
bus fatigari. q̃ꝫ vite huius fauoribꝫ extolli. nu

tricē suā occulte fugiēs deserti loci secessum pe-
tijt. cui sublac⁹ vocabulū est. Qui a romana vr
be q̄dragīta ferme milib⁹ distās. frigidas atq̄
ꝑspicuas emanat aq̄s. ℟. Cūq̄ sctūs bñdict⁹
in cella ꝯsisteret eleuat⁹ sursum ocul' vidit so-
roris sue aīaz de corpe ei⁹ egressaz. In colūbe
spēceli secreta penetrare. ℣. Qui tāte ei⁹ glie
ꝯgaudēs oīpotēti do gr̄as reddidit eiusq̄ obi-
tū frīb⁹ denūciauit ⁊ qd ei⁹ aīaz vidit. In colū.

Ir dñi bñdict⁹ ad p̄dictū locū pue- L. vij.
niens ī artissimo se specu tradidit tribusq̄
annis excepto romano monacho hoīb⁹ incog-
nitus mansit. Qui videlicet roman⁹ nō longe
ī monasterio sb̄ deodati p̄ris regl'a degebat. ℣
℟. Intempeste noct⁹ hora vir dei instās vigi-
lijs assidue oratiōis velut sb̄ vno solis radio.
Oēz mūdū collectū ꝯspexit. ℣. Uidēti enī crea
torē angusta ē oīs creatura. Omnē. Le. viij.

D eūdē ꝟo specū a romani cella iter ñ erat
q̄ excelsa desup rupis eminebat: sb̄ ex eadē ru-
pe ita longissimo fune ligatū roman⁹ deponere
panē ꝯsueuerat. In q̄ etiā resti paruū tintinna
bulū inseruit. vt ad sonuz tintinnabuli vir dei
cognosceret. qñ sibi roman⁹ panē preberet quē
exiēs accipet. ℟. Pater sanctus duz intentam

oculoꝝ aciem in splendore chorusce lucis habē
videret̄ vidit germani aīaꝫ capuani ep̄i. In spe
ra ignea ab angelis in celū deferri. ℣. Factūqꝫ
est ⁊ reuerētissimū virū germanū ep̄m is q̄ mis-
sus fuerat iam defunctū repit. In spera. Ad cc.
añ. Sanctimonial' aūt femīa cū negāt verba au
disset orationē fudit ⁊ inūdatio pluuie erupit.
6. Omelia. Grandis fiducia. ℟. Eodē vo an
no quo de hac vita erat exitur⁹ quibusdā disci
pulis secū ꝯuersantib⁹ quibusdā longe manen
tibus. Sanctissimi sui obitus denūciauit diem.
℣. Presentib⁹ indicēs vt audita ꝑ silētiū tege-
rent absentib⁹ indicās quale eis signū fieret qñ
eius aīa de corpe exiret. Sanctissimi. ℟. Se-
xto nanqꝫ die portari se in oratoriū a discipulis
fecit ibiqꝫ exitū suū dñicis sacramētis muniuit.
Atqꝫ inter discipuloꝝ manib⁹ expirauit. ℣. Ere
ctis in celū manib⁹ stetit ⁊ vltimū spiritum in
ter verba orationis efflauit. Atqꝫ. ℟. Uia re-
cta orientis tramite ab eius cella in celū vsqꝫ tē
debatur cui venerādo habitu vir desup clarus
assistens cuius esset via quā cernerēt inquisiuit
Illi autem se nescire ꝓfessi sunt. ℣. Quibus ip
se ait hec est via qua dilectus dñi benedictus as
cendit. Illi autem se. ℟. O beati viri benedicti

sancta ꝑconia o inestimabilis dilectio charitatis. Qui dum seculi pompam contempsit eterne vite coniũctus est. ℣. Qui viuere christus fuit et mori lucrum. Qui dum. Post euangeliũ colle. Intercessio nos quesumꝰ dñe. In lau. añ. Electus a fratribus inuitus obtinuit quod scienter scivit se illorum moribus ꝓuenire nõ posse. 7. ℟. Justum deduxit dñs. ℣. Justus germinabit Ad bñ. añ. Pater sanctus dñ intentam oculorum aciem in splendore chorusce lucis habere videretur vidit germani animã capuani episcopi in sphera ignea ab angelis in celũ deferri. 4 Ad ī. añ. Cũq; sibi ꝓspicẽt illicita non licere assueta relinq̃re conati sunt de eiꝰ morte tractare. 7. Ad. iij. añ. Jnito ꝓsilio venenum vino miscuere q̃ oblato sig̃uit sicq; ꝓfactuꝫ est ac si pro signo lapidem dedisset. 2. Ad. vi. ã. Puer quidã parvulus elephantino morbo ꝓcussus ad dei hominẽ est adductus pristina sanitate recepta incolumis remeauit ad propria. 8. Capt; Dedit dñs confessionẽ sancto suo 7 excel. ℣. Exalta do. Colle. Almanit eum dominus. mine in ecclesia tua spiritum cui beatus benedictus abbas seruiuit vt eodem nos replente studeamus amare qꝺ amauit 7 opere

exercere qd̄ docuit. Per do. eius. Ad. ix. añ. Tā
tam grāz ei virt⁹ dīna ꝯtulerat vt sub vno solis
radio oēm mūdū collectū ꝯspicēt. 7. Cap. Ju-
stum deduxit dñs ꝑ vi. ℣. Justus vt palma fl.
Fit dñe q̄s beatus bñdict⁹ abbas Collec.
nr̄e fragilitat̄ adiutor ⁊ ꝓ nob̄ supplicans
copiosius audiat̄. Per. In. ij. vs̄ añ. Fuit vir
vite venera. Añ. Ab ipso puericie. Añ. Dum in
hac t̄. Añ. Nursie ꝓuincia. ℟. Amauit. ℣. Ju-
stus germīabit. Ad mgt̄ añ. Orabat sanct⁹ bñ-
dictus dñe nō aspicias pctā mea sed fidē huius
hoīs q̄ rogat resuscitari filiū suū ⁊ sb̄ ocul' oīuz
viuētē puerū reddidit patri suo. i. In annūcia-
tione sancte marie ℣gīs ad vs̄ sup ps̄ añ. Non
auferet̄ sceptrū de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ do-
nec veniat q̄ mittēdus ē ⁊ ipse erit expectatio gē
tium. i. Añ. Dñs veniet occurrite illi dicētes
magnū p̄ncipiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis ds̄ for-
tis dñator p̄nceps pac̄. i. Añ. Ecce veniet ds̄ ⁊
hō de domo dauid sedē in throno. i. Añ. Le-
ua hierusalē oculos ⁊ vide potētiā reḡ ecce sal-
uator venit soluere te a vinculo. i. Capl'm.
Egredietur ℣ga de radice iesse: ⁊ flos de radi
ce ei⁹ ascēdet ⁊ requiescet sup eū spūs dñi spi-
ritus sapie ⁊ intellect⁹ spūs consilij ⁊ fortitudi

nis·spūs sciētie ⁊ pietatis ⁊ replebit eū spirit⁹
timoris dñi. ℟. Aue maria ℣. Speciosa. Ad
mgt̄ añ. Salue regina misericordie. i. Collect.
Deus qui de beate marie ꝟginis vtero ver
bum tuū angelo nūciāte carnē suscipe vo-
luisti: p̄sta supplicib⁹ tuis vt qui vere eā dei ge-
nitricē credimus·eius apud te int̄cessiōib⁹ ad-
iuuem̄. Per eundē. Inuitat. Aue maria gratia
plena dñs tecū. Bñdicta tu ī mulieribus. p̄s.
Venite. In p̄ nº añ. Missus ē angelus gabri
el ad mariā virginē desponsatā ioseph. 8. p̄s.
Dñe dñs nr̄. Añ. Aue maria gr̄a plena dñs te
cum bñdicta tu in mulierib⁹. i. Añ. Bñdicta tu
in mulierib⁹ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. 7. Añ
Quō fiet istud angele dei quia virū non cog̊sco
audi maria v̄go christi spūssanctus supueniet in
te ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi. 7. Añ.
Prophete p̄dicauerūt nasci saluatorē de virgi
ne maria. i. Añ. Ecce in nubib⁹ celi filius ho-
minis veniet in ptāte magna. i. ℣. Aue maria.
Sermo ex cōmētario vene. Be. presby. Le. ī.
Ngressus angelus ad mariā dixit: Aue gratia
plena dñs tecū bñdicta tu in mulierib⁹. Bene
gr̄a plena vocat̄·que nimirū gr̄am quaz nulla
alia meruerat assequit̄·vt ipsum videlicet gr̄e

concipiat ⁊ generet auctorẽ. Tu. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ desponsatam ioseph nũcians ei verbũ ⁊ expauescit vgo de lumine ne timeas maria inuenisti grãz apud dñm. Ecce ꝯcipies ⁊ paries ⁊ vocabit altissimi filius. ℣. Aue maria grã plena dñs tecũ. Ecce cõ

De cũ audisset turbata est in sermo- L.q. ne eius: ⁊ cogitabat qualis esset ista salutatio. Disce virginẽ moribꝫ disce virginẽ uerecũdia. disce virginẽ oraculo. disce mysterio. Trepidare virginũ est. ⁊ ad oẽs viri ingressus pauere. oẽs viri affatus vereri. ℟. Aue maria grã plena dñs tecũ. Spũsctus supueniet in te ⁊ vtus altissimi obũbrabit tibi qꝺ enĩ ex te nascet sanctum vocabit filius dei. ℣. Quõ fiet istud qm̃ virũ non cognosco ⁊ rñdẽs ãgelus dixit ei. Spi

Iscãt mulieres ꝓpositũ pudoris Lect.iij. imitari. Sola in penetralibꝫ quã nemo viroꝝ videret. solus angelus reperiret. Sola sine comite sola sine teste. ⁊ ne q̃ de generi deprauaretur affatu ab ãgelo salutat. ℟. Radix iesse q̃ exurgz iudicare gẽtes ĩ eũ gẽtes sprabũt. Et erit nomẽ eius bñdictũ in secula. ℣. Ecce vgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ emanuIsce vgo vtroꝝ vitare lasciui- L.iij. el. Et

am maria etiã angeli salutationẽ verebat Erat tñ cogitãs inquit qualis esset ista salutatio. Et ideo cũ verecũdia quia pauebat. Cũ prudẽtia q; bñdictiõis nouã formulã mirabat que nusq; lecta est nusq; añ compta. ℟. Suscipe vbũ vir go maria qđ tibi a dño p angelũ tũ missum est capies in vtero deũ paries z hoiem. Ut bñdicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Paries q̃dez filiũ sed vginitat] nõ patieris detrimẽtũ efficieris grauida z eris mater sp intacta. Ut bñdicta In.ñ.n. añ. Ne timeas maria inuenisti graz apd dñm ecce capies z paries filiũ. 8. p̃s. Bñdixisti. Añ. Dabit ei dñs sedẽ dauid patr] ei' z regnabit in eternũz. i. Añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi sm verbum tuũ. 8. Añ. Beata es maria que credidisti pficient in te que dicta sunt tibi a dño. 8. Añ Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre d petra deserti ad mõtẽ filie sion. 7. Añ. Angelus dñi nunciauit marie z concepit de spũsctõ. i. ℣. Bñdicta tu in mulierib'. Lectio. v.

Et dixit angelus ei. Ne timeas maria inueni sti gratiam apud deum. Quã salutatione inso lita vtpote que ei sola seruabatur viderat turbatam quasi familiarius notam vocans ex no mine ne timẽ deberet iubet. Et quia gratia ple-

na vocauerat. eandem gratiam. et astruit plenius & vberius explicat dicens: Ecce concipies in vtero & paries filium. & vocabis nomen eius iesum. ℟. Ecce virgo concipiet & pariet filium dicit dñs. & vocabit nomē eius Admirabilis deus fortis. ℣. Sup soliū dauid & sup regnū eius sedebit in eternū. Admirabilis. Lectio vi. Esus saluator siue salutaris interpretat. Cuius sacramentū nobis alloquens ioseph. angelus exposuit. ipse enī inquiēs saluū faciet populū suū a peccatis eorū. Non ait populū israel. sed populū suū. q̄ est in vnitate fidei ex p̄putio & circūcisione vocatū. quibus ex diuīsa parte congregatis fieret vnū ouile. & vnus pastor. ℟. Descēdet dñs sicut pluuia in vellus. Orietur in diebus eius iustícia & abūdantia pacis. ℣. Et adorabūt eū oēs reges oēs gentes seruiēt ei. Orietur. Lectio vij

Hic erit magnus & filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dñs deus sedē dauid p̄tris eius. Dictū est de iohāne q̄ erit magnus. sed ille quasi homo magnus. hic q̄si deus magnus. Ille enim magnus coram dño. hic aūt magnus erit in q̄t. & filius altissimi vocabit. ℟. Egredietur virga de radice iesse & flos de radice eius ascendet. Et erit iustícia cingulū lumborū eius & fides cinctoriū re-

nũ eius. ℣. Et requiescet super eũ spũs dñi spi-
ritus sapĩe ⁊ intellect⁹. Et erit. Lectio viij.
Dem filius altissimi qui in vtero ꝟginali ꝯce-
ptus ⁊ natus est idem homo tpe increatus ex
matre. qui deus est ante tempa natus ex patre
Si aũt idem hõ qui deus est obmittat nestori
us hoĩem tantũ dicere ex ꝟgine natũ. ⁊ hunc a
verbo dei non in vnitate ꝑsone. sed in societate
insepabili esse receptũ. ℟. Uirgo israel reuerte-
re in ciuitates tuas vsq; quo dolẽs auerter. Ge-
nerabis dñm saluatorẽ oblationẽ nouã in ter-
ra ambulabũt hoĩes in salutationẽ. ℣. In chari
tate perpetua dilexi te ideo attraxi te miserans
Generabis. Ad cc. añ. Sup soliũ dauid ⁊ sup
regnũ eius sedebit in eternũ. 8. ℣. Post par.
Nillo tempe. Missus est angelus Scdm Lu.
gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ naça-
reth ad ꝟginem desponsatã viro cui nomẽ erat
ioseph de domo dauid: ⁊ nomẽ virginis ma-
ria. Et rel. Omel. lec. eius. beati Amb. epi L. ix
Patent dĩna mysteria: nec facile iux̃ ꝓpheti
cum dictũ q̃sq; hominũ põt scire ꝯsiliũ dei
Sed tamen ex ceteris factis atq; precept dñi
saluatoris possumus intelligẽ. ⁊ hoc perpensio-
ris fuisse consilij. qd ea potissimũ electa est vt

dñm pareret. que erat desponsata viro. T ℟.
Intuemini q̃ztus sit iste qui ingreditur ad sal-
uandas gentes ipse est rex iusticie. Cuius gene-
ratio non habet finem. ℣. Precursor pro nobis
ingredit̃ s̃m ordinem melchisedech pontifex fa
Or aũt an- Lx. ctus est in eternũ. Cuius.
teq̃ desponsaret̃ impleta est? Fortasse ne
diceret̃ qd̃ cõcepit ex adulterio. Et bñ vtrũq̃
posuit scriptura: vt ⁊ desponsata esset ⁊ virgo.
Virgo vt expers viril' ꝯsortij videret̃. Despõ-
sata ne temerate ꝟginitatꝭ adureret̃ infamia: cu
ius grauis aluus corruptele videret̃ insigne p̃
ferre. ℟. Uidebũt gentes iustum tuũ ⁊ cuncti
reges inclytũ tuũ. Et vocabit̃ tibi nomẽ nouũ qd̃
os dñi noĩauit. ℣. Et eris corona glorie ĩ mãu
dñi ⁊ dyadema regni in mãu dei tui. Et. Lec. xi.
Maluit aũt dñs de suo ortu quã de matris
pudore dubitare. Sciebat enĩ tenerã esse
virginis verecundiam ⁊ lubricam famam pu-
doris. Nec putauit ortus sui fidem matri iniu-
rijs astruendam. ℟. Emitte agnũ dñe dñato-
rem terre. De petra deserti ad montem filie siõ
℣. Ostende nobis dñe misericordiã tuam ⁊ sa-
lutare tuũ da nobis. De petra de. Lect. xij
Eruatur sancte marie sicut pudore integ-

ita inuiolabilis opinione virginitas. Oportet
enim sanctos ⁊ ab his testimoniũ habere q̃ fo⁊l
sunt. Nec decuit sinistra virginib⁹ opiniõe vi
uentibns velamen excusatiõis relinqui. qd̃ in-
famata quoq̃ mater dñi videretur. ℟. Gau-
de maria virgo cunctas hereses sola interemi-
sti que gabrielis archangeli dictis credidisti.
Dum virgo deum ⁊ hoĩem genuisti ⁊ post par-
tum virgo inuiolata permansisti. ℣. Gabrielẽ
archangelum credim⁹ diuinitus te esse affatũ
vterum tuũ de spiritu sancto credimus impgna
tum erubescat iudeus infelix qui dicit christũ
ex ioseph semine esse natum. Dum virgo deum

In illo tempore. Missus Scdm Lu.
est angelus gabriel a deo in ciuitatez
galilee cui nomen naçareth. ad virgi-
nem desponsatam viro cui nomen erat ioseph
de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Et
ingressus angelus ad eam dixit: Aue gratia
plena: dñs tecum. Benedicta tu in mulieribus
Que cum audisset turbata est in sermone eius
et cogitabat qualis eẽt ista salutatio. Et ait an
gelus ei. Ne timeas maria ĩuẽisti enĩ gr̃az apd̃
dominuz. Ecce ꝯcipies ĩ vtero ⁊ paries filiũ: et

vocabis nomen eius tesum. Hic erit magnus: et filꝰ altissimi vocabit. Et dabit illi dñs ds sedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternū ⁊ regni eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quō fiet istud qm̄ virū nō cognosco? Et respondēs angelus dixit ei. Spūssanctus supueniet in te: ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; ⁊ qd̄ nascetur ex te sanctum: vocabitur filꝰ dei. Et ecce eliçabeth cognata tua: ⁊ ipsa concepit filiū in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi que vocat sterilis: quia nō erit impossibile apud deū oē verbum. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi. Fiat m̄ scōm verbū tuū. Amen. Aiū. Te decet. Colle.

Eus qui hodierna die verbum tuū beate virginis aluo coadunare voluisti: fac nos ita peragere vt tibi placere valeamus. Per e. In lau. aiū. Beatam me dicent oēs gnationes: quia ancillam hūilem respexit deus. 8. Cap. Egredietur virga. ℟. Ave maria. ℣. Speciosa. Ad hn̄. aiū. Egredieť virga de radice iesse: et replebitur oīs terra gloria dñi ⁊ videbit oīs caro salutare dei. i. Collecta. Deus qui hodierna. Ad. i. aiū. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filium ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. i. Ad. iij

an̄. Ecce concipies in vtero ⁊ paries filium et
vocabis nomen eius iesum hic erit magnus ⁊ fi
lius altissimi vocabitur. 3. Capl'm. Egredietꝫ
virga. ℣. Aue maria gratia plena. Collect. De
us qui hodierna. Ad. vi. an̄. Ecce ancilla dn̄i fi
Ecce vir. Cap. at mihi ſm verbum tuū. 8.
go concipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit no
men eius emanuel. butyrū ⁊ mel comedet. vt sci
at reprobare malū ⁊ eligere bonū. ℣. Benedi
Deus qui virgina. Coll'. cta tu in mulierib⁹
lem aulam beate marie ī qua habitares eli
gere dignatus es. da qm̄s vt sua nos defensio
ne munitos iocundos faciat sue interesse festi
uitati. Qui viuis. Ad. ix. an̄. Gaude ⁊ letare
filia sion quia ecce ego venio ⁊ habitabo in me
Orate celi desu. Cap. dio tui dicit dn̄s. i.
per ⁊ nubes pluant iustum. aperiatur terra
et germinet saluatorem. et iusticia oriatur siml'
ego dn̄s creaui euꝫ. Deo gratias. ℣. Post par
Gratiam Coll'. tum virgo inuiolata ꝑman.
tuam dn̄e mentibus nostris infunde. vt q̄
angelo nunciante christi filij tui incarnationeꝫ
cognouimus. per passionem eius ⁊ crucem ad
resurrectionis gloriam perducamur. Per eūdē
In. q. vs̄ an̄. Missus ē. An̄. Aue maria. An̄.

Benedicta tu in mulieribus. Añ. Quomodo
fiet istud. Capitulũ. Egredietur virga de. R.
Post partum virgo inuiolata. ℣. Speciosa f.
Ad mgt añ. Spiritussanctus in te descendet
maria ne timeas habebis in vtero filiuz dei al
leluia. 8. Collecta. Deus qui hodierna die. vt
sup̃. De sancto Ambro. ad vs̃ Capitulũ. Be
nedictionem dĩum gentium. Si in pascali ve
nerit ad vtrasqz vs̃ super mgt añ. Beatus vir
qui metuit. Collecta. Deus qui conspicis. Le
ctiones in vigilijs. Magnũ bonũ. R. iiij. Bea
tus vir. R. viij. De ore prudentis. R. xij. In
dyademate. Omelia et euangeliũ. Vigilate
Ad bñ. añ. Qui manet in me Ad horas dieisã.
Alleluia. Cetera vt in die vnius confesso. ⁊ põ
ti. per resurrectionẽ de vno martyre vel confes
sore cõme° ad vs̃ añ. Beatus vir q̃ metuit do
minũ alleluia in mandatis eius cupit nimis al
leluia. i. Ad bñ. añ. Qui manet in me ⁊ ego ĩ
eo hic fert fructum multum alleluia. 7. In na
tiuitate plurimoꝝ martyrum cõmemoratio añ
Filie hierusalem venite ⁊ videte martyres cuz
coronis quibus coronauit eos dñs in die solenni
tatis ⁊ leticie alleluia alleluia. i. Añ. Lux per
petua lucebit sanctis tuis dñe ⁊ eternitas tem-

porum alleluia alleluia. i. An̄. In celestib⁹ re-
gnis sanctorum habitatio est alleluia ⁊ in eter-
num requies eorum alleluia. 7. Tyburcij va-
Presta quesu- leriani ⁊ maximi Collecta.
mus omnipotēs deus. vt qui sanctoꝝ tuo
rum martyrum tyburcij valeriani ⁊ maximi so
lennia colimus. eorum etiam virtutes imitem̄.
Deus q̄ Georgij martyris Collecta. Per.
nos beati georgij marryris tui meritis ⁊ in
tercessione letificas. concede ꝓpicius vt qui ei⁹
beneficia poscimus dona tue gratie consequa-
mur. Per. Marci euangeliste ad vs̄ Capitul.
Qui timet deum. ℟. Quattuor aīalia. Hym
nus. Eterna christi munera. ℣. Nimis honora
ti. Ad mgt̄ an̄. Ecce ego iohannes. sicut de san
cto matthia. Collecta. Ecclesiam tuā. Inuitatij
Alla. In p̄ n⁹ an̄. Alla. ℣. In oēz. Sermo ex
Ait dn̄s cōmētario. b. Aug. epi L. i.
discipulis suis. Manete i me. ⁊ ego i
vob. Vitē se eē iesus dixit ⁊ discipl'os
suos palmites. ⁊ agricolā p̄rez. Vn̄ iā p̄dē sic̄ po
tuim⁹ disputatū ē. ℟. In visiōe di. Req̄. d sctō
In hac aūt lectiōe cū adhuc de L. ij. Matthia
seipso q̄ ē vit. ⁊ de suis palmitib⁹. h̄ ē discipu-
lis loq̄ret. manete inq̄t in me ⁊ ego in vobis.

Non quomō illi in ipso sic ipse in illis: vtrūq;
enī prodest. nō ipsi sed illis. ℟. Quattuor fa.
Ita quippe sunt in vite palmites. Lec. iij.
vt viti non conferant sed inde accipiant
vnde viuant. Ita ꝟo vitis est in palmitib⁹. vt
vitale alimētū subministret eis. non sumat ab
eis. Per hoc ergo ⁊ manentē in se hr̄e christū
et manere in christo. discipulis prodest nō chri
Nam p̄. L. iiij. sto. ℟. Similitudo vultus.
ciso palmite potest de viua radice alius
pullulare. Qui aūt precisus est sine radice. non
potest viuere. Sicut palmes non potest fructū
ferre a semetipso nisi mā̄serit in vite. sic nec vos
nisi in me manserit. ℟. Btūs vir q̄ metuit dn̄z
all'a In mādat eius cupit nimis. All'a al. all'.
℣. Potēs in terra erit semē eius gn̄atio rectorū
bn̄dicet̄. Alle. In. ij. n°. añ All'a. ℣ Constitues
Magna gr̄e cōmēda. L. v. eos p̄ncipes sup.
tio frēs mei corda instruit hūiliū. ora ob
struit sup̄boꝝ. Ecce cui si audeat rn̄deant. q̄ ig
norātes dei iusticiā ⁊ suam volētes ꝯstituere. iu
sticie dei non sunt subiecti. ℟. Similitudo as
Ecce cui respondeant sibi Lect. vi. pectus.
placentes: ⁊ ad bona opera facienda. deū
sibi non necessariū putantes, Nonne huic resi

stunt veritati·homines mente corrupti: repro/
bi circa fidem·qui respondēt ⁊ loquūtur iniq̄ta
tem dicentes: a deo habemus qd̄ homines su/
mus·a nobis ipsis qd̄ iusti sumus? ℟. Quat/

Quid dicitis? quid vosmet/ L.vij. tuor a.
ipsos decipitis? non assertores sed p̄sum/
ptores liberi arbitrij ex alto elatiōis per inania
p̄sumptionis in ꝓfunda submersiōis? Nempe
vox vestra est qd̄ homo ex semetipso facit iu/
sticiam: hoc est altum elatiōis vestre. ℟. Cuz

Palmes non pōt ferre L.viij. aspicerem a.
fructum a semetipso: nisi manserit in vite.
Ite nunc reprobi per abrupta·⁊ non habentes
vbi vagamini· ventosa loquacitate letamini.
h̄ sunt inania p̄sumptionis vestre. Sed quid
vos sequatur videte·⁊ si est in vobis vllus sen
sus horrete.. ℟. De ore prudentis ꝓcedit mel al
leluia dulcedo mellis est lingua eius al. Fauus
distillans labia eius al.al. ℣. Sapiētia requie
scit in corde eius ⁊ prudentia in sermone illius
Fauus. Ad cc̄.añ. Alleluia. Cañ. Vos sancti.
℣. Annūciauerunt opera dei. Scd̄m Joh̄em.
Nillo tempe. Dixit iesus discipulis suis. Ego
sum vitis vera·⁊ pater me⁹ agricola est. Et rel'

Omelia lectionis eiusdem beati Aug. epi L.ix

Iste locus euãgelicus frẽs vbi se dicit do
minus vitem ⁊ discipulos suos palmites
ꝑm hꝰ dicit qđ est caput ecclesie · vosqꝫ mẽbra
eius. Mediator dei ⁊ hominũ homo christꝰ ie-
sus vnius quippe nature sunt vitis ⁊ palmites
Propter qđ Le.x. ℟. Statura erat ro-
cum esset deus cuius nature non sumꝰ · fa-
ctus est homo · vt in illo esset vitis hũane natẽ
cuiꝰ ⁊ nos hoĩes palmites esse possemꝰ. Ego sũ
inquit vitis vera. Quid ergo ẽ ego sum vitꝭ ve
ra? Ab illa vtiqꝫ discernit cui dr̃. Quõ ꝯuersa
es in amaritudinẽ vitis aliene? ℟. Cũ ambu-
Item q̃ pacto est vitis vera · q̃ L.xi. larent ·
expectata ẽ vt facẽt vuã · fecit aũt spinas?
Ego sum inquit vitis vera ⁊ pr̃ meus agricola
est. Oẽm palmitẽ in me nõ ferentẽ fructũ tollet
eũ: ⁊ oẽm qui fert fructum purgabit euꝫ · vt fru
ctum plus afferat. ℟. Euntibꝰ animalibus.
Nonq̃d vnũ sunt agricola ⁊ vitis. Lec.xij.
Scđm hoc ergo vitis christus qđ ait. Pr̃
maior me est. Scđꝫ id aũt qđ ait: Ego ⁊ pater
vnũ sumus · ⁊ ipse agricola est. Nec talis qua-
les sunt qui extrinsecus operando exhibent mi
nisteriũ. Sed talis etiam vt det intrinsecus in-

crementum. ℟. In dyademate capitis aaron lapides preciosi fulgebant. Dum perficeretur opus dei alleluia al. al. ℣. Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis. Dum ꝑfi.

In illo tempe. Dixit Scdm Johem. iesus discipulis suis. Ego sum vit̄ vera ⁊ pater meus agricola est. Oēz palmitem in me nō ferentē fructū tollet eū ⁊ oēz q̄ fert fructū purgabit eū: vt fructū plus afferat. Jam vos mūdi estis ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis. Manete in me ⁊ ego in vobis Sicut palmes non potest ferre fructuz a semet ipso nisi manserit in vite: sic nec vos nisi in me manseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructum multū quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit mittetur foras sicut palmes. et arescet ⁊ colligent eum ⁊ in ignem mittent et ardet. Si manseritis in me ⁊ verba mea in vobis manserint. quodcunqꝫ volueritis petetis ⁊ fiet vob. In hoc clarificat⁹ ē pr̄ me⁹. vt fructū plurimuz afferat̄: ⁊ efficiami mei discipl̄i. Sic̄ dilexit me pr̄. et ego dilexi vos. Manete ī dilectiōe mea. Si p̄cepta pr̄is mei ꝯuauerit̄

manebit in dilectiõe mea. sicut ⁊ ego p̃ris mei
p̃cepta seruaui: ⁊ maneo in eius dilectiõe. Hec
locutus sum vob: vt gaudiũ meũ in vobis sit
et gaudiũ vestrũ impleat. Amẽ. Añ. Te decz
laus. Coll. Ecclesiã tuã dñe. In lau. añ. All'a.
Cap. in lau. et ad. iij. Qui timet deũ. R. Con-
stitues eos. ℣. Nimis h. Ad bñ. añ. Qui ma-
net in me. Ad oẽs horas diei añ. All'a. Cetera
℣o req̃re retro de euãgelistis. Ad vs̃ sup mg̃t
añ. Btũs vir q̃ me. Vitalis martyris Collect.
Resta q̃s op̃s deus: vt intercedẽte beato
vitale martyre tuo ⁊ a cunct adũsitatibus
liberem̃ in corpe. ⁊ a prauis cogitatiõib mun-
demur in mẽte. Per. Roperti abbat Capitulũ
Dilectus a deo ⁊ hoĩb. R. Iste sanct. ℣. Iu-
stus germinabit. Ad mg̃t añ. Beatus vir qui
me. Collecta. Intercessio nos qm̃s dñe. Lect.
Beati sunt serui. Euangeliũ. Ecce nos reliqui-
mus oĩa. Omelia. Audiens a dño petrus. Ce
tera ℣o benedicti per oĩa. Petri martyr Cap.
Iustus si morte preoccupatus fu. Collect. Ad
esto dñe supplicatiõib nostis. Lectiones. Si
quis vult post me venire. Euangelium. Ni-
si granũ frumenti cadens in terra ꝛc. Festum
ipsius agatur in crastino Roperti abbatis.

Philippi et Jacobi Cap̄. Jam nō estis hospi-
tes. ℟. Tanto tpe vo. ℣. Nimis honora Ad
mgt̄ an̄. Stabūt iusti in magna ꝯstantia aduer
sus eos q̄ se angustiauerūt ⁊ q̄ abstulerūt labo
Deus qui nos annua Coll. res eoꝝ al. 8.
apl̄oꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi solēnitate le
tificas: presta q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹ merit: in-
struam̄ exemplis. Per. Inuit. Alleluia. p̄s.
Venite. In p̄ n⁰ an̄. Alleluia. ℣. In oēz oēm
terram. Lectiones ex cōmētario beati Augu-
stini ep̄i. Lectio. i.
Si cognouissetis me: ⁊ patrē meū vtiq̄ cognouisset et
ammodo cognoscet eū ⁊ vidistis eū.
Verba sancti euāgelij fratres charissimi ita re-
cte intelligūt̄. si cū supioribꝫ repiunt̄ hr̄e ꝯcor-
diam. Cōuenire enī debent p̄cedentia ꝯsequē
tibus quando veritas loquit̄. T. ℟. Uirtute
magna reddebant apostoli testimoniū resurre-
ctionis iesu christi dn̄i nostri al. al. ℣. Repleti
quidem sp̄ūsancto loquebant̄ verbū dei cuz fi-
Superius dixerat dn̄s. Le. ij. ducia. Testi.
et si abiero ⁊ prepauero vobis locū. iterū
venio ⁊ accipiam vos ad meipsuz. vt vbi ego
sum. ⁊ vos sitis. Deinde addidit. Et quo ego
vado scitis. ⁊ viam scitis. Nihilq̄ aliud osten

dit esse qd dixit·nisi quia ipsum sciebant. ℟.
Ibant apostoli gaudētes a conspectu concilij q̄
niam digni habiti sunt pro noīe iesu ꝯtumeliaꝫ
pati. Alleluia al. al. ℣. Non sunt loquele neqꝫ
sermones quoꝝ non audiantur voces eo. Allel.
Quod ait dñs: Ut vbi ego suꝫ ⁊ vos L.iij
sitis. Vbi erant futuri nisi in ipso ac ꝑ hoc
etiam ipse in seipso ⁊ ideo vbi ille· ibi ⁊ ipsi· h̄
est in ipso? Ipsa est igitur vita eterna: in qua
futuri sumus·cum acceperit nos ad se. Et ipsa
vita eterna quod ipse est· in ipso est. Vbi est
ipse ⁊ nos sumus· h̄ est in ipso. Tu autem do-
mine miserere nostri. ℟. Ego suꝫ vitis vera et
vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo hic
fert fructū multū al. al. ℣. Manete in dilectio
ne mea sicut dilexi vos. Qui manet. L.iiij.
Connectēs dñs ꝯsequentia p̄cedentibus.
Si cognouissetis me inquit ·⁊ patrem meum
vtiqꝫ cognouisset. Hoc est qd ait: Nemo vēit
ad patreꝫ nisi per me. Deinde subiūgit. Et am
modo cognoscetis eum ·⁊ vidistis eum. Sed
philippus vnus ex apl'is qd audierat non in-
telligens. Dñe inquit ostende nobis patrem·
et sufficit nobis. Cui dñs. Tanto tempore vo-

biscum sum ⁊ non cognouistis me? Philippe q̄
videt me· videt ⁊ patrem. ℟. Docete filios ve
stros alleluia. Ut memoriter teneant ⁊ ore de-
cantent alleluia. ℣. Filij qui nascentur ⁊ exur-
gent ⁊ narrabunt filijs suis. Ut memoriter. In
q̄.nº añ. Alleluia. ℣. Constitues eos p̄ncipes.
Ecce increpat dñs discipulos· qd̄ Lec.v.
tanto tempore cuꝫ ipsis erat· ⁊ non cogno
scebatur. Nonne inquit dixerat ⁊ quo ego va
do scitis ⁊ viam scitis· ⁊ se nescire dicētes eos
hoc scire ꝯuicerat addendo atq; dicēdo. Ego
sum via veritas ⁊ vita. Tu autem dñe misere-
re nostri. ℟. Non vos me elegistis sed ego ele
gi vos ⁊ posui vos. Ut eatis ⁊ fructum afferat
et fructus vester maneat alleluia alleluia. ℣. Si
cut misit me pater ⁊ ego mitto vos. Ut eatis et.
Quomodo ergo nunc dicit do- Lectio.vi
minus. Tanto tempore vobiscum sum· et
non cognouistis me· cum profecto ⁊ quo irent
scirent· ⁊ viam scirent non ob aliud· nisi quod
vtiq; ipsum scirent. Sed facile ista soluitur q̄-
stio· si dicamus quod eum aliqui eorum scie-
bant: aliqui nesciebant atq; in his qui nescie-
bāt ⁊ philipp⁹ erat vt qd̄ ait ⁊ q̄ ego vado scit ⁊

viam scitis illis dixisse qui sciebāt. non philip
po cui dictū est tanto tpe vobiscū sum ⁊ nō co-
gnouistis me philippe. ℟. Gaudete iusti i dño
al. rectos decet collaudatio. Alla. ℣. Cantate
ei canticū nouū bene psallite ei in iubilatiōe. Al

HIs q̄ filiū iam nouerāt etiā de pr̄e Le. vij.
illud dictū est. ⁊ āmodo cognoscet eū ⁊ vi-
distis eū. Dictū est enī ꝓpter oīmodā similitu-
dinē que illi cū pr̄e est vt ideo ammodo dice-
rentur nosse pr̄em quia nouerāt similē filiū. ℟
Preciosa in conspectu dñi mors sctōꝝ eius alla
℣. In ꝯspectu oīs populi eius. Mors. Le. viij.

APostoli pr̄em nesciebāt. ⁊ ideo audiūt. si
cognouisset me ⁊ patrē meū vtiq; cogno-
uissetis. per me vtiq; ⁊ illū. Alius enī ego sum.
alius ille. Sed ne putarēt illū dissimilē. ⁊ āmo
do inquit cognoscetis eū ⁊ vidistis eū. Sic di
ctum est. qui videt me videt ⁊ patrē nō q̄d ip-
se sit pater qui filius sed q̄d a pr̄is similitudie
in nullo prorsus discrepet filius. ℟. Tristicia
vr̄a alleluia. Cōuertet̄ in gaudiū al. al. ℣. Mū
dus autem gaudebit vos aūt ꝯtristabimī ꝫ tri
sticia vr̄a. Conuertetur. Ad. cc. añ. Alleluia.
Cañ. Vos scī dñi. ℣. Annūciauerūt opa dei.
Nillo tempore. Dixit ie- Scd̄m Johannem.

sus discipulis suis. Non turbetur cor vestrum
Creditis in deũ ⁊ in me credite. Et rel'. Omelia
lectionis eius. beati Aug. epi Lectio .ix.
Erigẽda nobis est frẽs charissimi ad deũ
maior intentio: vt verba sancti euãgelij q̃ mo-
do in nostris auribꝫ sonuerũt. etiã mente cape
vtcũq; possimus. Ait enĩ dñs noster iesus chri
stus. Non turbet' cor vr̃m. Creditis in deum: et
in me credite. Ne mortẽ tanq̃ hoĩes timerent.
et ideo turbarent' consolat' eos etiam deũ se eẽ
contestans. ℟. Filie hierusalem venite ⁊ vide
te martyres cũ coronis quibꝰ coronauit eos do
minus. In die solẽnitat' ⁊ leticie alle. al. ℣. In
duit eos dñs stola glorie ⁊ coronauit eos. In d
Redit' inquit in deũ ⁊ in me credite. L.x.
Consequẽs enĩ est vt si in deũ creditis: et ĩ
me credere debeatis. Qd̃ nõ esset ꝯsequens: si
christus nõ esset deus. Creditis in deuz ⁊ in me
credite. cui natura ẽ nõ rapina esse equalẽ deo
℟. Lux perpetua lucebit sctis tuis dñe. Et et'-
nitas tempoꝝ al. al. ℣. Uox exultatiõis ⁊ salu
tis in tabnaculis iustoꝝ. Et eternitas. Lec. xi.
Christus semetipsum exinaniuit. non tm̃
formã dei amittẽs: ꝫ formã serui accipiẽs.
Mortẽ huius forme serui metuitis? Nõ tur-

betur cor vestrũ: suscitabit illam forma dei. Sz
quid est qd sequit. In domo pr̃is mei mãsiões
multe sunt. nisi quia ꝛ sibi metuebãt. vnde audi
re debuerũt. non turbetur cor vr̃m? Quis eniz
eoꝝ non metueret cũ petro dictum esset fiden-
tiori atqꝫ ꝓmptiori. non cantabit gallus donec
ter me neges? ℟. Isti sunt due oliue ꝛ duo cã-
delabra lucẽtia ante dñm al. Habẽt ptãtẽ clau-
dere celum nubib' ꝛ apire portas. eius quia lin
gue eorum claues celi facte sunt al. ℣. Isti sunt
duo filij splendoris qui assistunt dñatori terre
Tanqꝫ essent L.xij. vniuerse. Habent ptãtẽ
a dño perituri. merito discipuli turbabãt
Sed cũ audiũt in domo patris mei mãsiones
multe sunt. si quo min' dixissem vob. quia va
do parare vob locũ a ꝑturbatiõe recreantur.
certi ac fidentes etiã post ꝑicula temptationũ.
se apud deũ cum christo esse mãsuros. ℟. Tã
to tpe vobiscũ sum ꝛ nõ cognouistis me philip
pe. Qui videt me videt ꝛ patrẽ al. nõ credis qꝛ
ego in patre ꝛ pater ĩ me est al. al. ℣. Si cogno-
uisset me ꝛ patrẽ meũ vtiqꝫ cognouisset ꝛ am-
modo cognoscet eum. Qui vi. Scdm Johem.
In illo tempe. Dixit iesus discipulis suis. Nõ
turbetur cor vestruz. Creditis in deum ꝛ in me

credite. In domo p̄ris mei mā̄siōes multe sunt
Si quomin⁹ dixissem vob̄ quia vado para-
re vobis locum. Et si abiero ⁊ prepauero vob̄
locum: iterum venio ⁊ accipiam vos ad meip-
sum. vt vbi sum ego ⁊ vos sitis. Et quo ego
vado scitis ⁊ viam scitis. Dicit ei thomas. Do
mine nescim⁹ quo vadis. Et quō possum⁹ viaz
scire? Dicit ei iesus: Ego sum via ⁊ veritas et
vita. Nemo venit ad p̄rem. nisi ꝑ me. Si cog̊-
uisset me. ⁊ p̄rem meū vtiqꝫ cog̊uisset. Et ā̄mo
do ꝯgnoscetis eum ⁊ vidistis euz. Dicit ei phi
lippus. Dn̄e ostēde nobis patrem ⁊ sufficit no
bis. Dicit ei iesus: Tanto tp̄e vobiscū sum. ⁊ n̄
cognouistis me? Philippe qui videt me videt
et patrem. Quō tu dicis ostende nobis patrē
Non credis quia ego in patre ⁊ pater in me ē?
Verba que ego loquor vobis: a memetipso n̄
loquor. Pater aūt in me manēs ipse facit opera
Non credis quia ego in patre ⁊ pater in me ē.
Alioq̄n propter opera ipsa credite. Amen am̄
dico vobis: qui credit ī me: opa q̄ ego facio et
ipse faciet. ⁊ maiora hoꝝ faciet: qꝛ ego ad p̄rez
vado. Et quodcunqꝫ petieritis iu noīe meo h̄
faciam: vt glorificet pater in filio. Si q̄d petie
ritis in noīe meo hoc faciā. Amē. An̄. Te decz

Oremus. Deus q̄ nos annua apl'. In lau. añ.
Alleluia. Cap̄. Jam nō estis hospi. ℟. Cōsti
tues. ℣. Nimis bono. Ad bñ. añ. Isti sunt due
oliue ⁊ duo candelabra lucētia añ dñm hñt ptā
tem claudere celū nubib⁹ ⁊ apire portas ei⁹ qꝛ
lingue eoꝝ claues celi facte sunt alla. i. Collect.
Scimus Ad. vi. cap̄. Deus qni nos annua.
qm̄ diligētib⁹ deū oīa coopant̄ in bonuz.
his qui ꝑm ꝓpositū vocati sunt sancti. Collect.
Exaudi nos d's salutar̄ noster ⁊ apl'oꝝ tuo
rum nos tuere p̄sidijs quoꝝ donasti fide
les eē doctrinis. Per. Ad. ix. cap̄. Per man⁹ apo
Amiliā tuā dñe ꝓpi Coll'. stoloꝝ fiebāt s.
cius intuere ⁊ apostolicis defende p̄sidijs
vt eoꝝ p̄cibus gub̄netur quib⁹ nitit̄ te ꝯstituē
te p̄ncipib⁹. Per. In. ij. vs̄ añ. Alleluia. Ad
mg̃t añ. Nō turbet̄ cor vr̄m neq̄ formidet cre
dit̄ in deū ⁊ ī me credite ī domo patr̄ mei mā
siōes multe sunt al. al. 6. In inuētiōe sctē cru
cis cap̄.
Mihi aūt absit gloriari nisi in cruce
oñi nr̄i iesu christi ꝑ quē m̄ mūdus crucifi
xus est ⁊ ego mūdo. ℟. O crux gl'iosa. Hym
nus. Hymnū dicam⁹. ℣. Adoram⁹ te christe.
Ad mg̃t añ. O crux bñdicta qꝛ ī te pepēdit sal
uator mūdi ⁊ in te triūphauit rex angeloꝝ al. 8

Deus qui in p̄clara salutifere crucis Collec.
inuentiōe passiōis tue miracula suscitasti:
concede vt vitalis ligni p̄cio eterne vite suffra
gia ꝯsequam̄. Qui vi. Eodem die Alexandri
Resta q̄s euent̄. et theodo. martyrū Coll̄.
Comp̄s deus. vt qui sctōꝝ tuoꝝ alexandri
euentij ⁊ theodoli natalicia colim⁹: a cunctis ma-
lis īminētibꝫ eoꝝ intercessionibꝫ liberem̄. Per
Inuitat̄. Alleluia. Hymn⁹. Et̄na christi mu-
nera. totus dicat̄. In p̄ n⁹ aīī. Alleluia. ℣. Ex
ultent iusti. Lectiōes. Ait dn̄s martyribꝫ suis
Trademī. ℟. Preciosa. ℟. Tristicia vestra
℟. Justorū aīe. ℟ Filie hierusalē. In. ij. n⁹ aīī
Alleluia. ℣. Justoꝝ anime. ℟. Ego sum vit̄ ve
℟. Lux perpetua. ℟. Gaudete iusti. ℟. La-
uerunt. Ad cc̄. aīī. Alleluia. Caīī. Dn̄e audi.
p̄s. Pro iniquitate. p̄s. Egressus es. ℣. Omīs
terra adoret te deus ⁊ p. Scd̄m Johannem.
N. i. t. Erat hō ex phariseis nicodem⁹ noīe p̄n
ceps iudeoꝝ. Hic venit ad iesum nocte ⁊ dixit
ei. Rabbi. scim⁹ qꝛ a deo venisti mg̅r. Et reliq̄.
Iste nico Omel̄a le. eius. b. Aug. ep̄i L. ix.
demus ex his erat q̄ crediderūt ī noīe iesu
vidētes sig̅ ⁊ p̄digia q̄ faciebat. Supius enī h̄
dixit. Cū aūt esset hierosolymis in pasca ī die

festo multi crediderũt in noĩe eius. Quare cre-
diderũt? Sequit' ⁊ dicit. Videntes signa eius
que faciebat. ℟. Dulce lignuz dulces clauos
dulce pondus sustinuit. Qd solum fuit dignum
portare preciũ huius seculi al. ℣. Hoc signũ cru
cis erit in celo cũ dñs ad iudicãdũ venerit. Qd
Erat p̃nceps iudeoꝝ noĩe nicodem⁹. L.x.
Venit ad illum nocte ⁊ ait illi: Rabbi sci-
mus quia a deo venisti magister. Et iste ergo
crediderat in noĩe eius. Et ipse vnde credide-
rat? Sequitur. Nemo enĩ potest hec signa facẽ
que tu faq̃ nisi fuerit deus cũ eo. ℟. Hoc signũ
crucis erit in celo cũ dñs ad iudicandũ venerit
Tunc manifesta erunt abscõdita cordis nostri
alleluia al. ℣. Cum sederit filius hoĩs in sede
maiestatis sue ⁊ ceperit iudicare seculũ per ig-
Nicodem⁹ Le.xi. nem. Tunc manifesta.
de illis erat qui crediderãt in noĩe iesu. iaz
in isto nicodemo attendam⁹ quare iesus nõ se
credebat illis. Respondit iesus ⁊ dixit ei. Amẽ
amẽ dico tibi. nisi q̃s natus fuerit denuo. non
potest videre regnũ dei. Ipsis ergo se credit ie
sus qui nati fuerint denuo. ℟. O crux bñdicta
que sola fuisti digna portare regem celoꝝ ⁊ do-
minũ alleluia. ℣. O crux admirabilis euacua-

tio vulneris restitutio sanitatis. Que so. L.xij.

Cum ergo ex illo nũero esset nicodem⁹ venit ad eu⁊ · sed nocte venit. Et hoc forte ad rem pertinet. Ad dñm venit: sed nocte venit. Ad lucem venit sed in tenebris venit. Renati ante ex aqua ⁊ spũsancto · qđ audiunt ab apl'o? Fuistis aliqñ tenebre: nũc aũt lux in dño · vt filij lucis ambulate. ℟. O crux gloriosa o crux adoranda o lignũ preciosum ⁊ admirabile signum. Per qđ ⁊ diabolus est vict⁹ ⁊ mũdus christi sanguine redempt⁹ al'a. ℣. Adoremus crucis signaculũ per qđ salutis sumpsimus sacramentum. Per quod ⁊ diabolus. Scđm Joh.

In illo tempe. Erat hõ ex phariseis nicodem⁹ noĩe: p̃nceps iudeoꝝ. Hic venit ad iesum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi scim⁹ · q̃ a deo venisti magister. Nemo enĩ potest hec signa facẽ que tu facis: nisi fuẽit đs cũ eo. Rñdẽs iesus ⁊ dixit ei. Amen amẽ dico tibi: nisi quis natus fuerit de nuo · non potest videre regnũ dei. Dicit ad eu⁊ nicodem⁹. Quõ põt hõ nasci cũ sit senex. Nunq̃d põt in ventrẽ mr̃is sue iterato introire ⁊ nasci? Respondit iesus. Amen amen dico tibi · nisi quis renatus fuerit ex aq̃ ⁊ spũsctõ · nõ põt introire in regnũ dei. Qđ natu⁊ ẽ ex carne caro ẽ

et qđ natum est ex spū spūs est. Non mireris quia dixi tibi. oportet vos nasci denuo. Spiritus vbi vult spirat: 7 vocē eius audis. sed nō scis vnde veniat 7 q̄ vadat. Sic est oīs: q̄ natꝰ est ex spū. Rñdit nicodemꝰ 7 dixit ei. Quomodo possunt hec fieri? Rñdit iesus: 7 dixit ei Tu es magister in israel. 7 hec ignoras? Āmē amen dico tibi: q: qđ scimus loquim̄ 7 qđ vidimus testam̄ 7 testimoniū nostrū nō accipit Si terrena dixi vobis 7 nō creditis. quō si dixero vobis celestia credetis? Et nemo ascēdit in celum. nisi q̄ descendit de celo filius hoīs qui est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs. vt oīs qui credit in ipsum non pereat sed habeat vitā eternam. Āmē. Ant. Te decet laus. Coll. Deꝰ qui in p̄clara. In lau. ant. Alleluia. Cap. Nihi aūt absit. R̄. Adoramꝰ te christe 7 bñdicimus tibi. Alleluia al. ℣. Quia per crucē tuā redemisti mundū. Al. Hymnꝰ. Hymnū dicamꝰ ℣. Dicite in natiōibꝰ. Ad bñ. ant. Ecce crucē dñi fugite partes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluia. Collecta. Deus qui in p̄clara. Ad. iq. ant. Alleluia. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. cum dñs ad iudicandū venerit. Cap.

Et collecta vt ſ. Ad.vi.Capitulum.
Chriſtus peccata nra ptulit in corpe ſuper
lignū vt peccatis mortui iuſticie viuamus. ℣.
Deſto nob̄ dñe Colle. Adoram⁹te chriſte
deus noſter: 7 quos ſancte crucē letari fa-
cis honore: eius quoq; perpetuis defende ſub-
Fratres verbū cru Ad.ix.cap. ſidijs. Per
cis peuntiby quidem ſtulticia ē· his autē
qui ſalui fiunt·id eſt·nobis virt⁹ dei ē. ℣. Om-
Perpetua qm̄s dñe pace cu- Colle. nis ter-
ſtodi: quos per lignū ſancte crucis redimere
dignatus es. Qui. In.ū.vs'añ. Alleluia. R̄.
Hoc ſignū crucis erit in celo al. al. ℣. Cū dñs
ad iudicandū venerit. Ad mātañ. O crux ſplē
didior cunctis aſtris mūdo celebris hoīb⁹ mul
tuz amabilis ſanctior vniūſis que ſola fuiſti di
gna portare talentū mūdi·dulce lignū dulces
clauos dulcia ferens pondera ſalua pñtem cater
uam in tuis bodie laudib⁹ ꝑgregatā al.al.al. i.
Johannis apoſtoli ad vs̄ Capl'm. Qui timet
deū ſa.bo. R̄. Ualde honorandus. Hymnus.
Amore chriſti nobil'. ℣. Nimis honorati. Ad
mḡtañ. Iſte eſt iohānes. Collecta.
Deus qui conſpicis quia nos vndiq; mala
noſtra perturbant·preſta queſum⁹·vt beati io-

hannis apl'i tui intercessio gloriosa nos prote-
gat. Per. Cetera oīa vt in festo ipsi⁹. Petri ar-
chiepi. oīa fiant d̄ eo sicut d̄ sancto Ambrosio

O Gordiani atq; epimachi martyrū Colle.
A qm̄s op̄s deus. vt q̄ btōꝝ martyrum
tuoꝝ gordiani atq; epimachi solēnia colimus:
eoꝝ apud te intercessiōibꝫ adiuuem̄. Per. De
sancto Yuone. oīa sicut d̄ sancto Hieronymo

Eus qui nos Nicomedis martyris Coll'.
beati nicomedis martyris tui merit⁹ ⁊ inter
cessiōe letificas: ꝯcede ꝓpicius vt qui eius be-
neficia poscim⁹ dona tue gratie ꝯsequam̄. Per.

Eus q̄ Marcellini et petri martyrū Coll'.
nos annua beatoꝝ martyrū tuoꝝ marcel-
lini et petri solēnitate letificas: presta qm̄s vt
quoꝝ gaudem⁹ meritis ꝓuocemur exēplis. p.
Barnabe apostoli Capl'm. Jam non estis ho-
spites. Coll'. Quesum⁹ op̄s deus. Lectiones.
Ait dn̄s discipulis suis. Hoc est p̄ceptū. Euā-
geliū. Hoc est p̄ceptū meū. Alia oīa de apl'is

Resta qm̄s Marci et marcelliani Coll'.
op̄s d̄s vt q̄ sctōꝝ marci ⁊ marcelliani na
talicia colim⁹: a cūct⁹ malis īminētibꝫ eoꝝ inter
cessiōe liberem̄. Per. Geruasij et ꝓthasij.
Eus q̄ nos ānua sctōꝝ tuoꝝ geruasij Coll'

et ꝓthasij solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpicius. vt
quoꝝ gaudem⁹ merit⁊ instruam̄ exemplis. Per
dn̄m nostrum iesum christum filum tuū. Qui.
Iohannis baptiste ad vs̄ sup ps̄ an̄ Perpe-
tuis nos dn̄e sancti iohānis baptiste tuere p̄si-
dijs ⁊ q̄nto fragiliores sumus tanto mag⁊ ne-
cessarijs attolle suffragijs. i. An̄. Ecce mitto an
gelū meū qui prepabit viā tuā ante faciē tuā. 3.
An̄. Vox clamant⁊ in deserto parate viam dn̄i
rectas facite semitas dei nostri. 5. An̄. Hoc est
testimoniū qd̄ ꝑhibuit iohānes q̄ post me vēit
Priusq̄ tefor- Cap̄. ante me factus est. i.
marem ī vtero noui te ⁊ anteq̄ exires de
vulua sanctificaui te: ⁊ ꝓphetam in gentib⁹ de-
dite. R̄. Inter natos mulierū. x̄. Fuit homo
missus a deo. Cui nomē erat iohānes. Ad mg̃t
an̄. Ingresso zacharia templū dn̄i apparuit ei
gabriel angelus stans a dextris altar⁊ incēsi. 3.
Resta qm̄s op̄s deus: vt familia Collect⁊
tua per viam salutis incedat: et beati iohā
nis precursoris hortamēta sectando ad eū quez
predixit secura perueniat. Dominū nostrum
iesum christum filiū tuū. Inuitatorium. Regē
precursoris domini. Venite adoremus. p̄s. Ve
nite exulte. Inp̄ n⁹ an̄. Prius q̄z te formarez

in vtero noui te ⁊ anteq̃z exires de ventre san-
ctificaui te. 8. p̃s. Beatus vir. et ceteros p̃s d̃
vno martyre. An̄. Ad oĩa que mittaz te dicit
dñs ibis ne timeas ⁊ que mandauero tibi loq̃r
ad eos. 8. An̄. Ne timeas a facie eoꝝ quia ego
tecum sum dicit dñs. 8. An̄. Misit dñs manũ
suam ⁊ tetigit os meum ⁊ prophetaz in gentib⁹
fecit me dñs. 7. An̄. Ecce dedi verba mea in ore
tuo ecce constitui te sup̄ gentes ⁊ regna. 7. An̄.
Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee
recordatus est noĩs mei. 8. ℣. Gloria ⁊ hono.

Sermo beati Maximi episcopi Lĩ.

Solennitates nobis diuĩsoꝝ martyrũ
fratres charissimi vite p̃ntis occasus.
et suscepta ab eis pro christi noĩe passio conse-
crauit. Multimoda nanq̃z veterũ relatiõe di-
dicimus nõnullos martyrũ prostratos gladio
igne alios ꝯcrematos. q̃plures bestiarũ dila-
ceratos dentibus. innũeros etiam varijs torm̃
torũ cruciatib⁹ affectos. spreta sui corpis mor-
te christiane fidei testimoniũ reddidisse. ¶ R̃.
Fuit homo missus a deo cui nomẽ iohãnes erat
hic venit vt testimoniũ p̄hiberet de lumine pa
rare dño plebem perfectam. ℣. Erat iohannes
in deserto predicans baptismũ penitẽtie. hic.

Beatus iohãues baptista cuius nos L.ij.
festiuitate letam̃ celestia mũdo gaudia ste
rili ab vtero hodie natus inuexit. Et illi quidẽ
indubitata iam gloria regnantez confessi sunt
dei filiũ. Hic autẽ ⁊ nasciturũ dñm ꝓphetalis
spiritus illuminatiõe preuidit ⁊ natum ꝑuile-
gio gratie singularis ostendit. ℟. Elizabeth
zacharie magnũ virũ genuit iohannẽ baptistã
precursorẽ dñi. Qui viam dño preꝑauit in here
mo. ℣. Hic venit in testimoniũ vt testimonium
Ntantũ spe- L.iij. perhiberet de lumine. Qui-
cialis in beato iohãne prefulsit electio: vt ante
mereret̃ annũciare dñm ⁊ q̃z nascendi initiũ vel
linguam que nũciare posset acciperet. Deniq̃z
eliçabeth illa vetus mulier ⁊ noua mater ⁊ q̃ an-
te partum suũ de futuri filij letabat̃ officio ve-
nienti ad se beate marie in ipso salutatiõis oc-
cursu ait. Ecce ex quo facta est vox salutatiõis
tue in auribus meis exultauit ĩ gaudio infans
in vtero meo. ℟. Prius q̃z te formarem in vte
ro noui te ⁊ anteq̃z exires de ventre sanctifica-
ui te. Et prophetaz in gentibus dedi te. ℣. Ne
timeas a facie eorum quia ego tecum sum. Et
Quid est Lec.iiij. prophetam in gentibus.
hoc miraculi fratres que tantorũz nouitas

gaudioꝝ vt habere se in vtero eliçabeth testa
retur infantem qui necdũ semetipsum sentiens
dñicã iam sentiret aduẽtũ? Vere hic oĩuz bea-
tissimus paruuloꝝ qui intra viscera adhuc ma
terna conclusus adesse saluatorẽ mũdi. qꝛ nec-
dum sermone poterat ꝓphetico gaudio reuela-
uit. ℟ Ecce constitui te hodie super gentes ⁊ su
per regna dicit dñs vt euellas ⁊ dissipes ⁊ edifi
ces ⁊ plantes. In noĩe meo. ℣ Ad oĩa que mittã
te ibis ⁊ vniũsa que mandauero tibi loquer. In
noĩe. In.q̃.nº.añ. Posuit os meũ dñs quasi gla
dium acutum sub vmbra manꝰ sue protexit me
7. Añ. Formans me ab vtero seruũ sibi dñs
in lucem gentiũ vt sim salus eius ab extremis
terre. 8. Añ. Reges videbũt ⁊ ꝯsurgent ꝑnci-
pes ⁊ adorabũt dñm deum tuũ qui elegit te. 8.
Añ. Johannes est nomẽ eius vinũ ⁊ siceraz nõ
bibet ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. 8.
Añ. Ipse preibit ante illum in spiritu ⁊ vtute
helie parare dño plebem perfectam. 7. Añ.
Nazareus vocabitur puer iste vinũ ⁊ sicerã nõ
bibet ⁊ oẽ immũdũ non mãducabit ex vtero ma
tris sue. 7. ℣ Posuisti dñe. Lectio.v.
Vllus ignorat charissimi omnem paruu-
lum ab vtero materno prodeuntem. inter ipsa

lucis exordia mestis concrepare vagitibꝫ · solꝰ
baptista oīum vltra legem nascentiū · natiuita
tem suam leticie exultatione preuenit. Et q̄ꝫ de
cuit fratres vt de matre sterili nasceretur · qui
fecunditatem virginis reuelat quatinus mira-
bilem partum mirabiliter natus ostēderet. ℟.
Gabriel angelus apparuit zacharie dicens na-
scetur tibi filius nomē eius iohannes vocabit̄.
Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Erit
enim magnus coram dño vinū ⁊ siceram nō bi-
Illud etiam q̄ꝫ stupē- L. vi. bet. Et multi.
dum q̄ꝫq̄ꝫ magnificū · qd̄ çacharias sacer-
dos pater futurus ꝓphete · quia h̄ ipsum qd̄ ge
rebatur ab angelo loquenti non credidit vsuꝫ
loquendi amisit: donec ꝓmissione completa ·
natus noui hominis preco · paterne lingue vin
cula relaxaret. Os enim quod angelus clause-
rat promissus ab angelo filius reserauit. Tu au
tem dñe miserere nostri. ℟. Ipse preibit ante
illum in spiritu ⁊ virtute helie. Ut conuertat cor
da patrum in filios ⁊ incredulos ad prudenti-
am iustorum parare dño plebem perfectam. ℣.
Erit enim magnus coram dño ⁊ spiritu sancto
replebitur. Ut conuertat Lectio vij.
Com de nūcupatiōe paruuli cognatorum

vicinorũq; hesitaret arbitriũ. ꝓprietatẽ veri no
minis eius qđ angelo dictante didicerat rece
pta subito pristini facultate sermonis pat̃ mu
tus aperuit vt cuius natiuitatẽ p̃ceptione cele
sti tacitus expectabat nati vocabulũ loqueret̃
et agnosceret anxius senex. per eũ sibi redditu;
quẽ de se nõ crediderat nasciturũ. cuius causa ⁊
amissione ꝓbabat. ⁊ recepisse sermonẽ. ℟ Lo
cutus est angelus dñi ad zachariã dicens gñab̃
puerũ in senectute tua. Et habebit nomẽ iohan
nes. ℣ Iste puer magnus coram dño nam ⁊ ma
nus eius cũ ipso est. Et habebit. Le. viij.
Quid hac frẽs religione gloriosius. q̃d hac
insigni⁹ fide in q̃ sterilis ꝯcipit. ℣ ergo ꝑturit mu
tus loquit̃. ⁊ in secreto mat̃noꝝ visceꝝ paruuli
totius mũdi gaudia futura p̃ludunt̃. Nec eni;
poterat veteri sub lege ordinẽ suũ seruare mor
talis natura. qñ per nouã diuinitat̃ gratia; no
uam saluti oĩum mysteriũ parabat̃. ℟ Ingres
so zacharia templũ dñi apparuit ei gabriel an
gelus. Stans a dextris altaris incensi. ℣ Et za
charias turbatus est videns ⁊ timor magn⁹ ir
ruit sup̃ eũ. Stans. Ad cc̃. añ. Pro eo qđ non
credidisti verbis meis eris tacens ⁊ non poteris
loqui vsq; in diẽ natiuitatis eius. 6. Cañ. Bea

tus vir qui in sap̄ ℣. Magna est gloria eius.
Nillo tempore. Eliçabeth im/ Scd̄m Lucam.
pletum est tempus pariendi: ⁊ peperit filiū. Et
audierūt vicini ⁊ cognati eius. quia magnifica
uit dn̄s mīam suam cum illa ⁊ cōgratulabant̄
ei. Et reliqua. Omelia ve. Bede p̄sby. Lecti. ix.

PRecursor dn̄i natiuitas sicut sacratissima
lectionis euangelice prodit historia. mul/
ta miraculoꝝ sublimitate refulgꝫ qꝛ nimirū de
cebat. vt ille q̄ maior int̄ natos mulierū nemo
surrexit. maiore pre ceteris sanctis in ipso mox
ortu ꝟtutū iubare claresceret. ℟ Innuebāt pa
tri eius quem vellet vocari eum. ⁊ postulās pu
gillarem scripsit dicens. Johannes est nomē ei⁹
℣ Apertū est ilico os zacharie ⁊ ꝓphetauit di/
Senes ac diu infecū/ L. x. cens. Johannes
di parentes dono nobilissime prolis exul
tant ipsi patri quē incredulitas mutū reddide
rat ad salutādū noue p̄conē gr̄e os ⁊ lingua re/
seratur. Nec solū facultas deū bn̄dicēdi resti/
tuitur. sed de eo etiam ꝓphetandi virtus auge
tur. ℟ Hic precursor directus ⁊ lucerna lucēs
ante dn̄m ipse est enī iohannes qui viam dn̄o p̄
parauit in heremo. Sꝫ ⁊ agnū dei demōstrauit
ad illustrādas mētes hominū. ℣ Fuit iohānes

in deserto p̄dicans baptismū penitentie in re-
missionem peccatoꝝ. Sed ⁊ agnū. Lect. xi.
Excitati fama facti. oēs vicini admiratiōe
ac metu percellunt. oīuꝫ qui audire circūquaqꝫ
ad aduentū noui ꝓphete corda preparant. Un
de merito sancta ecclesia per orbem que tot bea
torum martyrū victorias quibus ingressum re
gni celestis meruere frequentat. huius tm̄mo-
do post dn̄m etiam natiuitatis diez celebrare cō
sueuit. ℟. Precursor dn̄i venit de quo ipse te-
statur. Nullus maior inter natos mulierū iohā-
ne baptista. ℣. Hic est enim propheta ⁊ plus q̄ꝫ
propheta de quo ipse testatur. Nullus. Le. xij.
Quod celebramus natiuitatē beati iohan-
nis. nullatenus sine euāgelica auctoritate ī
ꝯsuetudinē venisse credendū est. sed attentius
aīo recondendū. qꝛ sicut nato dn̄o pastoribus
apparens angelus ait: ecce euāgeliço vob̄ gau
dium magnū quod erit oī ꝓplo. qꝛ natꝰ est vo-
bis hodie saluator qui est christus dn̄s: ita etiā
āgelus nasciturū predicās iohānē. ⁊ erit inquit
gaudiū magnū tibi ⁊ exultatio. ⁊ multi in nati-
uitate eius gaudebūt. ℟. Inter natos mulieꝝ
nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viam
dn̄o preparauit in heremo. ℣. Fuit hō missus a

deo cui nomen iohannes erat. Qui viam dño.

In illo tempore. Eliça- Sedm Lucaz
beth impletũ est tp̄s pariẽdi: ⁊ pepit
filiũ. Et audierũt vicini ⁊ cognati eius
q̄ magnificauit dñs mĩam suã cũ illa: ⁊ ꝯgra-
tulabant ei. Et facaũ est in die octauo venerũt
circũcidere puerũ ⁊ vocabãt eum noĩe p̄ris sui
çachariã. Et respondens mater eius dixit: Ne
quaq̄ sed vocabitur iohãnes. Et dixerunt ad
illam. quia nemo est in cognatiõe tua qui voce
tur hoc noĩe. Innuebãt autem patri eius. quez
vellet vocari eum. Et postulans pugillarẽ: scri
psit dicens: Johannes est nomen eius. Et mi-
rati sunt vniuersi. Apertum est autem ilico os
eius ⁊ lingua eius ⁊ loquebat benedicẽs deum
Et factus est timor super oẽs vicinos eoꝝ. ⁊ su-
per oĩa montana iudee diuulgabant oĩa ꝟba
hec. Et posuerũt oẽs qui audierunt in corde suo
dicẽtes: Quisputas puer iste erit? Etenĩ ma-
nus dñi erat cũ illo. Et çacharias pater eius re
pletus est spũsctõ: ⁊ ꝓphetauit dicẽs: Bñdict⁹
dñs deus israel. quia visitauit ⁊ fecit redẽptio
nem plebis sue. Amẽ. Añ. Te decet. Diem⁹.

Deus qui p̄sentem diem honorabilez nob
ĩ beati iohis natĩtate fecisti: da ꝓplis tuis

spiritaliū grām gaudioꝝ. ⁊ oīum fideliū men-
tes dirige in viam salutis eterne. Per do. In
lau. añ. Elizabeth zacharie magnū viꝝ genuit
iohannē baptistā precursorē dñi. 3. Capitulū.
Audite insule ⁊ attendite ꝑpli de longe do
minus ab vtero vocauit me. de ventre ma
tris mee recordatus est noīs mei. ℟ Posuisti
dñe. ℣ Fuit homo missus a deo. Ad bñ. ā. Ap-
tum est os zacharie ⁊ prophetauit dicēa bñdi-
ctus deus israel. 8. Coll. Deus qui p̄sentē diē
Ad. i. añ. Innuebāt patri eius quem vellet vo
cari eum ⁊ scripsit dicens iohannes est nomen
eius. 4. Ad. iij. añ. Johānes vocabit̄ nomen
eius ⁊ in natiuitate ei⁹ multi gaudebūt. i. Cap
Audite insule. ℣ Gloria ⁊ hono. Coll. Deus
qui presentē diē. Ad. vi. añ. Int̄ natos mulie
rum ñ surrexit maior iohāne baptista. 3. Cap.
Hec dicit dñs formās me ab vtero seruuꝫ
sibi. dedi te in lucē gentiū vt sis salus mea
vsq̄ ad extremū terre. ℣ Posuisti dñe. Colle.
Sumat ecclesia tua deus beati iohānis ba
ptiste gñatione leticiam. per quem sue re-
gñationis cognouit auctorem. Per e. Ad. ix.
añ. Tu puer propheta altissimi vocaberis pre
ibis ante dñm parare vias eius. 3. Capitulum

Ne timeas a facie eorum quia ego tecũ suꝫ
vt eruam te dicit dñs. ℣ Magna est glo-
ria eius in salutari tuo.
Aquesum⁹ Colle.
Oꝑs deus intra sancte ecclesie vterum con
stitutos eo nos spũ ab iniquitate nostra iusti-
ficari: quo beatum iohãnem intra viscera mat-
na docuisti. Per do. eiusdẽ. In. ij. vs̃ añ. Pri-
usq̃ꝫ. Añ. Ad oĩa. Añ. Ne timeas. Añ. Misit
dñs. Caplm. Audite insule. ℟ Gloria ⁊ ho-
nor. ℣ Fuit homo. Ad mgt añ. Et posuerunt
omnes qui audiebant in corde suo dicentes q̃d
putas puer iste erit etenĩ manus dñi erat cuꝫ il
lo ⁊ zacharias pater eius repletus est spũ sancto
et prophetauit dicẽs bñdictus deus israel qꝛ
visitauit ⁊ fecit redẽptionẽ plebis sue. i. Coll.
Deus qui presentem diem. Per octauã d̃ san-
cto Iohanne cõme⁹. Coll.
Oncede que-
sumus oꝑs deus: vt qui beati iohãnis ba
ptiste solẽnia colim⁹: eius apud te interçessiõe
muniam̃. Per. Iohãnis ⁊ pauli martyrũ Cap̃
Quesumus omꝑs Coll. Sancti ꝑ fidẽ vi.
deus vt nos geminata leticia hodierne fe-
stiuitatis excipiat que de beatorum iohannis
et pauli glorificatione procedit: quos eadem
fides ⁊ passio vere fecit esse germanos. Per d.

Lectiones in matut. Psalmus q̄ cantat. Euā-
geliū. Descendēs iesus de. Cetera ꝟo omīa de
martyribꝫ. In natiuitate apl'oꝝ Petri et pau
li ad vs̄ sup̄ ps̄ aī. Gloriosi p̄ncipes terre quō
in vita sua dilexerūt se ita ⁊ in morte non sunt
separati. 6. Aī. Petrus apl's ⁊ paulus doctor
gentium ipsi nos docuerūt legem tuam dñe. 8
Aī. Hi sunt viri mīe quoꝝ iusticie obliuionem
non acceperūt cum semine eoꝝ p̄manent bona
hereditas sancta nepotes eoꝝ. 4. Aī. Isti sūt
due oliue ⁊ duo candelabra lucētia ante dñz hūt
potestatem claudē celum nubibus ⁊ aperire por
tas eius quia lingue eoꝝ claues celi facte sunt
Angelus dñi astitit ⁊ lu- Cap. alleluia. 1.
men refulsit in habitaculo carceri p̄cussoq̄
latere petri excitauit eū dicens surge velociter
et ꝯtinuo ceciderunt catene d̄ manibꝫ eius. ℟
Corneli⁹ centurio. ꝟ Nimis honorati. Ad mgt
aī. Quodcūq̄ ligaueris super terrā erit liga-
tum ⁊ in celis ⁊ quodcūq̄ solueris sup̄ terram
erit solutū ⁊ in celis dicit dñs simoni petro. 8.
Resta q̄s op̄s d̄s. vt nullis nos per- Coll.
mitas perturbationibꝫ cōcuti. quos ī apo-
stolice confessionis petra solidasti. Per. Inui-
tato. Christum regem regum adoremus dñm.

Qui martyrio crucis beatuz glorificauit petr̄
apostolum. ps. Venite. In p̄ n° an̄. Petrus et
iohannes, vt in alio festo antea. ℣ In oēm ter.

Sermo beati Maximi epi Lectio. i.

Apostolici natalis gaudio fratres cha
rissimi. petri ⁊ pauli quoruz hodie bea
tissimis passiōibꝫ iocundam̄. letior ꝑ vniu̅sum
mundū christi exultet ecclesia. Qui licet oīum
sctōr̄ martyrio certa sit adornari. hor̄ tñ victo
ria gloriosi⁹ illustrat̄. qñquidē videt de h̄ secu
lo ipsos fidei p̄res ⁊ mgr̄os martyrū triūphas

Quid insigni⁹ pe- Le. ii se. ℟ Quē dicunt.
tro. q̄ in carne positus mēsurā carnis egres
sus. christū iesum viui dei filiū verū ꝯfitet̄. ⁊ qd̄
omniū adhuc mortalium pectus latebat: p̄ma
petri lingua nouo est sermone cōfessa. ℟ Bea

Quid fratres mei magnisi- Lect. iii. tus es.
centius petro qui tante confessionis meri
to cum corruptibili adhuc essz in corpore. ⁊ nec
dum ipse ascendisset in celum. regnū illi celeste
et claudere ⁊ aperire permissum est. Tu autē do
mine miserere nostri. ℟ Tu es petrus ⁊ super
hanc petram edificabo ecclesiam meam. Le. iiii.

Quid sublimius fide petri qui gradiēte do
mino super aq̄s hūane conditionis oblii

viam sibi in fluctibus dari ⁊ poposcit ⁊ ꝓmeru
it: Tantaq; mentis eius ꝯfidentia fuit: vt cre-
deret se posse ꝑ fidem qđ sciebat hoī impossibi
le ꝑ naturam. ℟ Quodcūq; ligauer]. In.ij.n:
an̄. Petrus aūt ser. vt ante. ℣ Constitues eos.

Beatus petrus quia postea mergebat̄ L.v.
vt mihi videt̄ necessariū fuit. ne tāti subli
mitate miraculi in perniciē forte sui. equata chri
sto carnis fragilitas suꝑbiret. Fuerit certe cor-
poree infirmitat̄ qđ paulo post timuit. quis tñ
ambigat īmutabilis fuisse fidei qđ eum descen
dentem de naui tremula ⁊ incōcussa humanis
gressibus vnda sustinuit. ℟ Dñe si tu es iube
me venire ad te suꝑ aquas. Et extendens manū

Item ad beatissimū paulū veniam⁹. L.vi.
cuius tanta est. nihilominus fidei plenitu
do vt peculiarem quodāmodo eum sibi ducē
ad illuminanda gentiū corda cunctoꝝ prescius
saluator eligeret. ℟ Petrus quidez ser. L.vij.

Erat btūs paulus tā ꝑcipu⁹ in doct̄na ani
mi virtute potens. innocentia ⁊ integrita-
te tam sanctus. vt vno eodemq; tempore. hinc
eum sacerdotes ac ꝑncipes iudeorum per emu
lationem legis antique data in christianos ꝑ-
sequendi auctoritate dirigerent. hinc illum ad

ecclesie solatiũ atq; omniũ credentiũ firmamẽ
tũ christus vocaret e celo. Tu ℟ Surge petre.
Beati pauli ob hoc sunt a dño ce- Lec. viij.
cati oculi vt suscepta gr̃a veritatis celesti
acie ⁊ lumine clariori fulgerent. pariterq; adu̅
teret christiani noĩs p̃nceps futurus christum
quem p̃sequebat̃ cecandi illuminãdiq; habere
virtutem. ℟ Nunc scio vere. Ad cc̃. añ. Adhuc
loquente petro. ℣ Annũciaueruut opera dei.
In illo tempore. Venit ie- Scd̃m Mattheum
sus in partes cesaree philippi: ⁊ int̃rogauit dis
cipulos suos dicens: Quem dicũt hoĩes eẽ fi-
lium hoĩs. Et reliqua. Omelia lec. eiusdẽ beati
Philippus Hieronymi presbyteri Lect. ix.
est iste frater herodis d̃ quo supra diximꝰ
tetrarcha ituree. traconytidis regionis. qui in
honorẽ tyberij cesaris cesareã philippi que nũc
paneas dicit̃ appellauit. ⁊ est in prouincia phe-
nicis imitatus patrem herodem. qui in honorẽ
augusti cesaris appellauit cesaream q̃ turris p̃ꝰ
vocabatur stratonis. ⁊ ex noĩe filius eius libia
dem trans iordanem extruxit. Tu autem dñe
miserere nostri. ℟ Ego pro te rogaui petre.
Iste locus est cesaree philippi vbi Lec. x.
iordanis ad radices oritur lybani. ⁊ habz

duos fontes vnum nomie ior. ⁊ alterum dan-
qui simul mixti iordanis nomen efficiũt. T. ℟
ET interrogabat disci- Le.xi. Si diligis.
pulos suos dicens. Quem dicunt homies
esse filiũ hominis? Non dixit quem me esse di
cunt homines. sed filium hominis ne iactanter
de se querere videretur. ℟ Petre amas me.
Nota qd̃ vbicunq; scriptum est in Le.xij.
veteri testamento filius hoĩs in hebreo po-
situm sit filius adam. Illudq; qd̃ in psalmo le
gimus. filij hominũ vsq; quo graui corde in he
breo dicitur filij adam. ℟ Cornelius cen. Euã
geliũ. In illo tempore. Venit iesus in partes.
Deus qui hodiernam diem Colle. vt ante
apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio ꝯsecra-
sti. da ecclesie tue eorum in oĩbus sequi p̃ceptũ
per quos religionis sumpsit exordiũ. Per. In
lau. añ. Petre amas me pasce oues meas tu scis
dñe qr amo te. 3. Cap. Angelus dñi astitit. ℟
Constitues. ✠ Nimis honora. Ad bñ. añ. Tu
es pastor ouiũ p̃nceps apl'oꝝ tibi tradite sunt cla
ues regni celoꝝ. 1. Coll. Deus qui hodiernam
diem. Ad. i. añ. Significauit dñs petro qua
morte clarificaturus esset deũ. 1. Ad. iij. ã. Ego
pro te rogaui petre vt non deficiat fides tua et

tu aliquando conuersus ꝯfirma fratres tuos. 8
Ad. vi. añ. Cunqꝫ vidisset ventum validuꝫ ve-
nientem timuit ⁊ cum cepisset mergi clamauit
Dixit Capl. dicens dñe saluum me fac. 2.
angelus ad petrum. circũda tibi vestimen
tum tuũ ⁊ sequere me. ⁊ nesciebat quia verum
est quod fiebat per angelum estimabat autem
se visum videre. ℣ Constitues eos. Collec.
Protege dñe populũ tuũ. ⁊ apostoloꝝ tuo
rum patrocinio confidentem. perpetua defen-
sione conserua. Per. Ad. ix. añ. Tu es petrus
et super hanc petram edificabo ecclesiã meã. 7
Petrus ad se reuersus dixit. nunc Capitul.
scio vere quia misit dñs angelum suum. et
eripuit me de manu herodis. ⁊ de omni expecta
tione plebis iudeorum. Deo gratias. ℣ Annũ
Exaudi nos Collec. ciauerunt opera dei.
deus salutaris noster ⁊ apostoloꝝ tuoruꝫ
nos tuere presidijs: quorum donasti fideles eẽ
doctrinis. In. ij. vs̃ añ. Petrus ⁊ iohãnes. Añ
Claudus quidam. Añ. Argentum ⁊ arũ. Añ.
In nomine iesu christi. Ad mgt añ. Beat⁹ es
simon bariona quia caro ⁊ sanguis non reuela
uit tibi sed pat̃ me⁹ q̃ est ĩ celis. 1. Cõ⁹ scti pau-
li añ. Sancte paule apl̃e predicator veritatis ⁊

doctor gentium intercede pro nobis ad deuz q̄

Deus qui multitudinē Collecta. te elegit. 8
gentiuz beati pauli apostoli predicatione
docuisti: da nobis quesumus vt cui⁹ natalitia
colimus. eius apud te patrocinia sentiamus p
Inuitatoriū. Gaudete ⁊ exultate. p̄s. Venite
exultemus. In p̄ n⁹ aū Qui operatus est pe. v̄
Qui me segre. Cetera oīa de responsorijs ⁊ an-
tiphonis require ante ī ꝯuersione sancti pauli

Sermo beati Johannis ep̄i Lect. i.

Beat⁹ paulus apl's q̄ tantā vim hūane
alacritatis oñdit. vt ad celū q̄z ipsuz va
leat subuolare. p̄termittēs angelos ⁊ archange
los aliasq̄z v̄tutes aliqñ suo exemplo christia-
nos fieri imitatores sui iubet dicendo. Imita-
tores mei estote sicut et ego christi. Lec. ij.
Aliqñ quidē de se reticens ad ipsi⁹ dei nos
imitationē extendit dicēs: Estote imitatores
Demonstrās Lec. iij. dei sic̄ filij charissimi.
btūs apl's q̄ nihil ita hanc imitationē pa
rat. q̄z si ita viuat aliq̄s vt bonū ei⁹ in cōmune
ꝓficiat. atq̄z vniūsis vtiliora ꝓuideat adiūxit
Deo cū di- L. iiij. Ambulate ī charitate.
xissz imitatores mei estote ꝯtinuo d̄ chari
tate disseruit. q̄ h̄ p̄cipue v̄t⁹ deo ꝓxīos facit.

Quantecunq; ꝟo sunt alie virtutes Le.v.
inferiorē tenentes locū·cuncte erga homi-
nū studia versantur vt est contra ꝯcupiscētiaꝫ
pugna vt qđ aduersus gulam geritur bellū vt
in auaritie interitū acies ordinata vt cū iracun
die furore conflictus: diligere ꝟo deo nobisq;

Dominꝰ in euāgelio im- L.vi. cōmune est.
perat. Orate pro ꝑsequentibꝫ ⁊ calūniāti-
bus vos: vt sitis filij patris vestri qui in celis

Hoc enī paulus cunctoꝝ esse L.vij. est. Tu
intelligens caput bonoꝝ: omni in se studio
exprimere curauit. Nemo enī ita dilexit inimi
cos nemo erga insidiatores suos tam beneficus
fuit·nullus pro afflictoribꝫ suis tanta perpessus

Non enim illa que patiebat̄ L.viij. est. T.
sed copulam nature cogitabat. Qr̄to am
plius offerebant̄ inimici: tanto magis eorum
paulus miserebat̄ insaniam. Tu. Euang. In il
lo tpe. Dixit simon petrus ad iesum. Ecce nos
reliquimꝰ. Omelia. Grandis fiducia. Req̄re
retro in cōmuni. In lau. añ. Ego plantaui apol

Bonū certamen certaui cursum con- Capl.
sumaui fidem seruaui·de reliquo reposita
est mihi corona iusticie quā reddet mihi domi
nus in illo die iustus iudex. ℟. Constit̄ x.

Nimis honorati. Ad bñ.añ. Euangeliū meuz
qđ euangelizatū est non est a me neq; ab homi-
ne accepi illud sed per resurrectionē iesu christi
dñi nostri. Coll. Deus qui multitudinem. De
sancto petro in laud.cōmē: añ. Tu es petrus.
Ad vē cōmē.añ. Btūs petr⁹ apostolus. Col
Eus qui apl'o tuo petro collatis claubus
regni celestis ligandi atq; soluēdi pontifi-
cium tradidisti: concede vt intercessiōis ei⁹ au
xilio a peccatoꝝ nostroꝝ nexib⁹ liberem. Per.
Cetera oia vt in die ipsius ꝙuersionis antea.
Per oct.apl'oꝝ In lau.añ. Petrus apostolus
Ad vē añ. Bl'iosi ꝓncipes terre quo. Colle.
Eus cui⁹ dextera btm petrū ambulantē in
fluctib⁹ ne mergeret erexit. et coapl'm ei⁹
paulum tertio naufragantē de pfundo pelagi
liberauit: exaudi nos ꝓpicius q concede vt am
boꝝ meritis eternitat gloriā ꝙsequam. Per eū.
In octaua sancti iohānis baptiste post mgt ā.
Ingresso zacha. Sermo beati Maximi episco
Unctoꝝ q̄dē pp'arū frēs pi. Lec. ī.
charissimi venerāda recordatio ē bea-
tus autem iohānes baptista cuius ge
nuinus hodie natalis honorat in tantū oiuz il-
loꝝ singulari quodā merito supgressus ē glori

am: vt dominũ iesum christũ saluatorẽ nostrũ
nõ solũ esse venturũ. sed aduẽtasse iã et cohabi
tare hoĩbus veritate presentis testimonij reue/
Cum igitur iohãnes inter ꝓmi/ L.ij. laret.
scuas turbas christũ ad baptismũ suũ ꝓpe
rare vidisset. velut digito demõstrãs ait: Ecce
agnus dei ecce qui tollit peccata mũdi. Lec.iij.
Quaz innocens beatissimi iohãnis vita est
vel qua possum⁹ deuotiõe eius merita cõ/
pensare. qui agni celestis aduentũ. ⁊ primus ag
Quam vene/ L.iiij. nouit: et solus ostẽdit.
rabile vniũsis ẽ ei⁹ preconiũ: de cui⁹ ore ꝑ
mo absolutionem suam mũdus agnouit. Hic
est iohãnes charissimi de quo prophetica an/
nunciatiõe predictum est. Vox clamantis ĩ de
serto parate viam dñi rectas facite semitas dei
Clamaturus enim erat sicut ⁊ L.v. nostri.
clamauit: vt vociferante salutis precone.
obturatas diu aures mortaliũ. predicatio cele
Quis ergo huiusmodi Le.vi. stis aperiret.
prophetam non tota admiratione suscipi
at. quẽ tãtũ recognoscit obtinuisse de deo vt
ante eius merita laudarẽt q̃ natiuitas forma
Sic ḡ iustissimo sacerdoti çacha L.vij. ret.
rie. cũ multa esset etate ꝓuect⁹. ⁊ sterilitate

senissime coniugis successionē votiui germinis
desperasset omnipotentis dei per angelū ꝓmit-
Sene senissimis parē L. viij. titur n ascitur⁹
tibꝫ nouus datur filius. qui senescenti labē
tiqꝫ mūdo vnigenitū dei ad spem future iuuē-
tutis ostenderet. Tu. Cetera v̄o oīa req̄re in p̄
ma die ipsius iohānis baptiste. Incipit histo
ria de visitatione beatissime v̄ginis Marie ad
vs̄ añ. Sancta maria. Añ. Hec ē regina. Req̄
re in natiuitate ei⁹. Añ. Btā dei genitrix. Añ.
Uirgo prudentissima. Req̄re in assumptione.
Ecce iste venit saliēs ī mōtibꝫ tñsiliēs Cap.
colles fact⁹ ē dilect⁹ me⁹ sīūs capree hyn-
nuloqꝫ ceruoꝝ. R. Felix nanqꝫ. Req̄re in assū
ptione. Ad mgt añ. Uisitatio tua dei genitrix
v̄go gaudiū an. vni. mūdo ex te enī ort⁹ ē sol iu
sticie christ⁹ ds nr̄ q̄ sol. male. dedit bñ. ⁊ ꝯfū.
mor. do. nob vitā sempiternā. Collecta
Omnipotens sempiterne ds q̄ ex abūdan-
tia charitatis btāꝫ mariā v̄ginē tuo filio impgna
tā ad visitationē eliçabeth inspirasti pīa q̄s vt
p ei⁹ visitationē donis celestibꝫ repleam̄ ⁊ ab
oībꝫ adūsitatibꝫ eruam̄. Per eūdē. Inde cōme
moratio de sctō iohe deinde de sctis processi et
marti. Postea de sctis petro ⁊ paulo. Inuita.

Aue maria. In p̄ n° añ. Ecce tu pulcra. Req̄re in assumptiōe. Lec. ex omel. ve. He. p̄s. L. i.

APeriēte dilectissimi ad salutādū beata maria repleta ē mox spūsancto eliçabeth replet⁹ est ⁊ iohānes atq̄ vno eodemq̄ spū ambo edocti. Illa salutātez que esset agnouit. Et vt matrē dñi sui debita cū benedictione venerata est. Tu. ℟. Uisitatio. Re

IOhānes Lec. ij. quire de natiuitate eius. ipsum esse dñm qui in vtero v̄ginis portaretur intellexit. Et quia lingua necdū valuit aīo exultāte salutauit officiūq̄ sui p̄cursoris q̄ libent' quā deuote iuuenis esset impletur⁹ añq̄ nasceret' adueniēte dño q̄bꝫ valebat inditijs intimauit. Aderat nanq̄ tp̄s q̄ impleret' angeli ꝑmo quē dixerat q̄ spūsctō replebit' adhuc ex vtero matris sue. ℟. Btissime virginis ma

REpleta est L. iij. rie. Req̄re de natiuit. ei⁹ ergo spūsctō eliçabeth ⁊ exclamauit voce magna Recte voce magna q̄ magna dei dona cognouit. Recte voce magna q̄ illū quem vbiq̄ p̄ntez nouerat etiā corpalē adesse sentiebat. Magna etenī voce nō taz clamosa q̄ deuota intelligēdū ē. ℟. Sic̄ cedrus. Req̄re

EEq̄ modice vocis L. iiij. de assumptiōe.

deuotiõe dñica laudare valebat q̃ spũsctõ ple
na flagrabat que ⁊ illũ in vtero gestabat quo ĩ
natis mulierũ timeo maior ẽ ⁊ eũ aducisse gau-
debat q̃ ꝯcept⁹ ex carne mr̃is x̃ginis fili⁹ altissi
mi vocaret ⁊ esset. ℟. Bñdicta ⁊ venera. Re-
q̃re de natiuit. eius. In. q. n⁰ añ. Ueni in ortũ
Exclamauit Le. v. Req̃re de assumptiõe.
voce magna eliçabeth ⁊ dixit. Bñdicta
tu int̃ mulieres ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Nõ
solũ bñdicta inter mulieres sed int̃ mulieres be
nedictas maiori bñdictiõe specialit̃ insignis be
nedict⁹ fruct⁹ ventris tui nec tp̃e gñali sctõruz
more bñdictus. Sz sicut ait apl̃s q̃rum pr̃es ⁊
ex q̃b⁹ christ⁹ ſm carnẽ q̃ est sup oĩa d̃s bñdi-
ctus in secula. ℟. Btãz me di. Req̃re de assũ.
E ortu bñdicti fruct⁹ psalmista my- L. vi.
stico sermõe testat̃ dicens: Etenĩ dñs da-
bit benignitatẽ ⁊ terra no. dabit fructũ suũ. De
dit quippe dñs benignitatez q̃ gen⁹ hũanũ a
reatu p̃uaricatiõis p vnigenitũ suũ libare dis-
posuit. Dedit benignitatẽ q̃ ei⁹ ingressu virgi
nalis vteri templũ spũssancti gr̃a ꝯsecrauit. T
℟. Corde ⁊ aĩo. Req̃re de natiui. ei⁹. Le. vij.
T terra nr̃a dabit fructũ suũ q̃ eadẽ vir-
go q̃ d̃ t̃ra corp⁹ habuerat filiũ genuit di

uinitate q̄dē deo p̄ri coeq̄lē ꝑ sibi carnis x̄itate
ꝯsbantialē. ℞. Ornatā mo.d assump. L.viij

Isaias tp̄s hūane redēptiōis etiā intuens
ait. In illa die erit germē dñi ī magnificē-
tia ⁊ gloria ⁊ fruct⁹ t̄re sblimis. Germē nāq̄ do
mini fuit ī magnificētia ⁊ gl̄ia cū sempit̄n⁹ dei fi
lius ī carne tp̄alit̄ apparēs magnitudīe x̄tutum
celestiū. mūdo clarus effulsit fruct⁹ q̄z t̄re sbli-
mis effect⁹ ē qñ carnē quā de nr̄a nat̄a mortalē
d̄s suscepat x̄tute resurrectiōis īmortalē iā cre-
ditā ad celos sbleuauit. ℞. ~~Fulcite~~ me. In na
tiuitate ei⁹ Ad cc̄.añ. ~~Ex q̄ facta ē.~~ Dmel. Re-
q̄re feria.vi.q̄ttuor tp̄m ī aduētu dñi. S.Lu.

N.i.t. Exurgēs maria abijt ī mōtana cū festīa-
tiōe ī ciuitatē iuda ⁊ int̄uit ī domū çacharie ⁊ sa
lutauit eliçabeth. Factū est aūt vt audiuit salu
tationē marie eliçabeth. exultauit infans ī vte
ro ei⁹. Et repleta ē spūsctō eliçabeth ⁊ exclama
uit voce maḡ ⁊ dixit: Bñdicta tu int̄ mulieres
⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vent̄s tui. Et vñ h̄ m̄ vt vēiat
mr̄ dñi mei ad me. Ecce enī vt facta ē vox salu
tatiōis tue ī auribꝫ meis exultauit infans ī gau
dio ī vtero meo ⁊ btā q̄ credidit qm̄ p̄ficiēt̄ ea
q̄ dicta sūt ei a dño. Et ait maria. Magnificat
aīa.m.d. vsq̄ abraā ⁊ se.ei⁹ vsq̄ ī seculū. Mā-
sit autem maria apud cognatam suam tribus

mensibꝫ ⁊ postea reuſa ē in domū ſuaꝫ. Amen.
In lau. añ. Uiſitatio ē hodie. Cap. Ecce iſte ve.
Ad bñ. añ. Uiſitationē hodie. Coll. Ops ſem-
piter. Ad .i añ. Cū iocūditate. Ad .iij. añ. Be
ata es maria q̄ credidiſti ꝑficiēt q̄ dicta ſunt ti-
bi a dño alla. Ad .vi. añ. Corde ⁊ aīo. Capl'm.

Surge ꝓpera amica mea co·mea for·mea ⁊
veni iam enī hyems tñſijt ⁊ receſſit flores
apparuerūt in terra no·tps putatiōis aduenit.
Coll. Concede mīcors ds fra. Per eundē. Ad
ix. añ. Btāꝫ me dicēt oēs gñatiōes qꝛ ancillaꝫ

Surge ꝓpera amica Cap. hūilē reſpexit deꝰ
mea ſpec·mea ⁊ veni co·mea ī foramibus
petre ī cauñs macerie oñde m̄ faciē tuam ſonet
vox tua ī auribꝫ meis vox enī tua dulcis ⁊ fa-
cies tua dcora. Coll. Cōcede nos f. In .ij. vs ā
Ecce tu pulcra. Ad mgt añ. Tota pulcra. Re
quire de aſſumptiōe. Proceſſi ⁊ marti. Collect.

Deus qui nos ſctōꝝ tuoꝝ ꝓceſſi ⁊ martinia
ni ꝯfeſſiōibꝫ glorioſis circūdaſ ⁊ ꝓteg: da
nob ⁊ eoꝝ imitatiōe ꝓficē ⁊ intcceſſiōe gaudē.
Per. Nota ꝑ oct. viſitatiōis ſancte marie aga
tur ꝑ oīa ſic in nat. eius. Dñica infra oct. in
p̄ nº añ. Comedi fa. Añ. Anima mea Añ. Ta
lis eſt. Lectiōes ex omel. ve. Be. ꝑſby. Lec. ī.

Quis fratres mei dicere quis estimare
sufficiat que tunc gr̃a spũs dei genitri
cez impleuit cum tanta in mr̃e p̃curso-
ris lux doni celestis emicuit. Verum audiam⁹
verba que dixit si forte ex his valeam⁹ aliq̃n-
tulũ dinoscere qd̃ intus habuerit. Lec.ij.
Audita ergo responsiõe eliçabeth que eam
beatam inter mulieres p̃dicauit matrez dñi sui
eam cognoĩauit fide fortẽ laudauit. L.iij.
Ad cuius ingressum se ipsam cum filio spũ-
sancto repletã esse signauit non amplius tace-
re potuit dona que p̃ceperat ꝑm q̃ semp̃ aĩo ge
rebat vbi aptum tp̃s inuenit etiam deuotã or-
Nanq̃ vt de- L.iiij. pfessionem patefecit.
cebat v̄ginalem pudorem acceptam diui
nitus oraculũ mysterij celestis ĩ sui pectoris ab-
dito venerabat occultum. In.ij.n°.añ. Descẽ-
di in. Añ. Hortus conclusus. Añ. Beata ꝓge
Expectabat reuerenter donec Lec.v. nies.
ipse donoꝝ distributor quid sibi doni spe
cialis tribuisset quid secreti reuelasset q̃tumq̃
Et postq̃ eadẽ sibi L.vi. vellet ostenderet
erant charismata p̃scita per alios spũ reue-
lante esse patefacta cernebat mox ipsa etiã the-
saurum celi quem in corde seruabat aperuit. T.

mensibꝫ ⁊ postea reuſa ē in domū ſuaꝫ. Amen.
In ſau. aū. Uiſitatio ē hodie. Cap. Ecce iſte ve.
Ad bñ. aū. Uiſitationē hodie. Coll. Dp̄s ſem-
piter. Ad. i. aū. Cū iocūditate. Ad. iij. aū. Be
ata es maria q̄ credidiſti ꝑficiēt q̄ dicta ſunt ti-
bi a dño alla. Ad. vi. aū. Corde ⁊ aīo. Capl'm.

Surge ꝓpera amica mea co-mea for-mea ⁊
veni iam enī hyems tñſijt ⁊ receſſit flores
apparuerūt in terra no-tp̄s putatiōis aduenit.
Coll. Concede mīcors ds fra. Per eundē. Ad
ix. aū. Btāꝫ me dicēt oēs gñatiōes qꝛ ancillaꝫ

Surge ꝓpera amica Cap. hūilē reſpexit deꝰ
mea ſpec-mea ⁊ veni co-mea ī foramibus
petre ī cauna macerie oñde m̄ faciē tuam ſonet
vox tua ī auribꝫ meis vox enī tua dulcis ⁊ fa-
cies tua dcora. Coll. Cōcede nos f. In. ij. vs̄ ā
Ecce tu pulcra. Ad mgt aū. Tota pulcra. Re
quire de aſſumptiōe. Proceſſi ⁊ marti. Collect.

Deus qui nos ſctōꝝ tuoꝝ ꝓceſſi ⁊ martinia
ni ꝯfeſſiōibꝫ glorioſis circūdaſ ⁊ ꝓteg: da
nob ⁊ eoꝝ imitatiōe ꝓficē ⁊ intcceſſiōe gaudē.
Per. Nota ꝑ oct. viſitatiōis ſancte marie aga
tur ꝑ oīa ſic in nat. eius. Dñica infra oct. iu
p̄ nº aū. Comedi fa. Aū. Anima mea Aū. Ta
lis eſt. Lectiōes ex omel. ve. Be. p̄ſby. Lec. i.

Quis fratres mei dicere quis estimare
sufficiat que tunc gr̄a spūs dei genitri
cez impleuit cum tanta in mr̄e p̄curso-
ris lux doni celestis emicuit. Verum audiam⁹
verba que dixit si forte ex his valeam⁹ aliq̄n-
tulū dinoscere qd̄ intus habuerit. Lec.ij.
Audita ergo responsiōe eliçabeth que eam
beatam inter mulieres p̄dicauit matrez dn̄i sui
eam cognoīauit fide fortē laudauit. L.iij.
Ad cuius ingressum se ipsam cum filio spū-
sancto repletā esse signauit non amplius tace-
re potuit dona que p̄ceperat s̄m q̄ semp̄ aīo ge
rebat vbi aptum tp̄s inuenit etiam deuotā or-
Manq̄ vt de- L.iiij. pfessionem patefecit.
cebat v̄ginalem pudorem acceptam diui
nitus oraculū mysterij celestis ī sui pectoris ab-
dito venerabat occultum. In.ij.n°.an̄. Descē-
di in. An̄. hortus conclusus. An̄. Beata ꝓge
Expectabat reuerenter donec Lec.v. nies.
ipse donoꝝ distributor quid sibi doni spe
cialis tribuisset quid secreti reuelasset q̄tumq̄
Et postq̄ eadē sibi L.vi. vellet ostenderet
erant charismata p̄scita per alios spū reue-
lante esse patefacta cernebat mox ipsa etiā the-
saurum celi quem in corde seruabat aperuit. T.

Mit ergo. Magnificat aīa mea dn̄z. L. vii
Et exultauit spūs meꝰ in deo salutari meo
Eius aīa dn̄m magnificat qui oīs interior hominis sui affectꝰ dīnis laudibꝫ ac seruicijs mā-
Qui obseruantiā mādatoꝝ Le. viii. cipat.
dei semp eius potentia maiestat se cogitare demonstrat. Eius spūs ī deo salutari suo exultet que nil in terrenis libet vlla caducaꝝ rerū affluētia emollit nulla aduersitas frāgit sed sola illius salus sperat eterna sui ꝯditoris memoria delectat. T. Omel. ℞ sicut ī die Cap. ⁊ col. ad horas dieialla. Cap. in lau Signū magnū. Coll. Dp̄s. Ad mgt añ. Tota pulcra es ami. In translatiōe sancti Martini ad vs̄ añ Sacerdos dei martine pastor egregie ora ꝓ nobis deum. Ad bn̄. ā O martine o pie q̄z piū ē gaudere de te o martine ꝓphis compar aplis ꝯsertus p̄sulū gēma + fide ⁊ merit egregie pietate · misericordia + charitate ineffabilis succurre nobis nūc ⁊ añ deū. ℣ Ecce sacer. Coll. Deꝰ q̄ ꝯspicis
Hi sūt vi- In oct. aplꝰoꝝ ad vs̄ Cap. qꝛ exri mīe quoꝝ iusticie obliuionē nō accepert cū semīe eoꝝ ꝑmanēt bona hēditas sctā nepotes eoꝝ. ℞ In oēz terrā. Hymnꝰ Aplꝰoꝝ passio. Ad mgt ā. Gloriosi p̄nci. Ad vtrisq̄z vs̄ Coll.

Deus cui⁹ dextra btm̄ pe. Inuit. Gaudete ⁊ ex
ul. ps. Venite. In p̄ n̄ā. In oēz terrā. Cetera
oīa d̄ apl'is. Sermo. b. Aug. epi. L. i.

Natalē hodie iuuante dño apl'oꝝ cele-
bram⁹. q̄rū mēoriā vniūsus mūd⁹ am-
plectit. ⁊ eq̄li fide dū fidez in his seculoꝝ vite
Precolit: ꝑpetuitatē celestis gl'ie ꝯfitet. L. ij.
Pauli hodie natal' ē. ⁊ q̄s ista taceat? Petri
festiuitas ꝟtit. quēa ꝯmodū ille ꝟba ñ suggēit
de cui⁹ ore ꝯfessio fidei salutar' exiuit cū dicēt
Preciosaz plane L. iij. tu es chri. fi. dei vi?
ī ꝯspectu dñi mortem sctōꝝ felici suo exitu
cōꝓbarēt. Paulus inq̄ vas electiōis. Petrus
clauiculari⁹ dñice mā̄siōis. Vn⁹ piscator. ali⁹ ꝑ
Paulus cecat⁹ ē vt videret. L. iiij. secutor.
Petrus negauit vt credēt. Paul⁹ p⁹ ꝑsecu-
tionē eccl'ie ad fidē christi dñi se ꝯuertēs. tm̄ hūil'
fact⁹ ē defensor ꝟitat. q̄tū ꝑtinatior fuēat cul-
Petr⁹ piscator mīsteriū nō L. v. tor error.
deposuit. ꝫ mutauit. q̄ ꝑm⁹ honore sacer-
docij mūerat⁹. fontes poti⁹ cepit amare q̄ ma-
ria. vt nō tā abstrahēt q̄s occidēt. ꝫ mergēt q̄s
Beati plane in admīstratiōe L. vi. lauaret.
doct'ne positi: beatiores ī mortis desiderio
constituti. Ibi enī gloria nutrit. hic tradit. Tu.

IN seculo exercitatio tribulatiōis Le. vii.
est. ī morte assumptio maiestat. Ecce tr̄ns-
ijt per oēs terras sonus eoꝝ vbiq; laus vtrisq;
colligit vbiq; linguis fideliū triūphatoꝝ ma-
Quis beatos petrū L. viij. teria explanat.
et paulū mortuos audeat appellare. q̄ꝝ fi-
de vniuersus ad vitaz mūdus erigitur atq; ad
illam superni luminis inuisibilē mansionē tali-
bus doctoribus secura ambitione festinat. Tu
Ad cc. an̄. Hi sunt viri mīe. ꝟ Annūciauerunt
Nillo tempore. Jussit ie- Scd̄m Mattheum.
sus discipulos suos ascendere in nauiculaz ⁊ p̄-
cedere euz transfretū. donec dimitteret turbas
Et dimissa turba ascēdit in montē solus orare
Et rel. Omelia beati Augustini ep̄i. Lect. ix.
Cum sanctū euangeliū legeret audiuimus
nauicellam periclytantē. christum pericly-
tantibꝫ subuenientē. petrū venienti christo oc-
currentē. In quibꝫ oībꝫ miraculū expectauimꝰ
Quando possumꝰ L. x. mysteriū requiramꝰ
de diuinis operibus que leguntur intelle-
ctum alicuius mystice significatiōis exculpe. q̄-
si de obstrusis fauoꝝ cellis mella producimus
vel christi discipulos imitantes spicas manibꝫ
confricamus. vt ad latentia grana ꝑueniamus

et in eis vitam inueniamus. Tu autem Le.xi.

Ascendit dñs noster iesus christus vt lectum est in montem solus orare. Mons altitudo est. Quid enī in hoc mūdo altius celo? Qui ꝟo in celū ascēdit nouit optime fides nostra? Cur autē solus ascendit? quia nemo ascendit in celū nisi qui de celo descendit filius hominꝰ in fine L.xij. minis qui est in celo. cum venerit ⁊ vos oēs sua membra collegerit ac leuauerit in celū etiam tunc solus ascēdet quia caput cum corpore suo vnus est christus. Nunc autez solum caput ascendit mediator dei ⁊ hominū homo christus iesus. Ipse ascendit solus orare quia ipse ascendit ad patrez pro nobis interpellare. ℞ Isti sunt due oliue. Nillo tempore. Iussit iesus discipulos suos ascendere in nauiculaz et precedere eum transfretum: donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: ascendit in montem solus orare. Vespere autē facto. solus erat ibi. Nauicula autez in medio mari iactabat̄ fluctibus. Erat autem illis contrariꝰ ventus. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulās supra mare. Et videntes euz supra mare ambulantem turbati sunt dicentes quia fantasma ē.

Scd̄m Mattheum.

Et pre timore clamauerũt. Statimq; iesus lo-
cutus est eis dicẽs: Habete fiduciã. Ego sum
nolite timere. Respondẽs aũt ei petrus dixit:
Dñe si tu es iube me venire ad te sup aq̃s. At
ipse ait: Veni. Et descendẽs petrus de nauicu-
la: ambulabat sup aquã vt veniret ad iesuz. Vi
dens vo ventũ validũ venientẽ timuit. Et cuz
cepisset mergi clamauit dicẽs: Dñe saluuz me
fac. Et ꝯtinuo iesus extendit manũ apprehẽdit
eum ⁊ ait illi: Modice fidei quare dubitasti?
Et cuz ascendisset in nauiculã: cessauit ventus.
Qui aũt in nauicula erãt venerũt ⁊ adorauerũt
eum dicentes: Vere filius dei es. Amen. Ant.
Te decet laus. Coll. Deꝰ cuiꝰ dextera. In lau.
Cap. Hi sunt viri mĩe. Coll. Deus cuꝰ dexte-
N testamẽtis do- Ad. vi. Cap. ra btm̃ pe-
mini stetit semẽ eoꝝ ⁊ filij eorum ꝓpt̃ eos
vsq; ĩ etnũ manẽt gñatio eoꝝ ⁊ gl̃ia eoꝝ nõ de
relinquet̃. Coll. Protege dñe ppl̃m tuuz. Ad
Corpa eoꝝ in pace sepulta sunt ⁊ ix. Cap.
nomen eoꝝ viuet in secula. sapĩam eorum
narrãt oẽs ppl̃i ⁊ laudẽ eoꝝ ꝓnũciat oĩs eccl̃ia
sctõꝝ. Coll. Exau. n. d. sa. n. Cet̃a vo oĩa vt ĩ fe
sto eoꝝ. De tñslatiõe sctĩ bñdicti oĩa req̃re vt
in festo eiꝰ añ. Marie magdalene ad vs̃ Cap.

Qui gloriat in dño. ℟ Dum trãsisset sabbatũ
Hymn. Magnũ salut. ℣ Diffusa ẽ gr̃a in lab
Ad mgt an̄. Maria stabat ad monumẽtũ plo-
rans vidit angelos in albis sedẽtes ⁊ sudarium
qd̃ fuerat sup caput iesu alla. 7. Coll. Exau-
di nos d̃s salu. no. Inuit. Regẽ sempit̃nũ ve-
nite adorem⁹. Qui btãm hodie coronauit ma
riam magdalenã. ps. Venite. In p̃ n̄ an̄. Ve
ni sponsa christi. An̄. Nigra sum. An̄. Pulc̃
es. Specie tua. An̄. Adiuuabit eaz. An̄
Reuertere reuertere. ℣ Specie tua. Lectiõ ea
ex omelijs beati Gregl. pape. Lect. i.

AD pharisei prãdiũ dñs discũbebat. ꝫ
apud penitẽtẽ mulierẽ mẽt epulis de-
lectabat. Apud phariseũ veritas pascebatur
foris. apud peccatricẽ mulierẽ. ꝫ ꝯuersam pasce
batur intus. Tu. ℟ Maria magdalene ⁊ al-
tera maria ibãt diluculo ad monumẽtũ ⁊ dicit
illis angelus quẽ querit ñ ẽ h surrexit sic̃ lo-
cut⁹ ẽ. Precedz vos ĩ galileã ibi eũ videbit. ℣.
Cito eũtes dicite discipl̃is ei⁹ ⁊ petro qꝛ surre-
Sancta eccl̃ia ei quẽ sb̃ Lec. ij. xit dñs. Pre-
spẽ hynnuli ceruoꝝ q̃rit ĩ cãtiq cãticoꝝ dic̃
Indica m̃ quẽ diligit aĩa mea vbi pascas vbi
cubes ĩ meridie. Ceruoꝝ hynnul⁹ dñs appellat

iux̄ assumptā carnē antiquoꝝ filius patrū·fer-
uentior ꝟo in meridie estus exardescit· ⁊ vm-
brosum locum hynnulus querit·quem est⁹ ig-
ne non afficit. ℟ Diffusa est gr̄a in labijs tuis
Propterea bn̄dixit te deus in eternū. ℣ Dile-
xisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatē. Prop. L.iij.
In illis cordibus dn̄s requiescit que amor
p̄sentis seculi non incendit· que carnis de-
sideria non exurūt que incensa suis anxietati-
bus in huius mūdi ꝯcupiscētijs non arescunt.
Vn̄ ⁊ marie dicit̄. Spūssctūs supueniet in te·
et ꝟtus altissimi obūbrabit tibi. ℟ Spē tua ⁊
pulcritudine tua. Intēde, ꝓspere, ꝓcede ⁊ regna
℣ Propter veritatē ⁊ mausuetudinē ⁊ iusticiā
Mbrosa loca in meridie Le.iiij. Intende.
ad pascendū hynnulus q̄rit. q̄r talibꝫ men
tibus dn̄s pascit̄·que ꝑ respectū gr̄e temperate
corꝑalibꝫ desiderijs non vtunt̄. ℟ Dū trans-
isset sabbatū maria magdalene ⁊ maria iaco-
bi ⁊ salome emerūt aromata. Ut venientes vn
gerēt iesum. ℣ Et valde mane vna sabbatoruꝫ
veniūt ad monumētū orto iā sole. Ut veniētes.
In.ij.nº an̄. Simile est regnū cel·ho·nego· An̄
Innēta bona marga. An̄. Simile ē reg·cel·sa·
An̄. Ueni electa mea ⁊ po·ī te thro. An̄. Quid

molesti estis huic mulieri opus enī bonū opa-
ta est ī me. Aū. Mittēs hec mulier ī corp⁹ me
um ad sepeliendū me fecit. ℣ Adiuuabit eā ds.
Plus ergo penitēs mulier pascebat in- L.v
tus q̄ꝫ phariseus dn̄m pascebat foris: qꝛ
abestu carnaliū quasi hynnulus redēptor no-
ster ad illius mentē fugerat quā post viciorum
ignem penitētie vmbra temperabat. ℟ Prop
ter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā. Et dedu-
cet te mirabil' dextera tua. Audi filia ⁊ vide
et inclina aurem tuam ⁊ obliuiscere ꝓpl'm tuuꝫ
et domū patris tui. Et deducet te mi. Lect. vi.
Pensem⁹ q̄ꝫte pietat' fuerit peccatricē mulie
rem nō solū ad se admittere. sed etiā ei ad
tangendū pedes p̄bere. Considerem⁹ gr̄am mi
sericordis dei. ⁊ damnem⁹ multitudinē reatus
nr̄i. Ecce pctōres videt ⁊ sustinet. Resistētes to
lera. ⁊ tn̄ quotidie per euāgeliū clement' vocat.
℟ Surge propera amica mea ⁊ veni iam eniꝫ
hyemps transijt imber abijt ⁊ recessit. Flores
apparuerunt in terra. ℣ Vox turturis audita ē
in terra nostra ficus protulit grossos suos. Flo.
Confessionē nostrā ex puro corde Le. vij.
desiderat. ⁊ cuncta que delinq̄m⁹ relaxat.
Temperauit nobis districtionē legis mīa redē

ptoris. In illa quippe scriptum est. Si quis hec
vel illud fecerit morte moriatur. Si quis hec vel il
la fecerit lapidibus obruetur. ℟ Dilexisti iusti
ciam et odisti iniquitatem. Propterea vnxit te deus
deus tuus oleo leticie. ℣ Diffusa est gratia in la
Apparuit conditor L. viij. bijs tuis. Propte
noster in carne confessioni peccatorum non penam
sed vitam promittit. Mulierem sua vulnera confitentem
suscipit: et sanatam dimittit. Inflexit ergo ad
misericordiam duriciam legis quia quos iuste illa damnat: ip
se misericorditer liberat. ℟ Gaudeamus omnes in domino
Diem festum celebrantes sub honore marie magda
lene de cuius solemnitate gaudent angeli et collau
dant filium dei. ℣ Exultemus omnes in domino et spirita
li iocunditate letemur. Diem festum. Ad cc. a. In
diebus illis mulier que erat in ciuitate peccatrix
vt cognouit quod iesus accubuisset in domo simo
nis leprosi attulit alabastrum vnguenti et stans re
tro secus pedes eius lachrymis cepit rigare pe
des eius et vnguento vngebat 7. Can. Audite
me domini. ℣ Elegit eam dominus. Secundum Lucam.
In illo tempore. Rogabat iesum quidam pharisei
vt manducaret cum illo. Et ingressus domum pha
risei discubuit. Et reli. Omelia lectionis eiusdem
beati Gregorij pape. Lectio. ix.

Cogitanti mihi d̄ marie penitētia. flere ma
gis libetq̄ aliquid dicere. Cuius enim vel
saxeum pectus ille huius peccatriq̄ lachryme ad
exemplū penitendi non emolliant̄. Considera
uit nanq̄ q̄d fecit. ⁊ noluit moderare q̄d facēt.
℟ Tulerunt dn̄m meū ⁊ nescio vbi posuerūt
eum ait ei angelus. Noli flere maria surrexit si
cut dixit precedet vos in galileam ibi eū ꝯ de-
bitis. ℣ Dū ergo fleret inclinauit se ⁊ prospe-
xit in monumentū viditq̄ duos angelos in al-
bis sedentes qui dicunt ei. Noli flere. L.x.
Beatissima maria super ꝯuiuantes ingressa
est non iussa venit. inter epulas lachrymas ob-
tulit. Discite quo dolore ardet que flere ⁊ inter
epulas nō erubescebat. Hāc v̄o quā lucas pec-
catricē mulierē. ioh̄s aūt mariā noīat illā eē ma
riam credim⁹ de q̄ marcus septē demonia eie-
cta fuisse testat̄. ℟ Veni electa mea ⁊ po. in te
thronū meū. Quia ꝯcupiuit rex spēm tuaz. ℣.
Surge ꝓpera amica mea ve. de li. ve. co. Quia.
Quid ꝑ septē demonia nisi vniūsa vi- L.xi
cia designāt̄ q̄ eni septē diebꝫ oē tp̄s cō-
ꝓhēdit̄. recte septēario nūero vniūsitas figurat̄
Septē g̊ demōia maria hūit q̄ vniūsis vicijs
plena fuit. ℟ Audi fi. ⁊ vi. ⁊ īcli. a. t. ⁊ obl̄. p. t.

et domũ p̃ris tui ⁊ ꝯcupiscet rex spẽz tuã. Qm̃
ipse est dñs ds tuus. ℣ Induit te dñs vestimẽ-
sa ⁊ indumẽto leticie circũdedit te. Qm̃. L.xij.

Beata maria qꝛ turpitudinis sue maculas
aspexit lauanda ad fontẽ mĩe cucurrit con-
uiuantes nõ erubuit. Nam qꝛ grauiter semet
ipsũ erubescebat intus nihil eẽ credidit qd̃ ve-
recũdaret foras. ℟ Et valde mane vna sabba-
toꝝ veniũt ad monumẽtũ. Orto iã sole. ℣ Ma-
ria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salomee vene-
runt diluculo ad monumẽtũ. Orto. Sedꝫ Lu.
Nillo tempe. Rogabat iesum quidam phari-
seus: vt mãducaret cũ illo. Et ingressus domũ
pharisei: discubuit. Et ecce mulier que erat ĩ ci-
uitate peccatrix. vt cognouit ꝙ accubuisset in
domo pharisei. attulit alabastrũ vnguenti. et
stans retro secus pedes eius. lachrymis cepit ri-
gare pedes eius ⁊ capillis capitis sui tergebat. ⁊
osculabat pedes eius ⁊ vnguẽto vngebat. Vi-
dens autem phariseus qui vocauerat eum: ait
intra se dicens: Hic si esset ꝓpheta. sciret vtiqꝫ
que ⁊ qualis mulier esset que tangit eũ. Et re-
spondẽs iesus dixit ad illũ. Simon habeo tibi
aliq̃d dicere. At ille ait: Magister dic. Duo
debitores erant cuidã feneratori. vnꝰ debebat

denarios q̄ngentos ⁊ alius q̄nq̄ginta. Nō ha
bentibus illis vnde redderēt: donauit vtrisq̄.
Quis ergo eū plus diligit? Respondēs simō
dixit: Estimo: quia is cui plus donauit. At il-
le dixit ei. Recte iudicasti. Et ꝯuersus ad mu-
lierem dixit simoni. Vides hanc mulierē? In-
traui in domū tuam: aquā pedibꝫ meis non de
disti. Hec autem lachrymis rigauit pedes me
os. ⁊ capillis suis tersit. Osculū mihi nō dedi-
sti: hec aūt ex quo intrauit nō cessauit osculari
pedes meos. Oleo caput meū non vnxisti: hec
autem vnguēto vnxit pedes meos. Propt̄ q̄d
dico tibi: remittunt̄ ei peccata multa: qm̄ dile-
xit multū. Cui aūt minꝰ dimittit̄: minus dili-
git. Dixit aūt ad illā. Remittunt̄ tibi pctā. Et
ceperūt qui simul accūbebāt dicē int̄ se. Quis
est hic q̄ etiā pctā dimittit? Dixit āt ad mulie-
rem. Fides tua te saluā fecit. vade in pace. Am̄
An̄. Te decet laus. Coll. Exaudi nos d̄s. In
lau. an̄. Ardēs ē cor meū desidero videre dn̄z me
um q̄ro ⁊ nō inuenio vbi posuerūt eū al. 8. Cap.
Qui gloriat̄. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Diffusa ē gr̄a.
Ad bn̄. an̄. Surgēs iesus māe p̄ma sabbati ap
paruit p̄ marie magdalene de q̄ eiecerat septez
demonia al l. 8. Coll. Exaudi nos d̄s salu. nr̄.

Ad. i. an̄. Alleluia quē queris mulier alla vi-
uentem cū mortuis al. al. 5. Ad. iij. an̄. Alleluia
noli flere maria al. resurrexit dn̄s al. al. 5. Cap̄
Qui gloriat. ℣. Specie tua. Coll. Exaudi nos
deus salu. no. Ad. vi. an̄. Maria ergo unxit pe
des iesu ⁊ extersit capillis suis ⁊ domus imple
ta est ex odore vnguēti. 6. Capla ⁊ coll. et ℣.
Require retro de virginibꝫ. Ad. ix. an̄ Uenit
maria nūcians discipulis qꝛ vidi dn̄m alla. 7
In. q. vs̄ an̄. Ueni sponsa christi. An̄. Nig̃ suꝫ
An̄. Pulcra es. An̄. Reuertere. ℟. Spē tua.
℣. Diffusa est. Ad mg̃t an̄. Tulerūt dn̄m meū
et nescio vbi posuerūt eū si tu sustulisti eū dici-
to mihi ⁊ ego eum tollam alt. 7. Jacobi apli
ad vs̄ Cap̄. Jam non estis hospites. ℟. Qui
sunt isti. ℣. Nimis bono. Ad mg̃t an̄. Ecce ego
Esto dn̄e plebi tue san- Coll. mitto vos
ctificatorꝫ custos: vt apli tui iacobi muni
ta presidijs: ⁊ conūsatiōe tibi placeat. ⁊ secura
consistat. Per. Inuitato. Gaudete ⁊ exultate.
In p̄ nº an̄. In oēm terram. p̄s. Celi enarri. ℣.
In oēm terrā. Quere d̄ aplis. Lectiōes ex ome
Igna quidez lia vene. He. p̄sby. L. i.
laude est frēs charissimi pia simplici-
tas filioꝝ çebedei. qui fiducia deuote

mentis sedere in regno circa dñm poscebant. s̄ multo dignius laudabit̄ prudēs hūilitas eius qui ꝯscientia ꝓprie fragilitat̄ aiebat. Elegi abiectus esse in domo dei mei magis q̄ꝫ habitare

Nesciebant q̄d L.ij. in tabernaculis pctōꝝ. peterēt qui sublimitatē premioꝝ potius a dño q̄ꝫ operꝝ ꝑfectionē q̄rebāt. Sꝫ celestis eos magister q̄d p̄mū querendū esset insinuās reuocat ad viam laboris qua ad brauiū possint per-

Potestis inq̄t bi- L.iij. tingere retributiōis bere calicem quē ego bibitur⁹ sum? Calicē quippe suū vocat amaritudinē passiōis que in fideliū acerbitate. crebro iustis offert̄. Lec.iiij.

Nam hanc quisq̄s humilit̄ patienter gaudenter pro christo suscipit. merito sb̄limit̄ cum illo regnabit. Quia filij çebedei cū dño sedere desiderabāt. āmonet eos p̄mo passionis sue sequi exempla. ⁊ ita demū optate maiestat̄

Quē viuēdo ordinē L.v. culmen appetere. cunctis fidelib⁹ sequendū docet ap̄lus dicens: Si eni complantati facti sum⁹ similitudini mortis eius: simul ⁊ resurrectiōis erim⁹. L.vi

Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Dicunt illi. Possumus. Mentez quidē deuotionemq̄ꝫ suam. quales in presenti

erant·simplicit' dño pandebāt·dum se calicez
Qui tamē L.vij. eius bibere posse testabāt'
q̄ste infirmitat' adhuc essent· postmodum
patent' ostēdebant·dū aduenīēte tpe quo ip-
se dñs eundē calicē biberet·etiā illi cū ceterz ei⁹
discipulis relicto eo fugerūt. Lectio.viij.
Non diu metus bibēdi calic' apl'oꝝ corda
p̄mebat·q̄n poti⁹ qui passuro dño fugerūt:eo
resurgente citius redierunt. Tu. Scdz Mat.
In illo tpe. Accessit ad iesum mater filioꝝ çebe
dei cū filijs suis adorans ⁊ petēs aliquid ab eo.
Et rel'. Omel'. vene. Bede p̄sbyteri. Lectio.ix.
Domin⁹ ac redemptor nr̄ vulnera supbie
nostre sanare desiderans·⁊ ipse cū in for-
ma dei eēt·forma hoīs accepta hūiliauit semet
ipsum factus obediens vsq̄z ad mortē·⁊ nos q̄z
si culmen vere hūilitat' ⁊ sublimitat' ꝯscendere
volum⁹ iter hūilitat' arripe p̄monet. L.x.
Nos si veram vitā videre cupim⁹·⁊ adūsa
queq̄z seculi p̄sent'·⁊ ipsam quoq̄z mortem pa-
tienter ferre precepit. Promisit nob' dona glo-
rie·sed p̄misit certamīa pugne. Dixit ꝓmittēs
erit merces vestra mlta:⁊ erit' filij altissimi·sed
p̄dixit iubens·diligite inimicos vr̄os ⁊ bñfaci
te ⁊ mutuū date nihil inde sperantes. Lect'.xi.

Accessit ad iesum mat' filiorũ çebedei cuz fi-
lijs suis: adorans ⁊ petẽs aliq̃d ab eo. Ne-
mo aũt estimet matrẽ id vel pro filijs absq; il-
lorum consensu ac voto petisse. sed poti⁹ in ani-
mo intelligat. oĩum eorũ ꝯsilio fuisse dispositũ
vt ꝑ matrẽ quã maxime dilectã deo nouerant
Marcus Lxij. suũ illi desideriũ patefacerẽt
euãgelista hoc idẽ referẽs tacito mr̃is int'-
uentu discipuloꝝ solũmodo quoꝝ cordis ap-
petitũ sciebat facit mentionẽ. Et accedunt inq̃t
ad eum iacobus ⁊ iohãnes filij çebedei dicẽtes
Magister volum⁹ vt quodcũq; petierim⁹ fa-
Nillo tpe. Accessit Scd̃m Matth. cias nob̃
ad iesum mat' filioꝝ çebedei cum filijs suis ado
rans ⁊ petens aliq̃d ab eo. Qui dixit ei. Quid
vis? Ait illi: Dic vt sedeãt hi duo filij mei vn⁹
ad dexterã tuã ⁊ ali⁹ ad sinistrã in regno tuo.
Rñdens aũt iesus dixit: Nescit q̃d petat. Po
testis bibere calicem quẽ ego bibitur⁹ sum? Di
cunt ei. Possum⁹. Ait illis. Calicẽ quidẽ meum
bibetis: sedere aũt ad dexterã meã ⁊ sinistrã ñ
est meũ dare vobis: sed quib⁹ paratũ est a pa
tre meo. Amen. Aũ. Te decet laus. Oremus.
Esto dñe plebi tue. Req̃re retro de apostolis.
Officiuz sancte Anne mr̃is ꝟginis Marie ad

p̄mas vs̄ non dicit̄ nisi Felix anna. in cōmemo
ratiōe post vs̄ in die scti iacobi apli. Capl̄z ad
Mulierem fortē q̄s lau. ad. iij. et ad. ij. vs̄.
inueniet. pcul ⁊ de vltimis finibus preciū
eius. confidit in ea cor viri sui ⁊ spoliis nō indi
gebit. ℟. Beata pgenies. Hymn⁹ ad vs̄.
Orbis exultans celebret hoc festū psequēs
annā matrē mr̄is christi quā sacris credis actib⁹
adeptā gaudia vite. Abrae ples sacerdotum
semen filiā regū specimē hebreū stirpē sctōꝝ me
ritis ⁊ vita nobilitauit. Diuisio Sterili ven
tre p̄us infecūda nutu diuino peperit mariā do
minā regū titulū florēq̄ ꝟginitat̄. Hac mediā
te iesu christe nr̄os terge reat⁹ noxia ꝓpulsans
filie sate tue matris prece ꝓpiciat⁹. Donet hoc
nobis pietas paterna simul cū nato spūq̄ san
cto vt matris anne precibus iuuem̄ tp̄s in omē
Amē. ℣. Ualde honorāda est beata āna. Que
celi reginam genuit. Ad mg̃t añ Felix anna q̄
dam matrona legitima beato ioachim ꝓmeru
it generare felicem filiam noīe mariam. Coll.
Deus qui beate anne tantā gr̄az donare di
gnatus es vt beatissimā mariā matrē tuā
in suo vtero glorioso portare mereret⁹. da nob
qm̄s per intercessionē matris ⁊ filie tue ꝓpitia-

tionis abũdantiam vt quaruꝫ memoriam pio
amore complectim̃. earũ meritis ⁊ p̃cibꝫ ad ce-
lestem hierusalẽ ꝑuenire meream̃. Qui viuis ⁊
regnas cũ deo patre Ad complet. hymnus.

Lucis huius festa colat plebs honesta deũ
celo dignis ꝯfrequentans hymnis. Cat̃
matris christi ex hoc mũdo tristi migrans fide
bona sumpsit vite dona. Ex hac carnis plãta
surgit virgo sancta. ex hoc fluit fonte lapis ce-
sus monte. Zelo iam sublata mulier beata suo
nos precatu purget a reatu. Trino laus ⁊ vni
sit deo cõmuni in quo viuit anna simul cũ ma-
ria. Amen. Inuit. In honore sancte anne ma-
tris dulcis marie Jubilem⁹ ei psallam⁹ dño do
salutari nr̃o. p̃s. Venite. Hymn⁹. Orb̃ exul-
tans celebret hoc festum prosequens annaꝫ ꝛc.
In p̊ n⁹ añ. A bethleem oriunda sancta an-
na v̄sat̃ hierosolyma ⁊ in tẽplo illic sancto nu-
tritur iuuẽcula. p̃s. Dñe dñs noster. Añ. Hec
est ioachim viro iuncta matris dei mater facta
chara deo est ⁊ grata. p̃s. Celi enarrant. Añ.
Uirgo semper hec maria stirpe nata regia da-
uid regis veneranda processit ꝓsapia. p̃s. Dñi
est terra ⁊ plenitudo eius ꝛc. Añ. Ea quidem
tempestate presul erat ysachar qui ioachim

infecūdi refutabat munera. ps. Eructauit. An
Exprobrabat ⁊ dicebat hunc valde p̄sumē q̄ fe-
cundis infecundū se captabat iūgere. ps. Deus
noster. An. Non nature sed peccati vltor extat
dñs sed vterū cum interdū obstruit alicuius ob
hoc facit vt denuo reparet̄ immeli⁹. ps. Ma-
gnus dñs. ℣ Specie t. et pul. t. Intē. ꝓspe. ꝓce.
et reg̃. Lectiōes ex dicti beati Hieronymi pre
sbyteri in vita sancte Anne ⁊ natiuitate virgi-
nis Marie L. i.

Est enī anna beatissi-
ma illa arbor bona de qua virga exci-
sa ꝑ se dīnit⁹ floruit. Hec est sctā que
rubum visum ardere. sed incōbustuz ꝑmanere
germinauit. Hec ē celū excelsum d̄ q̄ stella ma
ris ꝓcessit ad ortū. Tu. ℟ Inclyta stirps iesse
v̄gā ꝓduxit ameuā. De q̄ nat⁹ ē flos miro plen⁹
odore. ℣ Hec v̄ga dei ē mater flos nat⁹ ab illa.

Hec ē radix colēda d̄ q̄ egressa L. ij. De qua
st v̄ga de radice iesse ⁊ flos de radice eius
ascēdet ⁊ req̄escet sup eū spūs dñi. ℟ Nazare
us pater hui⁹ vir vite egregie mat̄ aūt de beth-
leem. Regali fulsit semīe. ℣ Dignū enī erat ta-
lem feminā sanctā hoc oriri ordine. Regali ful.

Hec que inter mulieres ē bñdicta. et Le. iij.
int̄ matres btā. Ex ea enī tēplū dñi sacra-

rium spūssancti mater dñi mūdo illuxit. ℣ Beatissime mr̄is dulcis marie festiuitatē deuotissime celebrem⁹. Ut ipsa ꝓ nobis int̄ cedat ad dñm iesum christū. ℣ Cū iocūditate festiuitatē sancte matris beate marie celebrem⁹. Ut ipsa.

Merito igitur mater dei genitriq̄ de q̄ L.iiij oēs pariter celebramus anna dicit̄. id est. gr̄a dei. qua gr̄a plena fuit ⁊ oī laude dignissima. Ex hac enī est illa terra sumpta d̄ q̄ gr̄a veritat̄ orta ē. ℟ Bñdicta ⁊ venerabilis es sctā anna. Cuius viscera sacra meruerūt portare mariam dei nostri genitricē. ℣ Benedicta tu int̄ mulieres ⁊ bñdicta maria fructus ventris tui. Cuius. Gloria patri. Cui⁹. In. ij. n. añ Hic ad casam ex hinc suam repedare noluit nam dedecus magis ⁊ plus augmētari timuit. p̄s. Bñdixisti. Añ. Infecūdos cū fecundis mos non erat sistere nisi prius daret deus masculinū gignere. p̄s. Fundamēta. Añ. Hoc ioachim conturbat̄ ꝯfusus opprobrio quem pontifex solus prorsus hoc notauit elogio. p̄s. Cantat. i. Añ. Ex hoc autē opprobrio ioachim pulsus nimio vna cum suis bestijs mox secessit in pascuis. p̄s Dñs reg. exul. Añ. Quadam die soli stāti angelus apparuit dicens illi flere noli te deus exau

diuit. ps. Cantate. ij. An. Cum ad portã pue
neris quã dicim⁹ auream sponsam tuã mox ha
bebis ingressurus obuiam. ps. Dñs regn. tras.
℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. Deus in me

Ex hac ple- Le. v. dio eius nõ cõmouebit.
nitudo gratie nata gloriosa sempq; virgo
maria que dedit celis gloriã. terris ꝯtulit dñz
pacem refudit fidem gentib⁹ dilatauit. finẽ vi
cijs posuit. vite ordinẽ. moribꝫ disciplinaꝫ do-
nauit. ℟ Quadam die soli stanti angelus dñi
apparuit Dicens illi flere noli te deus exaudi-
uit. Sic dolorẽ eius grauẽ ꝯfortans compe-

Quadam die cũ ioachim L. vi. scuit. Dicẽs
solus esset angelus dñi cum ĩmenso lumĩe
astitit. Qui cũ ad eius visionẽ turbaret. angel⁹
qui ei apparuit timorem eius cõpescuit dicens:
Noli timere ioachim neq; in visiõe mea tur-
beris. ℟ Firma fide fidens crede nec sis vltra
dubius. Cum presertim anne aluus tam tume
scit vterus. ℣ Quia deus vr̃os pius exaudiuit

Ego enĩ sum L. vij. gemitus. Cum preser.
angelus dñi missus ab ipso ad te vt annũ
ciarem tibi p̃ces tuas esse exauditas. ⁊ elemo-
synas tuas ascendisse in conspectu dñi. ℟ Si
ratio verbis meis non dat tibi credere. Rogo

crede vel exemplis congruis memorie. ℣ Cer
te scias ne dubites q̄ maria memorata erit tua
Videns quippe deus Le. viij. filia. Rogo.
vidit pudorez tuū ⁊ audiuit sterilitatē op
probriū non recte tibi obiectū. peccati enī non
nature vltor deus est. ℟ Uob̄ q̄z nascituram
nūc p̄sago filiā. Dei matrē fore gratam spē pul
cerrimā. ℣ Uocabit hanc mariā gr̄a mirificaz.
Dei mr̄em. Gloria pa. Dei matrē. Ad cc̄. ā. Bea
ta ꝓgenies vñ christ⁹ nat⁹ ē q̄z gloriosa ē mater
que celi reginā genuit. Cañ. Audite me dīni
Et iō cū ali Lix. fruct⁹. ℣ Elegit eā dñs
cuius vterū claudit ad h̄ facit vt de mira
bilib⁹ imo aperiat ⁊ nō libidinis eē q̄d nascit. s̄
muneris eē cognoscat. ℟ Promiserūt ⁊ vene
rūt si det eis ds ꝓlē. Seruicio ei⁹ sctō darēt si
ne fine ꝑmāsurā. ℣ Et mācipaturos illā virgi
nem deo charam sollicite conseruandā. Serui
Prima vestre gentis sara nōne vsq̄z Lec. x.
ad octogesimū annū infecunda fuit ⁊ tñ in
vltima senectute genuit isaac cui reꝑmissa erat
bñdictio oīum gentiū? ℟ Erant autem circa
templum iuxta psalmos graduum tunc q̄nde
cim gradus alti dantes iter arduū. Hos ma
maria scandit sola nec querens suffragium. ℣

Que ⁊ q̃ꝫta sit futura bonũ dans indiciũ. Hos
Rachel q̃ꝫ a sancto iacob tm̃ adama/ Le. xi
ta sterilis fuit ⁊ tñ genuit ioseph nõ tm̃ do
minũ egypti. sed ⁊ plurimarũ gentiũ fame peri
turarũ liberatorẽ. Quis in ducibꝫ fortior samp
sone vel sanctior samuele: Et hi ambo steriles
matres habuere. ℟ Forinsecus nõ manebit sꝫ
in templo semp erit. Ne de illa quicq̃ꝫ mali vl̃
sinistrũ possit dici. ℣. De qua iesus debet nasci
Svniũsa salus mũdi. Ne de illa. Lectio. xij.
I ratio tibi verbis meis nõ credere psua/
det. vel exemplis crede dilatos concept⁹ ⁊ ste/
riles partus mirabiliores esse solere. Proinde
anna vxor tua pariet tibi filiam ⁊ vocabis no/
men eius mariã. ℟ Btã ꝓgenies vñ christ⁹ na
tus ẽ. O q̃ꝫ gloriosa ẽ ⁊ felix ãna q̃ celi reginã ge
nuit. ℣ Regali ex ꝓgenie anna ex orta refulgꝫ
O q̃ꝫ gloriosa. Gloria patri. O q̃ꝫ glo. Euang.
Initiuꝫ scti euãgelij ꝑm Mattheũ. Liber gñã/
tiõis iesu christi. Req̃re ĩ natiuitꝫ. dñi. Collect.
DEꝰ q̃ hodiernã diẽ btẽ ãne natalitio vene/
rabile fecisti. ꝯcede ꝓpitiꝰ vt nos q̃ eã geni
tricẽ tue mr̃is cog̃scim⁹ ⁊ fatem̃ ipsi⁹ apd̃ te int̃
cessionibꝫ adiuuem̃. Qui vi. In lau. añ. Anna
pia ioachim dominam magnam genuit beataꝫ

mariam genitricem dñi. Cap. Qui gloriat.
℟ Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℣ Deus in
medio eius non cõmouebit. Deus. Hymnus.
Sterili ventre. ℣ Ualde honorãda est btã an-
na. Que celi reginã genuit. Ad bñ. añ. De mu-
tua visiõe ⁊ ꝓmissa simul prole domũ suã sunt
regressi facti leti ⁊ iocosi al. Colle. Deus q̃ ho-
diernã diẽ. vt s̃. Ad. i. añ. Cũ iocũditate festi
uitatẽ sancte matr̃ btẽ marie celebrem⁹ vt ipsa
ꝓ nobis intercedat ad dñm iesuz christũ. Ad. iij.
Clara diei gaudia moduliçet Hymnus.
Ecclia ĩ anna christi famula pangẽs celi mi
racula. Anna regũ ꝓgenies ⁊ sacerdotũ series
stirpem illustrẽ pr̃ibus suis ornauit actib⁹ Nu-
pta dei iudicio fideli mr̃imonio iuxta verbuz
angelicũ fructũ ꝯcepit celicũ. Infecũda pro
tpe ꝓpe marcescẽs corpe decreto pr̃is luminuz
parit reginã virginũ. Obtentu mr̃is filie ma-
rie plene gr̃e nobis auctorẽ oĩum reddat anna
ꝓpiciũ. Sit laus pat̃no numini sit filio sit flami
ni qui nos per anne meritũ ad celi ducat aditũ
Amen. Añ. Regali ex ꝓgenie sctã anna exor-
ta refulget cui⁹ p̃cib⁹ nos adiuuari mẽte ⁊ spũ
deuotissime poscim⁹. Cap. Qui gl̃iat. ℣ Spe-
cie tua. Coll. De⁹ q̃ ho. Ad. vi. ã. Corde ⁊ aĩo

christo canam⁹ gl̄iam in hac sacra solēnitate p̄-
celse genitricis sancte marie. Capitulum.
Manū suā aperuit inopi ⁊ palmas suas ex-
tendit ad paupem. fortitudo ⁊ decor indumen
tū eius ⁊ ridebit in die nouissimo. ℣ Ad iuua-
Deus q̄ btē anne vt mr̄ sctē dei Coll. bit eā
genitricis effici mereret̄ tribuisti. ꝯcede ꝓ
picius: vt vtriusq; p̄cib⁹ tam mr̄is q̄ filie cele-
stia regna ꝯsequam̄. Per eūdē. Ad. ix. an̄. Fe-
stiuitas ē hodie dulc̄ mr̄is sancte marie v̄ginis.
cui⁹ vita inclyta cūctas illustrat eccl̄ias. Capl.
Os suū aperuit sapīe ⁊ lex clemētie ī lingua
ei⁹. ꝯsiderauit semitā dom⁹ sue ⁊ panē ocio
Omnipo- Coll. sa nō comedit. ℣ Elegit eā.
tens ⁊ mīcors d̄s vniūsa nob̄ adūsantia ꝓ-
piciat⁹ exclude. vt int̄cessione btē anne genitri
cis marie mr̄is ⁊ filij tui a nob̄ noxia sb̄moue-
as. ⁊ oīa nob̄ ꝓ futura ꝯcedas. Per eūdē. Ad
ij. vs̄ an̄. Ecce tu felix es ā na sctā ecce tu felix
genit̄x mr̄is nr̄i dn̄i. An̄. Gaude mat̄ magne
ꝓlis ex te enī ꝓcessit rutilās stella summi solis
An̄. Celeste bn̄ficiū introiuit ī annā de q̄ nata
est nob̄ pia v̄go maria. An̄. Jocūdare genit̄x
marie q̄ virgo deū pepit ⁊ mater ē messie. Cap̄
Qui gloriat̄. ℟ Spē tua ⁊ pulcritudie tua. In

tende, ꝓspere, ꝓcede ⁊ regna. Hymnus. Orbis
exultās. vt s. ℣ Valde honoranda est btā anna
Que celi reginā genuit. Ad mgt aii. O felix an
na q̄ ꝓcepisti, plem que erat partura mūdi re/
demptorē gaude sine fine ⁊ pro nobis p̄ces por
rige celor regine alleluia alleluia. Coll. Deus
qui hodiernam diez. vt s. Abdon ⁊ Sennen
Deus q̄ sanctis tuis abdon ⁊ sennen Colle.
ad hanc glorīā veniēdi copiosus mun⁹ gre
tue ꝓtulisti: da famulis tuis suor veniā pctōr
vt sanctor tuor intercedentib⁹ merit⁹ ab oīb⁹
mereamr̄ aduersitatibus liberari. Per. Ad vin
Petrus qui/cula sancti petri ad vinc Capl'm
dem seruabat in carcere. oīo autem fiebat
sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo.
Deo gratias. ℟ Cornelius centurio. Ad mgt
aii. Quodcunq; ligaueris super terram. Cete/
ra vo omnia que hic desunt require ante vt in
Deus qui beatum pe/ Coll. kathedra ipsi⁹.
trum apostolum a vinculis absolutum ille
sum abire fecisti: nostrorum quesumus absol/
ue vincula peccatorum ⁊ omnia mala a nobis
propiciatus exclude. Per dñm nostrum iesuz
christū filiū tuū. Inuit. Gaudete ⁊ ex. p̄s. De
ni. In p̄ncipio. Petri ⁊ iohis. Cetera vt i alio festo.

Petrus ⁊ iohānes ascēde- L.i. Act.iij.
bant in templū ad horam oronis nonā
Et quidā vir q̄ claudus ex vtero ma-
tris sue baiulabat· quē ponebant q̄tidie ad por-
tam templi que dicat' speciosa· vt peteret elemo
synā ab introeūtibꝫ in templū. Lectio.ij.
Claudus xo cū vidisset petrum ⁊ iohannez
incipietes introire i templū· rogabat vt elemo
synam accipet. Intuens aūt in eū petrus cum
iohanne dixit: Respice in nos. At ille intende
bat in eos· sperans se aliquid accepturū ab eis.
Petrus dixit: Argentum ⁊ aurum nō L.iij
est mihi qd aūt habeo hoc tibi do. In no-
mine iesu christi nazareni surge ⁊ ambula L.iiij
Et apprehēsa manu eius dextera alligauit
eum· ⁊ ptinus ꝓsolidate sunt bases eius et
plante. Et exiliēs stetit ⁊ ambulabat. Et intro
Mbulans xo L.v. uit cū illis in templū.
et exiliēs ⁊ laudās deū. Et vidit eū oīs po
pulus ambulantē ⁊ laudantē deū. Tu. Lect.vi
Dgnoscebant autem illum qm̄ ipse erat q̄
ad elemosynā sedebat ad speciosam portā
templi. Et impleti sunt stupore ⁊ extasi i eo qd
Dm tenerent autez L.vij. contigerat illi.
petrum ⁊ iohannē cucurrit oīs populus ad

eos ad porticum qui appellatur salomonis stupentes. Videns autez petrus rñdit ad populũ.
Viri israelite quid miramini in hoc aut nos quid intuemĩ quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare. Deus abraam 7 deus isaac 7 deus iacob deus patrũ nostroꝝ glorificauit filiũ suũ. Tu. Euangeliũ. In illo tpc. Venit iesus in partes cesa. Keq̃re ante in p̃mo festo petri. Oremus. Deus q̃ beatum petrũ ap̃lm a vinculis. Ad. vi. Capitulũ
In diebus illis astitit 7 lumẽ refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eũ dicens: surge velociter 7 ꝓtinuo ceciderũt catene de manibus eius. ℣. Constitues eos. Coll̃
Deus q̃ ap̃lo tuo petro collatã clauiũ regni celestis ligãdi atq; soluẽdi põtificũ tradidisti: cõcede vt intercessiõis eius auxilio a peccatoꝝ nr̃oꝝ nexibus liberemr̃. Qui vi. Ad. ix. cap̃
Petrus ad se reuersus dixit: nunc scio vere q̃ misit dñs angelũ suũ 7 eripuit me de mãu herodis 7 de oi expectatiõe plebis iudeoꝝ. Coll̃
Oresta q̃s op̃s ds vt ad te toto corde clamantes intercedẽte bt̃õ petro ap̃lo tuo: tue pietatis indulgentiã ꝓsequamr̃. Per. In inuẽtione sci Stephani pthomartyris cap̃. Stepha-

nus plenus gr̄a. ℟ Uidebāt oēs. ℣ Just⁹ ger.
Ad mg̃t añ Stephan⁹ aūt plen⁹ gratia. Coll
Da nob̄ q̄s dñe im̄. vt in festo eius req̄re oīa q̄
hic desunt. Inuit Regē semp̄. veñ. ado. Qui
mar. In p̄ n⁹ añ Btūs vir. Sermo bti Aug.
ep̄i de miraculis ꝓthomartyr Stephani L. i.

AD aq̄s tabilitanas ep̄o afferente p̄ie-
cto. de mr̄is gloriosissimi stephani me
moria veniebāt magne multitudinis
concursus ⁊ occursus. Tu. ℟ Stephan⁹ autez.

Ubi ceca Lect. ij. cum ceteris rñsorijs ante.
mulier. vt ad ep̄m portātē duceret̄ orauit.
Flores q̄s portabat dedit recepit: oculis admo
uit. ꝓtinus vidit. Stupentib⁹ illis q̄ aderant
p̄ibat exultās: viā carpēs ⁊ vie ducē vlteri⁹ nō

Memoriā memorati martyr L. iij. requirēs
que posita ē in castello synicēsi q̄d hyponē
si colonie vicinū est. eiusdē loci lucillus ep̄s po-
pulo p̄cedēte atq̄ sequēte portabat. Lect. iiij.

Fistula cui⁹ molestia iam diu laborauerat
et familiarissimi sui medici q̄ eum secaret
opiebat̄ man⁹ illi⁹ pie vectatione sarcine. repē

Ocharius etiā p̄sbyter L. v. te sanata est
ex hispania calanie habitabat vetere mor
bo calculi laborabat. per memoriam martyr ste

phani q̃ꝫ possidi⁹ illo aduexit ep̃s saluus fact⁹
Idem ipse postea morbo alio p̃uale- L.vi.
scente mortuus sic iacebat. vt ei iam polli-
ces ligarent. Opitulatione memorati mr̃is cuꝫ
de memoria eius reportata esset. ⁊ supiacens cor
pus missa ipsius presbyteri tunica suscitat⁹ est.
Fuit ibi vir in ordine suo p̃marius L.vii.
noĩe marcialis euo iam grauis ⁊ multum
abhorrens a religione christiana. Habebat sa-
ne fidelem filiã. ⁊ generũ eodem anno bapti-
Qui cum eũ egrotantẽ mul- L.viii çatum.
tis ⁊ magnis lachrymis rogarent vt fieret
christianus. prorsus abnuit eosq̃ a se turbida
indignatiõe submouit. Tu. Ad cc̃. añ Nisi gra
num. Euangeliũ xp̃o ⁊ cetera oĩa ad hoꝝ Req̃-
re in festo ipsius. Dñici ꝯfessoris vt Hierony
Deus q̃ nos Cyriaci ⁊ socioꝝ eius Coll mi.
annua beati cyriaci martyris tui sociorũq̃
eius solẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpicius: vt q̃rũ
natalicia colim⁹. ꝟtutẽ q̃ꝫ passiõis imitem̃. per.
Qui ꝑce Laurentij martyris ad vs̃ Cap̃.
semĩat ꝑce ⁊ metet. ⁊ q̃ semĩat ĩ bñdictiõi-
bus de bñdictionibꝫ ⁊ metet. ℟ Leuita laurẽ
tius. ℣ Just⁹ ger. Ad mg̃t añ. Btũs laurẽtius
dñ in craticl'a suppositꝰ vreret̃ ad ĩpijssimũ ty-

rannū dixit assatū ē iā versa ⁊ māducanā facul
tates ecclesie q̄s requiris ī celestes thesauros
manus pauperum deportauerūt. 8. Coll.
Desto dñe supplicatiōibꝫ nostris ⁊ intercessione beati laurentij martyris tui perpetuā nobis mīam benignus impende. Per. Inuit. Regem sempiternū venite ado. In p̄ nº añ. Quo ꝓgrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro properas. 7. ℣ Beatus laurentius dixit. Añ. Noli me derelinquere pat̄ sancte quia thesauros tuos iam expendi quos tradidisti mihi. 8. ℣ Quid ī me ergo displicuit paternitati tue. Añ. Nō ego te desero fili neq; derelinq̄ sed maiora tibi debēt̄ ꝓ fide christi certamina. 8. ℣ Btūs sixtus dixit. Añ. Btūs laurentiꝰ orabat dicēs dñe iesu christe ds de deo miserē mei serui tui. 8. ℣ Quia accusatꝰ nō negaui nomē sctm̄ tuū int̄rogatꝰ te christuꝫ confessus sum. Añ. Dixit romanꝰ ad btm̄ laurētiū video añ me iuuenē pulcerrimū festina me baptizare. 7. ℣ Afferēs aūt vrceū cū aq̄ misit se ad pedes eius. Añ. Btūs laurētiꝰ dixit mea nox obscurū nō habet sed oīa in luce clarescūt. 8. ℣ Gratias tibi ago dñe iesu christe quia me confortare dignatus es. ℣ Gloria ⁊ honore coronasti e. d.

Sermo beati Maximi epi. Lectio. i.

Sanctum est fratres ac deo placitū. vt natalē beati laurētij p̄cipua deuotiōe venerem̄ cuius radiantib⁹ flāmis. victrix ī hūc quoq; diem toto orbe christi choruscat ecclesia. Qui cū in sede gloriosissimi p̄riarche diaconatus fungeret̄ officio puritate innocētis vite fortissimeq; mort̄ triūpho. apostolico se copulauit ꝯsortio. Tu. ℟ Quo ꝓgreder̄ sine filio p̄r quo sacerdos sancte sine diacono properas. Tu nunq̄z sine ministro sacrificiū offerre ꝯsueuēas ℣ Quid in me ergo displicuit paternitati tue nunq̄d degenerez ꝓbasti exp̄ire certe virū idoneum mīstrū eleger̄ cui cōmisisti dn̄ici sanguīs

Non īmerito frēs Lec. ij. ꝯsecrationē. Tu. beatum laurentiū apl'oꝝ supparem p̄dicamus cui ⁊ castitas animi leuiticū mīsteriuz dedit. ⁊ plenitudo fidei martyrij dignitatē ꝯtulit. Quē venerabilis sixtus romane vrb̄ antistes cum impietatē seuiēt̄ mūdi ꝑ tormenta superaret. ⁊ regnis esset celestib⁹ iam vicinus. videretq; eū de paterna morte tristissimū. ita illū spū prescietie cōpellasse narrat̄. Noli inquit fili mestus esse post triduū me sequeris. ℟ Noli me derelinquere pater sancte quia thesauros

tuos iam expendi. Nō ego te desero fili neq; de
relinquo sed maiora tibi debent̄ ꝓ fide christi
certamina. ℣ Nos q̄si senes leuioris pugne cur
sum recipim⁹ te q̄si iuuenē manet gloriosior de
tyranno triūphus post triduū me sequen̄ sacer-
Apparet cha- L.iij. dotem leuita. Nō ego.
rissimi beatū laurentiū non de sacerdotij sui
victoria habuisse tristiciā. sed doluisse. qꝛ nō ip
se etiam mūdū cum suo pariter sacerdote vin-
cebat. Noli inquit fili mestus esse. post triduū
me sequen̄. Hoc ē. noli tristis esse velut apud
seculū deditus. Nam nec te fides vitaq; tua ta
li morte ꝑuabit. Nulla te de meo transitu quo
ego gaudeo ꝑturbet anxietas. qꝛ mox habitu-
rus es de tua passiōe leticiā. ℟ Puer meus no
li timere qꝛ ego tecū sum dicit dn̄s. Dū transie-
ris ꝑ ignez flamma nō nocebit te ⁊ odor ignis
nō erit in te. ℣ Liberabo te de mānu pessimorū
et eruā te de mānu fortiū. Dū trāsieris. Le.iiij.
Vere beati laurentij gloria singularij qui tm̄
de deo suo cōsecutus est gr̄e. vt ei martyr
de martyrio ꝓphetaret quem pro suoꝝ ꝓroga-
tiua meritorum ante victoria letificauit. q̄ꝫ pu-
gna terreret. Ergo vt cōpit ore sacerdotij ⁊ mar
tyris se quoq; oīmodis assumēdū. congregatij

inopum turbis ecclesiasticū censum religiosa li
bertate diuisit. ℟ Leuita laurētius bonū op⁹
operatus est qui per signū crucis cecos illumi-
nauit. Et thesauros ecclesie dedit pauꝑibus. ℣
Dispersit dedit pauꝑibus iusticia eius manet ī
seculū seculi Et thesau. In. ij. n° añ. Strinxe-
rūt corꝑis mēbra posita suꝑ craticulā mīstran
tibus prunas insultat leuita christi. 7. ℣ Car-
nifices vo vrgentes ministrabāt carbones subt
cratem ferream. Añ. Igne me examinasti ⁊ ñ
est inuenta in me iniq̄tas. 8. ℣ Probasti dñe
cor meum ⁊ visitasti nocte. p̄s. Exau. dñe iust
Añ. Interrogatus te dñm confessus sum assa-
tus gratias ago. 7. ℣ Gratias tibi ago domīe
iesu christe qꝛ ianuas tuas ingredi merui. Añ.
O hypolite si credis in dñm iesum christum et
thesauros tibi ostendo ⁊ vitam eternaꝫ promit
to. 8. ℣ Si dictis inquit facta compenses faciā
quod hortaris. Añ. Beatus laurentius dixit
ego me obtuli sacrificium laudis in odoreꝫ sua
uitatis. 8. ℣ Gaudeo plane quia hostia christi
effici merui. Añ. Leuita laurentius cum as-
saretur non negauit dominū. 1. ℣ Et ideo meru
it esse sacrificium laudis. ℣ Posuisti domine
super caput eius coronam de lapide precioso.

Quam ꝓfunduꝫ ſpiritalis viri · ⁊ q̄ꝫ Lec.v.
celeſte ꝯſiliū · vt egenis ꝯſuleret ⁊ multitu
dine ꝯſumēte que dederat inuenire non poſſet
qđ raperet ꝑſecutor · illam nimirū ſententiā ſecu
tus. Diſperſit dedit pauꝑibꝫ iuſticia eius ma-
net in ſeculū ſecl'i. Nīe fuit qđ elemoſynā pau
peribꝫ dedit: iuſticie aūt qđ vir prudētiſſimus
ꝓcurauit · ne ſctōꝝ ſubſtantiā auaris manibus
ſacrilegus occuparet. ℟ O hypolite ſi credis
in dn̄m ieſum chriſtū. Et theſauros tibi oſtendo
et vitā eternā ꝓmitto. ℣ Si dictis inq̄t facta cō
penſes faciā qđ hortar| cui btūs laurēti⁹ dixit
tuū tm̄modo p̄be aſſenſum. Et theſau. Lec.vi.
Vſticia eius inquit manet in eternū. Quō nō
hec eius in eternū manebit iuſticia · quā ⁊ ſan-
cto impleuit ope · ⁊ gl'ioſiſſimo martyrio conſe
crauit. Dolore furor gentilis accenſus ꝑ ꝯſiliuꝫ
diaboli craticulā parat ignitā · ſuꝑ quā creman
dum laurentiū ꝑ mēbra diſcinderet · vt indig̃-
tionis ſue flāmas impijs ignibꝫ vindicaret. ℣
℟ Btūs laurēti⁹ clamauit ⁊ dixit deū meū co
lo ⁊ illi ſoli ſeruio. Et ideo nō timeo tormēta tua
℣ Mea nox obſcurū non habet ſed oīa in luce
Rdet profecto Lec.vij. clareſcūt. Et ideo.
totis viſceribꝫ fortiſſim⁹ martyr ⁊ vritur ·

sed regnũ celi ꝓmissaq; dei fideli mente ꝑtra-
ctans·refrigerio ꝯsciẽtie victricis exultat. Nec
penali incendio flexus est·cuius in pectore insu
perabilis sanctispũs flãma feruebat. ℟ Strin-
xerũt corꝑis mẽbra posita super craticulã sbij-
cientibus prunas insultat leuita christi Beate
laurenti martyr christi intercede pro nobis. ℣.
Carnifices vo vrgentes mĩstrabãt carbones sub
Vnq̃d L.viij. ter cratem ferream. Beate.
laurentiꝰ cedere poterat momẽtanee corpo
ris vstioni cuius fides eternũ gehẽne extingue
bat ardorẽ? Superatis itaq; flammarũ mini-
stris oẽ mũdane insane refrixit incendiũ: ⁊ ad
hoc vsq; diabolica ꝓfecit intẽtio·vt ⁊ vir fide
lis ad deũ suũ gloriosus ascenderet·⁊ crudeli-
tas ꝑsequentiũ cum suis ignibus ꝯfusa torpe-
sceret. ℟ Gaudeo plane quia hostia christi ef-
fici merui accusatꝰ nõ negaui interrogatus te
christũ confessus sum·Assatus gratias ago. ℣.
Ego me obtuli sacrificiũ deo in odorẽ suauitatis
Assatus. Ad cc.an. Beatus laurẽtius orabat di
cens gratias tibi ago dñe quia ianuas tuas in-
gredi merui. 8. ℣ Magna est gloria eiꝰ in sal.
Euang. Nisi granũ frumenti. Require vnius
martyris. ℟ Beatus laurẽtius dixit ego me ob

tuli sacrificiū deo. In odorem suauitatis. ℣.
Gaudeo plane quia hostia christi effici merui.
In odorem. ℟ Meruit esse hostia christi leui
ta laurentius qui dum assaretur nō negauit do-
minū. Et ideo inuentus est sacrificiū laudis. ℣.
In craticula positus te deum non negauit ⁊ ad
ignem applicatus te christum confessus est. Et
ideo. ℟ Beatus vir qui inuent⁹ est sine macla
qui post aurum non abijt nec sperauit ī thesau
ris pecunie. Ideo stabilita sunt bona illius ī do
mino. ℣ Potuit enī transgredi ⁊ nō est tn̄ sgres
sus ⁊ facere mala ⁊ non fecit. Ideo. ℟ In crati
cula te deū non negaui. Et ad ignem applicatus
te dn̄m iesum christum confessus suz. ℣ Proba
sti dn̄e cor meū ⁊ visitasti nocte. Et ad ig. Coll.
Da nobis q̄s op̄s deus. vicioꝝ nr̄oꝝ flam-
mas extinguē. q̄ btō laurētio tribuisti tor-
mentoꝝ suoꝝ incēdia supare. Per do. In lau.
an̄. Laurēti⁹ bonū opus opat⁹ ē q̄ ꝑ signū cru-
cis cecos illumīauit. 8. Cap. Qui parce semi-
nat. ℟ Posuisti dn̄e. ℣ Just⁹ ger. Ad bn̄. an̄.
In craticula te deū nō negaui ⁊ ad ignem appli
catus te christum confessus sum probasti dn̄e cor
meum ⁊ visitasti nocte igne me examinasti ⁊ n̄
est inuenta in me iniquitas. i. Coll. Da nobis

quesumus ops deus. Ad.i.an. Laurentius ingressus est martyres confessi sunt nomen dñi iesu christi. i. Ad.iq.an. Adhesit anima mea post te quia caro mea igne cremata est, p te deus meus. z. Caplm. Qui parce seminat. ℣ Gloria z honore eo. Coll. Da nobis qñs ops deus. Ad vi.an. Misit dñs angelum suum z liberauit me de medio iguis z non sum estuatus. 7. Cap Beatus vir qui inuentus. ℣ Posuisti dñe. Coll

Sancta dñe qñs in ecclesia tua spiritus cui beatus laurenti⁹ leuita seruiuit· vt eodem nos replente studeamus amare qd amauit·et opere exercere qd docuit. Per eiusdē. Ad.ix.a.

Ego me obtuli sacrificiū deo in odorez suauita

Dotuit enim transgredi z non Caplm. tis. est transgressus z facere mala z non fecit· ideo stabilita sunt bona illius in dño·z elemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorū

℣ Magna est gloria eius in salutari tuo. Coll.

Deus cuius charitatis ardore beatus laurē tius edaces incendij flammas contempto persecutore deuicit·concede vt omnes qui martyrij eius merita veneramur·ptectionis tue auxilio muniam. Per. In.q.vs a. Quo pgredere

Ant. Noli me. Ant. Nō ego. Ant. Btūs laurē.

℟ Gloria ⁊ honore. ℣ Justus ger. Ad mgtā
Leuita laurentiꝰ bonū opus opatus est qui ꝑ
signū crucis cecos illumīauit ⁊ thesauros eccle
sie dedit pauꝑibus. 8. Coll. Da nobis q̄s o. d.
Egredimī filie siō De spinea corona Cap.
et videte regē salomonē in dyademate q̄
coronauit eum mater sua. ℟ Flos de spina. ℣
Plectentes coronā de spinis. posuerūt sup caput
eius. Ad mgtā. Egredimini ⁊ videte filie si
on regem salomonē in dyademate quo corona-
uit eum mater sua parans crucem saluatori suo
Deus qui vnigeniti filij tui dñi nr̄i ie- Coll.
su christi p̄cioso sanguine hūanū genꝰ re-
dimere dignatus es. ꝯcede ꝓpicius: vt qui ad
adorādam viuificā coronā adueniūt a peccato
rū suoꝝ nexibꝰ liberēt. Per eūdē. Inuit. Adore
mꝰ regē christū coronā certātiū. Qui sue hodie
corone p̄sentia decorauit ecclesiam. p̄s. Venite
In p̄ nº. añ. Sciebat pilatus iudeos sibi chri-
stum ꝑ inuidiā tradidisse. p̄s. Quare fre. Añ.
Temptabat igit̄ si vtcunq; posset eoꝝ frendens
indignatio mitigari. p̄s. Dñe dñs noster. Añ
Flagellauit itaq; nō vt flagellaret sz vt eis pos-
set sufficē quo minꝰ ad mortem ꝑsequi vellent
eum. p̄s. Dñe in v̄tute. Añ. O nullius preses

consilij contra ꝯsciam placere voluit his q̊s ex
sciētia debuerat cohercē. ps. Exaltabo te. An
Obstinati populi mēdicabat ꝯsensuz cui⁹ furorē
imperiose nō poterat refrenare. ps. Btūs q̇ in-
telligit. An. Aut ergo nec velle potuit nec pos
se voluit aut cecus nesciebat vtrūq̄. ps. Judi-
ca me deus ⁊ discerne. ℣ Exiens iesus portans
spineam coronam. Et purpureū vestimentum.

Lectiōes ex cōmentario beati Johis epi L. i.

Flagellauit iesum pilat⁹ fortassis eum
absoluere volens ⁊ mitigare iudaicū
çelum. Studens eū eripe ⁊ vsq̄ ad h̄
sistere versutiam illoꝝ ideo flagellauit. ⁊ fieri q̄
facta sunt ꝯcessit. chlamydē ⁊ coronā circūponē
vt eoꝝ molliat iraz. Proptēa ⁊ coronatū edu-
xit ad eos. vt ꝯuiciū q̄d a militib⁹ factū fuerat
in eū vidētes parū respirēt a passiōe. ⁊ vomāt
venenū. Tu. ℟ Si pilat⁹ ideo iesum flagella-
uit vt iram tuā frangēt ⁊ si nō hoī saltē hūilia
to parceres o īmisericors. Popule iudeoꝝ quis
te poterit excusare. ℣ Sic coronauit ad ignomi
niam vt regi cessares inuidē deiecto o ꝯtabescēs

Non sic tñ extincta est illoꝝ L. ij. Popule.
ira. sed clamabāt. crucifige crucifige eum.
Tu ℣o non solum audi hec. sed in mente habe

continue ⁊ regem orbis terrarum ⁊ angelorum
videns contumeliam patientez a militibus · per ver
ba · per res · ⁊ omnia ferente silentio · imitare per omnia
ipsum. ℟ Egreditur iesus portans spineam co-
ronam ⁊ purpureum vestimentum. Non ornatur re
gali habitu qui ad opprobrium coronatur. ℣ One-
rosus est enim honor dehonestans ⁊ dedecet refer-
re dedecus de decore. Non ornatur. Lec. iij.
Os autem fratres non solum legamus que passus
est christus · sed ⁊ mente feramus ea · coronam spi-
neam vestimentum chalamum. alapas · plagas · ex
spuitiones yroniam. Sufficientia enim sunt hec con-
tinue reuoluta iram nostram destruere. ℟ Quid
ergo corona spinea caput inclytum premens quid
inquam si non ad patientiam nos inuitat. Quia si inui
ridi hec fiunt de arido quid fiet. ℣ Conspui non respu-
it gena gnosa sed ignosci supplicat quod implicat
Si contumeliam ⁊ si in Lec. iiij. non nosci. Quia.
iusticiam patiamur · dicamus continue. Non
est seruus maior domino suo · ⁊ ea que a iudeis di-
cta sunt proferamus in medium que loquebantur ra
biem patientes ⁊ dicentes · quoniam demonium ha-
bes ⁊ samaritanus es tu · ⁊ quoniam in beelçebub eijcis
demonia. Propterea enim hec omnia sustinuit chri
stus vt secundum eius semitam gradiamur ⁊ nos · ⁊ con

tumelias feramus. Tu autem dñe miſe. noſtri.
℟ Spinis chriſtus coronatus factus eſt opprobriū torcular crucl preſſus nos purgat a vicio
Morte ſua ſingulari mortem tollēs duplicez
℣ Spinis coronauit mater impia auctorē vite q̄ animaz dedit propter peccata mundi. Morte.
In. ij. n°. añ. Si merito inuehimur in pilatum qualiter diſſimilabim⁹ de p̄ncipibus ſacerdotum. p̄s. Deus in noīe. Añ. Eccē tua z pontifices inquit pilatus tradiderunt te mihi. p̄s. Miſerere mei deus qm̄ cōcul. Añ. Non habet legiſlator aduerſarios ſicut legiſdoctores. p̄s. Miſerere mei deus miſe. mei. Añ. Legem habere ſe dicunt fm quā moriatur qui legem venerat adimplere. p̄s. Exaudi deus oīonē meam cum deprecor. Añ. Quibus quem q̄z non licet interficere concitant turbam petere barrabam. p̄s. Dñe deus ſalutis. Añ. Propterea maius peccatum habet q̄ me tradidit tibi. p̄s. Dñs regnauit. ℣ Corona aurea ſup caput ei⁹ Expreſſa ſig̃ ſcitatſ.

Sermo beati Bernardi abbatis in paſſione domini. Lectio. v.

Idemus opera domini que poſuit prodigia ſuper terram. Flagellis ceſus. ſpinis coronatus. clauis confoſſus. affixus patibulo opprobrio

brijs saturatus: oium tamen dolorum immemor ait. Ignosce illis. Hinc multe miserie corporis. hinc multe mie cordis. Hinc dolores hic miserationes. hinc oleu exultationis. Hinc gutte sanguinis decurrent in terraz. ℟ Ue corone superbie vestre ebrij effraim qui cu coronas vras mittere deberetis dicturi dign' es illudebat ei Dicentes aue rabbi z dantes ei alapas. ℣ Leci dit corona capitis vestri ve vob qm peccauistis

MIsericordie dni multe. sed L.vi. Dicentes et miserie dni multe. Vincat ne miserie misericordias an mie miserias supabut? Vincant mie tue antique dne: vicat sapia malicaz. Magna eni illoz iniqtas sed nunqd no maior pietas tua dne. ℟ Si vnqz tibi ptraria ituli aut pspera denegaui. Spoliasti me gla mea z. bstulisti coronaz de capite meo. ℣ Cu esset circa me corona fratru quasi plantatio cedri in monte li

VNquid redditur L.vij. bano. Spoliasti. pro bono malu. quia foderunt foueaz anime mee? Plane foderunt in patientie foueam. occasiones querentes. indignationes plurimas z per maximas ministrantes. Sed quid eorum fouea ad abyssum mansuetudis tue? ℟ Fecerunt ipsi labio coronam in terra sile altam digi

tis quattuor ⁊ super ipsaꝫ alterã coronã. Quia
propter passionem mortis gloria coronatus est
et honore. ℣ Modico q̃ꝫ angeli minoratus ha
bebat arcum ⁊ data est ei corona. Quia propter

Retribuẽtes Lectio. viij. passionem mortis
mala pro bonis foueam foderunt. sed cha
ritas non irritatur. non precipitatur. nunq̃ ex
cidit. non in foueam ruit. ⁊ pro retributis mal.
cumulat bona. Absit. vt musce morientes exter
minent suauitatem vnguenti quod de tuo cor
pore fluit. quia apud sinũ tuũ misericordia ⁊ co
piosa apud eum redemptio. Musce moriẽtes
miserie sunt. Musce moriture blasphemie sunt
Tu autem dñe miserere nostri. ℟ Cum appa
ruerit p̃nceps pastorum q̊ percusso disperse sunt
oues gregis. Percipiemus ĩmarcessibilẽ glorie
coronam. ℣ Cum fecerit grande conuiuiuꝫ vt
ostendat diuitias glorie regni sui. Percipiemus
Ad cc. añ. Nequaq̃ꝫ coronatus est vt clareret
imperio sed vt opprobrio repleretur. Cañ. Pe
dibus conculcabitur. ℣ Et eris corona glorie ĩ
manu dñi. Et dyadema regni in manu dei tui.

In illo tempore. Scd̃m Iohannem.
Apprehendit pilatus iesum ⁊ flagella
uit. Et milites plectentes coronam de

pinis imposuerunt capiti eius. ⁊ veste purpu-
rea circũdederũt eum. Et reliqua. Omelia le-
ctionis eiusdem beati Augustini episcopi. L. i.

Cum clamassent iudei non iesum sibi a pi-
lato dimitti. velle per pasca. sed barraban
latronem. non saluatorez. sed interfectorem. nõ
datorem vite. sed ademptorem. tunc apprehen
dit pilatus iesum ⁊ flagellauit. Tu autem dñe
℟ Flos de spina nascitur quem spina non pun
xerat sed se pungi tolerat dum sub spina moritur
Soluens quod non tulerat nos a spine liberat
punctura dum pungitur. ℣ Dum corona plectitur
quam rex mundi deferat a quo mundus regitur.

Non reprehendi. Lectio. x. Soluens quod.
mus o iudei qđ per pasca liberatis nocen-
tem. sed qđ occiditis innocentem. Quod tam̃
nisi fierz. verum pasca non fieret. Sed vmbra
veritatis a iudeis errantibus tenebatur. ⁊ mi-
rabili dispensatione diuine per homines falla-
ces eiusdem vmbre veritas implebat. quia vt
verum pasca fieret christus velut ouis ĩmola-
batur. Tu autem dñe miserere nostri. ℟ O in
gratissime popule cuius agni corone benedixerã
cui dederam coronam pro cinẽ. Tu vo dedisti
mihi cinerem pro corona. ℣ Coronaui te in mise

ricordia ⁊ miseratiōib⁹. Tu v̄o dedisti mihi ci.

Apprehendit igitur pilatus iesum: Lec.xi.
et flagellauit. Hoc pilatus non ob aliud
fecisse credendus est· nisi vt eius iniurijs iudei
satiati· sufficere sibi existimarent· ⁊ vsq; ad ei⁹
mortem seuire desisterent. Ad hec pertinet qd̄
ipse preses etiam cohortem permisit facere que
sequuntur. Aut fortassis ⁊ iussit q̄uis hec euan-
gelista tacuerit. Tu autem dñe mise. nostri. ℟
Grauasti super me manū tuam· et Spinis coro
nasti me conuersus sum ī erumna mea dum cō-
figitur spina. ℣ Positurus super caput eius co-
ronam de lapide precioso. Spinis coronasti.

Dixit euangelista quid deinde Lectio.xij.
fecerint milites: pilatum tamen iussisse nō
dixit: Et milites inquit plectentes coronaz de
spinis imposuerunt capiti eius· ⁊ veste purpu
rea circūdederunt euz· ⁊ veniebāt ad eum ⁊ di
cebant: Aue rex iudeorum· ⁊ dabant ei alapas
Sic implebantur que de se dixerat christus.
Sic martyres informabant· que persecutores
libuisset facere perferenda. Tu autem dñe mi-
serere nostri. ℟ Beata vere mater ecclesia quā
sic honor diuine dignationis exornat quam
victoriose gloriosa corone ornat presentia·

Quam in defesse deuotiõis iocunda ambit hu
militas. ℣ Floribus eius nec spine nec lilia de-
sunt. Quã in defesse. Scdm Johannem.
In illo tempore. Apprehendit pilatus iesum: et
flagellauit. Et milites plectentes coronã de spi
nis: imposuerũt capiti ei⁹ ⁊ veste purpurea cir-
cundederũt eum ⁊ dicebant. Aue rex iudeorũ.
Et dabant ei alapas. Exiuit autem pilatus fo
ras: ⁊ dixit eis. Ecce adduco vobis eum foras:
vt cognoscatis quia in eũ nullam causam iuue
nio. Exiuit ergo iesus portans spineaꝫ coronã
et purpureũ vestimentũ. Amen. Añ. Te decet
Oremus. Deus qui vnigeniti. t. In laudi. añ.
Adest dies noue leticie adest dies ĩmense gra-
tie assit noue melodie cantus. ℟ Eris corona
glorie in manu dñi. ℣ Et dyadema regni ĩ ma-
nu dei tui. ℣ Plectentes coronã. Ad bñ. ã. Eũ
qui modico q̃ꝫ angeli minorat⁹ est videm⁹ iesuꝫ
propter passionẽ mortl gloria ⁊ honore corona-
tum. Ad. ĩ. añ. Cinxerunt dauid in modũ co-
rone saul ⁊ viri eius. Ad. iij. añ. Plectẽtes mi
lites coronã de spinis posuerũt super caput do
mini iesu christi. ℣ Exijt iesus portans spineã
Ad. vi. añ. Exijt ergo iesus portans spineã co-
ronam ⁊ purpureum vestimentum. Capitulũ.

Idi ⁊ ecce equus albus. ⁊ qui sedebat sup
eum habebat arcum ⁊ data est ei corona ⁊
exijt vincens vt vinceret. ℣ Corona aurea sup
Desto nobis dñe deus Coll. caput eius.
noster. ⁊ quos sancte corone letari facis ho
nore. eius quoq; perpetuis defende subsidijs. p.
Ad. ix. añ. Corde ⁊ aĩo christo canam⁹ gloriaz
in hac sacra solẽnitate precelse saluatoris dei co
In die illa erit dñs exerci- Capl'm rone.
tuũ corona glorie ⁊ sertum exultatiõis resi
duo populi sui. ℣ Circũdedit me populus iste
Respice dñe Colle. Spinis peccatoꝝ suoꝝ.
qm̃s super hanc familiã tuam pro qua do-
minus noster iesus christus non dubitauit ma
nibus tradi nocentiũ. ⁊ corone subire tormẽtũ.
Per. e. In. ij. vs̃ sup p̃s añ. Sciebat pilatus.
cũ ceteri ante. ℟ Tuã coronaz. Adoram⁹ dñe.
℣ Tuã gl'iosaz recolim⁹ passionẽ. Ado. ℣ Ple-
ctẽtes coronã. Ad magt̃ã. Que est spes nr̃a aut
gaudiũ aut corona gl'ie nisi tu dñe iesu bone.
Da nob qm̃s Hypoliti ⁊ socioꝝ ei⁹ Coll.
op̃s deus. vt bt̃i hypoliti martyr tui socio
rũq; eius venerãda solẽnitas: ⁊ deuotionẽ no
bis augeat ⁊ salutem. Per. In assumptiõe bea
te marie virginis ad vs̃ super p̃s añ. Que est

ista que ascendit sicut aurora consurgens pulcra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorū acies ordinata. i. An̄. Beata dei genit̄x maria v. 8. An̄. Paradysi porta per evā cunctis clausa est et per mariam virginē iterum patefacta est. i. An̄. Virgo prudētissima quo progrederis qua si aurora valde rutilās filia sion tota formosa z suauis es pulc̄ vt luna electa vt sol. 1. Cap.

In oībus requiem quesiui z in hereditate dn̄i morabor tunc precepit z dixit m̄i creator oīum z qui creauit me requieuit in tab̄naculo meo. ℟. Beata es virgo maria. ℣. Specio sa facta es z sua. Ad m̄gt an̄. Ascendit christus sup celos z p̄pauit sue castissime matri īmortalitatis locum z hec est illa preclara festiuitas oīum sanctor festiuitati b̄ incompabilis in q̄ gloriosa z felix m̄rantibus celestis curie ordinibus ad ethereum puenit thalamū quo pia sui memor īmemor nequaq̄z existat. 6. Collecta.

Eus qui virginalez aulam beate marie in qua habitares eligere dignatus es: da q̄ sumus vt sua nos defensione munitos: iocundos faciat sue interesse festiuitati. Qui vi. Inuitatorii. Aue maria gratia plena dn̄s tecū. Benedicta tu in mulie. p̄s. Venite exultem⁹ dn̄o

Hymnus. Mysteriũ. In p̄ n: aũ. Ecce tu pul
cra es amica mea ecce tu pulcra oculi tui colum-
barum. 1. p̄s. Dñe dñs. Aũ. Sicut liliũ int̄ spi
nas sic amica mea inter filias. 2. Aũ. Fauus di
stillãs labia tua spõsa ⁊ odor vestim̄torũ tuoꝝ
sicut odor thuris. 3. Aũ. Emissiões tue parady
sus malorum punicoꝝ cum pomoꝝ fructibus. 4
Aũ. Fons hortoꝝ puteus aquarum viuentium
que fluunt impetu de libano. 5. Aũ. Ueniat di
lectus meus in hortum suũ vt comedat fructũ
pomoꝝ suoꝝ. 6. ℣ Aue maria gratia plena do.

Sermo beati Hieronymi presbyteri Lect. i.

HOdie gloriosa semper virgo maria ce
los ascẽdit rogo gaudete. quia vt ita
fatear ineffabilit̄ sublimata cũ christo
regnat in et̄nũ. Regia mũdi hodie de terr] ⁊ de
p̄nti seculo neq̄ eripit̄. Iteruz dico gaudete.
q̄ secura de sua ĩmarcessibili gl̄ia ad celi iã pue
nit palacium. Tu au. ℟ Uidi speciosam sicut
columbam ascendentem desuper riuos aquarũ
cuius inestimabilis odor erat nimis in vestim̄
tis eius. Et sicut dies verni circũdabant eaz flo
res rosarum ⁊ lilia cõualliũ. ℣ Que est ista q̄
ascendit per desertuz sicut virgula fumi ex aro
matibus myrrhe ⁊ thuris. Et sicut dies verni.

Exultate inq̃ꝫ ⁊ gaudete · ⁊ letetur Lect. ii.
orbis quia hodie nobis omnibꝫ eius int̃-
uenientibꝫ meritis salus aucta est. Nob̃ q̃ꝫ di-
ligentibꝫ eam honor ⁊ virt⁹ vna cũ reliquis vir-
ginibus sacris amplior prestat̃ ⁊ gratia. ℣ ℟.
Sicut cedrus exaltata sum in libano ⁊ sicut cy-
pressus in monte sion quasi myrrha electa De-
di suauitatẽ odoris. ℣ Et sicut cynamomũ ⁊ bal-
Propter qd̃ L. iii. samũ aromatizans. De-
dilectissime ꝟgines letamini ⁊ laudate qꝛ
si deum ore ꝓphetico in sanctis suis laudare iu-
bemur: multo magis eũ in hac celebritate beate
virginis matris eius oportet cũ hymnis ⁊ can-
ticis diligenti⁹ extollere · ⁊ dignis deo iubila-
re preconijs ac mysticis honorare muneribus.
℟ Que est ista que processit sicut sol ⁊ formosa
tanq̃ꝫ hierusalem. Uiderunt eaꝫ filie sion ⁊ bea-
tam dixerunt ⁊ regine laudauerunt eam. ℣ Si-
cut dies verni circũdabant eam flores rosaruꝫ
et lilium conuallium. Uiderunt eam. Lect. iiii.
Nulli dubium quin totum ad gloriam lau-
dis eius pertineat · quicquid digne geni-
trici sue impensum fuerit ac solenniter attribu-
tum. Ex quo timeo satis ⁊ valde pertimesco dũ
vestris cupio parere profectibus · ne forte sicut

improbus ita ⁊ indignus laudator inueniar.
Profecto cum nec sanctitas nec facundia suppe
ditet. vt beatam ⁊ gloriosam digne virginem
laudare queam. quoniã vt verum fatear. quic-
quid humanis dici potest verbis minus est a
laude celi qua diuinis est ⁊ angelicis excellen-
tius predicata ⁊ laudata preconijs. Tu autem
dñe miserere nostri. ℟ Filie hierusalem nun
ciate dilecto. Quia amore lãgueo. ℣ Osculetur
me osculo oris sui. Quia amo. lan. In. ij. nº añ.
Ueni in hortum meuz soror mea sponsa messui
myrrham meam cum aromatib⁹ meis. 7 Añ.
Comedi fauũ cum melle meo bibi vinũ meuz cũ
lacte meo. 8. Añ. Anima mea liquefacta est vt
dilectus locutus est quesiui ⁊ non inueni illuz
vocaui ⁊ non respondit mihi inuenerũt me cu-
stodes ciuitatis prrcusserunt me ⁊ vulneraue-
runt me tulerunt pallium meum custodes mu-
rorum filie hierusalem nunciate dilecto quia
amore langueo. 7. Añ. Talis est dilectus me
us ⁊ ipse est amicus meus filie hierusalem. 6.
Añ. Descendi in hortum nucum vt viderem po-
ma ꝯuallis ⁊ inspicerẽ si floruissent vinee et ger
minassent mala punica. reuertere reuertere su-
namitis reuertere reuertere vt intueamur te. 7

Aū. Hortus conclusus es dei genitrix hortus conclusus fons signatus surge, ꝓpera amica mea et veni. ℣ Benedicta tu in mulieribus. Lect. v.

Beata dei genitrix maria a ꝓphetis quidem est ꝓnunciata. a patriarchis figuris ⁊ enigmatibus presignata. ab euāgelistis exhibita et monstrata. ab angelo venerabiliter. atq; officiosissime salutata. Preterea qualis ⁊ q̄nta esset. ab eodem dīnitus declaratur. cuꝫ ait: Aue maria gratia plena dn̄s tecū. bn̄dicta tu in mulieribus. ℟ Beatam me dicent oēs gn̄ationes Quia fecit m̄ dn̄s magna quia potens est ⁊ sanctum nomen eius. ℣ Magnificat aīa mea dominū ⁊ exultauit spūs meꝰ in deo salutari meo

Talibꝫ nanq; decebat Lec. vi. Quia fecit. virginē oꝑpignerare muneribꝫ. vt eēt gr̄a plena que dedit celis gloriā. terr̄ deū. pacēq; refudit. fidē gētibꝫ. finē vitijs. vite ordinē. moribꝫ disciplinā. ℟ Ornatā monilibꝰ filiā hierusalē dn̄s ꝯcupiuit. Et vidētes eā filie sion et btīssimaꝫ p̄dicauerūt dicētes vnguētū effusum nomē tuū. ℣ Astitit regīa a dextꝭ tuis ī vestitu deaurato circūdata varietate. Et vidē. Le. vij.

Ene angelus ad ꝟginē mittit: q; sp̄ est angelis cognata ꝟginitas. Profecto in carne

preter carnem viuere. non terrena vita est sed celestis. Vnde in carne angelicā vitā acquirere maioris est meriti q̄ habere. ℟. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dño p̄fecta sunt ī te que dicta sunt tibi ecce exaltata es super choros angelor̄. Intercede pro nobis ad dñm deū nostrū. ℣. Aue maria gr̄a plena dñs te

Sse angelū feli. Le. viij. cum. Intercedere gratis est. esse v̄o virginē virtutis est. dū hoc obtinere viribus nititur cū gratia. q̄d habet angelus ex natura. Vtrūq̄ tamen esse virginem ⁊ angelum diuini muneris est officium. non humanū. ℟. Felix namq̄ es sacra v̄go maria ⁊ oī laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustic̄ie christus deus noster. ℣. Ora pro populo interuenī pro clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiant oēs tuū leuamen quicunq̄ celebrant tuam assumptionē. Quia ex te. Ad cc. vñ. Maria virgo semper letare que meruisti christum portare qui ⁊ in celi ste assumpsit ⁊ super choros angelorū te glorificauit. 7. ℣. Post partum virgo inuiolata p̄manesisti. Lectio. ix.

De inq̄t angelus gr̄a plena. Et b̄n plena q̄ ceter̄ p̄ partes p̄stat̄ marie v̄o simul se tota infudit plenitudo gr̄e. Hoc q̄ppe ē q̄d dauid

canit. Descēdet sic pluuia ī vellus. Vellus itaq;
cum sit de corpe. nescit corpis passionē. sic ⁊ vir
ginitas cū sit in carne. nescit vicia carnis. ℣
Ista est speciosa inter filias hierusalē sicut vi
distis eam plenā charitate ⁊ dilectione. In cu
bilibus ⁊ in hortis aromatū. ℣ Ista est que as
cendit de deserto delitijs affluens. In cu. Lec. x.
Celestis plane imber in ꝟgineū vellus. pla
cido se infudit elapsu. ⁊ tota dīnitatis vn
da se contulit in carne qñ verbū caro factū est.
ac deinde per crucis patibulū expressum terris
oīb; pluuiaz salutis effudit. ⁊ stillicidia gratie
humanis p̄stitit mentib;. ℟ Cum esset rex ī ac
cubitu suo. Nardus mea dedit odorem suuz. ℣.
Pulcra sum ⁊ decora filie hierusalem. Nardus
Domin⁹ tecū inq̄t. Mira res iaz. Et Le. xi.
erat cum virgine. qui ad virginē mittebat
angelum. ⁊ precessit nunciū suū deus. sed a deo
non recessit. Nec teneri potuit locis qui omni
bus habetur in locis ⁊ tot⁹ vbiq; est. sine quo
nihil totum. Tu autem domine miserere nostri
℟ Super salutem et omnez pulcritudinem ele
cta es a dño ⁊ regina celoruz vocari digna es.
Gaudet chorus angelorum consortes ⁊ conci
ues nostri. ℣ Exaltata es sancta dei genitrix

super choros angelorꝫ ad celestia regna. Gaudꝫ
Verbũ patris nunq̃ a pr̃e discedens L.xij
homo pro vobis fieri dignatꝰ est secreto
suo mysterio qđ ipse nouit. Qui qm̃ suscepit
totum qđ est hoĩs. homo totus est. ⁊ totũ acci-
piens qđ dei est. oĩno aliud q̃ deus. qui natus
est ex maria eẽ nõ potuit. ℟ Hodie maria vir
go celos ascendit. Gaudete quia cũ christo reg-
nat in eternũ. ℣ Regina mũdi hodie de seculo
ne quã eripitur. Gaudete. Scđm Luam.
In illo tpe. Intrauit iesus in quoddã castellũ:
et mulier quedam martha noĩe excepit illuꝫ in
domũ suaꝫ. Et huic erat soror noĩe maria. Que
etiam sedens secus pedes dñi: audiebat verbũ
illius. Martha aũt satagebat circa frequẽs mi
nisteriũ. Que stetit ⁊ ait: Dñe non est tibi cure
qđ soror mea reliquit me solam mĩstrare? Dic
ergo illi vt me adiuuet. Et respondẽs dixit illi
dñs. Martha martha: sollicita es: ⁊ turbar/er
ga plurima/ Porro vnũ est necessariũ. Maria
optimam partem elegit. que non auferetur ab
ea. Amen. Aũ. Te decet laus. Oremus.
Famulorꝫ tuorꝫ dñe delictis ignosce: ⁊ qui
tibi placere de actibus nostris non valemus
genitricis filij tui dñi dei nostri intercessione

saluemur. Per eundem. In lau. añ. Assumpta est maria in celũ gaudent angeli letantes bñdicunt dñm. 7. Capl'm. In oibus requiem. R. Aue maria. ℣ Speciosa facta. Ad bñ. añ. Salue regina. i. Coll'. Famulor tuor d. Ad. i. ã. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete quia cum chr'sto regnat i eternũ. 8. Ad. iij. ã. Maria virgo assumpta ẽ ad ethereũ thalamũ in q̃ rex regum stellato sedet solio. 8. Capl'm. In omnib requiem. ℣ Aue maria gr̃a ple. Coll'. Famulor tuor dñe. Ad. vi. añ. Exaltata es sancta dei genitrix super choros angelor ad ce

Vasi cedrus exaltata Cap. lestia regina. 7 sum in libano. 7 quasi cypressus in monte sion. quasi palma exaltata sum in cades. 7 quasi plantatio rose in hiericho. ℣ Benedicta tu in.

Eneranda nobis dñe huius diei festiuitas opem conferat salutarẽ. in qua sancta dei genitrix mortem subijt tempalem. nec tamen mortis nexibus deprimi potuit. que filium tuũ dñm nostrum de se genuit incarnatũ. Per eundem. Ad. ix. añ. Paradisi porte per te nobis aperte sunt quas hodie gloriosa cũ ange

Vasi oliua spe Capl'm. cios in campis. 7 quasi platanus exalta

ta sum iuxta aquam in plateis · sicut cynamo/
mū z balsamū aromatiçans odorem dedi · qua
si myrrha electa dedi suauitatē odoris. ℟. Post
partum virgo inuiolata permansisti. Collecta.
Oncede misericors de⁹ fragilitati nostre
presidium: vt qui sancte dei genitricis re/
quiem celebramus · intercessionis eius auxilio
a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eun.
In. ij. vs̄ aī. Ecce tu pulcra es. Ān. Sicut lili
um inter spinas. Ān. Fauus distillans la. Ān
Emissiones tue. Capt̄m. In omnib⁹ requiem.
℟. Post partum virgo inuiolata. ℟. Speciosa fa
Ad mḡt aī. Tota pulcra es amica mea z ma/
cula non est in te fauus distillans labia tua mel
et lac sub lingua tua odor vnguentor tuorum
super omnia aromata iam enim hyemps trans/
iit imber abiit z recessit flores apparuerunt vi/
nec florentes odorem dederūt z vox turturis au/
dita est in terra nostra surge propera amica mea
veni de libano veni coronaberis. 4. Collecta.
Famulorum tuorum. Priuatis diebus per oc/
tauam In p̄ n̄ aī. Fons hortorū. Ān. Veniat
dilectus. Ān. Veni in hortū. ℟. Aue maria gra
Pe est ista que progredit Lectio in mat.
quasi aurora consurgens · pulcra vt luna ·

electa vt sol·terribilis vt castroꝝ acies ordinata: Viderũt eam filie sion ⁊ beatissimã predicauerunt: regine ⁊ ꝯcubine laudauerũt eam. ℟. Exaltata es sancta dei genitrix. ℣ Sup choros angeloꝝ ad celestia reg̃. Sancta dei. In.ij.nº ã

Ecce iam venit plenitudo Capl. Alleluia. tempis in quo misit deus filiũ suũ factũ ex muliere factũ sub lege vt eos qui sub lege erãt redimeret. ℣ Bñdicta tu. Coll. Deus q̃ virginalem. In lau.añ. Assumpta est maria. Cap.

Magnũ pietatis sacramentũ qd̃ manifestatũ est in carne iustificatũ est ĩ spũ·apparuit angelis·p̃dicatũ est gentibus creditũ est mũdo· assumptũ est in gloria. ℟ Aue maria. ℣ Speciosa facta. Ad bñ.añ. Btã dei genitrix maria. Ad mg̃t añ. Paradysi porta. Ad horas diei p octauã sicut in die. Dñica infra octauam ad mg̃t añ. Ascendit christ⁹. Inuitat. Aue maria p̃s. Venite. In p̃ nº añ. Comedi fauum. Añ. Anima mea. Añ. Talis est. p̃s. Dñe in ꝟtute. ℣ Aue maria gratia plena dñs tecũ. Lectio.i.

Estiuitatẽ gloriose semp virginis marie deuotissime celebrem⁹: quia hec est dies preclara in qua meruit exaltari super choros angeloꝝ·⁊ peruenire vltra q̃ no-

stre hũanitat̃ est natura vbi non substãtia tol-
litur. sed glorie magnitudo monstrat̃. cuz ele-
uatur in dextera p̃ris vbi christus introijt pro
nobis pontifex factus in eternũ ad celi palaciũ

Ec inq̃ dies in L.ij. ℟ Uidi speciosam.
qua vsq̃ ad throni celsitudinẽ intemera-
ta mater ⁊ virgo ꝓcessit: atq̃ in regni solio sb̃-
limata post christũ gloriosa resedit. Lectio.iij.

Hic itaq̃ vbiq̃ ꝯfidenter sancta dei eccle-
sia canit qd̃ de nullo alio sctõꝝ fas est cre-
dere. vt vltra angeloꝝ ⁊ archangeloꝝ dignita
tem trãscenderit. quia etsi similitudo repromit
titur sanctis: veritas nõ negatur. Lec.iiij.

Oc quippe ꝑuilegiũ nõ nature est sed gra
tie beate virginis marie. de qua natus est ipse
deus ⁊ homo. idcirco ⁊ ipsa plus est merit̃ ⁊ nõ
natura q̃ virgo ⁊ homo. Tu. In.ij. nº añ. De-
scendi in hortũ. Añ. Hortꝰ ꝯclusus. Añ. Ma
ria virgo semper letare. ✠ Benedicta tu ĩ mu.

Et si cetẽ virgĩes imitãt̃ btãz mariã Le.v.
vsq̃ ad cõceptum partus ⁊ gabrielis no-
ue salutatiõis obsequiũ. deinceps totũ dĩnuz
est qd̃ opatur ĩ ea spũsctũs ⁊ teste angelo vir

Nte h̃ ipsuz L.vi. tute altissimi obũbrat̃.
sane vterꝰ virginis q̃uis mundus. q̃uis

impollutus ⁊ alienus a ꝯtagione peccati. q̄uis
sanct⁹ tñ adhuc vilitate hũanitatis induit. vt
ita dicam. ac si lana cãdidissima suiq̄ color de

AD quã sane dũ accessit spũs. L. vij. albata
sanctus q̄si ipsa eademq̄ lana cum inficit
sanguine concilij. vel muricis vertitur ĩ purpu-
ram: versa ⁊ ipsa est sine coitu in matrem. vt nõ
sit iam ad modum qd̄ fuerat. sed purpura ve-
rissima ad indumentuz ⁊ gloriam summi regis
diuinit⁹ aptissime dedicata. vt nulli deinceps
ea vti vsu femineo licuerit nisi deo. L. viij.

O Sanctissime virgines ⁊ si imitari oportet
tantam ac talem virginem tamq̄ preclarã ve-
nerari multum conuenit. ⁊ vltra angelicã qd̄
dammodo dignitatem q̄tum fas est cum gau-
dio laudib⁹ dignissimi efferri. que vt diximus
non temere per christi gratiam super choros an-
gelorum exaltata deuotissime hodie predicat.
Ad cc̄. añ. Alla. Cañ. Audite me dĩni fruct⁹.
℣ Post partũ. Euangl. Intrauit iesus. Req̄re
in oct. assum. In lau. añ. Alla. p̄s. Dñs regñ.

SIgnũ magnũ apparuit ĩ celo. mulier Cap.
amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius ⁊ in capi-
te eius corona stellarũ duodecim. ℟ Aue ma-
ria. ℣ Speciosa facta. Ad bñ. añ. Salue regi

Ad horas diei dicit' an̄ Alleluia. Ad vs̄ sup
p̄s an̄. Uirgo prudentissima. Ad mg̃t an̄. To
ta pulcra es amica. Nisi octaua fuerit. ij. feria.
In octaua sancti laurētij an̄. Beatus laurenti
us dum in cra. Ad bn̄. an̄. In craticula te d̄m
non. n. Coll'. Da nobis qm̄s op̄s deus. vt in fe
sto ipsius. Bernardi abbatis ad vs̄ sup p̄s ā.
Ecce tu pulcra es. Cap̄. Dilect⁹ a deo ⁊ ho. ℟
Btūs bernardus. ℣ Ora ꝓ no. b. ber. Ad mg̃t
an̄. Magnificauit sanctuꝫ suū dn̄s ⁊ dedit illi
sciam sctōꝝ vt ꝯsumarent̄ in bonū opera eius ⁊
Erfice in Coll'. pax dei sup eū in eternū. i.
nob̄ qm̄s dn̄e piū sctē religiōis effectū: et
ad obtinendā tue gr̄e largitatē beatus bernar-
dus abbas ⁊ doctor egregius. suis apud te sp
pro nobis meritis ⁊ precibus intercedat. Per
Inuitatoriū. In confessione laudis adoremus
dominū. Qui stola glorie confessorem suuꝫ de-
corauit bernardum. p̄s. Venite exultem⁹ dn̄o
In p̄ n⁹ an̄. Uie viri sancti vie pulcre ⁊ omnes
semite eius pacifice quia lignum vite apprehē-
dit. i. An̄. Semitas iusticie viasqꝫ sanctoruꝫ
custodiens vir beatus cursum vite in pace con-
sumauit. 2. An̄. Bn̄dictio domini super ca-
put iusti memoria eius in secula seculorum. 3.

Consurgens diluculo quesiuit bona pat̄ sanct⁹
quasi florens liliū germīauit. 4. Ant. In testa
mentis pacis stetit semē illius ⁊ vsq; in eternū
permanet gloria eius. 5. Ant. Exaltauit domi
nus in eternum cornu christi sui ⁊ dedit illi te
stamentū vite ⁊ sedem glorie sue. 6. ℣. Justum
deduxit dn̄s. Sermo beati Maximi Lect. i.

AD sanctissimi ac beatissimi p̄ris nostri
cuius hodie festa celebram⁹ laudes ad
didisse aliq̄d decerpisse est. cū siquidē
virtutū eius gratia nō sermōibꝫ exponēda sit
sed opibꝫ comprobāda. Cū enī dicat scriptu
ra gloria p̄ris est filius sapiens q̄te huius sūt
glorie qui tantoꝝ filioꝝ sapiētia ⁊ deuotiōe le
tatur. In christo enī iesu ꝑ euangeliuꝫ multos
ipse genuit. ℟. Prima virtus viri sancti habi
tus corpis sui qd̄ ita cōposite ⁊ vno semꝑ mo
do agebat. Ut nil appareret ī eo qd̄ posset offen
dere intuentes. ℣. Totū in eo disciplinatū to
tum in signe virtut̄ ꝑfectiōis forma. Ut. Le. ij.

Dicq̄d igit̄ in ipsis potest esse ꝟtut̄ ⁊ gr̄e
de hoc q̄si quodā fonte lucidissimo oīuꝫ ri
uuloꝝ puritas emanauit. Etenī q: castitat̄ pol
lebat vigore q: abstinētie gloriabat̄ angustijs
q: blandimēt̄ erat p̄ditus lenitat̄ oīuꝫ discipu

lor in deū ꝓuocauit affectū. quia doctrine ad-
ministratione fulgebat. plures ediscipulis suis
reliquit sui magisterij successores. ℟ Uirtute
multa ⁊ scientia p̄ditus sanctus dei ꝓximabat
dignitati sanctor. Cum fructu operū ꝓferēs ce
lestis sapientie verba. ℣ A puericia req̄siuit au
ctorem vite ⁊ animū dedit ad eloquia dei. Cū.
Bene ⁊ congrue in hac die quā nob̄ L. iij.
patris nr̄i solennitas exultabilē reddit. p̄-
sentis psalmi ꝟsiculū decantam⁹. In memoria
eterna erit iustus. Digne enī in memoriā veritē
hoīum. qui ad gaudiū transijt angelor. Dicit
sermo dīnus. Ne laudauerī hoīem in vita sua.
Tanq̄ diceret. Lauda post mortez: magnifica
post ꝯsumationē. ℟ Opera sctī patrī velut sol
in ꝯspectu dei. Et oculi eius sine intermissiōe re-
spiciebāt in vias ei⁹. ℣ Nō sunt abscondita ab
Duplici enī ex L. iiij. eo testamēta dei. Et o.
causa vtili⁹ est hoīuz magī memorie dare
laudē q̄ vite. vt illo potissimū tpe merita san-
ctitatī extollas. qñ nec laudantē adulatio nocz
nec laudantiū temptat elatio. Lauda g̊ post pe
riculū: p̄dica securū. Lauda nauigātī felicitatez:
sed cū ꝑuenerit ad portū. Lauda ducis virtutē
sed cū ꝑduct⁹ est ad triūphū. ℟ In timore dei

patris sancti gloriatio ⁊ in sensu ei⁹ cogitatus
dei. Et oīs narratio eius in p̄ceptl altissimi. ℣.
Pastor populi dei factus est in sapīa sermōis
sacri. Et oīs. In.ij.nº añ Quasi oliua pullulās
et cypressus in altitudine se tollens sic vir bea-
tus ad gloriā sanctitatl ascēdit. 7. Añ Porre-
xit manū suā vir sanctus in libationē altarl ⁊ d̄
sanguine vue effundit odorē dīnū excelso p̄nci-
pi. 8. Añ Ampliauit gentē suā vir iust⁹ ade-
ptus gloriā in ꝯūsatiōe eius. 1. Añ. Honora-
uit deū vir sanct⁹ in opib⁹ suis ⁊ in oblectatio
ne suscept⁹ est ab eo. 2. Añ Extulit man⁹ suas
pater venerabilis dare gloriā deo a labijs suis
et in noīe ipsi⁹ gloriari. 3. Añ. Dedit dn̄s san-
cto suo iocūditatē cordis fieri pacē in dieb⁹ suis
in ꝓplo dei. 4. ℣ Amauit eum dn̄s. Lectio.v.
Beati p̄ris nr̄i merita iam in tuto posita se-
curi magnificem⁹ q̄ gub̄naculū fidei viri-
liter tenens anchorā spei tranq̄lla iam in statiōe
cōposuit ⁊ plenā celestib⁹ diuitijs ⁊ eternis nu
tibus nauē optato in litore collocauit. Qui ꝯ
oēs adūsarios scutū timoris dei tam diu infati
gabilit̄ tenuit donec ad victoriā pueniret. ℟.
Odoriferū liliū spargēs vbiq; viuificū suaui
tatis odorē. Cui⁹ apud nos mēoria ī bn̄dictiōe

est apud supos pñtia in honore. ℣ Fac canẽtes te tante plenitudinis participio nõ priuari. Lu.

Quid enĩ fuit huic venerabili pri. Lect. vi. totus vite istius cursus: nisi vnꝰ cuz vigili hoste ꝯflictꝰ? Qr̃tis hic cecis a via veritat errã tibus ⁊ d summa iaz in ꝓfundũ rupe pẽdentibꝫ amissum reddidit visum ⁊ illũ q̃ christꝰ videt reparauit ĩtuitũ. ℟ Accepit vir sctũs a dño po testatẽ in p̃cept testimonia veritat docẽ subdi tos. Et in lege dei lucez dare ꝓpl'o. ℣ Addidit ei gloriã hereditatẽ pacis possidere in eternum

Quantoꝝ auribꝫ cordis L. vij. Et in lege. et infidelitat obturatiõe dãnat ad ꝑcipiẽ dam vocẽ celestiũ mandatoꝝ p̃ciosum infudit auditum. vt vocanti deo ad mĩam respondert per obedientiã. Qñtos intrinsecos vulneratos diuini sermonis ⁊ oratiõis arte curauit. q̃ntos per longam incuriam pari labe resolutos ⁊ q̃dam lepre contagione perfusos. castigatiõibꝫ et exhortationibꝫ expiando deo in se operante mundauit. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Lex veritat in ore patris sancti. Et iniquitas non est inuenta in labijs eiꝰ. ℣ In pace ⁊ equitate ambulauit coram deo. Et iniquitas non ẽ inuenta in labijs eius.

Sanctus iste de multoꝝ cordibꝫ Lec. viij.
quas inhonesta iniq̄tas ⁊ impietas possi-
debat. fugauit luxuriā. deiecit iram. extinxit in
uidiā. ⁊ velut de antiq̄ domo barbaris hospiti-
bus ꝑturbatis. reuocādo illuc fidē. castitatem.
iusticiā. mīam. habitatores pacificos intromi-
sit. per quos in domiciliū ment. caput hoꝝ bo-
noꝝ christus intraret. ℟ Testamētū eternū cū
beato patre bernardo ꝯstituit dñs. Et iusticiā
ac iudicia sua ostēdit illi. ℣ Magnalia hono-
ris dei vidit oculus eiꝰ. Et iusti. Ad cc. ā. Re-
pleuit sanctū suū dñs spū intelligētie ⁊ ipse flu
enta doctrine mīstrauit ꝓpl'o dei. 7. ℣ Justus
vt palma flo. Euāg. Dixit simon petrus. Ome
lia. Grandis fiducia. ℟ O oliua fructifera in
domo dei oleū leticie fonēs bñficiis choruscās
miraculis. Fac nos eius qua fruer lucꝰ suauita-
tisq̄ participes. ℣ Introisti ī potēti s dñi et
iam potētior ad impetrandū. Fac nos. ℟ Bea-
tus bernardus q̄si vas auri solidū ornatū oī la
pide p̄cioso fluēta gr̄e propinauit ī ꝓpl'o Et acce
pit stolā gl'ie ī ꝯsumatiōe v̄tutꝰ. ℣ Factꝰ est q̄si
ignis effulgēs ⁊ q̄si thus redolēs in diebꝰ esta-
tis. Et accepit. ℟ Habebat pater venerabilis ī
sapīa doctrine claritatem ad turbas. Et facies

p̄ncipū admirabant̄ eū. ℣ In vultu potentium amabilis erat ⁊ memoriā sui reliquit posteris in bn̄dictiōe.. Et facies. ℟ Dedit dn̄s ꝯfessionem sctō suo ⁊ excelso in v̄bo glorie ⁊ ex oī corde laudauit dn̄m. Et dilexit eū qui fecit illū. ℣. Dedit decus ī celebratiōe op̄is scī ⁊ ornauit tēpora sua vsq; in finē. Et dilexit. In lau. an̄. Domū tuā dn̄e decet sctitudo in q̄ tante frequētat̄ memoria sanctitatis. 7. Cap̄. Dilectus a deo ⁊ hoībus. ℟ Justū deduxit dn̄s. ℣ Justus germ̄. Ad bn̄. an̄. Bn̄dict' dn̄s deus patris nr̄i q̄ eius doctrina ⁊ exēplo edificauit ecclesiā suā ei' felici assumptiōe sup̄nā letificauit ciuitatē suā eius solēni recordatiōe p̄ntem hodie ꝯsolat̄ familiā suam. 5. Ad. i an̄. Btūs bernardus ab infantia sp̄m̄ sortit' est bon̄. p̄ quē erat puer docilis ⁊ amabilis valde. 1. Ad. iij. an̄. In disciplīa morum ꝓfectuq; v̄tutū sup̄ docētes ī breui enituit vnctiōe mgr̄a. 2. Ad. vi. an̄. Crescēte etate crescebat simul sap̄ia ⁊ gr̄a apud deū ⁊ homīes. 3. Ad. vi. et ad. ix. cap̄. et coll'. vt d̄ bn̄dicto. Ad ix. an̄. Hodie posito corp̄e pat̄ sctūs diues meritis penetrauit in sancta similis fact' in gloria sctōꝝ. In. ij. vs̄ an̄. Uie viri. An̄. Semitas. An̄. Bn̄dictio. An̄. Cōsurgēs. ℟ Amauit eū.

Justus germinabit. Ad mgt an. Exultet in
dño spũs viri sancti quod mole leuatus corpo-
rea totus pergit in deum ⁊ adherẽs illi vn⁹ fit
cum eo spiritus in eternũ. i. Oratio vt supra.
Timothei ⁊ Symphoriani martyr Coll.
Oxiliũ tuũ nobis dñe quesum⁹ placatus
intende: et intercedentibꝫ beatis martyribꝫ tu-
is timotheo atq; symphoriano dexterã sup nos
tue ꝓpiciatiõis extẽde. Per do. In octaua san
Ilectis- cte Marie virginis Lectio. i.
sime virgines imitamini quã amatis
imitami beatam ⁊ gloriosam virginez
cuius hodie in terris festa colitis de qua dicit.
Maria autem ꝯseruabat oĩa verba hec confe-
rens in corde suo. Tu autem. Rñsoria vt ĩ die.
Onferte ergo in cordibꝫ vr̃is ⁊ vos L.ij.
charissime que de ipso eodemq; dño ca-
tholice dicunt. vt ⁊ fidem integram seruare pos
sitis. ⁊ matrẽ eius debite venerari: quõ nullus
honor eius alius. nisi cum ille iure honoratur. q̃
Christus ie- L.iij nasci dignatus est ex ea.
sus ab oĩbꝫ est amãdus ex toto corde. et
ex tota aĩa. atq; ex tota virtute querendus: ma
xime tamen ab ea ardentius cuius ⁊ dñs erat ⁊
filius. Tu autem dñe misererenostri. Lect. iiij.

Fortassis ergo pre nimio amore in loco q̄
sepulta dicit̄ interdū eam habitasse credi-
mus. quatinus pijs pasceret̄ intern⁹ amor ob-
Nic nanq̄ Le.v. tutibus. Tu autem dñe.
locus medius est hincinde constitutus. vt
adire posset ascensiōis eius vestigia. ⁊ locum se
pulture ac resurrectiōis. seu oīa in quibus pas-
sus est loca inuisere. non quod iam viuentem
quereret cum mortuis: sed vt suis consolaretur
Hodie dilectis- L.vi. aspectibus. Tu autē.
sime beata maria eleuatur super choros an
gelorum. vt possit speciē vultūq̄ videre salua-
toris quem amauerat. quem cupierat ex toto
desiderio cordis. Tu autem dñe miserē nostri
Quod si gaudiū fit in celo de quoli- Le.vij
bet peccatore ꝯuerso. multomag̃ putandū
pro tante v̄ginis exaltatiōe ⁊ gloria qd̄ exul-
tatio sit in sup̄nis. cuius nimirū festiuitas oīuz
sup̄noꝝ ciuiū est ꝯgratulatio. p̄sertim qr ei⁹ ce-
lebritas. laus ⁊ fauor ē saluatoris. Tu. Le.viij.
De gloriose v̄ginis marie ad celos ascensio
ne multo admirantis intuitu secretoꝝ. cō-
templator celestium in canticis. Vidi inquit
speciosam ascendentem quasi columbam desu
per riuos aquarum. Tu autem dñe mise. nost.

N illo tempore. Intrauit ie- Scdm Lucam.
sus ĩ quoddã castellũ: ⁊ mulier quedã martha
noĩe excepit illũ in domũ suã. Et huic erat so-
ror: noĩe maria. Et rel'. Omel'. lec. eius. b. Augu.
Sanctũ euãgeliũ cũ legeret' episcopi L. ix.
audiuim⁹ a femĩa religiosa susceptũ eẽ do
minũ hospitio. ab ea que martha vocabat'. Et
cũ esset ipsa occupata. in cura mĩstrandi: soror
eius maria sedebat ad pedes dñi. ⁊ audiebat
Laborabat martha: vaca- L. x. verbũ eius.
bat maria. Illa erogabat: hec implebatur.
Verũtamen martha laborãs multũ: in illa oc-
cupatiõe. ⁊ negocio mĩstrãdi. interpellauit do-
minũ. ⁊ de sorore sua conquesta est qd' eam la-
Domin⁹ ꝓ ma- L. xi. borantẽ nõ adiuuaret
ria respondit marthe. ⁊ ipse fact⁹ est eius
aduocatus: qui iudex fuerat int'pellat⁹. Mar-
tha inquit circa multa es occupata. qñ vnũ est
necessariũ. Maria meliorẽ partẽ elegit. que nõ
Audiuim⁹ ⁊ int'pella- L. xij. auferet' ab ea.
tionẽ interpellant: ⁊ sentẽtiã iudicis. Qui
sententie interpellant respondit: susceptam de-
fendit. Erat enĩ maria intenta dulcedini verbi
dñi. Intenta erat martha. quõ pasceret dñm.
Intenta maria quõ pasceret' a dño. Tu autẽ.

Euangl. Intrauit iesus in quoddā castellū. vt in die assumptiōis. Cetera vt in die. Bartholomei ad vs̄ Cap̄. Jam nō estis hospites. R̄. Qui sunt isti. Hymn⁹. Eterna christi munera.

Omnipotēs sempit̄ne deus qui huius diei venerādā. sanctāq; leticiā bti apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s ⁊ amare q̄d̄ credidit: ⁊ p̄dicare q̄d̄ docuit. Per do. Lectiōes. Vos amici mei estis Nillo tp̄e. Lectio sancti euāgelij s̄m Lucam. Facta ē ꝯtētio int̄ discipulos iesu: q̄s eoꝝ videret̄ esse maior? Et rel̄. Omel̄. vene. Be. p̄sby.

Sicut bonis esse moris solet in scripturis semper exempla patrū precedētiuꝫ quibꝫ ad meliora ꝓficiāt quibꝫ agnitꝫ d̄ suis actibus hūilient̄ inq̄rere. sic e ꝯtrario reprobi si quid forte in electis rep̄hensibile reperiūt. quasi suas ex eo nequitias obtecturi. aut pro iusto defensuri libētissime solent amplecti. Lectio. x

Vlto ardentius legunt q̄d̄ facta est ꝯtentio inter discipulos christi. quis eorum videretur esse maior q̄ꝫ q̄d̄ multitudīs credentiū erat cor vnū ⁊ anima vna. Non incredibile est quia iuxta hoc q̄d̄ alibi precipitur discipulis. contendite intrare per angustam portam. hono

Colle.

Lec. ix.

Lectio. x

re se inuicem preueniẽdo certarint. Lectio.xi.

Dixit autem eis. Reges gentiũ dñant eorum ⁊ qui potestatem habent super eos benefici vocantur. Vos autem non sic. Sed qui maior est in vobis: fiat sicut iunior. Et qui pre-

Nonnũq̃ L.xij cessor est sicut ministrator. grauius delinquit si inter peruersos plus equalitas q̃ disciplina custodiat. Quia enim falsa pietate supatus ferire hely delinquẽtes filios noluit apud districtũ iudicẽ semetipsum cum filijs crudeli damnatiõe pcussit. Tu autẽ. Nillo tpe. Facta est cõtentio Scdm Lucam. inter discipulos iesu quis eoꝝ videret esse maior. Dixit aũt eis. Reges gentiũ dñant eorũ: et qui potestatẽ habent super eos: benefici vocant. Vos aũt nõ sic. Sed qui maior est. vob fiat sicut iunior. Et qui precessor est: sicut ministrator. Nam quis maior est. qui recumbit. an qui ministrat. Nonne qui recumbit? Ego autẽ in medio vestrum sum: sicut qui mĩstrat. Vos autem estis: qui permansistis mecuꝫ in temptationibus meis. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnũ. vt edatis ⁊ bibatis super mensam meam in regno meo. Et sedeatis super thronos iudicantes duodecim tri

bus israel. Amen. Ad. Te decet laus. Collect
Omnipotens sempiterne deus. Cetera requi
re de apostolis. Eodem die Ludowici confes
soris cōmemoratio añ. Iste cognouit iusticiam.
ỹ Justus germinabit. Collecta. Deus q̄ nos
beati ludowici ꝛ. Lectiones. Beati sunt serui
illi. Euangelium. Sint lumbi vestri precincti.
℟. xij. Posuerunt corō. In laudi. Capitulum
Dilectus a deo. Ad bñ. añ. Collaudabūt mꝰ
ti. In octaua sancti Bernardi abbatis. sicut in
die. Augustini episcopi Capitulū. Benedic
tionem oīum gentium. Collecta. Deus qui ani
me famuli tui. N. Eodem die Hermetis mar
Eus qui beatum hermen tyris Collecta.
martyrem tuū virtute ꝓstantie in passiōe
roborasti: ex eius nobis imitatione tribue pro
amore tuo ꝓspera mūdi despicere: ꝛ nulla eius
aduersa formidare. Per. Sancti Augustini le
ctiones. Magnum bonum. Euangelium. Vi
gilate quia nescitis. Require totum de vno cō
fes. et pont. In decollatiōe scti Johā. bapt. cap
Sancti ludibria ꝛ verbera experti insuper ꝛ
vincula ꝛ carcēs lapidati sūt. secti sūt. tem
ptati sūt. i occisiōe gladij mortui sūt. ꝓ christo
vño ℟. Metuebat here. Hymn. Almi ꝓbe

℣ Justus ger. Ad mgt̃ añ. Arguebat herodem iohãnes propt̃ herodiadẽ quã tulẽat fratri suo

Sancti iohãnis bap/ Coll. philippo vxorẽ. tiste ⁊ mr̃is tui dñe qm̃s venerãda festiuitas salutar̃ auxilij nob̃ prestet effectũ. Per do.

Deus q̃ int̃ cetera po/ Sabine virg. Colle. tentie tue miracula. etiã in sexu fragili victoriã martyrij ꝯtulisti: ꝯcede ꝓpici⁹: vt cuius natalicia colim⁹. ꝑ eius ad te exẽpla gradiam̃. Per do. Inuit. Regẽ semp̃. ps. Venit. In p̃ n⁹ añ. Btũs vir. Sermo beati Iohis epi L. i.

Nodie nob̃ iohãnis virtus. herodis feritas cũ refertur. ꝯfusa sunt viscera. corda tremuerũt. caligauit visus. hebuit intellectus. aufugit audit⁹. Aut q̃d ꝯstat in sensibus hũanis qñ ꝑdit ꝟtutũ magnitudinẽ criminũ magnitudo. ℟ Misit herodes rex manus actenuit iohãnẽ ⁊ vinxit eũ in carcerẽ quia metuebat eũ propt̃ herodiadẽ. Quã tulerat frĩ suo philippo vxorẽ. ℣ Arguebat herodẽ iohãnes propter herodiadẽ. Quã tulerat. Lec. ij.

Iohãnes schola ꝟtutũ. magisteriũ vite. sctitatis forma. norma iusticie. ꝟginitat̃ speculum. pudicitie titulus. castitat̃ exẽplũ. penitẽtie via peccatoꝝ venia. fidei disciplina. Iohãnes ma/

ior hoie·par angelis·legis summa euãgeliçatio
apostoloꝝ vox·silentiũ ꝓphetarũ·lucerna mun
di·p̃cursor iudicis·christi metator·dñi testis·
totius medius trinitatis. ℟ Justus germi̅ abit.

Herodes ꝓphanauit templũ sacerdo/ L.iij
tiũ sustulit·ꝯfudit ordinez·temerauit reg/
nũ·corrupit quicq̃d erat religiõis qd̃ legis·qd̃
vite qd̃ moꝝ qd̃ fidei·qd̃ discipline·ꝑdidit et

Herodes L.iiij. confudit. ℟ Iste cognouit.
Hinquit tenuit iohannẽ·⁊ alligauit eũ. Qui
vincula peccatoꝝ soluerat·peccatoris vinculis
alligat' vt iuncta venia·locum venie nõ relinq̃t
Herodes tu adulteriũ facis·⁊ in carcerẽ vadit
iohãnes. Sic iudicat sedens in loco iudicis re
us·in loco vindicis innocẽtie ꝑsecutor. ℟ Jo/
hannes baptista arguebat herodiadẽ. Propter
herodiadẽ quã tulerat fratri suo philippo vxo/
rem. ℣ Herodes eni̅ tenuit ⁊ alligauit eũ ⁊ po/
suit in carcerem. Propter. In.ij.nº añ. Dñe iste

Adiamus frẽs ipsam iohã/ L.v. sanctus.
nis baptiste passionẽ. Die inquit natalis
herodis saltauit herodiadis filia in medio tri/
clinio·⁊ placuit herodi ⁊ omnibus amicis eius
et iureiurãdo pollicitus est dare ei quodcunq̃
postulasset ab eo. At illa premonita a mr̃e sua.

Da mihi inquit in disco caput iohānis bapti
ste. ℟ Hic est vir qui nō est derelictus. Le. vi.
Hec est mulier antiqua malicia: que adam
iecit de paradysi delitijs. Hec celestes ho-
mines fecit terrenos. Hec hūanū genus mersit
in infernū. Hec vitam abstulit mūdo ꝓpt' vni⁹
actoris pomū. ℟ Stola iocunditatis. Le. vij
Remonita puella a matre sua: da mihi in
quit in disco caput iohānis. Libidine estu
ans miscetur ipsa incestui. extinguit lucernam
mūdi. Tunc ꝯtristat⁹ est rex vehement'. tamen
ꝓpter iusiurandū. ⁊ recūbentes iussit dari. mi-
litq; ⁊ decollauit iohannem. ℟ Btūs vir q̄
Audistis fratres q̄ta nata Le. viij. suffert.
sit de voluptate crudelitas. d' libidine im-
pietas. allatum est caput iohānis in disco. qui
salutaria monita dabat incestui. Mensa mi-
grat in etaueā. in areuam vertitur domus. fiunt
de pransoribus spectatores. ℟ Metuebat he
rodes iohannē. Sciens eum virum iustū ⁊ san-
ctum ⁊ audito eo multa faciebat ⁊ custodiebat
eum. ℣ Misit herodes rex manus ac tenuit io-
hannem. ⁊ vinxit eum in carcerez quia metue
bat eum. Sciens eum virum iustum. Ad cc̄. aū
Nillo tpe. Scd'm Mar. Qui me conf. fuerit.

Misit herodes ac tenuit iohannē ⁊ vinxit eum
in carcerem ꝓpter herodiadem vxorem philip
pi fratris sui: quia duxerat eam. Et rel. Dmcl.
lectionis eiusdem vene. Bede ꝑsby. Le. ix
Vetus narrat historia philippū herodis ma
ioris filium. sub quo dñs fugit in egyptum. fra-
trem huius herodis sub quo passus est dñs. du-
xisse vxorem herodiadem filiam regis arethe.
postea xo socerum eius ex ortis quibusdā simul
tatibus contra generum. tulisse filiam suam. et ī
dolorem mariti prioris inimici eius nuptijs co
pulasse. Tu. ℟ Puelle saltanti imperauit ma
ter nihil aliud petas nisi caput iohannis bapti
ste. Et contristatus est rex propter iusiurandum
et propter simul discumbentes. ℣ Dñe mi rex
da mihi in disco caput iohannis baptiste. Et cō
Vis sit hic philippus euā- L. x. tristatus.
gelista lucas plenius docet dicens. Anno
quintodecimo imperij tyberij cesaris procurā-
te pontio pilato iudeam tetrarcha autem gali-
lee herode. philippo autem fratre eius. tetrar-
cha yturee ⁊ trachonytidis regionis. Tu autem
dñe miserē nostri. ℟ Hic ē vere martyr. L. xi.
Beatus iohannes baptista qui venit in spi
ritu et virtute helye eadem auctoritate q̄

ille achab corripuerat ⁊ ieçabel·corripuit hero
dem ⁊ herodiadez quod illicitas nuptias fece-
rant·⁊ non liceat fratre viuēte germano illius
vxorem ducere·mallens piclytari apud regez
quā ꝓpter adulationē esse īmemor p̄ceptorum
dei. ℟ Misso herodes spiculatore p̄cepit am
putari caput iohānis in carcere·quo audito dis-
cipuli eius venerūt ⁊ tulerunt corpus eius. Et
posuerunt illud in monumēto. ℣ Accedētes di
scipuli sancti iohānis baptiste tulerunt corpus
ET cū dies oportun⁹ ac- L.xij. eius. Et po-
cidisset·herodes natalis sui cenā fecit p̄nci
pibus ⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Soli morta
lium herodes ⁊ pharao legunt diem natalis
sui gaudijs festiuis celebrasse: sed vterqz rex in
fausto auspicio festiuitatē suaz sanguine feda
uit. ℟ Accedentes discipuli sancti iohānis ba-
ptiste. Tulerunt corpus eius ⁊ sepelierūt illud
℣. Misso herodes spiculatore p̄cepit amputa
ri caput iohānis in carcere quo audito discipuli
N illo tempe. Scdm Marcū. eius. Tulerunt
Misit herodes ac tenuit iohānem ·⁊ vinxit eū
in carcerem ꝓpter herodiadē vxorem philippi·
fratris sui: quia duxerat eaz. Dicebat enī iohā
nes herodi. Non licet tibi habere vxorem fra-

tris tui. Herodias autez insidiabat illi: 7 volebat occidere eū nec poterat. Herodes enī metuebat iohannē sciens eū virū iustum 7 sanctū et custodiebt eū. Et audito eo multa faciebat: et libenter eum audiebat. Et cū dies opportun⁹ accidisset herodes natalis sui cenam fecit p̄ncipibus 7 tribunis 7 primis galilee. Cuncz introisset filia ipsius herodiadis 7 saltasset 7 placuisset hero di simulcz recūbentibus: rex ait puelle. Pete a me qō vis 7 dabo tibi. Et iurauit illi quia quicqd petieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. Que cū exisset: dixit mr̄i sue. Quid petam? At illa dixit: Caput iohānis baptiste. Cuncz introisset statim cū festinatiōe ad regē petūit dicens: Volo vt protinus des mihi in disco caput iohannis baptiste. Et contristat⁹ est rex. Propter iusiurandū 7 p̄pter simul recūbentes: noluit eam p̄tristari sed misso spiculatore p̄cepit afferri caput eius in disco 7 decollauit eum in carcere. Et attulit caput eius in disco 7 dedit illud puelle 7 puella dedit matri sue. Quo audito discipuli eius venerunt 7 tulerunt corpus eius 7 posuerūt illud in monumēto. Amen. Ad. Te decet laus. Co'l. Sancti iohannis baptiste. In lau. aī. Herodes enīz te-

nuit ⁊ ligauit iohannem ⁊ posuit in carcerem
propter herodiadē. 3. Cap. Sancti ludibria et
℟ Posuisti dñe. Ad bñ. añ. Misso herodes
spiculatore p̄cepit amputari caput iohānis in
carcere quo audito discipuli eius venerūt ⁊ tu
lerunt corpus eius ⁊ posuerūt illud in monumē
to. i. Coll. Sancti iohānis baptiste. Ad. i. ā
Puelle saltanti impauit mater nihil aliud pe
tas nisi caput iohānis. i. Ad. iij. añ. Arguebat
herodem. vt supra Ad. vi. añ. Dñe mi rex da
mihi in disco caput iohānis baptiste. 3. Capl'z
Beatus vir q̄ suffert temptationē. ℣ Posuisti
Omnipotēs sempit'ne d's. da cordib' Coll.
nr̄is illā tuarū rectitudinē semitarū: quam
beatus iohānes baptista in deserto vox clamā
tis edocuit. Per. Ad. ix. añ. Da mihi ī disco ca
put iohānis baptiste. ⁊ ꝯtristat' est rex ꝓpt' ius
iurandū. 7. Cap. Btūs vir q̄ in sap. ℣ Mag̃ ē
Eati iohānis baptiste. Colle. gloria eius.
nos dñe p̄clara comitet' oīo. ⁊ quē ventu
rū esse p̄dixit: poscat nob' fauere placatū. Per
eundē. In. ij. vs̄ ā. Iste sctūs ꝓ lege. Ad mg̃t
añ. Perpetuis nos dñe sancti iohānis baptiste
tuere p̄sidijs ⁊ q̄nto fragiliores sum' tāto ma
gis necessarijs attolle suffragijs. i. Feliciet ad

Maiestatē tuā dñe sup/ aucti martyrū Coll'
plices exoram⁹: vt sicut nos iugiter sctōrū
tuoꝝ cōmemoratiōe letificas: ita semp suppli-
catiōe defendas. Per. In natiuitate sctē Ma-
rie ad vs̄ sup ps̄ an̄. Sancta maria suc. An̄.
Hec est regina virginū q̄ genuit regē velut rosa
decora virgo dei genitrix p quā repim⁹ deum
et hoīem alma virgo intercede p nob oībus. i.
An̄. Beata dei genitrix. An̄. Virgo prudētis-
Ego q̄si vitij fructificaui suaui/ Cap̄. sima-
tatem odoris. ⁊ flores mei fructus honoris
et honestatis: ego mater pulcre dilectionis ⁊ ti-
moris ⁊ agnitionis ⁊ sancte spei. ℟ Beata pro-
genies. ℣ Speciosa fa. Ad mgt an̄. Natiuitas
tua dei genitrix virgo gaudiū annūciauit vniū-
so mundo ex te enī ortus est sol iusticie christus
deus noster qui soluens maledictionē dedit be-
nedictionē ⁊ confundens mortem donauit nob
Supplicationē Coll'. vitaꝫ sempiternam. i.
seruorum tuorum deus miserator exaudi:
vt qui in natiuitate dei genitriq ⁊ virginis cō-
gregam̄: ei⁹ intercessiōib⁹ a te de instātib⁹ piculis
eruam̄. Per e. Inuitij. Aue maria. ps̄. Venite.
In vtroqꝫ nocturno ps̄. ℣. et an̄. sicut in assum
ptione. Sermo sancti Augi. episcopi Lectij. i.

Fest nobis dilectissimi optatus dies beate ac venerabilis semp virginis marie. Ideo cū summa exultatiōe gaude at terra nostra tāte virgīs illustrata natali. ℟. Nativitas tua dei genitrix virgo gaudiū annūciavit vniūso mūdo exte enī ortus est sol iustīcie christus deus noster. Qui solūs male dictionē dedit bñdictionē ⁊ pfundens mortē donavit nobis vitam sempiternā.. ℣ Ave maria g. Recisum est in Lec.ū. ple.do.te. Qui sol. maria illud eue infelicitatis eulogiū de quo dicitur. In tristicia paries filios. quia ista in letīcia dñm parturiuit. Eua enī luxit: ista exultauit. Eua lachrymas: maria gaudiū in ventre portauit. quia illa peccatorē: ista edidit innocētem. ℟ Beatissime v̄ginis marie nativitatem devotissime celebremꝰ. Ut ipsa ꝓ nobis interceat ad dñm iesum christū. ℣ Cū iocūditate nativitatē beate marie celebremꝰ. Ut ipsa. Lec.iij.

Virgo maria genuit quia virgo concepit. Inviolata pepit: quia in ceptu libido nō fuit. Ubiq; miraculum. Et sine corruptione grauida: ⁊ in partu virgo puerpa. ℟ Hodie nata est beata v̄go maria ex pgenie david. Per quam salus mūdi credentibꝰ apparuit cuiꝰ vi-

ta gloriosa lucē dedit seculo. ℣ Beatissime vir-
ginis marie natiuitatē deuotissime celebremus
Ave inquit angelus ad Le.iiij. Per quam.
eam·gratia plena·dñs tecū. Impleta est
ergo maria gratia·7 eua euacuata est a culpa.
Maledictio eue:in bñdictionē mutat̄ marie.
℟ Benedicta 7 venerabilis es virgo maria.
Cuius viscera meruerūt portare dñz christū. ℣.
Benedicta tu in mulierib⁹ 7 bñ·fru·ven·t· Cu.
In.ij.n° aū. Ueni in hortū. Lectio.v.
Ave gratia plena dñs tecū. Tecum in cor-
de·tecū in ventre·tecū in vtero·tecū in auxilio.
Gratulare beata maria christus rex e celo suo
venit in vtero tuo. Ex sinu patris in vterum
dignatus est descēdere matris. Bñdicta tu in
quit in mulierib⁹·que vitam 7 viris 7 mulieri-
bus pepisti. ℟ Gloriose virginis marie ortuz
dignissimū recolam⁹. Cui⁹ dñs hūilitatē respe-
xit angelo nūciante cōcepit redēptorē mūdi. ℣.
Hodie nata est beata virgo maria ex ꝓgenie da
Pater generis nr̄i penā in- L.vi. uid. Cuius
tulit mundo·genitrix dñi nr̄i salutē attu-
lit mūdo. Auctrix pctī eua·auctrix meriti ma-
ria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificādo ꝓ-
fuit. Percussit illa: ista sanauit. ℟ Corde 7 aīo

christo canamus gloriam. In hac sacra solenni
tate p̄celse genitricis dei marie. ℣ Omnes pa
riter congregati dn̄m collaudemus. In hac sa.

Beata maria gestat infantem. exul Le vij
tans amplexatur filiū. portat a quo porta
batur. Nec fortuitu vt fingunt sabelliani repe
rit paruulū. sed decursis nouem mensibus pe
perit christum. ℟ Regali ex progēie maria ex
orta refulget. Cui⁹ p̄cibus nos adiuuari mente
et spiritu deuotissime poscimus. ℣ Corde ⁊ ani
mo christo canamus gloriam in hac sacra solē
nitate genitricis dei marie. Cuius. L. viij.
Laudat nunc organis maria. ⁊ inter velo
ces articulos tympana puerpe concrepent Cō
cinant letantes chori. ⁊ alternātib⁹ modulis dul
cisona carmina misceant. ℟ Fulcite me flori
bus stipate me malis. Quia amore lāgueo. ℣.
Adiuro vos filie hierusalē si inuenerit dilec
tum vt annūcietis ei. Quia amore. Ad cc. an̄.
Beata ꝓgenies vnde christus natus est q̄z glo
riosa est virgo que celi regem genuit. Initiuz
sancti euangelij Scd̄m Mattheum.
Liber gn̄ atiōis iesu christi filij dauid
filij abraaz. Et reliqua. Omelia lectio
nis eiusdem beati Hieronymi p̄sbyteri Le. ix.

Nesaia legimus. Generationē eius quis enarrabit? Non ergo putemus euangelistaz ꝓphē esse contrariū. vt qđ ille impossibile dixit affatu. hic narrare incipiat. quia ibi de gīnatiōe diuinitatis: hic de incarnatiōe dictū est. ℟ Natiuitatem hodiernā perpetue virginis dei genitricis marie solennit celebremus. A qua celsitudo throni processit. ℣ De gloriose virginis marie ortum dignissimū recolam⁹. A qua. Lectio. x.

Carnaliby autem cepit vt per hominē deū discere incipiamus. Filij dauid: filij abraam. Ordo preposterus: sed necessarie cōmutatus. Si enī ꝑmū posuisset abraam 7 postea dauid: rursus ei repetēdus fuerat abraā vt gīnationis series texeretur. ℟ Quaz pulcra es amica mea q̄z pulcra es 7 decora oculi tui columbarū. Absq; eo qđ intrisec⁹ latet. ℣ Sicut vitta coccinea labia tua 7 eloquiū tuū dulce. Absq; eo. Deo aūt ceteris pretermissis hoz filiū nū- Lxi
cupauit. quia ad hos tm̄ facta est de christo repmissio. Ad abraā inqt in semie tuo bñdicent oēs gētes qđ ē christus. Ad dauid. De fructu ventris tui ponam super sedem tuaz. Judas autem genuit phares et çaram de thamar. T ℟ Natiuitas gloriose virginis marie ex semine

abrae orta de tribu iuda generosa ex stirpe da-
uid. Cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclesi
as. ℣ Natiuitas est hodie sancte marie v̄ginis
Nason autem genuit salmon. L. xij. Cuius
Iste est salmon p̄nceps trib⁹ iude: sicut in
numeris legim⁹. Ioram autem genuit oçiam.
Oçias autem genuit ioatham. In quatro re-
gum volumīe legimus de ioram ochoçiam fuis
se gn̄atum. ℟ Beata ꝓgenies vnde christus
natus est. O q̄z gloriosa est virgo que celi regē
genuit. ℣ Regali ex progenie maria ex orta re-
fulget. O q̄z. Euangeliū. vt in die natiuitatis
Famu- Coll' dn̄i ante. An̄. Te decet laus
lis tuis dn̄e celestis gratie munus imper
tire: vt quib⁹ beate v̄ginis partus extitit salu-
tis exordiū natiuitat⁹ ei⁹ votiua solēnitas. pac
tribuat incremētū. Per In lau. an̄. Natiuitas ē
hodie sancte marie v̄ginis cuius vita inclyta cū
ctas illustrat ecclesias. 7. Cap̄. Ego q̄si vit⁹ ℟
Aue maria. ℣ Speciosa f. Ad b. ā. Natiuitatē
hodiernā ꝑpetue v̄gīs gēitriq̄ dei marie solēnit
celebrem⁹ q̄ ut aurora fulgēs ꝓcessit al. 8. Coll'
Famul't. Ad. ī. ā. Cū iocūditate natītatez btē
marie celebrem⁹ vt ipsa ꝓ nob̄ int̄cedat ad dn̄z
iesuz christū. 7. Ad. iij. ā. Reg̃ ex ꝓg. ma. ex or-

refulget cui⁹ p̄cibus nos adiuuari mēte ⁊ spiri-
tu deuotissime poscim⁹. 6. Ad.vi.añ. Corde et
aīo christo canam⁹ gloriā in hac sacra solēnita
te p̄celse genitricꝭ dei marie. 8. Capitulū.
Transite ad me oēs qui ꝯcupiscitꝭ me ⁊ a ge
neratiōibꝫ meis adimplemī spūs enī meus su-
per mel dulcis. ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū
memoria mea in gñatiōe seculoꝝ. Collectꝭ
Concede mīcors deus fragilitati nr̄e p̄sidi-
um: vt qui sancte dei genitricꝭ natiuitatez cele-
bramus. intercessiōis eius auxilio a nr̄is iniqui
tatibꝫ resurgam⁹. Per eundem. Ad.ix.añ. Na
tiuitas gloriose virginis marie ex semīe abrae
orta d̄ tribu iuda gñosa ex stirpe dauid. 8. Cap.
Qui edunt me adhuc esurient ⁊ qui bibunt
me adhuc sitient: qui audit me nō ꝯfunde
tur. ⁊ qui opantur in me nō peccabūt. qui eluci-
dant me vitā eternā habebūt. Deo gra. Coll.
Concede nos famulos tuos quesum⁹ dñe
deus perpetua mētis ⁊ corpis sanitate gau-
dere. ⁊ gloriosa beate marie semp ꝟginis int.
a presen. lib. tristicia: ⁊ futa pfrui leticia. Per.
In.ij.vs añ. Ecce tu pulcra. Añ. Sicut liliū
Añ. Fauus distillās. Añ. Emissiōes. R. Post
partū. ꝟ Speciosa facta es. Ad mgt añ. Sal-

ue regina. Priuatj diebꝫ ꝑ octꝫ. In p̄ n° ā. Fons
hortoꝝ. Ān. Ueniat dilect' m. Ān. Ueni ī hor
tum. ℣ Aue maria. Lectio. Que ē ista q̄ pro.
℟ Natiuitas tua dei genit' xv̄go. ℣ Gaudium
annūciauit vniūso mūdo. In.ij.n° ā. Alleluia.
Cap. Ecce iā venit pleni.tē. Coll. Deus q̄ x̄gi
nalē au. In lau.ān. Natiuitas ē hodie. Capl'm
Magnū pietatj sacra. ℟ Aue ma. ℣ Specio
sa fa. Ad bñ.ān. Natiuitatē hodier. Coll. Fa
mulis tuis. Ad horas diei sic in die. Ad mgt ā
Natiuitas tua dei. Sabbato infra octꝫ. ad mgt
ān. Natiuitas tua dei. Dñica infra octꝫ. Inuitꝫ
Aue maria. p̄s. Venite. In p̄ n° ān. Comedi
fa. Ān. Anima mea. Ān. Talis ē dilectus. ℣
Aue maria g. Lectiōes ⁊ ℟ sicut in die natiui
tatj marie. In.ij.n° ān. Descēdi ī hor Ān. Hor
tus ꝯclusus. Ān. Btā ꝓgenies ℣ Bñdicta tu
in mulie. Ad cc̄.ān. Alla Euāg. Liber gñā
tionis. sicut ī die. In lau.ān Alla. Cap. Si
gnū magnū. ℟ Aue maria ℣ Speciosa facta
Ad bñ.ān. Natiuitatē hodier. Ad horas diei
ān. Alla Cap. coll. ℣. sicut ī die Ad vs̄ super
p̄s ān. Uirgo prudē. Ad mgt ān. Salue regia
Si aūt octaua.ij.feria fuerit. tunc dicat' dñica
die ad mgt ān. Natiuitas tua.

Prothi et hyacincti martyrum Collecta.

BEati prothi ⁊ hyacincti nos dñe foueat p̄ciosa ꝯfessio: ⁊ pia nos iugit̄ intercessio tueat̄.

In exaltatiõe sctē crucis ad vs̄ Cap̄. Per. Christus fact⁹ est ꝓ nob̄ obediēs pr̄i vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℟ O crux gloriosa. Hymn⁹. Hymnū dicam⁹. ℣ Adoram⁹ te christe ⁊ bñdicim⁹ tibi. Quia ꝑ crucē. Ad mgt̄ aū. Crux fidelis int̄ oēs arbor vna nobilis nulla silua talē ꝓfert fronde flore germine dulce lignu ⁊ dulces clauos dulce pondus sustinēs. Collect.

DEus qui vnigeniti tui dñi nr̄i iesu christi p̄cioso sanguīe hūanū gen⁹ redimē dig̃t⁹ es ꝯcede ꝓpici⁹: vt q̄ ad adorādā viuificā crucē aduenīūt. a pctōꝝ suoꝝ nexib⁹ liberēt̄. Per eūdē.

Eodem die Cornelij et Cypriani cōme⁹ ā. Isti Nfirmita/ Coll. sunt sctī. ℣. Justi in ꝑpetuū. tem nr̄am qm̄s dñe ꝓpicius respice: ⁊ mala oīa q̄ iuste meremī sctōꝝ tuoꝝ. N. int̄cessiōe auerte Per. Inuit. Mirabilē deū in sctīs suis. Uēite adorem⁹ p̄s. Venite. Hymn⁹. Et̄na chri·mu. In p̄ n⁹ ā. Secus decursus. sicut de pluribus mart. Lect. Psalm⁹ q̄ cātat̄. ℟ Abstergꝫ de⁹. ℟. iiij. Justoꝝ aīe. ℟. viij. Lauert̄ sto. Ad cc̄. aū. Dulce lig·dul·cla·dul·po·sustinuit qd̄ solū

fuit dignũ portare preciũ huiꝰ seculi. i. ℣ Dis
Nillo tpe. Dixit Scdm Iohã. terra adoret.
iesus turbis iudeoꝝ. Nunc iudicium est mũdi:
nũc p̃nceps huius mũdi eijciet foras. Et reliq̃.
Omelia lec. eius. beati Aug. epi Lectio. ix.
Multa sunt iudicia dei. Vñ dicit in psalmo
Iudicia tua sicut abyssus multa. Dicit etiã apo
stolus. O altitudo diuitiarũ sapie ⁊ scie dei. q̃ꝫ
incõprehẽsibilia sunt iudicia eius. ℟ Dulce li
Ce iudicijs dei etiã hoc ẽ qd ait L. x. gnum.
hic dñs. Nũc iudiciũ est mũdi. seruato il-
lo ĩ fine seculi iudicio. vbi nouissime viui ⁊ mor
tui iudicãdi sunt. Possidebit ergo diabolus ge
nus hũanũ ⁊ reos suppliciorꝝ tenebat chyrogra
pho pctõꝝ. ℟ Hoc signũ crucis. Lecto. xi.
Per fidez christi que morte eiꝰ ⁊ resurrectio
ne firmata p eius sanguinẽ qui ĩ remissionẽ fu-
sus est pctõꝝ milia credentiũ a dñatu diaboli
liberant. ⁊ christi corpi copulant. ⁊ sub tãto ca-
pite vno eius spũ fidelia mẽbra vegetãt. Hoc
ergo dñs vocabat iudiciũ. hãc discretionem
hanc a suis redemptis diaboli expulsionẽ. ℟.
Attendamꝰ q̃d dñs L. xij. O crux bñdicta.
dicat. Quasi enĩ quererem⁹ quid esset qd
ait: Nunc iudiciuz est mũdi. secutus exposuit.

Aut eni. Nunc p̄nceps hui⁹ mūdi eijciet̄ foras.

℟ O crux gloriosa. Scd̄m Johannē. In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorum. Nunc iudiciū est mūdi: nūc p̄nceps huius mūdi eijciet̄ foras. Et ego si exaltatus fuero a t̄ra: oīa trahā ad meipsuz. Hoc aūt dicebat significās qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuim⁹ ex lege: quia christ⁹ manet in eternū. Et quō tu diq̄ exaltari oportet filiū hoīs? Quis ē iste fili⁹ hominis? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicū lumen in vobis est. Ambulate dū lucem habetis vt nō vos tenebre comp̄hendāt. Et qui ambulat in tenebris: nescit quo vadat. Dū lucem habetis credite in lucē. vt filij lucis sitis. Amen.

Añ. Te decet laus. Coll. Deus q̄ vnigeniti. In lau. añ. Nos autem gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. 7. ℟ Adoramus te christe ⁊ bñdicimus tibi. ℣ Quia per crucē tuaz redemisti mūdū. Hymnus. Hymnū dicam⁹. ℣ Dicite innatiōib⁹. Ad bñ. añ. Sup oīa ligna cedroꝝ crux sola excelsior in qua vita mūdi pepēdit in qua christ⁹ triūphauit ⁊ mors mortē superauit alleluia. i. Ad. ī. añ. Salua nos christe saluator p̄ v̄tutez sancte crucis qui saluasti

petrū in mari miserē nob. 3. Ad.iij.añ. Tuam
crucē adoram⁹ dñe tuā gloriosaz recolim⁹ passio
nem miserē nr̄i q̄ passus es ꝓ nob. 8. ℣ Hoc si-
gnū crucis. Ad.vi.añ Ecce crucē dñi fugite par
tes adūse vicit leo de tribu iuda radix dauid al
leluia. i. ℣ Adoram⁹ te. Ad.ix.añ. Per signū
crucis de inimic⁹ nr̄is libera nos ds nr̄. i. ℣ Dis
terra ado. Ad.vi.et ad.ix.cap̄.et coll'. Req̄re i
inuētiōe eiusdē sancte cruc̄. In.ij.vs̄ sup p̄s ā.
Saluator mūdi salua nos q̄ ꝑ crucē ⁊ sanguinē
redemisti nos auxiliare nob te dep̄camur deus
noster. 7. Añ. Adoram⁹ te christe ⁊ bñdicim⁹
tibi qꝛ ꝑ crucē tuā redemisti mūdū. 1. Añ Per
tuā crucē salua nos christe redēptor q̄ mortē no
stram moriēdo destruxisti ⁊ vitā resurgēdo re-
parasti. 3. Añ. O crux admirabilis euacuatio
vulner⁹ restitutio sanitat⁹. i. ℟ Hoc signū cru
cis erit ī celo. ℣ Cū dñs ad iudicādū vēerit. ℣.
Adoram⁹ te chri. Ad mg̃t añ O crux bñdicta
q̄ sola fuisti dig̃ portare regē celoꝝ ⁊ dñz alla. i.
In octaua sctē marie virginis. ꝑ oīa sic in die.
Si aūt ista octaua euenerit ī dñicā in q̄ incipi
enda ē historia Peto dñe. Tūc historia diffe
rat vsq̄z ī sequētē dñicam. videlz Mauricij. et
tūc historia cātet ⁊ fiat tm̄ cōme⁹ d' sctō Mau

ricio ad vtrasq; vs̄ ⁊ ad laud. Nicomedis

Desto dn̄e ꝓplo tuo vt bti nico- mar. Coll.
medis martyr tui. merita p̄clara suscipiēs
ad impetrādā mīaz tuā sp ei⁹ p̄rocinijs adiuuet
Per. Eufemie v̄. Coll. Dp̄s semp̄. d. q̄ infirm̄.

Resta dn̄e p̄ci- Lucie et geminiani Coll.
bus nr̄is cū exultatiōe ꝓuectū. vt q̄rū die
passiōis ānua deuotiōe recolim⁹: etiā fidei con
stātiā sb̄seq̄m̄. Per. Lampti marti. Cap. Btūs
vir q̄ suffert. ℟. Gl̄ia ⁊ ho- v̄. Just⁹ ger. Colle.
Deus q̄ nos bti lampti mart. Lectiōes. Siq̄s
vult post. Euāg. Nisi g̃. Cetera vt d̄ vno mar
tyre. In die post vs̄ agat ꝓ defunct cum vna
tm̄ coll. videlz. Deus venie. Nisi pn̄s defunct⁹
affuerit. tunc addatur secunda videlicet Incli
na. Si autem in crastino lamperti dies preci-
pui ieiunij vel dn̄ica dies occurrerit differatur
vsq; in diem sancti Mauricij ⁊ post vesperas
inchoetur. Si autem festum sancti Mauricij i
sabbato euenerit. differatur in crastinū. videli
cet diem dn̄icum. ⁊ tunc post vesperas incipia-
tur. In vigilia sancti Matthei Capi-

Qui timet deum faciet bona: ⁊ qui tulum.
continēs est iusticie apprehendet illā: ⁊ ob
uiabit illi quasi mater honorificata. Deo gr̄as.

℟ Quattuor aīalia. ℣ Nimis honorati. Ad
mg̃t an̄. Ecce ego iohānes vidi ostiū apertum
in celo ⁊ ecce sedes posita erat in eo ⁊ ī medio
sedis ⁊ in circūitu ei⁹ q̄ttuor aīalia plena ocul'
ante ⁊ retro ⁊ dabant gloriā ⁊ honorē ⁊ bn̄di-
ctionē sedenti sup̄ thronū viuēti in secula seculoꝝ
alleluia. i. Coll'. Quesum⁹ op̄s deus vt beat⁹
Matthæus. Inuit. Uenite ⁊ reūtamur ad dn̄z
Per doctrinā sanctoꝝ euāgelistarū. p̄s. Veni
te exul. In p̄ n° an̄. Conuocat] iesus duodecim
apl'is misit illos p̄dicare regnū dei egressi au
tem euāgelizabāt ⁊ curabāt vbiq̄. 1. An̄. Mit
tens dn̄s ⁊ alios ad p̄dicādū dicebat illis messis
quidem multa operarij pauci. 2. An̄. Jesu chri
sti dn̄i gr̄a credentib⁹ ꝑpl'is doctores ⁊ euāgeli-
ste sunt ī mīsteriū fidei missi. 3. An̄ Sapia dn̄i
euāgelij eruperūt abyssi ⁊ annūciātes fecūda-
ti rore celesti mūdo intonant. 4. An̄. Labia
eoꝝ salutarē dissemīabūt scientiā opus sanctū
dignū bn̄dictiōe plenū fecerunt ⁊ mīsteriū sibi
traditū deuote īpleuer̄t. 5. An̄ Elegit eos ex oī
carne ⁊ dedit illis p̄cepta ⁊ legez vite ⁊ discipli-
ne. 6. ℣ In oēz terrā. Lectiones ex
omel'. venerabilis Bede p̄sbyteri L. ī
Actū est discūbēte iesu in domo. ecce

multi publicani ⁊ peccatores veniẽtes discum-
bebant cũ eo ⁊ discipulis eius. Vni⁹ publicani
id est. matthei ꝯuersio: multis exemplũ penitẽ-
tie ⁊ indulgẽtie publicanis ac peccatoribꝫ tribu
it. Tu autem. ℟ In visiõe dei vidi ⁊ ecce ven-
tus turbinis veniebat ab aq̃lone nubesq̃ mag̃
et ignis inuoluens splendorq̃ in circũitu eius.
Et ĩ medio eoꝝ similitudo q̃ttuor aĩaliũ ⁊ aspe
ctus hoĩs erat in eis. ℣ De medio aũt eius q̃si
species electri hoc est de medio ignis. Et in me

Non enĩ dubitandũ q̃ publicani ⁊ Lec. ij.
peccatores esse desierãt. qui cũ iesu ⁊ disci-
pulis eius discũbebant nec si in peccat̃ pseuera
re decernerẽt. ei qui sine pctõ ẽ ꝯuesci auderẽt.
Publicani vocant̃. qui vel publice sceleribꝫ fe
dantur. vel publicis implicant̃ negotijs. que
sine pctõ aut vix aut nullaten⁹ valent mĩstrari
℟ Quattuor facies vni erant ⁊ quattuor pẽne
vni erant pedes eoꝝ pedes recti. planta pedis
eoꝝ vt vituli. Et scintille quasi aspect⁹ eris can
dentis alleluia al. ℣ Sub pennis eoꝝ man⁹ ho-
minis in q̃ttuor partib⁹. Et scintille. Lect. iij.

Vlcro p̃sagio qui apl's et doctor gentium
erat futur⁹ in p̃ma sua ꝯuersiõe peccantiũ.
post se gregem trahit ad salutem. officiũq̃ euã-

geliçandi qđ ꝓficiēte merito ꝟtutū erat exple
turus. a ꝑmis iam fidei sue rudimētis incipit.
Neqꝫ enīsolū qui fratrē verbo erudit: sed etiā
qui exēplo ad meliora ꝯuertit. mīsteriuꝫ gerit
doctoris. ℟ Similitudo vult⁹ aīaliuꝫ facies
hoīs ⁊ facies leonis a dextr] ipsoꝝ q̄ttuor facies
v̄o vituli a sinistr] ipsoꝝ q̄ttuor facies aūt aq̄le
d̄sup ipōꝝ q̄ttuor. Et facies ⁊ pēne extēte desup
erant. ℣ Due pēne singuloꝝ iūgebant̄ ⁊ due te-
Notandū q̄ Liiij. gebant eoꝝ corpa. Et fa-
lucas dicit qꝛ dn̄s ī domo matthei cū pu-
blicanis discubuerit. ⁊ qꝛ ipse ꝯuiuiū illi mag-
nū ꝑauerit. Qui q̄dē matthe⁹ q̄ꝫtū ad gn̄ale iu-
diciū respicit. ꝯgruā bn̄ficijs celestib⁹ vicē re-
pendit: vt a q̄ ꝑhēnia bona sꝑabat. illi sua tꝑalia
cōmodaret. eūqꝫ corꝑalib⁹ epl'is reficeret. q̄ ip-
se donāte gustū sp̄ualis acceꝑat suauitat̄. ℟.
Facies ⁊ pennas ꝑ q̄ttuor partes habebāt ince-
dentes nō reuertebant̄. Sꝫ vnū quodqꝫ ibat an
te faciē suā. ℣ Pedes eoꝝ pedes recti plāta pe-
dis vt planta vituli. Sꝫ vnū. In. ij. nr̄ aū. Ele-
cti sunt ī christo aū mūdi ꝯstitutionem vt eēnt
sancti ⁊ īmaculati in conspectu dei in charita-
te. 7. Aū. Sapientiā eoꝝ narrabūt oēs popu
li ⁊ laudem eorum ꝓnūciat oīs ecclesia sctōꝝ. 8

An. Placentes deo facti sunt dilecti qm̄ gr̄a
et mīa est in sanctos eius ⁊ respect⁹ in electos il
lius. 5. An. Spiritu intelligētie repleuit eos
dn̄s ⁊ ipsi tanq̄z imbres miserunt eloquia sapiē
tie sue. 1. An. Collaudabūt multi sapientiam
sanctoꝝ ⁊ vsq̄z in seculū nō delebit̄. 3. An. Nō
recedet memoria eorum ⁊ nomē eoꝝ requiretur
a gn̄atiōe in gn̄ationē. 1. ℣ Constitues. Lec. v.
Stat dn̄s ad hostiū ⁊ pulsat. cuz memoria
sue voluntatis vel ꝑ os docētis hoīs. vel
per suam intus inspirationē nr̄o cordi infundit
Audita eius voce ei ianuā vt recipiat̄ apimus
qn̄ illi⁹ siue secret siue aptis āmōitiōibꝫ libent̄
assensuz ꝑbem⁹. ⁊ his q̄ faciēda cognouim⁹ ꝑfi
ciendū opam demus. ℟ Similitudo aspect⁹
aīaliū vt carbonū ignis ardentiū ⁊ velut aspe-
ctus lampadarū. Ubi erat spūs impet⁹ illuc g̃-
diebāt̄ cū ambularēt. ℣ Et vnū qd̄q̄z eoꝝ ambu
Ntrat ad nos L. vi. labat corā facie sua. Ubi.
dn̄s vt ipse nobiscū ⁊ nos cū ipso cenem⁹. q̄z in
cordibꝫ electoꝝ ꝑ amor sui gr̄az inh̄itat: vt ea
sp̄ luce sue pn̄tie reficiat. q̄tin⁹ ad supna deside
ria mag magisq̄z ꝓficiāt. ⁊ studijs eoꝝ celestibꝫ
quasi gratissimis dapibus ipse pascatur. Tu.
℟ Quattuor aīalia ibant et reuertebantur in

similitudinem fulguris choruscãi et erat ĩ me-
dio splendor ignis. Et de igne fulgur egrediens
℣ Erat aũt q̃si visio discurrens in medio q̃ttuor
Et videntes pharisei L. vii. aĩaliũ. Et de-
dicebant discipulis eius. Quare cum pu
blicanis ⁊ pctõribꝫ mãducat mgr̃ vester. Du-
plici errore pharisei tenebant cũ mgr̃o verita-
tis d̃ susceptiõe pctõꝝ d̃trahebãt. qꝛ ⁊ se iustos
arbitrabant q̃ supbie fastu a iusticia longe dis
cesserãt. ⁊ eos crimĩabant iniustos q̃ resipiscen
do a pctis. nõ parũ iã iusticie ꝓpinq̃bãt. ℟ Cũ
aspicerẽ aĩalia apparuit rota vna iux̃ ea q̃ttu-
or habens facies. Et vna similitudo ipsarum
q̃ttuor alĩa. ℣ Aspectus rotarũ ⁊ opus earum
erat q̃si visio maris. Et vna similitudo. L. viij.
Dominꝰ rep̃hẽsoribꝫ q̃re cuꝫ publicanis et
pctõribꝫ mãducaret rationẽ reddere non
despexit. vt vel sic eos a supuacua murmuratio
ne cohiberet. atqꝫ ad sequẽda pietatꝭ sue dona
ꝓuocaret. Non enĩ inq̃t veni vocare iustos. ꝫ
pctõres. ℟ Spẽs firmamẽti sup caput aĩaliuꝫ
q̃si aspectꝰ chrystalli horribilis. Sub q̃ erãt pen
ne eoꝝ recte alteriꝰ ad alteruꝫ. ℣ Unũ quodqꝫ
duabus alis velabat corpus suũ ⁊ alterũ simili
ter velabat. Sub quo. Ad cc̃ añ Datũ est opus

eorũ in veritate ideo in terra sua dupiicia possi-
debũt ⁊ leticia sempit̃na erit eis in christo. 7.
Cañ. Vos sancti dñi. ℣ Annũciauerũt o dei.
Nillo tpe. Cũ transiret iesus Scdm Matthe.
vidit hoiem sedentẽ in teloneo mattheũ noĩe. ⁊
ait illi. Sequere me. Et surgẽs secut⁹ est eũ. Et
reliq̃. Omel. lec. eius. vene. Bede p̃sby. Lect. ix.
Egim⁹ aplo dicẽte. qꝛ oẽs peccauerunt et
egent gloria dei. iustificati gratꝫ p gr̃aꝫ ip-
sius. Qui ⁊ iterũ inestimabilẽ eiusdẽ gr̃e mag-
nitudinẽ cõmẽdãs ait: Vbi aũt abũdauit deli-
ctum supabũdauit ⁊ gr̃a. ℟ Statura erat ro-
tarũ ⁊ altitudo horribilis totũqꝫ corpus plenũ
oculis. Et aspect⁹ earũ ⁊ opa velut si sit rota in
medio rote alla. ℣ Per q̃ tuor ptes eũtes ibãt
et nõ reũtebant̃ cũ ambularẽt. Et aspect⁹. Le. x.
Quanto grauiorẽ dñs in electis suis pctõ
rũ languorẽ curauit. tanto ampliorẽ cunctꝫ
gr̃e medẽtꝫ potẽtiã mõstrauit. Audiuim⁹ ex le-
ctione euãgelica qꝛ dñs sedẽtẽ in teloneo mat-
theũ. ac tpalibꝫ curis intentũ. repẽte miseratus
vocauit ⁊ de publicano iustũ. de teloneario di-
scipulũ fecit. ℟ Cũ ambularẽt aĩalia ambula-
bant ⁊ rote iux̃ ea. Quocũqꝫ ibat spũs illuc pa-
riter ⁊ rote eleuabãt̃ seq̃ntes ea alla. ℣ Cũ ele-

uarentur aīalia de terra eleuabant̄ parit̄ ⁊ rote
Beatū matthēū Lect. xi. iuxta ea. Quocūq;
ꝓficientib⁹ gr̄e dn̄i increment. de cōmuni
discipulo⁊ nūero ad apostolat⁹ gradū promo
uit. Cui non solū predicādi. verū etiā scribendi
euangeliū misteriū dn̄s cōmisit: vt q̄ terrestri-
um curam omiserat: celestiū esse talento⁊ dis-
pensator inciperet. ℟ Euntibus aīalib⁹ ibāt si-
mul ⁊ rote ⁊ cū stantib⁹ stabant ⁊ cū eleuat̄ pa-
riter leuabant̄. Quia spūs vite erat in rotis al-
leluia. ℣ Statura earū ⁊ altitudo erat horri-
Vidit iesus hoīem sedentē L. xij. bilis. Qr
in teloneo matthēū noīe. ⁊ ait illi: Seq̄re
me. Vidit aūt nō tam corporis intuitu. q̄ inter
ne miseratiōis aspectib⁹. quib⁹ ⁊ petrū negan-
tem vt reatum suū cognoscere ac deflere posset
respicere dignatus est. ℟ Audiebā sonū ala
rum quasi sonū aquarū multarū quasi sonum
sublimis dei nā cū fieret vox sup firmamentū
qd̄ imminebat capiti eo⁊ stabant. Et submitte-
bant alas suas. ℣ Cū ambularēt vt sonus mul
titudinis atq; castro⁊ erat. cū v̄o starent demit
tebant̄ penne eo⁊. Et submitte. Scd̄z Marth.
Nillo tp̄e. Cum transiret iesus. vidit hoīem se-
dentem in teloneo matthēū noīe. ⁊ ait illi: Se-
quere me. Et surgens secutus est eū. Et factum

est discũbẽte eo ĩ domo: ecce multi publicani et
peccatores veniẽtes discũbebãt cũ iesu ⁊ disci-
pulis eiꝰ. Et vidẽtes pharisei: dicebãt discipu
lis eius. Quare cũ publicanis ⁊ pctõribꝫ mã-
ducat magister vester? At iesus audiens ait:
Non est opus valentibꝫ medico: sed male ha-
bentibus. Euntes aũt: discite quid est mĩaꝫ vo
lo ⁊ non sacrificiũ. Nõ enĩ veni vocare iustos
sed pctõres. Amen. Añ. Te decet laus. Coll.
Ecclesiã tuã dñe. vt de iohãne. In lau. añ. Di
lecti deo ⁊ hoĩbꝰ sancti euãgeliste qui ordinaue
runt tpa christi bono odore vsqꝫ ad ꝯsumatio-
nem vite. 8. Cap. Qui timet deum. ℟ Cõsti-
tues eos. ℣ Nimis ho. Ad b. ã. In medio ⁊ in
circũitu sedis dei q̃ttuor aĩalia senas alas habẽ
tia ocul' vndiqꝫ plẽa. nõ cessant nocte ac die di-
cere sctũs sctũs sctũs dñs ds opꝫ q̃ erat ⁊ q̃ ẽ ⁊
q̃ vẽturꝰ ẽ al. 8. Dio. vt s̃. Ad. i. ã. Dederũt ĩ ce
lebratiõe opis scti decꝰ iõ mẽoria eorẽ in bñdi
ctiõe ĩ seculũ seculi. 8. Ad. iij. ã. Impleuit eos
dñs spũ sapĩe ⁊ ĩtellectꝰ iocũditatẽ ⁊ exultatio-
nẽ thesaurizauit sup eos. 4. Ad. vi. ã. Ex oĩ cor
de laudauerũt nom̃ sctm̃ dñi vt ãplificarẽt nomẽ
N medio ecclesie apuit os eiꝰ Cap. sctitatl. 3.
et ĩpleuit eũ dñs spũ sa. ⁊ intel. ⁊ sto. gl. ind. eũ

Beati matthei euãgeliste q̃m̃s dñe Collect.
supplicatiõe placat⁹ ⁊ veniã nob̃ tribue: ⁊
remedia sempiterna ꝯcede. Per. Ad.ix.añ. Sa
pientiã antiq̃rũ exq̃sierẽt sancti euãgeliste ⁊ ꝓ
phetarũ dictis narrationẽ suã ꝯfirmauerũt. 3.
Iocũditatẽ ⁊ exultationẽ thesauriça. Cap
uit sup eũ. ⁊ noĩe eterno hereditabit illum
dñs deus noster. Deo gratias. Collecta.
Beati matthei euãgeliste dñe p̃cibꝫ adiuue
mur: vt qd̃ possibilitas nr̃a nõ obtinet ei⁹
nob̃ intercessiõe donet̃. Per. In.ij.vs̃ sup p̃s
añ. Cõuocat̃ iesus. Añ. Mittẽs dñs. Añ. Je
su christi. Añ. Sapiẽtia dñi. ℟ In oẽm terrã.
℣ Nimis honorati sunt. Ad mgt añ. Tua sunt
hec christe op̃a qui sanctos tuos ita glorificas vt
etiã dignitat̃ gr̃e in eis future p̃ire miracula
facias tu insignes euãgelij p̃dicatores aĩaliuꝫ
celestiũ admirabili figura p̃signasti. his nãq̃
celeste mun⁹ collatũ gloriosis indicijs es dig̃
tus oñdẽ hinc laus hĩc gl̃ia tibi resonet ĩ secl̃a. 1.
Mauricij et socioꝝ eius ad vs̃ Cap. Sancti
Eus q̃ nos ꝯcedis sctõꝝ Coll. p̃ fidẽ vice.
martyrũ tuoꝝ mauricij sociorũq̃ ei⁹ nata
licia colẽ: da nob̃ ĩ et̃na btĩtudie de eoꝝ socie
tate gaudẽ. Per Lectiões. Qui sctõꝝ merita.

Euang. Videns iesus turb. Cetera vo Req̄re plurimoꝝ martyꝝ. Cosme et damiani Coll.

Resta qm̄s op̄s deus vt q̄ sctōꝝ tuoꝝ cosme et damiani natalitia colim⁹: a cūct̄ malis īminētib⁹ eoꝝ intercessiōib⁹ liberem̄. Per.

Deus q̄ nos beati Veneslai martyr̄ Coll.

Veneslai martyr̄ tui merit̄ ⁊ intercessiōe letificas ꝯcede ꝓpicius vt q̄ ei⁹ bn̄ficia poscimus dona tue gratie ꝯsequam̄. Per In festo sancti Michaelis archāgeli ad vs̄ ad laud. et ad. iij.

Significauit deus q̄ oportet fieri cito Cap.

loquēs ꝑ angelū suū seruo suo iohāni. qui testimoniū ꝑhibuit verbo dei ⁊ testimoniū iesu christi quecūq̄ vidit. ℟. Te sanctū dn̄m. ℣. In ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi deus me⁹. Adorabo ad templū sanctū tuū. Ad mg̃t an̄. Dū sacrū mysteriū cerneret iohānes archāgelus michael tuba cecinit dign⁹ es dn̄e deus nr̄ accipe librum ⁊ apire signacula eius all'a. 8. Coll.

Deus qui miro ordine angeloꝝ mīsteria hominūq̄ dispensas. ꝯcede ꝓpici⁹. vt a quib⁹ tibi mīstrantib⁹ in celo semp assistit̄: ab his ī terra vita nr̄a muniat̄. Per. Inuitat̄. Regem archangeloꝝ dn̄m. Venite adorem⁹. p̄s. Venite In p̄ n⁹ an̄. Introibo in domū tuaꝫ dn̄e ⁊ ad-

orabūt ad templū sanctū tuuz. 7. p̄s. Verba
mea. An̄. Stetit āgelus iux̄ arā tēpli hn̄s thu-
ribulū aureū in māu sua. 7. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄.
An̄. Ascēdit fum⁹ aromatuz in ꝯspectu dn̄i de
māu angeli. 7. p̄s. In dn̄o ꝯfi. An̄. Michael
archāgele veni ī adiutoriū ꝓpl'o dei. 2. p̄s. Do
mine q̄s ha. An̄. Michael p̄posite ꝑ adysi quē
honorificāt angeloꝝ ciues int̄cede ꝓ nobis ad
dn̄m. 7. p̄s. Celi enarrāt. An̄. Gloriosus appa
ruisti ī ꝯspectu dn̄i propterea decorē induit te
dn̄s. 7. p̄s. Qui ha. ℣ Stetit angelus iux̄ araz
templi. habēs thuribulū au·in ma·sua. Lectio
nes ex omel. beati Greg. pape. L. i.

Nouē angeloꝝ ordines eē testāte sacro
eloquio scim⁹ angelos archāgelos vir
tutes ptātes p̄ncipat⁹ dn̄atiōes thronos cheru-
bin atq̄ seraphin. Esse nanq̄ angelos ⁊ archā
gelos·pene oēs sacri eloquij pagine testant̄. T
R. Factū est silētiū in celo dū cōmittēt bellum
draco cū michaele archāgelo ⁊ audita ē vox mi
lia miliū dicētiū salus honor ⁊ v̄tus Oīpotenti
deo. ℣ Milia miliū mīstrabāt ei ⁊ decies cēte-
na milia assistebāt ei. Oīpotēti deo. Le. ij.

Vattuor ordinū noīa·paul⁹ apl's ad ephe
sios enūerat dicēs: Sup̄ dēz p̄ncipatū ⁊ ptā-

tem ⁊ ꝟtutē ⁊ dñationē. Qui rursus ad colos-
senses scribēs ait: Siue throni· siue dñatiōes·
siue ꝑncipat⁹· siue ptātes. ℟ In ꝯspectu gētiū
nolite metuere vos enī in cordib⁹ vestr] adora-
te ⁊ timete dñm. Angelus enī ei⁹ vobiscū est. ℣
Nolite timē opprobria hoīuz ⁊ blasphemias eo
Dominatiōes L.iij. rum ne metuat]. Ange-
lo ꝑncipat⁹ ac ptātes· iā ad ephesios lo-
quēs descꝑserat. Sz ea q̄z colossensib⁹ dictur⁹
ꝑmisit thronos· de q̄b⁹ necdū q̄cq̄z fuerat ephe
sijs locutus. Tu autem dñe miserere nostri. ℟
In conspectu angelorum psallam tibi. Et ad
orabo ad templum sctm̄ tuuz ⁊ ꝯfitebor nomī
tuo dñe. ℣ Deus me⁹ es tu ⁊ ꝯfitebor tibi ds
O meus es tu ⁊ exaltabo te. Et adora. L.iiij.
Om illis quattuor que ad ephesios dixit
id est· ꝑncipatib⁹· potestatib⁹· ꝟtutib⁹ atq̄z do
minatiōib⁹ ꝯiungunt̄ throni· q̄nq̄z sunt ordīes
qui specialit̄ exꝑmūt̄. Quibus dum angeli et
archangeli cherubin atq̄z seraphin adiūcta sūt
proculdubio nouem esse ordines angelorū in-
ueniuntur. Tu aūt dñe miserere nostri. ℟ Ste
tit angelus iuxta aram templi habens thuribu
lum aureū in māu sua ⁊ data sūt ei incēsa multa
Et ascēdit fum⁹ aromatū d māu āgl̄i ī ꝯsp· dñi.

℣ Data sunt ei incensa multa vt adoleret ea ante altare. Et ascēdit, In. ij. nº añ. Concussum est mare ⁊ ꝯtremuit terra vbi archāgelus michael descēdebat de celo. 8. p̄s. Cātate. i. Añ. Adorate dñm alla oēs angeli eiꝰ alla. 6. p̄s. Dominus reg̃. i, Añ. Laudemꝰ dñm quē laudant āgeli cui cherubin et seraphin. sctūs sctūs sctūs ꝓclamāt, 2. p̄s. Cantate dño. ij. Añ. Michael et angeli eius pugnabāt cū diabolo ⁊ ille hostis antiquus victꝰ est ab eo, 8. p̄s. Dñs reg̃. ij. Añ. Data sunt ei incensa multa vt adoleret ea ante altare aureū qđ est añ oculos dñi. 8. p̄s. Bñdic aīa mea. i, Añ. Sancte michael archāgele defende nos in p̄lio vt nō ꝑeamꝰ in tremendo iudicio, 8. p̄s. Bñdic aīa. ij. ℣ Data sunt ei incensa multa. Ut adoleret ea añ altare. Lec. v. Psi angelo q̄ primus est ꝯditus. ꝑ ꝓphetā dicitur. Tu signaculū similitudinis plenꝰ sapīa ⁊ ꝑfectus decore in delitijs ꝑadysi dei fuisti. Vbi notandū qđ nō ad similitudinē dei factꝰ sed signaculū similitudīs dr̄ vt quo in eo subtilior ē natura. eo in illo imago dei similiꝰ insinuet̄ expssa, ℟ Michael ⁊ āgeli eiꝰ pug̃bāt cū diabolo. Et ille hostis antiquꝰ victꝰ ē ab eo. ℣ Dū preliaret̄ michael archāgelus cū dracone audita ē

vox dicentiũ salus deo nostro. Et ille. Lectij. vi.

Ecce nouẽ dixit noĩa lapidũ. qꝛ ꝓfecto nouem sunt ordines angeloꝝ. Quibꝫ nimiꝝ ordinibꝫ ille ꝑmus angelus ideo ornatꝰ ⁊ opertus extitit qꝛ dum cunctis agminibꝫ angeloꝝ ꝑlatus ẽ ex eoꝝ cõpatiõe clarior fuit. ℟ Archangeli michaelis interuẽtiõe suffulti te dñe depcamur. Ut quos honore ꝓseq̃mur ꝯtingamꝰ ⁊ mente. ℣ Perpetuũ nob̃ dñe tue miserationis ꝑsta subsidiũ quibꝰ ⁊ angelica ꝑstitisti suffra-

Sciendum L. vij. gia non deesse. Ut quos. est qd̃ angeloꝝ vocabulũ. nomẽ est officij non nature. Nam sancti illi celestis patrie spũs semꝑ quidem sunt spũs sed semꝑ vocari angeli nequa q̃ꝫ possunt. quia tunc soluꝫ sunt angeli cũ ꝑ eos aliqua nũciant. Unde ⁊ ꝑ psalmistaꝫ dicitur. Qui facit angelos suos spũs. ℟ Nũc facta est salus ⁊ virtus ⁊ regnuꝫ deo nr̃o ⁊ ꝑtãs christi eiꝰ. Quia ꝓiectꝰ est accusator fratrũ nr̃orum q̃ accusabat illos ante ꝯspectũ dei nr̃i die ac nocte. ℣ Propterea letamĩ celi ⁊ q̃ habitatis

Ei spũs q̃ mĩma nũci- L. viij. in eis. Quia. ant angeli. q̃ ꝟo summa nunciant archangeli vocantur. Hinc est enĩ qd̃ ad mariã virginem non quilibet angelus. sed gabriel archan-

gelus mittitur. Ad h̄ quippe misteriū summuz
angelū venire dignū fuerat. qui summū oīum
nunciabat. ℟ Te sanctū dñm in excelsis lau-
dant oēs angeli dicentes. Te decet laus ⁊ ho-
nor dñe. ℣ Cherubin quoqz ⁊ seraphin sanctus
ꝓclamant ⁊ oīs celicus ordo dicentes. Te decet
Ad cc̄.añ. Archangeli michaelis intuentione
suffulti te dñe depcamur vt quos honore prose
quimur ꝯtingamus ⁊ mente alla. i. Cañ. Dñe
miserere. Ascēdit fumus aromatū in ꝯspctū
dñi. de manu angeli. Scdm Mattheum.
Nillo tpe. Accesserūt ad iesum discipuli dicē
tes: Quisputas maior est in regno celoruz? Et
aduocans iesus paruulū ⁊ statuit eū in medio
eoꝝ. Et reliq̄. Omelia beati Maximi epi L.ix
Si diligent audistis euāgelicā lectionē. in
telligere potestis que mīstris ac sacerdoti-
bus dei reuerētia debeatur. vel qua ipsos cleri-
cos inuicez humilitate se oporteat p̄uenire. ℟
Docebo te q̄ ventura sunt ꝓplo tuo ī nouissimis
diebus ⁊ annūciabo tibi quod expressum est in
scripturis veritatis. Et nemo est adiutor meus
in oībus his nisi michael archangelus p̄nceps
vester. ℣ Ex die qua posuisti cor tuū ad intelli-
gendū vt te affligeres in ꝯspectu dñi exaudita

sunt verba tua ⁊ ego veni propter sermões tu-

Ait enī dñs ꝑcunctantibꝫ L.x. os. Et nemo discipulis quis eorum in regno celorum maior esset futurus. statuto coraꝫ omnibꝫ puerulo. Quicūqꝫ humiliauerit se sicut paruulus iste. hic maior est in regno celorum. Unde intelligim⁹ qđ hūilitate ꝑuenitur ad regnū: simplicitate penetratur celum. ℟ In tempore illo cōsurget michael qui stat pro filijs vestris. Et veniet tempus quale non fuit ex eo ex quo gentes esse ceperunt vsqꝫ ad tꝑs illud. ℣ In tempore illo saluabitur populus tuus omnis qui iuuent⁹ fuerit scriptus in libro Et veniet temp⁹. Le.xi.

Quicūqꝫ vult fratrem ꝑuenire regnando. prius illum ꝑueniat obsequendo. sicut ait apostolus. Honore inuicez ꝑueniētes. Vincat eū officijs: vt possit vincē sctitate. Si enī te nō lesit frat: obsequiū meret vt diligas. Qđ si forsitan lesit. magis obsequiū meret vt vincas. T

℟ Nunq̄d scis quare venerim ad te ⁊ nūc reūtar vt prelier aduersus ꝑncipem persarū ꝯtradicentē tuis ꝑcibus ⁊ mee legationi. Uerum tñ michael archangelus ꝑnceps magn⁹ qui stat ꝓfilijs populi tui erit adiutor meus. ℣ Princeps regni ꝑsarū restitit m̄ viginti ⁊ vno dieb⁹. Ue.

Ec est nr̄e christianitat̄ summa. vt Le xij.
Ramātib⁹ vicissitudinē. ledentib⁹ patiētiaꝫ
rependam⁹. Qui enī fuerit patiētior ad īiurias
potentior ꝯstituet̄ in regno. Non enī ad impe-
riū celoꝝ ꝑuenit̄ suꝑbia. diuitijs ꝑfectura. sed
humilitate pauperie lenitate. Arta enī ⁊ angu
sta est via que ducit ad vitam. ℟ Fidelis ser-
mo ⁊ oī acceptiōe dign⁹ michael archangelus.
Qui pugnauit cū diabolo gratia dei ille victor
extitit ⁊ ille hostis antiquus passus ē ruinā ma
gnam. ℣ Factū est silentiū in celo duꝫ cōmitte
ret bellū draco cū michaele archangelo. Qui ꝑ
Nillo tpe. Accesserūt ad Scd̄m Mattheuꝫ.
iesum discipuli dicētes: Quisputas maior est
in regno celoꝝ. Et aduocās iesus paruulū sta-
tuit eū in medio eoꝝ ⁊ dixit. Amen dico vob:
nisi ꝯuersi fuerit̄ ⁊ efficiamī sicut paruuli. nō in-
trabitis in regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ergo humi-
liauerit se sicut paruulus iste. hic ē maior in re-
gno celoꝝ. Et q̄ suscepit vnū paruulū talem in
noīe meo: me suscipit. Qui autē scandalizaue-
rit vnū de pusillis istis q̄ in me credūt expedit
ei vt suspendat̄ mola asinaria in collo ei⁹. et de-
mergatur in ꝓfundū maris. Ve mūdo abscan-
dalis. Necesse ē enī: vt veniāt scādala. Verū-

tamen ve vōi:p quē scandalū venit. Si autem manus tua vel pes tuus scandaliçat te: abscide eum⁊ et pīce abste. Bonū est tibi ad vitam ingredi debilē vel claudum: q̄ duas manus vel duos pedes habentē mitti in ignē eternū Et si oculus tuus scādaliçat te: erue eū⁊ pīce abste Bonū est tibi vnū oculū habentē in vitā intrare: q̄ duos oculos habentes mitti in gehēnam ignis. Videte ne ptemnat vnū ex his pusillis Dico enī vobis: q⁹ angeli eor semp vident faciem patris mei⁊ qui in celis est. Amē. Añ. Te decet laus. Coll. Deus q̄ miro. In lau. añ. Dū pliaret michael archangelus cū draconе audita est vox dicentiū salus deo nr̄o al. 7. ℟ Stetit angelus iux aram templi. ℣ Habēs thuribulu aureū in manu sua. ℣ Adorate dīm. Oēs angeli eius. Ad bñ. añ. Factu ē silētiū in celo dū draco cōmittēt bellū⁊ michael pugnit cuz eo⁊ fecit victoriā al. 8. Ad. i. añ. Duz cōmitteret bellū draco cū michaele archāgelo audita ē vox milia miliū dicētiū salus deo nr̄o al. 1⁰ Ad. iij. añ. Michael gabriel cherubin⁊ seraphin bi ñ cessant clamare q̄tidie dicētes diguus es dñe accipe glīaz al. 8. ℣ Stetit an⁹ iu⁹ Ad vi. añ. Angeli dñi dīm benedicite in eternum.

Factū est p̄liū in celo michael ⁊ ange- Cap.
li eius p̄liabāt cū dracone. ⁊ draco pug̃-
bat ⁊ angeli eius nō valuerūt. neq; loc⁹ inuēt⁹
est amplius eoꝝ in celo. ℣ Data sunt ei incēsa.
Perpetuū nob̄ dñe tue miseratiōis Collec.
p̄sta subsidiū. quibꝫ ⁊ angelica p̄stitisti suf
fragia nō deesse. Per. Ad. ix. añ. Angeli archā
geli throni ⁊ dñatiōes p̄ncipat⁹ ⁊ ptātes v̄tutes
Aceloꝝ laudate dñm de celis al. 7. Capitul
Vdiui vocez angeloꝝ multoꝝ in circūitu
throni ⁊ aīaliū ⁊ senioꝝ. et erat nūerus eoꝝ mi
lia miliū dicētiū. salus deo nr̄o. ℣ Ascēdit fum⁹
Beati archā. Coll. aromatū in ꝯspectu dñi
geli tui michaelis int̄cessiōe suffulti. suppli-
ces te dñe dep̄cam̄: vt q̄s honore p̄seq̄m̄. ꝯtin-
gamus ⁊ mente. Per. In. ij. vs añ. Stetit an-
gelus. Añ. Ascēdit fum⁹. Añ. Michael ar-
changele. Añ Michael p̄posite. ℟ Gl̄iosus
apparuisti i ꝯspctū dñi. ℣ Proptēa decorē in-
duit te dñs. ℣ In ꝯspe. an. psal. ti. Ad magt añ.
Stetit āgelus iux̄ arā tēpli hñs thuribulū au
reū in māu sua ⁊ data sunt ei incēsa multa ⁊ as-
cēdit fum⁹ aromatū ī ꝯspcū dñi d̄ māu āgeli 4
Eodē die Hieronymi ꝯfess. cōme⁹ añ. Iste co
gnouit ius. ℣ Just⁹ ger. Coll. De⁹ q̄ nos beati

bieto. Eodē die Germani et vedasti epor cō
me: ā. Scti p fi. ℣ Sacerdo. t. ind. Coll. Cōce-
de q̄s o. d. Lect. Bti sūt ser. Euāg. Dixit si-
monpe. In lau. ā. Coll audabūt mul. Cap. Di-
iect⁹ a deo ⁊ ho. Ad. vi. ad. ix. et ad alias horas
sicut d̄ ꝯfesso. nō pōt. Eodē die Remigij epi
cōme: ā. Similabo eū vi. Coll. Da q̄s o. d. vt
bti. Lect. Seru⁹ q̄ gem̄. tal. Euāg. Hō q̄dā p
In lau. ā. Ecce sacerdos. Cap. Bn̄dict. om. gē.
Frācisci ꝯfess. Cap. Dilect⁹ a deo ⁊ ho. Collect.
Deus q̄ nos bti fran. Lect. Bti sūt serui. Euā-
geliū. Dixit simōpe. Cetera sic vni⁹ ꝯfess. n̄ pōt.

Exaudi dn̄e q̄s preces Marci pape Coll.
nr̄as: ⁊ intercedēte btō marco confessore tuo
atq̄ pontifice supplicatiōes nr̄as placat⁹ inten
de. Per. Dionysij et socior ei⁹ Cap. Justoruz

Deus q̄ nos Coll. aīe ī ma. ℟ Lauerūt sto.
sctōr martyrū tuor dionysij sociorūq̄ ei⁹
solennitate letificas: ꝯcede ꝓpicius. vt quoruz
gaudem⁹ merit: accendam̄ exēplis. Per. Lect.
Ait dn̄s martyribꝫ su. Trademī a. S. Matth.
Nillo tempore. Respondēns iesus dixit: Con
fiteor tibi pater domīe celi et terre. quia abscō-
disti hec a sapientibus ⁊ prudentibus et reue-
lasti ea paruulis. Et reliqua.

Omelia lect. eius: beati Aug. epi Lect. ix.

Sanctũ euãgeliũ cũ legeret audiuim⁹ exultasse dñm iesuz in spũ ⁊ dixisse. Confiteor tibi dñe pr̃ celi et terre. q̃ abscõdisti h̃ a sapiẽtib⁹ et prudẽtib⁹ ⁊ reuelasti ea paruulis. Lx.

Confitem̃ siue laudãtes deũ. siue nosmetipsos accusantes. Pia ẽ vtraq; ꝯfessio. siue cũ tute rep̃hendis. q̃ nõ es sine pctõ. siue cũ illũ laudas. q̃ nõ põt h̃re pctm̃. Si aũt bñ cogitemus rep̃hensio tua laus ipsius. Tu autem Lectio. xi

Quare iam ꝯfiteri in accusatione pctĩ tui. in accusatiõe tui q̃re ꝯfiteri? nisi q̃ ex mortuo viuus fact⁹ es? A mortuo q̃si q̃ nõ sit. pit confessio. Si pit a mortuo ꝯfessio. q̃ ꝯfitet viuit. Et si pctm̃ ꝯfitet. vtiq; a morte reuixit. Le. xij.

Si pctĩ ꝯfessor reuixit a morte q̃s eũ suscitauit? Nullus mortuus ẽ suũpsi⁹ suscitator. Ille se potuit suscitare. q̃ mortua carne nõ mortuus ẽ? Etenĩ h̃ suscitauit. qd̃ mortuũ fuerat. T. N. i. t. Rñdẽs iesus dixit. Scd̃m Mattheum

Confiteor tibi pater dñe celi ⁊ terre. q̃ abscondisti hec a sapiẽtib⁹ ⁊ prudẽtib⁹. ⁊ reuelasti ea paruulis. Ita pater: quõ sic fuit placituz ante te. Dĩa mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo nouit filiũ nisi pater: neq; patrem nouit quis

nisi filius. ⁊ cui filius voluerit reuelare. Venite
ad me oēs qui laborat⁊ onerati estis: ⁊ ego refi
ciam vos. Tollite iugū meū sup vos ⁊ discite
a me quia mitis sum ⁊ humilis corde. ⁊ inueniet
requiem aīabus vr̄is. Jugū eni meū suaue est
et onus meū leue. Cetera Require plurimorū
Eus qui nos con- Calixti. Coll. martyrū.
spicis ex nr̄a infirmitate deficere: ad amo-
rem tuū nos mīcorditer ꝑ sanctoꝝ tuoꝝ exem-
pla restaura. Per do. Luce euangeliste ad vs
Cap. Qui timet deū. ℟ Quattuor animalia.
Hymn⁹. Jesu corona celsior. Ad mgt añ. Ec-
ce ego iohānes. Coll. Ecclesiā tuā dn̄e benig.
Añe v. ℟. Quere in festo matthei euāgeliste.
Lectiōes ex omel. beati Greg. pape. Lectio. i.
Ait dn̄s discipulis suis. Nolite porta-
re sacculū neq; perā. neq; calciamēta.
et ⁊ neminē ꝑ viā salutauerit. In sac-
culo pecunia clausa ē. Pecunia v̄o clausa. ē sapi
Vi sapientie ver- L. ij. entia occulta. Tu-
bum habet: sed hoc erogare proximo ne-
gligit. quasi pecuniam in sacculo ligatam tenet
Vnde scriptum est: Sapientia abscondita et
thesaurus occultus que vtilitas in vtrisq;. Tu
autem domine miserere nostri.

Vi officiū predicatiōis suscipit: di- L.iij.
gnū nō est. vt ꝯ seculariū negotioꝝ por-
tet. ne dū hoc eius colla deꝑmit. ad ꝑdicāda ce
lestia nō assurgat. Nec debet stultoꝝ operū exē
pla ꝯspicere. ne sua opera quasi ex mortuis pel
Sunt etenī mul- L.iiij. libus credat munire
ti qui prauitatē suam ex alienis ꝑuitatib
tueant. Quia enī alios talia fecisse ꝯsiderant:
se hec facere licent putant. Hi quid aliud faci-
unt. nisi pedes suos ex mortuoꝝ aīaliū munire
Omnis q̄ salutat in Le.v. pellibus conant.
via ex occasiōe salutat itineris nō ex stu-
dio optande eiusdem salutis. Qui ergo non
amore eterne patrie. sed ꝑmioꝝ ambitu salutē
audientib ꝑdicat. q̄si ī itinere salutat. quia ex
occasiōe ⁊ nō ex intentiōe salutē audientibus
Nq̄cunq̄ domū intrauerit Lec.vi. exoptat.
ꝑmū dicite: Pax huic domui. Et si ibi fuerit fi-
lius pacis: requiescet sup illam pax vr̄a. Sin
Pax que ab ore L.vij. aūt ad vos reuertet
ꝑdicatoris offertur: aut requiescet ī domo
si in ea filius pacis fuerit. aut ad eundem pre-
dicatorem reuertetur. quia aut erit quisq̄ pre-
destinatus ad vitam ⁊ celeste verbum sequet
quod audit. aut si nullus audire voluerit. ipse

predicatoꝛ·sine fructu non erit.quia ad eũ pax
reuertetur·quõ ei a dño pro labore sui operis
merces recompensatur. Tu autem dñe mise.n.
Ecce qui peram ⁊ sacculũ portare ꝓ- L.viij
hibuit·sumptus ⁊ alimenta ex eadem p̄-
dicatione concedit. Nam sequitur. In eadem
autem domo manete·edentes ⁊ bibentes que
apud illos sunt. Dignus est enī operarius mer
In illo tempore. Scdm Lu. cede sua.
Designauit dñs ⁊ alios septuaginta-
duos discipulos:et misit illos binos
ante faciem suam in omnē ciuitatē ⁊ locum quo
erat ipse venturus. Et reliqua. Omelia lectio-
nis eiusdem beati Greg. pape. Lectio.ix.
Omin⁹ ⁊ saluator nr̄ frēs charissimi·aliqñ
nos sermonib⁹·aliqñ ꝟo opib⁹ āmonet. Ipsa
etenī facta eius p̄cepta sunt·q̄ dū aliq̄d tacitus
facit q̄d agere debeamus innotescit. Le.x.
Sinos ad p̄dicandū dñs discipulos mit-
tit·quatinus hoc nobis tacit⁹ innuat·q̄ q̄ chari
tatē erga alterū non habet:predicatiōis offici-
um suscipe nullaten⁹ debet. Bñ aūt dī q̄ dñs
misit disci.su.añ faciē suā in oēz ciuitatē ⁊ locū
Predicatores suos L.xi. q̄ erat ipse vētur⁹
dñs seq̄t·q̄ p̄dicatio p̄uēit·⁊ tūc ad mēt

nostre habitaculũ dñs venit qñ verba exhorta
tionis p̃currũt. atq; p hec veritas in mente sus-
cipitur. Hinc nanq; eisdem p̃dicatoribꝫ esaias
dicit: Parate viam dñi: rectas facite semitas
Missis p̃dicatoribꝫ q̃d dñs Lec. xij. dei nr̃i.
dicat audiamꝰ. Messis quidẽ multa: opa
rij autem pauci. Rogate ergo dñm messis: vt
mittat oparios in messez suã. At messis multa:
oparij pauci sunt. qd̃ sine graui loqui merore
nõ possumꝰ. quia ⁊ si sunt qui bona audiant. de
Nillo tpe. Scd̃m Lucam. sunt qui dicant.
Designauit dñs ⁊ alios septuagintaduos di
scipulos. ⁊ misit illos binos ante faciẽ suam in
oẽm ciuitatẽ ⁊ locũ quo erat ipse venturus. Et
dicebat illis. Messis q̃dẽ multa oparij autez
pauci. Rogate ergo dñz messis: vt mittat ope
rarios in messem suã. Ite. Ecce ego mitto vos:
sicut agnos int̃ lupos. Nolite portare sacculuz
neq; perã: neq; calciamẽta: ⁊ neminẽ p viã salu
tauerit. In quãcunq; domũ intrauerit: p̃mum
dicite: Pax huic domui. Et si ibi fuerit filiꝰ pa
cis: req̃escet sup illã pax vr̃a. Sinaũt: ad vos
reũtet̃. In eadẽ aũt domo manete: edẽtes ⁊ bi
bẽtes q̃ apud illos sũt. Dignꝰ est enĩ oparius
mercede sua. Amẽ. Coll. Eccl̃iã t. do. benigꝰ.

Cetera oīa quere matthei euāgeliste. vt antea.
In festo vndecim miliū virginū ad vs̄ Capl̄z
Qui gloriat̄ in dño. ℟ O felices hostiū forti
um victrices quib⁹ dū ad sanguinē vsq; restiti
stis. O leo nō vacue nec segnes vt fatue ad cele-
stes nuptias simul introistis. ℣ O beate q̄ repē
te cū clamore veniēte dño parate. O leo. ℣ Ad-
ducent̄ regi vir. p. e. Ad mgt̄ an̄. O felix ger-
mania tam decoro germīe v̄ginū ornata beata
colonia p̄cioso sanguine martyrū dicata vere iu
ste tu letar̄ q̄ thesauro sup̄ auro nobili ditar̄. ℣
O Eus q̄ nos ānua beate vrsule martyr̄ Coll̄
tue sociarūq; eius solēnitate letificas: da
vt q̄s veneram̄ officio etiā pie ꝯuersatiōis seq̄m̄
exemplo. Per. Inuitat̄. Regē regū dñm veni
te adorem⁹. Qui a ipse ē corona sctārū virginū.
p̄s. Venite. In p̄ n° an̄. Noua bella v̄ginum
dñs elegit ab extremis hoīuz q̄s sibi collegit. 1.
An̄. Pugnāt sexu fragiles celitus imbute sed
insup̄abiles fidei v̄tute. 2. An̄. Btā militia q̄
p̄ rege glorie de mūdi malicia triūphauit ho-
die. 3. An̄. Nō armis sed animis istas bellatri
ces effecit vnanimes gr̄a victrices. 4. An̄. For
tiores hostib⁹ femīe fuerūt q̄ ꝯtēpt̄ oīb⁹ oīa vi
cerūt. 5. An̄. Un⁹ enī spūs acies celestes do-

cuit dīnit⁹ adunauit testes 6. ℣ Pru·vir.ac·
ol·in va·s· Lect. Media noc. cla. ℟ Deo noto
fuit nata placēs cūctꝫ d̄o g̃ta vrsula regal̄. Cui⁹.
mire spēi plus mirāde fidei nō erat eq̄lis. ℣ Re-
gi mag̊ pulcra nimis despōsat̄ dū instat̄ p̄cib⁹
et minis. Cui⁹. ℟ Uirgo desideriū hn̄s casti-
tatꝫ. Meditat̄ ⁊ mirat̄ rē q̄si mysteriū sue volū
tatꝫ. ℣ Deo secū disponente qd̄ tractabac firma
mēte. Meditat̄. ℟ Dū statutū nuptijs acceptꝫ
indutijs tp̄s ꝓrogat̄. Pro vndenis milib⁹ votis
ꝯsimilib⁹ classis p̄pat̄. ℣ Duce regꝫ filia hec du
cunt̄ milia ⁊ vnā sequūt̄. Pro vn. ℟ Apparatu
nauiū decēt̄ expleto ad salutꝫ brauiū oēs cursu
leto v̄gīes anhelāt. Nec qd̄ votꝫ gestiūt alijs re-
uelāt. ℣ Ludē se simlant pelago vagant̄ inui-
cem se stimlant pit̄ hortāt̄. Nec qd̄. In.ij.nº an̄
Spōsi currit ī odore iocūda societas q̄z att̄xit ex
amore p̄gustata suauitas. 7. An̄ Ut rose tot mi
lia rutilāt cruore ⁊ florēt vt lilia niueo cādo-
re. 8. An̄. His celestis padysus adornata flori-
bus angeloꝝ mulcet visus delectat odoribus. 1.
An̄. Digne gaudēt hoīes angeli letant̄ dū vict̄-
ces v̄gīes celo coronāt̄. 3 An̄. Iste regi gl̄ie cha
re margarite īuēte sunt hodie lōgius q̄site. 4.
An̄. Que dū pijs mētib⁹ oleū sumpserūt spon-
so cū prudētib⁹ obuiā ierūt 5. ℣ Media no. cl

℟. 5. Uisiões vrsule celit⁹ oñse sacro credule si
mul in offense. Agone ꝑcusso ꝯfidunt ꝑticipes
fieri corone. ℣ Charitate vulnerate mori chri-
sto sunt ꝑate. Agone. ℟ Oportuni tꝑis sic ho-
ra captata terga fundit eq̄r] iuuēt⁹ optata. Dat]
vēto ratib⁹ ⁊ velis inflat]. ℣ Aduehūt̄ litori q̄ se
ren⁹ eq̄ri seren⁹ infundit. Da. ℟ Nauigātes in-
de sursuz ꝯ reni tēdunt cursuz. Petētes colonia3
ꝑ oraculū celit⁹ edocte. ℣ Germaniā visure sue
locū sepulture redeūt mature. Petētes co. ℟
Sctīs rome visitatis repetūt germaniā vbi cūcti
iā vastat] hunoꝝ infusa3 reꝑiūt insaniā. Insuꝑ
coloniā hostib⁹ ꝯclusa3. ℣ Dura seuit vastitas
his ī malis v̄ginal' nō formidat castitas. Insu.
Ad cc̄. ā. Gaudeat ecclesia q̄z tot natalitia v̄gi
nū fecūdā insignes victorie fragiles militie fa
cundā. 4. Cañ. Audite me dīni f. Tūc surre
xerūt oēs v̄. ⁊. ℟ Ad locū certamīs ductu reni
flumīs sb̄ito ferūt̄. Date port] margarite lupis
oues ñ īuite passim feriūt̄. ℣ Felix loc⁹ tā deco-
ra quē sacrūt corꝑa. Da. ℟ Isti flores hodie d̄
t̄ra succisi cōplātati lilijs virēt ī delitijs florū
ꝑadysi. ℣ Elect⁹ ex milib⁹ int̄ ista pasct̄ lilia di
lect⁹. In delitijs. ℟ Iste sunt terribiles vt ca
strorum acies omnes ordinate que tonsarum si
miles. Ascenderunt sanguinis vnda dealbate.

℣ Ut colũbe lacte lote sic reuera pulcre tote. As
cenderũt. ℟ Uerus pudicitie auctor ⁊ custos vir
ginũ q̃ de v̄gine nat⁹ multos excitasti ad sctm̃
amorẽ castitatis animos. Qui es ꝑ pes corona vir
ginũ ꝑ merita carũ nos adiuua. ℣ Fons vite et
origo totius bonitatis duc nos ad portuz salutis.
Qui. In lau. añ. Sol nouus ab insula surgit oc
cidentis dũ virtutũ vrsula fulget incremẽtis. i.
℟ Unguẽtũ effusuz nomẽ tuũ dñe. ℣ Jõ adole
scẽtule dilexerũt te nimis. Nomẽ. ℣ Adducẽt re
gi vir. Ad bñ. añ. Bñdict⁹ es rex glie q̃ palmã
victorie dedisti fragilib⁹ ⁊ sexũ sine virib⁹ vin
cere fecisti demonis v̄tutẽ q̃rũ pie p̃cib⁹ nobis
supplicãtib⁹ tribuas salutẽ. 4. Ad. i. añ. He
puelle regie spõsi cõm̃sales agni tympanistrie
angelis eq̃les. 4. Ad. iij. añ. Muliebrẽ ad orna
tũ mũdũ acceperũt ⁊ ad verũ ⁊ btm̃ regẽ intra
uerũt. 6. ℣ Prudẽtes vir. Ad. vi añ. Hi sunt flo
res venustatis q̃s spirãtis grẽ ver ⁊ estas charita
tis ꝓduxerũt hodie. 7. Cap. Emulor eni vos
Beate vrsu. Coll. dei e. ℣ Media no. cl. f.
le martyris tue sociarũq; ei⁹ dñe p̃cib⁹ ꝯfi
dentes qm̃s clementiã tuam. vt ꝑ ea q̃ agimus
eterna remedia capiam⁹. Per. Ad. ix. añ. Ista
rum collegio celi vernat fulcit̃ ecclesia parady-

sus flagrat mūdus redimit̄. 8. Cap̄. Sapien
tia vincit mal̄. ℣ Tunc surrexerūt oēs vir. Coll̄
Retēde nob̄ dñe mīam tuā vt intercedē
te beata vrsula martyre tua cū sociabꝫ suis
vt que vot̄ expetim⁹ ꝯuersatiōe tibi placita ꝯse
quam̄. Per. Ad vs̄ sup̄ p̄s an̄. O q̄ꝫ pulcra est
v̄ginū casta gn̄atio q̄s auctoris crimiuū nō vi
cit exactio. 3. An̄. Quid in istis nisi choros vi
deas castroꝝ que nō norūt viri thoros hostes
vicioꝝ. 4. An̄. In odore tuo christe sic ad pe
nas currūt iste vt q̄si delitijs gaudeāt suppli
cijs. 5. An̄. Gustauerūt ⁊ viderunt qd̄ dulcis es
dñe ⁊ libent̄ impenderūt se ꝓ tuo noīe. 6. R̄.
Offerent̄ v̄gines christo regi dño. ℣ In leticia et
exultatiōe. Christo. ℣ Adducent̄ regi virg. Ad
mg̃t an̄. O flos campi ⁊ liliū ꝯualliū iesu chri
ste q̄ es spōsus ⁊ amator v̄ginū q̄ꝫ iocūdū inter
tuo sp̄ ꝯspectui quē laudātes ꝓsequūt̄ virgina
les cunei vbi dulci resonat melodia v̄go vrsula
simul cū thamaria ⁊ frequēt̄ ingemīat tibi chri
ste sit laus ⁊ gl̄ia. 1. In vigilia ap̄loꝝ Simo
nis et Jude ad vs̄ Cap̄. Jam nō estis hospites
R̄ Qui sunt isti. ℣ Nimis ho. Ad mg̃t an̄. Ec
Resta q̄s op̄s d̄s vt Coll̄. ce ego mitto.
nullis nos ꝑmittas ꝑturbatiōibꝫ ꝯcuti: q̄s

in apostolice ꝓfessiõis petra solidasti. Per. Lectiones. Hoc est ꝓceptũ m. Require retro de Illo tpe. Scõm Matthẽũ. apostolis totũ. Misit iesus duodecim discipulos suos: ꝓcipiens eis⁊ dicẽs: In viam gentiũ ne abieritis: et in ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis sed potius ite ad oues que perierũt dom⁹ israel. Et reliq̃.

Omelia lecti. eius. beati Gregi. pape Le. ix.

Dm ꝓstet oĩbꝰ frẽs charissimi q̃ redemptor noster in mũdũ pro redemptiõe gentiuꝫ venit cũ samaritanos q̃tidie ad fidẽ vocari cõspicim⁹: q̃d est qꝺ in ꝓdicatiõe discipl̃os mittens dicat. In viam gentiũ ne abieritis⁊ in ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis: sed potius ite ad oues que perierũt dom⁹ israel: nisi hoc qꝺ ex facti fine colligim⁹: q̃ ꝑus soli iudee voluit: et postmodũ cunctis gentibꝰ ꝓdicari. Lecti. x.

Erant tũc qui de iudea vocãdi essent: ⁊ de gentibꝰ vocãdi nõ essent. Legim⁹ in actibꝰ apostoloꝝ ꝓdicante petro: ꝑus hebreoꝝ tria milia: et postea q̃nq̃ milia credidisse. Et cũ predicare apostoli gentibꝰ in asia voluissent: per spiritꝫ

Pse spũs q̃ Le. xi. ꝓhibiti esse memorant. prius predicationẽ prohibuit hanc asianorum cordibus postmodũ infudit. Nam diu

est qd̄ asia cuncta iam credidit. Idcirco ergo
prius ꝓhibuit qd̄ postmodū fecit qꝛ tunc in il-
la erant qui necdū ad vitā repari merebantur.
nec tamē graui⁹ de ꝯtēpta ꝑdicatiōe iudicari.
Subtili occultoq; iudicio a quorūdā Lxij
auribꝫ ꝑdicatio sancta subtrahit̄ qꝛ suscita
ri per grām merent̄. Unde necesse est frēs cha
rissimi vt in oē quod agim⁹ oīpotentꝫ sup nos
dñi ꝯsilia occulta timeamus. nedū mēs nostra
exterius fusa a sua se voluptate nō reuocat. in-
tus contra eam iudex terribilit̄ aduersa dispo-
Nillo tpe. Misit iesus Scd̄m Mattheū. nat.
duodecim discipulos suos: precipiens eis et
dicens: In viā gentium ne abieritis. ⁊ in ciui-
tates samaritanoꝝ ne intraueritis. sed poti⁹ ite
ad oues que perierunt domus israel. Euntes au
tem predicate dicentes: quia appropinquabit
regnum celorum. Infirmos curate: mortuos su
scitate. Leprosos mundate: demones eijcite.
Gratis accepistis. gratis date. Amen. Aū.
Eus qui nos annua Coll. Te decet laus.
apl̄oꝝ tuoꝝ simonis et iude solennitate le
tificas: presta quesumus: vt quorum gaudem⁹
meritis instruamur exemplis. Per do. Capl̄a
ꝛ collec. d̄. vi. et d̄. ix. Req̄re philippi et iacobi

In vigilia oium sanctoruz ad vs super ps an.
Gaudent in celis aie sanctoꝝ qui christi vesti-
gia sunt secuti ⁊ qꝛ pro eius amore sanguinem
suū fuderūt ideo cū christo regnabūt in eīnū. 6
An Laudem dicite deo nr̄o oēs sancti eius ⁊ q̄
timetis eum pusilli ⁊ magni qm̄ regnabit dn̄s
deus nr̄ op̄s gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ demus glo
riam ei. 5. An O q̄z gloriosuz ē regnū in quo
cum christo regnāt oēs sancti amicti stolis al
bis sequunt̄ agnū quocūqꝫ ierit. 6. An San-
ctum est verū lumē ⁊ admirabile mīstrās lucez
his q̄ ꝑmā serūt in agone certaminis recipiunt
ab ipso splendorē sempit̄nū in quo assidue feli-
Ego iohs vidi ī medio Cap ces letāt̄. 4
throni ⁊ q̄ttuor aīaliū. ⁊ ī medio senioꝝ ag
nū stātē tāq̄ occisuz. hn̄tē cornua septē ⁊ oclos
septē q̄ sūt septē spūs dei missi in oēm terram.
℟ Beata vere mater. ℣ Justi in perpetuuz vi.
Ad mgt an Saluator mūdi salua nos oēs san
cta dei genitrix virgo semp maria ora ꝓ nobis
precibus q̄z sctōꝝ apl̄oꝝ martyrū ⁊ ꝯfessoꝝ atqꝫ
sanctarū virginū supplicit̄ petim⁹ vt a mal̄ oīb⁹
eruamur. bōisqꝫ oīb⁹ nūc ⁊ sp ꝑfrui mereamur. i.
Domine ds nr̄ mltiplica sup nos mīaz Coll
tuā ⁊ q̄rū ꝑuenim⁹ gl̄iosa solennia. tribue

subseq̄ in sancta ꝓfessiõe leticiã. Per. Inuitat.
Regẽ regũ dñz venite adorem⁹. Quia ipse ẽ co
rona sctõꝝ oĩuz. p̄s. Venite. In p̄ n° añ. Nouit
dñs viã iustoꝝq̄ in lege ei⁹ meditãt̄ die ac nocte
8. p̄s. Btũs vir. Añ. Mirificauit dñs sanctos
suos ⁊ exaudiuit eos clamãtes ad se. 7. p̄s. Cuz
inuocarẽ. Añ. Admirabile ẽ nomen tuũ dñe qꝛ
gl̄ia ⁊ honore coronasti sanctũ tuuz ⁊ ꝯstituisti
eũ sup̄ opa manuũ tuarũ. 1. p̄s. Dñe dñs noster
Añ. Dñe q̄ opati sunt iusticiã habitabũt ĩ tab
naculo tuo ⁊ req̄escẽt in monte sctõ tuo. 6. p̄s.
Dñe q̄s ha. Añ. Hec ẽ gñatio querẽtiũ dñz q̄-
rentiũ faciẽ dei iacob. 3. p̄s. Dñi ẽ terra. Añ.
Letamĩ in dño ⁊ exultate iusti ⁊ gloriamĩ oẽs
recti corde. 8. p̄s. Beati q̄rũ re. ℣ Exultẽt iusti

Legimus Lec. ĩ. in ꝯspectu dei. et del
in ecclesiastiq̄ historijs qd̄ sctũs boni-
faci⁹ q̄ quart⁹ a btõ gregorio romane
vrb̄ ep̄atũ tenebat. suis p̄cib⁹ a foca cesare im-
petrauerit donari eccl̄ie christi templũ rome. ꝙ
ab antiq̄s pãtheon antea vocabat̄. qꝛ h̄ q̄si si-
mulacrũ oĩuz videret̄ eẽ deoꝝ. in q̄ elimĩata oĩ
spurcitia. fec̄ eccl̄iaz sctẽ dei gẽitriq̄ marie atqꝫ
oĩuz martyrũ christi. vt exclusa multitudĩe de-
monũ. multitudo ibi sctõꝝ a fidelib⁹ ĩ mẽoria

haberet: ⁊ plebs vniuersa ī capite kalēdarū no-
uembriū sic in die natal' dñi ad eccl'iaz ī honore
oīuz sctōꝝ ꝯsecratā ꝯueniret. ibiq; missarū solē-
nitate a p̄sule sedis apl'ice celebrata. oībusq; ri
te ꝑfect'. vnusq̄sq; ī sua cū gaudio remearet. ¶
℟ In p̄ncipio erat v̄bū ⁊ v̄bū erat apud deū et
d̄s erat v̄bū. hoc erat in p̄ncipio apud deū. Oīa
ꝑ ipsuz facta sunt ⁊ sine ipso factum est nihil. ℣
Qd̄ factum est ī ipso vita erat ⁊ vita erat lux
Beata dei genit'x ⁊ sp̄ v̄go L.ij hoīuz. Oīa.
maria tēplū dñi. sacrariū spūssctī. virgo
añ partū. v̄go post partū p̄nt' solennitate diei
cū suis v̄ginib' expers nullo mō credēda ē. que
dei ꝓpl'm faciēdo monebat spernē ꝑituri lux⁹ se
culi. ac lenocinia mortal' nature declinare. car-
nis pudicitiā cuz v̄ginitat' honore int' cordis ho
spiciū obs̄uare. eāq; oīuz v̄tutū reginaz. ⁊ fru-
ctū salut' ꝑpetue. ⁊ sociā esse angeloꝝ suis affir-
mabat exēplis. ℟ Felix nāq; es sacra v̄go ma
ria ⁊ oī laude dignissima. Quia ex te ortus ē sol
iusticie christ⁹ d̄s nr̄. ℣ Ora ꝑ ꝓpl'o int'ueni ꝑ cle
ro int'cede ꝑ deuoto femīeo sexu sen. ⁊c̄. Le.iij.
Qui sup̄na celoꝝ reg̃ spiritib' angelicis ad
laudē ⁊ gl'iaz atq; honorē sui nois ac ma-
iestat' in ꝑpetuū miro ordīe collocauit. terrige-
narū spūs ad fruēdā sue visiōis gl'iaz t'renis ac

tibꝫ expiatos·mĩcordit̃ vexit ad celos·ꝓ tãti
diei solẽnitate largiꝰ loq̃ cupiẽtibꝫ·exorãdus
est frẽs charissimi ds·et̃ni dei filiꝰ·q̃tinꝰ q̃s sil̃es
fec̃ forma·ñ diuidat i gl̃ia. ℟ Te sctm̃ dñz ĩ ex
celsis laudãt oĩs angeli dicẽtes. Te decz laus
et honor dñe. ℣ Cherubin q̃z ⁊ seraphin sctũs
ꝓclamãt ⁊ oĩs celicus ordo dicẽtes. Te. Le.iiij.

ADhuc d̃ eadẽ aliq̃d tã pulc̃ atq̃z p̃clara fe-
stiuitate loq̃ incipiamꝰ·q̃ nõ solũ angelo-
rũ vt p̃diximꝰ spiritibꝫ·verũ etiã sctis oĩbꝫ q̃
in t̃ra sunt ab exordio mũdi ꝓcreati·honorabi
lit̃ dedicata ꝯsistit. E q̃bꝫ p̃mi fuerũt p̃riarche
viri religiosi ĩ vita sua·p̃res ꝓph̃arũ ⁊ apl̃orũ.
℟ Int̃ natos mulie·nõ sur·ma·io·bap. Qui vi
am do·p̃ꝑa·in hẽ. ℣ Fuit ho·mis·a d·cui nom̃
io·erat. Qui. Ju.ij.nº ã. Timete dñz omẽs sctĩ
eiꝰ qm̃ nihil deest timẽtibꝰ cũ ecce oculi dñi sup
iu·⁊ au·e·in p̃·eoꝝ. i.p̃s. Bñdicã do. Añ. Dñe
spes sctõꝝ ⁊ turr̃ fortitudĩs eoꝝ dedisti hẽdita
tẽ timẽtibꝰ nomẽ tuũ ⁊ inhabitabũt ĩ tab̃nacl̃o
tuo ĩ secl̃a. 3.p̃s. Exau.d̃s dep̃.m. Añ. Bti q̃s
elegisti dñe habitabũt ĩ atrijs tuis etenĩ clama
bũt ⁊ hymnũ dicẽt. 8.p̃s. Te decz. Añ. Dñe
deus virtutum beati omnes q̃ sperãt in te non
priuabis bonis eos qui ambulant in equitate

in secl'a secl'oꝝ laudabũt te. 6. ps. Q̃ dilecta.
An̄. Laudẽ dicite. ps. Dñs regñ .i. An̄. O q̃z
Sgl'iosuz. ps. Bñdic.i. ℣ Justoꝝ aĩe. Le.v.
Olẽnitatẽ pñt diei duodenꝰ illustrat apo
stoloꝝ nũerꝰ q̃s a p̃mis miraculꝰ ꝟtutibꝫ ad cõ
ponẽdũ noue fidei fundamẽtũ· erigẽdũq; adhꝫ
statũ eccl'ie ꝓuidẽtia dĩna ex oĩbꝫ q̃s capiebat
mũdus elegit· vt ĩ oẽz t'rã sonꝰ eoꝝ p̃dicatiõis
exiret· ⁊ ĩ fines orb' t're eoꝝ ꝓcederẽt ꝟba. ℟.
Qui sunt isti q̃ vt nubes volãt. Et q̃si columbe
ad fenestras suas. ℣ Cãdidiores niue nitidioẽs
lacte rubicũdiores ebore antiq̃. Et q̃si. Lect. vi
Triũphale martyiũ no men let obsequijs
amplectam̃· q̃ ꝑ diuĩsa tormẽtoꝝ gñã chri-
sti passionẽ nõ lacessentibꝫ p̃cordioꝝ mẽtibus
im itabãt. Alij ꝟo ferro ꝑempti· alij flãmis ex-
usti· alij flagr ꝟberati· alij vectibꝫ ꝑforati· alij
cruciati patibulo· alij pelago sb̃mersi· alij viui
decoriati· alij vicul' mãcipati· alij linguis p̃uati
alij lapidibꝫ obruti· alij frigõe afflicti· alij fame
cruciati· alij ꝟo trũcat mãibꝫ siue ceter cesis mẽ
bris· spectaculũ ꝯtumelie ĩ ꝓpl'os nudi· ꝓpt' nom̃
dñi portauerũt. ℟ Lauerũt stolas suas. Et cã-
didas eas fecer̃t ĩ sanguĩe agni. ℣ Isti sunt q̃ ve
ner̃t ex mag̃ tribl'atiõe ⁊ lauer̃t stolas suas. Et.

Christi sacerdotibꝫ atq; doctoribꝫ L.vij.
siue ꝯfessoribꝫ huiꝰ festiuitatē diei ñ igno
tam eē credimꝰ·q̄ corda fideliū spiritalit̄ q̄si im
bribꝫ irrigati celestibꝫ vt felicit̄ ꝓferre īmācessi
bilē bonoꝝ operū possint fructū. ℟ Sint lū-
bi vr̄i p̄cincti ⁊ lucerne ardētes ī manibꝰ vr̄is.
Et vos similes hoībꝰ expectātibꝰ dñm suū qñ
reūtat̄ a nuptijs. ℣ Uigilate ḡ qꝛ nescit̄ q̄ ho

Ouia san L.viij. ra dñs vr̄ vētur̄ sit. Et vos
ctis oībꝫ ñ mediocrit̄ ꝫ ꝑfecte atq; excel-
lentissime huiꝰ sacratissime solēnitas diei· ma-
ximo sine fine ꝯstat honore·nos frēs charissimi
tātoꝝ p̄rocinia int̄cessoꝝ de q̄bꝫ locuti sumus·
tota mēt̄ intētiōe q̄ramꝰ vt ꝑ tꝑalia festa q̄ ge
rimꝰ eoꝝ merit̄ int̄cedētibꝫ ad et̄na ꝑuenire va
leamꝰ. ℟ Offerēt̄ regi v̄gines dño post eā ꝓxi
me eiꝰ offerēt̄ tibi. In leticia ⁊ exultatione. ℣.
Prudētes v̄gines aptate lāpades vr̄as ecce spō
sus vēit exite obuiā ei. In le. Ad cc̄.ā. Sanctū
est verū lu. Cañ. Vos scti dñi. ℣ Gl̄iosus ds ī

Hodie dilectissimi oīuꝫ Lect.ix. sctis suis.
sctōꝝ ꝫ vna solēnitat̄ leticia celebramꝰ fe-
stiuitatē·q̄rū societate celū exultat·q̄rū p̄roci-
nijs terra letat̄·quoꝝ triūphis ecclesia sancta
coronatur·quorum cōfessio q̄ꝫto in passiōe for

tior tanto ē clarior in honore. qr dū creuit pug̃.
creuit ⁊ pugnātiū gloria. ℟ Justoꝝ aīe in ma/
nu dei sunt. Et nō tanget illos tormētū mali/
cie. ℣ Uisi sunt oculis insipiētiū mori illi autē
Vere btā mat̄ ec/ Le.x. sunt in pace. Et nō.
clesia q̄ꝫ sic honor diuine dignatiōis illu/
minat. q̄ꝫ inuiolate ꝯfessiōis cādida induit vir
ginitas. Floribꝫ eius nec rose nec lilia desūt. T
℟ Laudē dicite deo nr̄o oēs sancti ei⁹ ⁊ q̄ time
tis eū pusilli ⁊ magni qm̄ reg̃bit dn̄s d̄s nr̄ om
nipotēs. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gloriā
ei. ℣ Genus electū gens sctā ꝓpl̄us acq̄sitionis
nr̄i memores laudate deū. Gaudeamus ⁊ exul/
temus et demus gloriam ei. Lectio.xi.
AGite nūc frēs aggrediam̄ iter vite. reūta/
mur ad ciuitatē celestē in q̄ scripti sumus.
et ciues decreti. Non sum⁹ hospites. sed ciues
sanctoꝝ ⁊ domestici dei. etiā illius heredes. co/
heredes aūt christi. ℟ Beata vere mat̄ ecclesia
quā sic honor dīne dignatiōis illuminat quā vi
ctoriosoꝝ gl̄iosus martyrum sanguis exornat.
Quā inuiolate confessionis cādida induit vir
ginitas. ℣ Floribus eius nec rose nec lilia desūt
Verege qui celestiū ag/ L.xij. Quā inuio.
minū medi⁹ residet. dicere vox nulla suffi

cit. Effugit enim omnē sermonez. atq; omnem sensum humane mentis excedit. decus illud. illa pulcritudo. illa virtus. illa gloria. illa magnificentia. illa maiestas. Vltra enī omnez sanctorum est gloriam. ipsius inestimabilez adipisci conspectum. ⁊ splendore maiestatis eius irradiari. Tu autem dñe miserere nostri. ℟ Beati estis sancti dei omnes qui meruistis consortes fieri celestium virtutum ⁊ perfrui eterne claritatis gloria. Ideoq; p̄camur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dñz deum nostrum. ℣ Gaudete et exultate ecce enim merces vestra multa est in celis. Ideoq; precamur vt memores nostri intercedere dignemī.

In illo tempore. Scdm Mattheum.

Videns iesus turbas: ascendit in mōtem. Et cum sedisset: accesserūt ad euz discipuli eius. Et aperiens os suū: docebat eos dicens: Beati paupes spū: qm̄ ipsoꝝ est regnū celorum. Beati mites: qm̄ ipsi possidebūt terrā Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabunt. Beati qui esuriunt ⁊ sitiunt iusticiam: quoniaz ipsi saturabuntur. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequētur. Beati mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbūt. Beati pacifici:

qm̄ filij dei vocabūt. Beati q̄ ꝑsecutionē pati-
untur ꝓpt' iusticiā: qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Bti
estis cū maledixerint vob̄ hoīes. ⁊ ꝑsecuti vos
fuerint ⁊ dixerint oē malū adūsum vos mētiē
tes: ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: qm̄ merces
vr̄a copiosa ē in celis. Amē. Ad̄. Te decz laus.

O Mnipotēs sempit'ne ds̄ q̄ nos oīuz Coll'.
sanctoꝝ merita sb̄ vna tribuisti celebrita-
te venerari: q̄s vt desideratā nob̄ tue ꝓpiciatio
nis abūdantiā: multiplicat̄ int'cessoribꝫ largia
ris. Per. In lau. ā. Fulgebūt iusti ⁊ tanq̄z scin-
in arūdineto discurrēt iud̄ nationes ⁊ reḡbūt in

E Go iob̄s vidi angelū ascē- Cap̄. eternū.
dentē ab ortu solis. hn̄tē signū dei viui. et
clamauit voce maḡ quatuor angelis q̄bꝫ da-
tum ē nocē terre ⁊ mari dicēs: nolite nocē terre
et mari neq̄z arboribꝫ. q̄ adusq̄z signem⁹ seruos
dei nr̄i in frōtibꝫ eoꝝ. ℟ Exultēt iusti. ℣ Justi
in ꝑpe. vi. Ad bn̄. ā. Bti estis scti dei oēs q̄ me-
ruistis ꝯsortes fieri celestiū virtutū ⁊ ꝑfrui et̄
ne claritat̄ gloria ideoq̄z precamur vt mēores
nr̄i int'cedē diguemī ꝑ nob̄ ad dn̄z deū nr̄m. i.
Coll'. Dp̄s semp̄. d. Ad. ī. ā. Gaudēt in celis.
Ad. iij. ā. Bti erit̄ cū vos oderint ho. Jn. ij. vs̄
ap'loꝝ. Ad. vi. ā. Bti mūdo corde. Capituluz.

Vidi turbam magnā quam dinūerare ne-
mo poterat ex omnibꝫ gentibꝫ ⁊ tribubus
et populis ⁊ linguis stantes ante thronū ⁊ ī con
spectu agni amicti stolis albis ⁊ palme in mani
Omnipotēs Coll. bus eoꝝ. ℣ Justoꝝ aīe.
sempiterne ds qui nos oīum sctōꝝ multipli
ci facis celebritate gaudē: ꝯcede ꝓpicius: vt sic
tuoꝝ cōmemoratiōe sctōꝝ tpali gtulam officio
ita perpetuo letem aspectu. Per do. Ad. ix. añ.
Scim⁹ qm diligēti- Cap. Beati q̄ ꝑsecuti-
bus deū oīa coopantur ī bonū. his q̄ scd̄m
ꝓpositū vocati sunt sancti. ℣ Gloriosus ds ī s.
Ad qms dñe fidelibꝫ ꝓplis oīuz san- Coll.
ctoꝝ tuoꝝ semper veneratiōe letari: ⁊ eorū
perpetua supplicatiōe muniri. Per. In. ij. vs̄ ā.
Sanctoꝝ sicut aq̄le iuuēt⁹ renouabit̄ florebūt
sicut liliū in ciuitate dñi. 8. Añ. Lux perpetua
lucebit sctis tuis dñe al. ⁊ eternitas tpoꝝ al. 4.
Añ. Vox leticie ī tabnacul̄ iustorum al. a. a. 8.
Añ. Scti ꝑ fidē vicerūt reg̃ o. s. ius. 1. ℟ San-
cti tui dñe bñ. ℣ Justi in ꝑpe. Ad mgt añ. Te
gl̄iosus apl̄oꝝ chorus te ꝓphetarū laudabil̄ nu-
merus te martyrū cādidat⁹ laudat exercit⁹ te
oēs electi voce ꝯfitent̄ vnanimi beata trinitas
vnus ds. In die oīuz sctōꝝ post vs̄ dicat̄ ꝓ de

functis cū vna tm̄ coll. scz. Fideliū et ad missaz
simil' nisi pñs defunct⁹ fuerit tūq addat' secūda
videlicet. Inclina. Si aūt festū oīuz sctōꝝ in
sabbato euenerit differat' in crastinū post vs̄.
Malachie epi Capl'z. Bñdictionem omnium
gentium. Collecta. Deus qui conspicis qꝛ ex.
Lect. Btī sunt serui illi. Euāg. Omel. Sint lū.
Cetera xo vt de vno ꝯfess. et pont. Quattuor
Resta q̄s op̄s ds: vt q̄ coronatoꝝ Coll.
gloriosos martyres claudiū. nicostratuz.
symphorianū. castoriū atqꝫ simpliciū. fortes in
sua ꝯfessiōe agūim⁹. pios apud te ī nr̄a int'cessi
one sentiam⁹. Per. Theodori martyris Colle.
Deus q̄ nos btī theodori martyr tui ꝯfessio
nibꝫ gloriosis circūdas ⁊ ꝓteg: pr̄a nobis
eius imitatiōe ꝓficē. ⁊ oīone fulciri. Per. Mar
tini epi ad vs̄ Cap. Bñdic. om. ℟ Btūs mar
tin⁹. xi Ecce sacer. Ad mgt ā. Obtm̄ virū cui⁹
aīa pady suz possidet vñ exultāt angeli letāt' ar-
changeli chorus sctōꝝ ꝓclamat turba v̄ginum
īnuitat mane nobiscū in et'nū. 2. Coll. Deus q̄
ꝯspic. Inuit. Just⁹ florebit ī domo dñi plāta
tus. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ in ei⁹ sac̄ solēnitate.
p̄s. Venite. In p̄ n⁹ ā. Martin⁹ adhuc cathe
cumin⁹ hac me veste ꝯtexit. 7. Aū. Sctē trini
tat fidē martin⁹ ꝯfessus ē ac baptismi gr̄az ꝑce

pit. 7. Ant. Beatus martinus dixit iuliano chri-
sti enim sum miles pugnare mihi non licet. 8. Ant.
Ego signo crucis non clypeo protectus aut galea
hostium cuneos penetrabo securus. 7. Ant.
Martine misit nos dominus tibi auxilium ferre et
rusticam multitudinem effugare. 7. Ant. Im-
posita manu puero beatus martinus immundus
ab eo spiritum eiecit. 8. ℣ Iustum deduxit do
Incipit vita sancti Martini episcopi. Lec. i.
Gitur martinus sabaria pannoniarum opido
oriundus fuit. Parentibus secundum seculi dignitatem
non infimis gentilibus tamen. Pater eius miles
primum post tribunus militum fuit. ℟ Hic est mar-
tinus electus dei pontifex cui dominus post aposto-
los tantam gratiam conferre dignatus est. Ut in virtute
trinitatis deifice mereretur fieri trium mortuorum
suscitator magnificus. ℣ Sancte trinitatis fidem mar-
Cum beatus Lect. ij. tinus confessus est. Ut in-
martinus esset annorum decem in vitis parentibus ad ec-
clesiam confugit: seque cathecuminum fieri postulauit.
Mox mirum in modum totus in dei opere conversus cum es-
set annorum duodecim hominem concupiuit. ℟ Oculis ac
manibus in celum semper intentus. Inuictum ab oratione spiritum non
relaxabat. ℣ Corporalem quidem molestiam gratiam ferens
mente tamen et spiritu in precibus ad deum semper insistens. In

Cum edictũ essz a regibꝫ vt vetera- L.iij.
noꝝ filij ad maliciã scriberẽt: ꝓdẽte pr̃e q̃
felicibꝫ eiꝰ actibꝫ ĩuidebat. Cũ eẽt ãnoꝝ q̃nde-
cim raptꝰ ẽ catenatꝰ sacr̃is militaribꝫ implicatꝰ
est. vno tm̃ seruo comite ꝯtẽtꝰ. Cui ꝟsauice do-
minꝰ seruiebat. adeo ⁊ plerũq; ei ⁊ calciamẽta
ipse detrahẽt. ⁊ ipse det̃gẽt cibuz vna capent.
h̃ tñ sepiꝰ mĩstraret. ℞ Dũ sacr̃a offerret btũs
martinꝰ. Globꝰ igneꝰ apparuit sup caput eius
℣ Ita vt ĩsblime ꝯtẽdẽs lõgiꝰ collum crinẽq;
Eatꝰ martinꝰ L.iiij. flãma ꝓducẽt. Globꝰ.
triẽniũ fere añ baptismũ in armis fuit. inte
ger tñ ab his vitijs. q̃bꝫ illud genꝰ hoĩuz impli
cari solet. Multa illi circa militones benigni-
tas. mira charitas. patientia ꝟo atq; hũilitas
vltra hũanũ moduz a p̃ fere ãnis dĩnitꝰ ꝯcessa
fuit. ℞ Btũs martinꝰ obitũ suũ lõge añ p̃sci-
uit dixitq; frĩbꝰ. Dissolutionẽ sui corpis ĩminẽ
atq; ĩdicauit se iã resolui. ℣ Uiribꝰ corpis ce-
pit repẽte destitui ꝯuocatisq; discipulis ĩ vnũ
dixit. Dissolu. In.ij.nº ã. Cõfido ĩ dño qđ filia
mea p̃cibꝰ tuis reddita sit saĩtati. 8.ãñ. Tetra
dius cognita dei v̄tute ad baptismi gr̃az ꝑuẽit
7.ãñ. O ĩeffabilẽ virũ ꝑ quẽ nob tãta mira-
cula choruscãt. 8.ãñ. Dñs iesus christꝰ nõ se

inq̄t purpuratū nec dyademate renitētē vētur
esse p̄dixit. 8. An̄. Dū sacr̄a offerret btūs mar-
tin⁹ glob⁹ igne⁹ apparuit sup caput ei⁹. 8. An̄
Sacerdos dei martine pastor egregie ora p no-
Beat⁹ mar- L. v. bis deū. 8. ℣ Amauit eū.
tin⁹ necdū regn̄at⁹ in christo agebat quē-
dam bonis opib⁹ baptismat̄ cāditatū. assiste-
re scz laborātib⁹. opē ferre miser⁹. alere egentes.
vestire nudos nihil sibi ex militie stipēdijs p̄t̄
q̄tidianū victum reſuare. Jam tūc euāgelium
nō surdus auditor. de crastino non cogitabat.
℟ Dixerūt discipuli ad btm̄ martinū cur nos pr̄
deser⁹ aut cur nos desolatos relinq̄s. Inuadent
enī gregē tuū lupi rapaces. ℣ Scim⁹ q̄dē deside
rare te christū nr̄i poti⁹ miserē q̄s deser⁹. Inua.
Quodā tp̄e cū iā nihil btūs martin⁹ L. vi.
pret̄ arma ⁊ simplicē militie vestitū hr̄et.
media hyeme q̄ solito aspior inhorruerat. a d̄o
vt plerosq̄ vis algor⁹ extinguēt. obuiū habu
it ī porta ambiēsiū ciuitat̄ paupez nudū. Qui
cū p̄teeeūtes vt sui misererēt̄ oraret. oēsq̄ mise
rū p̄terirēt. intellexit vir dn̄i plen⁹ sibi illū alijs
mīaz nō p̄stātib⁹ reseruari ℟ Cū vidēt btūs
martin⁹ discipulos suos flētes mot⁹ his fletib⁹
ꝯūsus ad dn̄z dixit. Dn̄e si adhuc ꝓplo tuo suz ne

cessarius ñ recuso laborē. ℣ O virū ineffabilē nec
labore victū nec morte vīcēdū q̄ nec mori timu
it nec viuē recusauit sed fidenť dixit. Dñe. L.vij
Sanctꝰ martinꝰ nihil pť chlamydē quā in-
tus hēbat. Jā enī reliq̄ in opus sile ꝯsum-
pserat. Arrepto itaqꝫ ferro q̄ accinctꝰ erat. me-
diā diuidit. partēqꝫ eiꝰ paupi tribuit. reliqua
rursus induit. ℟ Dñe si adhuc ꝓpl'o tuo suꝫ ne-
cessarius ñ recuso sbire ꝓpť eos laborē. Fiat vo
lūtas tua. ℣ Munia tua deuotꝰ implebo sb sig-
nis tuis q̄ ad ipse iusser] militabo. Fiat. L.viij.
Nocte igit' insecuta cū se sopori sctūs marti
nus dedisset. vidit christū chlamydis sue
q̄ paupem texerat pte vestitū. Intueri diligē-
tissime dñꝫ. vestēqꝫ quā dederat iubet agscere
Mox ad angeloꝝ circūstātiū multitudinē au-
dit christū clara voce dicētē. Martinꝰ adhuc
cathecuminꝰ hac me veste ꝯtexit. ℟ O btm̄ vi
rū martinū antistitē. Qui nec mori timuit nec
viuere recusauit. ℣ In cuius trāsitu sctōꝝ canit
nūs āgeloꝝ exultat chorus. Qui. Ad cc. añ. O
martine o pie q̄ꝫ piū est gaudē de te o martine
ꝓphis cōpar aplis ꝯsertꝰ p̄sulū gēma fide ⁊ me
rit] egregius pietate mīa charitate ineffabilis
succurre nob nē ⁊ añ deū. l. ℣ Justus vt pal. L.ix

Archadio igit̃ et honorio inpantibꝫ. sctũs
martinꝰ thuronoꝝ eps plenꝰ v̄tutibꝫ ⁊ sci
tate. p̄bẽs infirmis multa bñficia. Octogesimo
p̄mo etat̃ sue ãno. epatꝰ autem vicesimo sexto.
apud cõdatẽsem diocesis sue vicũ excedẽs a se
culo felicit̃ migr̃uit ad christũ. Tñsijt aũt media
nocte q̃ dñica habebat̃ attico cesarioq̃ ꝯsuli
bus. ℟ Ora ꝓ nob btẽ martine. Ut digni efficia
mur ꝓmissiõibꝰ christi. ℣ Sacerdos dei marti
ne pastor egregie ora ꝓ nob Ut digni. L.x.
Dm btũs martinꝰ apud cõdatẽsem vicũ
egrotare cepisset pictaui ꝑpl̃i ad eiꝰ tñsitũ sicut
thuronici ꝯuenerũt. Quo migrãte grãdis alt̃
catio int̃ vtrũq̃ ꝑpl̃m surrexit. Dicebant enim
pictaui. Noster ẽ mõchus. nob abbas extitit.
nos req̃rimꝰ cõmẽdatũ. ℟ Obtm̃ virũ in cuiꝰ
tñsitu sctõꝝ canit nũs angeloꝝ exultat chorus.
oĩumq̃ celestiũ v̄tutũ occurrit psal lẽtiũ exẽci
tus. ℣ Martinꝰ h̄ pauꝑ ⁊ modicꝰ celũ diues in
Dixerũt thuronici Le.xi. gredit̃. Oĩumq̃.
pictauis. Si virtutes nobis factas suffice
re dicitis: scitote quia vobiscum positus am
plius quam hic est operatus. Nam vt preter
mittamus plurima. vobis suscitauit duos mor
tuos nob vnũ. Et vt ipse sepe dicebat maior ei

ꝟtus añ ep̄atū fuit. q̄ꝫ post ep̄atū. ℟ Marti-
nus abrae sinu let⁹ excipit martin⁹ h̄ paup ⁊ mo
dicus. Celū diues īgredit hymnis celestib⁹ ho-
norat. ℣ Martin⁹ ep̄s mig̃uit a secl̄o viuit in
Sixe. L.xij. christo gēma sacerdotū. Celū.
rūt thuronici pictauis. Si mos ātiq̄t⁹ in-
stitut⁹ seruat. in vrbe q̄ ordinat⁹ ē. hēbit d̄o iu-
bente sepulcrū. Certe si ꝓ mōsterij ꝑuilegio eū
cupit vēdicāe. scitote qꝛ ꝑmū ei mōsteriū cum
mediolanēsib⁹ fuit. ℟ O q̄nt⁹ erat luct⁹ oīum
q̄nta p̄cipue lamēta mōchoꝝ. Quia piuꝫ ē gaudē
martino ⁊ piū est flē martinū. ℣ Bti viri cor-
pus vsq̄ ad locū sepulcri hymnis canora cele-
stib⁹ turba ꝓseq̄t. Quia pi. Euāg. Sint lū. xe.
In cōi d̄ ꝯfess. Coll. De⁹ q̄ ꝯspic. In l. ā. Dixe
rūt disc pli ad btm̄ martinū cur nos pr̄ deseris
aut cui nos desolatos relinq̄s īuadēt eni gregeꝫ
tuū lupi rapaces. 7. ℟ Justū dedu. ℣ Ecce sa
Ad b. ā. O q̄nt⁹ luct⁹ oīuꝫ q̄nta p̄cipue lam̄ta
mōchoꝝ ⁊ v̄ginū chor⁹ qꝛ ⁊ piū ē gaudē martino
et piū ē flē martinū. i. Ad. ī. ā. Dñe si adhuc po
pulo tuo suꝫ nccī⁹ ñ recuso laborē fiat voluntas
tua. 7. Ad. iij. ā. O virū īeffabilē nec labore vi-
ctum nec morte vincēdū q̄ nec mori imuit nec
viuē recusauit. 8. Ad. vi. ā. Oculis ac manib⁹
in celū sp̄ intēt⁹ inuictū ab or̄one sp̄m̄ nō relaxa

bat al.a. 7. Ad.ix.ā. Martin⁹ abrae sinu let⁹
excipit martin⁹ h̄ paup ⁊ modic⁹ celū diues in
gredit hymnis celestib⁹ honorat 8. Cap. et col
lec. Req̄re de vno ꝯfess. et pōt. In.ij. vs̄ super
p̄s.ā. Martin⁹ adhuc cathecu. Ān. Sctē tri-
nitat. Ān. Btūs mart. Ān. Ego sig̊ crucis.
℟ Amauit eū dn̄s. ℣ Ecce sacer. Ad mg̃t ā. O
btm̄ pōtificē q̄ tot viscerib⁹ diligebat christū
regē ⁊ ñ formidabat impij p̄ncipatū o martīe
dulcedo medicamētū ⁊ medice o sctissima aīa
quā ⁊ si gladi⁹ ꝑsecutor ñ abstulit tñ palmam
martyrij ñ amisit. 1. Edmūdi Cap. Bn̄dic. om.
Deus q̄ largiflue bonitat ꝯcilio eccl̄iaz Coll
tuā btī edmūdi ꝯfess. tui atq̄ pont. p̄clare
vite merit decorasti ⁊ gl̄ie sis letificasti miracu
lis. ꝯcede ꝓpici⁹ nob̄ famul tuis: vt ⁊ ipsi⁹ ime-
lius reformem̄ exēplis: ⁊ ab oīb⁹ p̄rocinio ꝓte
gam̄ adūsis. Per do. Lect. Btī sūt serui, Euā
geliū. Sint lū, Cet'a sic d̄ sctō nicolao In die
btē eliçabeth p⁹ vs̄ dicat ꝑ defunct eū vna tm̄
coll. vielz. De⁹ cui ꝓpriū ē nisi pn̄s defunct⁹ af
fuerit tūc addat secūda Inclina Silr ad mis-
saz fiat. Si āt festū btē eliçabeth i sabb̄o fuerit
differat in crastinū officiū defunctor ⁊ p⁹ vs̄
agat. Cecilie v̄g. ad vs̄ Cap. Cōfiteor t̄ dn̄e.
℟ Obtā cecilia. Ad mag̃t ā. Uirgo gl̄iosa sp

euãgeliũ christi gẽbat ĩ pectore s. ñ diebus neq;
noctibus a colloquijs dĩnis ⁊ orone cessabat. 1.
Deus q̃ nos ãnua btẽ cecilie martyr Coll.
tue solẽnitate letificas: da vt quã venera-
mur officio. etiã pie ꝯuſatiõis seq̃m exẽplo. p.
Inuit. Regẽ v̓ginũ dñz. ps. Venite. In p̃n.
ñ. Cecilia v̓go almachiũ exupabat tyburtiũ ⁊
valerianũ ad coronas vocabat. 8. Ñ. Expãsis
mãib⁹ orabat ad dñz vt eã eripet d̓ ĩimicis. 8.
Ñ. Cilicio cecilia mẽbra domabat deũ gemi-
tib⁹ exorabat. 8. Ñ. Spẽ tua. Ñ. Adiuua-
bit eã. Ñ. Hec ẽ q̃ nesc. ℣ Spẽt. Lec. Media
no. cla. ℟ Cãtãtibus orgãis cecilia v̓go ĩ corde
suo soli dño decãtabat dicẽs. Fiat dñe cor meũ
et corpus meuz ĩmacl'atũ vt ñ ꝯfundar. ℣ Bidu
anis actriduãis ieiunijs orãs suã dño pudiciti
am cõmẽdabat dicẽs. Fiat. ℟ O btã cecilia. q̃
duos frẽs ꝯũtisti almachiũ iudicẽ supasti vrba
nũ ep̃m ĩ vultu ãgelico demõstrasti. ℣ Btã es
v̓go ⁊ gl̓iosa ⁊ bñdictus s̃mo oris tui. Que. ℟.
Uirgo gl̓iosa sp euãgeliũ christi gẽbat ĩ pectore
suo. Et ñ diebus neq; noctibus cessabat a collo-
quijs dĩnis ⁊ orone. ℣ Cãtãtibus orgãis ceci-
lia dño decãtabat dicẽs fiat dñe cor meuz ĩma-
culatũ vt ñ ꝯfundar. Et ñ. ℟ Cilicio cecilia mẽ
bra domabat deũ gemitibus exorabat, Almachi

um exupabat tyburtiũ ⁊ valerianũ ad coronas
vocabat. ℣ Nõ diebus neq; noctibus cessabat a
colloquijs dĩnis ⁊ orone. Al. In. ij. n° ã. Dñe
iesu christe semĩator casti ꝯsilij suscipe seminũ
fructus q̃s ĩ cecilia semĩasti. 8. dñi. Btã cecilia
dixit ad tyburtiũ hodie te fateor eẽ meũ cogtuz
qꝛ amor dei te fecẽ eẽ ꝯtẽptorẽ idolorꝫ. 7. dñi.
Fiat dñe cor meũ ⁊ corpus meuz ĩmaclatũ vt ñ
ꝯfundar. 7. dñi. Credimus christũ filiũ dei v̀m
deũ esse q̃ sibi talẽ elegit famulã. 2. dñi. Nos sci
entes nomẽ sanctum oĩno negare nõ possumus
4. dñi. Tũc valerianus ꝑrexit ad ã tistitẽ ⁊ sig̃
qd̃ accepat ĩuẽit sctm̃ vrbanũ. 8. ℣ Adiuuabit
℟ Ueni spõsa christi ac. ℟ Audi fi. ℟ Quiq;
pru. v̀. ℟ Ceciliã int̃ cubiculũ orãtẽ inuẽit ⁊ iux̃
eã stãtẽ angelũ dñi. Quẽ videns valer̃ + nimio
t̃rore correptus ẽ. ℣ Angelus dñi descẽdit d̃ celo
et lum̃ refulsit ĩ h̃itacl̃o. Quez. Ad cc. ã. Cecilia
me misit ad vos vt oñdat̃ m̃ scm̃ vrbanũ qꝛ ad
ipsuz habeo secreta q̃ ꝑferã. 3. Euãg. Sil̃e ẽ re
gnũ ce. ℟ Dñe iesu christe pastor bone semĩator
casti ꝯsilij sususcipe seminũ fructus q̃s ĩ cecilia se
mĩasti. Cecilia fa. t. q̃i ap̃ tibi argum̃tosa d̃fuit̃
℣ Nã spõsuz q̃i leonẽ ferocẽ accepit ad te q̃i ag
nũ mãsuetissimũ destinauit. Ceci. ℟ Btã ceci
cilia dixit tyburtio hodie te fateor esse meum

cogtũ. Quia amor dei te fec̃ eẽ ꝯtẽptorẽ idolo-
rũ. ℣ Sic̃ enĩ amor dei frẽz tuũ m̃ ꝯiugẽ fec̃ ita
te q̃z m̃ cogtũ faciet. Quia a. ℟ Dũ aurora finẽ
daret cecilia dixit. Eya milites christi abijcite
opa tenebrarũ ⁊ induimĩ arma lucl. ℣ Cecilia
vale dicẽs frĩb⁹ ⁊ exhortãs ait. Eya. ℟ Cecilia
me misit ad vos. Ut oñdatl m̃ sctm̃ vrbanuz qꝛ
ad ip suz habeo secreta q̃ pferã. ℣ Tũc valeria-
nus prexit ⁊ ĩuentl paupib⁹ dixit cecilia me mi
sit ad vos. Ut oñdatl. In lau. ã. Cãtãtib⁹ orga
nis cecilia dño decãtabat dicẽs fiat cor meũ im-
maculatũ vt ñ ꝯfundar. 1. Ad b. ã. Dũ aurora
finẽ daret btã cecilia dixit eya milites christi ab
ijcite opa tenebrarũ ⁊ ĩduimĩ armis lucl al. 1.
Ad. ĩ. ã. Est secretũ valeriane qđ tibi volo di
cere angelũ dei habeo amatorẽ q̃ nimio zelo cu-
stodit corp⁹ meũ. 4. Ad. iii. ã. Ualerian⁹ in cu
biculo ceciliã cũ angelo orãtem inuẽit. 7. Ad
vi. ã. Bñdico te pr̃ dñi mei iesu christi qꝛ p filiũ
tuũ ignis extinct⁹ ẽ a latẽ meo. 8. Ad. ix. ã. Ce-
cilia famula tua dñe q̃si apis tibi argumẽtosa
đseruit. 5. Cap. et coll. Req̃re retro đ vna vir-
gine. In. ij. vs̃ sup ps̃ ã. Cecilia vgo. Añ. Ex
pansis mãib⁹. Añ. Cilicio cecilia. Añ. Dñe ie
su christe. De sctõ Clemẽte ad vs̃ Capitulum

Btūs vir q̄ suffert tempta. ℟ Orāte sctō cle-
mente. Hymn⁹. De⁹ tuoꝝ mi. ℣ Just⁹ germi.
Ad mgr̄ ā. Orem⁹ oēs ad dñz iesuz christū vt cō
fessorib⁹ suis fontꝭ venas apiat̄. 8. Collect.
Eus q̄ nos ānua btī clementis martyrꝭ tui
atq; pontificꝭ solēnitate letificas. ꝯcede ꝓpicius
vt cui⁹ natalicia colim⁹ ꝟtutē q̄z passiōis imi-
tem̄. Per. Cōme⁹ de sctā cecila ā. Dum aurora.
Resta q̄s Sancte Felicitatꝭ martyrꝭ Coll.
op̄s d̄s: vt btē felicitatꝭ martyrꝭ tue solen-
nia recēsentes. meritꝭ ipsi⁹ ꝓtegam̄ ⁊ p̄cib⁹. per.
Inuitꝭ. Regē sempit̄nū. p̄s. Venite. In p̄ n⁹ ā
Btūs vir. vt retro d̄ martyre. Lectꝭ. Siq̄s vult
post me. ℟ Orāte sctō clemēte apparuit ei ag-
nus dei de sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat. Flumi
nis impet⁹ letificat ciuitatē dei. ℣ Uidi supra
mōtē agnū stātē de sub cui⁹ pede fons viu⁹ ema
nat. Flu. ℟ Just⁹ ger. ℟ Iste cog̊uit. ℟ Hic
est vir q̄. In. q. n⁹ an. Dñe iste sctūs. ℟ Stola
iocūditatꝭ. ℟ Btūs vir q̄ suf. ℟ Hic ē vere mar
tyr. ℟ Ora ꝓ nob btē clemēs. Ut digni efficia-
mur ꝓmissiōib⁹ christi. ℣ Orem⁹ oēs ad dñm ie
suz christū. Ut digni. Ad cc. ā. Nisi g̊nū frum̄.
Euāgꝭ. Hō q̄dā ꝑegre. ℟ Desiderium aīe. ℟
Dñe p̄uenisti eū. ℟ Gloria ⁊ hoñ. ℟ Dedisti

dñe habitaculũ martyri tuo clementi in mari in
modum templi marmorei angelicis manibus
preparatum iter prebẽs popu lo terre. Ut enar-
rent mirabilia tua. ℣ Uenientes autem veniẽt
cum exultatione portantes mãipulos suos. Ut
In lau. añ. Orante sancto clemente apparuit ei
agnus dei. 7. ℟ Posuisti dñe. ℣ Justus ger.
Ad bñ. añ. Oremus oẽs ad dñm iesum christũ
vt ostendat nobis mr̃is sui corpus. 8. Ad. i. añ
Non meis meritis ad vos me misit dñs sed ve-
stris coronis participem me fieri. i. Ad. iij. añ.
Uidi supra montem agnũ stantem de sub cuius
pede fons viuus emanat. 7. Ad. vi. añ De sb
cuius pede fons viuus emanat fluminis impe
tus letificat ciuitatem dei. 7. Ad. ix. añ. Omẽs
gentes per gyrum crediderunt christum dñz. 8
Cap. et coll. vt in nat. vni⁹ martyri et pōt. In. ij
vs̃ sup p̃s ã Iste sctũs ꝓ lege dei sui. Ad mg̃t
añ. Dedisti dñe habitaculũ martyri tuo clemẽ
ti ĩ mari ĩ modũ tẽpli marmorei angelicis ma-
nib⁹ p̃patũ iter p̃bẽs ꝑplo terre vt enarrẽt mi-
rabilia tua. i. Katherine virg. et martyri Cap
Qui gloriat' in dño. Coll. Exau. n. d. sa. Lect.
Inter parabolas. Euangelium. Simile est re
gnum celorum thesau. Cetera de virg.

Deus q̄ nos beati Saturnini martyr Coll.
saturnini martyr tui ꝯcedis natalicio per-
frui·eiꝰ nos tribue merit adiuuari. Per. In vi-
Orde credit̄ galia scti Andree apl̄i. Capl.
ad iusticiā ore aūt ꝯfessio fit ad salutē dic̄
eni scriptura·oīs eni q̄ credit ī illū nō ꝯfundet̄.
℟ Uenite post me. ℣ Nimis ho. Ad mgt an̄.
Ambulās iesus iux̄ mare galilee vidit petrū et
andreā frēm eiꝰ ⁊ ait illis vēite post me faciam
vos fieri piscatores hoīuz·at illi relict retibꝰ et
naui secuti sunt eū. i. Coll. Quesumꝰ o. de. vt
btūs. N. Inuit. Adoremꝰ victoriosissimū re-
gē christū. Qui victorē ꝑ cruc tropheū corona-
uit btm̄ andreā apl̄m. ps. Venite. In p̄ nº an̄.
Uidit dn̄s petrū ⁊ andreā ⁊ vocauit eos. 7. An̄
Uenite post me dicit dn̄s faciā vos fieri pisca-
tores hoīuz. 8. An̄. Relict retibus secuti sunt
dn̄z redēptorē. i. An̄. Unus ex duobꝰ q̄ secuti
sūt dn̄z erat andreas frat̄ simōis pet̄ al. i. An̄.
Christꝰ me misit ad istā ꝓuīciā vbi n̄ ꝑ uū ꝓpl̄m
acq̄sini. 8. An̄. Ego si cruc patibulū expauesce
rē cruc gloriā nō p̄dicarē. 7. ℣ In oēz terraz ex
Ta- Lect. ex omel. xx. Be. p̄sby. L. i.
bat iohs ⁊ ex disciplis eiꝰ duo. Et re
spiciēs iesū ambulātē dic̄. Ecce agnus
dei. Tanta ac talis est diuine scripture sublimi

tas: vt non solum verba que a sanctis vel ab
ipso dño dicta referũt. sed etiã circũstãtia rer
que simplicit posita videt. spiritalib plena sit
mysteriis. ℟ Dũ deambularet dñs iux mare
secus litus galilee vidit petrũ ⁊ andream recia
mittẽtes in mare vocauit eos dicẽs. Uenite p
me faciã vos piscatores hoĩuz. ℣ Erãt enĩ pis-
Ecce enĩ Lec. ij. catores ⁊ ait illis. Uenite.
narrãte euãgelio frẽs charissimi audiuim
qr stabat iohãnes ⁊ ex discipulis ei duo: ⁊ re-
spiciens iesum ambulãtẽ dicit: Ecce agn dei.
Statimq coguim. imo iam notũ ad memori
am reuocauim. quare iesum p̃cursor suus ag-
nũ dei vocauerit. ℟ Uenite post me faciã vos
fieri piscatores hoĩum. At illi ꝯtinuo relict re
tibus suis secuti sunt christũ redẽptorẽ. ℣ Dũ p
ambularet dñs iux mare secus lit galilee vidit
petrũ ⁊ andreã ⁊ vocauit eos. At illi. Lect. iij.
1 Dñs ꝟo qr iesuz p̃cetis mortalib singlarit in-
nocẽtẽ h ẽ ab oĩ pctõ ĩmunẽ nouit. qr nos suo
sanguĩe redẽpturũ: qr dona sui veller spõte lar-
giturũ: exq nob vestẽ nuptialẽ facẽ possim. id
est. exẽplũ viuẽdi nob relicturũ p̃uidit q in di
lectiõe calefieri deberem ℟ Mox vt vocẽ dñi
p̃dicãt au. btũs an. relict re. q̃r vsu actuq viue.

eterne vite secut⁹ ē. Premia largiētē. ℣ Ad vnius
iussiōis vocē petr⁹ et andreas relicil retib⁹ secu
Hoc g̊ testi- L.iiij. ti sunt redēptorē. Pre-
moniū precursor] dñt qr facile patz fideli-
bus·citū amor] intimi·fomitē cordib⁹ audiēti-
um infundit. Sz nō est putādū qr sine certi ra-
tiōe mysterij h̄ relatur⁹ euāgelista p̄miserit ste
tisse iohem cū discipulis·iesuz ꝟo ambulasse ⁊
illo vtiqz ambulasse·vbi seq̄ntib⁹ se discipl'is
iohis māsionē vbi habitabat oñdēt. ℟ Ho-
mo dei ducebat̄ vt crucifigēt̄ ꝓpl's aūt clamauit
voce mag̃ dicēs: Innocēs ⁊ iust⁹ sine cā dānat̄.
℣ Fact⁹ ē ꝯcursus ꝓpl'oꝝ clamātiū ⁊ dicētium.
Inno. In.ij.nº ā. Andreas christi famls diguus
deo apl's german⁹ pet̄ ⁊ ī passiōe soci⁹. 8. Ant.
Uidēs andreas crucē cū gaudio dicebat qr ama-
tor tuus sp̄ fui ⁊ desideraui āplecti te o bō crux
8. Ant. Salue crux q̄ in corp̄e christi dedicata
es ⁊ ex mēb's ei⁹ tāq̄z margarit] ornata. 8. Ant.
Salue crux p̄ciosa suscipe discipulū ei⁹ q̄ pepē-
dit ī te mgr̄ me⁹ christ⁹. 7. Ant. Recipe me ab
hoīb⁹ ⁊ redde me mgr̄o meo vt p̄ te me recipiat
q̄ p̄ te me redemit al. 8. Ant. Btūs andreas ora
bat dicēs dñe rex eterne gl'ie suscipe me pēdētē in
Meteraqz hu- L.v. patibl'o. ℣ Cōstit.e.p̄n.
iusmodi q̄ seq̄ntia lectiōis euāgelice cōme

morãt·si enucleati⁹ discutiãt inueniem⁹·celesti-
bus redũdare mysterijs. Stabat iohs ⁊ respe-
xit iesum·q; imag̃ iaz culmĩe ꝑfectionis animi
gressuz fixerat·vñ iure celsitudinẽ dĩne maie-
stat̃ meret intueri. ℟ Doctor bon⁹ ⁊ amic⁹ dei
andreas ducit ad crucẽ aspiciẽs a lõge vidit cru
cem. Salue crux suscipe discipulũ ei⁹ q̃ pepen-
dit ĩ te mgr̃ me⁹ christ⁹. ℣ Cuz v̄o ꝑuenisset ad
locũ vbi crux ꝑata erat exclamauit dicẽs. Salue
Stabat iohs: q; ꝟtutũ illã arcẽ ꝯscẽ- L.vi.
derat· q̃ nullis tẽptationũ posset in ꝓbita-
tib⁹ deijci. Stabãt ⁊ cũ illo discipuli· q̃ magi-
steriũ ei⁹ corde seq̃bãt ĩmobili. Et respiciẽs in
quit iesum ambulãtẽ dic̃ ei. Ecce agn⁹ dei. ℟.
Cũ ꝑuenisset btũs andreas ad locũ vbi crux ꝑa
ta erat exclamauit ⁊ dixit o bõ crux diu deside
rata ⁊ iã ꝯcupiscẽti aĩo p̃ꝑata secur⁹ ⁊ gaudẽs
venio ad te. Ita vt ⁊ tu exultãs suscipias me di
scipulũ ei⁹ q̃ pepẽdit ĩ te. ℣ Amator tuus sꝑ fui
Aet desideraui amplecti te. Ita vt. Lec.vij.
Ambulatio iesu dispẽsationẽ incarnatiõis
eius·qua ad nos venire ac nobis viuẽdi exem-
pla prebere dignatus est insinuat: sicut mãsio
eius eternitatẽ dĩnitat̃ in q̃ semꝑ p̃ri equalis ẽ
aptissime designat. Respiciens ergo iesuz am-

bulantē iohannes dicit. Ecce agnus dei. ℟. O bona crux que decorem ⁊ pulcritudinē d̄ mē bris dñi suscepisti. Accipe me ab hoībus ⁊ red/de me magistro meo vt per te me recipiat qui per te me redemit. ℣ Salue crux que in corpore christi dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄z mar/garitis ornata. Accipe me ab hoībus. Lec viij.

QVia beatus iohānes videns iesum inter homines conuersantem ⁊ profectū illis vite celestis ⁊ factis demonstrantē ⁊ verbis ap/te pnunciabat: quia nō ipse vt putabant ille esset qui ad redemptionē hūani generis a deo patre esset missus in mundū: ille qui formā in/nocentie ⁊ patiētie in se credentib⁹ esset datu/rus. Tu autem. ℟ Salue crux que in corpore christi dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄z mar/garitis ornata. Suscipe discipulū eius qui pepē/dit in te. ℣ O bona crux diu desiderata ⁊ iam cō/cupiscenti animo preparata. Suscipe discipulu⁹ eius qui pependit in te. Ad cc. añ. Dignum sibi dominus computauit martyrem quez vo/cauit apostolū dum esset in mari alta. ⁊ Scōm

IN illo tempore. Ambulans iesus Matthēum. iuxta mare galilee vidit duos fratres simonē qui vocatur petrus ⁊ andreā frēz ei⁹ mittentes

scatores hoiuz. At illi ꝯtinuo relictꝭ retibꝫ. secu-
ti sũt eũ. Et ꝓcedẽs inde: vidit alios duos fra-
tres iacobũ çebedei ⁊ iohãnẽ frẽz eiꝰ in naui cũ
çebedeo pr̃e eoꝝ reficiẽtes recia sua. ⁊ vocauit
eos. Illi aũt statĩ relictꝭ retibꝰ ⁊ pr̃e secuti sũt eũ
Maiestatẽ tuã dñe supplicit̃ exoramꝰ: Coll.
vt sicut eccl̃ie tue btũs andreas apl̃s exti-
tit p̃dicator ⁊ rector: ita apud te sit ꝓ nob̃ ꝑpe-
tuus int̃cessor Per. In lau. ã. Dilexit andreaz
dñs ĩ odorẽ su auitatꝭ al. 8. Cap. Corde credit̃
ad iusti. Ad b. ã. Cõcede. nob̃ hoĩez iustũ red-
de nob̃ hoĩez sctm̃ ne interficias hoĩez deo chaꝝ
iustũ mãsuetũ ⁊ piũ. 7. Coll. Maiestatẽ t. d.
Ad. ĩ. ã. Biduo viuẽs pẽdebat ĩ cruce ꝓ christi
noĩe btũs andreas ⁊ docebat ꝑpl̃m. i. Ad. iij. ã
Nõ me ꝑmittas dñe famulũ tuũ a te separit ꝑs
est vt cõmẽdes t̃re corpꝰ meũ. 8. Ad. vi. ã. Ma-
ximilla christo amabil̃ tulit corpus apl̃i optĩo
loco cũ aromatibꝰ sepeliuit. 8. Cap. Iam non
Deus q̃ Coll. estis hospites. ℣ Cõstit̃. eos.
es sctõꝝ tuoꝝ splẽdor mirabil̃. q̃ hũc diez
beati andree apl̃i martyrio ꝯsecrasti: da eccl̃ie
tue de eius natalicio sp̃ gaudẽ. vt apud mĩam
tuã exẽplis eiꝰ ꝓtegam̃ ⁊ merit̃. Per. Ad. ix. ã.
Qui ꝑseq̃bãt̃ iustũ demersisti eos dñe ĩ infer

Incipit cōmune sctōꝝ De apo-
stolis ad vs̄ Cap̄.
Iam nō estis hospites ⁊ aduene sed estis ciues
sctōꝝ ⁊ domestici dei supedifica
ti sup fundamentū apl'oꝝ ⁊ pro
phetaruz ipso summo angulari lapide christo
iesu. ℟ Qui sunt isti. ℣ Nimis bono. Ad mgt
an̄. Ecce ego mitto vos sicut oues ī medio lupo
rum dicit dn̄s estote ergo prudētes sicut serpen
tes ⁊ simplices sicut colūbe. i. Collecta.
Quesumus op̄s d̄s vt btūs. N. apl's tuuz
pro nobis imploret auxiliū. vt a nr̄is reatib⁹
absoluti: a cunctis etiā periculis exuam̄. Per.
Inuit. Gaudete ⁊ exultate. Quia noīa vestra
scripta sunt in celis. p̄s. Venite. In p̄ n° ā. In
oēm terram exiuit sonus eoꝝ ⁊ in fines orb̄ ter-
re verba eoꝝ. 2. p̄s. Celi enar. An̄. Hec ē gn̄a-
tio querētiū dn̄z querētiū faciē dei iacob. 3. p̄s
Dn̄i ē ter. An̄. Verbo dn̄i celi firmati sunt et
spū oris eius oīs virtus eoꝝ. i. p̄s. Exultate iu
sti. An̄. Clamauerūt iusti ⁊ dn̄s exaudiuit eos
7. p̄s. Bn̄dicā dn̄z. An̄. Cōstitues eos p̄nci-
pes sup oēz t̄rā mēores erūt noīs tui dn̄e. 7. p̄s.
Eructauit. An̄. Principes ꝑpl'oꝝ ꝯgregati sunt
cum deo abraam. 8. p̄s. Dēs gē. ℣ In oēz t̄raz

Sermo ex cōmentario beati Aug. epi. Lec. i.

Ait dñs discipulis suis. Hoc ē precep-
tū meū. vt diligat inuicē sicut dile-
xi vos. Siue dicat preceptū siue mā-
datū. ex vno ꝟbo greco vtrūq; interp̄tat. qd
est entole. Jam ꝟo ⁊ istā sniam antea dixerat
vñ me vob vt potui disputasse meminisse de-
betis. Tu. ℟ Ecce ego mitto vos sic oues ī me-
dio lupoꝝ dicit dñs. Estote g̊ prudētes sic ser-
pentes ⁊ simplices sic colūbe. ꝟ Dū lucē habet
credite in lucē vt filij luc sit dic dñs. Esto. L. ij

Mandatū nouū do vob vt diligat inuicez
sicut dilexi vos. ⁊ vt vos diligat inuicem
Hui⁹ itaq; mādati repetitio cōmēdatio est: ni-
si q̊d ibi inquit. mādatū nouū do vob hic autē
hoc est inq̄t mandatū meū. ℟ Tollite iugum
meū sup vos dic dñs ⁊ discite qꝛ mit sum ⁊ hu-
milis corde. Jugū enī meū suaue ē ⁊ on⁹ meū le-
ue. ꝟ Et inueniet requiē aīab⁹ vr̄is. Jugū. L. iij

Si ꝟo tanq̄ nō fuerit ante tale mādatum
Hic tanq̄ nō sit aliud ei⁹ mādatuz. Sed
ibi dictū est nouū. ne in vetustate nr̄a pseuere-
mus. Hic dictū est meū. ne ꝯtēnēdū putemus
Qd aūt hic ita dixit hoc est mādatū meū ve-
lut si nō sit aliud. ℟ Dū steterit añ reges ⁊ p̄si-
des nolite cogitare quō aut q̊d loq̄mī. Dabit

enī vob̄ in illa hora q̄d loq̄mī. ℣ Non enī vos
estis q̄ loq̄mī sed spūs p̄ris vr̄i q̄ loq̄t̄ in vob̄.
Quid putam⁹ frēs mei? Nū. L.iiij. Dabit̄.
quid nō solum ei⁹ de ista dilectiōe mādatū est. q̄ diligim⁹ inuicē? Nōne ē ⁊ aliud mai⁹
vt diligam⁹ deuz? Aut ꝟo de sola dilectione
mādauit nob̄ vt alia non inq̄ram⁹? Tria certe
cōmendat apl's dicēs: Manent aūt. fides spes
charitas. tria hec. maior aūt his ē charitas. R.
O q̄z pulcri sup̄ mōtes pedes. Annūciantiū pa
cem annūciātiū bona. ℣ In oēz terrā exiuit so-
nus eoꝝ ⁊ in fines orb̄ terre verba eoꝝ. Annūci.
In.ij.n° añ. Ded isti hēdita tē timētib⁹ nomen
tuū dñe. 8.p̄s. Exaudi d's dep̄. Añ. Annūci
auerūt opa dei ⁊ facta ei⁹ intellexer̄t. 8.p̄s. Ex
au.d.o.m.cū de. Añ. Btī q̄s elegisti dñe habi-
tabūt ī atrijs tuis. 8.p̄s. Te decet. Añ. Pec-
catoꝝ ꝯfringā cornua ⁊ exaltabūt̄ cornua iusti
3.p̄s. Cōfitebim̄. Añ. Lux orta ē iusto ⁊ rectī
corde leticia. 8.p̄s. Dñs reg̃.ex. Añ. Custodi
ebāt testīonia ei⁹ ⁊ p̄cepta ei⁹ q̄ dedit illis. 7.
Sp̄s. Dñs reg̃.iras. ℣ Cōstit̄.e.p̄n. Lec.v.
Ī ī charitate h̄ ē in dilectiōe ꝯcludūt̄ illa
duo p̄cepta. maior tñ dicta ē eē ñ sola. De fide
igit̄ nob̄ q̄z mlta mādata sūt q̄z mlta d' spe. q̄s
p̄t cūcta colligē? q̄s enūerādo sufficē. dd2

℟ Constitues eos ꝑncipes sup oēz terram memores erunt noīs tui dñe. In oī ꝓgenie ⁊ generatione. ℣ Celi enarrāt gloriam dei ⁊ opa manuū eius annūciat firmamentū. In omni. L.vi
Ntueamī ergo frēs quid idem ait apl's. Plenitudo legis ē charitas. Vbi ergo charitas est. quid est qđ ꝓssit deesse? Vbi aūt nō est. quid est qđ possit ꝓdesse? Demon credit. nec diligit
℟ Jsti sunt triūphatores ⁊ amici dei q̄ ꝓtenentes iussa ꝑncipū meruerūt ꝑmia eterna. Modo coronanī ⁊ accipiūt palmā. ℣ Jsti sunt q̄ venerūt ex magī tribulatiōe ⁊ lauerūt stolas suas ī
Emo diligit L.vii. sanguine agni. Mod. qui non credit. frustra q̄dez. sed tī pōt sperare veniam q̄ nō diligit. Nemo pōt desperare q̄ diligit. Itaq; vbi dilectio ē ꝓximi. ibi necessario dilectio dei. Et vbi dilectio ꝓximi. ibi necessario fides ⁊ spes. ℟ Non sunt loquele neq; sermones quor nō audianī voces eor. In oēm terrā exiuit sonus eor ⁊ ín fines orb̄ tre verba eor. ℣ Nimis honorati sunt amici tui ds nimis ꝓfortat' est ꝑncipat' eor. In omnē. Le. vii.
Vi xo ñ diligit deū: quō diligit ꝓximuz tanq; seipsum. qñquidem non diligit ⁊ semetipsum: Est quipe impius ⁊ iniquus. Qui

autem diligit iniq̃tatē·nō plane diligit: ꝫ odit
aīam suam. Hoc ergo p̄ceptū dñi teneamus·
vt nos inuicem diligamus·⁊ quicq̃d aliud p̄ci
pit faciamus. ℟ Qui sunt isti q̃ vt nubes vo-
lant. Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣ Can
didiores niue nitidiores lacte rubicūdiores ebo
re antiquo. Et quasi. Ad cc. añ. In patiētia ve
stra possidebit aīas vestras. l. ℣ Annūciauerūt
opera dei. Et facta eius intelle. S. Matthei
N illo tp̄re. Dixit iesus discipulis suis. Hoc ē
p̄ceptū meū·vt diligatis inuicem sicut dilexi
vos. Maiorem hac dilectionē nemo habet: vt
animā suam ponat quis pro amicis suis. Et rel'
Omel'. lec. eius. beati Greg. pape. Lectio. ix
Om cūcta sacra eloq̃a dñicis plena sint p̄
ceptis·q̃d est qd̄ de dilectione q̄si de singulari
mādato dñs dicit. Hoc ē preceptū meū vt di
ligatis inuicē: nisi qꝛ oē mādatū de sola dile-
ctiōe est·⁊ oīa vnū preceptū sunt. Quia quic-
quid p̄cipit' in sola charitate solidat'. ℣ In
oēz terrā exiuit son⁹ eoꝝ. Et ī fines orb' t're ver
ba eoꝝ. ℣ Nō sunt loq̃le neqꝫ sermōes q̃rū nō
Sicut enī Le. x audiant' voces eoꝝ. Et in fi.
multi arbor rami ex vna radice ꝓdeūt· sic
multe v̄tutes ex vna charitate gñant'. Nec hꝫ

aliq̄d viriditatꝭ ram⁹ boni opis: si nō manet in
radice charitatꝭ. ℟ Isti sunt viri scti q̄s elegit
dn̄s ī charitate nō ficta ⁊ dedit illis gl'iaꝫ sem-
piternā. Quoꝝ doctrina fulget eccl'ia vt sol ⁊ lu
na. ℣ Scti ꝑ fidē vicerūt reg̃ opati sunt iustici-
am adepti sunt reꝓmissiōes. Quoꝝ. L.xi.
Recepta dn̄ica ⁊ multa sūt ⁊ vnū. Mul-
ta ꝑ diuersitatē opis. vnum in radice charitatis.
Qualit' aūt ista dilectio sit tenēda ipse insinu-
at: q̄ in plerisq̄ scripture sue sentētijs ⁊ amicos
iubet diligi in se: ⁊ inimicos diligi ꝓpter se. ℟
Uos estis q̄ ꝑmāsistis mecū ī tēptatiōib⁹ meis
dic̄ dn̄s ⁊ ego dispono vob̄ regnū. Ut edatꝭ ⁊ bi
batꝭ sup mēsaꝫ meā ī reg̃ meo ⁊ sedeatꝭ sup thro-
nos indicātes duodecim trib⁹ isrl'. ℣ Non vos
me elegistis sed ego elegi vos ⁊ posui vos. Ut.
Ille enī ꝟacit' charitatē hꝫ q̄ ⁊ amicū di- L.xii.
ligit ī deo ⁊ inimicū diligit ꝓpt' deū. Nā sūt nō
nulli q̄ diligūt ꝓximos. ꝫ ꝑ affectū cog̃tiōis et
carnis. q̄bꝫ tñ in hac dilectiōe sac̄ eloq̄a ñ ꝯdi-
cunt. ℟ Uos estis lux mūdi dic̄ dn̄s. Qui ī pa
tiētia vr̄a possidebitꝭ aīas vr̄as. ℣ Et ego dispo
no vob̄ sic̄ disposuit m̄ pr̄ me⁹ regnū. Qui ī pa.
De duobꝫ aplis ℟ Isti sunt due oliue ⁊ duo
cādelabra lucētia añ dn̄ꝫ. Hñt ptātē claudē ce-

lum nubib⁹ ⁊ apire portas ei⁹ qꝛ lingue eoꝝ cla
ues celi facte sunt. ℣ Isti sunt duo filij splēdo-
ris q̄ assistūt dñatori vniūse t̄re. Hñt potestatez
N.i.t.Di.ie.disci.s. Hoc Scdm Matheum.
est p̄ceptū meū vt diligat⁊ inuicē: sic̄ dilexi vos
Maiorē hac dilectionē nemo hz. vt aīaz suam
ponat q̄s ꝓ amic⁊ suis. Vos amici mei estis si fe
cerit⁊ q̄ ego p̄cipio vob. Jā nō dicā vos ꝑuos
qꝛ seruus nescit q̄d faciat dñs ei⁹. Vos aūt di
xi amicos. qꝛ oīa quecūqꝫ audiui a p̄re meo no
ta feci vob. Nō vos me elegistis: ꝑ ego elegi
vos ⁊ posui vos vt eat⁊ ⁊ fructū afferat⁊ ⁊ fruct⁹
vr̄ maneat. vt qd̄cūqꝫ petierit⁊ p̄rez ī noīe meo
det vob. Coll. Quesum⁹ o.d. vt s̄. In lau. ā.
Hoc est p̄ceptū meū vt diligat⁊ inuicē sic̄ dile-
xi vos. 8. ℟ Cōstitues eos p̄ncipes sup om.ter.
℣ Memores erūt noīs tui dñe. Sup. ℣ Nimis
ho. Ad bñ. añ. Dū steterit⁊ añ reges ⁊ p̄sides no
lite p̄meditari q̄lit̄ rñdeat⁊ dabit̄ enī vobis in
illa hora quid loq̄mini. 2. Item de duobus
apostolis. añ. Isti sunt due oliue ⁊ duo cande-
labra lucentia ante dñm habent potestatē clau-
dere celum nubibus ⁊ aperire portas eius quia
lingue eorum claues celi facte sunt alleluia. Ad
ī. añ. Maiorem charitatem nemo habet vt

animam suam ponat quis pro amicis suis. i.
Ad.iij.añ. Vos amici mei estis si feceritis q̃ pre-
cipio vobis dicit dñs. i. ℣ In oẽm ter. Ad.vi
añ. Beati mũdo corde qm̃ ipsi deũ videbunt. i.
Bant apostoli gaudẽtes a ꝯspectu Capl̃z
concilij: qm̃ digni habiti sunt ꝓ noĩe iesu
ꝯtumeliam pati. ℣ Constitues eos p̃nci. Coll.
Maiestatẽ tuã dñe supplicit̃ txoram⁹: vt sic
ecclesie tue btũs. N. apl's extitit p̃dicator
et rector: ita apud te sit pro nob̃ perpetuus int̃-
cessor. Per do. Ad.ix.añ. Beati q̃ ꝑsecutionez
Er manus Cap̃. patiũt̃ propter iusticiã. 8
apl'oꝝ fiebant signa ⁊ ꝓdigia multa in ple
be. ℣ Annũciauerũt opa dei. Et factt ei⁹. Coll.
Adiuuet ecclesiam tuã tibi dñe supplicãdo
btũs. N. apl's ⁊ pius int̃uentor efficiat̃ q̃
tui noĩs extitit p̃dicator. Per do. In.ij.vs̃ sup
p̃s añ. Jam non dicam vos seruos sed amicos
meos qꝛ oĩa quecũq; audiui a p̃re meo nota fe-
ci vob. i. Añ. Tollite iugũ meũ sup vos qꝛ mi
tis sum ⁊ humilis corde. 3. Añ. Jugũ enĩ me-
um suaue est ⁊ onus meũ leue dicit dñs. 7. Añ
Tradent enĩ vos in ꝯcilijs ⁊ ĩ synagogis suis fla
gellabũt vos ⁊ añ reges ⁊ p̃sides ducemĩ propt̃
me in testimoniũ illis ⁊ gentib⁹. i. ℟ In oẽm

terram exiuit sonus eoꝝ. ℣ Et in fines orb̄ terre
verba eoꝝ. Exiuit. ℣ Nimis ho. Ad mgtā. Bea
ti erit cū vos oderint hoīes ⁊ cū sepauerīt vos
et exꝓbrauerint ⁊ eiecerint nomen vr̄m tanq̄z
malū ꝓpter filiū hoīs gaudete ⁊ exultate ecce
enī merces vr̄a multa ē in celis. i. Itē alia legen-
da de apl̄is. Lectiōes ex omel. beati Greg. pa

It dn̄s discipulis suis. Vos pe Le. i.
amici mei estis. O q̄ta ē mīa ꝯditorꝭ
nr̄i. Serui digni n̄ sum⁹: ⁊ amici voca
mur. Q̄ta est dignitas hoīuz esse amicos dei.
Sed audistis gloriā dignitatꝭ. audite L. ii.
et laborez certamīs. Si feceritꝭ que ego p̄-
cipio vobis. Amici mei estis: si ea que p̄cipio
facitꝭ. Ac si apte dicat. Gaudetꝭ de culmine: pē-
sate quibꝫ laboribꝫ venitur ad culmen. Lec. iij.
Erte dum filij çebedei interueniēte matre
quererēt. vt vnus a dextris dei. ⁊ ali⁹ a si-
nistris sedere debuissent audierūt. Potestis bi
bere calicē quem ego bibiturus sum? Lectꝭ. iiij.
Nam locum celsitudīs querebant: ad viam
illos veritas reuocat per quam ad celsitu-
dinem venirent. Ac sic dicatur. Iam vos loc⁹
delectat celsitudinis: sed prius exerceat via la-
boris. Per calicem enī pertingitur ad maiesta-

Am non dicā vos seruos: qꝛ Lec. v. tem.
seruus nescit quid faciat dñs eiꝰ. Vos au
tem dixi amicos: quia oīa quecūqꝫ audiui a pa
Que sunt Lec. vi. tre meo nota feci vobis.
oīa que dñs audiuit a patre suo que nota
fieri voluit seruis suis: vt eos efficeret amicos
suos. nisi gaudia in terne charitatꝭ. nisi illa festa
supne patrie. que nr̄is q̄tidie mentibꝫ ꝑ aspira
Vm enī Lec. vij. tionē sui amoris inp̄mit.
audita supna celestia amamꝰ. amata iam
nouimus: quia amor ipse noticia est. Oīa eniꝫ
discipulis suis nota fecerat. quia iam a terre-
nis desiderijs īmutati. amoris summi facibus
Istos amicos dei aspe- Le. viij. ardebāt.
xerat ꝓpheta cū dicebat. Mihi aūt nimis
honorificati sunt amici tui deus. Amicus enim
quasi animi custos vocatur. Tu. Totū de euā-
gelistis quere matthei. In natiuitate oniꝰ mar
Eatus vir qui suffert tyris ad vs̄ Cap̄.
temptationē qm̄ cuꝫ probatus fuerit acci-
piet coronam vite quam repromisit deus dili
gentibus se. ℟ Gloria ꝛ honore coronasti eū
dñe. ℣ Et constituisti eum super opera manu
um tuarum. Coronasti eum. Hymnus. Deus
tuorum militū. ℣ Iustus germīabit. Ad mg̃t
ñ. Beatus vir qui suffert temptationem quia

eum probatus fuerit accipiet coronā vite quaz
repromisit deus his qui diligunt euz. 8. Coll.
Da quesumus op̄s deus vt qui. Inuitatoriū.
Regem sempiternū venite adorem⁹. Qui mar
tyrem suū coronauit vincentium. cle. steph. p̄s.
Venite exultemus. In p̄ n⁹ an̄. Beatus vir q̄
in lege dñi meditatur voluntas eius permanet
die ac nocte ⁊ oia quecunqꝫ faciet semper ꝓspe
rabuntur. 3. p̄s. Btūs vir. An̄. Beatus iste
sanctus qui confisus est in dño predicauit prece
ptum dñi constitutus est in monte sancto ei⁹. 1.
p̄s. Quare fremuerunt gentes. An̄. Inuocan
tem exaudiuit dñs sanctum suū dñs exaudiuit
eū ⁊ ꝯstituit eum in pace. 2. p̄s. Cū inuocarē
An̄. Scuto bone volūtatis tue coronasti eū dñe
2. p̄s. Verba mea. An̄. Dñe dñs nr̄ q̄z admi
rabile [illegible]mē tuū in vniūsa t̄ra qꝛ gloria ⁊ ho
nore coro[illegible]asti sctm̄ tuū ⁊ ꝯstituisti eū su. o. m.
tu. 1. p̄s. Ipsū. An̄. Just⁹ dñs ⁊ iusticias dile
xit eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹. 7. p̄s. In eo. ꝯfi. ꝟ.
Gloria ⁊ ho. Lec. ex omel. beati Greg. pa. L. i.
Iq̄s vult p⁹ me vetre: abnegꝫ semet
ipsū. qꝛ nisi q̄s a semetipso deficiat ad
eum qui super ipsum est non appropin
quat: nec valet apprehendere qd̄ vltra ipsum ē.

si nescierit mactare qđ est. ℟ Iste scūs p lege dei sui certauit vsq; ad mortē ⁊ a verbis impio rū nō timuit. Fundat' enī erat supra firmā petram. ℣ Munimīe regio sept' nullaten' ē ab

Ic ole/ Le.ij adūsarij s supat'. Fundat'. rum plāte trāsponūt' vt pficiāt atq; vt ita dixerim eradicant' vt crescāt. Sic rerū semina in terre amixtiōe deficiūt: vt in repatiōe sui generis vberius assurgāt. Dñi enī vident' pdidil se qđ erant: inde incipiūt hoc apparere qđ non erant. ℟ Justus germīabit sicut liliū. Et florebit in cētū ante dñm. ℣ Plantat' in domo domini in atrijs dom' dei nr̄i. Et floze. Le.iij.

Ed q̄ se iam a vitijs abnegat· exq̄rende ei virtutes sunt· in quib; crescat. Nam cū dictuz est· qui vult post me venire abneget semetipsū ꝓtinus additur. Tollat crucē suam q̄tidie ⁊ seq̄tur me. ℟ Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exozauit altissimū. Et inuent' est in nūero sctōz. ℣ Iste est q̄ ꝓtempsit vitā mundi ⁊ puenit ad celestia regn̄. E inuen. Le.iiij.

Voby modis crux tollit': cū aut p abstinētiam afficitur corpus· aut per compassionē proxīmi affligitur animus. Pensemus q̄lit' vtroq; modo paulus crucem suaz tulerat· qui dicebat

Castigo corpus meũ ⁊ in seruitutez redigo. ne
forte alijs predicans ipse reprobus efficiar. ℟
Hic est vir qui nõ est derelict⁹ in die certaminis
sui ⁊ ipse ꝯculcauit caput serpẽt⁊ antiqui. Mo
do coronatus est qꝛ fidelit̃ vicit in mandat⁊ do
mini. ℣ Quis est hic ⁊ laudabim⁹ eũ fecit enĩ
mirabilia in vita sua Modo. In. ij. nº an̄. Do
mine iste sctũs habitabit in tabnaculo tuo ope
ratus est iusticiã requiescet in monte sctõ tuo. 8
p̄s. Dñe q̄s habi. An̄. Uitam petijt a te tribui
sti ei dñe gloriam ⁊ magnũ decorem imposui
sti sup eũ posuisti in capite eius coronã de lapi
de p̄cioso. 8. p̄s. Dñe in ꝟtute. An̄. Hic acci
piet bñdictionẽ a dño ⁊ mĩaz a deo salutari suo
qꝛ hec ẽ gñatio querẽtiũ dñm. 7. p̄s. Dñi ẽ ter.
An̄. Letabit̃ iust⁹ in dño ⁊ sp̄abit ĩ eo ⁊ lauda
bunt̃ oẽs recti corde. 8. p̄s. Exau. d. o. m. cũ de
pre. An̄. Btũs quez elegisti dñe habitabit in
atrijs tuis. 8. p̄s. Te decet. An̄. Just⁹ vt pal
ma florebit sicut cedrus libani multiplicabit̃.
8. p̄. Bonũ ẽ ꝯfi. ℣ Posuisti dñe sup caput ei⁹.
Cd̄m apl̄m ĩ afflictiõe corpis audi
uim⁹ crucẽ carnis. audiam⁹ nũc ĩ passiõe ꝓ
ximi crucẽ mẽt⁊. Ait nanqꝫ. Quis infirmat̃. et
ego ñ infirmor: Quis scãdaliçat̃ ⁊ ego ñ vror

℟ Stola iocūditatis induit eū dñs. Et coronā
pulcritudīs posuit sup caput ei⁹. ℣ Libauit illū
dñs pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aq̄ sapīe salutaris
Perfect⁹ p̄dicator L.vi. potauit illū. Et co.
vt exemplū daret abstinētie. crucē porta
bat in corpe: ⁊ q̄r in se trahebat damna infirmi
tatis aliene crucē portabat in corde. Sed q̄r ipsis
v̄tutib⁹ q̄dā vicia iux̄ sunt. dicēduz nob est. q̄
viciū abstinentiā carnis ⁊ q̄ obsideat cōpassio
nem mentis. ℟ Btūs vir q̄ suffert tēptationem
q̄r cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Quā re-
ꝓmisit deus diligētib⁹ se. ℣ Hic accipiet bñdi
Vicino Le.vij. ctionē a dño ⁊ mīaz. Quā.
nāq̄z abstinētiā carnis nō nunq̄z vana gl'ia
obsidet q̄r dū tenuitas in corpe. duz pallor in
vultu respicit. v̄tus patefacta laudat. ⁊ tāto se
celeri⁹ foras fundit: q̄to ad hūanos oculos ꝑ
ostensum pallorē exijt. ℟ Hic ē vere martyr
q̄ ꝓ christi noīe sanguinē suū fudit. Qui minas
iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gl'iaz q̄si
uit sz ad celestia reg̃ ꝑuēit. ℣ Justū deduxit do
min⁹ ꝑ vias rectas ⁊ oñdit illi regnū dei. Qui.
Plerūq̄z fit vt q̄d cā dei agi credit. L.viij.
ꝓ solis hūanis fauoribꝫ agat. Q̄d bñ si-
mon ille significat. q̄ inuēt⁹ in itinē crucē dñicā
in angariā portabat. Aliena q̄ppe onera in ar

gariam portant. qñ p vanitatis studium aliq̄d
geritur. ℟ Posuit coronā capiti meo ⁊ circū-
dedit me vestimēto salutis. Ad expugnādas gen
tes ⁊ oēs inimicos. ℣ Judica dñe nocētes me ex-
pugna impugnātes me apprehēde arma ⁊ scutū
Ad exp. Ad cc. añ. Nisi g̃nū frumēti cadēs in
t̃ra mortuū fuerit ipsum solū manet. ℣. ℣ Ma
N.i.t. Dixit ie. disci. s. Scdm Job. gna ē glo.
Nisi g̃nū frumēti cadēs in t̃ra mortuū fuerit ip
sum solū manet. Et rel. Omel. le. eius. bti Aug.
Se aūt dicebat. Ipsū erat g̃nū. epi. Le. ix.
mortificādū ⁊ multiplicādū. Mortifican-
dū q̄dē in fidelitate iudeoꝝ: multiplicādū fide
oīuꝫ ꝓplꝰoꝝ. ℟ Desideriū aīe eiꝰ tribuisti ei dñe
et voluntate labioꝝ eius non fraudasti eum. ℣.
Posuisti in capite eius coronam de lapide pre-
Am igitur exhortās ad Lect. x. cioso. Et volū.
passionis sue sectanda vestigia. qui amat inq̄t
animam suam perdet eam. Quod duobꝫ mo-
dis intelligi potest. Qui amat perdet. id est. si
amas perdes. ℟ Posuisti dñe super caput eius
coronam de lapide precioso. Uitam petijt a te ⁊
tribuisti ei in seculum seculi. ℣ Desideriuꝫ ani
me eius tribuisti ei dñe ⁊ voluntate labiorum.
eius non fraudasti euꝫ. Uitam petijt a te ⁊ tri

Si cup[ſ] vitā tenē cū christo noli mor- L.xi.
tez timē ꝓ christo. Itē alio mō. Qui amat
aīaz suā ꝑdet eā. Noli amare ī hac vita ne per-
das in eťna vita. ℟ Dñe p̄uenisti eū in bñdi-
ctiōib⁹ dulcedinis. Posuisti ī capite eius coro-
nam de lapide p̄cioso. ℣ Vitā petijt a te ⁊ tri-
buisti ei dñe longitudinē dierū in seculū seculi.

Hoc aūt qđ supius dixi mag[ſ] L.xij. Posui
hr̄e videť sensus euāgelic⁹. Seq̄ť eni. Et q̄
odit aīam suā in h̄ mūdo in vitā eťnā custodit
eam. ℟ Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe ⁊ cō-
stituisti eū sup opa manuū tuarū. Oīa sb̄iecisti
sb̄ pedib⁹ ei⁹. ℣ Qm̄ eleuata ē magnificētia tua
N.i.t.Di.ie.disci.s. S. Johan. sup celos. Oīa.
Amē amē dico vob. Nisi granū frum̄ti cadēs
in t̄ra mortuū fuerit ipsuz solū manet. Si aūt
mortuū fuerit: multū fructuz affert. Qui amat
aīaz suā: ꝑdet eā. Et q̄ odit aīaz suā in h̄ mūdo:
in vitā eťnā custodit eā. Siq̄s m̄ mīstrat me se-
quať. Et vbi ego sum: illic ⁊ mīster meus erit.
Siq̄s m̄ mīstrauerit honorificabit eū p̄r meus
In lau. añ. Qui me ꝯfessus fuerit corā hoīb⁹ cō-
fitebor ⁊ ego eū corā p̄re meo. i. ℟ Posuisti do-
mine sup caput ei⁹. ℣ Coronā de lapide p̄cioso
℣. Just⁹ germīabit sic̄ liliū. Et flore. Ad b. añ

Qui vult venire post me abneget semetipsum
et tollat crucē suā ⁊ seq̄t̄ me dic̄ dn̄s. i. Ad. i. ā
Qui seq̄t̄ me n̄ ambulat ī tenebris sed habebit
lumē vite dic̄ dn̄s. 3. Ad. iij. an̄. Qui m̄ mini-
strat me sequat̄ ⁊ vbi ego sum illic erit ⁊ mini-
ster me⁹. i. ℣ Gloria ⁊ honore. Ad. vi. an̄ Si
q̄s m̄ mīstrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹ q̄ est
Vstus cor suū tradet Cap. in celis dicit dn̄s. i.
ad vigilādū diluculo ad dn̄z q̄ fecit illū ⁊ ī cō
spectu altissimi dep̄cabit̄. ℣ Posuisti dn̄e super
Resta q̄s o. d. vt qui bti. N. Coll. caput.
martyr|tui atq̄ pōtifiq̄ natalicia colim⁹: a
cūct|malis īminētibꝫ ei⁹ int̄cessiōe liberem̄. per.
Ad. ix. an̄. Uolo pr̄ vt vbi ego sum illic sit ⁊ mi
Eat⁹ vir q̄ in sapīa mo- Cap. nister me⁹. i
rabit̄ ⁊ q̄ in iusticia meditabit̄ ⁊ ī sensu co-
gitabit circūspectionē dei. ℣ Mag̃ est gloria.
Eati. N. martyr|tui atq̄ pōtifiq̄ Collecta.
nos dn̄e foueāt ꝯtinuata p̄sidia: q̄r nō de
sinis ꝓpici⁹ intueri. q̄s talibꝫ auxilijs ꝯcesseris
adiuuari. Per. In. ij. vs̄ an̄. Iste sctūs ꝑ lege
dei sui certauit vsq̄ ad mortē ⁊ a v̄bis impiorū
nō timuit fundat⁹ enī erat supra firmā petrā. 8
An̄. Qui odit aīaz suā in hoc mūdo ī vitā et̄nā
custodit eā. 3. An̄. Iste cog̃uit iusticiā ⁊ vidit

mirabilia magna ⁊ exorauit altissimū ⁊ inuen
tus ē in numero sanctoꝝ. 4. Añ. Nisi ḡnuz. 5.
℟ Gloria ⁊ honore. ℣ Justus germinabit. Ad
mgt añ. Hic ē vere martyr qui ꝓ christi noīe san
guinē suū fudit q̄ minas iudicū non timuit nec
terrene dignitat gloriam q̄siuit sed ad celestia
regna feliciter peruenit. 7. In natiuitate vni
Vstus si martyris non pontificis ad vs̄ Cap.
morte p̄occupatus fuerit in refrigerio erit: sene
ctus eni venerabilis est nō diuturna. neq; nu
mero annoꝝ computata. ℟ Gloria ⁊ honore.
℣ Justus germinabit. Ad mgt añ. Btūs vir q̄
suffert. Coll. Req̄re in alphabeto. Ad. vi. cap
Eatus vir qui inuē Thome et Vincentij.
tus est sine macula. ⁊ qui post aurum non
abijt. nec sperauit in pecunie thesauri quis ē hic
et laudabim⁹ eū. fec̄ ei mirabilia ī vita sua.
Eus q̄ nos beati. N. martyris tui cōcedis
natalicio ꝑfrui: eius nos meritis tribue ad
Eatus vir qui in. Ad. ix. cap. iuuari. Per.
uenit sapientiaz. ⁊ qui affluit prudentia.
melior est acquisitio eius negociatiōe argenti
Resta quesum⁹ omnipotēs Coll. et auri.
deus vt intercedēte beato. N. martyre tuo
et a cunctis aduersitatibus liberemur in corpo
re ⁊ a prauis cogitationib⁹ mundem̄ in mente.

Per. In natiuitate plurimoꝝ martyrũ ad vs̃

Tancti per fidem vicerunt regna ope- Cap.
rati sunt iusticiam. adepti sũt repromissio
nes in christo iesu dño nostro. Itez aliud cap.

IUstorũ anime in manu dei sunt ⁊ non tan
get illos tormentũ mortis: visi sunt ocul'
insipientiũ mori illi autem sunt in pace. ℟ Sci
tui dñe Benedicent te. ℣ Gloriam regni tui di
cent ⁊ potentiã tuam loquent̃. Benedi. Hymn⁹
Eterna christi munera. ℣ Iusti in perpetuum
viuent. Et apud dñm ẽ merces eoꝝ. Ad mgtaũ
Isti sunt scti q̃ ꝓ testõ dei sua corpa t̃dideṙt ⁊ i
sangnĩe agni laueṙt stolas suas. 8. Inuitatoriũ.
Regẽ martyrũ dñz. Uenite adorem⁹. In p̃ n⁹ ã
Secus decursus aquarũ plãtauit vineã iustoꝝ sz
in lege dñi fuit volũtas eoꝝ. 4. p̃s. Btũs vir.
Aũ. Predicãtes p̃ceptũ dñi ꝯstituti sunt ĩ mõ
te sctõ ei⁹. 1. p̃s. Quare fre. Aũ. Filij hoĩum
scitote q: dñs sctõs suos mirificauit. 1. p̃s. Cũz
inuo. Aũ. Letẽt̃ oẽs q̃ sperant ĩ te dñe qm̃ tu
bñdixisti iust' scuto bone volũtat' coronasti eos
8. p̃s. Verba m. Aũ. In vniũsa t̃ra glo. ⁊ ho
no. coro. eos. 2. p̃s. Dñe d. n. Aũ. Sanctis q̃
in terra sunt ei⁹ mirificauit oẽs volũtates meas
inter illos 4. p̃s. Conserua. ℣ Exultent iusti
in conspectu dei. Et delectentur in leticia.

Sermo beati Aug. epucopi. Lec. i.

Psalmus q̄ cantat̄ dño videt̄ sanctis martyribꝫ ꝯuenire. Sed si mēbra christi sum⁹. sicut esse debem⁹. ad oēs nos ꝑtinē intelligam⁹. Tu au. ℟ Absterget ds oēꝫ lachrymā ab oculis sctōꝝ ⁊ iā nō erit ampli⁹ neqꝫ luctus neqꝫ clamor sed nec vllus dolor. Qm̄ priora tñsierūt. ℣ Nō esuriēt neqꝫ sitiēt ampli⁹ ⁊ ñ cadet sup illos sol neqꝫ vllus estus. Qm̄ prio.

Qui seminā in lachrymis in gaudio metēt. Eūtes ibāt ⁊ flebāt: mittētes semia sua. Veniētes aūt veniēt cū exultatiōe: tollētes manipulos suos. ℟ Uiri scti gloriosuꝫ sanguinem fuderūt ꝓ dño amauerūt christum in vita sua imitati sunt eū in morte sua. Et ideo coronas triūphales meruerūt. ℣ Un⁹ spūs ⁊ vna fides

Quo eūtes ⁊ vñ veniētes? Qui seminātes in lachrymis? q̄ sunt semina? qui manipuli? Eūtes ad mortem: veniētes a morte. ℟ Tradiderūt corpa sua ꝓpter deū ad supplicia. Et meruerūt habere coronas ꝑpetuas. ℣ In mania eni ꝓ christo in suis corꝑib⁹ ꝑtulerūt tormēta. Et meruerūt. L. iiij.

Euntes ꝟo nascēdo: veniētes resurgēdo. Seminantes opera bona. metentes mer-

cedem eternam. Semina nostra sunt. quicq̄d
boni fecerimus: manipuli nostri qđ in fine reci
piemus. ℟ Sancti tui dñe mirabile cõsecuti
sunt iter seruientes p̄ceptis tuis vt inueniren
tur illesi in aquis validis. Terra apparuit ari-
da ⁊ in mari rubro via sine impedimẽto. ℣ Vi-
ctricem manũ tuam laudauerũt pariter ⁊ decã-
tauerũt dñe nomẽ sctm̄ tuũ. Terra. In. q̄. nº ã
Via iustorũ recta facta est ⁊ iter sanctorum p̄-
paratum est. 2. p̄s. Dñi est ter. Añ. Justi autẽ
in perpetuũ viuent ⁊ apud dñz est merces eorũ.
4. p̄s. Exultate iusti. Añ. Justoꝝ aũt anime
in manu dei sunt ⁊ nõ tanget illos tormentum
malicie. 7. p̄s. Bñdicam do. Añ. Fulgebunt
iusti sicut sol ĩ regno patris eoꝝ al. 2. p̄s. Deꝰ
nr̄ refu. Añ. Dabo sctis meis locum noĩatũ in
regno patris mei dic̄ dñs. 8. p̄s. Te decz. Añ
Sctĩ ꝑ fidẽ vicerũt reg̃ opati sunt iusticiã adep
ti sunt ꝓmissiões. 1. p̄s. Deus vene. ℣ Justorũ
Si g̃ bona sũt se- Le. v. aĩe ĩ mãu dei sunt.
mina bona opa q̄re cũ lachrymis? Cuz eni
hylarẽ datorẽ diligat đs? Hic p̄mum videte
frẽs charissimi: quõ maxime ad btõs martyres
verba ista ꝑtineant. ℟ Verbera carnificũ nõ
timuerũt sctĩ dei moriẽtes ꝓ christi noĩe. Ut he

redes fierent in domo dñi. ✠ Tradiderũt cor-
pora sua propter deũ ad supplicia. Ut he. L. vi
Olli enĩ tm̃ impẽderũt: q̃z illi qui seipsos
impenderũt. sicut dicit apl̃s. Et ipse impẽ-
dar pro aĩabꝫ vr̃is. Impenderũt enĩ seipsos cõ-
fitendo christũ. ⁊ implendo eius adiutorio qd̃
dictum est. Ad mensam magnã sedisti: scito q̃-
niam talia oportet te prepare. ℟ Hec ẽ vera fra-
ternitas que nunq̃z potuit violari certamine q̃
effuso sanguine secuti sunt dñm. Contẽnẽtes au-
lam regiã ⁊ ꝑuenerũt ad regna celestia. ✠ Ecce
q̃z bonũ ⁊ q̃z iocũdũ habitare frẽs ĩ vnũ. Contẽ.
Que est mẽsa magna. nisi vnde acci- L. vii.
pimus corpus christi ⁊ sanguinẽ: Quid ẽ
scito qm̃ talia oportet te prepare. nisi qd̃ btũs
iohãnes exponit dicẽs. Sicut christꝰ pro nob̃
animã suaz posuit: sic ⁊ nos debemus ꝓ frĩbus
animas ponere. ℟ Propt̃ testamẽtũ dñi ⁊ le-
ges paternas sancti dei ꝑstiterũt in agone frat̃-
nitatis. Quia vnus fuit sꝑ spũs ĩ eis ⁊ vna fides
✠ Memoria eoꝝ non derelinquet̃ ⁊ nomẽ eo-
Cce Lec. viij. rum in eternũ manet. Quia.
q̃z tũ impenderũt. Sz nunq̃d ꝑierũt. qñ se-
curitatem a dño etiã de capillo acceperũt: Pe-
rit manus. vbi nõ perit pilus. Perit caput. vbi

non perit capillus? ℟ Justi in perpetuū viuēt
et apud dñm est merces eoꝝ ⁊ cogitatio illorū
apud altissimū. Ideoq; accipiēt regnū decoris
de manu dei. ℣ Deus temptauit illos ⁊ inuenit
illos dignos se. Ideoq;. Ad cc̄.añ. Isti sunt sc̄i
qui pro dei amore minas hoīum ꝯtempserūt san
cti martyres in regno celoꝝ exultant cū angelis
o q̄z p̄ciosa ē mors sctōꝝ q̄ assidue assistūt ante
dñm ⁊ ab inuicē non sunt sepati. i.Cañ. Vos
sancti. ℣ Gloriosus deus in sctis suis. Mirab
N.i.t. Descēdēs iesus de monte: Scdm Lucā
stetit in loco campestri. ⁊ turba discipulorum
eius. ⁊ multitudo copiosa plebis. ab oī iudea
et hierusalē ⁊ maritima ⁊ thyri ⁊ sydonis. q̄ ve
nerant vt audirent eum. ⁊ sanarentur a lāguo-
ribus suis. Et reliqua. Omelia lectiōis eiusdē
venerabilis Bede presbyteri Lectio. ix.
Lecturus aplos dñs in montana subijt.
turbas ꝟo docturus ad campestria redijt: quia
nō nisi in hūili loco christū turbe videre suffici-
unt. ℟ Sancti per fidem vicerunt regna opera
ti sunt iusticiam adepti sunt reꝓmissiones ⁊ for
tes facti sunt in bello. Omnes enī testimonio fi-
dei probati sunt. ℣ Castra verterunt exteroruz
effugarunt aciem gladij. Omnes enī testimo.

Nam hec est norma quā secut⁹ apl's Lect. x.
ait. Non potui vobis loqui q̄si spiritalib⁹
sed q̄si carnalib⁹. Quasi paruulis ī christo lac
vobis potū dedi nō escam. Nōdū enī poterat:
sed nec nūc q̄dē potestis. Apostoli aūt ipsi ꝑm
mattheū quasi ꝑfectiores ⁊ in mōte ⁊ apto salua
toris ore docti esse narrant. ℟ Corpa sctōꝝ in
pace sepult. sunt ⁊ noīa eoꝝ viuēt In gn̄atiōe ⁊
gn̄ationē. ℣ Sapientiā eoꝝ narrant populi et
laudem eoꝝ ꝓnūciat ecclesia. In gn̄a. Lect. xi.
Si quis ꝟo diligentius velit euāgelistā ꝑ
scrutari. potest intelligi. cū in monte duo
cim discipulos elegit e pluribꝫ. q̄s ⁊ apl'os no
minauit. q̄d matthe⁹ pret'misit. tūc illū habuis
se sermonē. quē mattheus int'posuit ⁊ lucas ta
cuit. hoc est in monte. ac deinde cū descēdisset ī
loco cāpestri habuisse alteꝝ similē de q̄ matthe
us tacet. lucas nō tacet. ⁊ vtrūq̄ ꝑmonē eodeꝫ
modo eē ꝯclusum. ℟ Justoꝝ aīe ī mānu dei sūt
Et nō tāget illos tormētū malicie. ℣ Visi sūt
ocul' insipiētiū mori illi āt sūt ī pace. Et L. xij.
Et mltitudo copiosa pleb' ab oī iudea et
hierusalē ⁊ maritima et thyri ⁊ sydonis. q̄
venerant vt audirent eum. ⁊ sanarentur a lan
guoribus suis. Maritimam multitudinem nō

a proximo mari galilee. neq; enī hoc miraculi
loco poneret sed a mari magno reor eē cog̃mi-
natam. in qua etiā cyrus ⁊ sydon' comp̃hēdi po
terant. ℟ Lauerūt stolas suas. Et cādidas eas
fecerūt in sanguine agni. ℣ Isti sunt q̄ venerunt
ex mag̃ tribulatiōe ⁊ lauerūt stolas suas. Et cā.
i N illo tempe. Descendēs iesus Scd̄m Lucā.
de monte stetit in loco campestri. ⁊ turba disci
pulorꝝ eius e multitudo copiosa pleb̄ ab oī iu
dea ⁊ hierusalē ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis qui
venerant vt audient eū. ⁊ sanarent' a languori-
bus suis. Et qui vexabant' a spiritib; īmundis
curabant'. Et oīs turba querebat euꝫ tangē: qꝛ
virtus de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipse ele-
uatis oculis in discipulos suos dicebat. Bea-
ti paupes spū: qm̄ vestrū est regnū dei. Beati
qui nūc esurit: qꝛ saturabimī. Beati q̄ nūc flet:
quia ridebit. Beati erit cū vos oderint hoīes
et cū sepauerint vos ⁊ exp̄brauerint ⁊ eiecerīt
nomē vr̄m tanq̄ malū: ꝓpt' filiū hoīs. Gaude-
te ī illa die ⁊ exultate: ecce enī merces vr̄a mul-
ta est in celo. Coll'. Deus q̄ nos ꝯce. In lau. aīā
Sancti martyres q̄nta passi sunt tormēta vt
securi ꝑuenirēt ad palmā martyrij. 8. ℟ Exul
tēt iusti. In ꝯspectu dei. ℣ Et delectēt' in leticia

In. ℣. Justi in ꝑpe. Ad bñ. añ. Fulgebũt iusti
et tanq̃z scintille ĩ arundineto discurrẽt iudica/
bũt natiões ⁊ reg̃bũt ĩ eternũ. 1. Ad. ĩ. ã. Cũ pal
ma ad reg̃ ꝑuenerũt scti coronas decor̃ merue/
rũt de mãu dei. 8. Ad. iij. ã. Corpa sctõꝝ in pa
ce sepulta sunt ⁊ viuẽt noĩa eoꝝ ĩ eternũ. 1. ℣ Ex
ultẽt iusti ĩ ꝯ. Ad. vi. ã. Martyres dñi dño be
Eddet Dionysij Cap. nedicite ĩ eternũ. 1.
deus mercedẽ laboꝝ sctõꝝ suoꝝ. ⁊ deducz
illos ĩ via mirabili. Aliud Cap Mauricij
STabũt iusti in mag̃ ꝯstãtia adũsus eos q̃
se angustiauerũt. ⁊ q̃ abstulerũt labores eo
Desto Dionysij Coll. tum. ℣ Justoꝝ aĩe.
dñe martyrũ dep̃cationi sctõꝝ. ⁊ q̃s pati
ꝓ tuo noĩe tribuisti fac tuis fidelibꝫ suffragari.
DEus q̃ nos Itẽ alia coll. Mauricij. Per.
sctõꝝ tuoꝝ. N. sociorũq̃z eiꝰ ꝯfessiõibus
gloriosis circũdas ⁊ ꝓteg̃: da nob̃ ⁊ eoꝝ imita
tiõe ꝓficẽ ⁊ eoꝝ intercessiõe gaudẽ. Per. Ad. ix.
añ. Martyrũ chorus laudate dñz alleluia. 8
Usti tulerunt spolia im/ Dionysij Cap.
pioꝝ ⁊ decãtauerũt dñe nomẽ sctm̃ tuũ. ⁊
victricẽ manũ tuã laudauerũt pit̃ dñe deꝰ nr̃.
Anq̃z aurũ in forna/ Itẽ aliud Mauricij.
ce ꝓbauit electos dñs ⁊ q̃si holocausti ho/

stiam accepit illos. ⁊ in tpe erit respect⁹ illorum
℣ Gloriosus ds in sctis suis. Mirab. Diony/
Concede qs ops deus. ad eoꝝ nos sci Coll.
gaudia eterna ptingē: de qrū nos virtute
tribuis ānua solēnitate gaudē. Per. Itez alia
coll. Mauricij. Deus q nos ānua s. Reqre su/
perius in pma vs. In. ij. vs sup ps an. Si corā
hoīb⁹ tormēta passi sunt spes electoꝝ īmortal in
eternū. 7. An. Tanqz aurū in fornace pbauit
electos dñs ⁊ qsi holocausti hostiaz accepit il/
los. 7. An. Istoꝝ ē enī regnū celoꝝ q ꝯtēpserūt
vitā mūdi ⁊ puenerūt ad pmia regni ⁊ lauerūt
stolas suas ī sanguīe agni. 8. An. Uia iustorū.
℟ Scti tui dñe. b. ℣ Justi in ppe. Ad mgtan
Tradiderūt corpa sua ad supplicia ideo coronā
tur ⁊ accipiūt palmas. i. Item de martyribus
Sermo beati iohānis epi. Lectio. i.
Qui sctōruz merita religiosa charitate
mirat. quicūqz iustoꝝ gloriā frequēti
laude colloquit. eoꝝ mores sctōs atqz iusticiā
imitet. qm quē delectat scti alicui⁹ meritū. dele/
ctari debet par circa cultū dei obsequiū. Le. ij.
Qua re. aut imitari debet si laudat. aut lau/
dare nisi debet si imitari detrectat. vt qui
aliū laudat laudabilē se reddat. ⁊ q sctōꝝ meri
ta admirat. mirabilis ipse vite sctitate reddat

Nam si ꝓpterea iustos fidelesq; dili- Le.iij.
gimus qd̄ in ipsis iusticiā fidemq; suscipi
mus. possum⁹ nos quoq; esse qd̄ sunt. si facia-
Neq; en ī diffici- L.iiij. mus ipsi qd̄ faciunt
le nobis est. q̄ ab ipsis gerit̄ imitari. cū si-
ne p̄cedenti exemplo ab antiq̄s talia gesta cō-
spicim⁹. vt non ipsi alioꝝ emuli redderent̄. sed
emulande ꝟtutis se ipsos nob̄ p̄berēt exēpluz.
vt nos ex ipsis ⁊ ex nob̄ alij ꝓficiūt. sic christ⁹
Abori- L.v. in suis semp in ecclesia laudet̄.
gine mūdi innocēs abel occidit̄. enoch d̄o
placens trāsfert̄. iustus noe inuenit̄. abraā fide
lis ꝓbatur. moyses māsuet⁹ dinoscit̄. iesus ca-
stus. daniel sctūs. tres pueri victores reddūt̄.
Apostoli discipuli christi credentiū Lec.vi
mgr̄i habent̄. ex quibus eruditi ꝯfessores
fortissimi pugnāt. martyres ꝑfecti triūphāt. et
christiani semp exercitus diaboluz deo armati
In istis semp pares ꝟtu- L.vij. debellāt.
tes dissil̄es pugne gloriose victorie. Un-
de tu o christiane delicat⁹ es miles: si putas te
sine pugna vincere. sine certamine triūphare.
Exere vires fortit̄ dimica. atrociter L.viij.
prelio insta. ꝯcerta. ꝯsidera pactū. condi-
tionem attende. militiam nosce. pactū qd̄ spo-

pondisti conditionem quam accessisti · militia
cui nomen dedisti. Hoc enī pacto quos mira-
ris cuncti pugnarūt · hac ꝙdītione vniūsi vice-
runt hac militia triūpharunt. S. Matthæum.
N illo tempore. Videns iesus turbas · ascēdit
in montem. Et cum sedisset accesserūt ad eū di
scipuli eius. Et rel'. Omelia Leonis pa. Le.ix.
Dedicāte dilectissimi dño iesu christo euā
gelīū regni ⁊ diuersos per totam galileaz
curante languores in oēm syriam se virtutū ei⁹
fama diffuderat ⁊ multe ex vnūsa iudea turbe
ad celestem medicū ꝓfluebant. Tu autē. Le.x.
Pia enī tarda est hūane ignorantie fides
ad credenda que non videt ⁊ sperāda que
nescit · oportebat diuina eruditiōe firmandos
corporeis beneficijs ⁊ visibilib⁹ miraculis inci-
tari: vt cuius tam benignam expiebant' poten-
tiam · non ambigerēt salutarem esse doctrinaz.
Qualis igitur doctrina sit christi sacre Le.xi
ipsius sententie ꝓtestant' vt qui ad eternā
vitam venire desiderant: gradus fidelissime as
Beati pauperes Le.xij. cēsionis agnoscant.
spiritu: qm̄ ipsor⁹ est regnū celor⁹. De q̄b⁹
pauperibus si veritas loqueretur forte essz am
biguū · si dicens beati pauperes nihil adderet ·

de intelligentia pauperũ qualitate. ⁊ sufficẽ vi
deretur ad ꝓmerendũ regnũ celoꝝ ea sola in
opia. q̃ꝫ multi sub dura ⁊ graui necessitate pa-
tiuntur. Tu aũt dñe. Euang. Require omniũ
sanctoꝝ. Item alia legenda de martyribus
Lectiones ex ome. beati Greg. pape.
Lect. i.
It dñs martyribꝫ suis. Tra-
demini a parentibꝫ ⁊ frĩbꝫ. ⁊ cognatis
et amicis ⁊ morte ex vobis afficient. Minoreꝫ
dolorẽ mala ingerunt. que ab extraneis inferũ
Lectio. ij.
Plus ꝟo in nob tur. Tu autem.
ea tormẽta seuiũt que ab illis patim̃. de q̃-
rum mentibꝫ p̃sumebam⁹: quia cũ damno cor-
poris mala nos cruciant amisse charitat. Liij.
Inc est qd̃ de iuda traditore suo per psal-
mistam dñs dicit. Equidem si inimic⁹ me
us maledixisset mihi sustinuissem vtiq̃. ⁊ si is
qui oderat me super me magna locutus fuisset:
Liiij.
Tu ꝟo absconderẽ me vtiq̃ ab eo.
homo vnanimis dux meus ⁊ notus meus
qui simul mecũ dulces capiebas cibos: in do-
mo dei ambulauim⁹ cum consensu. Et rursum.
Homo pacis mee in quo sperabam. ⁊ qui ede-
bat panes meos: ampliauit aduersum me sup
plantationem. Ac si de traditore suo apert vo

cibus dicat. Transgressionē eius tanto grauiꝰ
ꝑtuli. q̄to hanc ab eo qui meus esse videbat̄
Omnes electi quia summi capi- L.v. sensi-
tis membra sunt. caput quoq; in passioni-
bus sequunt̄. vt ipsos aduersarios in sua mor
te sentiant. de quorum vita p̄sumebant. ⁊ tan-
to eis crescat merces operis: q̄to eis virtutis
lucrū proficit ex aliene damno charitatis. Tu.
Sed quia dura sunt que predicunt̄ Le.vi.
de afflictione mortis: protinus consolatio
subditur de gaudio resurrectionis cum dicitur
Capillus de capite vestro non peribit. Tu aūt
Scimus fratres quia caro incisa do- L.vij
let: capillus incisus non dolet. Ait ergo
martyribus suis. Capillus de capite vestro nō
peribit. videlicet aperte dicens: Cur timetis ne
pereat quod incisum dolet. quando ⁊ illud in
vobis perire non potest quod incisum non do-
let. Tu autem dn̄e miserere nostri. Lect. viij.
Sequitur enim. In patientia vestra possi-
debitis animas vestras. Idcirco possessio
anime in virtute patiētie ponit̄ quia radix oī-
um custosq; virtutum patientia est. Tu autez.
Euangeliū cum omelia. quere dionysij ante.
In natiuit̄. vniꝰ ꝯfesso. et pōt. ad vs̄ Capitulū

Cenedictionē oīu iugentiū dedit illi dñs:
et testamentū suū ꝯfirmauit sup caput ei⁹.
℟ Amauit eū dñs ⁊ or. eū. ℣ Stola glorie in-
duit eū. Hymn⁹. Jesu corona celsior. ℣ Ecce sa
cerdos magnus q̄ in. Ad mg̃t añ. Simi labo eū
viro sapiēti q̄ edificauit domū suā supra petrā.
Inuit. Regē ꝯfessoꝝ dñm. Uenite adorem⁹ p̄s
Venite. In p̄ n⁹ añ. Btūs vir. Cū rel. p̄s et ā.
sicut vnius martyr antea. ℣ Justū deduxit do
minus ꝑ vias re. Lectiōes ex omel. beati Greg.
Seruus q̄ geminata talenta pape. L. i.
retulit a dño laudat. atq; ad eternā re-
munerationē ꝑducitur. cū ei voce do
minica dicit. Euge serue bone ⁊ fidelis. q̄ super
pauca fuisti fidelis supra mlta te ꝯstituā intra
in gaudiū dñi tui. Tu. ℟ Euge serue bone ⁊ fi
delis q̄ sup pauca fuisti fidelis supra multa te
ꝯstituā. Intra ī gaudiū dñi tui. ℣ Dñe q̄nq; ta
lenta tradidisti m̄ ecce alia q̄nq; sup lucratus
Pauca q̄ppe sūt bona p̄. L. ij. sum. Intra.
sentis vite quālibet multa videant. Sed
tūc fidelis seru⁹ sup̄ multa ꝯstituit. qñ deuicta
oī corruptiōis molestia. de eternis gaudijs in
illa celesti sede gloriat. ℟ Ecce sacerdos mag-
nus q̄ in dieb⁹ suis placuit deo. Ideo iureiuran

do fecit illũ dñs crescere in plebẽ suam. ℣ Bñ-
dictionẽ oĩum gentiũ dedit illi dñs ⁊ testamen-
tum suũ ꝯfirmauit sup caput eius. Ideo. L.iij.
Seruus fidelis ad dñi gaudiuz tunc pfecte
intromittit. qñ in eterna illa patria assum
ptus atqꝫ angelorꝫ cetibꝫ admixtus. sic interiꝰ
gaudet de munere. vt non sit iam qd exterius
doleat de corruptiõe. ℟ Jurauit dñs ⁊ nõ pe-
nitebit eum tu es sacerdos in eternũ Scdm or-
dinem melchisedech. ℣ Dixit dñs dño meo se-
Seruus q̃ Le.iiij. de a dextris meis. Scdm.
operari de talento noluit ad dñm cũ ꝟbis
excusationis redit dicens: Dñe scio qꝛ hõ duꝰ
es: metis vbi nõ semiasti: ⁊ ꝯgregas vbi non
sparsisti. ⁊ timens abij. ⁊ abscondi talentũ tuũ
in terra. Ecce habes qd tuũ est. ℟ Iste scũs di-
gne in memoriam vertitur hominũ qui ad gau
dium transijt angelorum. Quia in hac peregri
natione solo corpore constitutus cogitatiõe et
auiditate in illa eterna patria conuersatus est.
℣ Uinculis carnis absolutus talentum sibi cre
ditum dño suo cum lucro reportauit. Quia in.
In ij. nº aũ. Dñe iste sanctus. ps. Dñe q̃s ha.
℣ Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum. Stola.
Otãdũ ꝙ inutilis seruus durũ dñz Le.v.

cc

vocat: cui tñ ad lucrũ deseruire dissimulat ⁊ ti-
muisse se dicit ĩ lucrũ talentũ expendẽ. q̃ h̃ soluz
timẽ debuerat: ne h̃ sine lucro ad dñz reportarz
℟ Posui adiutoriũ sup potentẽ ⁊ exaltaui ele
ctũ de plebe mea. Manꝰ enĩ mea auxiliabit̃ ei.
℣ Inueni dauid seruũ meuz oleo sctõ meo vnxi
Vnt plerique intra sctam L. vi. eũ. Manꝰ
ecclesiã quoꝝ iste seruus imaginẽ tenet. q̃
melioris vite vias aggredi metuũt. ⁊ tñ iacẽ in
sui corpis ignauia nõ ꝑtimescũt. ℟ Inueni da
uid seruũ meũ oleo sctõ meo vnxi eũ. Manus
enĩ mea auxiliabit̃ ei. ℣ Nihil ꝓficiet inimicus
in eo ⁊ filius iniq̃tat] non apponet nocẽ ei. Ma.
Vnq̃ se pctõres ꝯsiderãt sctitatis L. vij.
vias arripe trepidãt ⁊ remanẽ in suis ini-
quitatibꝫ nõ formidãt. Quoꝝ bñ petrꝰ adhuc
in infirmitate positꝰ spẽm tenet. cũ viso miracu-
lo piscium dixit. Exi a me dñe: qꝛ homo pctõr
ego sum. Imo si te pctõrem ꝯsideras. oportz vt
a te dñm nõ repellas. ℟ Amauit eũ dñs ⁊ orna
uit eũ stola glorie induit eũ. Et ad portas para
dysi coronauit eũ. ℣ Induit eũ dñs lorica fidei
Sed q̃ idcirco Le. viij. et ornauit eũ. Et ad
melioris habitus vias ⁊ rectioris vite ap
prehendere arcem nolunt. quia infirmos se esse

conspiciūt quasi ⁊ peccatores se fatent⁹ ⁊ dñz re
pellūt: eumqꝫ quē in se sctīficare debuerant fu-
giunt. ⁊ velut in ꝑturbatiōe ꝯsiliū nō hñt. duz
moriunt⁹ ⁊ vitā timent. ℟ Fidelis nāqꝫ ac pru
dens dispēsator in magni patrisfamilias do-
mo ꝯstitut⁹ erat. Ut ꝯseruis suis in tp̄e mensu-
ram tritici erogaret. ✠ Pro salute ⁊ augmēto
gregis sibi cōmissi cura ꝑuigili sollicitus erat
Ut ꝯser. Ad cc̄.añ. Amauit euz dñs ⁊ ornauit
eum stola glorie induit euz ⁊ ad portas ꝑadysi
coronauit eum. i. ✠ Justus vt palma florebit.
N.i.t. Di.ie. disci.s. parabolā Scd̄m Matth.
hanc. Homo q̄dam ꝑegre ꝓficiscens. vocauit
seruos suos: ⁊ tradidit illis bona sua. Et reliq̄.

LEctio sancti Omelia bt̄i Greg. pa. Le. ix.
euāgelij frēs charissimi sollicite ꝯsiderare
nos ammonet: ne nos qui plus ceteris in hoc
mundo accepisse aliquid cernimur ab auctore
mundi grauius inde iudicem̄. ℟ Magnifica-
uit eum in conspectu regū Et dedit illi coronaz
glorie. ✠ Statuit illi testm̄ sempiternū ⁊ beati
ficauit illum. Et dedit illi coronam glorie.

QUm enim augentur dona rationes Le. x.
etiā crescūt donoꝝ. Tāto g̊ eē hūilior atqꝫ
ad seruiēdū ꝓmptior: q̄sqꝫ debet ex munē. q̄ꝫto

se obligatiorē eē ꝯspicit in reddēda ratiōe. T.
℟ Justū deduxit dñs ꝑ vias rectas ⁊ oñdit il
li regnū dei ⁊ dedit illi sciam sctōꝝ. Honesta-
uit illū in laboribꝰ suis. ℣ Magnificauit eū in
ꝯspectu regū ⁊ dedit illi coronā glorie. Honesta
Ecce hō q̄ ꝑegre ꝓficiscit̄ seruos vo- Le.xi.
cat: eisq̄ ad negocium talēta partit̄. Post
multū ꝟo tp̄is positurꝰ rationē reūtit̄. bñ ope-
rantes ꝑ aportato lucro remūerat. seruuz ꝟo a
bono ope torpentē damnat. ℟ Btūs vir q̄ in-
uentus est sine macula q̄ post aur̄ nō abijt nec
sp̄auit in thesaur̄ pecunie. Jō stabilita sunt bo
na illiꝰ in dño. ℣ Potuit enī tr̄sgredi ⁊ non ē
tr̄sgressus ⁊ facē mala ⁊ nō fecit. Jdeo. Le.xij.
Quis iste hō est q̄ ꝑegre ꝓficiscit̄. nisi redē-
ptor noster qui in ea carne quā assumpse-
rat abijt in celū? Carnis enī locus ꝓprius terra
est. que q̄si ad peregrina ducit̄: dum per redē-
ptorem nostrū in celo collocatur. ℟ Sint lū-
bi vestri p̄cincti ⁊ lucerne ardētes in manibꝰ ve
stris. Et vos similes hoībꝰ expectātibꝰ dñz suuz
qñ reūtat̄ a nuptijs. ℣ Uigilate g̊ q̄ nescitis q̄
hora dñs vester venturꝰ sit. Et vos. S. Mat.
N.i.t. Di.ie. disci.s. parabolā hāc. Homo q̄dā
peregre ꝓficiscēs vocauit seruos suos: ⁊ tradi-

dit illis bona sua. Et vni dedit q̄nq̄ talēta: alij
aūt duo. alij v̄o vnū. Vnicuiq̄ ꝑm ꝓpriā vir-
tutem. ⁊ ꝓfectus est statim. Abijt autē q̄ q̄nq̄
talenta acceperat: ⁊ opatus est in eis. ⁊ lucratus
est alia q̄nq̄. Similit̄ qui duo accepat: lucra-
tus est alia duo. Qui aūt vnū accepat: abiens
fodit in terra. ⁊ abscōdit pecuniā dñi sui. Post
multū v̄o tp̄is venit dñs seruoꝝ illoꝝ. ⁊ posu-
it rationē cū eis. Et accedens q̄ q̄nq̄ talēta ac-
ceperat. obtulit alia q̄nq̄ talenta dicēs. Dñe.
q̄nq̄ talenta mihi tradidisti: ecce alia q̄nq̄ su-
per lucratus sum. Ait illi dñs eius. Euge serue
bone ⁊ fidelis. q̄ sup̄ pauca fuisti fidelis supra
mlta te ꝯstituā. int̄ in gaudiū dñi tui. Accessit
āt ⁊ q̄ duo talēta accepat: ⁊ ait: Dñe. duo talē
ta m̄ tradidisti: ecce alia duo sup̄lucratus sum.
Ait illi dñs eius. Euge serue bone ⁊ fidelis q̄
sup̄ pauca fuisti fidelis. sup̄ multa te ꝯstituam
Intra in gaudiū dñi tui. Amen. Coll. Da q̄s
op̄s deus vt. In lau. añ. Ecce sacerdos magn⁹
q̄ in dieb⁹ suis placuit deo ⁊ inuēt⁹ est iust⁹. 7.
℟ Justū deduxit dñs p̄ vias rectas. ℣ Et ostē
dit illi regnū dei. ℣ Ecce sacerdos. Ad bñ. añ.
Euge serue bone ⁊ fidelis quia super pauca fui-
sti fidelis supra multa te constituā dic̄ dñs. i.

Ad. i. añ. Euge serue bone in modico fidelis
intra in gaudiũ dñi tui. i. Ad. iij. ã. Fidelis ser
uus ⁊ prudens quem ꝯstituit dñs sup familiaz
suam. 3. Ad. vi. añ. Beatus ille seruus cũ vene
rit dñs eius ⁊ pulsauerit ianuaz ⁊ inuenerit eũ
Martini Augusti. Capl. vigilantem. 8.
NOn est inuentus similis illi q̃ ꝯseruaret le
gem excelsi. ideo iureiurãdo fecit iliuz dñs cre
scere in plebem suam. Aliud Remigij. Mala.
Ecce sacerdos magn⁹ Nicolai. Amb. Pet
qui in diebꝫ suis placuit deo ⁊ inuentus ẽ
iustus. ⁊ in tempe iracũdie factus ẽ recõciliatio
Amauit eum dñs. Coll. Martini. Augusti.
ADesto dñe precibus nr̃is quas in scti. N.
ꝯfessoris tui atq̃ pontifiq̃ solẽnitate deferi
mus: vt qui nostre iusticie fiduciam non habe-
mus. ei⁹ qui tibi placuit meritis adiuuem̃. per.
Alia. Remigij. Mal. Nico. Amb. Petri.
Xaudi dñe p̃ces nr̃as. ⁊ interueniẽte bea
to. N. ꝯfessore tuo atq̃ pontifice. supplicatiões
nostras placatus intende. Per. Ad. ix añ. Ec-
ce vere israelita in quo dolus non est. i. Mar-
tini. Augusti. Gregorij. Siluestri. Caplm
COgnouit eũ in bñdictiõibꝫ suis conserua
uit illi mĩam suam ⁊ inuenit gratiam coraz ocu

lis dñi. Aliud. Remigij. Mal. Nicolai. Am-
Magnificauit eum dñs brosij. et Pet. Cap.
in ꝯspectu reguꝫ. ⁊ dedit illi coronā glorie
℣ Justus vt palma florebit. Coll. Marij. Aug.
Deus qui beatū. N. pontificē sctōꝝ tuorum
meritis coequasti: concede ꝓpitius. vt q̄ cō-
memoratiōis eiꝰ festa ꝑcolimꝰ: vite q̄ꝫ imitem̄
exēpla. Per. Alia coll. Amb. Pe. Remi. Ma.
Beati ꝯfessoris tui. N. atq; pon- Nicolai.
tifiq̄q̄s dñe intercessiōe placatꝰ: ⁊ veniā no-
bis tribue: ⁊ remedia sempiterna ꝯcede. Per do.
In. ij. vs añ. Cogꝰuit eū dñs in bñdictiōibꝰ suis
et inuenit gratiā corā oculis dñi. i. Añ. Justū
deduxit dñs ꝑ vias rectas ⁊ ostēdit illi regnū
dei ⁊ dedit illi sciētiam sanctoꝝ honestauit il-
lum in laboribꝰ ⁊ compleuit labores illius. 4
Añ. Istus cor suū tradet ad vigilandū dilucu
lo ad dñm qui fecit illum ⁊ in ꝯspectu altissimi
deprecabitur. 5. Añ. Serue bone ⁊ fidelis qꝛ
super pauca fuisti fidelis supra multa te consti
tuam intra ī gaudiū dñi dei tui. 4. Ad mgt ā.
Iste sctūs digne ī memoriam vertit̄ hoīuꝫ q̄ ad
gaudiū transijt angeloꝝ qꝛ in hac ꝑegrinatiōe
solo corpore constitutus cogitatione ⁊ auidita-
te in illa eterna patria conuersatus est. i.

Sermo beati Fulgentij episcopi. Lectio. i.

Magnū est bonū fratres charissimi. valdeq; comodū. ⁊ maxīe christianis omnibus appetendū. vt vnusq̄sq; deficere non delectet in peius: sed oēs ꝓficere studeamus imelius. Tu. ℟ Euge serue bone. Le. ij.

Arbores sumus frēs charissimi ī agro dñico ꝯstituti. deꝰ aūt nr̄ est agricola. ille nos cōpluit. ille colit. Ipse fecunditatē donat. ipse fructificādi grām subministrat. Lectio. iij.

Pluuia dei. est sermo sancte p̄dicationis. Cultura dei. est īfusio gratie spiritalis. Dū igit̄ precepto nos compluit: adiutorio colit. L. iiij.

Dum ꝟo deus nos cōpluit. aufert a nobis ignorātie siccitatē duz colit bene viuendi condonat vbertatem. Dum pluit terraz nostri cordis irrigat. dum ꝟo colit. de ipsa terra spinas ⁊ tribulos mūdane cupiditatis extirpat. T In. ij. nº aīī. Dñe iste sctūs. ℣ Amauit eum d.

Hebemus fecundari celestibꝫ pluuijs. debemus itaq; congrua fructificatione manibꝫ superni respondere cultoris. Et si nō possunt oēs arboēs eq̄les fructꝰ afferre. nulla tñ debz ī agro dñico sterilis ꝑmanere. L. vi.

Vltū metuēda ē nob̄ frēs illa snīa cōminā

tis·qua dicitur. Dis arbor que nō facit fructuz
bonū·excidetur 7 in ignem mittet. L.vij.
Quod si sterilitas in ignem mittit·rapaci-
tas quid meretur? Aut quid recipiet q̄ alienuz
tulerit·si semper ardebit qui de suo nō dederit.
Et si iudiciū sine mīa erit·illi q̄ non L.viij.
fecit mīaz·quale iudiciū erit illi qui fece-it
et rapinam? Timeamus ergo fratres·timeam⁹
In illo tempore. Scōm Matth. actus nr̄os.
Dixit ihesus discipulis suis. Vigilate quia ne-
scitis qua hora dn̄s vester venturus sit. Et rel.
Homelia beati Fulgentij epi. Lectio.ix.
Dominicus sermo quē debemus oēs nō so-
lum studiose·verū etiā sapient audire·cui nos
oportet hūlit ac delectabilit obedire·mode-ra
tionis sue tenēs vbiq̄ temperiē·vt nec ouibus
desint pabula nec pastoribꝫ alimēta. Lectio.x
Dedā specialit solis p̄cipit nob·quedam
vo gīnalit 7 nobis 7 vob. Nob namq̄.i.
seruis·q̄s p̄ ille familias rerū oīuz deus ad hoc
in sua magna domo constituit·vt populo eius
verbum gratie ministrem⁹ specialiter iniūgitur
Sancte predicatiōis officium. Lectio.xi.
Generaliter vo 7 nobis 7 vobis salutar in-
dicitur obedientia mandatoz. In dñi manda

tis·tanq̄ ditissimis ferculis sic celestiū delitia-
rum copia spiritalis exuberat·vt in verbo dei
abundet q̄ ꝑfectus comedat. Abundet etiam
Ibi enī est simul L.xij·qd̄ paruulus sugat.
et lacteus potus q̄ tenera fideliū nutriatur
infantia: ⁊ solidus cibꝰ quo robusta ꝑfectoꝝ iu
uentꝰ spiritualia sctē trinitatꝭ accipiat īcremēta.
Ibi prorsus ad salutē ꝯsulit̄ vniūsis: quos dn̄s
Nillo tpe. Scd̄m Mattheū. saluare dignat̄.
Di.ie.disci.s. Vigilate qꝛ nescitꝭ q̄ hora dn̄s ve-
ster venturꝰ sit. Illud aūt scitote: qm̄ si sciret pr̄
familias q̄ hora fur venturꝰ esset vigilarꝫ vtiq̄
et n̄ sineret ꝑfodi domū suā. Ideo ⁊ vos esto
te parati: qꝛ nescitꝭ q̄ hora filius hoīs venturus
est. Quisputas ē fidelis seruus ⁊ prudēs· quez
ꝯstituit dn̄s suus sup familiā suā vt det illis ci-
bum in tpe. Btūs ille seruus: quē cū venerit do
minus eius·inuenerit sic facientem. Amen dico
vobis: qm̄ super oīa bona sua constituet eum.
Coll. Deus qui ꝯspicis. Alia coll. Deus qui
Nillo tempore. Di- Scd̄m Lucaz. anime fa.t.
xit iesus discipulis suis. Sint lumbi vestri pre
cincti: ⁊ lucerne ardentes. Et reliqua. Omelia
Slectionis eiusdem beati Greg. pape. Le.ix.
Sancti euangelij fratres charissimi apta est

nobis lectio recitata. Sed ne aliquibꝫ ipsa eiꝰ
planicies alta fortasse videatur: eam sub breui
tate transcurrimꝰ: quatinꝰ eius expesitio ita ne-
scientibꝫ fiat cognita: vt tamen scientibus non
sit onerosa. Tu autem dñe miserere no. Lec. x.

Quia viris luxuria in lumbis sit. feminis in
vmbilico: testatur. dñs cũ de diabolo ad
beatum iob loquitur dicens: Virtus eius ĩ lũ-
bis eius. ⁊ fortitudo illius in vmbilico ventris
eius. A ꝑncipali igitur sexu lumborum nomine
luxuria designatur. cum dñs dicit: Sint lum-
bi vestri precincti: ⁊ lucerne ardentes in mani-
bus vr̃is. Lumbos enĩ ꝑcingimꝰ cũ Le. xi.
carnis luxuriã ꝑ ꝯtinẽtiã coartamꝰ. Sꝫ qꝛ
minꝰ est mala nõ agere: nisi etiã q̃sq̃ studeat et
bonis opibꝫ ĩsudare. ꝓtinꝰ addit. Et lucerne ar
dentes ĩ mãibꝫ vr̃is. Lucernas ardẽtes ĩ mãibꝫ
tenemꝰ: cũ ꝑ bona opa ꝓximis nr̃is luq̃ exẽpla
mõstramꝰ. De q̃bꝫ ꝓfecto opibꝫ dñs dicit. Lu
ceat lux vr̃a corã hoĩbꝫ vt videãt opa vr̃a bona
et glorificẽt pr̃ez vr̃m q̃ in celis ẽ. Lect. xij.

Quo sunt q̃ iubẽt ⁊ lũbos restringẽ ⁊ lucer-
nas tenẽ vt ⁊ mũdicia sit castitatꝭ in corpe. ⁊ lu
mẽ ꝟitatꝭ ĩ opatiõe. Redẽptori nr̃o vnũ sine al-
tero placẽ neq̃q̃ põt. si aut his qui bona agit

adhuc luxurie inq̄namenta non deserit · aut is
qui castitate p̄minet · necdū se ꝑ bona opa exer
cet. Nec castitas ergo magna est sine bono ope
re · nec bonū opus est aliquid sine castitate. Tu
N illo tpe. Dixit iesus disci- Scd̄m Lucam.
pulis suis. Sint lumbi vr̄i precincti · ⁊ lucerne
ardentes. Et vos similes hoībus expectantib⁹
dn̄m suū · qn̄ reuertatur a nuptijs: vt cū vene-
rit ⁊ pulsauerit · confestim aperiant ei. Beati ser
ui illi · quos cū venerit dn̄s inuenerit vigilan-
tes. Amē dico vob: qd̄ p̄cinget se · ⁊ faciet illos
discumbere · ⁊ tn̄siens mīstrabit illis. Et si vene
rit in secūda vigilia · ⁊ si in tertia vigilia vene-
rit · ⁊ ita inuenerit: beati sunt serui illi. Hoc aūt
scitote: qm̄ si sciret p̄familias qua hora fur ve-
niret · vigilaret vtiq̄ ⁊ nō sineret ꝑfodi domuz
suā. Et vos estote parati: q̄ qua hora non pu-
tatis filius hoīs veniet. In natiuitate vni⁹ con
Ilect⁹ a deo et ho- fessoris nō pōtific Cap̄.
minib⁹ cui⁹ memoria in bn̄dictiōe est · simi
lem illū fec̄ in gl̄ia sctōꝝ. ℟ Amauit eū. Hym
nus. Iesu coro · cel. ℣ Just⁹ ger. Ad magt̄ an̄.
Iste cog̊uit iusticiā. Inuit. Just⁹ florebit ī do-
mo dn̄i plātat⁹. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ in ei⁹ sa
cra solēnitate. In p̄ n⁹ an̄. Btūs vir. Sic̄ vni⁹

martyris antea. ℣ Justū deduxit dñs p vias. Lectiões et ℟ de vno pfessore nō pōt. Lec. ex omelia beati Gregi. pape. Lectio pma

SEati sunt serui illi qs cum venerit dñs inuenerit vigilātes. Vigilat q̄ ad aspectū veri lumis mētis oculos aptos tenet. Vigilat q̄ seruat opando qd̄ credit. T. ℟ Euge serue bone ⁊ fidelis qr sup pauca fuisti fidelis supra multa te pstituā intra ī gaudiū dñi tui. ℣ Dñe q̄nq̄ talēta tradidisti mihi ecce alia q̄nq̄

VIgilat q̄ a Le. ij. sup lucratus sum. Intra. se torporis ⁊ negligentie tenebras repellit. Hinc eteni paulus dicit. Eurigilate iusti ⁊ noli te peccare. Hinc rursus ait: Hora ē iam nos de somno surgere. ℟ Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternū ante dñm. ℣ Plantat' in domo dñi in atrijs domus dei nostri. Et flore

Lecti. iij.

GEniens ad iudiciū dñs. quid vigilantibus seruis exhibeat audiam⁹. Ame dico vobis qd̄ precinget se ⁊ faciet illos discūbere ⁊ transiens ministrabit illis. Tu aut̄ dñe miserere nostri. ℟ Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna ⁊ exoravit altissimum. Et inuentus est in numero sanctorum. ℣ Iste ē qui contempsit vitam mundi ⁊ pervenit ad ce

ee 7

lestia regna. Et inuentus est in numero. Le.iiij.

PRecinget se. id est. ad eternam retributionem preparat. Faciet illos discũbere. id ẽ. in eterna quiete refoueri. Discũbere quippe nostrum in regno quiescere est. Unde rursum dominus dicit: Veniẽt ⁊ recũbent cum abraã isaac ⁊ iacob. ℟ Hic est vir qui nõ est derelictus a deo in die certaminis sui ⁊ ipse ꝯculcauit caput serpentis antiqui. Modo coronatus est qꝛ fide. vicit in mãdatis dñi. ℣ Quis est hic ⁊ lauda. eum fecit enim mirabilia in vita sua. Modo coronatus est quia fide. Lectio.v.

TRansiens autem dñs ministrat: quia luq̃ sue illustratione nos saciat. Transire ꝟo dictuꝫ est. cum de iudicio ad regnum redit. Vel certe dñs nobis post iudicium transit: quia ab hũanitatis forma in diuinitatꝭ sue contemplatione nos eleuat. Ad iudicium enim veniens dominus in forma serui omnibus apparet quia scriptum est. Videbunt in quem transfixerũt. ℟. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum stola glorie induit eum. Et ad portas paradysi coronauit euꝫ ℣ Induit eum dñs lorica fidei ⁊ ornauit eũ. Et ad portas paradysi coronauit eum. Lectio.vi.

ET transire eius est in claritatis sue speculationem nos ducere cum eum quem in humanitate in iudicio cernimus etiam in diuinitate post iudicium videbimus. Tu autem dñe miserere nostri. ℟ Magnificauit eum in conspectu regum. Et dedit illi coronam glorie. ℣. Statuit illi testamentum sempiternum ⁊ beatificauit illum. Et dedit illi coronam glo. Lectio. viij

SEd reprobi in supplicium corruunt iusti ad claritatis sue gloriam pertrahuntur: sicut scriptum est. Tollatur impius ne videat gloriam dei. Sed quid si serui in prima vigilia negligentes existunt. Tu autem dñe miserere nostri. ℟ Desiderium anime eius tribuisti ei domine. Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣ Posuisti in capite eius coronam ō lapide precioso. Et voluntate labiorum eius nō

PRima quippe Lectio. viij. fraudasti eum. vigilia primeue etatis custodia est. Sed neq; sic desperandum est: ⁊ a bono opere cessandum. Nam longanimitatis sue patientiaz insinuat dñs cum subdit. Et si venerit in secunda vigilia ⁊ si in tertia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit beati sunt serui illi. Tu autem dñe mis.

ee 8

℟ Iste sctūs digne in memoriā vertitur ho-
minū q̄ ad gaudiū tñsijt angelor. Quia in hac
pegrinatiōe solo corpe ꝯstitutus cogitatiōe ⁊
auiditate in illa eterna patria ꝯversat⁹ est. ℣.
Vincul' carnis absolut⁹ talentū sibi creditū do
mino suo cū lucro repor tauit. Quia. Ad cc. añ
Amauit eum. ℣ Iustus vt palma. S Matth.
In illo tempore. Dixit simon petrus ad iesum.
Ecce nos reliq̄mus oīa: ⁊ secuti sum⁹ te. Quid
ergo erit nob⁹? Et rel'. Omelia beati Hierony-
mi p̄sbyteri. L.ix.
Grandis fiducia petrus
piscator erat. diues nō fuerat. cibos mā u
et arte querebat. ⁊ tñ loquit' ꝯfident'. reliq̄mus
Mnia enī re- L.x. oīa. ℟ Iustū deduxit.
linq̄t. q̄ volūtatē habēdi deserit. Et q̄ nō
sufficit tm̄ relinquere: iungit qd̄ pfectū est ⁊ se-
cuti sum⁹ te. Fecim⁹ qd̄ iussisti. Quid igit' da-
bis nobis premiij. ℟ Btūs vir q̄ inuent⁹. L.xi
Iesus aūt dixit illis. Amen dico vob⁹: qd̄
vos q̄ secuti estis me in regñatiōe cū sede
rit filius hoīs in sede maiestat' sue. sedebitis ⁊
vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim
tribus israel. ℟ Stola iocūditatis. Lectio.xij
On dixit qui reliquistis oīa. hoc enī ⁊ so-
crates fecit philosophus ⁊ multi alij qui

diuitias ꝯtempsert. sed qui secuti estis me. qđ
ꝓprie ē apl'oꝝ atq; credentiū. ℟ In medio ec-
clesie aperuit os eius. Et impleuit eū dn̄s spiri
tu sapientie ⁊ intellect⁹. ℣ Misit dn̄s manuz
suam ⁊ tetigit os meū. Et impleuit S. Math
In illo tpe. Dixit simonpetrus ad iesum. Ecce
nos reliq̄mus oīa: ⁊ secuti sumus te. Quid er-
go erit nobis? Jesus aūt dixit illis. Amē dico
vobis: qđ vos qui secuti estis me in regn̄atio
ne cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue. sede
bitis ⁊ vos super sedes duodecim: iudicantes
duodecim trib⁹ israel. Et oīs qui reliquerit do
mū vel frēs. aut sorores. aut p̄rem. aut matrem.
aut vxorem. aut filios. aut agros ꝓpter nomen
meū: cētuplū accipiet ⁊ vitā eternā possidebit.
Coll'. Deus qui nos beati. N. In lau. an̄. Col-
laudabūt multi sapiam eius ⁊ vsq; in seculum
nō delebit. 5. Cap. Dilect⁹ a deo. ℟ Justū de
duxit dn̄s ꝑ vi. re. ℣ Et osten. ℣ Just⁹ ger. Ad
bn̄. an̄ Euge serue bo. vt antea. Canti. vt s̄ de
N fide et le- Ad. vi. Cap. vno ꝯfesso. et pontī.
nitate ipsius sctm̄ fecit illū dn̄s. ⁊ on̄dit illi glo
riam suā. ⁊ dedit illi cor ad p̄cepta. ⁊ legez vite
Beati. N. ꝯfessoris tui Colle. et discipline.
dn̄e precibus adiuuemur. vt qđ possibili-

tas nostra non obtinet: eius nobis intercessio.

Qsto diuit eũ Ad.ix.cap. ne donetur. Per dñs ab inimicis ⁊ a seductoribꝫ tutauit illum. ⁊ certamen forte dedit illi vt vinceret ⁊ sciret qm̃ oĩum potentior est sapientia. Collecta.

Desto dñe supplicatiõibꝫ nostris ⁊ sperantes in tua mĩa. intercedente beato. N. confessore tuo celesti protege benignus auxilio. p. Item vnius abbatis Coll. Intercessio. Item alia omelia de ꝯfessore nõ pontifice. S. Mat.

In.i.t. Dixit sĩmon petrus ad iesum. Ecce nos reliquim⁹ oĩa: ⁊ secuti sum⁹ te. Quid ḡ erit nobis? Et rel. Omel. venera. Be. psbyteri Le.ix.

Audiens a dño petrus qꝛ diues difficile intrarꝫ in regnũ celoꝝ. sciensq; se cũ suis discipulis ad integrũ mũdi fallentꝫ spreuisse delitias: voluit agnoscere. quid vel ipsi vel ceteri mũdi ꝯtemptores pro minori mentis virtute. maioris p̃miꝫ sperare deberẽt. ⁊ respondẽs dño ait: Ecce nos reliq̃mus oĩa ⁊ secuti sum⁹ te. q̃d

Dilerter intuẽdũ qđ L.x. ergo erit nob̃? nõ solũ se oĩa reliquisse. sed ⁊ dñꝫ seq̃ gloriatur petrus. qꝛ stultũ ꝓfecto est. in x̃ platonẽ ⁊ diogenẽ ⁊ quosdam alios ph̃os vite hui⁹ diuitias calcare. sed pro inani agere mortalium

laude captanda. stultũ ꝓfecto p̃sentes labores
vltra absq; spe future quiet; ⁊ pacis subire. Tu
Perfectus ille est. qui abiens vendit L.xi.
oĩa que habet ⁊ dat pauperibus. ac veni-
ens sequitur christum. Habebit enĩ thesaurum
Interrogan- L.xij. non deficientẽ in celis.
te petro de talibus dixit iesus. Amen di-
co vobis: qd̃ vos qui secuti estis me in regña
tione cum sederit filius hoĩs in sede maiestatis
sue. sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim. iu-
dicãtes duodecim tribus israel. Euangl. vt s̃.
In natiuitate plurimoꝝ ꝯfessoꝝ añ. Scti ꝑ fi-
dem vicerũt reg̃ opati sunt iusticiã adepti sũt
repmissiões. ℣ Sacerdotes tui induãt̃ iust. Et
Ite alia añ. Hi sũt viri mĩe q̃rũ iusticie obliui-
onẽ nõ accepũt cũ semĩe eoꝝ ꝑmanẽt bona. Vel
añ. Corpa sctõꝝ i p. In nat. ℣ginũ ad vs̃ cap̃
Confitebor t̃ dñe rex ⁊ collaudabo te deum
saluatorẽ meũ. ꝯfitebor noĩ tuo qm̃ adiu-
tor ⁊ ꝓtector factꝰ es m̃. ⁊ liberasti corpꝰ meũ a ꝑ-
Di gl̃iat̃ in dño gl̃iet̃ Itẽ aliud. ditiõe.
nõ enĩ q̃ seipsũ cõmẽdat ille ꝓbatꝰ ẽ. s̃ quẽ
deus cõmẽdat. ℟ Spẽ tua ⁊ pulcri. t. ℣ Intẽ
de prospere ꝓced ⁊ regna. Et. ℣ Diffusa est gra-
tia in la. Ad mg̃t añ. Ueni spõsa christi accipe

coronaz quã tibi dñs prepauit in eternũ. 8. Inuitat. Regẽ virginũ dñz. Uenite adoremꝰ. In p̃nº añ. O q̃z pulcra est casta gñatio cũ charitate. 7. p̃s. Dñe dñs nr̃. Añ. Nigra sum sed formosa filie hierusalẽ ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculũ suũ. 3. p̃s. Celi enar. Añ. Pulcra es ⁊ decora filia hierusalẽ terribilis vt castroꝝ acies ordinata. 1. p̃s. Dñi ẽ terra. Añ. Spẽ tua ⁊ pulcritudine tua intẽde, ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. 7. p̃s. Eructauit. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo deus in medio eiꝰ nõ cõmouebit̃. 7. p̃s. Deus nr̃ refu. Añ. Hec ẽ que nesciuit thoꝝ in delicto habebit fructũ in respectiõe aĩarũ sanctarũ. 3. p̃s. Magnꝰ dñs. ℣. Specie tua ⁊ pulcritu. Lectt. ex oml. b. Aug. epi. Le. i.

Inter ꝑabolas a dño dictas: solz multũ exercẽ ista q̃ de decẽ ꝟginibꝫ posita est. Et multi q̃dẽ hinc multa senserũt que ñ sunt p̃ter fidẽ. sed quõ ꝑtibꝫ eiꝰ ꝯueniat id elaborandum est. ℟. Diffusa est gr̃a in labijs tuis. Propterea bñdixit te ds in eternũ. ℣. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniq̃tatẽ. Propte. Lec. q.

Legi etiã in q̃dã scriptura ex earũ gñe que apocriphe noĩant. qd̃ ñ sit ꝯ̃ fidẽ. sed huic loco minꝰ m̃ ꝯgrue visa ẽ: ꝯsiderãti oẽs similitu

dinis partes hui⁹. ℟ Spē tua ⁊ pulcritudine
tua. Intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ℣ Propt̄ veri
tatem ⁊ mā̄suetudinē ⁊ iusticiā. Intende. Le. iij.
Quid aūt m̄ videat̄ nō absurde d̄ hoc loco
accipi q̄tū potero breuit̄ ⁊ diligent̄ expo-
nam. ℟ Propt̄ veritatē ⁊ mā̄suetudinē ⁊ iusti
ciam. Et deducet te mirabilit̄ dextera tua. ℣.
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā ⁊ obliuisce-
re populū tuū ⁊ domū patr̄ tui. Et de. Lect. iiij.
Interrogat⁹ ergo dn̄s nr̄ a discipulis de
ꝯsumatiōe seculi. inter multa que locutus
est hoc q̄z dixit. Tūc simile estimabit̄ regnū ce
lorum decē virginib⁹. que acceperūt lampades
suas: ⁊ venerūt obuiam sponso ⁊ sponse. T. ℟
Quinq̄ prudētes v̄gines acceperūt oleū in va
sis suis Cum lampadib⁹. ℣ Media autē nocte
clamor factus ē ecce sponsus venit exite ei obui-
am. Cum lampa. In. ij. n⁹ añ. Unguentū effu-
sum nomē tuū ideo adolescentule dilexerūt te
nimis. i. p̄s. Bn̄dixisti dn̄e. Añ. Reūtē reū-
tere sunamit̄ reūtē reūtē vt intueamur te. 7.
p̄s. Fundamēta. Añ. Cum esset rex ī accubitu
suo nardus mea dedit odorē suū. 3. p̄s. Cātate. i
Añ. Sil̄e ē regnū celoꝝ hoī negociatori q̄renti
bonas margaritas ī uēta vna p̄ciosa dedit oīa

sua ⁊ compauit eã. 3. ps. Dñs reg̃. i. Añ. Ue-
niente spõso prudẽs vgo p̃pata introiuit cũ eo
ad nuptias. 7. ps. C[illegible]te d. ij. Añ. Ueni ele-
cta mea ⁊ ponã [illegible] e thronũ meũ qꝛ ꝯcupiuit rex
spẽm tuã. 3. ps. Dñs reg̃. iras. ℣ Adiuuabit e

Ecem vginũ q̃rũ q̃nq̃ admittũt. Lect. v.
et q̃nq̃ excludũt bonoꝝ ⁊ maloꝝ discreti-
onem significat. Quapp̃t si vginitatꝭ honorabi-
[illegible] nomẽ est. cur receptis exclusisq̃ cõe est. ℟.
Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniq̃tatẽ. Propterea
vnxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣ Diffusa ẽ
gr̃a in labijs tuis. Propterea. Lectio. vi.
Einde q̃d sibi vult nũer⁹ in vtraq̃ parte
q̃nari⁹? Quid aũt significat oleũ? Mirũ vide-
tur qd̃ sapiẽtes petẽtibꝫ nõ cõicant cũ etiã inui-
dere fas nõ sit eas q̃ ita p̃fecte sunt vt a sponso
recipiant̃ q̃ noĩe nullo dubitãte dñs iesus chri-
stus significat̃ vt mĩcordes oporteat eẽ ad pre-
standũ ex eo qd̃ hñt. p̃scribẽte illa sñia eiusdẽ
dñi dicẽtꝭ: oĩ petenti te tribue. ℟ Ueni sponsa
christi accipe coronã quã tibi dñs p̃pauit ĩ eter-
nũ. Pro cui⁹ amore sanguinẽ tuũ fudisti ⁊ cũ au-
gelis in pad̃ysuz introisti. ℣ Ueni electa mea
et ponã in te thronũ meũ qꝛ ꝯcupiuit rex spẽm
tuam. Pro cuius amore sanguinez. Lectio. vij

Quid est aūt qđ possit dando sufficere nō
vtrisqz? Hec maxīe augent questiōis dif-
ficultatez. q̄z q̄z ⁊ cetera diligent' ꝯsiderata. vt
oīa in vnam rationē ꝯcurrant. nihilqz in vnaz
partē dicatur. qđ impediat aliā. magna cautio
est adhibenda. ℟ Hec est virgo sapiēs quā do
min' vigilātē inuenit q̄ accept' lampadib' sum
psit secū oleū. Et veniēte dño introiuit cū eo ad
nuptias. ℣ Accinxit fortitudine lumbos suos ⁊
roborauit brachiū suū. Et veniente. Lect. viij.
Videntur mihi q̄nqz virgines significare
q̄nqz partitam ꝯtinentiaz a carnis illece-
bris. Contuendus est enī animi appetitus a vo
luptate oculorum. a voluptate aurium. a volu
ptate olfaciendi. gustandi. tangendi. ℟ Offe-
rentur regi virgines dño post eam proxime ei'
offerentur tibi. In leticia ⁊ exultatione. ℣ Pru-
dentes virgines aptate lampades vestras ecce
spōsus venit exite ei obuiam. In leticia ⁊ exult.
Ad cc. añ. Prudentes virgines aptate lampa-
des vestras ecce sponsus venit exite obuiam ei.
7. ℣ Elegit eam dñs. In hereditatē sibi.
In illo tempor. Scđm Mattheum.
Dixit ie. disci. s. parabolā hāc. Sile ē re-
gnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro

quem qui inuenit homo abscondit: ⁊ p̄ gaudio illi⁹ vadit ⁊ vendit vniu̅sa q̄ habet ⁊ emit agrū illum. Et reliqua. Omelia lectiōis eiusdē beati

Celorum regnū fratres Greg. pape. Lec. ix. charissimi idcirco terrenis rebꝫ simile dicitur. vt ex his que anim⁹ nouit surgat ad incognita que non nouit: q̄tinus exēplo visibiliū se ad inuisibilia rapiat. ⁊ per ea que vsu didicit q̄si ꝯfricatus incalescat. vt per h̄ qd̄ scit notuꝫ diligere. discat ⁊ incognita amare. ℟ Simile est regnū celoꝝ decem v̄ginibus. Que accipiētes lampades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse. ℣ Quīq̄ aūt ex eis erāt fatue ⁊ q̄nq̄ prudē

Ecce frēs celoꝝ regnū the- Le. x. tes. Que sauro abscōdito in agro compatur. quem qui inuenit hō abscōdit. ⁊ p̄ gaudio illi⁹ vadit et vendit vniu̅sa que habet ⁊ emit agrum illū. ℟ Veni electa mea ⁊ ponam in te thronū meum. Quia ꝯcupiuit rex spēm tuā. ℣ Surge ꝓpera amica mea ⁊ veni d̄ libano ⁊ coronaberꝫ. Qr

Qa in re h̄ q̄ꝫ notādū est qd̄ inuēt⁹ L. xi. thesaur⁹ abscōdit vt ꝑuet. qr studiū celestis desiderij a malignis spiritibꝫ custodire nō sufficit quia hoc ab hūanis laudibꝫ nō abscondit ℟ Surge ꝓpera amica mea ⁊ veni iam enim

hyems transijt imber abijt ⁊ recessit. Flores apparuerũ in terra. ℟ Vox turturis audita est in terra nostra ficus protulit grossos suos. Flo. L.xij

IN hac pñti vita sum⁹ q̃si i via q̃ ad pñã pgim⁹. Maligni ãt spũs iter nr̃m q̃si q̃dã latrũculi obsidẽt. Depredari q̃ desiderat: q̃ thesaurũ in via publice portat. ℟ Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuã ⁊ obliuiscẽ populũ tuuz et domũ patris tui ⁊ concupiscet rex speciez tuaz. Qm̃ ipse est dñs deus tuus. ℟ Induit te dñs vestimẽto salutis ⁊ indumẽto leticie circũdedit te

In illo tempore. Scõm Matthæum. Qm̃ ipse. Dixit iesus discipulis. s. parabolã hanc. Simile ẽ regnũ celoz thesauro abscondito in agro: quez q̃ inuenit homo abscondit. ⁊ pre gaudio illi⁹ vadit ⁊ vendit vniũsa que habet ⁊ emit agrũ illũ. Iterum simile est regnũ celoz hoĩ negociatori querenti bonas margaritas. Inuenta aũt vna pciosa margarita. abijt ⁊ vendidit oĩa que habuit ⁊ emit eam. Iterum simile est regnũ celoz sagene misse in mare ⁊ ex oĩ genere piscium congreganti. Quã cum impleta esset educentes ⁊ secus litus sedentes. elegerũt bonos i vasa sua malos autem foras miserũt. Sic erit in cõsumatione seculi. Exibunt angeli ⁊ separabunt malos

de medio iustoꝝ. ⁊ mittent eos ī caminū ignis
Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Intellexistis h̄
oīa? Dicunt ei. Etiā. Ait illis: Ideo oīs scriba
doctus in regno celoꝝ similis est hoī p̄ifamili
as. qui profert de thesauro suo noua ⁊ vetera.
Coll. Omnipotēs sempit̄ne deus. In lau. añ.
Hec est virgo sapiēs ⁊ vna de nūero prudētū. i.
℟ Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℣ Deus in
medio eius nō cōmouebit̄. Deus. ℣ Diffusa est
gratia in la. Ad bñ. añ. Simile est regnū celo-
rum sagene misse ī mare ⁊ ex oī genere piscium
ꝯgregāti quā cū impleta esset educētes ⁊ secus li
tus sedētes elegerunt bonos ī vasa sua malos
autem foras miserūt. i. Ad. ī. añ. Hec ē virgo
sapiēs quā dñs vigilātē inuenit. i. Ad. iq. añ.
Inuēta bona margarita dedit oīa sua ⁊ cōpa-
uit eam. 8. ℣ Spē tua ⁊ pulcritud. Ad. vi. añ.
Media nocte clamor factus est ecce sponsus
venit exite obuiam ei. 7. Cap. Marie magda
Domine d̄s meꝰ exaltasti sup lene. Cecilie.
terrā habitationē meā. ⁊ ꝑ morte defluēti
dep̄cata sum. Itē aliud cap. Katherine Lucie.
Emulor enī vos dei emulatiōe. despōdi enī
vos vni viro ꝟginē castā exhibē christo.
℣ Adiuuabit eaꝫ deus vultu. Collecta Cecilie.

Beate. N. martyr tue dñe p̃cibꝫ ꝯfidẽtes.
q̃s clemẽtiã tuã. vt p ea q̃ agim⁹. et̃na re-
media capiam⁹. Per. Itẽ alia coll. Marie ma
Oꝛ ꝓpl̃o tuo q̃s dñe spm̃ gdale. Katherine
vitat̃ ⁊ pac̃: vt int̃cedẽte btã. N. ⁊ te tota
mẽte cog̃scat. ⁊ q̃ tibi placita sunt toto corde se
ctetur. Per eiusdẽ. Ad. ix. aũ. Tũc surrexerũt
oẽs v̄gines ille ⁊ ornauerunt lãpades suas. i.
Nuocaui dñm p̃rez dñi mei vt Cap. Cecilie.
nõ derelinq̃t me ĩ die tribulatiõis mee. ⁊ in tpe
supbor̃ sine adiutorio. Itẽ aliud Marie ma-
Oꝛ ꝓpĩa vincit maliciã gdalene. Katherine.
attingit g̃ a fine vsq̃ ad finẽ fortit̃. ⁊ dispo
nit oĩa suauit̃. ℣ Elegit eã ds. Collect̃. Cecilie.
Oꝛ Retẽde nob̃ dñe mĩam tuã. ⁊ int̃cedente
beata. N. martyre tua q̃ vot̃ expetim⁹ con
uersatiõe tibi placita ꝯseq̃mur. Per. Itẽ alia
Oꝛ Resta q̃s op̃s ds: Marie magda. Kath
vt ad te toto corde clamãtes int̃cedẽte bea
ta. N. martyre tua: tue pietat̃ indulgẽtiã ꝯseq̃
mur. Per. In. ij. vs aũ. O q̃z pulcra. Ad. Ni-
gra sum. Ad. Pulcra es. Ad. Hecẽ q̃ nesciuit.
℟ Spẽ tua. ℣ Diffusa. Ad mgt ã. Quĩq̃z pru-
dentes v̄gĩes accepũt oleũ in vasis suis cũ lam
padibus media autem nocte clamor fact⁹ est ec-
ce sponsus venit exite obuiã christo dño. 7.

Item de virginibꝫ alia legenda. Lectiones ex omelia beati Gregorij pape Lect. i.

Media nocte clamor factus ē ecce sponsus venit: exite obuiā ei. De aduentu sponsi clamor in media nocte fit. quia sic dies iudicij subripit vt preuideri nō possit qñ venit Vnde scriptū est. Dies dñi sicut fur ī nocte ita

Tunc oēs virgines L. ij. veniet. Tu autem surgunt: quia electi ⁊ reprobi a somno sue mortis excitant. Lampades ornant. qꝛ sua secuꝫ opa numerant pro q̄bꝫ eternā recipe beatitu-

Lampades fatuarū Le. iij. dinē expectant. virginū extinguūt. quia earū opera q̄ clara foris hoībꝫ apparuerant. in aduentu iudicis intus obscurant. ⁊ a deo retributionē nō inueniunt. qꝛ pro eis receperūt ab hoībꝰ laudes q̄s

Quid est qd̄ fatue vir- Le. iiij. amauerunt. gines tunc a prudentibꝫ oleū petunt. nisi qd̄ in aduentu iudicis cum se intus vacuas inuenerint testimoniū foris querūt? Ac si a sua fiducia decepte ꝓximis dicant. Quia nos q̄si sine ope repelli conspicit. dicite de nostris operibus quid vidistis. Tu autem dñe miserē no.

Prudentes virgines fatuis dixerūt L. v. Ne forte non sufficiat nobis ⁊ vobis. In

illo enī die qđ tamen de quibusdam in pace ec
clesie quiescentib⁹ loquor· sibi metipsi testimo
niū vniuscuiusq⁹ vix sufficit· q̄tominus ⁊ sibi
Protinus per increpa/ Le.vi. et proximo.
tionem subditur. Ite potius ad vendētes:
et emite vobis. Venditores quippe olei· adu/
Adulatores enī acce/ Lec.vij. latores sunt.
Apta qualibet gr̄a· vanis suis laudib⁹ nito/
rem glorie offerunt· quasi oleum vendunt. De
quo ꝓfecto oleo psalmista dicit. Oleum autez
peccatoris nō impinguet caput meuz. Le.viij.
Principale etenī nr̄z caput est. Appellatio
ne aūt capitis ea que ꝑncipat̄ corpi mens
vocat̄. Impinguat ḡ caput oleū peccatoris· cū
demulcet mentē fauor adulant. S. Mattheū.
N.i.t. Dixit ie. disci.s. ꝑabolam hāc. Simile ē
regnū celoꝝ decē virginib⁹ que accipiētes la/
pades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse.
Et rel'. Omelia lect. eius. beati Greg. pa. L.ix.
Sepe vos āmoneo fratres charissimi praua
opera fugere· mūdi huius inq̄namēta deui
tare: sed hodierna die sancti euāgelij lectiōe cō
pellor dicere: vt ⁊ bona que agitis· cum magna
cautela timeatis· ne per hoc quod a vobis recte
geritur· fauor aut gratia humana requirat̄· ne

appetitus laudis subripiat. ⁊ qd̄ foris queritur

Ecce enī Le.x. intus a mercede vacuetur.
redemptoris voce decem virgines dicūt̄
et tñ intra beatitudinis ianuā non oēs recepte
quia earum quedam dū de ꝟginitate sua glo-
riam foris expetunt in vasis suis hr̄e oleum no

Rius querendū nobis est. L.xi. luerunt.
quid sit celoꝝ regnū aut cur decem virgi-
nibus comparetur. que etiam ꝟgines pruden-

Um enī celo- L.xij. tes ⁊ fatue dicantur.
rum regnū ꝯstat qꝛ reproboꝝ nullus ingre
ditur etiam fatuis virginibꝫ cur simile esse per-
hibetur? Sed sciendū est qd̄ sepe in sacro elo-
quio regnū celoꝝ presentis tp̄is ecclesia dicit̄.
De quo in alio loco dñs dicit. Mittet filiꝰ ho
minis angelos suos: ⁊ colligent de regno eius
N illo tp̄e. Scd̄m Mattheum. oīa scandala.
Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc.
Simile est regnū celorum decem ꝟginibꝫ que
accipientes lampades suas. exierūt obuiā spō
so ⁊ sponse. Quinq̄ autem ex eis erant fatue:
et q̄nq̄ prudentes. Sed q̄nq̄ fatue: acceptis
lampadibus non sumpserunt oleum secum.
Prudentes ꝟo acceperunt oleum in vasis suis
cum lampadibus. Moram autem faciente spō

so: dormitauerunt omnes ⁊ dormierunt. Me-
dia autem nocte clamor factus est: ecce sponsus
venit exite obuiam ei. Tunc surrexerũt omnes
virgines ille: ⁊ ornauerunt lampades suas. Fa-
tue autem sapientibꝫ dixerunt. Date nobis d̃
oleo vestro: quia lampades nostre extinguun-
tur. Responderunt prudẽtes dicentes. Ne for-
te non sufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vẽ-
dentes ⁊ emite vobis. Dum autez irent emere
venit sponsus: Et q̃ parate erãt intrauerũt cũ
eo ad nuptias ⁊ clausa ẽ ianua. Nouissime v̄o
veniunt ⁊ relique v̄gines dicentes: Dñe dñe:
aperi nobis. At ille respondens ait. Amen di-
co vobis: nescio vos. Vigilate itaq̃ quia ne-
scitis diem neq̃ horam. Coll. Omnipotẽs sem-
piterne deus. Finit cõmune sanctorum.

In dedicatione ecclesie sup̄ p̄s ad vs̄ añ. O q̃z
metuendus est locus iste vere non est hic aliud
nisi domus dei ⁊ porta celi. 6. Añ. Tu dñe vni-
uersoꝝ q̃ nullã habes indigẽtiã voluisti templũ
tuũ fieri ĩ nob̄ ꝯserua domũ istam ĩmaculataz
in eternũ. 1. Añ. Sup̄ muros tuos hierusalẽ ꝯsti-
tui custodes tõ die ⁊ tõ nocte ñ tacebũt laudare
nom̄ dñi. 1. Añ. Muro tuo ĩexpug̃bili circũcĩ-

ge nos dñe ⁊ armis tue potētie ꝓtege nos sp. i.
Vidi ciuitatem sanctam hierusalē no- Cap
uam descendentē de celo a deo paratā sic
sponsam ornatam viro suo. ℟. Terribilis ē lo.
℣. Domus mea. Dom⁹ oratiōis vocabitur. Ad
mgt an. Pax eterna ab eterno patre huic do-
mui pax perhennis verbum patris sit pax huic
domui pacez pius ꝯsolator huic prestet domui
Deus qui nobis ꝑ singu- Coll. alleluia. i.
los annos huius sancti templi tui ꝯsecra-
tionis reparas diez ⁊ sacris semꝑ mysterijs re
presentas incolumes: exaudi p̄ces populi tui ⁊
presta vt quisq̄s h̄ templū bñficia petitur⁹ in-
greditur. cuncta se impetrasse letetur. Per. In-
uitat. Exultemus dño regi summo qui suū san
ctificauit tabnaculū. p̄s. Venite. In p̄ n⁹ an.
Tollite portas p̄ncipes vr̄as ⁊ eleuami porte
et̄nales. 3. p̄s. Dñi ē terra. An. Introibo ad al
tare dei ad deū q̄ letificat iuuētutē meā. 7. p̄s.
Judica me de⁹ ⁊ dis. An. Sctīficauit dñs tab
naculū suū. 6. p̄s. Deus nr̄ refu. An. Erit mi-
hi dñs ī deū ⁊ lapl iste vocabit̄ dom⁹ dei. 7. p̄s
Dēs gen. An. Edificauit moyses altare dño
deo. 6. p̄s. Magn⁹ dñs. An. Nō ē h̄ aliud ni
si domus dei ⁊ porta celi. 7. p̄s. Te decet. ℣.

fundata ē domus dñi. Sup verticem montiū.

Sermo beati Augustini episco. L. i.

Quotienscūq; frēs charissimi altar vel templi festiuitatē colim⁹. si fideliť 7 diligenť attēdim⁹. 7 sancte 7 iuste viuim⁹. quicq̄d in templis manufactis agiť: totū in nob spūali edificatiōe compleť. Tu. ℟ Ornauerūt faciem templi coronis aureis 7 dedicauerūt altare dño. Et facta est leticia magna ī pplo. ℣ In hymnis 7 ꝯfessiōib⁹ bñdicebāt dñz. Et fa. L. ij.

Non enī mentit⁹ est ille q̄ dixit: Templuz dei sanctū est q̄d estis vos. Et iterū. Nescitis q̄d corpa vr̄a tēplū est spūssancti? Quibus merit⁹ nisi p gr̄am dei meruim⁹ fieri tēplū dei. ℟ In hymnis 7 ꝯfessiōib⁹ bñdicebāt dñz Qui magna fecit in israel 7 victoriā dedit illis dñs op̄s. ℣ Ornauerūt faciez templi coronis aureis 7 dedicauerūt altare dño. Qui. Lect. iij.

Quantū possum⁹ cū dei adiutorio laboremꝰ ne ipse in templo suo. hoc est in nob ipsis inueniat. q̄d oculos sue maiestat offendat: sed habitaculū cordis nostri euacueť vitijs 7 ꝟtutibus repleatur. claudatur diabolo 7 aperiatur christo. ℟ Super muros tuos hierusalem constitui custodes. Tota die 7 nocte non tacebunt

laudare nomē dñi. ℣ Qui remiscimī dñi ne ta-
ceatis ⁊ ne detis silentiū ei. Tota. Lectio.iiij.
Ita frēs laboram⁹ vt nob̄ bonoꝝ operū clauib⁹
regni celestis ianuā apire possim⁹. Sic enī mal'
opib⁹ q̄si quibusdā seris ac vectib⁹ vite ianua
nob̄ claudit̄. ita sine dubio bonis opib⁹ aperit̄
℟ Terribilis ē locus iste non est hic aliud nisi
domus dei ⁊ porta celi. Vere etenī dñs ē in loco
isto ⁊ ego nesciebā. ℣ Cunq; euigilasset iacob a
somno ait. Vere. In.ij.n° añ. Vidit iacob sca-
lam summitas eius celos tangebat ⁊ descēden-
tes angelos ⁊ dixit vere locus iste sctūs est. 7.
p̄s Q̄r dilecta. Añ. Erexit iacob lapidē in ti-
tulum fundens oleū desup. 7.p̄s. Fundamēta
Añ. Templū dñi sanctū est dei cultura est dei
edificatio est. i.p̄s. Dñe deus salut. Añ. Qui
habitat in adiutorio altissimi in ꝓtectiōe dei ce-
li cōmorabit̄. 8.p̄s. Ipsuꝫ. Añ. Bñdicta glo-
ria dñi de loco suo all'a. 7.p̄s. Cātate.i. Añ.
Cū euigilasset iacob de somno ait vere dñs est ī
loco isto. 7.p̄s. Dñs reg̃. i. ℣ Domū tuā decet
sanctitudo dñe. In longitudīne dierū. Lect.v.
Hoc habet textus euāgelice lectionis q̄ q̄-
dam fecerit nuptias filio suo: ⁊ intrauit vt
videret simul discūbētes ⁊ vidēs ibi hoīem nō

vestitū veste nuptiali. ⁊ ait illi. Amice quō huc
intrasti nō habēs vestē nuptialē? At ille obmu
tuit. ℟ Uidi portā ciuitatis ad orientē positaz
et aposto lor noīa ⁊ agni sup eaz scripta. Et su-
per muros eius angelor custodiā. ℣ Uidi ciui-
tatem sctām hierusalē descendētē de celo orna-
tam tanq̄z sponsam viro suo. Et sup. Lectio. vi

ST ait rex ministris. Ligate illi manus ⁊ pe
des. ⁊ pijcite eū in tenebras exteriores: ibi
erit fletus ⁊ stridor dentiū. ℟ Dū exiret iacob
de terra sua vidit gl̄iam dei ⁊ ait. Quā terribi
lis ē locus iste nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et
porta celi. ℣ Uere dn̄s ē in loco isto ⁊ ego nesci

ECce q̄lem sn̄iaz me. L. vij. ebam. Quā ter
rebit audire. qui ad ꝯuiuiū nuptiale. id ē.
ad altare dn̄i. aut ebriosus. aut adult. aut odi-
um in corde retinēs p̄sumit accedere. ℟ Erit
mihi dn̄s in deū ⁊ lapis iste quē erexi in titulū
vocabit dom⁹ dei ⁊ d̄ vniūsis q̄ dederis m̄ Deci-
mas ⁊ hostias pacificas offeram tibi. ℣ Si dn̄s
d̄s me⁹ fuerit mecuz ī via ista p quā ego ābulo

AVertat h̄ a L. viij. et custodierit me. Deci
nob d̄s frēs kn̄i ⁊ ꝯcedat vt mala ista. aut
nūq̄z velim⁹ admittē aut si admissa fuerint sine
vlla mora pn̄ie pace studeam⁹ sanare ⁊ largio-

ribꝫ elemosynis festinemꝰ abluẽ: ne forte si cuꝫ
pctõꝝ vulneribꝫ añ tribunal etni iudiq̃ veneri-
mꝰ ab illa etna ecclia. ⁊ ab illa celesti hierusalẽ
perpetua ex cõicatiõe sepemur. ℟ Domꝰ mea
domus oratiõis vocabit̃ in ea oĩs q̃ petit acci-
pit ⁊ q̃ querit inuenit ⁊ pulsanti apiet̃. ℣ Hec est
domus dñi firmit̃ edificata bñ fundata ẽ supra
firmã petram. In ea. Ad cc̃. añ. Fundamẽta tẽ-
pli huius sapĩa sua fundauit deus in q̃ dñm celi
collaudant angeli irruant venti ⁊ fluant flumi-
na nõ possunt illud mouẽ vnq̃ꝫ fundatũ enĩ est
supra firmam petrã. 4. p̃s. Letatus. p̃s. Nisi
dñs edifi. p̃s. Lauda hierusalẽ dñm. ℣ Beati
q̃ habitãt in domo tua dñe. In secula seculorũ
Nillo tempore. Scdm Lucam. laudabũt te.
Dixit iesus discipulis suis. Nõ est arbor bona
faciens fructus malos: neqꝫ arbor mala: faciens
fructus bonos. Et reliqua. Omelia lect. veneri.
Dia ꝓpicia dĩnitate Bede presbyte. L. ix
frẽs charissimi solẽnia dedicatiõis ecclesie
celebramꝰ. debemꝰ ꝯgruẽ solẽnitati quã colimꝰ
vt sicut ornatꝰ studiosiꝰ eiusdẽ ecclesie parietibꝫ
accensis lumĩaribꝫ plibꝫ ãplificato nũero lecti-
onũ. addita psalmoꝝ melodia let̃ noctez vigi-
lijs ex more tñ segimꝰ. sic etiã penetralia cordiũ

nostro ꝙ semp necessarijs bonoꝝ operū decore
mus ornatibꝫ. ℟. Exaudisti dñe orationē ser-
ui tui vt edificarē templū noī tuo. Benedic ꝙ san
ctifica domū istā in sempiternū deus israel. ✠ Do
mine qui custodis pactū ꝙ miam seruis tuis q̄
ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

SEmp in nobis flamma dīne chari- Le.x.
tatis igneſcat semp in sctūario pectoris no
stri celestiū memoria p̄ceptoꝝ ꝙ euāgelice lecti
onis dulcedo sancta resonet. ℟. Dñe si p̄uſus
fuerit populus tuus oꝝauerit ad sctūariū tuū.
Tu exaudies in celo dñe ꝙ libera eos de manī-
bus inimicoꝝ eoꝝ. ✠ Si peccauerit in te popu-
lus tuus ꝙ puersus egerit penitētiā venientq̄
oꝝauerit in loco isto. Tu exaudies. Lectio.xi.

IN fructꝰ sunt bone arboris: hic bonus the-
saurus boni cordis hec fundamēta sapient
architecti quę nob hodierna sancti euāgelij le-
ctio cōmendat. voces nos nō formā solūmodo
sed potius x̄ tutē hīe pietatis. ℟. Audi dñe hym
nū ꝙ orationē quā seruus tuus orat coram te ho
die. Ut sint oculi tui aperti ꝙ aures tue intente
super domū istam die ac nocte. ✠ Respice dñe
de sanctuario tuo ꝙ de excelso celoꝝ habita-
culo. Ut sint oculi tui aperti ꝙ aures. Lect.xij.

Mystica veteris testamēti historia hoc etiam diligent' insinuat. qñ vel moyses tab'naculum vel templū dñi salomon in typū sancte ecclesie ꝯdidit. Utraqꝫ enī dom⁹ firmit' fundata esse refert'. tab'naculū quidē qꝛ cōpactos de tabulis habebat. parietes. templū aūt sup. lapides q̄dros supra positos. ℟ Beata vere mat' ecclesia quā sic honor diuine dignatiōis illuminat quā victoriosoꝝ gloriosus martyrū sanguis exornat. Quā inuiolate ꝯfessiōis cādida induit v'ginitas. ℣ Florib⁹ eius nec rose nec lilia desunt. Quā inuiolate. Scd'm Lucam.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nō est arbor bona que facit fructus malos: neqꝫ arbor mala q̄ facit fruct⁹ bonos. Unaqueqꝫ enī arbor de fructu suo cognoscit'. Neqꝫ enī de spinis colligunt ficus: neqꝫ de rubo vindemiant vuas. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonū: ⁊ malus homo de malo thesauro cordis sui profert malū. Ex abundantia enim cordis os loquit'. Quid enī vocatis me dñe dñe et nō facitis que dico? Omīs qui venit ad me et audit sermones meos ⁊ facit eos. ostendam vobis cui similis sit. Similis est hoī edificanti domū. qui fodit in altuz. ⁊ posuit fundamentū

supra petram. Inundatione autem facta: illisus est flumen domui illi· & nō potuit eā mouē. Fundata enī erat supra petram. Coll. Deus q̄ nob per sin. In lau. añ. Domū tuam dñe decet sanctitudo in longitudine dierū. 7. ps. Dñs reg. Vidi ciuitatē sanctam. R̄. Hec est domus dñi. Firmiter edificata. ℣. Bene fundata est supra firmam petram. ℣. Domus mea. Dom⁹ orationis vocabitur. Ad bñ. añ. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundēs oleum desuper votus vouit dño vere locus iste sanctus est & ego nesciebam. 4. Collecta. Deus q̄ nobis per sin. an. Ad. i. añ. Domus mea dom⁹ orationis vocabitur. i. Ad. iij. añ. Hec est domus dñi firmiter edificata bene fundata est supra firmam petram. i. ℣. Fundata est dom⁹ dñi Super ver. Ad. vi. añ. Lapides p̄cios oēs muri tui· et turres hierusalē gemmis edificabūt.

Vidi vocem magnam de Capitulum. throno dicentem· ecce tabernaculū dei cū hominibus· & habitabit cum illis· & ipsi populus eius erunt & ipse deus cum eis erit eorū de⁹ ℣. Domū tuam dñe decet sanctitudo. In longitu Uesum⁹ op̄s ds vt h̄ i Coll. dine dierum. loco nomi tuo dicato· cunctis petentibus

aures tue pietat accomodes. Per. Ad. ix. añ.
Bene fundata est domus dñi supra firmam pe
Ostulit me angelus in Capl'm. tram. 8.
montem magnũ ⁊ altum. ⁊ ostendit mihi
ciuitatẽ sanctã hierusalẽ descendẽtẽ de celo ha
bentem claritatẽ dei. ℣ Dom⁹ mea dom⁹ ora-
Eus q̃ de viuis ⁊ Colle. tionis vocabitur.
elect lapidibus eternũ maiestati tue con-
dis habitaculũ auxiliare populo tuo supplicã-
ti: vt qd̃ ecclesia tua corpalib⁹ ꝓficit spacijs spi
ritalib⁹ amplificet augmẽt. Per. In. ij. vs̃. añ.
Uidit iacob scalam. ℟ Domũ tuã dñe decz san
ctitudo. ℣ In longitudine dierũ. ℣ Hec ẽ dom⁹
dñi firmit edificata. Bñ fun. Ad mgt añ Za-
chee festinãs descẽde qꝛ hodie ĩ domo tua opor
tet me manẽ ⁊ festinãs descendit ⁊ excepit illum
gaudẽs ĩ domũ suã all'a hodie huic domui sal⁹
a deo facta est all'a. 8. Finit historia d̃ dedica.
Incipiũt cantica dñicis dieb⁹. et Michaelis
Omine miserẽ no- archangeli.
stri te enĩ expectauim⁹. esto bra-
chiũ nr̃m ĩ mane: ⁊ salus nr̃a r̃tẽ-
pore tribulatiõis. A voce ange-
li fugerũt ꝓpl'i: ⁊ ab exaltatione
tua disperse sunt gentes. t congregabuntur

spolia vestra sicut colligit bruchus: velut cū fos se plene fuerint de eo. Magnificat⁹ est dñs qm̄ habitauit in excelso impleuit sion iudicio z iu stitia: z erit fides in tempib⁹ tuis. Diuitie salu tis sapia z scientia: timor dñi ipse est thesaurus eius. Ecce videntes clamabūt foris: angeli pa cis amare flebunt. Dissipate sunt vie cessauit transiens p semitā: irritū factum est pactū pro iecit ciuitates non reputauit hoies. Luxit et elanguit terra p̄fusus est lybanus z obsorduit. Et fact⁹ est saron sicut desertū: z p̄cussa est ba san z carmelus. Nunc exurgā dicit dñs: nunc exaltabor z nūc sublimabor. Itē aliud cant.

Audite q̄ longe estis q̄ fecerim dic̄ do minus: z cognoscite vicini fortitudinem meam. Conterriti sunt i sion pctōres possedit tremor hypocritas. Quis poterit ha bitare de vobis cū igne devorante: aut q̄s ha bitabit ex vob⁹ cū ardoribus sempiternis. Qui ambulat in iustic̄ijs z loquit⁹ veritatē: qui pro ijcit auariciam ex calūnia: z excutit manus su as ab oī munere. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinē: z claudit oculos suos ne vide at malum. Iste in excelsis habitabit munimē ta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est

aque eius fideles sunt. Regez in decore suo vi
debunt oculi eius: cernēt terrā delonge: cor tu-
um meditabit timorem. Item aliud Canticuz.

Miserere dñe plebi tue super quā inuocatū
est nomen tuū: et israel quē coequasti pri-
mogenito tuo. Miserere ciuitati sanctificatiōis
tue hierusalē: ciuitati requiei tue. Reple sion i
enarrabilibꝫ virtutibꝫ tuis: ⁊ gloria tua popu
lum tuū. Da testimoniū quia ab initio creatu
re tue sunt ⁊ suscita p̄cationes quas locuti sunt
in noīe tuo ꝓphete priores. Da mercedez dñe
sustinentibꝫ te. vt ꝓphete tui fideles inueniant
et exaudi orōnem seruoꝝ tuoꝝ. Cōm benedi
ctionē aaron da populo tuo: ⁊ dirige nos i vi
am iusticie. Vt sciant oēs q̄ habitāt terrā: q: tu
es deus ꝯspector seculoꝝ. Gloria patri et filio:
et spiritui sancto. Sicut erat in p̄ncipio et nūc
et semper: et in secula seculoꝝ amē. Canticum

Opulus qui de natiuitate dñi p̄mū.
ambulabat ī tenebris. vidit lucem ma
gnam. Habitātibꝫ in regione vmbre
mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentez:
non magnificasti leticiam. Letabunt coraz te
sicut q̄ letant in messe: sicut exultāt victores ca
pta preda: qñ diuidūt spolia. Iugum eni one

ris eius ⁊ virgam humeri eius ⁊ sceptrum exactoris eius supasti: sicut ⁊ die madian. Quia omnis violenta predatio cum tumultu ⁊ vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem ⁊ cibus ignis. Paruulus enī natus ē nobis: filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerum eius: ⁊ vocabitur nomē eius ammirabilis consiliarius. Deus fortis pater futuri seculi princeps pacis. Multiplicabit eius imperium: ⁊ pacis non erit finis. Super solium dauid ⁊ super regnum eius sedebit: vt confirmet illud ⁊ corroborет in iudicio ⁊ iustitia. Ammodo ⁊ vsq; in sempiternum: zelus dñi exercituū faciet hoc. Gloria patri, et filio: ⁊ spiritui sancto. Sicut erat. Item aliud Canticum

Etare hierusalem ⁊ diem festum agite omnes qui diligitis eam. Gaudete gaudio omnes qui lugebatis super eam: vt potemini a lacte ⁊ satiemini ab vberibus consolationis eius. Et cum mulsi fueritis a lacte: epulemini ab introitu glorie eius. Quia hec dicit dominus: ecce ego declino in eos vt flumen pacis: ⁊ vt torrens inundans glorie gentium. Pueri eorū in humeris portabuntur: ⁊ super genua consolabuntur. Quemadmodum mater consolatur

filios suos·ita ⁊ ego ꝯsolabor vos: ⁊ in hierusa
lem ꝯsolabimi. Et videbitis ⁊ gaudebit ⁊ le-
tabitur cor vestrũ·⁊ ossa vestra vt herba germi
nabunt·⁊ cõminabit ꝯtumacibꝫ. Ecce dñs vt
ignis veniet et vt tẽpestas currus eius·reddere
in ira vindictã ⁊ vastationez in flamma ignis.
In igne enĩ celi dñi deuorabit oĩs terra: ⁊ in
Rbs for- Aliud cã. gladio eius oĩs caro.
titudinis nostre sion saluator ponet in ea
murus ⁊ antemurale. Aperite portas ⁊ ingre-
diatur gens iusta: custodiens veritatẽ. Cetus
error abijt seruabis pacẽ·pacem qꝛ in te spera-
uimus. Sperastis in dño in seculis eternis: in
dño deo forti in perpetuũ. Quia incuruabit ha
bitantes in excelso: ciuitatez sublimẽ hũiliabit
Humiliabit eam vsqꝫ ad terram: detrahet eã
vsqꝫ ad puluerẽ. Conculcabit eam pes paupe
ris: gressus egenoꝝ. Semita iusti recta est: re-
ctus callis iusti ad ambulanduz. Et in semita
iudicioꝝ tuorum dñe sustinuimꝰ te·nomen tuũ
et memoriale tuũ in desiderio anime. Anima
mea desiderabit te in nocte: sed ⁊ spiritus meꝰ
in p̃cordijs meis de mane vigilabo ad te. Cũ
feceris iudicia tua in terra: iusticiaz discent ha-
bitatores orbis. Misereamur impio ⁊ non di-

scet facere iusticiam in terra sanctorum iniqua gessit: & non videbit gloriaz dñi. Domine exaltetur manus tua vt non videant. videant et confundatur çelantes populi: & ignis hostes tuos devoret. Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis. In

Vis est pasca et pentecosten Cantica iste qui venit de edom: tinctis vestibꝫ de bosra. Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudis sue. Ego qui loquor iusticiam: & propugnator sum ad saluandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum: & vestimenta tua sicut calcantiuz in torcular. Torcular calcaui solus: & de gentibꝫ non est vir mecum. Calcaui eos in furore meo et conculcaui eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinaui. Dies enim vltionis in corde meo: annus retributionis mee venit. Circumspexi & non erat auxiliator: quesiui et nō fuit qui adiuuaret. Et saluauit mihi brachium meum. & indignatio mea ipsa auxiliata

Venite & reū. Item aliud canticū. est mihi. tam̄ ad dominū: quia ipse cepit et sanabit nos: percutiet & curabit nos. Iuificabit nos

ff7

post duos dies·in die tertia suscitabit nos:et
viuemus in conspectu eius·sciemus sequemq̃
vt cognoscamus dominũ. Quasi diluculum p̃
paratus est egressus eius:⁊ veniet nobis qua
si imber temperaneus ⁊ serotinus terre. Quid
faciam tibi effraim:quid faciam tibi iuda: mi-
sericordia vestra quasi nubes matutina·⁊ qua-
si ros mane pertransiens. Propter hoc dolaui
in prophetis·⁊ occidi eos in verbis oris mei:
et iudicia mea quasi lux egredientur. Quia mi
sericordiam volui ⁊ non sacrificium:⁊ scientiaꝫ
dei plus q̃ holocaustum. Itez aliud Canticũ.

Sexpecta me dicit dñs in die resurrectionis
mee in futurum: quia iudicium meum vt
congregem gentes ⁊ colligam regna. Et effun
dam super eos indignationem meam:⁊ omnez
iram furoris mei. In igne enim çeli mei deuo
rabitur omnis terra:quia tunc reddam popul̃
labium electuꝫ·vt vocent omnes in noĩe dñi·
et seruiant ei humero vno. Vltra flumĩa ethio
pie·inde supplices mei: filij dispersorum meorũ
deferent munus mihi. In die illa non confun
deris super cunctis adinuentionibꝫ tuis:quibꝫ
preuaricata es in me. Quia tunc auferaꝫ d̃ me
dio tui magniloquos superbie tue:⁊ non ad-

ijcies exaltari amplius in monte sancto meo.
Et derelinquam in medio tui populum pau-
perem et egenum ⁊ sperabunt in nomine domi-
ni reliquie israel. Non facient iniquitatez nec
loquentur mendacium: ⁊ non inuenietur in ore
eorum lingua dolosa. Quoniam ipsi pascent̄
tur ⁊ accubabunt: ⁊ nō erit qui exterreat. Glo-
ria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat ī
p̄ncipio et nunc et semper: et in secula seculoruz
amen. De spinea corona Canticum.
Pedibus conculcabitur corona super-
bie: ebriorum effraim. Et erit flos de
cidens glorie exultationis eius. qui est sup̄ ver
ticem vallis pinguium: quasi temperaneum an
te maturitatē autūni. In die illa erit dn̄s ex-
ercituū corona glorie: ⁊ sertū exultationis resi
duo ꝓpli sui. Et spūs iudicij sedētj sup̄ iudiciū
et fortitudo reuertentiū de bello ad portā. Aliud
In veste poder quā habebat: tot⁹ erat or-
bis terrarū. Et parētū mag̃lia: in q̃ttuor
ordinibo erāt sculpta. Et magnificētia tua in
dyademate capitj illi⁹ erat scripta. Itez aliud.
Spoliauit me gloria mea: ⁊ abstulit coro-
nam de capite meo. Respexit me vndiq̄z
et pereo ⁊ q̃si euulse arboris abstulit spē meam.

ratus est contra me furor eius + sic me habuit quasi hostem suū. Fratres meos longe fecit a me: et noti mei quasi alieni recesserunt a me. Reliquerūt me propinqui mei: et qui nouerant me obliti sunt mei. Gloria patri et filio. et

De apostolis et martyribus Canticū .i.

Vos sancti dñi vocabimi: ministri dei nostri. Dicetur vobis fortitudinem gentiū comedetis: et in gloria eorum superbietis. Pro confusione vestra duplici et rubore: laudabūt partem eorum. Propterea in terra sua duplicia possidebunt: letitia sempiterna erit eis. Quia ego dñs diligens iudicium: et odio habens rapinam in holocaustū. Et dabo op⁹ eorum in veritate: et fedus perpetuū feriam eis. Et scietur in gentibus semen eorum: et germē eorum in medio populor. Omnes enī qui viderint eos cognoscent illos: quia isti sunt semē cui benedixit dñs. Item aliud Canticum.

Vlgebunt iusti: et tanq̄ scintille in arundineto discurrent. Iudicabunt nationes et dñabuntur populis: et regnabit dñs illorum in perpetuum. Qui confidunt in dño intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donū et pax est electis dei.

Reddet deus merce- Item aliud Canticū.
dem laboruz sanctoꝝ suoꝝ: ⁊ deducet illos
in via mirabili. Et fuit illis in velamēto diei:
et in luce stellarum nocte. Transtulit illos ma
re rubrum: ⁊ transuexit illos per aquam nimiā.
Inimicos autem illorum demersit in mare: et
ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iu
sti tulerunt spolia impioꝝ: ⁊ decantauerūt do-
mine nomen sanctum tuū. Et victricem manū
tuam laudauerūt pariter: dñe deꝰ noster. Glo
ria patri et filio: et spūi. Canticū vnius mar-
tyris et vnius confessoris.
Beatus vir qui in sapīa morabit. ⁊ qui in iusticia
meditabit: ⁊ in sensu cogitabit circum
spectionem dei. Cibauit illum pane vite ⁊
intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potauit
illum. Et firmabit in illo ⁊ non flectetur. ⁊ con
tinebit illum ⁊ non ꝯfundetur: ⁊ exaltabit illuz
apud proximos suos. Et noīe eterno heredi-
tabit illum: dñs deus noster. Itē aliud Cant.
Benedictus vir qui confidit in dño: ⁊ erit
dñs fiducia eiꝰ. Et erit tāq̄ lignū quod
plātatū est secus decursus aq̄rū: qd ad humo-
rem mittit radices suas: ⁊ nō timebit cū veneīt
estus. Et erit foliū eiꝰ viride: ⁊ in tpe siccitatis

non errit sollicitū: nec aliqñ desinet facere fru-
Beatus vir qui inuentus Item aliud. ctum.
est sine macula: et qui post aurum nō abiit
nec speravit in pecunie thesauris. Quis est hic
laudabimus eum: fecit enī mirabilia ī vita sua.
Qui probatus est in illo et perfectus inuent⁹ est
et erit illi gloria eterna. Qui potuit transgredi
et non est transgressus: et facere mala: et non fecit
deo stabilita sunt bona illi⁹ in dño: et elemo
synas illi⁹ enarrabit oīs ecclesia sanctor. Io.
In oībus solennitatib⁹ beate virginis Marie
preter purificationē et vnius virginis Canti.
Rodite me diuini fructus: et quasi rosa
plantata super riuos aquarum fructifi
cate. Quasi lyban⁹: odorē suauitatis
habete. Florete flores q̄si liliū: date odorez et
frondete in gr̄az: et collaudate canticū: et bñdi-
cite dñm in opib⁹ suis. Date noī ei⁹ magnifi-
centiā: et psitemī illi in voce labior⁹ vior⁹. in
cantic labior⁹ et citharis: et sic dicet⁹ in pfessione
opa dñi vniūsa bona valde. Item aliud Can.
Gaudēs gaudebo in dño: et exultabit ani-
ma mea ī deo meo. Quia induit me vesti-
mento salutis: et indumēto leticie circūdedit me.
Quasi sponsum decoratum corona: et q̄si spon-

sam ornatam monilibꝫ suis. Sicut enī terra pfert germē suū ⁊ sicut hortus semen suū germinat: sic dñs deus germinabit iusticiam ⁊ laudem coram vniuersis gentibꝫ. Propter sion nī tacebo ⁊ ꝓpter hierusalē non quiescam: donec egrediatur vt splendor iust⁹ eius ⁊ saluator eius vt lampas accendatur. Et videbūt gentes iustum tuū: ⁊ cuncti reges inclytū tuū. Et vocabitur tibi nomen nouum: quod os dñi noīauit. Et eris cornona glorie ī manu dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui. Gloria p. Aliud.

Non vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua non vocabit amplius desolata; ed vocaberis voluntas mea ī ea: et terra tua inhabitabitur. Quia complacuit domino in te: ⁊ terra tua inhabitabitur. Habitabit enim iuuenis cum virgine: ⁊ habitabunt in te filij tui. Et gaudebit sponsus super sponsam: ⁊ gaudebit super te deus tuus. Super muros tuos hierusalē constitui custodes: tota die ⁊ tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimī domini ne taceatis ⁊ ne detis silentium ei: donec stabiliat ⁊ donec ponat hierusalem laudem in terra. Gloria patri et filio: et spūisancto. Sicut erat in ꝓncipio ⁊ nūc et semper: et in se.secu.q.

In dedicatiõe ecclesie Cantica. etatus sum
in his que dicta sunt mihi. Aliud. Nisi dñs
edificauerit. Aliud. auda hierusalem dñm.
In vtroq; festo sancte crucis Canticũ. Domi
ne audiui auditionẽ tuã. Aliud. ro iniq̃tate
vidi, Aliud. gressus es ĩ salutẽ. Finiũt Cañ
Incipit hymnarius per totum annũ. Primo in
aduentu dñi ad completoriũ hymnus vsq; ad
natiuitatem dñi. Exceptis festis sanctorum.

Quem terra pont⁹ ethera colunt
adorant p̃dicãt trinã regentem
machinã claustrũ marie baiulat
Qui luna sol ⁊ sidera deꝑuiũt ꝑ
tempora ꝑfusa celi gr̃a gestãt pu
elle viscera. Beata mater munẽ cuius sup̃nus
artifex mũdũ pugillo ꝯtinens ventris sub arca
clausus est. Beata celi nũcio fecũda sctõspiri-
tu desideratus gentibꝫ cui⁹ per aluuꝫ fusus est.
aus honor virtus gloria deo p̃ri ⁊ filio san-
cto simul ꝑaelyto in sempit̃na secula. Amen.

Conditor alme Ad.iij. hymn⁹ eisdẽ diebꝫ.
Syderũ et̃na lux credẽtiuꝫ christe redẽptor
oĩum. exaudi p̃ces supplicũ. Qui ꝯdolẽs hoĩbꝫ
mort̃ sb̃iect̃ legibꝫ. fact⁹ hõ restituis vitã in tuo
sanguine. Vergẽte mũdi vesp̃e vti spõsus de

thalamo egressus honestissima ꝟginis matris
clausula. Cuius forti potētie genu flectat oīuz
celestiū terrestriū. necnon ⁊ infernaliū. Te de-
precam̄ agye venture iudex seculi ꝯserua nos
in tempe quo diu sum⁹ aduene. Laus honor
virtus gloria deo pa. et fi. In natiuitate dñi
vsqꝫ ad epiphaniā. preter festa sctōꝝ hymnus
Intende q̄ regis israel sup cherubin q̄ sedes ap
pare effrem coram excita potentiā tuaz ⁊ veni.
Veni redēptor gentiū ostēde partū virginis
miretur oē seculū talis decz partus deū. Non
ex virili semīe sed mystico spiramīe verbuz dei
factū est caro fructusqꝫ ventris floruit. Aluus
tumescit ꝟginis claustrū pudoris ꝑmanet ve-
xilla ꝟtutū micāt ꝟsat̄ in tēplo deus. Diuisio.
Procedit e thalamo suo pudoris aula regia
gemine gygas substātie alacris vt currat viaz
Egressus eius a pr̄e regressus eius ad pr̄ez ex
cursus vsqꝫ ad inferos recursus ad sedem dei.
Equalis eterno patri carnis tropheo cinge-
re infirma nostri corpis virtute firmans perpeti
Presepe iam fulgz tuū lumenqꝫ nox spirat no
uum qd̄ nulla nox interpolet fideqꝫ iugi luceat
Gloria tibi dñe. gloria vnigenito. vna cum
sancto spiritu in sempiterna secula. Amen.

Ad completoriū quotidie hymnꝰ canitur vsq̄ ad octauas epiphanie.

Nixa est puerpe-
ra quem gabriel predixerat quem matris
aluo gestiens clausus iohānes senserat. Feno
iacere ꝑtulit presepe non abhorruit paruoq̄ la
cte pastus est per quē nec ales esurit. Gaudet
chorus celestium ⁊ angeli canūt deo. palamq̄
fit pastoribus pastor creator omniū. Memēto
salutis auctor quod nostri quondam corporis
ex illibata virgine nascendo formam sumpserī.
Gloria tibi. Ad.iij.hymnus eisdem diebꝰ etiam in festis sanctoꝝ

A Solis ortus cardine
et vsq̄ terre limitem christum canamus ꝑnci-
pem natum maria virgine. Beatus auctor se-
culi seruile corpus induit vt carne carnez libe-
rans ne ꝑderet q̄s ꝯdidit. Caste parēt viscēa
celestis intrat gr̄a vent' puelle baiulat secreta q̄
nō nouerat. Omꝰ pudici pectoris tēplū repen-
te fit dei intacta nesciēs virū ꝟbo ꝯcepit filiuz.
Gloria t' dn̄e q̄ natus. In epiphania dn̄i i ve-
speris et i lau.

Illuminās altissimꝰ mi-
cātiū astroꝝ globos. pax vita lumē ve
ritas. iesu faue ꝑcantibꝰ. Seu mysti-
co baptismate fluēta iordanis retro ꝯuersa q̄n-
dam tertio. pn̄ti sacrari die. Seu stella partuz

ꝟginis celo micans signaueris ⁊ hac adoratuꝫ
die presepe magos duxeris. Vel hydrijs ple-
nis aque vini saporē infuderis hausit minister
ꝯscius qd̄ ipse non impleuerat. Aquas colo-
rari videns inebriare flumina mutata elemēta
stupent transire in vsus alteros. Sic q̄nq̄ mi-
libus viris dum q̄nq̄ panes diuidis edentiū
sub dentibus in ore crrscebat cibus. Multipli-
cabatur magꝭ dispēdio panis suo quis hec vi-
dens mirabitur iuges meatus fontium. Inter
manus frangentiū panis rigat̄ ꝓfluus intacta
que non fregerant fragmenta subrepunt viri.
Gloria tibi dñe gloria vnige. Ad nocturnos
hymnus. Intende qui regis israel. Geni re-
demptor gentiū. Non ex virili semīe sed my.
Aluus tumescit ꝟginis. Gloria t̄ dñe. In q̄-
dragesima ad cōpletꝭ hymnꝰ vsq̄ ad tp̄s pas-
sionis pret̄ festa sctōꝝ.
Summi largitor p̄-
mijspes vna mūdi ꝑditi p̄ces intēde pau-
perū ad pedes tuos flētiū. Nostra nos ꝯsciē-
tia culpis accusat grauibus quā emūdes sup-
plicamꝰ ab oībꝫ piacul̄. Si rēnuis q̄s tribuet
īdulge qꝛ mitꝭ es si corde rogamꝰ pio certe de-
bes ex ꝓmisso. Ergo accepta mysticuꝫ qd̄ sa-
crasti ieiuniū vti digne pascalia capiamꝰ sacr̄a

Summa nobis hoc conferat in deitate trini-
tas in qua gloriatur vnus per cuncta secula de⁹
Eisdem diebus ad .iij. hymnus. Amen.
Audi benigne conditor nostras preces cuz
fletibus in hoc sacro ieiunio fusas q̄dragenario
Scrutator alme cordium infirma tu scis viri-
um ad te reuersis exhibe remissionis gratiam.
Multum quidem peccauimus sed parce confi-
tentibus. ad laudem tui noīs confer medelam
languidis. Sic corpus extra conteri dona per
abstinentiā ieiunet vt mens sobria ab omni la-
be criminū. Presta btā trinitas ꝯcede simplex
vnitas vt fructuosa sint tuis ieiunioꝝ munera.
Amen. In passiōe dñi vsq; ad pasca p̄ter dñi
Ym- cam palmarū ⁊ festa sctōꝝ hymnus
nū dicam⁹ dño. laudes dei cū cātico q̄ nos
crucis patibulo suo redemit sanguine. Die de
curso ad vesperū q̄ christ⁹ morti tradit ad cenaz
venit impi⁹ q̄ erat christi ꝓditor. Jesus futura
nūciat cenantib⁹ discipulis vnus ex discumbē
tibus ipse me traditurus est. Iudas mercator
pessim⁹ osculo petit dñz ille vt agn⁹ innocēs nō
negat iude osculū. Diuisio. Denarioꝝ nūero
xp̄s iudeis t̄dit innocēs ⁊ īnoxi⁹ quē iudas t̄dit
īpi⁹. Preses pilat⁹ ꝓclamat nullā culpā inuēio

ablutis aqua manibꝫ christuꝫ iudeis tradidit.
Fallaces iudei impij latronez petunt viuere
christũ accusant grauit' crucifigat' reus est. Et
barrabas dimittit' qui reus mortꝭ fuerat. vita
mũdi suspendit' ꝑ quẽ resurgũt mortui. Gloria
tibi dñe. Ad completoriũ vsqꝫ ad pasca pret'
Crux fidelis int' oc̃s festa sanctoꝝ hymn⁹.
arbor vna nobilis nulla silua talẽ ꝓfert frõ
de flore germine. dulce lignum dulces clauos
dulce pondus sustinet. Electe ramos arbor al
ta tensa laxa viscera. ⁊ rigor lentescat ille. quẽ
dedit natiuitas. vt supni mẽbra regꝭ miti tẽdas
stipite. Sola digna tu fuisti. ferre secli p̃cium.
atqꝫ portũ prepare. nauta mũdo naufrago quẽ
sacer cruor puniuit. fusus agni corpe. Gloria et
honor deo vsqꝫq̃ altissimo. vna p̃ri filioqꝫ in
clyto paraclyto cui laus ẽ ⁊ ptãs ꝑ eterna secu
la. Amen. Ad.iij.hymn⁹ vsqꝫ in ramis palma
Vexilla regis prodeũt rum pret' festa sctõꝝ
fulget crucis mysteriuꝫ. quo carne carnis
conditor suspensus est patibulo. Quo vulne
ratus insuper mucrone dire lancee vt nos laua
ret crimine manauit vnda sanguis. rbor de
cora fulgida. ornata regis purpura electa di
gno stipite tam sancta membra tangere. Bea

ta cuius brachijs secli pepēdit preciū statera fa
cta corporis + predamq; tulit tartari. O crux
aue spes vnica o redemptoꝝ gloria. auge pijs
iusticiam reisq; dona veniam. Te summa deꝰ
trinitas collaudet omnis spiritus. quos ꝑ cru
cis mysteriū. saluas rege per secula. Amen. In
ramis palmarum hymnus.
Magnum salut
gaudium letetur omne seculum iesus redē
ptor gentium + sanauit orbem languidū. Sex
ante pasce ferias aduenit in bethaniā + vbi pie
post triduum + resuscitauit laçarum. Nardi ma
ria pistici. sumpsit libram mox optimi. vnxit
beatos dñi pedes rigando lachrymis. Post hꝫ
iugalis asine. iesus supernꝰ arbiter + pullo sede
bat inclytam. pergebat hierosolymā. Quꝫ stu
penda pietas + mira dei clementia + sessor aselli
fieri dignatur auctor seculi. Olim ꝓpheta pre
scius predixit almo spiritu. exulta dicens filia
sion satis ⁊ iubila. Ex ecce tuus humilis noli
timē vēiet. pullo iugalis p̄sidens + tibi benignꝰ
patiens. Diuisio. Ramos virentes sumpseāt
palma recisos tenera + turba processit obuiam.
regi perhenni plurima. Metus sequens ⁊ preui
us. sanctoq; plenus spiritu. clamabat in altissi
mis. osanna dauid filio. Quidam solutis stro

phijs·viam tegebāt vestibus· pluresq; flore
candido·iter parabant domino. Ad cui⁹ om
nis ciuitas·commota ingressuz tremuit·hebrea
proles aurea·laudes ferebat debitas. Nos er
go tanto iudici·curramus omnes obuiam pal
mas gerentes gloriam·mente canamus sobria.
Honor decus imperiuz·sit trinitati vnice·pa
tri nato paraclyto per infinita secula. Amen.

Ad.iij.per totam hebdomadam hymnus.

Iam surgit hora tertia qua christus ascen
dit crucem·nil insolens mens cogitet·inten
dat affectum precis. Qui corde christum susci
pit·innoxium sensum gerit·votisq; prestat se
dulis·sanctum mereri spiritum. Hec hora que
finem dedit·diro vet'no crimini·mortisq; reg
num diluit·culpamq; ab euo sustulit. Hinciā
beata tempora·christi cepere gratiaz fide reple
uit veritas·totum per orbem ecclesias. Celso
triumphi vertice matri loquebatur sue·en fili
us mater tuus·apostole en mater tua. Preten
ta nupte federa alto docens mysterio·ne vir
ginis partus sacer matris pudorem lederet.
Qui fidem celestibus iesus dedit miraculis·
nec credidit plebs impia·q̄ credidit salu⁹ erit.

os credimus natū deū partūq; virginis sa
cre peccata qui mundi tulit ad dexterā sedens
patris. Gloria tibi. In vigilia pasce vsq; ad
Ascensionē dñi hymnus.
Iam est dies ascensionē dñi hymnus.
Verus dei sancto seren⁹ lumine q̄ dilu
it sanguis sacer phiosa mūdi crimina.
Eidem refundens pditis cecosq; visu illumi
nans quē non graui soluit metu latronis abso
lutio. Qui premiū mutās cruce iesum breui q̄
siuit fide iustosq; premio gradu puenit in reg
num dei. Opus stupent z angeli penam viden
tes corporis christo q; adherentē reuz vitā bea
tam carpere. Ysterium mirabile vt abluat mū
di luem peccata tollat oīum carnis vitia mun
dans caro. Quid hoc potest sublim⁹ vt culpa
q̄rat gratiā metūq; soluat charitas reddatq;
moris vitam nouaz. Amū sibi mors deuoret
suisq; senodis liget moriat vita oīum resurgat
vita oīum. Cum mors per oēs transeat omēs
resurgant mortui psumpta mortis ictu suo pisse
se solam gemat. Gloria tibi dñe. Ad comple
torū hymnus q̄tidie vsq; ad ascensionem dñi
Preter festum crucis et annūciationis.
Mediocenam agni prouidi z stolis albis can
didi post transitum maris rubri christo can-

mus p̄ncipi. Quius corpus sanctissimū in ara
crucis torridū cruore eius roseo gustādo viui-
mus deo. rotecti pasce vespere a deuastante
angelo erepti de durissimo pharaonis impe-
rio. Iam pasca nr̄m christus est qui īmolatus
agnus est sinceritatis açyma caro eius oblata
est. vere digna hostia ꝑ quā fracta sunt tar
thara redempta plebs captiuata reddita vite
premia. Consurgit christus tumulo victor re-
dit de baratro tyrannū trudens vinculo ⁊ rese
rans paradysum. Quesumus auctor oīum in
hoc pascali gaudio ab omni mortis impetu tu
um defende populū. Gloria tibi dn̄e qui sur-
rexisti a mortuis cum patre ⁊ sancto spiritu in
sempiterna secula. Amen. Hymnus ad .iij. et
per totam hebdomadā pasce ⁊ ī dn̄icis diebꝫ
et festis quibꝫ nō laboramꝰ vsq̄ ad ascensionē
dn̄i. pret festū annūciatiōis dn̄ice et festū san-
cte crucis.

Horus noue hierusalē nouam
meli dulcedinē promat colens cū sobrijs
pascale festum gaudijs. Quo christus inuictꝰ
leo dracone surgens obruto dum voce viua
personat. a morte functos excitat. uam deuo
rarat improbus predam refudit tartharus ca-
ptiuitate libera iesum sequunt agmina. Triū

phat ille splendide ⁊ dignus amplitudine so-
li poliq; patriam vnā facit rempublicaz. p-
sum canendo supplices regem precemur milites
vt in suo clarissimo · nos ordinet palatio. Per
secla mete nescia · patri suppremo gloria · ho-
norq; sit cum filio ⁊ spiritu paradyto. Amen.

Hymnus in ascensiōe dñi vsq; ad pentecosten

Optatus votis omniū preter festa sanctorū
sacratus illuxit dies quo christus mundi
spes deus conscendit celos arduos. Ascendens
in altum dñs propriam sedez remeans gauisa
sunt celi regna reditu vnigeniti. Magni trium
phum prelij mundi perempto pncipe patris p̄
sentans vultibus victriq carnis gloriam. Est
eleuatus nubibus ⁊ spē fecit credentibꝫ · aperiēs
paradysum quem ꝓthoplastus clauserat. Di-
uisio. grande cunctis gaudium · qd partus
nostre virginis · post sputa flagra post crucē pa
terne sedi iungitur. Agamus ergo gratias no
stre salutis vindici · nostrum qd corpus vexeīt
sublimē ad celi regiā. Sit nob cū celestibꝫ cōe
manens gaudiū · illis qd se pñtauit nobis qd se
non abstulit. Nunc prouocatis actibus chri-
stum expectare nos decet vitaq; tali viuere q̄
possit celos scandere. Gloria tibi dñe · gloria

vnigenito · vna cum sanctospiritu in sempiter
na secula. Amen. Ad completoriū hymnus eis
Iesu nostra redemptio amor dem diebus.
et desiderium deus creator omniū · homo ī
fine temporū. Que te vicit clementia · vt ferres
nostra crimina crudelem mortē patiens · vt nos
a morte solueres. Inferni claustra penetrans
tuos captiuos redimens · victor triumpho no-
bili ad dextram patris residens. Ipsa te co-
gat pietas vt mala nostra superes · parcendo
et voti cōpotes · nos tuo vultu saties. Tu esto
nostrum gaudiuz qui es futurus premiū sit no-
stra in te gloria per cuncta semper secula. Amē.
Terne rex altissime re- Ad. iij. hymnus.
demptor ⁊ fideliū · quo mors soluta depe-
rit · datur triūphus grē. Scandēs tribunal glo
rie pr̄is locar dextera · ⁊ ptātē accipis pfectā su
per oīa. Et trina rerū machina · celestiuz terre-
striū · ⁊ infernoꝝ genua flectat ī iesu noīe. Tre
mūt vidētes angeli versa vice mortaliū · culpat
caro purgat caro · regnat deus dei caro. Inc
te p̄cantes q̄s ignosce culpis oībꝫ ⁊ corda sur-
sum eleua tua sup̄na grā. Gloria t̄ dn̄e q̄ scan-
sup̄ sydera cū pr̄e ⁊ sctōspū in sempit̄. se. A. In
vigilia pentecostes ad vs̄ hym · vsq; ad sabb̄m

Iam christus astra ascēderat·regressus vn
de venerat·ꝓmissum patris munere·san-
ctum daturus spiritū. Solēnis surgebat dies
quo mystico septemplici orbis volutus sepci-
es signat beata tempora. Cum hora cunctꝫ ter-
tia repente mūdus intonat·apostolis orantibꝫ
deum venisse nuncians. De pr̄is ergo lumine
decorus ignis almus est qui fida christi pectora
calore verbi cōpleat. Diuisio. Impleta gau-
dent viscera·afflata sancto lumine·voces diui-
se ꝯsonant·fantur dei magnalia. Ex oī gente
cogitur·grecus·latinꝰ·barbarus·cunctisqꝫ ad-
mirantibus linguis loquuntur oīum. Iudea
tūc incredula·vesana turba spiritu ructare mu-
sti crapulā·alūnos christi ꝯcrepat. Sed signis
et ꝓtutibꝫ·occurrit ⁊ docet petrus·falsa ꝓfari ꝑ
fidos·iohele teste ꝯꝓbans. Gloria t̄ dn̄e·glia
vnige·vna. Eisdem diebꝫ ad Completorium
Beata nob̄ gaudia·anni reduxit hymnus.
orbita q̄ spūs paclytꝰ effulsit ī discipulos.
Ignis vibrāte lumīe lingue figuram detulit·
ꝟbis vt essent ꝓflui·⁊ charitate feruidi. Lin-
guis loquūt̄ oīum·turbe pauent gētiliū·musto
madere deputāt·q̄s spūs repleuerat. atrata
sunt hec mystica pasce peracto tp̄e·sacro dierū

numero quo lege fit remissio. Te nūc deꝰ pijs
sime corde precamur supplici illapsa nobis celi-
tus largire dona spiritus. Qudum sacrata pe-
ctora tua replesti gr̄a dimitte nunc peccamina
et da quieta tp̄a. Sit laus patri cuꝫ filio sctō
simul paclyto nobisq̄ mittat filius charisma
sanctispiritus. Amen. Ad. iij. hymnus eisdem
Veni creator spūs mentes tuoꝝ vi- dicbus
sita imple supna gr̄a q̄ tu creasti pectora.
Qui paclytꝰ dicer donū dei altissimi fons vi-
uus ignis charitas ⁊ spiritalis vnctio. Tu se-
ptiformis munē dextre dei tu digitus tu rite p
missum patris sermone ditans guttura. Accē
de lumen sensibꝫ infunde amorē cordibus infir
ma nostri corpis virtute firmans perpeti. Ho-
stem repellas longius pacem q̄ dones proti
nus ductore sic te preuio vitemus oē noxiuꝫ.
Per te sciamus da patrem noscamus atq̄ fi
lium te vtriusq̄ spiritum credamus oī tempo-
re. Sit laus patri cum filio sancto simul para
clyto nobisq̄ mittat filius charisma sanctispi-
ritus. Amen.

Finit hymnarius de tpe.

Incipiunt hymni de sanctis. Et p̄mo d̄ sancto Stephano ī vtroq; festo hym.

STephani primi martyris cante
mus nouū canticū. qd̄ dulce sit
psallētib; opem ferat credenti-
bus. Psallamus hoc discipuli.
laudē dicamus martyr qui p̄mus post redem-
ptorem christi secutus est crucem. Dic enī per
apl'm ꝓbatus in laude dei. vexilla morte rapu
it. vt preferret' oīb;. Diuisio. O preferēda glo
ria. o beata victoria. vt meruisset stephan⁹. vt
sequeret' dn̄m. Ipse martyr egregius amore
christi p̄dicās. sancto repletus spū. vultū gerēs
angelicū. Elle leuat oculis. vidit patrē cū si-
lio. mostrans in celis viuere. quē plebs quere-
bat ꝑdere. Iudei magis seuiūt. saxis comp̄hen
sis manib;. currebāt vt occiderēt. sacratū chri-
sti militē. Elle parat⁹ verticē. gaudēs suscepit
lapides. rogans pro eis dn̄z. gaudēs tradidit
spm̄. Gloria tibi dn̄e. Iohānis euāgeli. hym.

AMore christi nobilis ⁊ filius tonitrui. ar-
chana iohannes dei fatu reuelauit sacro.
aptis solebat piscib;. patris senectā pasce-
re. turbante dū natat salo īmobilis fide stetit.
Hamū profundo merserat piscatus est verbū

dei·iactauit vndis recia·vitam leuauit oium.
Discis bonus pia est fides·mūdi super natās
salum·subnixa christi pectore sancto locato spi
ritu. Diuisio. In p̄ncipio erat verbū ⁊ verbū
erat apud deū·⁊ deꝰ erat verbū hoc erat in p̄n
cipio apud deū. Omnia ꝑ ipsum facta sunt·ꝫ
laude ipse se sonet·⁊ laureatus spiritu·scriptis
coronetur suis. Cōmune multi passio·cruorq;
delictum lauās·hoc morte prestat martyrū·qđ
fecit esse martyres. Cinctus tñ ab impijs calē
te oliuo dicitur tersisse mūdi puluerem·stetisse
victor emuli. Gloria tibi domine.gloria vnige
nito·vna cum sanctospiritu in sempiterna secu
la. Amen. Agnetis virginis.hymnus.
AGnes beate v̄ginis natalis est quo spiri
tum celo refudit debitū·pio sacrata sang
uine. Matura martyrio fuit·matura nondum
nuptijs·nutabat in viris fides·cedebat ⁊ fessꝰ
senex. Metu parentes territi·claustrum pudo
ris auxerant·soluit fores custodie·fides teneri
nescia. Pro dire quis nuptū putet·sic leta vul
tu ducitur·nouas v̄o ferens opes·dotata censu
sanguinis. Diuisio. Aras nefandi numinis ad
olere tedis cogitur respondet haut tales faces·
sumpsere christi v̄gies. Sic ignis extīguit fidē

hic flāma lumē eripit·hic ferite vt ꝓfluo cruo-
re restringā focos. Percussa q̄ꝫ pompā tulit
nam veste se totā tegēs curam pudoris p̄stitit·
ne quis retectam cerneret. In morte viuebat
pudor·vultūqꝫ texerat manu·terrā genuflexo
petit·lapsu verecūdo cadēs. Gloria tibi dñe.

In oībꝫ solēnitatibꝫ beate Marie virginis·et
per octauā assumptiōis eiusdē hymnꝰ

Mysteriū ecclesie·hymnū christo referi-
mus·quē genuit puerpa·verbū p̄ris
in filium. Sola in sexu femina electa es in se-
culo·ꝛ meruisti dñm·sancto portare in vtero.
ates antiqui temporis p̄dixerant qđ factū
est·quia virgo ꝯciperet ꝛ parēt emanuel. My-
sterium hoc magnū est marie qđ concessuꝫ est·
vt deū per quem oīa ex se videret ꝓdē. Diuisio
ere gr̄a plena es ꝛ gloriosa ꝑmanes quia ex
te nob̄ natus est christus per quem facta sūt oīa
Pastores qui audierūt gloriam deo cantaue-
runt·cucurrerūt in bethleem natum videre dñꝫ
ic magi ab ortu solis per stelle indiciū portā
tes typum gentiū primi offerūt munera. Ro-
gemus ergo populi dei matrem ꝛ v̄ginem·vt
ipsa nobis impetret pacem ꝛ indulgentiam.
loria tibi dñe. Ad cōpl'. hymnꝰ eodem tp̄e.

Ave maris stella dei mater alma atq; semper virgo felix celi porta. Sumens illud ave gabrielis ore funda nos in pace mutās nomen eue. Solue vincla reis profer lumen cecis mala nostra pelle bona cuncta posce. Monstra te esse matrem sumat per te precem qui pro nobis natus tulit esse tuus. Virgo singularis inter omnes mitis nos culpis solutos mites fac7 castos. Vitam presta puram iter para tutuz vt videntes iesum semper colletem. Sit laus deo patri summo christo decus spirituisancto tribus honor vnus. Amen Ad.iij.hymnus.

O gloriosa luce decorusca stirpis davitice regia proles sublimis residēs virgo maria supra celigenas etheris oēa. Tu cum virgineo mater honore angelor dño pectoris aulam sacris visceribus casta parasti natus binc deus est corpore christus. Quem cunctus venerans orbis adorat cui nunc rite genu flectit omne a quo te petimus subueniente abiectis tenebris gaudia lucis. Hoc largire pater luminis omnis natum per ꝑpium flamine sancto q̄ tecum nitida viuit in ethra regnans ac moderās secula cuncta. Amen. In festo sancte Agathe virginis et martyris Hymnus.

Gathe sacre virginis diē festū colim⁹ in q̄
deuicto tyrāno·palmaz sumpsit martyrij.
Quincianus tyrann⁹ ꝯsularis sicilie·audiēs fa
mam ꝟginis fremere cepit inuidus. Citioruz
affectib⁹·mentem vexabat iuuidā·vt deo dica
tam ꝟginem·rabido ore ꝑimeret. Statim as-
sunt mīstri eius qui vellent pandere religionē
sanctissimā quā tenet ab infantia. Diuisio. Di
sti iubet martyrē suis tribunalib⁹·ꝛ eam sic allo
quit·vt dijs ceruicē flecteret. Sed duz nil va
let insania in māma torquet ꝟginē ꝛ testas acu
tissimas igni succensas adhibet. Quius medē-
dis artub⁹·sctūs adest apl's·q̄ ꝟbo curat vul-
nera·q̄ tyrannus inflixerat. Dehinc ad sepul
crū veniens iuuenis splēdidissim⁹·mentem san
ctā predicat·patrieq̄ salutē plurimā. Gloria t'
dñe. In vtroq̄ festo sancte crucis hymnus.
Hymnū dicam⁹ dño. Fidem refundens.
Qui premiū. Opus stupēt ꝛ angelt. Cy-
steriū mirabile vt ab. et cetera. Ad completo.
Crux fidelis int' oēs. vt antea. Ad noct'nos.
Eterna christi munera ꝛ mar. Ad iij. hymn⁹.
Vexilla regis prodeunt. In vtroq̄ festo san-
cti Johannis baptiste.
Almi ꝓphete pro-
genies pia clarus parente ꝛ nobilior pa-

tre·quem matris aluus claudere nescius·ortus
herilis ꝓdidit indicē. Cum v̄ginalis regiam
gloriam summi tonant noīe pigneris·gestaret
aula nobilis intimo claustrū pudor fertilis in-
tegro. Vox suscitauit missa puerpere·fouitq;
vatis gaudia paruuli matres ꝓphetant mune-
re pignoꝝ·mutus locut⁹ noīe filij est. Scribē-
dus hic ē vocis vt augeat·nostre canores du-
raq; vincula dissoluat oris larga ꝓphetic·ver
borum habenis littera noīs. Vox uanq; verbi
vox sapientie est maior ꝓphetis ⁊ minor ange-
lis qui preparauit corda fidelium strauitq; re-
ctas iusticie vias. Diuisio. Assertor eq̄ nō ope
regia·nec morte dura linquere tramitem veri
coactus non licet ait tibi·vxorem habere fratrij
adulteram. Hinc ira regis seuaq; funera salta
tionis munere vendita·mensas tyranni·⁊ vir-
ginis ebrius luxus repleuit sanguine sobrio.
Hec victricus dat dona vesanior·quam si ve-
neni pocula traderet·negare prestat q̄m da-
re vitricum odisse prestat·plus nocet horum
amor. Gloria tibi pater gloria vnigenito cuꝫ
sanctospiritu. Amen.

Petri et Pauli apostolorum. Et in octaua eo-
rundem Hymnus.

Postoloꝝ passio diem sacrauit seculi·pe-
tri triũphũ nobilez pauli coronã preferẽs.
Coniũxit equales viros cruor triũphalis ne-
cis·deũ secutos presules christi coronauit fides
Primus petrus apl's·nec paulus impar gr̃a·
electionis vas sacre petri adequauit fidez. Di-
uisio. Verso crucis vestigio simon honorem
dans deo suspensus ascendit dati non ĩmemor
oraculi. Precinctus vt dictum est senex ⁊ ele-
uatus ab altero quo nollet iuit sed volẽs mor-
tem subegit asperam. Hinc roma celsum verti
cem·deuotionis extulit·fundata tali sanguine·
et vate tanto nobilis. Ante per vrbis am-
bitum·stipata tendunt agmina trinis celebrat̃
vijs·festus sacrorum martyrum. Prodire q̃s
munduz putet·concurrẽ plebem poli·electa gẽ-
tium caput·sedes magistri gentiũ. Gloria ti-
bi dñe. Marie magdalene ad vtrasq; vs̃.et
ad nocturnos et ad laudes hymnus. Magnũ
salutis gaudiũ. Sex ante pasce ferias. Mardi
maria. Honor decus. Laurentij martyri hym.
Postoloꝝ supparem laurentium archidia
conẽ·pari corona martyrum·rhomana sa-
crauit fides. Sixtum sequens hic martyrẽ re-
sponsa vatis retulit·merere fili desine·sequer

me post triduũ. Nec territus pene metu· heres
futurus sanguinis· spectauit obtutu pio· qđ ip
se mox persolueret. Iam tunc in illo martyre·
egit triũphũ martyr· successor equus singr̃phã
vocis tenens ⁊ sanguinis. Diuisio. Post tri-
duũ iussus tamen census sacratos ꝓdere· spon-
dens pie nec abnuit· addens dolum victorie.
Spectaculũ pulcerrimũ· egena cogit agmina
inopesq; monstrãs predicat hi sunt opes eccle-
sie. Vere piorum perpetes inopes ꝓfecto sunt
opes· auarus illusus dolet· flãmas ⁊ vltrices pa
rat. Fugit pustus carnifex suisq; cedit ignibꝫ·
versate me martyr vocat· vorate si coctum est
iubet. Gloria tibi dñe. Bernardi abbat hym.
Bernardus doctor inclytus· celos conscen-
dit hodie· quem attraxit diuinitꝰ splẽdor
paterne glorie. Exultet celum laudibꝫ· de ber
nardi consortio· quem coniũgis celestibꝫ· iesu
nostra redemptio. Rufum dorso per catulum·
prefigurasti puerum· fore doctorem sedulũ· cõ-
ditor alme syderum. Nascentis ei claruit· cla-
ra christi natiuitas· hoc a te donũ habuit· o lux
beata trinitas. Diuisio. Archana sacre pagi-
ne declarat ⁊ mysteriũ· qđ effecit in ꝟgine· deꝰ
crator oĩum. Rore perfusum gratie monstrat

dulcor elo. p te fo. sa. sum. lar. p̄. etē. a demo.
sa. mor. lan. cu. cō. do. ma. sa. gau. Vita vi. fe. cū
ma. chri. cū q̄ deg. dul. et. chri. mu. um. d. po.
ti. sit la. et gl. da post cursum mi. be. nobis gau.

Iam regina dis. Ad. iij. hymn⁹. dia. Amē
cubuit. sedens post vnigenitū nardus odo
rem tribuit. bernardus tradēs spm̄. ulcis re
gine gustui fruct⁹ sui suauitas. dulq̄ ei⁹ olfactui
nardi bernardi sctītas. Cū essz ī accubitu fruct⁹
saporē ītulit cū eēt ī occubitu nard⁹ odorē obtu
lit. lle dulq̄ accubit⁹ ꝓpt̄ saporē gl̄ie ille dulq̄
occubit⁹ ꝓpt̄ odorē gr̄e. Venit spōsa de libano
coronāda dīnit⁹ vt bernardus d̄ clybano veni
ret sctīspūs. ue ē ista ꝓgrediēs velut aurora
rutilās q̄s ē iste tr̄ñsiliēs colles scīs ꝯiubilās. Hec
gl̄ia t̄ribil̄ sic castroꝝ acies h̄ gr̄a mirabil̄ velut
asueri facies. ra ꝓ nob̄ dñz p̄dulq̄ fumi ꝟgu
la inclina p̄rez luminū pastor ardēs vt facula.

Bernardus ort⁹ inclyt̄ natalib⁹. In p̄ u°. hy
p̄clar⁹ merit̄. cū clar̄ frib⁹ fugit ī abdit̄ pa
ternis opib⁹ spret̄ ꝛ mūdi flosculo. atrator
strēnu⁹ sctūs ex vtero doctor p̄cipu⁹ nectare su
pero vigil assiduus sb̄ salutifero mōstrat̄ mr̄i ca
tulo. Tardāt vigilie dormit ad ostiū mox vēt̄
marie ꝓducit filiū laudis omelie ꝓuocāt studi
um. dat puer nūmos clācl̄o. ulsante femina

latrões clamitat. defixa luia stag̃ p̃cipitat ab-
horrz carmia. luxũ suppeditat. iacte cedit ĩ lectu
Ntrat ad cisterciũ Ad lau. hym. lo. it laus
cũ tricenario frĩs ꝯnubiũ soluit religio. girard⁹
hostiũ ꝑfossus gladio. lib̃ exit cũ vicl'o. ussu
põtifiq̃ obedit rustico oleũ caliq̃ bibit ꝓ thetico
stat ĩ veridiq̃ corde ꝓphetico rastrũ coeq̃t ãnulo
Scribit epl'az ĩ imbr̃ medio muste ꝑabolã au-
fert extĩctio feminã dischola plenã demõio cu-
rat cruq̃ sig̃cl'o. arie cithara scp̃turas explicat
spoliat tartara fũctos viuificat. necñ gẽs barba
ra hũc sctm̃ p̃dicat ore stilo miracl'o. Sit laus
ingẽito dec⁹ ⁊ gl'ia ab vnigẽito fit reis venia.
nob̃ ꝑaclyto p̃stãte gaudia ꝑ ĩfinita secl'a. Am̃.
Ysterio ꝛ signifer Michael archãgeli hy
celestiũ archãgele te supplicãtes q̃s vt nos
placat⁹ visites. Ipse cũ sctis an. cũ iu. cũ apo. il
lu. lo. iu. q̃ nũc orã. degi. astissi. oĩ. do. ac põ. ꝓ
no. p̃. ꝓflu. deuo. offi. d. Hostẽ repel. vt se. o. pa.
di. ⁊ nr̃a si. pec. fi. ꝑfe. mu. Diuisio. scẽ. nr̃e ꝓt̃.
ad thr. vo. gl. mẽ. no. eri. q̃ se. spl'. ful. Hic ꝟ. ei⁹
ma. b̃ fir. fla. cha. b̃ ad sal'. co. su. oc. fa. rro. o.
au. va. sen. corrigat ⁊ diri. vesti. no. pacis per se-
mitã. Lucis ĩ arce fulgida. hec sacra scribat car-
mina nr̃aq̃ simul nomĩa in libro vite conserat.

Gloria tibi dñe. Luce euangeliste hymnus.
Iesu corona celsior. ⁊ verit'. In festo oīum sanctorum ad vtrasq; vesperas et in lau. hymnus.
Christū rogemus ⁊ patrē christi p̄risq; spiritum. vnus potens per oīa foue precantes trinitas. Rogemus quoq; populi dei matrez et virginem vt ipsa nobis impetret pacem et indulgentiam. Mysterioꝝ signifer celestiū archangele te supplicātes quesum⁹: vt nos placatus visites. Ipse cum sanctis angelis. cum iustis cū apostolis. illustra locū iugiter quo nunc orantes degimus. Te nūc redemptor quesumus. vt martyrū ꝯsortio: iungas precantes seruulos in sempiterna secula. Qui pascis int'lilia septus choreis ꝟginū. sponsus decorus gloria sponsisq; reddens premia. Te deprecamur largi⁹ nostris ad auge mētib⁹. nescire prorsus oīa corruptionis vulnera. Gloria tibi dñe.
Iesu saluator seculi Ad completo. hymnus
redemptis ope subueni. ⁊ pia dei genitrix salutem posce miseris. Cetus oēs angelici patriarcharū cunei. ⁊ ꝓphetarū merita nobis precentur veniam. Baptista christi preuius ⁊ clauiger ethereus cū ceteris apostolis. nos soluant nexu criminis. Chorus sacratus martyrū con-

fessio sacerdotum: ⁊ virginalis castitas · nos a
peccatis abluāt. Electoꝝ suffragia oēsq; ciues
celici annuant votis supplicū · ⁊ vite poscant p̄-
miū. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ fi-
lio sancto simul paraclyto in sempit̄na secula
Amen. Ad nocturnos. Eterna christi mune-
ra totus cantetur. Ad. iij. hymnus.
Sanctoꝝ meritis inclyta gaudia pangam⁹
socij gestaq; fortia · nam gliscit anim⁹ ꝓmere cā
tibus victoꝝ genus optimū. Hi sunt quos re
tinens mundus inhorruit ipsum nā sterili flore
per ariduz · spreuere penitus teq; secuti sunt · rex
christe bone celitus. Si pro te furias · atq; fero
cia calcarunt hoīum · seuaq; verbera cessit his la
cerans fortiter vngula · nec carpsit penetralia.
Ceduntur gladijs more bidentiū nō murmur
resonat non querimonia · sed corde tacito mēs
bene conscia · cōseruat patientiaz. Que vox q̄
poterit lingua · retexere que tu martyribꝫ mūe-
ra preparas · rubri nam fluido sanguine laureis
ditātur bene fulgidis. Te sūma deitas vnaq;
poscimus vt culpas abluas noxia subtrahas ·
des pacem famulis nos quoq; gloriam · percū-
Ella. Martini epi. cta tibi secula. Amen.
tor armis inclytus martinus actu nobilis

que gesserit miraculis hymnis canam⁹ debitis
Qui frigoris sub tpe dū chlamyde nudū tegit
mox christ⁹ ipsa quā scidit se veste tectū ꝓdi-
dit. res arte sctā pallidos·resuscitauit mor-
tuos·de febre cathecuminū ⁊ alterum suspēdio.
Orationis ambitu latro sepultus ꝓditur·q̄ ñ
cadebat impetu pin⁹ reflexa ducit. Diuisio.
Orofana dū succenderet ī aera flāmā repulit·
quo extincta sunt incendia imbris fuit pñtia.
Tumore de paralysi curat puellam debilem·
morbiq; rasit fomitem sancti liq̄ris vnguine.
acem leproso dans viro·sordes fugauit vl
cerū ⁊ qđ lauaret morbidos iordanis ē in oscu-
lo. His ⁊ per orbem cognit in gentib⁹ miraculis
possessor alti spiritus nūc regnat in celestibus.
loria tibi dñe. Edmūdi ꝯfessoris hymnus.
Nam christus dator munerū. Andree aposto
Post petrū primū ꝑncipem·an- li hymnus.
dreas est apl's·salutis verbuz ꝑdicans in
achaia ꝓuincia. aptus in patra opido·tra-
ditur diro carceri·ferali pēa ceditur·tortor cal-
let vesania. Dilaniatus ictibus·ligno cruq̄ sus-
penditur biduo viuens non cessat fidem doce-
re populum. lamor plebis attollitur·charus
deo exposcitur reddi iustus ⁊ innocens sanctus

et bonus queritur. Fallax ad patibulum qua
si ad soluendū ꝓperat· deuotus martyr in penis
orat ne artioribꝫ. Loris resoluat impius diui-
nis indeptus munijs frat' instigat iurgijs· iu-
stisq; querimonijs. Sant tecum que tua sunt
egeata dirissime· completa eius passio· deui-
cto hoste callido. Imploret ergo meritis suis
pro nostris actibus· vt mereamur cōsequi· san-
cta in fine premia. Gloria tibi dñe. De aposto
lis ⁊ martyribꝫ hymn⁹ ad vs̄ et l.
Eterna christi munera· ⁊ martyruꝫ victorias· lau-
des ferentes debitas letis canam⁹ mētibꝫ. Ec-
clesiarum ꝑncipes belli triumphales duces ce-
lestis aule milites ⁊ vera mundi lumina. Ter-
rore victo seculi penisq; spretis corporis mortis
sacre compendio lucem beatam possident. Di-
uisio. Gradunt' igni martyres ⁊ bestiarū den-
tibus armata seuit vngulis tortoris insani ma-
nus. Cudata pendēt viscera sanguis sacratus
fundit'· ꝫ ꝑmanēt īmobiles vite ꝑhēnis gratia.
Deuota scōꝝ fides īuicta spes credētiū ꝑfecta
christi charitas mūdi triūphat ꝑncipē. In his
pr̄na gl̄ia ī his volūtas spūs exultat ī his filius
celū replet' gaudio. Te nc̄ redēptor q̄s vt mar
tyrum consortio iūgas ꝑcantes seruulos ī sem-
piterna secula. Amen.

Deus tuoꝝ militũ Vnius martyris hymnus
sors ⁊ corona premiũ. laudes canẽtes mar
tyris absolue nexu criminis. Hic testis ore pro
tulit qd̃ cordis arca credidit. christũ sequendo
reperit effusione sanguinis. Hic nempe mundi
gaudia ⁊ blandimẽta noxia caduca rite depu-
tans peruenit ad celestia. Tempsit tyrãni vin
cula diras catenas verbera. ⁊ voce clara nunci-
at deũ creasse oĩa. Diuisio. Venas cucurrit for
titer ⁊ sustulit viriliter ꝑ te effundẽs sanguinẽ.
eterna dona possidet. Ex hoc furor vesanie ius
sit ꝑimi martyrem iustũq; terris obrui. quẽ reg̃
celi continent. Hinc nos precãtes supplices te
poscimus piissime. in hoc triũpho martyris di-
mitte noxam seruulis. Vt partem huius mũe-
ris hereditem⁹ congrui letemur in perpetuũ iũ-
cti poloꝝ atrijs. Gloria tibi dñe. Vnius con-
Esu corona celsior ⁊ veritas fessoris Hymnus.
sublimior. qui confitenti seruulo reddis perhen
ne premiũ. Da supplicanti cetui obtentu huius
optimi remissionem criminũ rumpendo nexuꝫ
vinculi. Anni recurso tempore dies reluxit lu-
mine. quo sanctus hic de corpore polum migra
uit prepotens. Hic vana terre gaudia. ⁊ lutu-
lenta predia polluta cuncta deputãs ouans te-

net celestia. Diuisio. Te christe rex pijssime ꝑ
confitendo iugiter calcauit hostem. fortiter sup
bum ac satellitem. Virtutū actu ⁊ fide confes-
sionis ordine ieiuna membra deferens dapes
supernas obtinet. Plus currit in certamīe. con
fessor iste sustinēs q̄m martyr ictum sufferens.
mucrone fundens sanguinē. Quo inde te pijssi
me precamur oēs supplices vt huius almi gratia
nobis remittas debita. Gloria tibi dñe. In
Esu corona virginū natiuitate virg. hym.
quem mater illa concepit que sola virgo
parturit hec vota clemens accipe. Qui pascis
inter lilia septus choreis virginū ⁊ sponsus de-
corus gloria sponsisq; reddens premia. Diui-
sio. Quocūq; pergi virgines sequunt atq; lau
dibus post te canentes cursitāt hymnosq; dul
ces personant. Te deprecamur largi⁹ nr̄is ad au
gmentibus nescire prorsus oīa corruptionis
vulnera. Gloria tibi dñe. In dedicatiōe ecclē
Christe cunctor̄ dñator alme sie hymnus.
O patris eterni genit⁹ ab ore supplicū vota
paritq; hymnū cerne benign⁹. Cerne q̄d pu-
ro deus in honore plebs tua supplex resonat in
aula annuo cuius redeūt colēda tempore festa.
Hec domus rite tibi dedicata noscit in qua po

pulus sacratũ corpus assumit bibit ⁊ beatum
sanguinis haustũ. Sic sacro sancti latices vet-
nas diluũt culpas ꝑimũtq; noxas chrysmate
ꝟo genus vt creetur christicolarum. Hic salus
egris medicina fessis·lumen orbatꝭ veniaq; no
stris fertur offensis·timor atq; meror pellit oĩs
Demonis seui perit hic rapina ꝑuicax monstꝝ
pauet ⁊ retenta corpa linquens fugit ĩ remotas
otius vmbras. Diuisio Hic locus nempe voci
tatur aula regis eterni·niueaq; celi portaq; vi-
te patriam petẽtes accipit oẽs. Turbo q̃m nul
lus quatit aut vagãtes diruũt vẽti penetrãtq;
nimbi·nõ tetris ledit piceus tenebris· tartarus
horrens. Quesum⁹ ergo ds vt sereno ãnuas vul
tu famlos gubnãs q̃ tui sũmo celebrant amore
gaudia tẽpli. Nulla nos vite crucient molesta
sint dies leti placideq; noctes·nullus ex nob
ꝑeũte mũdo sentiat ignes. Hec dies ĩ q̃ tibi cõ
secratam ꝯspicis aram tribuat ꝑhẽne gaudiu;·
nobis vigeatq; longo temporis vsu. Gloria
summũ resonet parentẽ gloria natũ·pariterq;
sanctum spiritũ dulci moduletur hymno omẽ
per euum. Amen. Finit hymnari⁹ de sancti

Incipit cursus beatissime virginis dei genitricis Marie iuxta consuetudinem sacri ordinis Cisterciensis.

Aue maria gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui iesus christus amen. Domine labia mea aperies. Et os meum annunciabit laudem tuam. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria patri et filio. Inuit. Aue maria gratia plena. Dominus tecum. Psalmus. Venite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro. Preoccupemus faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei. Aue maria. Quoniam deus magnus dominus et rex magnus super omnes deos quoniam non repellet dominus plebem suam. quia in manu eius sunt omnes fines terre et altitudines montium ipse conspicit. Dominus tecum. Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et aridam fundauerunt manus eius: venite adoremus et procidamus ante deum ploremus coram domino qui fecit nos: quia ipse est dominus deus noster nos autem populus eius et oues pascue eius. Aue maria. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra: sicut in exacerbatione secundum diem temptationis in deserto: vbi temptauerunt me patres vestri probauerunt et viderunt opera mea. Dominus tecum. Quadragintaannis proximus fui generationi huic et dixi. s. hi erant cor. ip. vero non cognouerunt vias meas quibus iuraui in ira mea: si introi in requiem meam

Aue maria. Gloria patri. per totũ. Amẽ. Do
minus tecũ. Aue maria. Hymn⁹. Quez terra.
Req̃re in hymnario. p̃s. vij. Dñe dñs nr̃. p̃s
xvij. Celi enar. p̃s. xxi. Dñi ẽ terra. Glo. pat.
An̄. Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdict⁹ fructus
ventris tui. ℣ Aue maria gr̃a plena. Dñs tecũ
Jube dñe bñdicere. Alma virgo v̄ginũ intercedat
pro nobis ad dñm. Amen. Lectio prima.

Beata maria q̃s digne tibi valeat iu
ra gr̃arũ ⁊ laudũ preconia impendẽ: q̃
singulari tuo assensu mũdo succurristi
ꝑdito quas tibi laudes fragilitas hũani gene-
ris ꝑsoluat: que solo tuo cõmertio recuꝑandi
aditum inuenit: Accipe itaq̃ quascunq̃ exiles
meritisq̃ tuis imꝑes gr̃arũ actiões: ⁊ cũ susce-
peris vota. culpas nr̃as orãdo excusa. Tu autẽ
℟ Sctã ⁊ ĩmaculata v̄ginitas q̃b⁹ te laudibus
efferam nescio. Quia quẽ celi caꝑe nõ poterãt
tuo gremio ꝯtulisti. ℣ Bñdicta tu ĩ mulierib⁹
et bñdict⁹ fruct⁹ ventr̃l tui. Quia quem. Lec. ij.

Admitte pijssima dei genitrix p̃ces nr̃as in
tra sacrariũ exauditiõis: ⁊ reporta nob̃ an
tidotũ recõciliatiõis. Sit ꝑ te excusabile qd̃ ꝑ
te ingerim⁹. fiat impetrabile qd̃ fida mẽte posci
mus. Accipe qd̃ offerim⁹ redona qd̃ rogamus

excusa qđ timem⁹. Tu. ℟ Btā es vgo maria que dñm portasti creatorē mūdi. Benuisti q̄ te fecit ⁊ ī eternū pmanes vgo. ℣ Aue ma·gr·pl· Ancta maria suc/ Lec.iij. do·te· Benuisti. curre miser· iuua pusillanimes refoue flebiles. Ora p pplo·intūeni p clero·intēcede p devoto femineo sexu·sentiāt oēs tuū leuamē qui cunq; celebrāt tuā cōmemorationē. Assiste parata votis poscētiū ⁊ repēde oibus optatū effectum. Sit tibi studiū assidue exorare pro pplo dei·que meruisti bñdicta p̄ciū ferre mūdi·dñz nr̄m iesum christū. Tu. ℟ felix nanq; es sacra vgo maria ⁊ oī laude dignissima. Quia exte ortus ē sol iusticie christ⁹ ds nr̄. ℣ Ora p pplo intē ueni p clero·intēcede p devoto femineo sexu·sentiant oēs tuū leuamē·quicūq; celebrāt tuā cōmemorationē. Quia exte. Gloria pa. Quia ex. ℣ Dignare me laudare te vgo sacrata. Da mihi vtutē ptra hostes tuos. Ad laū Deus in adiutoriū. Glo.pa. p̄s.xcij. Dñs reg̃. decorez p̄s.xcix. Jubi.d.o.t. p̄s.lxij. Deus ds meus ad te. cū p̄s.lxvi. p̄iūctim. Deus misereat nr̄i. p̄s cañ. Bñdicite oīa opa. p totū sine glo.pa. cū adiūcto p̄s.cxlviij. Laudate dñz de celis. Gloria pa. Añ. O admirabile cōmerciū crea/

tor gñis hũani aĩatũ corp⁹ sumẽs de v̄gine na-
sci dig̃t⁹ ẽ ⁊ ꝓcedẽs hõ sine semĩe largit⁹ ẽ nob
In oĩbꝫ requiẽ quesiui Cap̃. suã deitatẽ.
et in hereditate dñi morabor. tũc p̃cepit ⁊
dixit mihi creator oĩuꝫ: ⁊ q̄ creauit me req̄euit
in tabnaculo meo. ℟ Aue maria gr̃a ple. Dñs
tecũ. ℣ Bñdicta tu in mulie. Do. Gloria patri.
O Gloriosa dña excelsa Hymn⁹. Aue ma.
sup̄ sidera q̄ te creauit ꝓuide lactasti sacro
vbere. Quod eua tristis abstulit tu reddis al-
mo germine intrẽt vt astra flebiles celi fenestra
facta es. u reg̃ alti ianua tu porta lucis fulgi-
da. vitã datã p̄ virginẽ gẽtes redẽpte plaudi-
te. Maria mat̃ gr̃e mater mĩe tu nos ab hoste ꝓ
tege in hora mort̃ suscipe. loria t̃ dñe q̄ natus
℣ Speciosa facta es ⁊ suauis ĩ delitijs tuis san
cta dei genitrix. p̃s cañ. Bñdict⁹ dñs d̄s israel
Añ. Beata dei genitrix maria v̄go perpetua tẽ
plum dñi. sacrariuꝫ spũssancti. sola sine exẽplo
placuisti femina iesu christo. ora pro ꝓpl̄o inter
ueni ꝓclero. int̃cede pro deuoto femineo sexu.
Dñs vobiscũ. vel. Dñe exaudi orationem me
Assit nobis quesumus dñe vir Colle. am.
tus spiritussancti que ⁊ corda nostra clemẽ
ter expurget. ⁊ ab omnibus tueatur aduersis.

Oncede nos fa-tuos quesum⁹ dñe **Coll.** deus: perpetua mentis ⁊ corporis sanitate gaudere ⁊ gloriosa beate marie semper virgis intercessione a presenti liberari tristitia ⁊ etna perfrui letcia. Per dñm. Benedicamus dño. **Cō memoratio de sancto Roberto añ.** Collaudabunt multi sapientiam eius ⁊ vsq; in seculū nō delebitur. ℣ Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternū ante dñm. **Collecta.** Nterccssio nos quesum⁹ dñe beati roberti abbatis cōmendet vt qđ nostris meritis nō valemus eius patrocinio assequamr. Per christum. **De omnibus sanctis. añ.** Sancti dei omnes intercedere dignemī pro nostra oīumq; salute. ℣ Letamī in dño ⁊ exultate iusti. Et glo- **Affirmitatē nr̄am Coll.** riamini oēs recti corde. qs dñe ꝓpic⁹ respice ⁊ mala oīa q̄ iuste meremur: oīum sctō⁊ tuo⁊ intcessiō e aute. Per christum. **Pro pace añ.** Da pacē dñe ī dieb⁹ nr̄is. qz nō est ali⁹ q̄ puguet ꝓ nob nisi tu ds nr̄. ℣. Fiat pax in v̄tute tua. Et abūdātia ī turribus **E⁹ auctor pacꝫ ⁊ ama-quē nos Coll.** tuis. se viuē cui seruire regre ē: ptege ab oībus impugnatiōibꝫ supplices tuos: vt qui in defen tua ꝓfidim⁹: nulli⁹ hostilitat⁊ arma timeamus.

Omnipotēs sempiterne deus edifica- Colle.
tor ⁊ custos hierusalē ciuitatꝭ supne: edifi-
ca ⁊ custodi loca nr̄a cum habitatoribꝫ suis: vt
sit in eis domiciliū tranquillitatꝭ ⁊ pacꝭ. Per do-
minū nr̄m iesum christū ⁊c. Benedicamus dn̄o.
Deo gratias. Ant̄. Missus est gabriel angelus
ad mariam virginem desponsatam ioseph nū-
cians ei verbum salutis dicēs. ℣. Aue maria gra
tia plena dn̄s tecum. Benedicta tu in mulieri-
bus et benedictus fructus ventris tui. Collec.
Omnipotens sempiterne deus qui glorio-
se virginis et matris marie corpus ⁊ aīam
vt dignū dilecti filij tui habitaculū effici me-
reretur spūsancto cooperante mirabiliter pre-
pasti: da vt cuius cōmemoratione letamur: eiꝰ
pia intercessione ac preclaris meritis ab instan
tibus malis ⁊ a morte perpetua liberemur. et ad
vitam eternam peruenire mereamur. Per eun-
dem christum. Dulce nomen dn̄i nostri iesu
christi ⁊ nomen gloriose virginis marie sit bene
dictum ⁊ gl̄iosuꝫ ī secl̄a seclorꝫ amē. Hec ant̄ cuꝫ
coll. annexa sp̄ dicet̄ ad oēs horas beate v̄gīs.
Ad. ī. Aue maria. totalit̄. Deꝰ in adiutꝰ.
lo. p. Hymnꝰ. emēto salutꝭ auct. Maria
mater gr̄e. loria t̄ dn̄e q̄ na. p̄s. liij. Deus in
noīe. p̄s. cxviij. Beati īma. p̄s. Retribue ser.

Ant. Quando natus es ineffabiliter ex virgine·
tunc implete sunt scripture sicut pluuia in vel-
lus descendisti vt saluũ faceres genus hũanuz
AB initio Cap. te laudamus deus noster.
et ante seecula creata sum·et vsqꝫ ad futuꝝ
seculum nõ desinã·⁊ in habitatiõe sancta coraꝫ
ipso mĩstraui. ℣ Ora pro nob sancta dei genitr̃x
Ut digni efficiamur ꝓmissiõib⁹ christi. Colle.
DEus qui de beate marie ꝟginis vtero ver
bum tuũ angelo nũciante carnẽ suscipe vo
luisti: ꝑsta supplicib⁹ tuis: vt qui vere eam dei
genitricem credimus·eius apud te intercessio-
DEus q̃ miro ordi- Alia coll' nib⁹ adiuuem̃
ne angeloꝝ mĩsteria hoĩumqꝫ dispẽsas cõ
ced ꝓpici⁹·vt q̃b⁹ tibi mĩstrãtib⁹ in celo sp assi-
stitur ab his in t̃ra vita nr̃a muniat'. Alia coll'.
Dps semp̃.d̃s edificator. Alia coll'. Deus aq̃
sancta desideria. Per dñm. Bñdicamus dño.
Ant. Missus ẽ ga. ℣ Aue ma.gra. Coll'. Dmp̃s
semp̃.d̃s.q̃ gloriose. Dulce nomẽ.vt s̃. Ad. iij.
Aue maria gr̃a ple. vt s̃. De⁹ in adiutoriũ me
um intẽde. Dñe ad adiuuã. Glo.pa. Hymnus
Memẽto sa.auc.q̃d nr̃i. vt s̃ ad p̃mas. p̃s. Le
gẽ po. Glo.pa. p̃s. Memor esto ꝟbi tui ꝑuo.
Glo.pa. p̃s. Bonita.fe. Glo.pa. Ant. Rubũ

quē viderat moyses incombustū ꝓseruatā agnouim⁹ tuā laudabilē virginitatē dei genitrix intercede ꝓ nobis. Cap. In oī bo requiē quesiui. vt s̄ ad lau. ℣ Ave maria gr̄a plen. Dn̄s tecum Coll. Assit nobis qs dn̄e virtus. oncede n. fa. tu. Omnipotēs sempit̄ne deus edifica. eus a quo. Bn̄dicam⁹ dn̄o. Ant. Missus est gabriel. ℣ Ave maria. Coll. Op̄s sempit̄ne deus qui glo. Dulce nomen. Ad. vi. Ave maria gr̄a totalit̄ eus in adutoriū. Gloria pa. Hymn⁹ Memēto salut̄. ps. Defecit in salutare tuum. Glo. pa. ps. Quō dilexi legē tuā dn̄e. Glo. pa. ps. Iniquos odio habui. Glo. pa. Ant. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo pepit saluatorē te laudam⁹ deus noster. In sion firmata sum z in ciuitate Cap. sancte sanctificata similit̄ requieui z in hierusalem potestas mea. ℣ Bn̄dicta tu in mulieribus Et bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Collecta. Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecūda hūano generi ꝓmia p̄stitisti. tribue qs. vt ipsaz ꝓ nob intercedē sentiam⁹. p quā meruim⁹ auctorē vite suscipe. Omnipotēs sempit̄ne deus edifica. Per dn̄. Et cetera vt ad p̄mas vsq; ad finē. Ad. ix. Ave ma. totalit̄ eus in adutoriū meū intēde. Glo. p. Hymn⁹. Memēto sa

lut. ps. Mirabi. testi. tua. Glo. ps. Clamaui
in to. cor. meo. Glo. p. ps. Principes psecu. me
Glo. pa. An. Ecce maria ge. no. sal. quez iohã.
vi. excla. di. ecce ag. dei ecce q̃ tol. pecca. mũ. al.
Et radicaui ĩ ppl'o honorificato ⁊ ĩ Capl'm.
ptes dei mei hereditas illius. ⁊ ĩ plenitudi
ne sctõꝝ detẽtio mea. ℣ Post ptũ virgo inuiol'.
Famuloꝝ tuoꝝ dñe delicti ignosce: Colle.
ut q̃ placẽ de actib⁹ nr̃is ñ valem⁹ genitri
cis filij tui dñi nr̃i int'cessiõe saluem̃. Ops sem
pit'ne d's edifi. Per do. Et cetera oĩa put prius
Ad. vs. Aue ma. gra. totaliter. Deus ĩ aditoriũ
Glo. pa. ps. cix. Dixit dñs. ps. cxij. Lau. pue
ri dominũ. ps. Letat⁹ sum. ps. cxxvi. Nisi do-
min⁹ edifi. ps. clxvij. Lauda hieru. An. Beata
mr̃ ⁊ innupta v̄go gl'iosa regina mũdi int'cede ꝓ
nob ad dñz. Cap. In oĩb⁹ requiẽ quesiui. R.
Post ptũ v̄go. Inuio. pmã. ℣ Dei ge. int'. ꝓ no.
Inuio. Glo. pa. et si. Post ptũ. Hymnus. Aue
mar'stel. ℣ Speciosa facta es ⁊ suauis. In deli
tijs tuis sctã dei gẽit'x. Cañ. Magt aĩa. An.
Sctã maria succurre miser' iuua pusillanimes
refoue flebiles ora ꝓ ppl'o int'ueni ꝓ clero int'-
cede ꝓ deuoto femineo sexu. Dñs vobiscum.
Coll'. Assit nob. Concede nos famu. De sctõ
robto ã Iste cog̃uit iu. et vi. mi. m. ⁊ exo. al. ⁊c.

℣ Just⁹ ger. si. Coll. Intercessio nos. Ant. Scti
dei oēs. ℣ Letami in do. Coll. Infirmitatē no
stram. Ant. Da pacē dñe. ℣ Fiat pax in virtu.
Coll. De⁹ auctor pa. ⁊ a. Coll. Dp̄s semp̄. d̄s
edifi. Per do. Cetera vt in ante habit. Ad cō-
pletoriū. Aue maria. Conuēte nos d̄s salutari
noster. Et auēte irā tuā a nob̄. Deus in adiuto.
me. intē. Dñe ad. Glo. pa. p̄s. xij. Vsq̄q̄ dñe
obli. me ī fi. p̄s. cxxviij. Sepe expug̃. p̄s. cxxx.
Dñe nō est exal. cor meū. Glo. p. Ant. Cōple-
ti sunt dies marie vt parēt filiū suū p̄genitum.
Sicut cynamomū ⁊ balsamū aroma- Cap.
tiçās odorem dedi. q̄si myrrha electa dedi
suauitatē odoris. Deo gratias. Hymnus.
Enixa est puerpa. quez gabriel p̄dixerat.
quē mr̄is aluo gestiens. clausus iob̄s sense
rat. Maria mater gr̄e. mat̄ mīe. Gloria t̄ dñe.
qui natus. ℣ Ecce ancilla dñi. Fiat m̄ ſm v̄bū
tuū. p̄s. Nūc dimittis. Ant. Ecce cōpleta sunt
oīa q̄ dicta sunt p angelū de v̄gine maria. Col.
Concede mīcors d̄s fragilitati nr̄e p̄sidiū:
vt q̄ sctē dei genitriq̄ marie memoriā agi-
mus. int̄cessiōis ei⁹ auxilio a nr̄is iniq̄tatibus
resurgam⁹. Deus q̄ miro ordine ange. Omni-
potēs semp̄. d̄s edifi. Deus q̄ sancta. Per do

Cetera vt p̄us. Finit Cursus gl̄iose dn̄e nostre
sempq̄ dei genitriq̄ Marie more ordīs Cister-
cien̄ q̄tidie a q̄libet eiusdē ordinis p̄soluēdus.
Nisi q̄ dn̄ica die et feria. ij. psalmi ad. iij. vi. ⁊
ix. variant̄. Nā dn̄ica die et. ij. feria psalmi ad
iij. sunt. p̄s. Ad dn̄m cū tribu. p̄s. Leuaui ocu
los. p̄s. Letatus sum. Ad. vi. p̄s. Ad te leua-
ui ocu. p̄s. Nisi q̄ dn̄s erat. p̄s. Qui ꝯfidūt
in dn̄o. Ad. ix. p̄s. In ꝯuītēdo. p̄s. Nisi dn̄s
edifi. p̄s. Beati oēs q̄ ti. do. Glo. pa. cū ptinē
tibus vt s̄. Et misse sint. Post oēs horas cano
nicas in fine dī hec cōmemoratio beate v̄ginis
Marie. An̄. Spūssctūs in te descēdet maria
ne timeas habeb̄ in vtero filiū dei all̄a. ℣ Ecce
Lancilla dn̄i. Fiat m̄ s̄m v̄bū tuū. Collecta
Etifica ⁊ adiuua nos op̄s ⁊ mīcors d̄s dn̄i
ce ꝯceptiōis gaudia recolētes ⁊ pia genit̄x vir
go sp̄ maria in cui⁹ veneratiōe h̄ cōmemoram⁹
in cūctq̄ necessitatib⁹ nr̄is gr̄am sctīspūs nobis
impetret ⁊ leuamē. Per eūdē christū dn̄m nr̄m.
Amen. Fideliū defunctoꝝ aīe p̄ dei m īamsine
fine req̄escant in pace. Amen.
Item nota in vigilia natiuitatq̄ dn̄i int̄mittitur
cōmemoratio de beata v̄gine ad lau. vsq̄ ī cra
stinū ep̄hie ⁊ tūc ad laudes inchoat̄. Itē in ce

na dñi ad laudes vsq; ad q̄ntā feriā post diez pasce ⁊ tunc ad laudes repetit. Itē in vigilia ascēsiōis dñi intmittit ad vs̄ ⁊ in crastino ascēsionis dr̄ ad laudes. Itē in vigilia pētecosten intmittit ad vs̄ vsq; in q̄ntā feriā post pētecostē ⁊ tūc ad laudes reinchoat. Et ī vigilia oīum sctōꝝ in p̄mis vs̄ intmittit ⁊ ī lau. ⁊ in ij. vs̄. Et ī oībꝫ solēnitatibꝫ ⁊ p octauas beate Marie intmittit tam ad vs̄ q̄ ad laudes.

Summi tonātis fauēte clementia. Ad laudē ⁊ gl̄iaz sui sanctissimi noīs. intemeratissimeq; dei genitriq; semp ꝟgi-nis marie. beatissimi p̄ris nr̄i Bernardi ac toti⁹ celestis curie ad honorē finitū est h̄ opus breuiarij ad vsum p̄sonarū regulariuz ordinis cistercieñ. Jubēte reuerēdissimo in christo p̄re et dño. dño Johāne abbate Cistercij sacre theologie p̄fessore. cū ceteris diffinitoribꝫ gn̄alis capituli Cistercieñ. Labore et industria reuerendi p̄ris dñi Nicolai de berno artiū et medicine doctoris abbatis pomerij eiusdez cistercieñ. ordinis Argentiñ. dioq; eliminatissime correctum et emēdatū. In quo cōplete cōtinent oīa et singula horarū canonicarū officia nocturna

pariter ⁊ diurna. tam de tempe q̄ de sancti. cū
veteribus ⁊ nouis historijs. necnon psalterio
hymnis et canticis. ac beate marie et defuncto/
rum officijs. Juxta ritum et formam ecclesie ci/
stercien̄. p̄me matris totius ordinis. cui iuxta
statuta eiusdez ordi. oēs alie ecclesie ipsius or/
dinis se conformare tenent̄. vt laudabilis vni/
formitas que totius ordinis decus est maximū
vbiq; valeat obseruari. Exactissime vero im/
pressum Basilee p mgr̄os Petrū kolligker ar
tium liberaliū pfessorem et Johannē meister.
Religioso fratre Johāne valkenstein pretacti
ordinis studiose corrigente. Sub āno partus
salutifere Millesimo q̄dringentesimo octoge/
simo quarto. Die vero quarta mensis nouēbris
consumatū. Benedictus sup oīa deus qui et in/
choandi ausum prebuit. et complendi contulit
facultatem. Fiat fiat.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Sequens hyꝰ dr ad noctur: in
die scte trinitatis Et ab ipso die
omnibꝰ diebꝰ dominicis et feriatis
vsque ad aduentum Et ab octaua
epiphanie vsque ad dominicam pcessi

Te Eterna rerum conditor, noctem
diemque qui regis: et temporum
das tempora Vt alleues fastidium

Preco diei jam sonat, noctis pfun-
de peruigil: noctura lux viatibus
A nocte noctem segregans

Hoc excitatus lucifer, soluit polum
caligine: hoc omnis erroꝰ chorus
viam nocende deserit

Hoc nata uires colligit, pontique
mitescunt freta: hoc ipsa petra
ecclesie canente culpam diluit

Surgamus ergo strenue, gallus
jacentes excitat: et somnolentes
increpat gallus negantem arguit

Gallo canente spes redit egris
salus refunditur ⁊ mucro
latronis conditur lapsis fides
reuertitur
Iesu pauentes respice et nos videndo corrige ⁊ si respicis lapsus cadunt fletuque culpa soluitur
Tu lux refulge sensibus mentisque somnum discute ⁊ te nostra vox primum et ora soluamus tibi
Gloria tibi dne gra unigenito ⁊ vna cum sancto spu in sempiterna secula Amen

Ad laudibus

Splendor paterne glorie de luce lucem proferens ⁊ lux lucis et fons luminis dies diem illuminans
Verusque sol illabere micans nitore perpeti ⁊ iubarque scti spiritus infunde nostris sensibus

Vocis vocemus et patrem patrem
perennis glorie: patrem potentis
gratie culpam relegit lubricam
Informet actus strenuos dentem re-
tundat inuidi: casus secundet Aspe
ros donet gerendi graciam
Mentem gubenet et regat casto fideli
corpore: fides calore ferueat frau
dis venena nesciat
Christusque nobis sit cibus potusque
noster sit fides: leti bibamus sobriam
ebrietatem spiritus
Letus dies hic transeat pudor sit ut
diluculum: fides velut meridies
crepusculum mens nesciat
Aurora cursus prouehat aurora
totus prodeat: in patre totus filius
et totus in verbo pater
Gloria tibi domine gloria unigeni
to una cum sancto spiritu in sem

Ad primam

Iam lucis orto sydere deum precemur supplices / ut in diurnis actibus nos seruet a nocentibus

Linguam refrenans temperet nesciis honor insonet / visum fouendo contega ne vanitates hauriat

Sint puras cordis intima absistat et vecordia / carnis terat superbiam ponus cibique parcitas

Vt cum dies abscesserit noctemq; sors reduxerit / mundi per abstinentiam ipsi canamus gloriam

Deo patri sit gloria eiusque soli filio / cum spiritu paraclito et nunc et imperpetuum Amen

Ad tertiam

Nunc sancte nobis spiritus vnus patris cum filio dignare

promtus ingeni nostro refusus
pectori

Os lingua mens sensus vigor
confessionem personet ⁊ flam-
escat igne charitas accendat
ardor proximos

Presta pater pijssime patrique
compar unice ⁊ cum spiritu
paraclita regnans per omne
seculum amen

Sextam

Rector potens verax deus qui
temperas rerum vices ⁊ splendo-
re mane instruis et ignibus
meridiem

Extingue flammas litium au-
fer calorem noxium ⁊ confer
salutem corporum veramque
pacem cordium

Presta pater pijssime patrique

Ad nonam

Rerum deus tenax vigor
immotus in te permanens ⁊ lucis
diurne tempora successibus deter
minans

Largire clarum vespere quo
vita nusq decidat ⁊ sed premi-
um mortis sacre perennis instet
gla Presta pater piissime

Ad vesperam

Deus creator omnium poliq
rector vestiens diem decoro lumi-
ne noctem soporis gracia

Artus solutos ut quies reddat
laboris usui ⁊ mentesq fessas allevet
luctusq saluat anxios

Grates peracto iam die et noctis
exortu preces ⁊ voti reos ut adiu-
ves hymnum canentes soluimus

Te cordis ima concinant te vox
canora concrepet : te diligat castus
amor te mens adoret sobria
Vt cum profunda clauserit diem
caligo noctium : fides tenebras nes-
ciat et nox fide reluceat
Dormire mentem ne sinas dormi-
re culpa nouerit : castis fides re-
frigerans somni vaporem tem-
peret
Eruta sensu lubrico te cordis
alta sonnient : ne hostis inuidi
dolo pauor quietos suscitet
Christum rogemus et patrem
christi patrisque spiritum : vnus
potens per omnia fove precan-
tes trinitas amen

Ad compl: dominicis

Christe qui lux es et dies noctis
tenebras detegis lucisq lumen
crederis lumen beatum predicans

Precamur sancte dne defende
nos in hac nocte sit nobis in
te requies quietam noctem tri
bue

Ne grauis somnus irruat nec
hostis nos surripiat nec caro
illi consentiens nos tibi reos
statuat

Oculi somnu capiant cor ad-
te semper vigilet dextera tua
protegat famulos qui te diligunt

Defensor noster aspice insidian
tes reprime guberna tuos fa-
mulos quos sanguine mercatus
es

Memento nostri dne in gra-

ui isto corpore qui es defensor
anime adesto nobis dne
resta pater pyssime patriq

Ad completorium

Te lucis ante terminum
rerum creator poscimus
ut solita clementia sis presul
ad custodiam
Procul recedant somnia et
noctium fantasmata hostem
que nostrum comprime ne pol
luantur corpora
Presta pater pyssime per
Jesum chrm dni qui tecum
in perpetuum regnat cum
sancto spiritu amen

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

G.B. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Handschrift 4° + 4 Bl.

12,9 × 9,2 cm.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

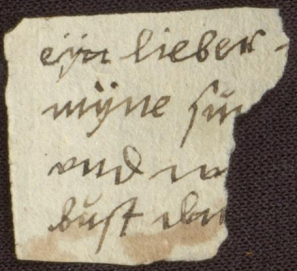

Baden-Württemberg
BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK